

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

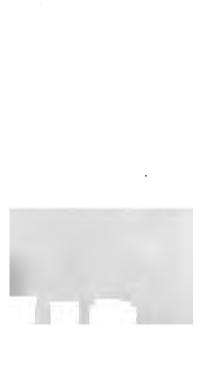
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

STY OF MICH CHICA AND THE STATE OF THE STATE

Grad. R. R. 1 PA 3971 • A2 1883

EUCLIDIS

OPERA OMNIA.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

UOL. VI.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCVI.

Hexandy Linex
EUCLIDIS DATA

CUM COMMENTARIO MARINI ET SCHOLIIS ANTIQUIS.

EDIDIT

HENRICUS MENGE.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCVI.

3971 . A2 . 1883

EUCLIDIS

OPERA OMNIA.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

UOL. VI.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCVI.

Hexandy Zinek EUCLIDIS DATA

CUM COMMENTARIO MARINI ET SCHOLIIS ANTIQUIS.

EDIDIT

HENRICUS MENGE.

歪

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCVI.

PA 3971 .A2 1883

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Prg. alex. Zivet 12-17-1923

PRAEFATIO.

Euclidis Data postquam primus edidit Cl. Hardy (Parisiis 1625), cum ceteris eiusdem scriptoris operibus uno uolumine comprehendit Dau. Gregory (Oxoniae 1703). sed neque subsidia critica, quibus uterque usus est, magni aestimanda neque editores ipsi in scripturis codicum eligendis ratione et uia processisse putandi sunt. tertius ad illos initio huius saeculi accessit Peyrardus, qui licet laude dignus sit, quod antiquum eumque praestantissimum codicem et repperit et ad Euclidis uerba restituenda adhibuit, tamen id, quod praestandum erat, non praestitit. primum enim nimis pendet a Gregorio, cuius iudicium optimis codicis sui scripturis multis locis praeferat; adde quod Theonis recensionem non magis nouit quam Hardy et Gregorius; postremo codicem illum non ea diligentia contulit, quam nostra aetas suo iure postulare uideatur. post Peyrardum autem Data neminem inuenerunt editorem.

Quae cum ita essent, ante omnia id mihi agendum esse adparuit, ut ex magno numero codicum, quos adire mihi licuit, eos deligerem, qui solidum ac firmum recensionis fundamentum praeberent. qua in re id mihi propositum esse debuit, ut iam de Theonis scriptura cum probabilitate quadam posset iudicari. atque ex illa librorum manu scriptorum multitudine facile mihi persuasi in primis sex plurimum habere ponderis. sunt autem hi:

P = cod. Uatic. Gr. 190 Peyrardi, membr. saec. X, duobus constans uoluminibus, de quo u. uol. I p. VIII et uol. V p. XXIV sq.; praeter Elementa, Marini commentarium (uol. II fol. 248-249), Data (fol. 250 -281) continet Theoris ὑπόμνημα εἰς τοὺς προχείρους μανόνας Πτολεμαίου. de aetate archetypi totius codicis aut eius partis, qua Theonis commentarius continetur, singulari liberalitate ac benignitate me edocuit Hermannus Usener. in margine enim fol. 298^u ad Theonis uerba ὅταν ὁ τῶν τετραετηρίδων μερισμός τριῶν ἐτῶν καταλείπη uir summus haec repperit scripta: $\dot{\omega}_{S}$ $\nu \bar{\nu} \nu$ $\sigma \nu \nu \epsilon \beta \eta$ $\dot{\epsilon} \pi l$ $(\bar{\epsilon})$ $\tau o \bar{\nu}$ $\rho o \bar{\vartheta}$ Διοκλητιανοῦ (διοκλιτιανοῦ), τουτέστιν έπ $l(ε^{\pi})$ τοῦ δοψ έτους (δοψε τους) κατὰ Απάμειαν (ἀπαμιαν) τὴν καθ' ήμᾶς. cum autem Apameae, in urbe Syriae, anni numerarentur ad aeram quam uocant Seleucidarum, efficitur, archetypum codicis P aut partis eius Theoninae a. 462 p. Chr., qui est aerae Diocletiani annus 179, in hac urbe ab homine non indocto lectum esse.

Vat. = cod. Uatic. Gr. 204, membr. saec. X, cuius descriptionem dedi Neue Jahrb. f. Philol. 1886 p. 183 sq. Data habet fol. 172"—194, Marinum fol. 195"—197". permulta correcta sunt manu saec. XV (Vat. m. 2), cuius scripturam plenam in prolegomenis adferam.
v = cod. Uatic. Gr. 1038, membr. saec. XIII, de quo u. uol. V p. V sq. Data habet fol. 114"—129 duabus manibus s. XV correcta, Marinum fol. 113—114".

1

commemorat codicem P. Tannery, Rapport sur une mission en Italie p. 43.

- b = cod. bibliothecae communalis Bononiensis A 1, 18, 19 signatus, membr. saec. XI, duobus constans uoluminibus; u. uol. V p. XXXIII sq. et Heiberg, Zeitschr. f. Math. u. Phys. hist.-litter. Abt. XXIX p. 6 sq. Data continet uol. II quatern. λη—μ inde a p. 64, 22 ἀχθεῖσα τῆ θέσει (mg. λείπει ἡ ἀρχή) usque ad p. 172, 20 δέδοται τῷ μεγέθει. titulus est: εὐπλείδου δεδομένα τῆς Θέωνος ἐπδόσεως. memorabili transmutatione foliorum factum est, ut pro p. 76, 16 τριγώνου p. 80, 7 ἐπὶ τὴν ΑΓ reperiantur uerba p. 56, 14 γεγράφθω 20 ἐστιν, demonstratio altera propos. 33, propos. 34 usque ad p. 58, 10 δοθὲν ἄρα. uol. I definitionum et propositionum solarum quasi conspectum continet, cuius scripturam significaui littera β. a = cod. Florentin. Laurentianus XXVIII, 1, membr.
- a = cod. Florentin. Laurentianus XXVIII, 1, membr. saec. XIV. Data continet fol. 325ⁿ-336. in fine legitur: τέλος. Εὐκλείδου δεδομένα τῆς Θέωνος ἐκδόσεως, fol. 1ⁿ: iste liber est (corr. 'erat') Demetrii Chidoni Greci. codex eandem quam b habet foliorum transmutationem.
- z = cod. Paris. Gr. 2448, bombyc. saec. XIV, de quo u. Omont, Inventaire II p. 263. Data habet fol. 25—56 inde a propos. 24; titulus est θεώφημα ῦδ^ν.

His codicibus a me ipso collatis ita usus sum, ut textum potissimum ad codicis P auctoritatem reuocarem neque ad ceteros confugerem nisi iis locis, ubi illum aliquid uitii contraxisse aut constaret aut ueri simillimum esset. coniecturas siue editorum siue meas raro in ordinem uerborum recepi; qua in re si cui

nimis caute uel religiose uersatus esse uidear, meminerit uelim, in hac editione adornanda id me maxime spectasse, ut Euclidis uerba ad antiquissimorum et optimorum codicum fidem exigerem. ceterum spero fore ut homines sollertiores et ingeniosiores iam idonea codicum supellectile instructi cum iis locis, qui ne mihi quidem satis sani esse uisi sint, medicinam adferant, tum ulcera adhuc latentia deprehendant et persanent.

In adparatum criticum codicum PVat.vb(β) scripturam plenam congessi; in iis autem partibus libri, ubi b deficit, scripturam cod. a addidi, quem, nisi quid contra adnotatum est, colligas uelim cum β conspirare; discrepantiam cod. z perpaucis locis in adparatum recepi. figuras apertis erroribus correctis tales dedi, quales in codicibus descriptae sunt.

Interpretationem Latinam ad uerba Graeca, quantum fieri posset, adcommodandam esse putaui. numeri quibus 'def.' uel 'prop.' praepositum est, ad Datorum definitiones et propositiones, ceteri ad Elementorum libros et propositiones referendi sunt.

Marini commentario, quem dignissimum esse constat, qui Euclidis libro adiungatur, contigit, ut ipse quidem ex parte Graece prius in lucem proferretur, quam Data ederentur. etenim a Grynaeo Elementorum editioni Basiliensi a. 1533 additus est. postea Hardy et Gregorius eum editionibus suis praeposuerunt. equidem textum ad fidem codicum PVat.v constitui.

Scholia, quorum maximam partem e cod. Paris. Gr. 2348 descriptam mihi suppeditauit Heiberg, ex

- quattuordecim codicibus collegi et emendaui, quorum omnium fere omnes discrepantias in adparatum collegi; de scholiorum origine et aetate alio loco pluribus disseram. codicum illorum scholia his notis significaui:
 - P = scholia cod. P maximam partem margini, nonnulla tamen eaque fere longiora in fine libri manu prima adscripta.
 - P² = tria scholia eiusdem cod. manu recentiore saec. XV scripta.
- Vat. = scholia cod. Uat. manu prima scripta, eadem longiora atque illa codicis P in fine libri exarata.
 v = scholia cod. v manu subtili saec. XV (v m. 2)
 - v = scholia cod. v manu subtili saec. XV (v m. 2) scripta.
 - b = duo scholia cod. b manu recentiore scripta.
 - z = scholia cod. z manu prima partim in margine scripta, partim Euclidis uerbis interposita.
 - C¹ = scholia cod. Uatic. Gr. 191 saec. XIII XIV manu saec. XV definitionibus et duabus primis propositionibus adscripta.
 - C² = scholia eiusdem codicis ea manu scripta, quae codicis pinacem confecit; unum (nr. 11) post Marinum fol. 30^u legitur.
 - scholia cod. Laurentiani XXVIII, 2 saec. XIII
 XIV manu prima scripta. inde a scholio nr. 124
 scriptura fit neglegentior neque tamen alteram manum perrexisse statuerim. in fine libri eadem scholia quae P habet.
 - l² = scholia eiusdem cod. manu C² cod. Uatic. 191 scripta.
 - \(\lambda = \text{scholia cod. Laurentiani XXVIII, 8 saec. XIV; u. Heiberg, Om Scholierne til Euclids Elementer p. 54.

- c = scholia cod. Laurentiani XXVIII, 10 saec. XV.
- e scholia cod. Paris. Gr. 2348 saec. XVII maximam partem post definitiones et singulas propositiones scripta, nonnulla autem in fine totius libri.
- σ = scholia cod. Paris. Gr. 2342 saec. XIV, omnia manu prima partim atramento rubro, partim fusco scripta; u. Hultsch, Berichte d. philol.-hist. Cl. d. Sächs. Ges. d. Wissensch. 1886 p. 120 et Abhandl. X p. 391.
- Ambr. scholia cod. Ambrosiani A 101 sup. saec. XV. Mon. scholia cod. Monacensis 361 saec. XIII manu recentiore (m. 3) scripta uno (nr. 138) excepto, quod manu prima adscriptum est.
 - S = scholia cod. Paris. suppl. Gr. 12 saec. XVI, de quo u. Omont, Inventaire III p. 202 et Heiberg, Om Scholierne t. Eucl. Elem. p. 34. Data ipsa codex non habet.
- p. 14, 18 δι' tσου scribendum pro διτσου, p. 104, 12 ελλείμματος pro ελλείματος; p. 158, 26 post δεδομένου incidendum non erat, erat p. 160, 1 post μέσηυ. in adparatu scr. p. 18, 7 P pro a, p. 76, 2; 86, 17; 92, 4 om. P pro om. b, addendum p. 100, 3 δοθείς] om. P, p. 168, 8 πλάτη] πλήθη b, delendum p. 176, 3 '(alt.)' et p. 190, 5 έστω] έστιν P; p. 224 not. scr. append. nr. 40 pro nr. 187, in interpretatione p. 33, 22 'iis adiectae sunt'.

H. Menge.

PROLEGOMENA.

.

De codicibus fatisque Datorum et commentarii Marini.

Praeter PVat.vbaz hos codices Datorum et Marini noui:

- 1) cod. Uatic. Gr. 191, bombyc. saec. XIII—XIV, de quo u. Parthey, Monatsberichte d. Berlin. Academie 1863 p. 374 sqq. et Maass, Analecta Eratosthen. in Kiessling-Wilamowitz, Philol. Untersuch. VI p. 10 not. Data habet fol. 18—29^u, Marinum usque ad p. 238, 24 fol. 29^u.
- 2) cod. Uatic. Gr. 192, bombyc. saec. XIV; u. Heiberg, Om Scholierne til Euclids Elementer p. 34. Data cum scholiis habet fol. 95—112^u, Marinum fol. 112^u—114^r.
- 3) cod. Uatic. Gr. 202, bombyc. saec. XIV; duobus constat uoluminibus. continet fol. 1—81 Theodosii Sphaerica, fol. 82—95^r Autolyci de sphaera quae mouetur, fol. 95^u—132 Euclidis Optic. recens. uulg., fol. 133—176 Phaenomena, fol. 177—191 Theodosii de habitat., fol. 192—249 Theodosii de diebus et noct. (in folio 202 desin. uol. I), fol. 250—268 Aristarchi de distantiis, fol. 269—299^r Autolyci de ortu, fol. 299^r—305^r Hypsiclis Anaphor., fol. 305^r—372^r Data cum scholiis, fol. 372^u—381^r Marinum, fol. 381^u—398^r schol. in Eucl. Elem.
- 4) cod. Angel. C—2—9, chartac. saec. XV; u. Heiberg, Om Scholierne p. 34. continet Data et Marinum.
- 5) cod. Barberin. II, 81, chartac. saec. XV. continet sine ordine Catoptrica, Data, Phaenomena, Comment. in Cleomedem, Heronis Geodaesiam. Datorum subscriptio est: Εὐπλείδου δε-δομένα τῆς Θέωνος ἐπδόσεως. τέλος.
- 6) cod. bibliothecae national. Neapolit. III C 10, chartac. saec. XVI. continet Data cum scholiis.
- 7) cod. Laurent. XXVIII, 2, bombyc. saec. XIII—XIV. continet Element. I—XIII, Data cum scholiis fol. 243—301, Element. XIV—XV.
- 8) cod. Laurent. XXVIII, 8, membr. saec. XIV. continet Element. I—XV et Data.
- 9) cod. Laurent. XXVIII, 10, chartac. saec. XV. continet Data, Optica, Phaenomena.

- 10) cod. Magliabecchian. I. III. 36, chartac. saec. XVI, de quo u. Vitelli, Studi ital. di filol. class. II p. 549 sqq. habet Data fol. 72—97^r (scholia fol. 51^r—64^r), Marinum fol. 45^u—51^r.
- 11) cod. Ambros. A 101 sup., chartac. saec. XV; u. Heiberg in ed. Apollonii II p. XII et p. XXI, in ed. Sereni p. IX. Data continet fol. 7—25, Marinum fol. 6—7.
- 12) cod. Ambros. J 84 inf., chartac. saec. XVI. inter alia mathematica et astronomica (u. Heiberg, Om Scholierne p. 34) habet Data et Marinum.
- 13) cod. Ambros. 249 inf., chartac. saec. XVI—XVII. continet Data 'de Uaticana bibliotheca deprompta... a Iosepho Auria'.
- 14) cod. Mutin. II E 16, chartac. saec. XV; u. Heiberg, Philologus XLII p. 433. fuit Georgii Uallae.
- 15) cod. Marcian. 301, chartac. saec. XV; u. Heiberg, Om Scholierne p. 57. fuit Bessarionis; u. Omont, Inventaire des mss. grecs et latins donnés à S. Marc de Venise par le cardinal Bessarion p. 30 nr. 244.
- 16) cod. Marcian. 302, chartac. saec. XV; u. Morelli, Bibl. Marc. manuscr. I p. 178, Heiberg, Om Scholierne p. 35. fuit Bessarionis; u. Omont p. 30 nr. 245.
- 17) cod. Scorial. X—I—4, chartac. saec. XVI; u. Miller, Catal. d. manuscr. grecs de l'Escurial p. 292, Graux, l'Escurial p. 189, 267. Datorum subscriptio est: ἐγράφησαν καὶ ταῦτα τοῦ Εὐκλείδου Δεδομένα ἤτοι τῆς Θέωνος ἐκδόσεως.
- 18) cod. Toletan. Bibl. Capitul. 98—13, chartac. saec. XVI, de quo u. Graux et Martin, Notices somm. des mss. grecs d'Espagne et de Portugal p. 278. Data habet p. 104—169. Datorum subscriptio est: Εὐπλείδον δεδομένα τῆς Θέωνος ἐπδόσεως. τέλος.
- 19) cod. Paris. Gr. 1981, chartac. saec. XVI; u. Omont, Inventaire sommaire II p. 174. Data habet cum Marino fol. 164—196.
- 20) cod. Paris. Gr. 2342, chartac. saec. XIV; u. Omont, Inventaire II p. 243, Heiberg in ed. Apollonii II p. XII et p. LXIX, in ed. Sereni p. V sqq. habet Data fol. 97u—108, Marinum fol. 96—97^r.
- 21) cod. Paris. Gr. 2347, chartac. saec. XVI; u. Omont II p. 244. continet Data fol. 275u—312, Marinum fol. 313 sqq.
- 22) cod. Paris. Gr. 2348, chartac. saec. XVII. continet Data cum scholiis 'de Uaticana bibliotheca deprompta a Iosepho Auria' fol. 10—99, Marinum fol. 2—9.

23) cod. Paris. Gr. 2349, chartac. saec. XVI. habet Datorum propp. 1—23 fol. 15—36, Marinum fol. 1—14.

24) cod. Paris. Gr. 2350, chartac. saec. XVI; u. Omont II p. 244. continet Data fol. 45^u—80, Marinum fol. 81—88.

25) cod. Paris. Gr. 2352, chartac. saec. XV; u. Omont II p. 245. continet Data fol. 138^u—168. Datorum subscriptio est: Εόπλείδου δεδομένα τῆς Θέωνος ἐπδόσεως. τέλος.

26) cod. Paris. Gr. 2363, chartac. saec. XV; u. Omont II

p. 246 sq. continet Data fol. 99-128.

27) cod. Paris. Gr. 2366, chartac. saec. XVI; u. Omont II p. 247. continet Data fol. 150—181, Marinum fol. 182—185.

28) cod. Paris. Gr. 2467, chartac. saec. XVI. continet Data fol. 8—64, Marinum fol. 1—7.

29) cod. Paris. Gr. 2472, chartac. saec. XIV; u. Omont II p. 266 sq. habet Data fol. 152—196^r. fuit Iac. Aug. Thuani.

- 30) cod. Monac. 361, partim bombyc. partim chartac. saec. XIII—XIV; nunc duobus constat uoluminibus; u. Buchbinder, Euclids Porismen u. Data p. 29 sq. Data habet fol. 13¹¹—14, 23—30, 46—49. incipit Datorum (uol. I) pars chartacea a p. 220, 11 τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ.
 - 31) cod. Berolin. Phillipps. Gr. 1542, chartac. saec. XVI.

continet Catoptrica, Phaenomena, Optica, Data.

- 32) cod. Berolin. Phillipps. Gr. 1544, chartac. saec. XVI. continet Elem. I—XIII, Data cum Marino, Theodosii Sphaerica, Phaenomena, Catoptrica.
- 33) cod. Leidens. 7, chartac. saec. XVI, de quo u. uol. V p. CIV. Data habet fol. 383—433, Marinum fol. 454—459.
- 34) cod. Bodleian. Barrocc. 161, chartac. saec. XV; u. Coxe, Catalog. codd. mss. bibl. Bodlei. I p. 276. Data habet fol. 341u-380.
- 35) cod. Sauil. Gr. 1, chartac. saec. XVI. Data continet fol. 200—222.

Marinum solum sine Datis habent:

36) cod. Monac. 427, bombyc. saec. XI(?); u. Hardt, Catalog. codd. bibl. R. Bauar. uol. I tom. IV p. 318 sq. continet Marinum ad p. 246, 26 γνῶσιν et a p. 254, 28 usque ad finem.

37) cod. Paris. Gr. 2353, chartac. saec. XVI; u. Omont II

p. 245. habet Marinum fol. 11u-13r.

38) cod. Paris. suppl. Gr. 12, chartac. saec. XV; u. p. X. continet Marinum fol. 40^u—55^r.

hos codices aut totos contuli aut inspexi praeter codd. 6, 10, 12, 14, 17, 18, 31, 32, 35, 37, quos ipse non uidi; de cod. 10

certiorem me fecit Guilelmus Schmidt, de codd. 14 et 31 Heiberg.

iam de eorum codicum, quos examinaui, cognatione uidendum est.

ac primum quidem constat, omnes codices ex eodem fonte fluxisse. documento est antiquissimus ille error propositionis 73, quem notaui p. 139 not. is enim, si non ad Euclidem ipsum referendus, at certe ante Theonem natus per omnes codices traditus est, donec saeculo XV librarius codicis 15 interpolatione audacissima eum aggressus est tollere. interpolatoris autem commentum eodem fere tempore in codicem Uat. inlatum ac postea in alios quoque codices (u. infra) et in Hardii Gregoriique editiones receptum est. praeterea his uitiis omnium codicum communis origo declaratur: p. 2, 8 ἀλλήλους; p. 64, 21 post πέρατος οm. τῆς προστεθείσης; p. 142, 1 ΓΛΒ; etiam p. 34, 16, ubi Euclides uix sibi indulserit, nudum illud λοιποῦ pro λοιποῦ ἄρα in erroribus communibus numerauerim. ceterum cfr. p. 58, 22; 66, 10, 12. de interpolationibus infra dicetur.

sed ut ad singulos codices transeam, primum dicendum est, codices PVat.v artissime inter se cohaerere in manifestisque erroribus satis frequenter conspirare; u. p. 2, 20; 18, 7; 42, 3; 44, 16; 52, 23; 56, 11; 58, 12; 66, 3; 78, 14; p. 91 fig.; 94, 11, 17—18; 104, 20; 142, 4; p. 149 fig.; 156, 20; 170, 10; 174, 7; 186, 12; 210, 22, 26; 216, 13; 226, 6; 236, 1; 238, 9; 244, 22; 252, 13; 254, 15. accedunt communes interpolationes, quales sunt p. 20, 1 δλον — έστιν; p. 64, 21 παράλληλος; p. 112, 4 ἐπειδή - 5 ὑπόκειται; p. 172, 1 τῆς γάρ - 2 B Δ (cfr. schol. nr. 188); ib. l. 2 δέδοται ἄρα καὶ ἡ Β Γ. etiam p. 6, 18 οΰτως γὰρ ὁπόκειται, p. 106,1; 130, 6, 10; 154, 10 ὑπόκειται γάρ huc addere malim quam in numero omissionum Theonis habere. sed neutrum codd. Vat. v ex P neque v ex Vat. descriptum esse arbitror. nam Vat. cum v non paucis locis contra P facit; u. p. 4, 18; 30, 16; 52, 20; 74, 16; 92, 19; 94, 2; 106, 11; 110, 10; 116, 3, 21; 140, 15; 154, 3; 160, 19; 176, 3; 190, 5; 194, 1, 5; 196, 12; 200, 15; 226, 9; 246, 9; 256, 20; p. 151 in fig. rectam NZ ductam habent Vat.v, p. 177 in fig. 2 E pro B. v autem saepius cum P contra Vat. concordat; u. p. 6, 14; 14, 13; 50, 11; 60, 8; 66, 10; 68, 1; 130, 2; 132, 13; 140, 23; 152, 21; 170, 5; 220, 14; 228, 9; 230, 14; 242, 26; 252, 18; 254, 7. quare nihil restat nisi ut statuamus, codd. P Vat. v ex communi fonte deriuatos esse.

ex P cod. 7 totus expressus est; nam praeter ueras scripturas eius uniuersos fere errores in ipsis quoque minutiis usurpat, uelut p. 18, 7 ἔστω; p. 56, 18 γωνιῶν; p. 120, 18 ὁ $\dot{v}π\dot{o}$; p. 142, 21 τῆ; p. 148, 7 τῷ εἶδει om.; p. 168, 3 αἀτῆς; p. 180, 22 ὁπὸ τῆς διαχθείσης; p. 206, 22 καί; p. 216, 1 AZH, 4 ὁ (utrumque) om.; p. 218, 13 δς ὁ; p. 228, 17 τωι. in P si figurae in fine propositionum descriptae propter spatii angustias in proximam columnam uel paginam translatae sunt, adnotatum esse solet ἐξῆς τὸ σχῆμα; hoc librarius codicis 7 ne tum quidem omisit, cum figuram in eadem pagina atque ipsam propositionem collocauit. scholia longiora cod. P et propositionem, quae uulgo est 87, cum lemmate in fine Datorum habet. neque illud praetermittendum, Data etiam in cod. 7 inter Elementorum libros XIII et XIV interposita esse.

ex eodem P pendet cod. 4. nam omnia fere ista menda eius repetit. praeterea uerba p. 166, 3 ἐπεί — 5 ΑΔ, quae in P mg. leguntur, in cod. 4 solo desunt; quae uulgo est propos. 87 et lemma non habet. contra in Marino cum cod. 3 ita conspirat, ut ex eo descriptus esse uideatur; u. p. 234, 7 καὶ ἔνιοι μὲν οὐδέ] ἔνιοι μὲν οὐδέ 3, 4; p. 242, 3 ἀριθμόν] καί 3, 4; p. 242, 24 ἐξισάζει] ἐξονσιάζει 3, 4; p. 248, 4 κρὶν οὐ σορίνον 3, 4.

codicem 20 quoque ex P originem ducere, ex his locis collegeris: p. 60, 8 P. 20 add. δοθείς δε ὁ τῆς ΔΕ πρὸς τὴν ΕΑ λόγος et deinde supra scr. δοθείς; p. 76, 2 τήν] om. P. 20; p. 100, 3 dodels - BI in P propter omolovéleurou interciderunt, om. 20; p. 110, 21 Θ , K K, Θ P, 20; p. 112, 19 $\Lambda \Gamma B$ ΔΓΒ P, 20; p. 190, 5 δυνατόν — οῦτως] P et om. δέ 20. etiam p. 90, 20; 106, 11; 116, 3; 196, 12 cod. 20 cum P contra Vat. v facit. cumque a v descriptus esse non possit, illis locis eos adnumerare licet, quibus cum Pv consentit, uelut p. 2, 10; 14, 13; 68, 1 al. librarius autem, ut per totum codicem fuit audacissimus (u. Heiberg in ed. Apollonii II p. LIV sq. et in ed. Sereni p. VI sq.), ne in Datis quidem interpolationibus abstinuit, uelut p. 22, 5-6 supra addidit τουτέστιν ανάπαλιν, p. 46, 25 της AB post γραμμής, p. 52, 20 ή AΔ post ήχθω, p. 68, 1 δεδομένη, p. 224, 11 γωνία post ABΓ. ex additamentis manus 2 notaui p. 6, 6 ἄρα post ἐναλλάξ, p. 224, 8 τὸ ΒΔ (sic) post έστί; p. 190, 13 καί - 14 λόγω, quae m. 1 omisit, m. 2 in mg. addidit (idem casu factum est in cod. v). quae uulgo est prop. 87 cum lemmate cod. 20 in mg. ad prop. 86 habet cum titulo: τοῦτο μετὰ τὸ πε΄.

e cod. 7 sine dubio descriptus est cod. 26. nam his locis soli concordant: p. 84, 20 τοῦ — 21 δοθείς] om. 7 (add. mg.), 26; p. 36, 16 καί] om. 7, 26; p. 38, 23 λοικὸν τό] om. 7, 26; p. 54, 20 τῷ] τῷ 7, 26; p. 86, 12 ΒΑΕ] ΒΓΕ 7, 26; p. 86, 15 ἡ — ἐστιν] ἐστιν ἡ — δοθείσα 7, 26; p. 94, 1 τῶν] τῶν αὐτῶν 7, 26; p. 128, 17 πρὸς ἄλληλα] om. 7, 26. propositionem, quae uulgo est 87, cum lemmate cod. 26 non habet.

priusquam de ceteris codicibus disseram, omnes scripturas manus 2 codicis Vat., quem constat saeculo XV et audacter interpolatum et perite correctum esse, huc congeram:

p. 2, 1 Ocoi add. p. 6, 6 évalláf évalláf áca 9 post ⊿ add. οπερ έδει δείξαι 21 ώς] add., item lin. 22 p. 8, 8 έσται] add. 24 ΔZ] corr. ex ΔZ p. 10, 18 δοθείς] δοθείς έστιν p. 12, 10 ώς add. 11 συνθέντι συνθέντι άρα p. 14, 16 τὸ Λ πρὸς τὸ B] add. 20 τοῦ] ὁ τοῦ p. 18, 11 AB] B add. 13 δοθέν έστιν] έστιν add. p. 20, 14 AΔ supra add. καί ξστω p. 22, 9 δοθείς] έστι δοθείς 17 έν λόγω] corr. ex έλάττω p. 24, 20 τά] corr. ex τό p. 26, 14 έστιν] supra scr. έσται p. 28, 21 δοθείς | έστι (comp.) δοθείς p. 32, 14 τό | hic mg.: καταλείπει ΑΒ του Γ δοθέντι μεζόν έστιν η έν λόγφ. άφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΑΖ. λοιπού ἄρα τοῦ ΖΒ πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς. πάλιν ἐπεὶ τό p. 34, 2 ἐστιν] ἔσταιp. 38, 6 τά] corr. ex τό p. 40, 7 AE] corr. ex AB 13 ΓΖ] Z mut. in 14 Z 1 corr. ex Z 1 p. 42, 25 écri (alt.)] écri δοθείς p. 44, 2 άναστρέψαντι] άναστρέψαντι άρα 3 ΓΔ] Γ mut. in Z 17 έππείσθω] corr. ex έπβεβλήσθω p. 46, 2 των] 25 γοαμμής supra add. της AB p. 50, 19 της (pr.)] corr. ex rov rov del., et ita semper fere in angulis signip. 52, 12 AZI] AZI ywrla p. 54, 14 êmel] nal ficandis έπεί p. 56, 18 HOΔ H add. 19 ἄρα ἀρα ἐστίν p. 58, 6 έπεί] καὶ ἐπεί p. 58, 12 τήν corr. ex τό p. 60, 2 ἐπεί] καὶ έπεί 4 10 Δ] Δ add. p. 62, 4 έπεί αλί έπεί 25 καί] 26 παράλληλος] ίση p. 66, 7 ἐπεί] ἐπεὶ οὖν 10 ΛΝΜ] add. NMp. 70, 10 $E\Delta Z$ $Z\Delta E$ 11 $A\Gamma B$ corr. ex $B\Gamma A$ $\triangle EZ$ | $ZE\triangle$ 12 $loin \tilde{\eta}$ $t\tilde{\eta}$ dnd $\triangle ZE$ lon forth 13 Γ | Γ σημείοις γωνιών 14 Δ , E, Z \mathbb{Z} , \mathbb{Z} , \mathbb{Z} , E p. 74, 2 των non del. 20 πάντη] corr. ex παντί p. 76, 4 ΘK] Θ add. ΔHE (alt.)] corr. ex AHE p. 80, 8 έπεί] nal έπεί 18 τό] nal ró m. 1, naí del. m. 2 21 énsi ensi naí p. 82, 14 ró] καὶ τό 22 έναλλάξ] έναλλάξ ἄρα p. 84, 13 τουτέστι συναμφότερος] συναμφότεραι ώς μία τουτέστιν p. 86, 7 έπεί] καί

έπεί p. 88, 2 ΔΔΒ] ΔΒΔ 6 έπεί] καὶ έπεί p. 90, 10 πρὸς τὸ ZEA] supra add. (EZA) 13 πρός corr. ex καί 14 συνθέντι] del. et supra scr. συναμφότερος ΓΕΒΖΑ] ΓΕΑΒΖ ZBA] BZA mut. in ZAB p. 92, 3 των corr. ex τό 16 τά] corr. ex τό, item p. 94, 2 p. 94, 2 AHB] corr. ex ABB p. 96, 1 είδη corr. ex είδει 11 EZ] την EZ p. 98, 3 καί - 5 B] bis m. 1, corr. m. 2 18 αὐτοῦ] corr. ex αὐτῶν p. 100, 5 λοιπῶν] λοιπῶν πλευρῶν 8 πρὸς ἄλληλα] del. 15 έστίν] add. 16 EH] EZ 19 εύθεῖα] del. p. 102, 1 αί] add. 6 xai add. 11 post zwelov add. rovrésti nede the IK 15 BA AB 18 γάρ del. 22 HA H corr. ex E p. 104, 2 $\Gamma A \Delta$] corr. ex $\Delta \Gamma \Delta$ 12 πλάτη] corr. ex ἀπλᾶ τῆ 17 δίχα] bis m. 1, corr. m. 2 20 σχήμα] corr. ex EZ p. 108, 15 p. 110, 22 έπεί] έπεὶ οὖν 23 τῆς] EBAHZ] EFBAHZ corr. ex τη την] del. ἄρα] ἄρα ἐστίν p. 112, 2 ΓΒ] add. mg. παραλληλόγραμμον δεδομένον τῷ είδει τὸ ZB AB] AZΓΒ 4 ἐπειδή — 5 ὑπόκειται] del. et supra scr. ὑπόκειται καὶ τοῦ AZΓB προς το ΓΔ λόγος δοθείς 18 ΛΓΚ Γ add. 25 προς τό] supra add. p. 116, 8 ΔΒΓ] Γ add. p. 118, 3 ξξει] έχει 10 τῶν (alt.)] add. 15 ΔΒΓ] ΔΒ, ΒΓ, et ita semper fere in rectangulis significandis p. 120, 15 ἄρα] ἄρα πρὸς τὸ ὁπὸ τῶν ΓΒ, ΑΔ λόγος ἐστὶ δοθείς 16 ΑΒΓ | ΑΒΓ τρίγωνον 17 τρίγωνον] add. 19 ξλασσον] παράλληλον m. 1, del. et supra scr. ελαττον m. 2 p. 122, 6 A Δ B] B Δ A 7 δέδοται (pr.)] δοθεϊσά έστι 9 πρός] πρός τήν 12] $[A \Gamma, B \Delta]$ $[A \Delta, A Z]$ 24 AB] BA p. 124, 7 BA Γ] BA Γ τουτέστι τὸ ἀπὸ τῆς B Δ 14 ήμίσειαι γάρ είσι] έπατέρα γάρ αὐτῶν ἡμίσειά έστι δέδοται -15 BAΓ | δεδομένης ούσης 16 ΔA | $A\Delta$ 18 έπεί | έπεί έστιν 19 $A \triangle$ την $A \triangle$ 20 ὁπό] ὁπὸ τῶν $A \triangle$] τῆς $A \triangle$ 21 ΓΔ (pr.)] την ΓΔ ΓΔ (alt.)] της ΓΔ 22 ΔΑ] ΑΔ 24 ώς ἄρα ὡς p. 126, $2AB\Gamma$ $BA\Gamma$ 3 $BA\Gamma$ $BA\Gamma$ yavlav $4 \triangle \Gamma E \mid E \Gamma, \Gamma \triangle AB \Gamma \mid AB \Gamma \tau_{0} iyavov 5 \tau_{0} v$ ύπο των 8 τρίγωνον τρίγωνον ΑΒΓ p. 128, 16 παραλληλόγραμμα] corr. ex παράλληλα p. 130, 2 έπεί] καὶ έπεί $\Delta A \Gamma$] ΔΑΚ 9 ΕΗ ΖΘ 19 παραλληλογράμμων corr. ex παραλλήλων p. 132, 2 παραλληλογράμμω] corr. ex παραλλήλω 5 καί] έπει ούν 16 ZΘ EH 21 δοθείσα del. p. 134, 13 ἔχει] εξει 23 γωνίας γωνίας τὰς πρός τοῖς Α, Δ σημείοις p. 136, 1 τάς - Δ] del. 2 παραλληλόγραμμα] παραλληλόγραμμα πρός αλληλα 3 πρὸς αλληλα del. 5 ABΓ] ABΓ τριγώνου 10ποιούσαι] mut. in ποιώσιν 25 τῆς] corr. ex τοῦ p. 138, 2 ἐπεί]

nal έπεί 24 nal — p. 140, 4 $\Gamma\Theta$] del. et mg. scr. nείσθω τε έπ' εὐθείας τῆ ΑΓ ἡ ΓΚ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΑΘ παραλληλόγραμμον. και έπεί έστιν ώς ή ΓΒ πρός την ΖΗ, ούτως ή ΕΖ πρός την ΓΚ, έναλλὰξ ἄρα, ὡς ἡ ΓΒ πρός την ΕΖ, οῦτως ἡ ΖΗ πρὸς τὴν ΓΚ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΚ ἴσον ἐστὶν τῷ ὑπὸ τῶν ΕΖ, ΖΗ. τὸ ΓΘ ἄρα ἴσον ἐστίν p. 140, 8 καί] del. 11 Ισογώνιον] Ισογώνιον τὸ ΑΒ τῷ ΕΗ 15 ἐπεί] και ἐπεί p. 142, 1 ὑπὸ ΒΓΛ] ἀπὸ τοῦ ΓΛΒ m. 1, corr. m. 2 p. 144, 7 ισογώνιον] ισογώνιον τὸ AB τῷ EH p. 146, 10 παραλληλόγραμμα] παραλληλόγραμμά είσι 11 έχει] έχοντα 12 άνίσοις] έν άνίσοις 18 έχει] έξει p. 148, 2 έστι δοθείσα] δοθείσά έστι 4 τῆς — δοθείς] έστι δὲ καὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ λόγος δοθείς 15 έπεί] και έπεί 18 πάλιν] del. p. 150, 3 πρός] 23 $E\Delta$] $\tau \dot{\eta} \nu E\Delta$ $Z\Lambda$] $\tau \dot{\eta} \nu Z\Lambda$ p. 154, 1 $B\Lambda\Gamma$] mut. in ΓAB 3 $BA\Delta$] $HZ\Theta$ $A\Theta H$] mut. in ΘAH . hic mg.: καταλείπει· έν γὰο αὐτῷ είσι τμήματι τοῦ κύκλου· ἔστι δὲ $\dot{\eta}$ ψπὸ $HZ\Theta$ τη ψπὸ ΓBA ἴση· ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ $\dot{\eta}$ ψπὸ $HA\Theta$ τῆ ὑπὸ ΓΒΑ 4 ΘΛΗ] ΛΘΗ ΑΒΓ] ΒΑΓ 5 ΒΓΑ] ΛΗΘ $\Theta H \Lambda \setminus B \Gamma \Lambda = 6 B \Lambda \Gamma \setminus A B \Gamma = \Theta H \Lambda \setminus \Theta \Lambda H = 7 \Lambda M \setminus M \Lambda$ 18 ΘZH] corr. ex ZΘH 24 εὐθειῶν] πλευρῶν p. 156, 11 διπλάσιον] supra add. 15 ἄρα] del. 16 $B\Gamma$] $B\Gamma$ ἄρα έκκείσθω] έκκείσθω δή 19 τμημα τμημα κύκλου p. 158, 8 $K\Theta$] Θ K 10 $Z\Theta$] Θ Z p. 160, 19 Δ] supra add. So Θ ε U22 ἐστί del. p. 164, 17 ἄρα ἄρα ἐστί 18 Δ, Α] Α, Δ $\vec{\epsilon}\sigma\tau$ del. p. 166, 2 BA AB 3 B Γ Γ B 5 A Δ A Γ 6 $\triangle B$ B \triangle p. 168, 5 $\dot{\eta}$ (alt.) \cap xal $\dot{\eta}$ 18 ΓB B Γ 21 $BA AB = 22 \delta o \theta \dot{\epsilon} v$ supra add. $\kappa \alpha \dot{\epsilon} \delta \sigma \epsilon \omega = 23 \Gamma B \Delta$ supra add. $\triangle \Gamma B$] $\Gamma \triangle \Gamma$, ΓB p. 170, 4 $\delta \pi \delta$ (alt.) — 5 $\tau \delta$] supra add. 10 ΔB] $\Delta \Gamma$ 12 τοῦ τετράκις] και τοῦ τετράκις ἄρα ἄρα] del. p. 172, 3 ή (pr.)] ή δπό p. 174, 7 λήψεται] ἀπολήψεται p. 176, 1 ênsi] nal ênsi, item lin. 17 4 sovela] supra add. τ η B Δ 20 ημικύκλιον] corr. ex κύκλον p. 178, 16 A Δ (utrumque)] ΔΑ p. 180, 4 ΓΑΒ] ΒΑ, ΑΓ 11 ὁπό (alt.)] ὁπὸ τῶν p. 182, 15 $\dot{\eta}$ (alt.) add. 16 BE $\tau \dot{\eta} \nu$ BE 25 BA, A Γ $BA\Gamma$, item lin. 26 Foriv $\tilde{\alpha} \varphi \alpha \hat{\omega}_{S}$] $\pi \alpha \lambda \hat{\omega}_{S} \hat{\alpha} \varphi \alpha$ 27 Evallá ξ] έναλλὰξ ἄρα p. 184, 4 E Δ] ΔΕ 9 ΓΒ] <math>BΓ 11 έστιν ἴσον] ίσον έστί p. 186, 5 BΓ] BΓ διάμετρος 11 ἄρα] ἄρα ἐστί 12 ἄρα] add. 13 έστιν] del. 17 post δεζξαι add. τέλος: p. 190, 17 ἐστιν] comp. add. p. 192, 6 τῶν] u. adp. crit. corr. ex τήν, item lin. 7 in. p. 194, 2 θέσει — 3 ΒΔΓ] καί είσι παράλληλοι αi ΕΛΖ, Β Δ Γ 14 ΒΓ] Β Δ 15 έπεί] καi έπεί 18 δοθείσα — 19 ΑΔΓ] om. m. 1, mg. m. 2: καταλείπει· δοθεῖσα δέ ἐστιν ἡ ὑπὸ $A \triangle \Gamma$ γωνία p. 196, 22 ἡ] supra add. p. 198, 17 EZH | ZEH 20 έπεί | και έπεί | p. 200, 1 καί] 4 EZ (pr.) $\vec{\tau}$ ην EZ 9 ἴση ἴση $\hat{\eta}$ $A\Delta$ 15 $BA\Gamma$ $BA\Gamma$ γωνία 22 έπεί] καὶ έπεί p. 202, 1 $B\Gamma$] corr. ex $B\Gamma\Delta$ p. 204, 1 τῆς] corr. ex τῶν 11 πρώτου] πρὸ τούτου p. 206, 4 γάρ del. 8 ήμίσεια] corr. ex ίμίσεια 24 ἄρα] supra add. 25 τό] τὸ ABΓ p. 208, 4 ἡ] ἡ πρὸς τῷ 10 ἐπεί] καὶ έπεί 22 δοθείσα] supra add. 23 ΔΓΑ] ΑΓΔ 26 τοῦ] τό p. 210, 3 AB] AB ἄρα 26 λοιπή] corr. ex λοιπόν p. 212, 8 AB, ΓE $A\Gamma$, AB 11 $Z\Gamma$ corr. ex ΓZ p. 214, 2 $AB\Gamma$ corr. ex ΔΒΕ 4 ἄρα] ἄρα ἐστί 10 ΓΒ] ΒΓ 21 ΓΕ] τὴν ΓΕ p. 216, 3 ZA] AZ 6 τοῦ ὑπό] add. p. 218, 3 τὸ A ἄρα] τὸ ἄρα m. 1, τὸ ἄρα A m. 2 4 έξ οῦ δυ ἔχει λόγου] ἔκ τε τοῦ λόγου δυ ἔχει 7 ἐκ τοῦ] ἔκ τε τοῦ λόγου, item lin. 8 10 ểế oỗ |ển toữ | 15 lóyog (pr.)| lóyog ểστί | 26 $B\Gamma$ | $au ilde{\eta}s$ BΓ p. 220, 2 τό (pr.)] add. 19 post περιέχωσιν add. δοθέντι (comp.) 21 έσται δοθείσα] δοθείσα έσται 24 το ΑΓ] om. $\tau \tilde{\omega} v$] om. 25 τοῦ ἀπὸ τῆς $B \Gamma$] add. p. 222, 2 δοθ έv] δοθέν και έστω 12 από | corr. ex υπό 15 της | corr. ex των 21 της AB ἄρα] και μιᾶς ἄρα της AB p. 226, 8 ἄρα] add. 10 τῶ mut. in τό et supra add. τῶ ὑπὸ τῶν ΑΔ. ΔΖ 17 item lin. 14 5 $B\Delta$] corr. ex ΔB 6 $\mathcal{E}\sigma\tau\nu$] del. 16 $\tau\tilde{\eta}s$ (alt.)] del. p. 230, 1 έπεί | και έπεί 16 τῆς | corr. ex τοῦ (comp.) p. 234 de titulo u. adp. crit. 17 ἀπτῖνας supra scr. εὐθείας p. 236, 1 ή παί m. 1, ή supra scr. m. 2 2 έπτιθέμενον | προτιθέμενον 10 ψιλῶς | ψιλῷ 12 διαφοράς | supra add. αύτῶν 16 γνώριμον (alt.)] supra scr. τεταγμένον p. 238, 9 **παί** (alt.)] add. 11 περιφέρεια] supra scr. γωνία p. 244, 16 πλευράν] πλευράν τοῦ τετραγώνου 22 διϊδείν] δὲ ίδείν p. 246, 9 κατά ταὐτόν corr. ex καταυτόν p. 248, 1 θεωρουμένων] θεωρούμενον m. 1, θεωρουμένου m. 2 p. 250, 28 δ δ τό p. 252, 5 αμα και πόριμον] del. 8 συντιθέντες] συνθέντες 19 hic mg. atram. rubro: τί τὸ χρήσιμον τῆς περί τῶν δεδομένων πραγματείας 26 δπτικής - κανονικής δπτικαίς πανονικαῖς supra p. 254, 5 hic mg. atram. rubro: ὑπὸ ποίαν έπιστήμην ανάγεται ή των δεδομένων πραγματεία 15 έξεπόνησεν] corr. ex έξεπενόησεν p. 256, 20 μεγέθη] corr. ex μεγέθει. iam propagines codicis Vat. enumeremus. ex Vat., priusquam interpolaretur et reficeretur, cod. 1 et

codicis 30 partem bombycinam fluxisse, hi loci ostendunt: p. 10, 11 post πεπορίσθω spatium uacuum 8—10 litt. hab. Vat., 1, 30; p. 30, 7 ZΔ] ZA Vat., 1, 80; p. 126, 21 παραλληλόγραμμον πρός Vat., 1; παραλληλόγραμμον comp. in rasura 4 litt. 30; p. 128, 16 παραλληλόγραμμα] παράλληλα Vat., 1, 80, et ita similiter p. 130, 19; 132, 2; 138, 4. p. 132, 15 dodsig Vat. habet in fine uersus praeter consuetudinem scriptum compendio; idem compendium insolitum in medio uersu hab. 1: p. 134, 1 post τρίγωνον Vat., 1 habent διὰ μ', 30 rasuram 4 litt.; p. 210, 7 noós] comp. Vat., nal 1, noós in ras. 30; p. 218, 13 τὸ Α ἄρα] τὸ ἄρα Vat., 1, 30. praeterea codd. 1, 30 cum Vat. omittunt p. 126, 11 nods allyla, p. 142, 23 dodsis, p. 144, 9 καί, p. 206, 24 ἄρα, p. 208, 22 δοθείσα, p. 210, 4 τρίγωνον (in cod. 30 desunt 4 700 - 5 Sovels), p. 212, 18 Enl rd 4, p. 216, 6 τοῦ ὑπό. ex his scripturis adparet, cod. 1 ex Vat. descriptum esse. nec minus cum eo in fragmento Marini congruit, uelut p. 234, 7, 17; 238, 8 (xal), 25. cod. 30 autem e cod. 1, non ex Vat. exaratus est. nam cum illo contra Vat. saepius consentit: cfr. p. 126, 2 πρὸς τὸ ΑΒΓ] Vat., om. 1, 30; p. 158, 9 τμήμα] Vat., om. 1, 30; p. 206, 20 AΓ, BΔ | Vat., AΓB 1 (sequ. ras. 1 litt.), 30; p. 212, 20 $BA\Gamma$ Vat., $AB\Gamma$ 1, 30. cod. 1 e cod. 30 manasse, etiam propter sescentos errores huius 1) a scriptura illius alienos statui nequit. chartacea autem pars cod. 30, quam interpretationes Georgii Uallae et Zamberti (u. infra) docent saec. XV exeunte aut ineunte saec. XVI additam esse, ex codice aliquo ad scripturam man. 2 Vat. interpolato repetita est. omnes enim habet eius manus discrepantias; etiam in ea propositione, quae uulgo est 87°), Vat., sequitur. ac lemma, quod Vat., non addidit, ne in cod. 30 quidem reperitur. eodem fere tempore, quo addita est pars chartacea, bombycina aliquot locis duabus manibus perite correcta est, quarum altera in primis ea, quae librarii incuria omissa erant (u. not.), nescio

2) Cod. 1 hanc propositionem cum lemmate non habet.

¹⁾ Librarius codicis 30 in omittendis maxime uerbis Euclidis peccauit, uelut om. p. 12, 5 δ $\alpha\alpha$ — 7 α εστιν; p. 14, 16 τδ α — α στως; p. 14, 18 δι α εστιν — 19 α (pr.); p. 20, 23 α εστιν — p. 22, 1 α ετζον; p. 24, 18 α ε — 19 α εστιν — p. 20, 2 δοθ α ετδ α ε α ε

quo codice usa magnam partem recte suppleuit, uelut p. 24, 18; 58, 17; 62, 15; 80, 10.

etiam codd. 2, 3 ex Vat. non interpolato originem ducere existimandi sunt; quae uulgo est prop. 87 cum lemmate in fine Datorum habent et scripturas Vat. praebent, uelut p. 2, 10; 220, 2; 222, 14. p. 164, 24 librarius cod. 2 compendio cod. Vat. male intellecto pro ἔσται scripsit ἄρα. in Marino quoque cod. 3 quidem, ubi non ipse peccat, cum Vat. plerumque conspirat, uelut p. 236, 1, 8 (παί), 25; 238, 4, 8; 242, 26; 248, 3; cfr. p. 236, 14 ἄμα] del. m. 1 Vat., om. 3.

idem illud ἄρα p. 164, 24 cum in cod. 10 deprehendatur, uix potest dubitari, quin ipse ex Vat. deriuatus sit, idque confirmatur locis, quales sunt: p. 112, 25 πρὸς τό] om. Vat., 10; p. 120, 19 ἔλασσον] παράλληλον Vat., 10; p. 126, 11 πρὸς ἄλληλα] om. Vat., 10. cum cod. 30 omittit p. 14, 18 δι' ἴσον — 19 Z (pr.), cum codd. 1, 30 p. 158, 9 τμῆμα. e cod. 2 descriptus esse non potest; habet enim uerba p. 158, 9 δοθέν — 10 Θ H, quae ille omittit. contra cod. 21 e cod. 2 pendet; nam p. 164, 24 ἔσσαι pro ἄρα habet et codd. 2, 21 soli p. 158, 9 δοθέν — 10 Θ H omittunt.

cod. 14 quoque ex Vat. non interpolato pendere uidetur; praebet enim p. 22, 17 ἐλάττω pro ἐν λόγφ.

e cod. 30 descriptus est cod. 33 a Barth. Zamberto (in fine Datorum: -- διὰ τοῦ (sic) χειρὸς βαρθολομαίου ζαμβέρτου τῆ τοῦ δειεμβοίου ήμερα ιβ΄ έτει α. φ. ε.), cod. 24 a Petro Uergetio, artissima necessitudo horum codicum ex eo facile intellegitur, quod omittunt p. 14, 16 vò A — ovvos, p. 14, 18 di' l'ov — 19 Z (pr.). p. 26, 6 dé, p. 100, 5 xal (pr.), p. 214, 15 yaq; cfr. praeterea p. 4, 13 310v] loinóv 30, 33, 24; p. 20, 9 et p. 22, 2 forai apa 30, 33, 24; p. 220, 20 ths (pr.) | tov 30, 33, 24. Zambertus ea, quae in cod. 30 mg. suppleta sunt (u. supra), in textum codicis 33 recepit; idem manifestos errores hic illic correxit, uelut p. 14, 17 post E (pr.) addidit ούτως τὸ Α πρὸς τὸ B; u. etiam p. 22, 17 η έν λόγφ] 33, έλάττω 30; p. 24, 14 τό (alt.)] corr. ex τῷ 33, τῶ 30; p. 150, 9 ἀναγεγράφθω] 33, ἀναγράφθω 30; p. 134, 3 nal - 4 dodels bis 30, nal - dodels, nal ris IK. fort de 271. 33: Zambertus igitur postquam uerba και της ΓΚ iterauit. iterationem falsam cod. 30 intellexit. in Marini commentario cod. 38 discrepantias m. 2 Vat. habet. in cod. 24 autem Uergetius praeter eos errores, quos supra commemoraui, alia quoque correxit; u. p. 48, 19 δεδομένην εύθεῖαν εύθεῖα] δεδομένον

εὐθεῖα 24, corr. mg.; p. 58, 12 τήν] τό 24, τήν mg.; p. 158, 9 τμῆμα] om. 24, add. mg.; p. 164, 7 αὐταῖς] αὐτῆς 24, αὐταῖς mg.; p. 216, 13 $B\Gamma$] $\Delta\Gamma$ 24, sed B insertum. idem nonnulla in margine adscripsit, quae in Vat. m. 2 interpolata deprehenduntur, uelut p. 6, 6 et p. 12, 11 ἄρα, p. 46, 25 τῆς AB, p. 70, 13 σημείοις γωνιῶν, p. 154, 3 ἐν γὰο τῷ αὐτῷ πτλ. (u. p. XX), p. 200, 9 ἡ $A\Delta$. cum p. 4, 7 pro τοῦ δοθέντος punctis deleto in marg. scriptum sit τοῦ ἐλάσσονος, quod primus habet cod. 15 quodque in Vat. non inuenitur, interpolationes illas patet ex cod. 15 ipso aut ex apographo eius petitas esse.

etiam cod. 34 e cod. 30 originem ducere reperitur. nam cum eo p. 12, 5 δ $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ — 6 EZ omittit et p. 12, 9 Δ E pro Δ Z praebet; cfr. p. 140, 2 $K\Gamma$] ΓK 30, ΓN 34. interpolationes m. 2 Vat. non habet.

cod. 29 unde descriptus sit, dubito. artiore necessitudine attingit codicem 9, ut ex communi fonte fluxisse uideantur. uterque longiora illa scholia codd. PVat., quae sine dubio ex eodem codice ac Data ipsa deprompta sunt, in fine Datorum habet et in erroribus p. 274, 20 ιβ' pro ια' et p. 308, 20 ξνστασιν soli consentiunt. nisi illa scholia in cod. 1 deessent. ex eo arbitrarer codicem 29 exaratum esse. uterque enim p. 158, 9 τμημα omittit (in cod. 29 m. 2 mg. add.), p. 214, 6 pro $B\Gamma$ (pr.) habet ΓB ; p. 4, 11 et 14 cod. 29 solus fere 1) pro Ern praebet Ersi et sic lin. 11 quidem sine dubio in cod. 1 scriptum erat. sed, utcumque est, id constat, eum ex Vat. originem ducere; habet enim p. 2, 10 έχει, p. 8, 5 τοῦ, p. 30, 7 ZA, p. 52, 20 $\dot{\eta} \triangle E$, p. 74, 16 AB, p. 172, 3 $\dot{\eta} \triangle AB\Gamma$, p. 192, 10 έκατέρα κτλ.: omittit p. 14, 16 τὸ Α πρὸς τὸ Β, p. 156, 9 ΒΑΓ - των, p. 200, 1 καί, p. 216, 6 τοῦ ὑπό, p. 220, 10 λόγος (u. adp. crit.). correctus est cod. 29 et manu recentiore et ab Iac. Aug. Thuano. ac m. 2 quidem p. 34, 21 nai - 32 dodeis mg. addidit, p. 52, 20 \(\Delta E \) deleuit et in mg. scripsit: 'A\(\Delta \) ut opinor'. p. 74, 16 AB (u. supra) mutauit in ΓA , p. 94, 17 δέδοται — 18 AZ in mg. addidit, p. 216, 6 pro deleto rov in mg. scripsit τοῦ ὑπὸ τῶν (cfr. Vat. m. 2). interpolationes m. 2 Vat. in mg. dedit p. 70, 13; 138, 24 (Thuanus adnotat: 'haec lectio ex regio inepta est meo iudicio'); 154, 3 (Thuanus: 'legendum ut in regio'); 200, 9. p. 66, 12 δοθέν (u. adp. crit.) utrum manui 2

¹⁾ P. 4, 11 etiam v m. 1 ἔχει habet; sed ex eo cod. 29 non magis descriptus esse potest quam e cod. 30.

an Thuano debeatur, nunc dubito. ex notis a Thuano margini adscriptis has adfero: p. 32, 15 άφηρήσθω 'hunc locum ab άφηρήσθω ad και τοῦ ZB puto sic legendum: άφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος ΑΖ. πάλιν έπει τὸ ΔΕ τοῦ Γ δοθέντι μεῖζόν έστιν ἢ ἐν λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΔΗ. και λόγος ἄφα τοῦ λοιποῦ ΗΕ πρὸς τὸ Γ δοθέν. διὰ ταὐτὰ δὴ καὶ τοῦ ZB πρὸς τὸ Γ λόγος έστι δοθείς'; p. 44, 5 ώστε και τοῦ

ex hypothesi ΓΖ 'fortasse sic: άλλὰ τοῦ μὲν ΓΖ πρὸς τὸ ΑΕ λόγος ἐστὶ δοθείς. και τοῦ $A \to \alpha \alpha \alpha$ πρὸς τὸ $Z \triangle$ λόγος έστι δοθείς (prop. 8°). τοῦ δὲ ΖΔ πρὸς ΒΕ λόγος ἐστὶ δοθείς ex hypothesi. καὶ τοῦ-ΑΕ ἄρα πρὸς τὸ ΕΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. ὥστε πάντες'; p. 138, 21: πρὸς τὴν ΓK (pr.) 'malim ἄλλην τινά et pro τῆς ΓK^1) αὐτήν et ita retinenda est lectio huius libri reiecta altera ex regio'; p. 140, 23 πρὸς τὴν ΓΛ 'sine dubio legendum: πρὸς ἣν ἡ ΓΛ λόγον έχει δεδομένον'; p. 152, 4 της ΛΖ — 5 γάρ 'puto sic legendum: της ΓΕ άρα προς την ΖΒ λόγος έστι δοθείς. δοθείς δε της ΖΒ πρός την ΕΔ λόγος. και της ΓΕ'; p 192, 19 ώστε 'hoc αστε non probo multoque minus sequens νάρ²), nam ita probare posses B esse μεγέθει δεδομένην. censendum, hoc allog delendum esse'; p. 196, 8 δοθεῖσα — 9 γωνία 'at hoc nondum demonstratum'. uerba p. 156, 9 BAΓ — τῶν, p. 170, 7 ώστε — 8 δοθείς, p. 174, 20 είλήφθω — 21 τὸ B m. 1 omissa Thuanus in marg. suppleuit. in fine Datorum adnotat: 'sequentia desunt in Regio exemplari'. sequentia quae dicit, sine dubio longiora illa scholia codd. PVat. sunt, exemplar autem, quod regium adpellat, nisi fallor, cod. 19. is quidem scholia illa non continet, interpolationes istas m. 2 Vat. in textu habet unusque ex reliquis Parisinis p. 74, 6 ΓA pro AB praebet (u. supra).

iam disputatio delapsa est ad eos codices, qui ex Vat. originem ducunt et interpolationes m. 2 huius codicis in textu habent. sunt autem praeter cod. 19, quem modo nominaui, codd. 15, 16, 22, 27, 28.

ac codd. 15, 16 quidem intimo inter se necessitudinis uinculo coniuncti sunt; cfr. p. 4, 7 τοῦ δοθέντος] τοῦ ἐλάσσονος, 15, 16; p. 14, 16 οὕτως] om. 15, 16; p. 126, 21 πρός (u. adp. crit.)] om. 15, 16. e cod. 15 et codicem 16 descriptum esse et interpolationes istas in cod. Vat. translatas, his scripturis

¹⁾ Scil alt. $\tau \dot{\eta} \nu \Gamma K$. 2) U. adp. crit.

comprobatur: p. 32, 14 in uerbis interpolatis ZB] Vat. m. 2, $\beta \alpha$ BZ 15, BZ 16; p. 136, 9 γωνιῶν] 15 m. 1, Vat. m. 2; γωνιῶν, δc ὁποτείνονοιν 15 m. 2, 16; p. 158, 10 $Z\Theta$] ΘZ 15, Vat. m. 2. neque obstat, quod p. 6, 9 uerba ὅπερ ἔδει δεῖξαι in cod. 15 desunt; librarii enim cod. 16 et m. 2 Vat. ea suo uterque Marte uidentur addidisse. p. 2, 19 δέ in cod. 15 omissum in cod. 16 fortasse Bessario ad lin. 17 respiciens suppleuit. m. 2 Vat. in transferendis interpolationibus codicis 15 nonnulla addidit, alia omisit; u. p. 124, 14 ἐπατέρα γάρ] 15, 16, ἐπ. γ. αὐτῶν Vat. m. 2; p. 138, 24—140, 4 καὶ ἐναλλάξ] 15, 16, ἐναλλάξ Vat. m. 2.

cod. 28 cum p. 4, 7 pro τοῦ δοθέντος praebeat τοῦ ἐλάσσονος (τοῦ δοθέντος supra), pendere reperitur e cod. 15, quocum p. 14, 16 οῦτως omittit. idem fortasse de cod. 27 dici licet; nam ipse quoque illud οῦτως omittit, praeterea cum cod. 15 p. 126, 21 πρός codicis Vat.; obstat, quod p. 4, 7 habet τοῦ δοθέντος.

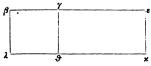
cod. 22 e cod. 15 pendere non potest ac potius ex ipso cod. Vat. interpolato descriptus est; cfr. p. 2, 19 δέ] Vat., 22, om. 15; p. 4, 7 τοῦ δοθέντος] Vat., 22, τοῦ ἐλάσσονος 15; p. 6, 9 add. ὅπερ ἔδει δειξαι Vat. m. 2, 22, om. 15; p. 14, 16 οὅτως] Vat., 22, om. 15; in uerbis interpolatis: p. 124, 14 γὰρ αὐτῶν] Vat. m. 2, 22, γάρ 15. p. 32, 14 cod. 22 interpolationem (ἐπεί — πάλιν) praeter consuetudinem in mg. habet et Auria adnotat: τοῦ σχολιαστοῦ ταῦτα. in Marino quoque potissimum m. 2 Vat. sequitur, sed p. 244, 22 διιδεῖν et p. 248, 4 ᾿Λρχιμήδονς ἔδειξεν τοῖς σερίνου θεωρηθέντα praebet.

cod. z initio mutilus cum ex nullo eorum codicum, quos supra enumeraui, descriptus sit atque satis multa habeat propria, scripturas eius ab huius editionis discrepantes adferam:

p. 44, 16 τήν] τό 22 τό] καί p. 46, 8 καὶ ὡς ἄρα] ὡς γάρ 10 λόγος δ λόγος 18 τῆ] οm. 21 ἐστί] οm. 24 ἡ] οm. p. 48, 1 ἔστω] ἔστωσαν 6 add. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι p. 50, 7 ἔστίν] οm. 11 αὐτῆ] ἑαντῆ 15 ἤχθω] ἄχθω 17 ἔστίν] ἐστὶ δεδομένη 22 ἄρα] ἔστι p. 52, 17 προσβληθῆ] ἀχθῆ 20 ἤχθω ἡ ΔΛ 23 ΕΔΖ] δὲ Ζ p. 54, 14 ἔπεί] ἔπεὶ οὖν p. 56, 11 ΕΖ] ΕΖ τῷ μεγέθει 12 H] om. 14 θέσει (pr.)] θέσει δεδομένος 19 λοιπή] λοιπόν 20 ἐστιν] om. p. 58, 6 ἔπεί] ἐπεὶ οὖν 8 τῶν] om., ut saepissime in angulis significandis p. 60, 8 post $K\Lambda$ add. δοθελς δὲ ὁ τῆς Δ Ε πρὸς

την ΕΑ λόγος 21 εὐθείαν] om. p. 62, 1 E] om. 4 έπεί] έπει οὖν 8 ἐστί] om. 11 ΘΑ] ΔΑ, supra Δ scr. m. 1 Θ p. 64, 3 ἐπεί] καὶ ἐπεί 11 post NΛ add. δεδομένων γὰφ ουτων των Ν, Δ δέδοται καὶ ή ΝΔ εύθεζα 20 δεδομένον] -ην p. 66, 12 δοθείσα] θέσει 23 τό] και τό p. 68, 1 δεδομένη] om. 9 καί] om. 17 καί (pr.)] om. p. 70, 10 ή] om. 11 $A\Gamma B$] $B\Gamma A$ δπὸ τῶν $BA\Gamma - 12$ δπὸ τῶν ΔZE] ποὸς τῶ A- πρός τῷ Ζ p. 72, 6 ὁπὸ τῶν ΒΑΓ (utrumque)] πρὸς τῷ Α, item lin. 12 10 τῷ] τό p. 74, 1 ὁπό (pr.) — ΔΖΕ] πρὸς τη αὐτη πρὸς τῷ Z, corr. m. 1 in mg. 16 $A\Gamma$] ΓA , supra scr. m. 1 AB p. 76, 6 ΘΚ ΚΘ 7 AB BA 17 ὁπὸ τῶν BAΓ] προς τῷ Â p. 78, 10 ΔE, EH] EH, EN 12 ἐστι] 13 $\dot{v}\pi\dot{o}$ — 14 ΔHE] $\pi\rho\dot{o}_S$ $\tau\tilde{\omega}$ A $\tau\tilde{\eta}$ $\pi\rho\dot{o}_S$ $\tau\tilde{\omega}$ H, et ita similiter p. 80, 2, 5, 9, 19 (ὁπὸ πρὸς τῷ Λ, supra corr. m. 1): p. 84, 16, 20, 25 p. 80, 8 enel | enel ov, item lin. 21 12 τήν (alt.)] om. p. 82, 1 post δοθείς add. διὰ τὸν γ' δρον. ἐπεὶ γάρ δεδομένου το τρίγωνου, και οι λόγοι των πλευρών πρός αλληλα δεδομένοι p. 84, 8 post μία add. ή ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν $B\Gamma$ 15 $\tau \dot{o}$ — $\delta \dot{\epsilon} \delta o \tau \alpha i$] $\delta \dot{\epsilon} \delta o \tau \alpha i$ $\tau \dot{o}$ $\tau \dot{o} i \gamma \omega v o v o v$ 16 $\gamma \dot{\alpha} \dot{o}$] om. 17 αρα ως] εως p. 86, 7 έπεί] έπει ούν 16 τήν (alt.)] om... item lin. 17 p. 88, 2 ΛΓΒ | ΛΒΓ 6 ἐπεί | ἐπεὶ οὖν αλληλα λόγον έχουσι δεδομένον 4 ούτως ή ΓΔ 8 τοῦ] καὶ τού 18 τῷ] τό p. 94, 2 εὐθύγραμμα] om. 3 τοῦ (pr.)] καί 16 τῶ είδει] om. 17 δέδοται — 18 μεγέθει] om. 18 TOÜ nal] om. p. 96, 1 εlδη] η in ras. 8 ΔB] ΔΘ p. 98, 4 δεδομένον add. διά νγ΄ 10 post δοθείς add. διά η΄ δμοια γὰο σχήματα, δσα πτλ. Elem. VI def. 1 13 δοθείς] hic add. διὰ τὸν γ' 22 καί] om. p. 100, 14 ἰσογώνιαι (sic) 17 πρὸς το Β παραλληλόγραμμον] bis 19 $\Gamma\Theta$] Θ 20 η (pr.)] om. 22 enel ovv] nal enel p. 102, 6 \(\delta\)] om. 19 nal] om. τὸ ΗΑ τῷ] τῷ ΑΗ τό 24 post AB in textu hab. τετράγωνον γάο τὸ ΘΒ p. 104, 2 έστι δοθείσα] δοθείσά έστι δε καί] om. 4 post écriv add. διὰ τὸ μ' 15 $\Gamma \Delta$] $\Delta \Gamma$ 16 $B\Delta$] BZ20 σχήμα] ΕΖ 24 καί] τὸ διὰ τὸν β' (sic) p. 106, 4 έστίν] om. post δεδομένφ lin. 11 add. τῷ είδει, lin. 13 είδει 21 τό] om. p. 108, 4 ΓΘ] Γ om. 13 ΕΓΒ] ΕΒΓ 15 EΓΒΔΗΖ] ΕΒΔΖΗ p. 110, 22 ἐπεί] ἐπεὶ οὖν ΖΓΒ] ΓΒ post γωνία add. ὑπόκειται γὰρ τὸ πολύγωνον (comp.) δεδοuévov ro side 28 loyos écri] écri loyos post dodels scholium nr. 119 in textu habet p. 112, 6 fori] om. 7 post έστί add. διὰ τὸ α' τοῦ 5' τῶν στοιχείων 15 ΛΚΓ] ΓΚ 25 ἔχη] ἔχει p. 114, 5 ΓΔ] ΓΒ 11 ἐπεί] καὶ ἐπεί p. 116, 3 αὐτοῦ τετράγωνον εξει] έχει, item lin. 8 5 τῷ είδει δεδομένον p. 118, 10 post πρός scholium nr. 124 in textu habet 11 των om. 19 έχει εξει p. 120, 13 των om. ΓΒ, ΒΔ 14 $A I \Delta A$ 15 post $\alpha \alpha$ add. $\pi \alpha \alpha$ $AB\Gamma$ $\pi \alpha \alpha$ $AB\Gamma$ έστὶ δοθείς. οῦτως τὸ ὑπὸ τῶν ΓB , $B extstyle extstyle A extstyle \textstyle B extstyle extstyle$ $BA\Gamma$ $BA\Gamma$ περιεγόμενον δρθογώνιον 8 έστί] om. 10 $BA\Gamma \cap BA$, $A\Gamma$, et similiter satis saepe 11 $\tau \tilde{\omega} \nu$ (pr.) om., item lin. 12, 13 p. 124, 2 ἐστί] om. 7 της (pr.)] om. 15 ύπό] om. 16 ἐστί] om. 24 ὡς ἄρα] ἄρα ὡς p. 126, 1 τοῦ] $n\alpha l \tau o \tilde{v} = 2 \tau \tilde{\omega} v] \text{ om. } \tau_0 i \gamma \omega v o v] \text{ om. } 3 \delta_i \dot{\alpha} = 5 \delta_i \delta_i \tilde{\sigma} c_i c_i c_i c_i$ 6 τοῦ — 9 δεδομένον] om. p. 128, 1 τοῦ] καὶ τοῦ 17 τοῖς] om. πρός (alt.)] και πρός 19 λέγω δή p. 130, 11 ΔA] AΔ p. 132, 5 τη̃] om. ἴσον ἐστί] ἐστιν ίσον 18 γωνία] om. 20 έστι — 21 δοθείσα] om. p. 134, 2 $\tau \dot{\eta} \nu$ (pr.)] om. 6 $\dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{l}$] $\kappa \alpha \dot{l}$ p. 136, 14 $\Delta \Theta$] $\Theta \Delta$ 25 $\tau \dot{\eta} \nu$] om. p. 138, 6 ΔEZ] ΔZ 13 ἔχη] ἔχει 17 ΕΗ] ΕΚ 21 $\tau \dot{\eta} v$ (alt.)] om. 22 $\xi \sigma \tau \omega$] om. p. 140, 6 $\tau \dot{\eta} v$] om., item lin. 7 (alt.) 8. καί] om., item lin. 9 10 ΓΘ] Θ 15 ἐπεί οὖν ΑΓΒ] ΑΒΓ p. 142, 1 ΒΓΛ] ΓΛΒ 3 ἐστι] om. 7 έν ἀνίσοις 23 τήν] om. p. 144, 3 τήν (alt.)] om., item lin. 5, 14, 16 12 τό] bis p. 146, 12 ἐν ἀνίσοις 23 τήν] om. p. 148, 1 post δοθείσα add. ὀρθή γάρ 9 τῶν τόν 13 Εξει 15 έπει οὖν p. 150, 23 ή (pr.)] om. p. 152, 5 λόγος] λόγος έστί 13 Ισογώνιον 15 Ισας Έχοντα γωνίας γωνίας έχοντα 16 B (pr.) B loas 18 $\tau \eta \nu$ om. 21 Θ Z H] Z Θ H] Θ p. 154, 3 ἐπεὶ οὖν 9 τήν (alt.)] om., item lin. 11 (alt.) BΔ] $B\Gamma$ 26 ἔχει p. 156, 8 τήν] om. 20 δεχόμενον ἔχον 22 τμήματα (sic) p. 158, 2 τήν om., item lin. 3, 16, 17 13 Θ Z, 12 έστί] om., item lin. 13 (utrumque), 20, 22 τῷ] τό 13 τό] τῷ 26 μαί] om. p. 162, 7 Λ] πρώτη 8 Γ] τρίτη Δ] τετάρτη 9 B] δευτέρα 15 έστίν] om. 16 B] δευτέρα 18 A] πρώτη \mathbf{p} . 164, 2 γίνεσθαι 8 Δ] τετάρτη 12 Α] πρώτη Γ] τρίτη 15 έστί] om. 16 έστιν ίσον] ίσον έστίν 17 B - τῶν] bis 18 έστι] om. p. 166, 3 ΒΓ] ΒΑΓ 4 ΒΑ] ΑΒ 6 έστί] om. $7 \tau \dot{\eta} v$] om. 11 $B \Delta$] ΔB 12 $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota v$] om. p. 168, 4 έστι] om. 9 είσίν] έστίν p. 170, 1 δοθέν έστι] έστι δοθέν 2 $\tau \tilde{\omega} \nu$ (pr.)] om. ΓB , $B \Delta$] $\Gamma B \Delta$ 3 $A B \Gamma$ 5 ΓB , $B \Delta$]

10 BΔ 12 τοῦ] τοῦ ἄρα ἄρα] om. 15 BΓ, ΓΔ] $B\Gamma\Delta$, item lin. 16 16 $\hat{\epsilon}\sigma\tau\hat{\iota}$ om., item lin. 25 21 $B\Delta$ $\tau\hat{\eta}\nu$ BΔ p. 172, 15 έστίν | om. 16 γάρ | γάρ έστιν p. 174, 8 γάρ] om. 10 έπεὶ οὖν 13 έστί] om. 24 τὸ κέντρον τοῦ πύπλου p. 176, 1 καὶ ἐπεί 3 ἐστίν] καί 5 εὐθεῖα γραμμή 6 ἐστίν] om. 13 ἀπό — 15 μεγέθει] om. 16 γάρ] om. 17 καὶ ἐπεί p. 178, 1 ἐστί] om., item lin. 17, 19 2 ἄρα ἐστί 10 ἐστί] om., item lin. 12 11 ZAE 19 ὑπό] ὑπὸ τοῦ $AB\Gamma$ ΓAB p. 182, 12 $\mathcal{E}\sigma\tau l$ om., item lin. 22 23 $B\Delta$ ΔB , corr. supra m. 1 27 ἐναλλὰξ ἄρα p. 184, 8 ΒΓ] ΓΔ 9 ὡς ἄρα συναμφότερος 10 τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου ἄρα 11 ἴσον έστί 17 προσβληθη προσληφθη 18 ἀχθῆ] ἀχθῆ τις εὐθεῖα . p. 186, 4 και ἐπεί 7 ἐστί] om., item lin. 8 (utrumque), 10, 13, 16, 17 14 δοθέν σημείον το Z 17 οπερ έδει δείξαι] om. p. 192, 4 A AB $\dot{\omega}_S \delta \dot{\epsilon}$ bis 5 $\tau \dot{\sigma}$ (pr.)] $\kappa \alpha \dot{\iota}$ 14 $\gamma \dot{\alpha} \rho$ om. p. 194, 5 γωνία] om., item lin. 18 13 αλλως τὸ αὐτό 15 17 $ZE\Delta$ ZEB 18 $A\Delta\Gamma$ AB Γ 19 $A\Delta\Gamma$ και έπεί $ZE\Gamma$ ZEB p. 196, 7AE ΔA καὶ ἐπεί A d B δεδομένω] om. 19 και κέντοω p. 198, 1 $\dot{\eta}$ (alt.)] και $\dot{\eta}$, item lin. 9 (pr.) 5 ἐπεὶ οὖν, item lin. 20 p. 200, 4 καί] om. 8 post εὐθείας add. ἐπὶ τὸ Δ 9 post ἴση add. ἡ $A\Delta$ 21 έππείσθω ΔA] $A\Delta$, corr. supra m. 1 22 έπεὶ οὖν p. 202, 1 $B\Gamma$ ΓB 14 $\dot{\eta}$ om. p. 204, 2 $\tau \tilde{\varphi}$ om. 3 dodeig hic add. διὰ τὸ μθ' δοθέν (pr.)] δοθείς 4 ἄρα] δέ 20 έστί] p. 206, 10 έστί] om. 13 post ώστε add. om., item lin. 22 κοινοῦ ΰψους λαμβανομένου τῆς ΓΔ εύθείας 14 τῶν] om. 26 $\xi \xi \varepsilon \iota$ p. 208, 10 $\xi \pi \varepsilon l$ ov 17 post $BA\Gamma$ scholium append. nr. 23 in textu habet 23 τῶν om. 26 post δοθείς add. διὰ τὸ 5΄ θεώρημα p. 210, 9 ἀμβλεῖα ἔστω 20 ἀφηρησθω (ει m. 1) 23 της $B\Gamma$] τοῦ Γ 25 $EA\Gamma$] add. γωνία 26 loιπή] lοιπόν(comp.) p. 212, 1 $AE\Gamma$ | $E\Gamma$ | $4\Gamma Z$ | $\Gamma Z\Theta$ | $\tau \eta s = 6 \delta o \theta \epsilon \ell s$ om. 18 διήχθω — 24 ΑΓ] τετραγώνου γὰρ ἀναγραφομένου ἀπὸ

τῆς βγ τοῦ βθ καὶ συμπληφουμένου τοῦ γκ παφαλληλογράφου (sic)
ἐστὶν ὅλον τὸ βκ παφαλληλόγραμμον ἴσον τοῖς λγ, γκ. καί ἐστι
τὸ μὲν βκ τὸ ὁπὸ τῶν εβ, βγ
τῆ γὰρ βγ ἴση ἡ βλ, τὸ δὲ αγ

τὸ ἀπὸ τῆς βγ. καί ἐστι τὸ γ τὸ ὁπὸ τῶν εγ, γβ. ἴση γὰο ἡ γβ τἢ ϑ (sic) τὸ ἄρα ὁπὸ τῶν εβγ ἴσον ἐστὶ τῷ ὁπὸ τῶν εγ, γβ

μετά του άπο της γβ p. 214, 6 πρός πρός την 7 έστί] om. 8 B Δ | τοῦ B Δ τῷ (alt.) | τό in ras. 16 ἐστιν | om. 19 ἴση ἐστίν ίσονωνω (sic) 22 την ΔΓ] ΓΔ 23 την (alt.)] om. 25 B T 1 p. 218, 4 $\tau \delta \nu$] om. 7 $\tau \eta \nu$] om. 9 HE] EH, item $\Gamma B \Gamma$ lin. 18 10 έξ ού] έπ τοῦ 15 post lóyog (pr.) add. ἐστί p. 220, 3 post BAΓ add. δοθογώνιον 15 ή ὑπό] τῶν] om. $BA\Gamma$ Br p. 226, 6 for [v] om., item lin. 7 (cum $\tilde{\alpha}\rho\alpha$). ΕΔ. θέσει] ΕΔ θέσει και τῷ μεγέθει. δέδοται 9. 11. 18 9 AA, AZ] AZ, ZA 16 FE] FZ 17 nal ênel 21 ZBE] 23 έστιν ίση | ίση έστίν ABE p. 228, 1 *forl* om., item lin. 9, 18 4 τήν] om. 16 Z⊿] ⊿Z τῷ] τό 17 AB⊿ p. 280, 1 έπει οδν 4 ίση έστίν 5 ΑΒΓΔ 6 forin om., item lin. 9, 10, 11, 18, 16 8 ίσαι ξσονται] om. 15 ή] τῆ 18 πρότερον] προτέρω 19 post έστιν add. δπερ έδει δείξαι.

ex his scripturis adparet, eorum, quae codicis Vat. et propaginis eius propria sunt, in cod. z uix quidquam reperiri. ad codd. Pv propius accedit: cfr. p. 50, 11; 68, 1; 170, 5 et p. 60, 8; atque cum v solo saepius consentit, uelut p. 48, 1; 66, 23; 92, 8, 18; 94, 18; 112, 25; 122, 8; 128, 17; 130, 11; 132, 20-21; 138, 13, 21; 160, 10; 170, 21; 176, 1; 200, 4; 202, 1; 218, 9, 15; sed plurimis locis consensus sine dubio fortuitus est. Vat. v peccat p. 94, 2; 106, 11; 116, 8; 194, 5; 196, 12; 226, 9. scripturas genuinas quas z aut solus (u. p. 216, 9 ἄρα) aut cum codd. Theoninis (u. p. 66, 3 παράλληλος '); p. 94, 11 τῷ; p. 142, 4 EH^{2}); p. 170, 10 $B\Delta$ z, ΔB b; p. 210, 22 $\tau \delta$; p. 216, 18 $B\Gamma$; cfr. p. 156, 20) aut cum Theoninis et m. 2 Vat. (u. p. 58, 12 zny; p. 174, 7 ἀπολήψεται; p. 186, 12 ἄρα; p. 210, 26 λοιπή) praebet, librarius coniciendo repperisse putandus est, cuius studium interpolandi mutandique quanis fere pagina deprehenderis. nec mirum esse potest, quod p. 52, 20; 54, 14; 56, 14; 92, 4; 176, 5; 198, 20; 200, 9 eadem ac Theonini inculcauit; cfr. praeterea p. 68, 17; 116, 8; 182, 12; 186, 13, 17; 200, 4. propositionem, quae uulgo est 87, cum lemmate z non habet.

cod. 28 nescio an ad supplendum codicem z scriptus sit. pendet e cod. 30, quocum p. 4, 13 $\tau \delta$ $\lambda o \iota \tau \delta v$ pro $\tau \delta$ $\delta \lambda o v$, p. 22, 2 $\alpha \epsilon v$ pro $\epsilon \sigma \tau \alpha \iota$ habet, p. 14, 18 $\delta \iota$ ϵv ϵv — 19 Z omittit; cfr. p. 20, 9 $\epsilon \sigma \tau \alpha \iota$ $\delta \rho v$ δv δ

cod. 36 unde originem ducat, pro certo non adfirmauerim;

¹⁾ In adp. cr. scribendum erat bz.

²⁾ P. 52, 23 error in ipso antigrapho codicis z correctus erat.

ubi codd. Pv ab Vat. discrepant, cum illis facere solet, uelut p. 234, 14; 236, 1, 25; 240, 13; 242, 23; 244, 22, 23, 28; 256, 19. e scripturis, quas solus habet, has commemoro: p. 234, 3 ἄγεται, 10 συμφωνοῦσι, 17 ὁ Διόδωρος, p. 236, 14 ποριστόν pro πόριμον, p. 246, 1 πᾶν τὸ γνώριμον, 11, 12 τό pro τῷ, p. 256, 10 διαιρεῖται.

restant ii codices, quibus Theonis recensio aut integra aut ex parte continetur. sunt autem codd. b, a, 5, 25, 31 1). ex his codd. 5, 25, 31 Theonis recensionem non habent, nisi inde a uerbis demonstrationis alterius propositionis 80 p. 220, 11 τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ; in antecedenti parte e codice 30, cuius pars chartacea ab illis uerbis incipit, eos pendere, facile intellegitur. atque in ea parte cod. 25 a Iohanne Rhoso (in fine Datorum: σιὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου πρεσβυτέρου ρώσου τοῦ κρητικοῦ) ita effictus est, ut uel apertissima menda eius retineat; cfr. p. 20, 21 λόγος (alt.)] λόγον 30, 25; p. 92, 22 της AB] bis 30, 25; p. 94, 10 δεδομένης δεμένης 30, 25; p. 210, 3 της τό 30, 25. cod. 31 in scripturis a sodali mihi suppeditatis cum codd. 30, 25 conspirat, uelut cum iis p. 14, 16 τὸ Λ — οῦτως, 18 δι' ἴσου - 19 Z, p. 120, 15 BΓ, AΔ - 16 τῶν, p. 154, 4 δέ omittit et p. 140, 2 ΓK pro $K\Gamma$ praebet, cum uerba p. 10, 10 lóvos for cum cod. 25 solo omittat, ex hoc eum statuerim descriptum esse. in parte Theonina cfr. p. 164, 14 E] \(\textit{D} \) b, 25, 31; ib. Δ] E b, 25, 31; p. 164, 24 έσται] έστι b, 25, 31. manus rec. in cod. 81 nonnulla inseruit, multa correxit, plura in mg. adscripsit; qua in re duobus codicibus usus est, quorum alter uel cod. 15 ipse uel apographum eius erat; u. p. 4, 7 τοῦ δοθέντος] τοῦ έλάσσονος 15, in mg. 'aliter τοῦ ἐλάσσονος' 31 m. rec.; p. 14, 16 τὸ A - οὖτως] om. 31; in mg. post E (lin. 17) add. m. rec.: 'ούτω τὸ Α πρὸς Β'; praeterea; 'aliter τὸ Α πρὸς τὸ Β, οῦτως τὸ Δ πρὸς τὸ Ε' (cfr. cod. 15); p. 136, 10 post γωνιών add. åς ὑποτείνουσιν mg. m. rec. (u. cod. 15). miror, quod m. rec. in interpolatione p. 138, 24 sqq. (u. p. XX) margini adscripta uerba κείσθω — ή ΓΚ omisit.

etiam cod. 5 p. 92, 22 $\tau \eta_s$ AB bis habet; praeterea u. p. 4, 13 $\tau \delta$ δlov] $\tau \delta$ $lou \pi \delta v$ 80, 5, 25; p. 84, 3 $BA\Gamma$] Γ m. 2 supra scr. 30, BA 5, 25. in Theonina autem parte codd. 5, 25 easdem fere scripturas uitiosas habent atque b et a, uelut p. 168, 8 $\pi l \alpha \tau \eta$] $\pi l \eta \delta \eta$ b, a, 5, 25; p. 170, 9 $\pi \alpha \ell$ — 10 $\delta c \delta \epsilon \ell s$]

¹⁾ De codd. 17, 18 praeter ea, quae in conspectu codicum dedi, nihil comperi.

om. b, a, 5, 25; ib. $10 \ nal - 12 \ \delta o \vartheta \epsilon i \epsilon]$ om. b, a, 5, 25; p. 186, $13 \ \epsilon n \epsilon i]$ $\epsilon \sigma \iota \nu$ $\epsilon n l$ a, 5, 25; p. 186, $15 \ \tau o$ Z $\delta o \vartheta \epsilon \nu$] $\delta o \vartheta \epsilon \nu$ τo Z a, 5, 25; ib. $\delta o \vartheta \epsilon \nu$ $\epsilon \sigma \iota e$] $\epsilon \sigma \iota e$] $\epsilon \sigma \iota e$ $\delta o \vartheta \epsilon \nu$ a, 5, 25. id quoque notandum, uerba p. 170, $8 \ \tau o \tilde{\nu} - 9 \ \delta o \vartheta \epsilon l \epsilon$ in codd. 5, 25 deesse.

sequitur codex a. is unus integram Theonis recensionem continet, sed e codice b, quem et ipsum multis et grauissimis uitiis inquinatum esse infra uidebimus, descriptus est, id quod primum transmutatio illa foliorum, de qua p. VII dictum est, tum communes lacunae uelut p. 122, 8 πρός — 126, 9 δεδομένον et p. 206, 4 κατεσκευάσθω — 5 ήχθω, denique plurimi errores. in quibus inter se conspirant, satis superque docent, accedit, quod is, qui codicem scripsit, etiam propria peccauit, uelut υ. 56, 18 καί — 19 τῶν ἀφηρήσθω δὴ ἡ ὑπὸ ΔΘΛ λοιπὴ ἄρα ή ύπο τῶν ΗΘΔ δοθείσα. ἴση δὲ ή ὑπὸ ΕΖΔ τῆ ὑπὸ ΗΘΔ. δοθείσα ἄρα έστι και ή ύπό a; p. 72, 4 τό] om. a; p. 82, 4 $EB\Gamma$ | EB a; p. 176, 11 $\tau \tilde{\eta}$ dései om. a. quare ne in iis quidem partibus libri, ubi b deficit, codici a multum auctoritatis tribuendum est neque ea, quae ibi propria habet, satis magna cum probabilitate Theoni adsignanda sunt, nisi in scripturis codicis b occurrunt, quae aliquam comparationem habeant. librarius autem, qui în codice b conspectum propositionum dedit — eum enim a Theone compositum esse, non facile crediderim -, parum suam accurate rem gessit; u. p. 92. 12 ἀπ'] τὰ ἀπ' β; p. 128, 14 ἔχη — ἕξει] om. β; p. 134, 12 αὐτά] ταὐτά β; p. 144, 21 ἤτοι — 22 δέ] om. β; p. 154, 24 $\varepsilon \dot{v} \vartheta \varepsilon \iota \tilde{\omega} v$] om. β ; p. 162, 21 $\varepsilon \chi \omega \sigma \iota$] $\varepsilon \chi \sigma \nu \sigma \iota$ β ; p. 166, 16 $\varepsilon \dot{v} \vartheta \varepsilon \iota \alpha \iota$] om. β; praeterea cfr. p. 4, 13, 18; 16, 17—19; 32, 4; 36, 4; 178, 25. itaque ei magna fides non est uindicanda neque ex eius scripturis magnum redundare potest emolumentum.

quae cum ita sint, unum fere auxilium ad Theonis recensionem cognoscendam et constituendam a codice b requirendum esse abunde adparet. quo magis est dolendum, librum illum plurimis et foedissimis scripturae erroribus deformatum esse; praeter innumerabiles illas omissiones per ὁμοιοτέλευτον, quod uocant, explicandas hic adfero p. 88, 7, ubi scholium uidetur in uerba Euclidis irrepsisse; 146, 8, 22; 150, 21—23; 168, 17. neque tamen maximam uitiorum partem neglegentiae eius, qui codicem scripsit, tribuerim; nam cum in Elementis diligentia quadam usus sit, non est, cur putemus, eundem in Datis neglegentissime se gessisse. sequitur igitur, Data in codicem b ex libro admodum depravato transcripta esse atque opus esse

satis difficile et quod multum habeat haesitationis, statuere, quid Theonis studio uerba Euclidis emendandi, quid librarii uel librariorum socordiae et incuriae adscribendum sit. de exemplari, quod Theoni praesto fuit, si quaerimus, id adfine fuisse ei libro, ex quo PVat. v fluxerunt, errores illi omnium codicum communes (u. p. XVI) luculenter indicant; praeterea u. p. 66, 12 δοθείσα] θέσει Pvb; in figura prop. 79 ZA rectam om. Vat.vb; p. 214, 8 τω (alt.) τό Pvb; p. 216, 9 αρα om. PVat. vb; p. 220, 10 BΓ] BΓ λόγος Pvb, et cfr. p. 14, 13; 172, 16; 175, 24. de interpolationibus communibus infra dicetur. cum P solo b(a) in manifestis erroribus conspirat p. 70, 12; 104, 24, saepius in rebus mediis, uelut p. 4, 6, 12; 20, 21; 30, 16; 44, 6; 132, 21; 140, 15; 154, 3, 16, et in ordine litterarum p. 70, 11; 76, 7; 154, 6; 172, 18; 212, 11¹). similiter b(a) cum Vat. solo congruit p. 42, 24; 114, 11; 130, 2; 164, 16; 192, 18; 214, 6 et in litteris p. 66, 14; 88, 1, cum v p. 12, 4; 18, 25; 36, 16; 52, 13; 118, 6; 132, 5; 134, 20; 140, 8; 170, 16, 24; 182, 16; 194, 13; 212, 14; 228, 17 et in litterarum ordine p. 40, 17; 64, 10; 88, 2; 138, 25; 140, 3; 166, 23; 178, 13; 180, 6; 212, 11; 218, 13.

sed non raro Theonini soli ueram sinceramque scripturam praebent; testes sunt illi loci, ubi supra (p. XVI) dixi in PVat.v communiter peccatum esse. nihil mirum, quod hic illic scripturae Theoninorum cum ueris emendationibus m. 2 Vat. (u. p. XVIII) concordant, cfr. p. 58, 12; 104, 20; 174, 7; 186, 12; 202, 1. deinde b(a) p. 4, 18; 74, 16; 90, 14 (u. fig. cod. b), 20; 92, 19; 94, 2; 106, 11; 110, 10; 116, 3; 160, 19; 172, 3; 176, 3; 194, 1, 5; 196, 12; 200, 15 cum P, p. 50, 11; 60, 8; 68, 1; 70, 12; 180, 2; 140, 23; 152, 21; 170, 5; 192, 8, 9; 220, 14; 228, 9: 230, 14 cum Vat., p. 40, 14; 60, 21; 142, 1; 156, 1; 182, 15; 192, 10; 202, 1 cum v genuinam scripturam retinuit. de consensu cum z p. XXX dictum est.

Illis locis, ubi Theoninorum scripturam recepi, hic paucos addam, quibus eosdem, cum Euclidis uerba seruasse uideantur, sequi debebam.

p. 36, 16 articulum, qui in va legitur, nego ab Euclide

¹⁾ Etiam hoc notandum, ea, quae in P mg. m. 1 leguntur, in b interdum aut omissa aut mutata deprehendi; cfr. p. 152, 12; 164, 2-4; 166, 3-5; 170, 4-5.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

omissum esse; u. p. 10, 11; 12, 5; 14, 11; 20, 17; 22, 7; 26, 3; 34, 11, 17; 42, 20; 44, 18; 72, 19; 74, 14, 16; 76, 25. quare δ et hoc loco et p. 30, 19, ubi in omnibus libris deest, inter uerba Euclidis recipiendum erat.

p. 44, 7 in a additur καὶ τοῦ ΛΕ: ΕΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. cum negari non possit, inter rationes, quas datas esse Euclides demonstrat, rationem ΛΕ: ΕΒ desiderari, re accuratius deliberata puto illa uerba, quae in fonte codicum PVat. v propter ὁμοιοτέλεντον facile intercidere potuisse adparet, recipienda fuisse, uerba autem l. 6 ἀλλά — 7 δοθείς (alt.) nihil aliud spectare nisi ut demonstratur, rationem ΛΕ: ΕΒ datam esse, quamquam insolita demonstrationis breuitas offendit; scribendum enim erat Euclidis more l. 7 post δοθείς (pr.): τοῦ ΛΕ ἄρα πρὸς ΖΔ λ. ἐ. δ. άλλὰ τοῦ ΖΔ πρὸς ΒΕ λ. ἐ. δ. καὶ τοῦ ΛΕ κτλ.

p. 64, 21 παφάλληλος in a deest idque rectissime, cum παφά — παφάλληλος Euclides scripsisse non sit existimandus.

His praemissis statuendum est, quae Theon mutauerit et quid potissimum mutationibus secutus esse uideatur. meminerimus autem oportet, exemplis ex scripturis codicis a et ex conspectu illo (β) petitis cautissime utendum esse. iam ad singula transeamus.

Ac primum quidem Theon id egit, ut errores, quos se in Euclidis libro deprehendisse arbitrabatur, emendaret et corrigeret. quod his exemplis confirmatur: p. 32, 14 sqq. miro sane demonstrandi ordine (u. p. 33 not.) offensus solitam rationem restituit, nisi quod initio omisit ἐπεὶ γὰο τὸ ΑΒ τοῦ Γ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ (cfr. p. 166, 3).

p. 52, 23 Theon errauit, quod dicendum esse putabat, circulum datum esse magnitudine 1), neque magis feliciter δέ substituit pro ἄρα sine dubio propter id, quod sequitur, δέδοται γάρ πτλ. u. p. 78, 6; 196, 21.

p. 160, 19 uerba $\mu \grave{\epsilon} \nu$ A $\pi \varrho \grave{\delta}_S = \tau \grave{\eta} \nu$ Δ , $\tau \check{\eta}_S = \delta \acute{\epsilon}$ cum ad l. 20 $\lambda \acute{\delta} \gamma o_S = -\delta o \vartheta \epsilon l_S$ referret, hic superuacanea esse iudicauit; sed ad demonstrationem sequentem totam referenda sunt. similis est ratio p. 168, 8—9, ubi Euclidis uerba mutauit, quia id, quod $B \Delta$ data est, nulli usui est.

δεδόσθαι apud Euclidem idem ualet quod δεδόσθαι τῷ μεγέθει u. schol. nr. 23.

p. 200, 12 $\eta\mu l\sigma\iota \iota \iota \iota$ — 13 $BA\Gamma$ fortasse propterea omisit, quod glossatoris additamentum esse censuit; sed u. p. 124, 14.

p. 226, 6 Theon, ut locum sanaret, pro δοθεῖσα scripsit Θέσει respiciens, nisi fallor, ad p. 176, 2 atque δέδοται omisit. equidem satis habui δέδοται deleuisse.

Iam uero Theon non raro id sibi sumpsit, ut cum Euclidis se orationem putaret posse meliorem reddere, tum sermonem eius contraheret atque incideret. ex amplioribus huius generis mutationibus has adfero:

p. 10, 9—11 breuis esse uoluit, sed p. 12, 3—5 Euclidis uerba seruauit.

eidem studio tribuendum est, quod p. 10, 15 ἐπεί — 16 ἄρα omisit neque p. 18, 23—24 quidquam nisi ἀνάπαλιν retinuit.

ea, quae p. 12, 8—16 leguntur, quamuis in a deprauata sint, ut, quid Theon scripserit, pro certo adfirmari non possit, tamen eum adparet Euclidis uerba pressisse.

p. 22, 9—13 rursus breuitati studuit, sed rem suam infeliciter gessit, quamquam concedo, ne librarios quidem a culpa liberos esse. fortasse Theonem offendit, quod Euclides praeter consuetudinem (u. p. 26, 4; 28, 3; 30, 2, 20; 36, 17; 38, 19; 40, 17; 100, 2; 104, 7), priusquam propositionem 2 ad demonstrationem adhibeat, rationis membra invertit.

p. 28, 5—7 respexisse uidetur ad p. 20, 20 (u. etiam p. 34, 13—14, 19—20 et p. 26, 5—6; 42, 21—22); proportionem igitur paulo ante propositam omisit et ölov — ölov addidit. conferantur ea, quae p. 40, 19—20 et p. 30, 4—5, 22—23; 36, 19—20; 38, 21—22 simillime a Theone omissa sunt.

p. 46, 25—48, 1 pro εύθείας γὰς γςαμμῆς τὰ πέςατα — δεδομένα ἔστω τῆ θέσει substituit εύθεῖα γὰς γςαμμὴ ἔστω ἡς τὰ πέςατα — δεδομένα, fortasse ut notiones rectae et terminorum magis efferrentur.

p. 106, 2—3 Euclides Theoni longior uisus est; quare duo membra orationis parum feliciter in unum coniunxit; simili breuitate, memor sine dubio p. 130, 2, usus est p. 132, 20—21, si quidem uerba ἔστι — δοθεῖσα in archetypo suo habuit. p. 108, 19—20 cum membrum ἔστι — δοθεῖσα redundare iudicaret, uerba l. 19 ΓΛ — 20 τῶν deleuit et per ἄστε conclusionem adnexuit; cfr. p. 110, 4—5. similiter p. 140, 17—18 duobus orationis membris omissis ratiocinationis breuitatem adfectauit.

p. 150, 5 in uno eodemque membro temere breuitatem

quandam secutus est; nescio an in expositione ei displicuerit πρός τι δοθογώνιον.

in propositione 83 licet tota protasis librarii culpa inquinata sit, tamen amplificationem p. 164, 2 Theoni, quippe cui nudum illud ἔσται minus placuerit, deberi puto.

- p. 166, 3—5 mutauit ad similitudinem propositionis 85. p. 166, 23 sqq. $\ell \sigma \iota$ post ΔE a librario inculcatum est; nam inauditum $\hat{\eta}$ ΔE $\ell \sigma \iota$ nullo modo Theoni tribuerim.
- p. 210, 2—8 postquam ratiocinationem in breuiorem formam redegit, uerba ὁ ἄρα δεδομένον addidit, ne haec demonstrationis pars careret conclusione; u. p. 212, 12—14.

huc pertinent etiam ii loci, ubi Theon aliquod orationis membrum ita deleuit, ut nihil amplius mutaret nec quidquam adderet; u. p. 10, 18-19; 130, 9-10; 170, 4-51) (cfr. lin. 21 -22); 196, 22-23. ac ne p. 186, 10-11 quidem a culpa liberum eum esse opinor; etenim nescio an uerba l. 12 έκατέρα έστιν uoluerit ad lin. 9 ίση — 10 Z Θ adnecti, quo facto δοθείσα — θέσει aut consulto aut temere omisit. quod conclusio extrema in Theoninis p. 50, 23; 110, 5-6; 166, 13-14 deest. id nemo adsignabit Theoni neque uero ea, quae p. 62, 8-9; 150, 21-23; 154, 4; 200, 15; 204, 20-21 in Theoninis peccata sunt. quodsi dubitari non potest, quin Theon, ut breuis esset, interdum quasi gradum demonstrationis omiserit, tamen eius generis omissiones, quae quidem per όμοιοτέλευτον explicari possunt, si non omnes, at maximam partem librariorum neglegentiae attribuendae sunt, uelut p. 28, 2-3, ubi in librarii antigrapho lin. 3 pro altero $Z\Gamma$ sine dubio scriptum erat ΓZ . conferantur praeterea hi loci: p. 24, 24—25; 34, 8—9; 42, 4—5, 7-8; 54, 16-17; 80, 13-14; 82, 2-3; 92, 8; 96, 8-9, 11-12; 112, 18; 126, 16—17; 130, 6—8; 132, 9—10; 134, 3—4; 142, 23-24; 144, 1; 146, 19-20; 150, 18-19; 154, 4, 9-11; 156, 16-17; 158, 5-6, 19-20; 170, 9-10, 17-18, 22-23; 178, 1; 180, 10; 182, 25-26; 184, 7-8; 206, 23-25; 228, 17.

p. 212, 4 uerba $\tau \tilde{\eta}_S$ — 5 $\delta o\theta \epsilon \ell_S$ cum in antigrapho codicis b propter $\delta \mu o \iota o \tau \epsilon \ell \epsilon \nu \tau o \nu$ intercidissent, in margine additaerant; inde postea loco parum recto lin. 8 inserta sunt.

¹⁾ In archetypo codicum PVat.v uerba $\dot{\omega}_S - B \Delta$ a librario omissa in margine adscripta erant atque ibi in P leguntur; librarii autem codd. Vat.v ea in textum receperunt.

Plures Theonis emendationes et mutationes pauca uerba amplectuntur:

- p. 10, 7—8 quod pro πρός δεδομένον scripsit, magis perspicuum esse existimauit (cfr. lin. 18—19). eadem de causa p. 44, 23 pro αὐτῶν recepit τῶν Δ, Z. cfr. etiam p. 92, 1.
- p. 26, 23 pro τφ substituit αὐτῷ δ, quia subtilius limatiusque ei uisum est, rationem, quam datam esse suppositum est, rationi, quam datam esse demonstratum est, aequalem proponi, quam hanc illi. similiter p. 68, 21 pro τῷ scripsit αὐτῷ τὸ (p. 70, 22 mutatione abstinuit). atque idem secutus est sine dubio p. 38, 13; in articulis enim peccauit librarius. p. 28, 22; 40, 13 Theon non mutauit.
- p. 42, 21 ei asyndeton displicuit; quare καὶ ἔσται pro ἔσται καί scripsit.
- p. 46, 6 τὸ δὲ ὁπὸ τῶν Δ, Z ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς E posuit pro τῷ δὲ ὁπὸ τῶν Δ, Z ἴσον τὸ ἀπὸ τῆς E, quod pro Δ > Z substituendum erat E². (lin. 5—6 non mutauit neque p. 134, 7; 160, 11—13, 21—23; 164, 16—17¹).) simili commutatione etiam p. 70, 11—12 consulto usus esse uidetur, licet librarium quoque peccasse adparent²). p. 68, 10; 200, 21 Theon culpae expers est.
- p. 50, 20 ώς pro καὶ ἔστω scriptum Theoni non tribuerim; p. 50, 2; 52, 11 quidem id intactum reliquit. ώς nescio an excompendiis male intellectis natum sit.
- p. 122, 2 anguli significatio ἡ πρὸς τῷ Λ ei displicuit; quare solitam ὑπὸ τῶν ΒΑΓ restituit, p. 156, 1 autem πρὸς τῷ deleuit.
- p. 208, 19 Theoni pro μεζόν έστι libuerat substituere ἐπεφέχει; librarius autem postquam scripsit lin. 19 συναμφοτέφου, oculis rediit ad lin. 18 συναμφοτέφου itaque uerba τῆς ΓΑΔ και τῆς ΑΒ repetiuit.
- p. 214, 1—2 Theonem constructio uerborum offendit; quare προσπείσθω falso interpolauit; δέ, quod propter antecedens έπεί ferri non potest, delendum esse non uidit; οὐσα autem, postquam τε inculcauit, deesse posse ei uisum est.

Theonis mutationes etiam ad singula uerba pertinent, uelut p. 156, 2 δήλον scripsit pro λέγω, p. 14, 9 κείσδω pro ἔστω

¹⁾ Hoc loco vó et võ in Vat. permutata sunt.

²⁾ Euclides ne in Elementis quidem illud chiasmi quem uocant genus spreuit, uelut uol. IV p. 278, 12—13.

(cfr. p. 10, 9). de p. 26, 3 ἔστω pro γεγονέτω dubito; in eadem formula alibi semper γεγονέτω legitur; u. p. 20, 17; 22, 7; 30, 19; 34, 11, 17; 36, 16; 72, 19; 74, 14, 16; 76, 25. ac ne ea quidem uocabula, quae uere mathematica uocari possunt, uariare ueritus est: pro ἀγομένη p. 4, 16 praetulit καταγομένη, p. 4, 18, 20 ἀναγομένη, p. 64, 2 διήχθω pro κατήχθω respiciens ad p. 62, 4, p. 102, 19 ἐκβεβλήσθωσαν pro διήχθωσαν, p. 104, 12 ἐλλείποντος pro ἐλλείμματος (non mutauit p. 168, 8), p. 150, 11; 212, 18 ἐκπείσθω pro πείσθω, p. 166, 11 ὑπέεβλημα pro ὑπεεβολή (hoc intactum reliquit p. 106, 11); etiam p. 176, 20 ἡπέτω in ἐξοχέσθω mutatum sine ulla dubitatione Theoni tribuo. huc referendum est, quod p. 174, 21; 194, 14 pro δοθέν substituit τυχόν; contra p. 196, 6 pro τυχόν maluit δοθέν. multis locis librarios in eo genere commutationum errasse manifestum est; u. p. 64, 7; 78, 10; 186, 7; 200, 1; praeterea cfr. p. 76, 15; 192, 15, 16 al.

Ordinem uerborum in Theoninis saepius inuersum habemus; cfr. praeter locos infra commemorandos p. 30, 1—2; 40, 3; 64, 18; 94, 21; 100, 8 al. p. 178, 11 Theon nescio an uoluerit δεδομένον et τοῦ ABΓ artissime coniungi neque minus p. 180, 1 respiciens ad p. 174, 20 (cfr. p. 184, 23); p. 218, 27 Euclidis ordinem respuit omisso δή, quod ei displicuit.

Litterae ex figuris sumptae in Theoninis sescentis locis permutatae sunt idque librariorum aut licentia aut neglegentia plerumque factum esse patet. p. 102, 7—9 Theon propter ultimum antecedentis proportionis membrum priore loco ΓK posuisse uidetur, ut in iis, quae sequuntur, litteras commutare cogeretur 1). p. 164, 14 litteras Δ et E commutauit propter rationem sequentem $A \times \Delta : A \times E$. p. 180, 6 quoniam ΔA praetulit pro $A\Delta$ (cfr. p. 176, 17), Z, E ei mutandum erat in E, Z. p. 200, 1 ordo litterarum Θ , K Theonem offendit, cum respiceret ad ordinem rectarum AB, $\Gamma\Delta$ p. 198, 24. sed Euclidem id chiasmi genus non esse aspernatum, docent loci, quales sunt p. 110, 21, ubi librarius cod. P ordinem mutasse putandus est; 152, 17; 156, 5³).

¹⁾ Temerarias inversiones membrorum rationum, uelut p. 128, 7-8, silentio praetereo.

²⁾ Similia etiam in Elementis inueniuntur, uelut uol. I p. 290, 24—25; cfr. etiam uol. V p. 40, 12—13 et Pappus ed. Hultsch p. 150, 17. mathematici Graeci, cum in construendo demonstrandoue de una figura ad alteram siue de una eiusdem

Restant ii loci, quibus Theonini in minutiis quibusdam sermonis cum ceteris libris discrepant. atque harum quoque mutationum satis magnam partem Theoni tribuerim neque de hac sententia depellor inconstantia ista, quam in his quoque rebus deprehendimus; uelut p. 112, 14; 118, 12 pro ἄρα posuit ωστε, contra p. 170, 7 αρα pro ωστε. porro p. 174, 17 καί pro dé substituisse uidetur (cfr. etiam p. 166, 7), contra p. 58, 13; 180, 16 dé pro nal, atque hoc quidem loco fortasse propter p. 178, 7, 23 (cfr. p. 184, 16). etiam p. 30, 14 δέ pro καί — μέν positum propter μέν lin. 10 omissum Theoni ipsi adsignauerim. p. 182, 7 και έπει mutauit in έπει γάρ, quoniam omiserat έπεζεύχθω ή B Δ. p. 172, 19 ἐπειδή pro ἐπεί καί scriptum utrum Theoni tribuendum sit an librario, dubito. p. 60, 11 dé pro αρα, p. 82, 24; 158, 8 αρα pro δέ, p. 98, 22; 202, 13 δέ pro δή. haec omnia a Theone aliena sunt, neque minus mutatio p. 186, 15. p. 180, 19; 182, 5 et p. 208, 5, 14 in praepositionibus ἀπό et ύπό permutandis peccauit librarius; idem p. 54, 6 πρός scripsit pro είς. sed p. 136, 9 ἐκ pro ἀπό imputare malim Theoni (ἀπό intactum reliquit p. 152, 10), qui sine dubio pro μετὰ τοῦ p. 210, 18 praetulit και τό et lin. 18—19 τε — και τῶ. idem p. 218, 8 ἐκ τοῦ ὄν in ἐξ οὖ ὄν mutasse putandus est, licet illud lin. 7 in b legatur 1). etiam p. 16, 21; 18, 12; 20, 2, ubi Theonini pro μετὰ τοῦ έξης praebent μεθ' οῦ, in eum culpam contulerim. πρὸς τήν, quod saepius, uelut p. 100, 16; 102, 10; 140, 8, 21; 142, 10; 144, 6, 17 al., in Theoninis pro πρὸς ἣν ἡ inuenitur, nemo tribuet Theoni. interdum in Theoninis pro praesenti futurum substitutum est, uelut p. 16, 20; 178, 10, 25 (β); 184, 20 έσται pro έστι, p. 72, 27; 134, 13 έξει pro έχει, p. 48, 16 μεταπεσείται pro μεταπίπτει; saepius autem pro futuro deprehendimus praesens, uelut p. 18, 11; 164, 24; 168, 15 έστι pro ĕσται, p. 14, 5; 26, 13; 28, 12, 18; 32, 7; 34, 1, 24; 38, 4; 40, 4, 9; 44, 12; 116, 8; 118, 3 έχει pro έξει. permutatas formas uerbi διδόναι Theoni adscribendas esse puto, uelut p. 122, 7 έστι δοθείσα pro δέδοται (u. etiam p. 128, 20: 172, 11).

1) De memorabili compositione verborum έξ οῦ δν u. Hultsch,

Berliner philol, Wochenschrift 1891 p. 777.

figurae parte ad alteram digito aut oculis parumper deflectunt, interdum puncta et rectas, quae ex hac mox promenda sunt, praecipiunt, ut in constructionis uel demonstrationis uerbis ordo punctorum et rectarum inuertatur.

contra p. 178, 16 δέδοται pro δοθεϊσά έστιν, p. 48, 9 δοθή pro δοθέν ή et δοθέν έσται pro δοθήσεται, p. 180, 3 δοθέν pro δεδομένον (cfr. p. 180, 19), de p. 126, 16; 128, 18, ubi numerus pluralis pro singulari post neutrius generis subiecta in b legitur, admodum dubito, idque propter p. 146, 2 έχέτωσαν, quod sine dubio librario debetur. p. 2, 9 Theon pro lévortat praetulit léveras respiciens, nisi fallor, ad lin. 2; sed ibi antecedit δεδομένα. p. 208, 12 ίσον pro ίσα librarius peccauit 1). hic eae quoque commutationes ordinis uerborum commemorandae sunt, quas leuissimi momenti esse adparet. p. 210, 1 apa transposuit Theon, idem fortasse p. 6, 8 (cfr. p. 112, 3), contra p. 108, 2; 204, 8-9 librarius. p. 182, 18; 214, 4 Theon lon forly pro forly lon substituit (cfr. p. 280, 7); de p. 164, 16 propter Vat. minus certus sum; p. 132, 5 έστιν ίσον pro toov forth scripsit librarius, alia exempla illius generis commutationum inuenies p. 8, 4; 36, 12; 50, 6; 100, 8; 218, 6; 220, 4.

Theon igitur ut Euclidis uerba saepe uariauit, ita non raro operam dedit, ut eius orationem mutando ad eandem normam et regulam dirigeret. at ne in hac quidem re patet eum sibi satis congruenter convenienterque uersatum esse. plura exempla si desideres, non est quod longe quaeras.

Nam cum protasis et ecthesis apud Euclidem plerumque, quantum fieri potest, consentiant³), Theon hic illic, ubi non plane congruunt, consensum restituit, velut p. 30, 13; 142, 6 πρὸς ἄλληλα addidit, p. 138, 11 parum constanter non addidit³). eodem consilio p. 84, 14 ὡς μία interpolauit, p. 174, 17—18 πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν omisit, p. 52, 21; 82, 14; 174, 22 uerborum ordinem mutauit.

¹⁾ Hunc errorem constat ex compendio parum recte intellecto natum esse. compendiorum inscitiae etiam tribuendum est p. 68, 18; 100, 5 ξματέρα pro ξμάστη, p. 90, 5 ξμάτερον pro ξμάστον, contra p. 176, 1 ξμαστον pro ξμάστερον, praeterea quod in Theoninis sescenties peccatum est in articulis commutatis, uelut in rectangulis significandis p. 118, 2; 160, 22; 164, 14; 178, 14, 19 (bis); 180, 4, 7, 9, 11, 12 al. τῆς pro τῶν, p. 164, 13, 15—18; 168, 23; 170, 2, 11; 218, 21 τῆν pro τῶν scriptum, in angulis p. 114, 7; 130, 3; 156, 6; 166, 20; 168, 17 al. τῆν pro τῶν, p. 114, 17, 20; 118, 5 (bis); 128, 24 al. τῆς pro τῶν.

Non concordant in propp. 9, 25, 31, 53, 65, 68—73, 94.
 p. 138, 15 uerba πρὸς ἄλληλα in P librarii errore interciderunt.

Iam ad idem illud Theonis studium referendum est, quod p. 172, 15 solitam demonstrationis formam restitui uoluit, p. 110, 1 dr pro ob scripsit memor p. 108, 3, p. 120, 25 lóyog έστι δοθείς addidit, p. 118, 4 ή έφεξης ἄρα inculcauit respiciens ad p. 80, 22; 112, 10; 124, 12; sed hoc p. 210, 25, ut parum sibi est constans, addere neglexit. p. 98, 22 zz. quod p. 90, 20, 24; 94, 1-2; 98, 6; 104, 19; 114, 10, 13 in uerbis ομοια καὶ δμοίως κείμενα uel άναγεγραμμένα non legitur 1), delendum esse censuit. etiam p. 12, 5-6 Euclidis usum secutus esse putandus est. quod exemplum cum adtuli, ad eos locos perueni, quibus solitum uerborum ordinem refecit. namque cum Euclides plerumque dicat énel lóyos éoul vou - dodels. Theon etiam p. 26, 2 haec uerba sic collocauit. item p. 64, 11-12 singularis sane ordo eum offendit. p. 92, 17 sine dubio respexit ad p. 88, 2; 90, 3 al., p. 128, 7-8 ad p. 82, 25; 84, 19; 92, 5; 96, 26; cfr. p. 132, 10. p. 88, 10 pro έστι δοθείσα praetulit δοθεῖσά ἐστι (u. p. 82, 7; 84, 4, 25; 86, 15); p. 80, 17—18 cum Euclidis morem nondum perspexisset, nihil mutauit; p. 212, 23 έστι δοθείσα Theoni tribuere dubito; cfr. p. 220, 4. idem illud autem spectauit p. 134, 19; 136, 2. praeterea u. p. 68, 1; 86, 20; 96, 1. atque etiam p. 86, 2-3, 5-6 ordo ei insolitus uidebatur: postquam autem eundem ordinem lin. 21-22 repperit, mutando abstinuit; contra p. 94, 8, 11 τῷ είδει transposuit. huc referri possunt etiam loci p. 94, 15; 202, 25. adde, quod Theon p. 166, 8; 180, 2; 186, 15 pro τὸ δοθέν — scripsit δοθέν τό -. p. 72. 15 ab eodem statuerem ordinem σημείω δεδομένω, qui quidem in propositione adsumpta inveniatur (u. p. 50, 12, 15 et p. 54, 19), restitutum esse, nisi p. 70, 15 in b legeretur δεδομένω σημείω. denique p. 178, 2 adferre libet, ubi Theon ἄρα insolenter collocatum retraxit 3).

Iam uero Theon sibi temperare non potuit, quin ea, quae ab Euclide parum recte omissa esse existimaret, adderet atque eius ratiocinationem ad maiorem subtilitatem et perspicuitatem expoliret.

etsi a totis propositionibus interpolandis abstinuit neque demonstrationes alteras addidit, tamen supplementum ad de-

¹⁾ Librarii quam procliues fuerint ad τε in his uerbis addendum decent loci n 90 20 24 114 10

<sup>dendum, docent loci p. 90, 20, 24; 114, 10.
2) Librarius codicis P ἄρα propter singularem collocationem omisit.</sup>

finitionem 8 non minus ei delegauerim quam ea, quae p. 80, 6 in cod. a plane abunde ac paene inepte addita sunt; quamquam concedo hoc additamentum sapere scholiastae fabricam 1) (cfr. schol. nr. 94). quod p. 88, 7 addidit, id iam hic dicendum esse censuit memor propositionis 47 p. 86, 8—9; $\kappa\alpha l$ particulam adicere neglexit.

Euclides interdum, ubi figurae litteras exspectamus, in universa significatione linearum uel figurarum acquieuit. Theoni parum id definite expressum uisum est; quare addidit p. 52, 20 $\dot{\eta}$ ΔA respiciens fortasse ad p. 52, 6, p. 212, 14 autem $AB\Gamma$. idem, ut perspicuitati consuleret, p. 20, 11 $\tau \dot{\delta}$ $\alpha \dot{\delta} \tau \dot{\delta}$ ΔB , p. 200, 9 $\dot{\eta}$ $\Delta \Delta$ interpolauit.

praeuiam conclusionem additam inuenimus p. 206, 9 xal λοιπή ἄρα ή ὑπὸ τῶν ΓΑΖ ἐστι δοθείσα eandemque p. 230, 12. praeterea Theoni, non librario tribuerim additamentum p. 14, 13 λόγος ἄρα καὶ ὁ τοῦ Ε πρὸς τὸ Ζ δοθείς. et solet Euclides simillimis locis hac uberiore argumentatione uti, uelut p. 10. 11-14; 12, 5-6; 20, 17-18; 26, 3-4; 34, 11-12; 36, 16-17. sed quoniam paulo ante (p. 14, 11) eundem quasi gradum demonstrationis omisit, non est, cur negemus, hoc loco eum eidem breuitati studuisse, quamquam ex illo δοθείς, quod Pv post Z (l. 13) addunt, collegeris, in horum codicum antigrapho uerba λόγος — Z propter δμοιοτέλευτον intercidisse. membrum ratiocinationis per se quidem rectum, sed minime necessarium p. 98, 23 interpolauit uerbis lin. 22 dn to d in δέ τὸ A mutatis, postquam p. 98, 7 eandem breuiorem demonstrationis formam intactam reliquit (cfr. etiam p. 104, 20), non magis additamenta desideramus, quae p. 168, 11; 176, 3; 196, 7 Theon, nisi fallor, non librarius inculcauit.

utrumque interpolationis genus eodem loco coniunxit p. 202, 6-7.

neque uero desunt loci, ubi causam addi uoluit. p. 148,4 causam per γάρ adnectit; nam Theon ipse δέδοται γάρ, non δέδοται ἄρα, quod b habet, scripsisse putandus est. huc referre licet p. 170, 25-172, 3; Theonem enim arbitror uerba p. 172, 1 τῆς γὰρ $\Gamma B - \text{lin.} 2 \ B \triangle$ in exemplari suo non

¹⁾ Alibi quoque scholium aut pars scholii uel glossematis in Theoninorum textum irrepsisse uidetur, uelut p. 66, 10; 136, 9; 140, 8; 146, 8, 22.

legisse atque causam, quam abesse noluit, more Euclideo praemisisse; u. p. XVI et schol. nr. 188.

priusquam ad unius uel duorum uocabulorum additamenta, quae in codicibus Theoninis deprehendimus, transeo, non possum non fateri, id genus plurimum habere dubitationis, praesertim cum magna exemplorum copia in ea Datorum parte inueniatur, ubi codice b destituti sumus, atque idem uocabulum alio loco addatur, alio eoque simillimo omittatur. attamen si quis et totam recensionis Theoninae rationem considerabit et licentiam Theonis libidinemque reputabit, facile adducetur, non pauca illius generis ei adscribenda esse. neminem autem offendet, quod eos locos, ubi uocabula illa omissa sunt, ne postea ad ea redire cogerer, e uestigio addidi 1). incipiamus igitur a substantiuis.

σημεῖον add. b p. 198, 5, a p. 58, 10; om. a p. 200, 1. γραμμή add. a p. 50, 15; 176, 5, 14; 178, 16; 182, 1; 184, 27. εὐθεῖα add. b p. 58, 5; 64, 21; 88, 6, a p. 44, 17; εὐθεῖα γραμμή add. a p. 192, 21; εὐθεῖα om. b p. 66, 3; 152, 11, a p. 48, 5;

52, 6; 54, 15; 176, 15. νωνία add. b p. 72, 6, 13: 80

γωνία add. b p. 72, 6, 13; 80, 14; 82, 5; 88, 10; 116, 21°); 118, 4; 200, 12; 208, 23; 210, 9; 212, 25, om. p. 88, 11; 122, 7; 154, 1. πλευφά add. b p. 96, 14, om. p. 128, 13; 154, 25.

τοίγωνον add. b p. 88, 20; 116, 11; 120, 16; 136, 5, om. p. 122, 3; 134, 20; 152, 20.

τωρίον add. b p. 114, 20.

πύπλος add. β p. 2, 19, τοῦ πύπλου om. a p. 176, 16 °). περιφέρεια add. a p. 192, 15, διάμετρος p. 186, 5. μέγεθος add. a p. 20, 10.

lóyos add. b p. 218, 14, a p. 26, 3; om. a p. 10, 19; 40, 14.

ex reliquis additamentis p. 162, 5 οδσαι inutiliter additum Theoni deberi uidetur neque minus p. 66, 2 αδτήν. p. 210, 14 praepositionem (μετά) repetendam esse iudicauit. p. 56, 14 δεδομένος deesse noluit, quod Euclides τῆ θέσει, non θέσει

¹⁾ In hac disputationis parte ab exemplis ex b adlatis locos codicis a existimaui separandos esse.

²⁾ γωνίων ab Euclide sine dubio scriptum et in archetypo codd. P Vat. v b omissum Theon post έχον, librarius cod. P ante έχον addidit.

³⁾ τοῦ κύκλου p. 174, 24 in a additum propter Vat. v in interpolationibus ante Theonem ortis numerauerim.

scripserat; p. 44, 1 δοθείς, p. 180, 16 δοθείσα addendum esse censuit, quo oratio planior fieret. eundem p. 164, 16 δοθείς, quod p. 32, 18 omisit librarius, deleuisse, parum constat. p. 136, 8 αὐτῶν et p. 168, 15 εἶναι non commisit Theon.

non paucis locis in Theoninis interpolatum est fort idque post ἄρα p. 104, 8; 108, 5; 212, 24; 214, 4; 220, 12 (b); p. 182, 15; 184, 12; 226, 20 (a). ἐστίν p. 58, 12 ante ἄρα additum propter miram uerborum collocationem Theoni non tribuerim, etsi p. 102, 24 eodem loco interpolatum inuenitur. post γάρ additur p. 112, 14 (b); p. 228, 18 (a), p. 172, 16 forly, cum in Vat. v quoque legatur, ante Theonem interpolatum uidetur (idem nunc de uerbis δρθή γάρ iudico; quare uncis includenda erant). p. 160, 22 for post for addidit Theon, p. 228, 14 post ovrαμφότερος et p. 228, 15 post οῦτως librarius. et ante δοθείς et post dovels additum invenitur; anteponitur p. 160, 17 (b); p. 22, 9; 30, 2; 38, 15 (ineptissime); 228, 8 (a). postponitur p. 34, 12; 38, 12 (a). restat p. 98, 10, ubi Theon fortasse ad lin. 2 respexit. idem fort in Theoninis saepius omissum quam additum deprehendimus, quod tantum abest, ut omnibus locis a Theone peccatum esse statuam, ut huius quoque omissionis auctorem non raro librarium esse libentissime concedam. nec qui nonnullis locis inarchetypo codd. PVat. v interpolationem se contendet iactasse, me habebit aduersarium. ἐστί post ἄρα omissum est p. 90, 9; 114, 14; 146, 25; 154, 13; 204, 5, 20 (b); p. 50, 2; 182, 12; 192, 16 (a), una cum αρα p. 6, 22; 10, 11—12; 62, 7 (a), ubi omissio non minus quam p. 118, 16; 130, 8; 220, 12 librario tribuenda. p. 118, 8; 164, 9 res dubia est, p. 88, 18 (b); p. 6, 3 (a) non dubia. p. 132, 13 Theon, quia fort abesse uoluit, ίσον transposuit (cfr. p. 134, 7). praeterea u. p. 128, 8; 166, 2; 168, 10; 202, 13; 208, 23; 214, 17 (b); p. 12, 6; 34, 15; 38, 13; 54, 15; 58, 13; 186, 15; 226, 6 (a). είσί p. 2, 8 (β) additur.

¹⁾ Quam facile etiam in optimis libris ἄρα interciderit, ostendunt loci p. 178, 3 (om. P); 186, 12 (om. P Vat. v); 200, 15 (om. Vat. v). his enim locis ἄρα omitti non potest.

addenda uel omittenda parum sibi constans fuisse uideatur. &ça si p. 84, 16 Euclides ipse omisit, id quod, licet omnes codices consentiant, nescio an iure in dubium ueniat, idem a Theone p. 18, 5, 22; 34, 10 (a) omissum esse potest, neque minus p. 10, 11; 22, 7; 30, 20 (a). p. 136, 28 (b); p. 16,11; 30, 5 (a), ubi in apodosi deest, eidem omissionem imputauerim. praeterea u. p. 88, 15; 98, 9; 156, 15; 216, 5 et p. 32, 18 (a). etiam de &ça p. 214, 22 post èvallá\(\xi\) omisso dubito, cum et addi et omitti possit.

in fine ectheseos semper nudum λέγω inuenitur ac ne p. 184, 3 quidem, ubi altera ectheseos pars repetitur, Euclides δή addidit (p. 124, 9 δή nemo non desideraret). item Theon et librarii in nudo λέγω acquieuerunt. δή in b interpolatum est p. 74, 18, praeter Euclidis consuetudinem omissum p. 80, 19, fortasse propter lin. 5 ἀλλ' ἔστω.

oδν post ἐπεί in Theoninis p. 58, 6; 114, 11 (b); p. 54, 14; 198, 20 (a) additum librariis tribuendum; p. 126, 24; 210, 11, ubi post ἐπεί omittitur, in archetypo codd. PVat.v interpolatum esse potest, nisi fallor etiam p. 214, 13.

γάρ a Theone nusquam additum est; nam p. 174, 20 insertum est errore librarii, qui quidem, postquam ad lin. 24 ελλήφθω oculis aberrauit, errore intellecto neque γάρ deleuit et γάρ lin. 24 omisit 1). γάρ utrum p. 168, 16; 172, 9 (b); p. 46, 16; 180, 28 (a) expositionis, p. 94, 13; 156, 4; 172, 13 demonstrationis initio a Theone an librariorum culpa omissum sit, decernere non audeo.

 $\mu \ell \nu$ p. 164, 12 in b additum librario, non Theoni deberi constat; ab eodem p. 22, 19; 24, 16; 30, 10 (β) uidetur omissum esse.

δέ p. 2, 4 (a) Theon addidit, nisi forte in archetypo codd.
PVat.v intercidit. p. 68, 5 librarius peccauit, qui p. 98, 25;
156, 10 (b); p. 42, 16; 80, 2; 178, 7, 23 (a) particulam temerarie omisit. neque uero p. 130, 21 (b); p. 36, 3 (a) δέ propter antecedens μέν deesse potest.

 $\tau \epsilon$ p. 210, 21 ad lin. 18 respiciens Theoni tribuo; p. 214, 2(b); 178, 8 (a) ab eodem interpolatum esse crediderim, fortasse etiam p. 2, 17 (β), quamquam, si quis hoc loco omissionem librario archetypi codd. PVat. v imputari malit, non repugnabo.

Simili errore librarius cod. b p. 136, 23 καὶ ἐπεί scripsit, quo facto ἄφα ei omittendum erat.

p. 158, 26 ¹) prius $\tau \varepsilon$ a librario additum esse ueri simillimum est, de altero constat. p. 2, 9 (β); 26, 17 (a) omissionem huius particulae eidem tribuerim; de $\tau \varepsilon$ p. 98, 22 omisso p. 21 dictum est.

 $\kappa\alpha\ell$ sive additum sive omissum plurimum habet dubitationis. p. 128, 7; 160, 23; 196, 19 (b); p. 16, 7; 18, 18 (a) Theoni deberi uidetur, librariis p. 68, 14; 98, 8; 132, 16; 212, 1 (b); p. 20, 22; 28, 21 (a). p. 68, 17; 146, 25; 170, 16 (b); p. 8, 5; 50, 5; 174, 13 (a) a Theone omissum esse potest; p. 70, 13; 74, 17; 88, 18; 126, 13; 134, 5; 144, 13; 198, 9; 200, 23; 204, 4 (b); p. 14, 1; 16, 19; 44, 2, 23 (a) librarii peccauerunt. $\kappa\alpha\ell$ nonnullis locis, inprimis iis, ubi initio demonstrationis ante $\ell\kappa\epsilon\ell$ in Theoninis non legitur (p. 132, 19; 200, 9 (b); p. 226, 5 (a), in archetypo codd. PVat.v facile credideris interpolatum esse. p. 168, 4 (b); 176, 2 (a) omitti non potest.

restat locus de articulo in Theoninis uel addito uel omisso. ac primum quidem inter moós et litteras figurae interpositum est τό p. 10, 12; 12, 4, 5, 6, 21, 23; 18, 18 (bis), 25; 26, 23; 28, 2 (bis); 38, 12, 13, 17 (bis), 18 (bis); 40, 15; 42, 19, 20, 21; 44, 4 (a), τήν p. 102, 25; 136, 16; 150, 23 (bis); 182, 16; 214, 6, 21 (b); p. 200, 4 (bis) (a); post eandem praepositionem omissum invenitur τό p. 90, 11; 134, 6; 148, 20 (b); p. 10, 8; 20, 18; 22, 15; 26, 22; 44, 5 (a) atque, ubi deesse non potest, p. 136, 6, $\tau \dot{\eta} \nu$ p. 74, 17 (b); 60, 7 (a)²). iam uero Theonem ipsum puto p. 214, 8 (b): 44, 23 (a) articulum $\tau \tilde{\eta} s$ post $\dot{\alpha} \pi \dot{\phi}$ in quadrato significando ab Euclide omissum offendisse; quamquam p. 124, 21; 218, 26 eum non addidit atque p. 170, 17 omisisse in rectangulis autem Euclides vor raro omisit, uidetur. u. p. 124, 20: 126, 5: 180, 11: a Theone articulus neque additus neque omissus deprehenditur; nam τῶν p. 212, 9 additum, p. 210, 13 omissum librario tribuere malim, cui sine dubio p. 180, 11 (a) της debetur; eiusdem incuria p. 156, 15 ὑπὸ τῶν intercidisse adparet. in angulis significandis cum codices sescentis locis miro consensu articulum post ὑπό praebeant

¹⁾ Hoc loco in textu distinguendum non erat, erat p. 160, 1 post $\mu \dot{\epsilon} \sigma \eta \nu$.

²⁾ Articulus post $\pi \varrho \delta s$ etiam in ceteris codicibus saepius uel additur uel omittitur, u. p. 12, 4; 18, 25; 20, 21; 44, 6, 7; 182, 16; 214, 6 et p. 76, 2; 92, 4; 116, 11.

totidemque omittant, Euclidem mihi persuasi sine ullo discrimine et $\dot{\eta}$ $\dot{v}\pi\dot{v}$ $\tau \delta \nu$ $\tau \delta \nu$ satis plane additur; u. p. 82, 5, 6 (bis), 15; 112, 13, 14; 118, 4; 136, 22; 144, 8; 146, 25; 198, 8, 10; 202, 6; 210, 9, 12, 26; 212, 1, 20, 25, 26; 214, 1, 2, 3 (bis), 15, 16, 18, 19; 216, 1 (b); p. 54, 16, 18; 78, 16; 194, 5, 6 (a). omittitur p. 72, 6; 82, 15; 86, 15; 88, 11; 212, 22 (b); p. 56, 8 (a). quod in Theoninis p. 142, 1; 214, 15, 17 (b); p. 176, 4; 182, 2, 3; 230, 3 (a) $\tau \eta c$, p. 114, 18; 130, 2; 156, 6; 172, 16 $\tau \eta \nu$ additur, non est ponendus in culpa Theon. reliquos locos, ubi articulus siue a Theone siue a librariis temere uel additus uel omissus est '), praetermitto, neque ad me pertinere arbitror, reliqua exempla

neglegentiae et temeritatis librariorum congerere.

Exemplis, quae adtuli, luculentissime comprobatur, Theonem non solum in omni genere additamentorum paene dixi delectatum esse, uerum etiam breuitatis cuiusdam studio abreptum non pauca omisisse, restant autem aliae omissiones. quarum magna pars Theoni deleganda est. Euclides quidem ea, quae in propositione universe expressit, in expositione ad certas figurae litteras referre solet. Theon interdum in expositione quoque universam ac minus distinctam significationem ita praetulit, ut aliquid omitteret, uelut p. 134, 15 τὰς πρὸς τοις A, Δ, p. 22, 24 το AΓ et lin. 25 το BΔ, p. 8, 5 έκ των AB, BT, p. 46, 18 E. nec dissimiles sunt illae omissiones. quas p. 24, 8 et p. 200, 8; 210, 10 in Theoninis deprehendimus. praeterea Theon p. 170, 20 μιᾶς superuacaneum esse iudicauit; eadem de causa p. 46, 15, 23; 48, 1 τη θέσει deleuit, p. 110, 8, 13; 112, 23; 114, 5, 18 τῶ είδει speciei ratus notionem in sequenti sidos satis expressam esse. contra p. 90, 2; 104, 21; 110, 24; 150, 4; 206, 10 librariorum culpa manifesta est. idem dici sane licet de p. 98, 17, ubi καὶ τῷ μεγέθει in b deest, cum probabilitate quadam etiam de p. 98, 23. sed p. 106, 1, 22 omissionem Theoni imputauerim. idem nescio an p. 154, 5 τετράγωνον, p. 120, 24; 184, 22 δρθογώνιον, p. 112, 20; 138, 23 παραλληλόγραμμον, p. 112, 1 είδος omiserit, etsi non ignoro. talia a librariis saepius et interpolari et omitti²). p. 18, 18

¹⁾ U. p. 134, 10, 14; 138, 18 (b) (cfr. p. 130, 15, 20); p. 14, 15; 16, 5, 7, 8; 22, 8 (a) et p. 142, 10 (b); p. 40, 25; 42, 2, 14; 48, 4 (cfr. p. 48, 16); 50, 1; 60, 20 (a).

2) Cfr. adp. crit. ad p. 116, 3 et ad uol. I p. 150 sqq.

διελόντι a Theone omissum esse potest, p. 170, 18 καὶ συνθέντι ἄφα non potest. p. 182, 13; 218, 2 ἐπεί Theoni ipsi, nisi fallor, displicuit, p. 80, 8 librarii culpa intercidit. p. 210, 9 Theon respexit ad p. 208, 9; eundem puto p. 138, 24 πρότερον, p. 148, 18 πάλιν deleuisse, item p. 70, 11 ἴση; de p. 154, 16; 182, 20; 230, 2, ubi idem adiectiuum in Theoninis omissum est, dubito. p. 64, 13 librarius peccauit, qui p. 24, 22 ὅτι, p. 48, 1 ἔστω, p. 162, 2 ὡς, p. 162, 23 ἀνάλογον omisit. neque uero quisquam p. 156, 15 et p. 116, 9, praeterea p. 158, 25, 26; 160, 1 culpam conferat in Theonem. reliquas intermissiones, ne longus sim, adferre supersedeo.

Uidimus Theonem in recensendis Euclidis uerbis parum constanter se gessisse; eadem inconstantia his quoque exemplis illustratur: p. 48, 14 μή addidit prospiciens fortasse ad p. 48, 25; 50, 18; p. 48, 3¹) non addiderat. p. 102, 13 τῷ μεγέθει desiderauit, p. 104, 11 non addidit. p. 116, 3 τῶν πλευρῶν mutauit in τῆς πλευρῶς; in ecthesi illud reliquit. p. 120, 6 τουτέστι ei displicuit, etsi p. 118, 1 nihil eum offenderat. p. 146, 12 ἐν repetiuit, non repetiuerat p. 142, 7.

Quae cum ita sint, Theonem adparet in Datis recensendis non magis quam in Elementis edendis 1) id secutum esse, ut ex optimis quibusque libris manu scriptis hunc librum talem ederet, qualis ab Euclide scriptus esset, nec quidquam sibi proposuisse, nisi ut eorum, qui Alexandriae, ubi etiam tum studia mathematica uigebant, disciplinae suae se dedidissent, desideriis ac studiis satisfaceret. cumque illi, priusquam ad Data progrederentur, Elementa pertractassent in mathematicaque longius processissent, non est, quod miremur, Theonem, qui quidem in Elementis ea, quae ab Euclide breuius explanata sunt, explere et augere soleat, in Datis satis saepe breuitatem quandam adfectasse, ita ut plura ab eo omissa aut pressa quam adiecta aut dilatata esse uideantur. qua in re etsi nimia licentia uersatus est, tamen negari nequit, recensionem eius nobis satis utilem esse, praesertim cum non paucis locis uera ac genuina uerba Euclidis eum seruasse constet. utinam contingat, ut quam proxime unus alterue codex re-

¹⁾ p. 46, 19 δυνατόν pro μή librario debetur; Theon post δυνατόν scripsisset μεταπιπτέτω.

²⁾ U. uol. V p. LXXV.

periatur, quo Theonis recensio purior et incorruptior contineatur. ut uerius de eo iudicare possimus.

Sed iam ante Theonem manifestum est Datorum librum multis locis et erroribus deprauatum et interpolationibus inquinatum esse. documento sunt uitia ista, quae supra dixi omnium codicum communia esse quaeque ne a Theone quidem correcta esse uidimus. atque cum Data sine dubio iam ab initio in scholis tractarentur, magistri, ut solebant, sua quisque inculcauerunt. Apollonius quidem tres illas definitiones addidisse putandus est, quae uulgo sunt decima tertia, quarta, quinta quasque ad eum scholiasta tradit referri: u. schol. nr. 13 et cfr. app, schol, nr. 32, quae definitiones cum in omnibus codicibus legantur, Apollonii exemplar eorum fuit quasi archetypum 1). demonstrationes autem alteras quominus Euclidi ipsi tribuam, cum causae uol. V p. LXXIX de Elementis adlatae obstant tum illud, quod earum et oratio et sermo a consuetudine Euclidea non paucis locis discrepat.

His amplioribus interpolationibus ea additamenta breuiora adiungo, quae Euclidis uerbis ante Theonem interposita esse statuerim: p. 86 uerba lin. 10 ênsl — 12 dodslg molesta admodum sunt et id genus repetitionis ab Euclidis consuetudine abhorret. p. 90. 12 έπειδήπερ από της αύτης εύθείας της ΑΖ άναγέγραπται iam propter έπειδήπερ illud, quo glossatores causam addituri a mathematicis omissam uti solent, satis suspecta sunt; causam si Euclides addere uoluisset, sine dubio, ut solet, praemisisset. p. 124, 14—15 quoque additamentum δέδοται γὰρ η ὑπὸ ΒΑΓ glossatoris operam ita redolet, ut haec uerba Euclidi tribui nequeant. neque aliter iudico de p. 126, 3, ubi uix quisquam interpolatorem negabit scholiastae munere functum esse. idem dici sane licet de p. 172, 15—16 δοθή γάρ. atque p. 186, 12 έπατέρα ἄρα τῶν ΗΖ, ΗΔ δοθεῖσά ἐστιν plane inutiliter, ne dicam inepte addita sunt. p. 220, 8-10 is, qui demonstrationem alteram dedit, ut nunc mihi persuasi, etiam xal συνθέντι ἄρα τοῦ Δ — λόγος έστι δοθείς scripsit, atque lin. 9 λόγος ante Theonem, quem nitium fugit, librarii errore inculcatum est. p. 150, 21-22 fore de nal dodoyáviov nemo Euclidi adsignabit: utrum ante Theonem an post eum interpolata sint,

¹⁾ Apollonium έν τῷ περὶ νεύσεων et έν τῷ καθόλου πραγματεία, qui libri perierunt, definitionem τοῦ δεδομένου dedisse testatur Marinus p. 234, 15 sq.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

non audeo discernere, neque minus dubito de p. 152, 4-5. quoniam uerba lin. 3 ton - 6 dodeis in b librarii incuria interciderunt, sed manifestum est, locum a compluribus interpolatoribus inquinatum esse. nam ut illud τετράγωνον γάρ omittam. σύνκειται νάο in primis eo loco, ubi deprehenditur, quid sibi uelit, non intellego, nec magis, quomodo ex iis, quae proxime antecedunt, efficiatur, rationem AZ: E d datam esse, id quod praeterea nulli hic usui est; u. p. 153 not, restant alii loci. quibus non mediocriter offendar, uelut p. 78, 6 δέδοται — 7 μεγέθει; p. 126, 16 έχέτω - 17 δεδομένον; sed codicum auctoritatem nimis labefactare nolim. de interpolationibus a Theone excussis supra dictum est. — p. 132, 20 έστι — 21 δοθείσα in adparatu cr. significani fortasse interpolata esse. quod cur non adseuerauerim, duas potissimum habeo causas, unam, quod Euclides nullo, quantum memini, loco eodem breuitatis genere utitur, alteram, quod Theonem suspicor nihil fuisse mutaturum. si illa uerba in exemplari eius defuissent, cumque in communi fonte codd. P vat. v sine dubio margini supra ipsum scholium nr. 143 adscripta essent, non potest esse mirum, quod et librarius codicis Vat. existimauit, omissionis signum etiam ad uerba huius scholii pertinere, et librarius codicis v illud gozi δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΚΓΒ δοθεῖσα partem eius esse interpretatus est.

Primus de Datorum libro Pappus accuratius exposuit atque in eo exemplari, quod in manibus habebat, propositionum numerum, si cum nostris codicibus contuleris, patet minorem fuisse. dicit enim uol. II p. 638, 1-640, 1 ed. Hultsch haec: περιέχει δε το πρώτον βιβλίον, δπερ έστιν τών δεδομένων, απαντα θεωρήματα ένενήκοντα ων πρώτα μέν καθόλου έπλ μεγεθών διαγράμματα κγ΄, τὸ δὲ δ΄ καὶ κ΄ ἐν εὐθείαις ἐστὶν ἀνάλογον άνευ θέσεως. τα δε έξης τούτοις ιδ' εν εύθείαις έστιν θέσει δεδομέναις τὰ δὲ τούτοις έξῆς ι' ἐπὶ τριγώνων ἐστὶν τῷ είδει δεδομένων άνευ θέσεως. τὰ δὲ έξῆς τούτοις ζ' ἐπὶ τυχόντων έστιν εύθυγράμμων χωρίων είδει δεδομένων άνευ θέσεως. τὰ δε έξης τούτοις 5' έν παραλληλογράμμοις έστι και παραβολαίς είδει δεδομένων χωρίων. των δε έχομένων ε' το μεν πρώτον γραφόμενον έστιν, τὰ δὲ δ΄ ἐπὶ τριγώνων χωρίων, ὅτι αί διαφοραί τῶν δυνάμεων τῶν πλευρῶν πρὸς ταῦτα τὰ τρίγωνα χώρία λόγον έχουσιν δεδομένον. τὰ δὲ έξῆς ζ΄ εως τοῦ ο΄ καὶ γ΄ έν δυσί παραλληλογράμμοις, ότι διὰ τὰς ἐν ταῖς γωνίαις ὑποθέσεις έν δεδομένοις έστιν λόγοις πρός άλληλα, ένια δε τούτων έπιλόγους έχει όμοίους έν δυσί τριγώνοις. έν δὲ τοὶς έφεξῆς 5'

διαγράμμασιν έως τοῦ ο΄ καὶ δ΄ δύο μέν έστιν έπὶ τριγώνων, δ΄ δε έπι πλειόνων εύθειῶν ἀνάλογον οὐσῶν, τὰ δε εξῆς γ΄ έπι δύο εὐθειῶν [ἀνάλογον οὐσῶν, τὰ δ' ἔστιν]1) δοθέν τι περιεχουσών χωρίον. τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσιν η΄ ξως τοῦ ζ΄ ἐν κύκλοις δείπνυται τοῖς μὲν μεγέθει μόνον δεδομένοις, τοῖς δὲ καὶ θέσει. [*άγομένων εύθειῶν έστιν διὰ δεδομένου σημείου τὰ γενόμενα δεδομένα.] 3)

Pappus igitur nonaginta propositiones habuit ac uidendum est, quas ex nonaginta quattuor⁸), quae in nostris codicibus inueniuntur, non habuerit4). atque in primis sexaginta duabus bus propositionibus Pappi summarium cum codicibus nostris concordat, ex propositionibus 63-66 unam non habuit neque alia esse potest nisi prop. 63, quae e prop. 49 facillime efficitur. sequentur deinceps apud Pappum septem propositiones de parallelogrammis, in nostris autem codicibus sunt quinque, propp. 68, 69, 70, 73, 74. crediderim in exemplari eius propositiones 70 et 73 in binas diuisas fuisse et propositiones de triangulis (71, 72, 75) tamquam ἐπιλόγους numeris caruisse; miror, quod prop. 74 diuisa non erat. cum duae quae apud Pappum sequentur propositiones έπλ τριγώνων intellegi non possint nisi propp. 76 et 80, efficitur, in exemplari eius propp. 77 et 78 defuisse nec propositioni 79, quod reapse lemma est, numerum adscriptum fuisse. quattuor autem propositionibus έπλ πλειό-ນພນ ຮູບປີຮູເພັນ ຜູນຜູ້ໃດທູດນ ດຸບໍລຸພົນ in codicibus respondent tres propp. 81, 82, 83, et Heiberg (Studien p. 223) recte suspicatus est, in Pappi libro propositionem 81 in duas divisam fuisse. reliqua cum antiquissimis codicibus et hac editione consentiunt: tres Pappi propositiones έπλ δύο εύθειῶν sunt propp. 84, 85, 86 et octo de circulis propp. 87-94. quodsi Pappi summarium numero propositionum a codicibus nostris dissentit⁶), omnium

^{1) &#}x27;Ανάλογον — ἔστιν del. Hultsch.

^{2) &#}x27;Αγομένων - δεδομένα del. Hultsch.

³⁾ Quae uulgo est prop. 87, hic non numero. 4) U. Fabricius Bibl. Gr. IV p. 78 sq.; Heilbronner Hist.

Math. p. 162; Heiberg Studien über Euclid p. 222 sq.
5) Uerba τῶν δὲ ἐχομένων ε΄ τὸ μὲν πρῶτον γραφόμενόν Écriv dubium non est quin ad prop. 62 referenda sint, quamquam concedo, γραφόμενον illud me parum intellegere (τῶν γραφομένων?).

⁶⁾ In Sphaericis quoque Theodosii Pappus in propositionum numero cum nostris editionibus minus congruit; u. Pappus

codicum consensu facile quis adducatur, ut ille aut exemplari ea discrepantia iam ante deformato usus sit, aut ipse Datorum librum recensuerit¹). sed cum Pappi fides permultum in hac re ponderis habeat et prop. 77 eadem sit ac prop. 54, prop. 78 autem nihil nisi casus quidam peculiaris prop. 62, id quidem pro certo sumendum est, propp. 63, 77, 78 non ab Euclide profectas ac potius post Pappum et ante Theonem interpolatas esse.

Nec post Theonem defuerunt, qui Datorum librum omni genere interpolationum contaminarent. ac primum quidem constat, eam propositionem, quae uulgo est 87, cum sequenti lemmate ab homine ratiocinationis sermonisque Euclidei satis perito primis post Theonem saeculis interpolatam esse. nam in antiquissimis et optimis codicibus aut deest aut in appendice una cum scholiis quibusdam uel in margine addita est (u. p. 220 not.). neque praetermittendum, in demonstratione nonnulla inueniri, quae nimiam diligentiam hominis docti de schola redoleant, uelut non fortuito factum est, ut, cum Euclides in rectangulis significandis promiscue atque sine ullo discrimine mediam litteram duarum rectarum communem et ponat et omittat dicatque et τὸ ὁπὸ τῶν AB, BΓ et τὸ ὁπὸ τῶν ABΓ, interpolator ille communem litteram omnibus locis reposuerit. accedit quod uerba p. 222, 28 οῦτως γὰρ δοθὲν ἀφήρηται admodum suspecta sunt. denique tota propositio in codice P quidem multis compendiis scripta est, quae in ceteris partibus libri non occurrunt. alteram quoque demonstrationem prop. 19. quae in cod. a deest, post Theonem interpolatam esse puto, atque idem dicendum est de iis additamentis, quae in communi fonte codd. PVat.v deprehendimus; u. p. XVI. praeterea quaedam de iis, quae supra statui a Theone omissa esse, iis, qui post eum in interpolandis Datis oleum et operam perdiderunt, iure tribui licet.

Proclus miror quod p. 92, 2 sqq. ed. Friedlein, ubi scripta Euclidis commemorat, praeter Phaenomena etiam Data omittit. p. 235, 18—19 autem, quem locum Fabricius Bibl. Gr. IV p. 79

ed. Hultsch p. 610, 612, 616. idem in Euclidis Phaenomenis recensione ab ea, quae ad nos peruenit, diuersa usus esse uidetur; u. p. 601 not.

¹⁾ Pappum commentarium in Data scripsisse ueri simillimum est; u. Marinus p. 256 extr., quem locum Heiberg (Studien p. 173) iure negat ad Pappi Collectionem posse reuocari.

ad Datorum librum refert, non liber, sed ea intellegenda sunt, quae in hypothesi data sunt¹). neque tamen negauerim, Proclum eius habuisse notitiam, praesertim cum notiones τοῦ δεδομένον et τοῦ δεδόσθαι illum non ignorasse doceant loci, quales sunt p. 205, 13 sqq.; 277, 7 sqq., cumque Marini commentarius testimonio sit, aetate eius Euclidis Data in scholis tractata esse.

Eutocium) Datorum librum habuisse efficitur ex loco in Archimedem uol. III p. 214, 10 sqq. ed. Heiberg: ενα δὲ καὶ τοῦτο ἀκολούθως τῆ στοιχειώσει τῶν Δεδομένων δοηῆ συνάγεσθαι, λεχθήσεται. neque dubium est, quin uerba p. 136, 6—8 ἐὰν δὲ δεδομένον μέγεθος εἰς δεδομένον λόγον διαιρεθῆ, δέδοται εκάτερον τῶν τμημάτων ad Datorum prop. 7 referenda sint, nec minus p. 140, 5—6 τὰ γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἔχοντα δεδομένον καὶ πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει) δεδομένον ad prop. 8, p. 212, 17—18 ἐὰν δὲ δοθὲν παρὰ δοθεῖσαν παραβληθῆ, πλάτος ποιεῖ δοθέν ad prop. 57, p. 220, 12—14 ἐὰν δεδομένον μέγεθος πρός τι μόριον ἐαυτοῦ λόγον ἔχει δεδομένον, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν λόγον ἔξει δεδομένον ad prop. 5. praeterea cfr. p. 194, 17 sqq.; 220, 15 sqq. al.

Post Eutocium etsi per totum medium aeuum pauca testimonia reperiuntur, quibus studium Datorum confirmari possit, tamen et codices illi in oriente scripti et scholia antiqua demonstrant, Euclidis librum illis temporibus non esse neglectum proximus ab Eutocio testis Olympiodorus est, apud quem in commentario in Aristotelis meteorolog. II p. 150 ed. Ideler haec leguntur: δέδεικται ἐν τοῖς Δεδομένοις, ὅτι, ἐἀν δύο σημεῖα δοθῷ τῷ θέδει, τοντέστιν ὁμολογηθῷ, καὶ ἡ ἐπιζενγνύονσα αὐτὰ εὐθεῖα δέδοται, καὶ λέγεται δεδόσδαι θέσει καὶ μήπει). καὶ πάλιν ἐὰν ἄλλα σημεῖα δοθῷ καὶ ἡ ἐπιζενγνύονσα αὐτὰ εὐθεῖα, καὶ ὁ λόγος τῶν εὐθεῖῶν δέδοται, ποῖον λόγον ἔχει ῆδε πρὸς τήνδε; aliud testimonium est scholium in Antholog. II p. 499 Dübner: τὰ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καλεῖ ἐν τοῖς Δεδομένοις

¹⁾ Id monuit etiam Buchbinder Euclids Porismen u. Data

²⁾ U. Heiberg Philol. Studien zu griech. Math., Neue Jahrb. f. Philol. Suppl. XI p. 364 sq.

³⁾ Quod Eutocius hoc loco cum Theoninis ɛ̃χει habet pro ɛ̃ξει, inde non collegerim, Theonis eum habuisse recensionem; uidetur enim Euclidis propositiones ex memoria protulisse.

⁴⁾ U. prop. 26.

δ Εύπλείδης δοθέντι μεζίον 1) η έν λόγω. praeterea scholiasta V2 in Elementorum librum quem ferunt decimum quintum Data bis adfert: et ad uol. V p. 58, 11 δέδοται καὶ ἡ B d et ad p. 60, 22 της Β Δ δεδομένης adnotat διὰ τὸ μβ' τῶν Δεδομένων Einleldov. saeculi decimi quarti insignis testis est Theodorus Metochita, qui Υπομνηματισμών p. 108 ed. Kiessling inter Euclidis libros Data nominat. idem (Sathas μεσαιωνική βιβλιοδήκη I p. ey') dicit, postquam Ptolemaei Almagestum adiisset, intellexisse se, eum sine interiore mathematicae cognitione legi non posse; deinde (p. οδ') pergit: τούτου μοι τοῦ σκοποῦ καί τοῦ πόνου ή της γεωμετρικής θεωρίας είς τέλος έρευνα, δση τε έν έπιπέδοις Εύκλείδη στοιχειούται και όση έν στερεοίς, και μην έτι και άττα τῷ ἀνδρί προσεξείργασται όπτικά τε καί κατοπτοικά και δεδομένα και τὰ περί τῶν κατ' ούρανὸν φαινομένων, ώσπερεί πρόθυρά τινα ταύτα και προαύλια των έντος άπορρήτων τε καὶ άδύτων άστρονομίας.

Sed redeundum est ad saeculum X, quo Data ad Arabes cum ceteris libris eius collectionis peruenerunt, quae a Graecis δ μικρός ἀστρονομούμενος²) adpellabatur et quae major pars erat eorum librorum, quos Arabes uocabant intermedios 8). ac primus quidem Ishac ben Honein saec. X Data interpretatus est: eam autem interpretationem breui post emendauit Thabit ben Corrah et saec. XIII recognouit commentariisque instruxit Nasiredin Tusi. de fonte huius interpretationis et de editorum subsidiis nihil certi adferre possum, cum codices ipsos adire mihi non licuerit; illud tamen uidetur ueri simillimum, Arabes recensione uulgari, non Theonis usos esse; u. Haji Khalfa Lexicon bibliogr. ed. Fluegel V p. 154 nr. 10511: 'Euclidis liber datorum -.. sunt nonaginta quinque figurae', atque Nicoll et Pusey bibl. Bodleian. codd. mss. orient. catalog. II, ubi inde a p. 257 scripta enumerantur, quae codice 279 continentur. p. 260: 'liber singularis Datorum Euclidis, cui schemata 95'.

Sic pro δοθέντι οῦτως ('ambiguo compendio' Dübner)
 legendum esse monuit Heiberg Studien p. 223; u. def. 11.
 U. Pappus p. 474; Fabricius Bibl. Gr. IV p. 16; Cantor

Geschichte d. Math. (ed. pr.) I p. 380.

³⁾ U. Gartz de Euclidis interpr. et explan. Arab.: Wenrich de auct. Graec. uerss. et commentar. Syriac. Arab.; Steinschneider Zeitschr. f. Math. u. Phys. X p. 456—498 et XXXI hist. Abt. p. 102.

Datorum partem Latine interpretatus est Georgius Ualla. de expet. et fug. rebus XI, 20 (u. Heiberg Neue Jahrb. f. Philol. Suppl. XII p. 394) atque praeter definitiones has habet propositiones: 1-14, 19, 24 cum demonstr. alt., 25, 26, 29, 31, 34, 39, 40, 43, 47, 48, 50, 52, 55 cum demonstr. alt., 58, 60, 61, 67-69, 71, 72, 74 (post prop. 77), 75-81, 85, 88-90. praeterea haec apud eum reperiuntur scholia; nr. 2 omissis uerbis καί - διδάσμει et nr. 3, 5, 6, 7 post def. 9, nr. 10 (post def. 11). 12 (post def. 12), 4 (post def. 15), 29 (post p. 10, 11 ΔE), 39 (post p. 14, 25 δεδομένους), 45 (inde a lin. 12-20 λόγω), 54 (usque ad lin. 23 lóyog), 58, 63 (post p. 26, 7 δοθείς), 67, 79 (post p. 44, 23 αὐτῶν); praemissis uerbis p. 192, 10 adp. crit. έκατέρα — τετραγώνω nr. 78 inde a p. 280, 6 πᾶσα γάρ - 10 δέδοται et iterum nr. 79 post demonstr. alt. prop. 24; nr. 83 (post prop. 25), 90, 91, 99 (om. p. 285, 13 $\ddot{\eta} = \beta \epsilon \lambda \tau lov$). 101, 112, 119, 120, 133, 138, 161. usus est autem cod. Monac. 361, priusquam ei adderetur pars chartacea; ubi Monac. tunc desiit, id est inde a prop. 81, recensionem Theoninam secutus est. nam ea omittit, quae p. XXII not. dixi in Monac. librarii neglegentia intercidisse: u. etiam p. 88, 15 ABI A Γ Monac., ac Ualla; p. 106, 4 καὶ ἡ EB] ἡ KB Monac., kb Ualla. ex parte Theonina hos locos adfero: p. 160, 14 E] \(\textit{\Delta} \) Theon, d Ualla; p. 160, 19 $\mu \epsilon \nu$ A $\pi \rho \delta s$ $\tau \dot{\eta} \nu \Delta$, $\tau \ddot{\eta} s$ $\delta \dot{\epsilon}$ om. Theon, Ualla; p. 160, 23 έστί] έστι καί Theon, est etiam Ualla; p. 168, 8 δοθείσαι ἄρα είσιν αί AB, $B\Delta$ δοθείσα ἄρα έστιν ή AB Theon, data igitur est ab Ualla; p. 168, 11 ante δοθείσα add. έστι δέ nal ή AB δοθείσα Theon, est autem etiam ab data Ualla; p. 174, 13 καί om. Theon, Ualla; p. 174, 17 ἀπό — 18 περισρέρειαν λαλ άπὸ τοῦ σημείου Theon, et a puncto Ualla: p. 174, 21 δοθέν] τυχόν Theon, ut uis Ualla; p. 176, 3 post νωνία hab. καί έστιν αὐτῆς διπλῆ ἡ ὑπὸ τῆς $B \triangle \Gamma$ Theon, estque insius duplus qui sub bac Ualla; p. 176, 6 B \(\Delta \Gamma = 7 \) núnlog $BA\Gamma$ núnlog. δοθέν ἄρα ἐστίν ἡ $\Delta\Gamma$ θέσει δὲ καὶ τὸ ABI noulos Theon, bac. circulus. datum igitur est dc. positione igitur etiam abc circulus Ualla; p. 176, 13 σημείου δεδομένου] om. Theon, Ualla; p. 176, 16 τοῦ κύκλου] om. Theon, Ualla: p. 178, 1 ΔΑΓ (pr.)] ΔΓΑ Theon, dca Ualla; ib. δέσει — ΔΛΓ] om. Theon, Ualla. quae scripturae cum omnes etiam in cod. Paris. 2352 inueniantur, nescio an hic Uallae in parte Theonina ad manus fuerit; obstare uidetur p. 168, 8 EB AB Paris, 2352, eb Ualla, in priore parte eum hoc codice usum

non esse, docent loci quales sunt: p. 50, 12 σημείω δεδομένω] σ. δεδομένη 2352, puncto dato Ualla; p. 52, 23 E Δ Z | om. 2352, def Ualla; p. 58, 10 \(\Gamma \)] \(\Gamma \) 2352, cd Ualla; p. 78, 18 δέδοται — είδει] om. 2352, atqui datum est deg triangulum specie Ualla; p. 104, 15 τῷ ΓΔ] om. 2352, dc Ualla; p. 130, 6 τὸ ΔΓ] om. 2352, dc Ualla; p. 142, 21 EH] EZ 2352, eg scholia sine dubio ex Monac. 361 petiuit: his enim Ualla. locis cum eo solo congruit: p. 262, 5 1'] om. Monac., Ualla; p. 269, 16 τὸ ΔB] om. Monac., Ualla; p. 269, 19 πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΒΓ] om. Monac., Ualla; p. 280, 12 εί] ἐπεί Monac., quoniam Ualla; p. 296, 17 ΓΔΒ] ΔΒ Monac., db Ualla; ib. ἀπὸ τῆς Ad] Monac., ex ad Ualla; p. 297, 1 isov (alt.)] om. Monac., Ualla; cfr. etiam p. 298, 7 δοθήσονται] om. Monac. (σ). Ualla; p. 304, 11 Εύκλείδου] τῶν στοιγείων Monac. (σο), elementorum Ualla.

Totum Datorum librum primus Latine edidit Bartholomaeus Zambertus Uenetiis 1505 ¹). qui etsi Euclidis scripta minus ad uerbum expressit quam Ualla, tamen dubitari non potest, quin eodem codice Monac. 361 usus sit ²), cui tum et pars chartacea addita erat et non paucis locis duabus manibus medicina adlata. in Zamberti enim interpretatione ea desunt, quae Uallam supra dixi cum Monac. omittere; praeterea multis aliis locis Monac. et Zambertus conspirant, uelut p. 4, 13 τὸ δίον] τὸ λοιπόν Monac., reliquum Zamb.; p. 32, 14 ἐπεί — 15

¹⁾ U. de hac editione Weissenborn Die Uebers. d. Euclid d. Campano u. Zamberti p. 12 sqq.; Riccardi Le prime edizioni degli Elementi di Euclide p. 9 sqq.

²⁾ Cod. Leid. 7, quem Zambertus ipse ex Monac. descripsit (u. p. XXIII), non potest esse interpretationis fundamentum, cum Datorum apographum post impressam interpretationem finitum sit; cfr. codicis subscriptio, quam p. XXIII dedi, cum his, quae apud Zambertum in fine Datorum totiusque libri leguntur: Impressum Uenetiis —. Anno reconciliatae diunitatis M. D. V. VIII Kal. Nouembris (in fine praefationis Datorum: Uenetiis M. D. V. VIII Id. Sextilis). accedit quod, ubi Leid. a Monac. discrepat, Zambertus cum hoc, non cum illo consentit, uelut p. 86, 4 ἔστω — ABΓΔΕ] Monac., Zamb., τὸ δεδομένον εὐθύγραμμον τῷ είδει τὸ AΒΓΔΕ ἔστω Leid.; p. 106, 23 τὰ AB, ZH] Monac., Zamb., τὸ AB καὶ ZH Leid.; p. 106, 24 καί] Monac., Zamb., καὶ ἀμφότερα Leid.; p. 118, 14 ABΓ] Leid., AΓΒ Monac., Zamb.

26yω] om. Monac., Zamb.; p. 58, 22 ΓΒ] Monac., cb Zamb.; p. 106, 22 τό — 23 ἐστί] om. Monac., Zamb.; p. 106, 24 τό — 108, 1 έστι] om. Monac., Zamb.; p. 116, 11 ABΓ, ΓΔ] αβγδ Monac., abcd Zamb.; p. 118, 14 ABI AIB Monac., acb Zamb.: p. 134, 5 καί — 7 δοθείς] om. Monac., Zamb.: p. 140, 8 post δεδομένον schol. nr. 151 p. 301, 17 ή — 18 δεδομένον Euclidis uerbis interpositum hab. Monac., Zamb.; p. 174, 24 έπεζεύγθωσαν αί ΒΔ, ΔΓ] έπεζεύχθω ή ΔΑ Monac., connectatur da Zamb.; p. 184, 18 διά] ἀπό Monac., a Zamb.; p. 208, 18 ΓΑΔ — 20 της (pr.)] bis Monac., Zamb.; p. 210, 4 τοῦ — 5 δοθείς, p. 212, 11 ἀπό — 12 τοῦ, p. 216, 4 καί — 5 δοθείς onf. Monac., Zamb. de Marino Zambertus in praefatione haec dicit: 'cumque ad manus nostras fortasse ex bibliotheca senatoria Marini philosophi et dialectici praestantissimi protheoria in data Euclidis constructa peruenisset, eam a me latinam esse censui faciendam'. secutus est igitur codicem Marcianum; utrum 301 an 302, diiudicare non possum; id constat, interpretationem eius cum scripturis m. 2 Vat. concordare; cfr. p. 234, 17 άπτινας] εύθείας Vat. m. 2, rectas lineas Zamb.; p. 236, 1 ή Vat. m. 2, vel Zamb.; p. 236, 2 ἐπτιθέμενον] προτιθέμενον Vat. m. 2, propositum Zamb.; p. 236, 14 αμα] om. Vat. m. 2. Zamb.; p. 236, 16 γνώριμον (alt.)] τεταγμένον Vat. m. 2, ordinatum Zamb.; p. 238, 9 nal elárrovos | Vat. m. 2, et minoris Zamb.; p. 238, 11 περιφέρεια] γωνία Vat. m. 2, angulus Zamb.; p. 244, 15 πρός την πλευράν πρ. τ. πλ. τοῦ τετραγώνου Vat. m. 2, ad costam quadrati Zamb.; p. 252, 5 αμα και πόριμον] om. Vat. m. 2, Zamb.; p. 252, 19 et p. 254, 5 Zamb. titulos hab. Vat. m. 2; p. 254, 15 έξεπόνησεν | Vat. m. 2. elaborauit Zamb. ex scholiis haec habet singulis propositionibus addita: nr. 1-4 et 13 (post deff.), 20, 25; 30 et 32 in unum conjuncta (post prop. 6), 39 (sic: aequa est ratio sicut in XVII diffinitione et XXII propositione V ele. patet), 40, 45 usque ad p. 269, 20 26yw (praemittit: hoc est componendo maior quam in ratione) et continuo 48, 49, 54; deinde 58, 61, 63 (in fine: sicut patet per XIX quinti elem, et in diffinitionibus, componitur enim dato quod maior sit quam in ratione), 67, 68, 71 ($\tilde{o}\pi ov - P$ om.), 76, 78 (post demonstr. alt. prop. 24), 83, 90, 91, 93, 97 (in fine add.: per XII V elementorum), 99, 101, 104 (post prop. 53: in.: ostensum est in scholio XX propositionis); 108 et 109 in unum coniuncta, item 119 et 120; 125, 133, 138; 142 et 141 in unum coniuncta. ex scholiis appendicis haec

reperies: nr. 8, 19, 24 (ad demonstr. alt. prop. 67), 25; 30 et 31 in unum coniuncta, item 32 et 38, 38. de scholiis Zambertus post definitiones adnotat: quoniam in eo uolumine, ex quo Data huius modi transcripsimus in latinumque conuertimus, quod sane uetustissimum est, nonnullas adiectiones comperimus, quae, licet breues et concisae sint, quoniam ad Datorum intelligentiam plurimum conferunt, ut sese habent, sic eas sumus interpretati, et deprompsisse eum scholia e Monac. ex his locis adparet: p. 262, 5 1] om. Monac., Zamb. (= Ualla); p. 268, 12 ex 7 yao Monac., enim Zamb.; p. 269, 19 προς το τύτο το BΓ] om. Monac., Zamb. (= Ualla); p. 287, 20 AΓΗΒ] AHB Monac., agb Zamb.; p. 296, 17 $\Gamma \triangle B \cap \triangle B$ Monac., db Zamb. (= Ualla); ib. ἀπὸ τῆς AΔ] Monac., ex ad Zamb. (= Ualla); p. 298, 17 ΓBM] ΓBA Monac., cbl Zamb.; p. 329, 2 έσται σαφές | Monac., manifestum erit Zamb.; cfr. etiam p. 276, 16 έν τη προτάσει] έν τη πρώτη Monac. (c), in prima Zamb.; p. 298, 7 δοθήσονται] om. Monac. (σ), Zamb. (= Ualla); p. 298, 17 αί] δύο αί Mon. (Vat.), duo Zamb.

Marini commentarium in praefatione dixi a Grynaeo Elementorum et Procli commentariorum editioni principi a. 1533 additum esse (p. 113-115). titulus est: Περί δοθέντων συντόμως (mg.: haec in ueteri exemplari reperta fini adiecimus). subscriptio: τέλος περί δοθέντων. p. 114-115 in summo margine: Πρόκλου περί δοθέντων. Grynaei codex similis fuit codicis Monac. 427; omittit enim cum eo p. 246, 26 ἀναπεμπόμενον — 254, 27 ἐπιπέδου. praeterea eas scripturas habet, quas p. XXXI dixi illius proprias esse. ex ipso Monac. Grynaei codex descriptus non erat; nam Grynaeus habet p. 240, 21 έπιστ* πο pro έπιστήμη γὰο αὐτοῦ οὕπω, 23 *οω pro ἐν πόρω, ib, π* pro πόριμον, p. 256, 14 με pro μεγέθει, quae omnia in Monac. facile legi possunt. ex ceteris scripturis Grynaei has adfero: p. 234, 6 ἐπί pro περί, 19 ἀγαγόν τινα pro τινα ἐλθόν, p. 236, 10 γυμνόν pro νυνί δέ, 11 τήν - 12 ποιούντων om.; p. 238, 25 πάνυ ώρισμένου pro γνώριμου, 28 τρισσών pro της όδου, p. 254. 28 πρώτον pro κοινώς, p. 256, 24 δ Πάππος om.

Propositiones solas inter 'Euclidis omnes omnium librorum propositiones' Graece et Latine edidit Cunr. Dasypodius Argentinae 1571. eosdem errores habet quos Marciani 301 et 302, uelut p. 4, 7 τοῦ ἐλάσσονος pro τοῦ δοθέντος; p. 136, 9 γωνιῶν ὰς ὑποτείνουσιν pro γωνιῶν; p. 136, 10 ποιῶσιν pro ποιεύσαι. cum p. 2, 19 δέ, quod in Marc. 301 omissum est, retineat,

usus esse uidetur Marc. 302. nec mirum est, quod his locis congruit cum Vat. m. 2: p. 34, 2 ἐστιν] ἔσται Vat. m. 2, Dasyp.; p. 184, 19 post περιφερεία add. τοῦ κύκλον Vat. m. 2, Dasyp.

A. 1625 editio princeps Parisiis prodiit, quae debetur curae Clementis Hardii 1). is de fundamento editionis p. 20 dicit. 'ex tribus Bibliothecae Regiae manu scriptis Codicibus' Datorum librum se edidisse, in quibus Zamberti scholia non legerentur. quibus de codicibus adseuerare non audeo, praesertim cum Hardy nullis adminiculis multa addidisse, omisisse, denique mutasse putandus sit; u. praef. eius p. 7. eos suspicor esse codd. Parisinos 2366, 1981, 2347, in quibus scholia illa desunt; de cod. 2366, in quo ante prop. 25 legitur τμῆμα β^{δν} κε'· (cfr. Hardy p. 53), uix potest dubitari. sed hoc quidem constat. praecipuum editionis fundamentum esse codicem aliquem ex Vat. deriuatum; u. p. 2, 10 ἐπέχει] ἔχει Vat., Hardy; p. 12, 24 καί] om. Vat., Hardy; p. 22, 16 καί] καὶ γάρ Vat., Hardy; p. 86, 24 δύο] om. Vat., Hardy; ib. τρίγωνα άναγραφη άναγρ. τρ. Vat., Hardy; p. 88, 9 καί (alt.)] om. Vat., Hardy; p. 92, 12 α δς Vat., Hardy; item lin. 16; p. 118, 6 καί om. Vat., Hardy; p. 126, 11 πρὸς ἄλληλα] om. Vat., Hardy; p. 126, 21 παραλληλόγραμμον] πρός Vat., om. Hardy; p. 166, 5 καί (pr.)] om. Vat., Hardy; p. 168, 10 καί — 11 ἐστιν] om. Vat., Hardy; p. 180, 19 συναμφοτέρου] -ων Vat., Hardy. habet autem omnes interpolationes m. 2 illius codicis. interpretationem nouam, ut ait in praef. p. 6, cudere maluit quam recensere uersionem Zamberti, in quo geometriae cognitio paulo maior desideraretur. etiam in Marino cum Vat. m. 2 concordat praeter p. 244, 22. ubi παντί δέ γε ίδίως δαδίον et p. 248, 3, ubi Αρχιμήδης, τοῦ Σερήνου²) έθεώρει δτι τέτακται habet. eadem scholia 'immutatis correctisque iis, quae mutanda corrigendaque' (p. 20) existimauit, Latine praebet, quae apud Zambertum leguntur, praeter nr. 67, 109 et append. nr. 24, 25. atque iidem fere deprehenduntur errores, uelut p. 262, 5; 268, 12. iis locis, qui obscuriores ei uisi sunt, sua 'scholia' adposuit. ex his efficitur, quam sit non multum auctoritatis editioni principi tribuendum.

Hardii interpretationem in propositionibus secutus est Is. Barrow, qui Data 'succincte demonstrata' Latine edidit Osnabrugi 1675 (editionem, quae a. 1659 Londini prodiit, non uidi).

¹⁾ Editionem a. 1695 non uidi.

²⁾ Hoc ipse correxit ex Σερείνου p. 182.

Gregorius, qui Data cum ceteris Euclidis scriptis a. 1703 Oxoniae edidit, in praefatione gloriatur, se 'Graecum textum infinitis in locis ex diuersis codicibus manu scriptis' suppleuisse. in his codicibus Sauilianum Gr. 1 fuisse, colligi licet ex adnotatione p. 489, ubi dicit, demonstrationem alteram prop. 45 in codice Sauiliano non reperiri. et restituit Gregorius primus genuinam scripturam p. 2, 8; u. etiam p. 152, 5. ac ne p. 142, 1 quidem eum puto ullo codice usum esse, etsi, ut nunc uideo, iam Vat. m. 2 correxerat. praeterea non pauca emendauit, quae Hardy uidetur suo consilio peccasse; cfr. p. 48, 12 zò A om. Hardy, hab. post έστω Greg.; p. 142, 1 λόγος — 4 δοθείς] ita omissis lin. 2 παραλληλογράμμου et παραλληλόγραμμου Greg., τοῦ ΓΜ ἄρα τουτέστι τοῦ ΑΒ πρός τὸ ΕΗ λόγος έστὶ δοθείς Hardy; p. 190, 7 τό — λόγω] om. Hardy, hab. Greg. attamen non solum temerarias istas interpolationes Vat. m. 2. Hardium secutus editioni suae inseruit, sed etiam errores huius et mutationes multis locis inconsiderate recepit; cfr. p. 114, 11 παραλληλόγραμμον] εύθύγραμμον Hardy, Greg.; p. 124, 6 ἀπό (pr.)] ὑπό Hardy, Greg.; corr. Hardy p. 182, id quod Greg. non uidit. p. 130, 8 καί έστιν Ισογώνιον] έπειδήπεο Ισογώνιόν έστι Hardy, Greg.; p. 158, 10 δοθείσα | θέσει Hardy, Greg.; p. 192, 15 ή ΓΒΔ (alt.)] ή περιφέρεια ΓΒ Hardy, Greg.; p. 194, 16 αὐτάς] αὐτούς Hardy, Greg.; p. 212, 6 ὁπό] ἀπό Hardy, Greg.; p. 212, 18 ἐπί] πρός Hardy, Greg.; p. 226, 6 post E Δ add. τη θέσει και τω μεγέθει Hardy, Greg.; cum eo omisit p. 22, 3 ἐπεί — 4 λόγω, p. 106, 17 περί — 18 ΘΕΜ, p. 112, 4 καί — 5 ΓΔ (pr.), p. 112, 14 ή ὁπό, p. 150, 19 wore — 20 dodeis alia, quare contendi sane potest. editionis Gregorianae fundamentum, si summam spectes, esse Hardianam. nec minus Hardio nititur in interpretatione, quam se dicit ex Bernardo 1) emendasse. etiam in Marino Hardium plerumque sequitur, quamquam codex melioris notae ei ad manus fuisse uidetur; adnotat enim in imo mg. ad p. 458, 27 (huius ed. p. 234, 17) οῦτω γὰς τὰς εὐθείας γραμμάς: al. τάς άπτινας καί; ad p. 455, 18 (240, 28) δπες καὶ κύριον: al. πυρίως; ad p. 455, 25 (242, 2) δ πατά τινα γιγνωσκόμενον; al. δ κατά τινα γινωσκόμενον άριθμόν; ad p. 456, 8 (244, 12) έξισάζει ἄλληλα: al. άλλήλοις. eidem codici eum, etsi nihil adnotat, debere puto p. 456, 18 (244, 22) παντί γε διιδεῖν δάδιον (παντί δέ γε ίδίως φάδιον Hardy), fortasse etiam p. 454, 31

¹⁾ U. uol. V p. CXI.

(238, 11) περιφέρεια (γωνία Hardy). ipsius coniecturae tribuendum p. 454, 11 (236, 20) καταδηλώμεδα (καταδησώμεδα Hardy). p. 455, 28 (242, 5) τούτων pro οῦτω scribi mauult, p. 457, 2 (248, 3) Άρχιμήδους δ Σερήνος pro Άρχιμήδης τοῦ Σερήνου iubet; uerba p. 455, 36 (242, 13) και τρίγωνον ισόπλευρον συστήσασθαι delenda censet. ex editione principe (u. p. LVIII) nonnullas scripturas in imo mg. adfert, p. 456, 25 (246, 1) ώστε πῶν δ γνώριμον οὐπ ἔστι και πόριμον recepit.

Sed ea laus Gregorio detrahenda non est, quod ex editione eius Datorum studia in Britannia lactius efflorescere coeperunt. ex interpretationibus Anglicis, de quibus u. Riccardi, Saggio di una bibliografia Euclidea, Bologna 1887, commemoro Simson. The Elements of Euclid the errors, by which Theon. or others, have long ago vitiated these books, are corrected. Also the book of Euclid's Data, in like manner corrected. Edinburgh 1823¹). Simson Datorum librum cum statueret per tot saecula multis editorum mendis inquinatum esse hoc effici uoluit, ut ab ea subtilitate, qua ab Euclide sine dubio esset compositus, propius abesset geometriaeque studiosis redderetur utilior. quare ordinem propositionum mutauit, complures addidit, alias omisit, ter binas in singulas coniunxit, unam in duas divisit, in demonstrationibus viam ac rationem Euclidis saepe reliquit. in adnotationibus causas illarum mutationum adfert atque errores quosdam Hardii et Gregorii diserte demonstrat. Simsoni interpretationem Germanice expressit I. C. Schwab (Stutgardiae 1780).

De Peyrardi editione Elementorum et Datorum, quae a. 1814—1818 Parisiis tribus uoluminibus Graece Latine Francogallice prodiit, u. p. V et uol. V p. CXIII. Datorum, quae in tertio uolumine editionis insunt, Peyrardus habebat codices quattuordecim, praeter Vat. 190 et Vat. 1038 duodecim Parisinos, quos in praef. uol. I p. XXVIII sq. enumerat. in Datis quoque codice Vat. 190 ita usus est, ut inde multis locis genuinam scripturam restitueret. nec tamen ausus est ex editionis Oxoniensis uinculis liber, ut aiunt, euolare. quo factum est, ut magna pars et interpolationum illarum Vat. m. 2 et errorum Gregorii uel potius Hardii in Peyrardi editionem inrepserit.

¹⁾ Hac editione equidem usus sum; primum Data Simson Elementis addidisse uidetur in editione a. 1756; u. Riccardi p. 71.

quod omitto exemplis confirmare, cum ipse in appendice conspectum scripturarum editionis suae, cod. Vat. 190, ed. Oxoniensis dederit. de interpretatione Latina in praef. uol. I p. XIV 'mea latina uersio', inquit, 'ad uerbum textui graeco congruit, nisi quid peculiare me coegerit, ut secus facerem'.

Definitiones et 24 primas propositiones Peyrardum secutus edidit Buchbinder, Euclids Porismen u. Data, Naumb. 1866. in adnotationibus eas scripturas cod. Monac. 361 et ed. Oxon. adfert, quae a Peyrardo discrepant.

Germanice Data practer Schwabium (u. supra) interpretatus est I. F. Wurm (Berol. 1825); ad rem criticam promouendam nihil contulit.

ΔΕΔΟΜΕΝΑ.

Όροι.

- α΄. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται χωρία τε καὶ γραμμαὶ καὶ γωνίαι, οἶς δυνάμεθα ἴσα πορίσασθαι.
- β'. Λόγος δεδόσθαι λέγεται, ῷ δυνάμεθα τὸν 5 αὐτὸν πορίσασθαι.
 - γ΄. Εὐθύγοαμμα σχήματα τῷ εἴδει δεδόσθαι λέγεται, ὧν αι τε γωνίαι δεδομέναι εἰσὶ κατὰ μίαν καὶ οι λόγοι τῶν πλευρῶν πρὸς ἀλλήλας δεδομένοι.
- δ'. Τῆ θέσει δεδόσθαι λέγονται σημεῖά τε καὶ 10 γραμμαὶ καὶ γωνίαι, ἃ τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον ἐπέχει.
 - ε'. Κύπλος τῷ μεγέθει δεδόσθαι λέγεται, οὖ δέδοται ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τῷ μεγέθει.
- 5'. Τῆ θέσει δὲ καὶ τῷ μεγέθει κύκλος δεδόσθαι λέγεται, οὖ δέδοται τὸ μὲν κέντρον τῆ θέσει, 15 ἡ δὲ ἐκ τοῦ κέντρου τῷ μεγέθει.
 - ζ΄. Τμήματα κύκλων τῷ μεγέθει δεδόσθαι λέγεται, ἐν οἶς αί γωνίαι δεδομέναι εἰσὶ καὶ αί βάσεις τῶν τμημάτων τῷ μεγέθει.
- η'. Τη θέσει δε και τῷ μεγέθει τμήματα δε-20 δόσθαι λέγεται, ἐν οίς αι τε γωνίαι δεδομέναι εἰσι τῷ

ETKΛΕΙΔΟΤ ΔΕΔΟΜΕΝΛ P et atr. rubro Vat.; εὐπλείδου δεδομένα ν et acc. om. β ; εὐπλείδου δεδομένα της θέωνος έπδόσεως b. 1. δροι] atr. rubro m. rec. Vat., om. $P \nu \beta$. numeros om. codd. 4. λόγος δέ β . 7. εἰσίν $P \nu$, comp. Vat. 8. ἀλλήλας] Gregorius, $-o \nu s$ codd. δεδομένοι εἰσί β -

Definitiones.

- 1. Data magnitudine dicuntur et spatia et lineae et anguli, quibus aequalia comparare possumus.
- 2. Ratio data esse dicitur, cui eandem comparare possumus.
- 3. Rectilineae figurae specie datae esse dicuntur, quarum et singuli anguli dati sunt et laterum inter se rationes datae.
- 4. Positione data esse dicuntur et puncta et lineae et anguli, quae eundem semper locum obtinent.
- 5. Circulus magnitudine datus esse dicitur, cuius radius datus est magnitudine.
- 6. Positione autem et magnitudine circulus datus esse dicitur, cuius centrum datum est positione, radius autem magnitudine.
- 7. Segmenta circulorum magnitudine data esse dicuntur, in quibus anguli dati sunt et bases segmentorum magnitudine.
- 8. Positione autem et magnitudine segmenta data esse dicuntur, in quibus et anguli dati sunt

^{9.} λέγεται β. τε] om. β. 10. ἐπέχει] ἔχει Vat. 13. παί] supra comp. m. 2 v. 14. τό] supra m. 1 v. 17. ἐν] om. β. αί] malim cum Theone (βa): αί τε. εἰσίν PVat. 19. τμήματα πύπλων β. 20. τῷ] om. PVat. v.

μεγέθει και αί βάσεις των τμημάτων τη θέσει και τφ μεγέθει.

- θ΄. Μέγεθος μεγέθους δοθέντι μεῖζόν ἐστιν, ὅταν, ἀφαιρεθέντος τοῦ δοθέντος, τὸ λοιπὸν τῷ αὐτῷ ⁵ ἴσον ἦ.
 - ι'. Μέγεθος μεγέθους δοθέντι ἔλασσόν ἐστιν, ὅταν, προστεθέντος τοῦ δοθέντος, τὸ ὅλον τῷ αὐτῷ ἔσον ἦ.
- ια΄. Μέγεθος μεγέθους δοθέντι μεῖζόν έστιν ἢ 10 ἐν λόγφ, ὅταν, ἀφαιρεθέντος τοῦ δοθέντος, τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἔχη δεδομένον.
 - ιβ΄. Μέγεθος μεγέθους δοθέντι ἔλασσόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω, ὅταν, προστεθέντος τοῦ δοθέντος, τὸ ὅλον πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἔχη δεδομένον.
- 15 [ιγ΄. Κατηγμένη έστὶν ἡ ἀπὸ δεδομένου σημείου ἐπὶ θέσει εὐθεῖαν ἀγομένη εὐθεῖα ἐν δεδομένη γωνία.
 - ιδ΄. 'Ανηγμένη έστιν ή ἀπὸ δεδομένου σημείου πρὸς θέσει εὐθεία ἀγομένη εὐθετα ἐν δεδομένη γωνία.
- ιε'. Παρὰ θέσει έστιν ή διὰ δεδομένου σημείου 20 θέσει εὐθεία παράλληλος ἀγομένη.]

α'.

Τῶν δεδομένων μεγεθῶν ὁ λόγος ὁ πρὸς ἄλληλα δέδοται.

ἔστω δεδομένα μεγέθη τὰ A, B λέγω, ὅτι τοῦ A 25 πρὸς τὸ B λόγος ἐστὶ δοθείς.

^{2.} μεγέθει] seq. in β : τμήματα πύπλων τῷ εἰδει δεδόσθαι λέγεται, ἐν οἶς αἰ γωνίαι δεδομέναι εἰσί. 6. ἔλαττον Vat. v. 11. ἔχη] corr. ex ἔχει m. 2 v. 12. ἔλαττον Vat. v. 13. τοῦ] om. β (non a). 16. εὐθεῖαν ἀγομένη] εὐθεία ἡ παταγομένη β . 18. πρὸς θέσει] προσθείση β (non a). εὐθεία]

DATA. 5

magnitudine et bases segmentorum positione et magnitudine.

- 9. Magnitudo magnitudine maior est data, ubi, ablata data, quae relinquitur, eidem aequalis est.
- 10. Magnitudo magnitudine minor est data, ubi, addita data, totum eidem aequale est.
- 11. Magnitudo magnitudine maior est data quam in ratione, ubi, ablata data, quae relinquitur ad eandem datam habet rationem. 1)
- 12. Magnitudo magnitudine minor est data quam in ratione, ubi, addita data, totum ad eandem datam habet rationem.
- [13. Deducta est recta, quae a dato puncto ad rectam positione datam ducitur in dato angulo.
- 14. Erecta est recta, quae a dato puncto in recta positione data ducitur in dato angulo.
- 15. Ad positione datam est recta, quae per datum punctum rectae positione datae parallela ducitur.]2)

T.

Datarum magnitudinum ratio inter se data est. datae sint magnitudines A, B. dico, rationem ipsius A ad B esse datam.

u. Hultsch in Pappi edit, uol. I praef, p. XXIV.
 Deff. 13—15 ab Euclide non usurpantur et a scholiasta
 Apollonio tribuuntur. cfr. schol. nr. 13.

εὐθεῖαν Vat.v. ἀναγομένη β , item lin. 20. 21. τὸ α΄ σχῆμα in textu, α΄ in mg. β . 22. δ (alt.)] om. β . 24. τὰ δεδομένα a. μεγέθει a. 25. ἐστίν P.

10

ἐπεὶ γὰρ δέδοται τὸ Α, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ Γ. πάλιν, ἐπεὶ δεδομένον ἐστὶ τὸ Β, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ Δ. ἐπεὶ οὐν ἴσον 5 ἐστὶ τὸ μὲν Α τῷ Γ, τὸ δὲ Β τῷ Δ, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως τὸ Β πρὸς τὸ Δ. ἐναλλὰξ ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ. τοῦ Α ἄρα πρὸς τὸ Β λόγος ἔστὶ δοθείς. ὁ αὐτὸς γὰρ αὐτῷ πεπόρισται ὁ τοῦ Γ πρὸς τὸ Δ.

β'.

Έὰν δεδομένον μέγεθος πρὸς ἄλλο τι μέγεθος λόγον ἔχη δεδομένον, δέδοται κάκεῖνο τῷ μεγέθει.

δεδομένον γὰο μέγεθος τὸ Α ποὸς ἄλλο τι μέγεθος τὸ Β λόγον ἐχέτω δεδομένον· λέγω, ὅτι δέδοται καὶ 15 τὸ Β τῷ μεγέθει.

ἐπεὶ γὰο δέδοται τὸ Α, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ Γ. καὶ ἐπεὶ δέδοται ὁ τοῦ Α πρὸς τὸ Β λόγος · οὕτως γὰο ὑπόκειται · δυνατόν ἐστιν αὐτῷ τὸν αὐτὸν πορίσασθαι.

20 πεπορίσθω καὶ ἔστω ὁ τοῦ Γ πρὸς τὸ Δ λόγος. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ, ἐναλλὰξ ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως τὸ Β πρὸς τὸ Δ. ἴσον δὲ τὸ Α τῷ Γ · ἴσον ἄρα καὶ τὸ Β τῷ Δ · δέδοται ἄρα τὸ Β μέγεθος · ἴσον γὰο αὐτῷ 25 πεπόρισται τὸ Δ.

nam quoniam data est magnitudo A, fieri potest,
ut magnitudo ei aequalis comparetur [def. 1]. com-
paretur et sit Γ. rursus quon-
iam data est magnitudo B , fieri
potest, ut magnitudo ei aequalis
comparetur [ibid.]. comparetur
et sit Δ . iam quoniam $A = \Gamma$
et $B = \Delta$, erit $A : \Gamma = B : \Delta$. permutando [V, 16]
$A: B = \Gamma: \Delta$. itaque ratio $A: B$ data est [def. 2].
aequalis enim ei comparata est ratio Γ: △.

Π.

Si data magnitudo ad aliam magnitudinem rationem habet datam, data est etiam illa magnitudine.

data enim magnitudo A ad aliam magnitudinem B rationem habeat datam. dico, datam esse etiam B magnitudine.

nam quoniam data est magnitudo A, fieri potest, ut magnitudo ei aequalis comparetur [def. 1]. comparetur et sit Γ . et quoniam data est ratio A:B (ita enim supposuimus), fieri potest, ut ratio ei aequalis comparetur [def. 2]. comparetur et sit ratio $\Gamma:\Delta$. et quoniam est $A:B=\Gamma:\Delta$, permutando [V, 16] erit $A:\Gamma=B:\Delta$. uerum $A=\Gamma$. quare etiam $B=\Delta$ [V, 14]. ergo data est magnitudo B [def. 1]. aequalis enim ei comparata est Δ .

^{22.} ἄρα ἐστίν] om. a. 23. τό (pr.)] τῷ Vat. καί] om. Vat.

γ'.

'Εὰν δεδομένα μεγέθη ὁποσαοῦν συντεθῆ, καὶ τὸ έξ αὐτῶν συγκείμενον δεδομένον ἔσται.

συγκείσθω γὰρ ὁποσαοῦν δεδομένα μεγέθη τὰ AB, $5 B\Gamma$ · λέγω, ὅτι καὶ τὸ ἐκ τῶν AB, $B\Gamma$ συγκείμενον τὸ $A\Gamma$ δεδομένον ἐστίν.

ἐπεὶ γὰο δέδοται τὸ AB, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἰσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ ΔΕ. πάλιν, ἐπεὶ δέδοται τὸ ΒΓ, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. 10 πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ ΕΖ. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν AB τῷ ΔΕ, τὸ δὲ ΒΓ τῷ ΕΖ, ὅλον ἄρα τὸ ΑΓ ὅλῳ τῷ ΔΖ ἐστιν ἴσον δέδοται ἄρα τὸ ΑΓ ἰσον γὰο αὐτῷ πεπόρισται τὸ ΔΖ.

δ'.

ἀπὸ γὰο δεδομένου μεγέθους τοῦ AB δεδομένον μέγεθος ἀφηρήσθω τὸ $A\Gamma$ · λέγω, ὅτι τὸ λοιπὸν τὸ ΓB δεδομένον ἐστίν.

20 ἐπεὶ γὰο δέδοται τὸ AB, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ ΔΖ. πάλιν, ἐπεὶ δέδοται τὸ AΓ, δυνατόν ἐστιν αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι. πεπορίσθω καὶ ἔστω τὸ ΔΕ. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν AB τῷ ΔΖ, τὸ δὲ AΓ τῷ ΔΕ, λοιπὸν ἄρα τὸ

^{3.} ἔσται] add. m. 2 Vat. 4. δεδομένα όποσαοῦν a. τά] τό a. 5. καί — $B\Gamma$] om. a. τῶν] τοῦ Vat. 10. ἐστιν P. 12. ἴσον ἐστίν a. 13. τό] τῷ a. 17. τοῦ] τῶν a. 20. δέδοται] τοτε a. 24. ΔZ] corr. ex AZ m. 2 Vat. ΔE] AE a.

III.

Si quotlibet magnitudines datae componuntur, etiam magnitudo ex iis composita data erit.

componantur enim quotlibet magnitudines datae AB, $B\Gamma$. dico, etiam magnitudinem $A\Gamma$ ex AB, $B\Gamma$ compositam datam esse.

nam quoniam data est magnitudo AB, fieri potest, ut magnitudo ei aequalis comparetur [def.1]. comparetur

A	B	Γ
	E	

et sit ΔE . rursus quoniam data est magnitudo $B\Gamma$, fieri potest, ut magnitudo ei aequalis comparetur [def. 1]. compare-

tur et sit EZ. iam quoniam $AB = \Delta E$ et $B\Gamma = EZ$, totum $A\Gamma$ toti ΔZ aequale erit $[x. \tilde{\epsilon}\nu\nu. 2]$. itaque data est magnitudo $A\Gamma$ [def. 1]. aequalis enim ei comparata est magnitudo ΔZ .

IV.

Si a data magnitudine data magnitudo aufertur, reliqua data erit.

nam a data magnitudine AB data magnitudo $A\Gamma$ auferatur. dico, reliquam ΓB datam esse.

A	<u> </u>	В
		:
⊿ ⊢	E	Z

nam quoniam data est magnitudo AB, fieri potest, ut magnitudo ei aequalis comparetur [def. 1]. comparetur

et sit ΔZ . rursus quoniam data est magnitudo $A\Gamma$, fieri potest, ut magnitudo ei aequalis comparetur [def. 1]. comparetur et sit ΔE . iam quoniam $AB = \Delta Z$ et $A\Gamma = \Delta E$, reliqua magnitudo ΓB reliquae EZ aequalis erit [\varkappa . $\check{\varepsilon}\nu\nu$. 3]. itaque data est

 $B\Gamma$ λοιπῷ τῷ EZ ἐστιν ἴσον· δέδοται ἄρα το $B\Gamma$ · ἴσον γὰρ αὐτῷ πεπόρισται τὸ EZ.

ε'.

Έὰν μέγεθος πρὸς έαυτοῦ τι μέρος λόγον ἔχη δεδο-5 μένον, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν λόγον ἔξει δεδομένον.

μέγεθος γὰο τὸ AB ποὸς έαυτοῦ τι μέρος τὸ AΓ λόγον έχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι καὶ ποὸς τὸ λοιπὸν τὸ BΓ λόγον ἔχει δεδομένον.

πείσθω γὰο δεδομένον μέγεθος τὸ ΔΖ. καὶ ἐπεὶ 10 λόγος ἐστὶ δοθεὶς ὁ τοῦ ΒΑ πρὸς τὸ ΑΓ, ὁ αὐτὸς αὐτῷ πεπορίσθω ὁ τοῦ ΖΔ πρὸς ΔΕ. λόγος ἄρα ἐστὶν ὁ τοῦ ΖΔ πρὸς ΔΕ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ΖΔ. δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΔΕ· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΖ δοθέν ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΔΖ δοθέν λόγος ἄρα τοῦ ΔΖ 15 πρὸς τὸ ΖΕ δοθείς. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ΔΖ πρὸς ΔΕ, οὕτως καὶ τὸ ΑΒ πρὸς ΑΓ, ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ ΔΖ πρὸς τὸ ΒΓ. λόγος δὲ τοῦ ΔΖ πρὸς ΖΕ δοθείς, ὡς δέδεικται λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ δοθείς.

20

Ἐὰν δύο μεγέθη συντεθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχοντα δεδομένον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν λόγον ἔξει δεδομένον.

5'.

συγκείσθω γὰρ δύο μεγέθη τὰ ΑΓ, ΓΒ, πρὸς ἄλ-

^{1.} $l\sigma ov$ Pv. 2. $\alpha \dot{v} \tau \ddot{\omega}$] corr. ex $\alpha \dot{v} \tau \acute{v}$ m. 2 v. 7. $\pi \varrho \acute{o}s$ 8. $\delta \varepsilon \delta o\mu \acute{e}v ov$] \acute{o} $\tau o\tilde{v}$ AB $\pi \varrho \acute{o}s$ $B\Gamma$ $l\acute{o}\gamma os$ $\acute{e}\sigma \tau l$ $\delta o\vartheta \varepsilon ls$ a. 2. $\acute{e}\pi \varepsilon l$ — 11. ΔE] $\tau \varepsilon \tau \mu \dot{\eta} \sigma \vartheta \omega$ $\acute{u} ol \omega s$ $\tau \ddot{\eta}$ AB $n\alpha \tau \dot{\alpha}$ $\tau \acute{o}$ E a. 10. $\acute{e}\sigma \tau lv$ Pv. 11. Post $\pi \varepsilon \pi o\varrho lo\vartheta \vartheta$ in Vat. spat. vac. 9 litt. $\acute{e}\varrho \alpha$ $\acute{e}\sigma \tau lv$] om. a. 12. $\tau \acute{o}$ ΔE a. 14. $\acute{e}\sigma \tau \iota$ a. ΔZ (pr.)]

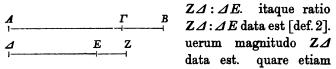
magnitudo ΓB [def. 1]. aequalis enim ei comparata est magnitudo EZ.

V.

Si magnitudo ad aliquam sui ipsius partem rationem habet datam, etiam ad reliquam partem rationem habebit datam.

magnitudo enim AB ad aliquam sui ipsius partem $A\Gamma$ rationem habeat datam. dico, eam etiam ad reliquam partem $B\Gamma$ rationem habere datam.

nam ponatur data magnitudo ΔZ . et quoniam ratio $BA: A\Gamma$ data est, eadem atque illa fiat ratio

magnitudo ΔE data est [prop. II]. itaque reliqua EZ data est [prop. IV]. uerum etiam magnitudo ΔZ data est. quare ratio ΔZ : ZE data est [prop. I]. et quoniam ΔZ : $\Delta E = AB$: $A\Gamma$, convertendo erit [V, 19 coroll.] ΔZ : ZE = AB: $B\Gamma$. sed ratio ΔZ : ZE data est, ut demonstratum est. itaque etiam ratio ΔB : $B\Gamma$ data est [def. 2].

VI.

Si duae magnitudines inter se rationem habentes datam componuntur, etiam totum ad utramque earum rationem habebit datam.

componentur enim duae magnitudines $A\Gamma$, ΓB inter se rationem habentes datam. dico, etiam totum

Z Δ a. δ λόγος a. 15. ἐπεί — 16. ἄφα] om. a. 18. λόγος — 19. δοθείς δοθείς ἄφα καὶ ὁ τοῦ AB πρὸς τὸ $B\Gamma$ a.

ληλα λόγον έχοντα δεδομένον λέγω, ὅτι καὶ ὅλον τὸ ΑΒ προς έκατερον των ΑΓ, ΓΒ λόγον έχει δεδομένον. έκκείσθω γάρ δεδομένον μέγεθος το ΔΕ. και έπει λόγος έστὶ τοῦ ΑΓ πρὸς ΓΒ δοθείς, δ αὐτὸς αὐτῷ 5 πεποιήσθω δ το \tilde{v} ΔE πρ δs EZ. δ ἄρα το \tilde{v} ΔE ποὸς ΕΖ λόγος έστὶ δοθείς δοθέν δὲ τὸ ΔΕ δοθέν άρα καὶ τὸ ΕΖ· καὶ ὅλον ἄρα τὸ ΔΖ δοθέν ἐστιν. έστι δὲ έκάτερον τῶν ΔΕ, ΕΖ δοθέν· λόγος ἄρα τοῦ ΔΖ προς εκάτερον των ΔΕ, ΕΖ δοθείς. και επεί 10 έστιν ώς τὸ ΑΓ πρὸς ΓΒ, ούτως τὸ ΔΕ πρὸς ΕΖ, συνθέντι ώς τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ, οὕτως τὸ ΔΖ πρὸς ΖΕ καὶ ἀναστρέψαντι ὡς τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΑΓ, οὕτως τὸ ΔΖ πρὸς ΔΕ. καὶ ἐπεὶ ὡς τὸ ΔΖ πρὸς ἐκάτερον τῶν ΔΕ, ΕΖ, οὕτως τὸ ΑΒ πρὸς ἐκάτερον τῶν 15 ΑΓ, ΓΒ, λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΒ πρὸς εκάτερον τῶν ΑΓ, ΓΒ δοθείς.

ζ'.

Έὰν δεδομένον μέγεθος εἰς δεδομένον λόγον διαιφεθή, ἐκάτεφον τῶν τμημάτων δεδομένον ἐστίν.

20 δεδομένον γὰρ μέγεθος τὸ AB εἰς δεδομένον λόγον διηρήσθω τὸν τοῦ AΓ πρὸς ΓΒ λέγω, ὅτι ἐκάτερον τῶν AΓ, ΓΒ δοθέν ἐστιν.

έπεὶ γὰο λόγος ἐστὶ τοῦ $A\Gamma$ πρὸς ΓB δοθείς, λόγος ἄρα καὶ τοῦ AB πρὸς ἑκάτερον τῶν $A\Gamma$, ΓB

^{4.} λόγος] λοίπος (sic) a. τὸ ΓΒ να. αὐτοῖς a. 5. τὸ ΕΖ a. ὁ ἄρα — 6. ἐστί] λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΔΕ πρὸς τὸ ΕΖ a. 6. ἐστίν Ρν. 8. ἔστιν Ρν. δὲ καὶ a. λόγος — 16. δοθτές] ἄρα λόγον ἔχει δεδομένον ὡς δὲ πρὸς ΕΖ, οῦτως τὸ ΑΒ πρὸς ἑκάτερον τῶν ΑΓ, ΓΒ καὶ τὸ ΑΒ πρὸς ἑκάτερον τῶν ΑΓ, ΓΒ λόγος ἐστὶ δοθτές a. 8. λόγος — 9. δοθτές supra add. m. 3 v. 10. ὡς] add. m. 2 Vat. 11. οῦτω Vat. item lin. 12. 13. τὸ ΔΕ Vat. 19. ἐστίν] ἔσται β. 21. τὸ ΓΒ a. 23. ΓΒ] τὸ ΒΓ a. 24. καί] om. Vat.

DATA. 13

AB ad utramque magnitudinem $A\Gamma$, ΓB rationem habere datam.

ponatur enim data magnitudo ΔE . et quoniam ratio $\Delta \Gamma$: ΓB data est, eadem atque illa fiat ratio

magnitudo EZ data est [prop. II]. itaque totum ΔZ datum est [prop. III]. est autem utraque magnitudo ΔE , EZ data. quare ratio magnitudinis ΔZ ad utramque magnitudinem ΔE , EZ data est [prop. I]. et quoniam $A\Gamma: \Gamma B = \Delta E: EZ$, componendo [V, 18] erit $AB: B\Gamma = \Delta Z: ZE$. et convertendo [V, 19 coroll.] $AB: A\Gamma = \Delta Z: \Delta E$. et quoniam magnitudo ΔZ ad utramque magnitudinem ΔE , EZ eam rationem habet, quam ΔB ad utramque magnitudinem $\Delta \Gamma$, ΓB , etiam ratio magnitudinis ΔB ad utramque magnitudinem $\Delta \Gamma$, ΓB data est.

VII.

Si data magnitudo in datam rationem dirimitur, utraque pars data est.

data enim magnitudo AB in datam rationem $A\Gamma: \Gamma B$ dirimatur. dico, utramque magnitudinem $A\Gamma, \Gamma B$ datam esse.

nam quoniam ratio $A\Gamma: \Gamma B$ data est, etiam ratio magnitudinis AB ad utramque magnitudinem $A\Gamma, \Gamma B$ data est [prop. VI]. uerum magnitudo AB data est.

δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ AB δοθὲν ἄρα καὶ ἑκάτερον τῶν $A\Gamma$, ΓB .

 η' .

Τὰ ποὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἔχοντα δεδομένον καὶ ποὸς 5 ἄλληλα λόγον ἕξει δεδομένον.

έχέτω γὰρ ξκάτερον τῶν A, Γ πρὸς τὸ B λόγον δεδομένον· λέγω, ὅτι καὶ τὸ A πρὸς τὸ Γ λόγον ξξει δεδομένον.

ἔστω γὰο δεδομένον μέγεθος τὸ Δ. καὶ ἐπεὶ λόγος 10 ἐστὶ τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς, ὁ αὐτὸς αὐτῷ πεποιήσθω ὁ τοῦ Δ πρὸς τὸ Ε. δοθὲν δὲ τὸ Δ. δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ε. πάλιν, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ Β πρὸς τὸ Γ δοθείς, ὁ αὐτὸς αὐτῷ πεποιήσθω ὁ τοῦ Ε πρὸς τὸ Ζ. δοθὲν δὲ τὸ Ε΄ δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ζ. ἔστι δὲ καὶ τὸ Δ 15 δοθέν λόγος ἄρα τοῦ Δ πρὸς τὸ Ζ ἐστι δοθείς. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς μὲν τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ Ε, ὡς δὲ τὸ Β πρὸς τὸ Γ, οὕτως τὸ Ε πρὸς τὸ Ζ, διτσου ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ Ζ. λόγος δὲ τοῦ Δ πρὸς τὸ Ζ δοθείς· λόγος 20 ἄρα καὶ τοῦ Α πρὸς τὸ Γ δοθείς.

∂′.

Ἐὰν δύο ἢ πλείονα μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, ἔχη δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη πρὸς ἄλλα τινὰ μεγέθη λόγους δεδομένους, εἰ καὶ μὴ τοὺς αὐτούς, 25 κἀκεῖνα τὰ μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγους ἔξει δεδομένους. δύο γὰρ ἢ πλείονα μεγέθη τὰ Α, Β, Γ πρὸς ἄλληλα

ergo etiam utraque magnitudo $A\Gamma$, ΓB data est [prop. II].

VIII.

Quae ad idem rationem habent datam, etiam inter se rationem habebunt datam.

habeat enim utrumque A, Γ ad B rationem datam. dico, etiam A ad Γ rationem habiturum esse datam.

nam sit data magnitudo Δ . et quoniam ratio A: B data est, eadem atque illa fiat ratio $\Delta: E$. uerum

A	⊿⊢
B	E
<i>r</i>	Z

magnitudo Δ data est. data est igitur etiam E [prop. II]. rursus quoniam ratio $B:\Gamma$ data est, eadem atque illa fiat ratio E:Z. uerum magnitudo E data est. data est igitur etiam Z [ibid.]. uerum etiam magnitudo Δ data est. itaque ratio $\Delta:Z$ data est [prop. I]. et quoniam est $A:B=\Delta:E$ et $B:\Gamma=E:Z$, ex aequo erit [V,22] $A:\Gamma=\Delta:Z$. sed ratio $\Delta:Z$ data est. ergo etiam ratio $A:\Gamma$ data est [def. 2].

IX.

Si duae uel plures magnitudines inter se rationem habent datam et eaedem magnitudines ad alias quasdam magnitudines rationes habent datas, etiamsi eaedem non sunt, etiam illae magnitudines inter se rationes habebunt datas.

duae enim uel plures magnitudines A, B, Γ inter

^{18.} A] B a. 23. ἄλλα] ἄλληλα a; item p. 16, 2. 24. εἰ καί] om. β. αὐτοὺς δέ β. 26. ἄλληλα] ἄλλη Vat.

15

A, B, Γ πρὸς ἄλλα τινὰ μεγέθη τὰ Δ , E, Z λόγους δεδομένους, μη τούς αὐτούς δέ λέγω, ὅτι καὶ τὰ Δ, Ε, Ζ, μεγέθη προς άλληλα λόγον έξει δεδομένον. έπεὶ γὰο λόγος έστὶ τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς, τοῦ δὲ Α πρὸς τὸ Δ λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ τοῦ Δ ἄρα πρός τὸ Β λόγος ἐστὶ δοθείς. ἀλλὰ τοῦ Β πρὸς τὸ Ε λόγος έστὶ δοθείς καὶ τοῦ Δ ἄρα πρὸς τὸ Ε λόγος έστι δοθείς. πάλιν, έπει λόγος έστι τοῦ Β προς το Γ 10 δοθείς, τοῦ δὲ Β πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ τοῦ Ε ἄρα πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ Γ πρός τὸ Ζ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ Ε ἄρα πρὸς τὸ Ζ λόγος ἐστὶ δοθείς τὰ Δ, Ε, Ζ ἄρα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει δεδομένον.

Έαν μέγεθος μεγέθους δοθέντι μεζίον ή ή έν λόγω, καὶ τὸ συναμφότερον τοῦ αὐτοῦ δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγω· καὶ ἐὰν τὸ συναμφότερον τοῦ αὐτοῦ δοθέντι μείζον ή ή έν λόγω, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ αὐτοῦ 20 ήτοι δοθέντι μεζζόν έστιν η έν λόγω, η το λοιπον μετά τοῦ έξης, πρὸς δ τὸ ετερον λόγον έγει δεδομένον, δοθέν έστιν.

ι'.

μέγεθος γὰο τὸ ΑΒ μεγέθους τοῦ ΒΓ δοθέντι μείζον έστω ἢ έν λόγω. λέγω, ὅτι καὶ τὸ συναμφότερον

^{5.} ἐστίν Pv, et sic P per totam prop. ἐστίν ὁ τοῦ a. τοῦ (alt.)] corr. ex τό m. i a. 7. ἀλλά — 9. δοθείς] supra add. m. 3 v. 7. άλλὰ καί a. τοῦ] ὁ τοῦ a, item lin. 8. 8. λόγος ἐστί (alt.)] ἐστι λόγος v. 9. ἐστί (alt.)] ἐστίν v. 11. αρα] om. a. Γ] Z a. 12. ἐστίν v; item p. 18, 5. 16. η] om. β . 17. $\xi \sigma \tau \alpha \iota - 19$. $\mu \varepsilon \iota \xi \sigma \nu$ bis β (non a). om. β, ξσται a.

se rationem habeant datam et eaedem magnitudines A, B, Γ ad alias quasdam magnitudines Δ , E, Z rationes habeant datas, sed non easdem. dico, etiam magnitudines Δ , E, Z inter se datam rationem habituras esse.

data est [ibid.]. rursus quoniam ratio $B:\Gamma$ data est et ratio B:E data est, etiam ratio $E:\Gamma$ data est [ibid.]. uerum ratio $\Gamma:Z$ data est. quare etiam ratio E:Z data est [ibid.]. ergo magnitudines \mathcal{A} , E, Z inter se rationem habent datam.

Χ.

Si magnitudo, comparata cum alia magnitudine, data maior est, quam in ratione, etiam utraque simul, cum eadem comparata, data maior erit quam in ratione; et si utraque simul, cum eadem magnitudine comparata, data maior est, quam in ratione, etiam aut reliqua, cum eadem comparata, data maior est quam in ratione aut reliqua cum sequenti, ad quam altera rationem habet datam, data est.

magnitudo enim AB, comparata cum magnitudine $B\Gamma$, data maior sit quam in ratione. dico, etiam

ή] om. Vat. nαl] om. β. 20. έστιν] ή v, έσται β. 21. μετά τοῦ έξης] μεθ οὖ β.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

τὸ $A\Gamma$ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ΓB δοθέντι μεζζόν έστιν ἢ έν λόγφ.

έπει γὰο τὸ ΑΒ τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΑΔ· λοιποῦ 5 ἄρα τοῦ ΔΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ συνθέντι τοῦ ΔΓ πρὸς τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δοθὲν τὸ ΑΔ· τὸ ΓΑ ἄρα τοῦ ΓΒ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

πάλιν δὴ τὸ ΑΓ τοῦ ΓΒ δοθέντι μείζον ἔστω ἢ 10 ἐν λόγω. λέγω, ὅτι τὸ λοιπὸν τὸ ΑΒ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ΒΓ ἤτοι δοθέντι μείζον ἔσται ἢ ἐν λόγω, ἢ τὸ ΑΒ μετὰ τοῦ έξῆς, πρὸς ὃ τὸ ΒΓ λόγον ἔχει δοθέντα, δοθέν ἐστιν.

έπεὶ γὰρ τὸ ΑΓ τοῦ ΓΒ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ 15 ἐν λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος. τὸ δὴ δοθὲν ἤτοι ἔλασσόν ἐστι τοῦ ΑΒ ἢ μεῖζον. ἔστω πρότερον ἔλασσον, καὶ ἔστω τὸ ΑΔ· λοιποῦ ἄρα τοῦ ΔΓ πρὸς ΓΒ λόγος ἐστὶ δοθείς· διελόντι ἄρα τοῦ ΔΒ πρὸς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι δοθὲν τὸ ΑΔ· τὸ ΑΒ 20 ἄρα τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

άλλὰ δὴ τὸ δοθὲν μεῖζον ἔστω τοῦ ΑΒ, καὶ κείσθω αὐτῷ ἴσον τὸ ΑΕ΄ λόγος ἄρα λοιποῦ τοῦ ΕΓ πρὸς τὸ ΓΒ ἐστι δοθείς. ὥστε καὶ ἀνάπαλιν τοῦ ΒΓ πρὸς τὸ ΕΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ ἀναστρέψαντι ὁ τοῦ ΒΓ 25 πρὸς ΒΕ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι τὸ ΕΒ μετὰ

^{5.} ἄρα] om. a. συντεθέντι a. 6. $\Gamma \Delta$ a. 7. ἐστι] ἔστω a. τὸ δοθὲν τὸ $\operatorname{PVat}.v$. τὸ (alt.)] corr. ex τῷ m. 2 v. ΓB] $\Gamma \Delta$ Vat. 11. ἔστωι] ἐστιν a. AB] B add. m. 2 Vat. 12. μετὰ τοῦ ἐξῆς] μεθ' οδ a. 13. ἐστιν] add. m. 2 Vat. 14. ΓB] $B\Gamma$ a. 16. ἔλωττόν (corr. 'ex ἴσον m. 3) v. 18. τὸ ΓB a. διελόντι — 19. δοθείς] add m. 3 v. 18. διελόντι — $B\Gamma$] καὶ τοῦ ΔB ἄρα πρὸς τὸ $B\Gamma$ a. 19. ἐστιν v; item lin. 23, 24, 25. 21. ΔB] $\Delta \Gamma$ v. 22. αὐτῷ] om. a.

utramque simul $A\Gamma$, comparatam cum eadem ΓB , data maiorem esse quam in ratione.

iam rursus magnitudo $A\Gamma$, comparata cum magnitudine ΓB , data maior sit quam in ratione. dico, aut reliquam AB, comparatam cum eadem $B\Gamma$, data maiorem esse quam in ratione, aut $A\dot{B}$ cum sequenti, ad quam $B\Gamma$ rationem habet datam, data est.

nam quoniam magnitudo $A\Gamma$, comparata cum magnitudine ΓB , data maior est quam in ratione, auferatur data magnitudo. iam data magnitudo aut minor est quam AB aut maior. prius sit minor, et sit $A\Delta$. reliquae igitur $\Delta\Gamma$ ad ΓB ratio est data [def. 11]. itaque dirimendo ratio $\Delta B: B\Gamma$ data est [prop. V]. et data est magnitudo $A\Delta$. ergo magnitudo AB, comparata cum magnitudine $B\Gamma$, data maior est quam in ratione [def. 11].

αρα] τοῦ a. 23. αστε — 24. δοθείς] ἀνάπαλιν a. 24. BΓ] ΓΒ a. 25. τὸ BΕ va. ΕΒ] Ε supra add. m. 1 v, BΕ a.

τοῦ BA δοθέν· δλον γὰρ τὸ AE δοθέν ἐστιν· τὸ BA ἄρα μετὰ τοῦ έξῆς, πρὸς δ τὸ $B\Gamma$ λόγον ἔχει δοθέντα, δοθέν ἐστιν.

ια'.

Έὰν μέγεθος μεγέθους δοθέντι μεῖζον ἢ ἢ ἐν λόγφ, τὸ αὐτὸ καὶ συναμφοτέρου δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγφ, καὶ ἐὰν τὸ αὐτὸ συναμφοτέρου δοθέντι μεῖζον ἢ ἢ ἐν λόγφ, τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ λοιποῦ δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγφ.

10 μέγεθος γὰο τὸ AB τοῦ BΓ δοθέντι μεῖζον ἔστω ἢ ἐν λόγφ. λέγω, ὅτι καὶ τοῦ ΑΓ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

έπεὶ γὰρ τὸ ΑΒ τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΑΔ΄ λοιποῦ 15 ἄρα τοῦ ΔΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἀνάπαλιν καὶ συνθέντι λόγος ἐστὶ τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΔΒ δοθείς ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τοῦ ΑΔ πρὸς τὸ ΔΕ΄ λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΔ πρὸς τὸ ΔΕ δοθείς · δοθὲν δὲ τὸ ΑΔ΄ δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΔΕ΄ ῶστε καὶ λοιπὸν τὸ ΕΑ δοθέν 20 ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ δλου τοῦ ΑΓ πρὸς ὅλον τὸ ΕΒ λόγος δοθείς · ῶστε καὶ τοῦ ΕΒ πρὸς ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δοθὲν τὸ ΑΕ΄ τὸ ΒΑ ἄρα τοῦ ΑΓ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

άλλα δη το ΒΑ συναμφοτέρου του ΑΓ δοθέντι

^{1.} $\delta\lambda ov$ — $\delta\sigma\iota v$] om. a. $\gamma \acute{\alpha}\varrho$] $\check{\alpha}\varrho\alpha$ P. 2. $\mu\epsilon r\grave{\alpha}$ $\tau o\bar{v}$ $\check{\epsilon}\check{\xi}\check{\eta}\check{s}$] $\mu\epsilon \vartheta$ ' oð a. 5. $\delta o\vartheta \acute{\epsilon} v \tau o\varsigma$ β . 6. $\check{\epsilon} \sigma\tau \alpha\iota$] comp. Vat.; item lin. 9. 7. $\sigma v \nu \alpha \mu \varphi \sigma \tau \acute{\epsilon} \varrho \omega$ (bis) β . 10. $\mu\epsilon \gamma \acute{\epsilon} \vartheta ov \varsigma$ $\tau o\vartheta$ a. 11. $\kappa \alpha \acute{\iota}$] om. v. Post $\kappa \alpha \acute{\iota}$ add. $\tau \grave{\alpha}$ ad τo τo AB a. 15. $\check{\epsilon} \sigma\tau \iota v$ v, et sic per tot. propos. praeter l. 16 et p. 22, 12. 18. $\kappa \alpha \acute{\iota}$] om. Vat. τo (pr.)] om. a. 21. τo $A\Gamma$ Vat. v. 22. ΔE] EA a. $\kappa \alpha \acute{\iota}$ τo a.

21

cum magnitudine BA data est; tota enim AE data est. ergo magnitudo BA cum sequenti, ad quam $B\Gamma$ rationem habet datam, data est.

XI.

Si magnitudo, comparata cum alia magnitudine, data maior est quam in ratione, eadem, etiam cum utraque simul comparata, data maior erit quam in ratione; et si eadem, cum utraque simul comparata, data maior erit quam in ratione, eadem, etiam cum reliqua comparata, data maior erit quam in ratione.

magnitudo enim AB, comparata cum magnitudine $B\Gamma$, data maior sit quam in ratione. dico eam, etiam cum $A\Gamma$ comparatam, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo AB, comparata cum magnitudine $B\Gamma$, data maior est quam in ratione, A E A B Γ auferatur data magnitudo $A\Delta$. reliquae igitur ΔB ad $B\Gamma$ ratio data est [def. 11]. e contrario et componendo ratio $\Gamma\Delta:\Delta B$ data est [prop. VI]. eadem atque illa fiat ratio $A\Delta:\Delta E$. itaque etiam ratio $A\Delta:\Delta E$ data est [def. 2]. data est autem magnitudo $A\Delta$. quare etiam ΔE data est [prop. II]. itaque etiam ratio totius magnitudinis $A\Gamma$ ad totam EB data [V, 12; def. 2]. itaque etiam ratio $EB:A\Gamma$ data est. et data est magnitudo AE. ergo magnitudo BA, comparata cum magnitudine $A\Gamma$, data maior est quam in ratione [def. 11].

iam uero magnitudo BA, comparata cum magni-

μείζον έστω ή έν λόγω. λέγω, ὅτι τὸ αὐτὸ τὸ ΑΒ καὶ τοῦ λοιποῦ τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ έν λόγφ. έπεὶ γὰο τὸ ΑΒ τοῦ ΑΓ δοθέντι μεζζόν έστιν ή έν λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΑΕ΄ λοιποῦ 5 ἄρα τοῦ ΕΒ πρὸς τὸ ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. ὥστε καὶ τοῦ ΑΓ πρὸς τὸ ΕΒ λόγος ἐστὶ δοθείς δ αὐτὸς αὐτῶ γεγονέτω ὁ τοῦ ΑΔ πρὸς ΕΔ: καὶ τοῦ ΔΑ ἄρα προς ΕΔ λόγος έστι δοθείς και αναστρέψαντι τοῦ ΔΑ πρὸς ΑΕ λόγος δοθείς καὶ ἀνάπαλιν τοῦ ΕΑ πρὸς 10 to $A\Delta$ loyog est dovels. Ral dover to AE dover άρα καὶ όλον τὸ AΔ. καὶ ἐπεὶ όλου τοῦ AΓ πρὸς όλον τὸ EB λόγος έστὶ δοθείς, ὧν τοῦ $A \triangle$ πρὸς τὸ ΔΕ λόγος έστι δοθείς, έσται και λοιπού του ΓΔ πρός λοιπον το. ΔΒ λόγος δοθείς καὶ διελόντι τοῦ ΓΒ 15 πρός τὸ ΔΒ λόγος ἐστὶ δοθείς ισστε καὶ τοῦ ΔΒ πρός τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δοθέν τὸ ΔΑ. τὸ ΑΒ ἄρα τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζόν έστιν ἢ έν λόγω.

ιβ'.

Έὰν ἢ τρία μεγέθη καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τοῦ 20 δευτέρου ἢ δοθέν, ἢ δὲ καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦ τρίτου δοθέν, τὸ πρῶτον τῷ τρίτῷ ἢτοι ἴσον ἐστίν, ἢ τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου δοθέντι μεῖζόν ἐστιν.

ἔστω τρία μεγέθη τὰ AB, $B\Gamma$, $\Gamma \Delta$, π αὶ τὸ μὲν AB μετὰ τοῦ $B\Gamma$ δοθὲν ἔστω τὸ $A\Gamma$, τὸ δὲ $B\Gamma$ μετὰ τοῦ 25 $\Gamma \Delta$ δοθὲν ἔστω τὸ $B\Delta$ · λέγω, ὅτι τὸ AB τῷ $\Gamma \Delta$

^{1.} τὸ αὐτό] καί a. καί] om. a. 2. ἔσται] comp. Vat., ἔστιν v. 7. $\triangle A$] $\triangle A$ a. ἄρα] om. a. 8. $E \triangle$] $\triangle E$ a. ὁ τοῦ a. 9. ἔστὶ δοθτείς a. ἀνάπαλιν — 13. ἔσται] ἐπεί ἔστι λόγος τοῦ A Γ πρὸς EB δοθτείς, δοθτεν τὸ AE δοθτεν ἄρα καὶ ὅλον τὸ $A\triangle$ a. 12. τό (alt.)] om. v. 14. $\triangle B$] $\triangle B$ τὰ $\triangle B$ v. 15. τό] om. a. 16. καί γάρ Vat. 17. $\triangle B$] supra

tudine $A\Gamma$, data maior sit quam in ratione. dico, eandem AB, comparatam etiam cum reliqua- $B\Gamma$, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo AB, comparata cum magnitudine $A\Gamma$, data major est quam in ratione, auferatur data magnitudo AE. reliquae igitur EB ad $A\Gamma$ ratio data est [def. 11]. itaque etiam ratio $A\Gamma$: EB data est. eadem atque illa fiat ratio $A\Delta$: E Δ . quare etiam ratio $\Delta A : E\Delta$ data est. et convertendo ratio $\Delta A : AE$ data est [prop. V]. et e contrario ratio $AE: A\Delta$ data est. et data est magnitudo AE. data igitur etiam tota AD [prop. II]. et quoniam ratio totius $A\Gamma$ ad totam EB data est, quarum partis $A\Delta$ ad partem ΔE ratio data est, erit etiam ratio reliquae $\Gamma \Delta$ ad reliquam ΔB data [V, 19; def. 2]. et dirimendo ratio $\Gamma B : \Delta B$ data est [prop. V]. itaque etiam ratio $\Delta B: B\Gamma$ data est. et data est magnitudo AA. ergo magnitudo AB, comparata cum magnitudine $B\Gamma$, data major est quam in ratione [def. 11].

XII.

Si tres magnitudines propositae sunt, et prima cum secunda data est atque etiam secunda cum tertia, aut prima tertiae aequalis est, aut altera data magnitudine maior est altera.

sint tres magnitudines AB, $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, et $AB+B\Gamma$ datae sint sintque aequales rectae $A\Gamma$, et $B\Gamma+\Gamma\Delta$ datae sint sintque aequales rectae $B\Delta$. dico, aut

add. m. 1 P. $\ell \nu \lambda \delta \gamma \omega$] corr. ex $\ell \lambda \dot{\alpha} \tau \tau \omega$ m. 2 Vat. 19. $\mu \ell \nu$] om. β . 24. $\tau \delta A \Gamma$] om. a. 25. $\tau \delta B \Delta$] om. a. Post AB ras. 5 litt. $\dot{\nu}$.

15

ήτοι ίσον έστίν, ή τὸ έτερον τοῦ έτέρου δοθέντι μεῖζόν έστιν.

έπεὶ γὰ $oldsymbol{q}$ δοθέν έστιν έκάτε $oldsymbol{q}$ ον τῶν $oldsymbol{A}\Gamma, oldsymbol{B}\Delta$, τὰ δὴ δοθέντα ήτοι ἴσα έστὶν ἢ ἄνισα.

eta ἔστω πρότερον ἴσα· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $A\Gamma$ τῷ $B\Delta$. χοινὸν ἀφηρήσθω τὸ $B\Gamma$ · λοιπὸν ἄρα τὸ AB λοιπῷ τῷ $\Gamma\Delta$ ἴσον ἐστίν.

μὴ ἔστω δὴ ἴσα, ἀλλ' ἔστω μεῖζον τὸ $A\Gamma$ τοῦ $B\Delta$, καὶ κείσθω τῷ $B\Delta$ ἴσον τὸ ΓE^* δοθὲν δὲ τὸ $B\Delta^*$ 10 δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΓE . ἔστι δὲ καὶ ὅλον τὸ $A\Gamma$ δοθέν καὶ λοιπὸν τὸ AE δοθέν ἐστιν. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ $E\Gamma$ τῷ $B\Delta$, κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ $B\Gamma^*$ λοιπὸν ἄρα τὸ BE λοιπῷ τῷ $\Gamma\Delta$ ἴσον ἐστίν. καί ἐστι δοθὲν τὸ AE^* τὸ AB ἄρα τοῦ $\Gamma\Delta$ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν.

 $\iota \gamma'$.

'Εὰν ἢ τοία μεγέθη, καὶ τὸ μὲν ποῶτον ποὸς τὸ δεύτερον λόγον ἔχη δεδομένον, τὸ δὲ δεύτερον τοῦ τρίτου δοθέντι μεῖζον ἢ ἢ ἐν λόγω, καὶ τὸ ποῶτον τοῦ τρίτου δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγω.

20 ἔστω τρία μεγέθη τὰ AB, ΓΔ, Ε, καὶ τὸ μὲν AB πρὸς τὸ ΓΔ λόγον έχέτω δεδομένον, τὸ δὲ ΓΔ τοῦ Ε δοθέντι μεῖζον ἔστω ἢ ἐν λόγω. λέγω, ὅτι καὶ τὸ AB τοῦ Ε δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

έπεὶ γὰο τὸ ΓΔ τοῦ Ε δοθέντι μεῖζόν έστιν ἢ ἐν 25 λόγφ, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΓΖ. λοιποῦ

^{3.} Post ἐπεί ras. 3 litt. v. 4. ἄνισα] οὐ a. 7. ἐστί codd. 8. ἀλλά a. τοῦ ΒΔ] om. a. 11. ΑΕ] ΕΛ a. 14. τό (alt.)] τῷ Vat. 16. μέν] om. β. 20. μεγέθη] corr. ex μεγέθει m. 2 v. τά] corr. ex τό m. 2 Vat. 22. ἔσται v.

magnitudinem AB magnitudini $\Gamma \Delta$ aequalem esse aut alteram data magnitudine maiorem esse altera.

nam quoniam data est utraque magnitudo $A\Gamma$, $B\Delta$, datae magnitudines aut aequales sunt aut in- $A B \Gamma \Delta$ aequales.

prius sint aequales.

itaque $A\Gamma = B\Delta$. communis auferatur $B\Gamma$. itaque reliqua AB reliquae $\Gamma\Delta$ aequalis est.

iam ne sint aequales, sed sit $A\Gamma > B\Delta$, et sit $\Gamma E = B\Delta$. sed data est magnitudo $B\Delta$. data est $A E B \Gamma \Delta$ igitur etiam ΓE . uerum etiam tota $A\Gamma$ data est. et reliqua AE data est [prop. IV]. et quoniam $E\Gamma = B\Delta$, communis auferatur $B\Gamma$. itaque reliqua BE reliquae $\Gamma\Delta$ aequalis est. et data est magnitudo AE. ergo magnitudo AB data maior est magnitudine $\Gamma\Delta$ [def. 9].

XIII.

Si tres magnitudines propositae sunt et prima ad secundam rationem habet datam et secunda, comparata cum tertia, maior est quam in ratione, etiam prima, comparata cum tertia, data maior erit quam in ratione.

sint tres magnitudines AB, $\Gamma \triangle$, E, et AB ad $\Gamma \triangle$ rationem habeat datam, et $\Gamma \triangle$, comparata cum E, data maior sit quam in ratione. dico, etiam magnitudinem $\triangle B$, comparatam cum E, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo $\Gamma \Delta$, comparata cum E, data maior est quam in ratione, auferatur data magni-

ότι] om. a. 24. έπεί — 25. λόγφ] om. a. 24. έστιν] -ν add. m. 2 v.

10

ἄρα τοῦ ΔΖ πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ δοθείς τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΓΔ, ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΖ· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΖ· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΖ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ΓΖ· δοθὲν 5 ἄρα καὶ τὸ ΑΗ· καὶ λοιποῦ τοῦ ΗΒ πρὸς λοιπὸν τὸ ΔΖ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ΔΖ πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ ΗΒ ἄρα πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς· καί ἐστι δοθὲν τὸ ΑΗ· τὸ ΑΒ ἄρα τοῦ Ε δοθέντι μεῖζὸν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

ιδ'.

Ἐὰν δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ προστεθῆ έκατέρω αὐτῶν δεδομένον μέγεθος, τὰ ὅλα πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔξει δεδομένον, ἢ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου δοθέντι μεἴζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

15 δύο γὰς μεγέθη τὰ AB, ΓΔ πρὸς ἄλληλα λόγον ἐχέτω δεδομένον, καὶ προσκείσθω έκατές ω αὐτῶν δεδομένον μέγεθος, τό τε AE καὶ τὸ ΓΖ· λέγω, ὅτι τὰ ὅλα τὰ EB, ΖΔ πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔχει δεδομένον, ἢ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου δοθέντι μεζόν ἐστιν ἢ 20 ἐν λόγω.

ἐπεὶ γὰρ δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν EA, $Z\Gamma$, λόγος ταρα τοῦ EA πρὸς τὸ $Z\Gamma$ δοθείς. καὶ εἰ μὲν ὁ αὐτὸς τῷ τοῦ AB πρὸς $\Gamma \Delta$, ἔσται καὶ ὅλου τοῦ EB πρὸς ὅλον τὸ $Z\Delta$ λόγος δοθείς.

^{1.} $Z\Delta$ a, item lin. 6. $\ell\sigma\tau\ell\nu$ v, item lin. 2, 6. 2. $\delta\sigma\vartheta\epsilon\ell\varsigma$ om. a. $\Gamma\Delta$ $\delta\sigma\vartheta\epsilon\ell\varsigma$ a. 3. $\gamma\epsilon\gamma\sigma\nu\epsilon\tau\omega$] $\ell\sigma\tau\omega$ a. ΓZ $\delta\gamma\sigma\varsigma$ a. $\delta\delta\gamma\sigma\varsigma$ — 4. ΓZ (pr.)] om. Vat. 13. $\ell\gamma\epsilon\iota$ β . 17. $\tau\epsilon$] om. a. 21. ΔE P. 22. $\tau\delta$] om. a. 23. $\tau\tilde{\omega}$] $\alpha\tilde{\omega}\tau\tilde{\omega}$ δ a. $\tau\delta$ $\Gamma\Delta$ a. $\ell\sigma\tau\omega$] comp. Vat., omnibus litteris m. \mathcal{L} , et sic saepissime in sequentibus.

tudo ΓZ . itaque reliquae $\triangle Z$ ad E ratio data est [def. 11]. et quoniam ratio $AB: \Gamma \triangle$ data est, eadem atque illa fiat ratio $AH: \Gamma Z$.

A \(\begin{align*} \frac{Z}{A} & \text{ quare etiam ratio } AH: \Gamma Z \\ \frac{Z}{A} & \text{ data est [def. 2]. uerum magnitudo } \Gamma Z \\ \text{ data est. data est igitur etiam } \(AH \) [prop. Π].

et ratio reliquae HB ad reliquam ΔZ data est [V, 19; def. 2]. uerum ratio $\Delta Z : E$ data est. quare etiam ratio HB : E data est [prop. VIII]. et data est magnitudo ΔH . ergo magnitudo ΔB , comparata cum magnitudine E, data maior est quam in ratione [def.11].

XIV.

Si duae magnitudines inter se rationem habent datam et adiicitur utrique earum data magnitudo, aut totae inter se rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione.

duae enim magnitudines AB, $\Gamma \Delta$ finter se rationem habeant datam, et adiiciatur utrique earum data

tam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam data est utraque magnitudo EA, $Z\Gamma$, ratio EA: $Z\Gamma$ data erit [prop. I]. et si eadem est atque ratio $AB:\Gamma\Delta$, erit etiam ratio totius EB ad totam $Z\Delta$ data [V, 12; def. 2].

μὴ ἔστω δὴ ὁ αὐτὸς καὶ πεποιήσθω ὡς τὸ ΑΒ πρὸς ΓΔ, οὕτως τὸ ΗΑ πρὸς ΓΖ· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΗΑ πρὸς τὰ ΖΓ· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΗΑ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΕΑ δοθέν καὶ λοι- τὸν ἄρα τὸ ΕΗ δοθέν ἐστιν. καὶ ἐπεὶ ὡς τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΓΔ, οὕτως τὸ ΗΑ πρὸς τὸ ΖΓ, λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΗΒ πρὸς ΖΔ δοθείς. καὶ ἔστι δοθὲν τὸ ΕΗ· τὸ ΕΒ ἄρα τοῦ ΖΔ δοθείντι μεῖζόν ἐστι ἢ ἐν λόγφ.

LE'.

δύο γὰρ μεγέθη τὰ AB, ΓΔ πρὸς ἄλληλα λόγον 15 ἐχέτω δεδομένον, καὶ ἀφηρήσθω ἀφ' ἐκατέρου αὐτῶν δεδομένον μέγεθος, ἀπὸ μὲν τοῦ AB τὸ EA, ἀπὸ δὲ τοῦ ΓΔ τὸ ΓΖ· λέγω, ὅτι τὰ λοιπὰ τὰ EB, ΖΔ πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔξει δεδομένον, ἢ τὸ ἔτερον τοῦ έτέρου δοθέντι μεζζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

20 ἐπεὶ γὰρ ἑκάτερον τῶν ΑΕ, ΓΖ δοθέν ἐστι, λόγος ἄρα τοῦ ΑΕ πρὸς ΓΖ δοθείς. καὶ εἰ μὲν ὁ αὐτός ἐστι τῷ τοῦ ΑΒ πρὸς ΓΔ, ἔσται καὶ λοιποῦ τοῦ ΕΒ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ λόγος δοθείς.

μη έστω δη δ αὐτός, καὶ πεποιήσθω ως τὸ AB 25 πρὸς ΓΔ, οΰτως τὸ AH πρὸς τὸ ΓΖ. λόγος δὲ τοῦ

^{2.} $\tau \delta$ $\Gamma \Delta$ a. $\tau \delta$ $Z\Gamma$ a. $\lambda \delta \gamma \sigma_S = 3$. $Z\Gamma$ (alt.)] om. a. 3. $Z\Gamma$ (utrumque)] ΓZ v. 5. $\delta \sigma \tau_I$ codd. $\delta \pi \epsilon i = 7$. $\delta \sigma \sigma_I \delta i = 1$ for $\tau \delta$ $\delta \delta \sigma_I \delta \sigma_$

DATA. 29

iam ne sit eadem et fiat $AB: \Gamma \Delta = HA: \Gamma Z$. itaque etiam ratio $HA: Z\Gamma$ data est. uerum data est $Z\Gamma$. data est igitur etiam HA [prop. II]. est autem etiam magnitudo EA data. quare etiam reliqua EH data est [prop. IV]. et quoniam

$$AB: \Gamma \Delta = HA: Z\Gamma,$$

etiam ratio $HB: \mathbb{Z}\Delta$ data erit [V, 12; def. 2]. et data est magnitudo EH. ergo magnitudo EB, comparata cum magnitudine $\mathbb{Z}\Delta$, data maior est quam in ratione [def. 11]:

XV.

Si duae magnitudines inter se rationem habent datam et aufertur ab utraque earum data magnitudo, aut reliquae magnitudines inter se rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione.

duae enim magnitudines AB, $\Gamma\Delta$ inter se rationem habeant datam, et auferatur ab utraque earum

data magnitudo, ab
$$AB$$
 $A = B = B$
 $A = B = B$

autem $A = B = B$
 $A = B = B$
 $A = B = B$

autem $A = B = B$
 $A = B$

inter se rationem. habere datam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam utraque magnitudo AE, ΓZ data est, ratio AE: ΓZ data. et si eadem est ac ratio AB: $\Gamma \Delta$, erit etiam ratio reliquae EB ad reliquam $Z\Delta$ data [V, 19; def. 2].

iam ne sit eadem et fiat $AB: \Gamma \Delta = AH: \Gamma Z$. ratio autem $AB: \Gamma \Delta$ data est; itaque etiam ratio

ΑΒ πρός τὸ ΓΔ δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΖ δοθείς· δοθεν δὲ τὸ ΓΖ· δοθεν ἄρα καὶ τὸ ΑΗ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΕ δοθέν· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΕΗ δοθέν ἐστιν. καὶ ἐπεὶ ὡς τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΓΔ, οὕτως τὸ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΖ, λοιποῦ ἄρα τοῦ ΗΒ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι δοθεν τὸ ΕΗ· τὸ ΕΒ ἄρα τοῦ ΖΔ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

ις'.

Ἐὰν δύο μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, 10 καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ένὸς αὐτῶν δεδομένον μέγεθος ἀφαιφεθη, τῷ δὲ ἐτέρῷ αὐτῶν δεδομένον μέγεθος προστεθη, τὸ ὅλον τοῦ λοιποῦ δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγῳ.

δύο γὰρ μεγέθη τὰ AB, $\Gamma \triangle$ λόγον ἐχέτω δεδομένον, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ $\Gamma \triangle$ δεδομένον μέγεθος ἀφη15 ρήσθω τὸ ΓE , τῷ δὲ AB δεδομένον μέγεθος προσκείσθω τὸ ZA. λέγω, ὅτι ὅλον τὸ ZB τοῦ λοιποῦ τοῦ $E \triangle$ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

ἐπεὶ γὰο λόγος ἐστὶ τοῦ ΑΒ ποὸς ΓΔ δοθείς, ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω τοῦ ΑΗ ποὸς τὸ ΓΕ· λόγος 20 ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ ποὸς τὸ ΓΕ δοθείς· δοθεν δὲ τὸ ΓΕ· δοθεν ἄρα καὶ τὸ ΑΗ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΖ ·δοθέν· ὅλον ἄρα τὸ ΖΗ δοθέν ἔστιν. καὶ ἐπεὶ ὡς τὸ ΑΒ ποὸς τὸ ΓΔ, οὕτως τὸ ΑΗ ποὸς ΓΕ, καὶ λοιποῦ τοῦ ΗΒ ποὸς λοιπὸν τὸ ΕΔ λόγος ἐστὶ δοθείς.

^{1.} λόγος ἄρα] om. a. 2. ΓΖ (pr.)] ΓΖ λόγος ἐστί a. 3. ἔστιν v. 4. ἐπεί — 5. ΓΖ] om. a. 5. ἄρα] om. a. 6. ἐστίν v. 7. ΖΔ] ΖΛ Vat. δοθέντι] δοθέν a. ἐστι a. 10. μέν] om. β. 13. Post ΓΔ add. πρὸς ἄλληλα a. 14. καὶ ἀπὸ μέν] ἀπὸ δέ a. δεδομένον] om. a. 16. τό (pr.)] supra add. m. 2 P. ὅλον] om. a. τοῦ] om. Vat. v.

 $AH: \Gamma Z$ data est. data est autem ΓZ . data est igitur etiam AH [prop. II]. est autem etiam AE data. quare etiam reliqua EH data est [prop. IV]. et quoniam $AB: \Gamma \Delta = AH: \Gamma Z$, ratio reliquae HB ad reliquam $Z\Delta$ data erit [V, 19; def. 2]. et data est magnitudo EH. ergo magnitudo EB, comparata cum $Z\Delta$, data maior est quam in ratione [def: 11].

XVI.

Si duae magnitudines inter se rationem habent datam et ab altera earum data magnitudo aufertur, alteri autem earum data magnitudo adiicitur, tota, comparata cum reliqua, data maior erit quam in ratione.

duae enim magnitudines AB, $\Gamma\Delta$ rationem habeant datam et a magnitudine $\Gamma\Delta$ auferatur data magnitudo ΓE , magnitudini AB autem adiiciatur data magnitudo ZA. dico, totam ZB, comparatam cum reliqua $E\Delta$, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam ratio $AB: \Gamma \Delta$ data est, eadem atque illa fiat ratio $AH: \Gamma E$. itaque ratio $AH: \Gamma E$

Z
A
H
B
data est. sed data est
$$\Gamma E$$
. data est igitur
etiam AH [prop. II].
est autem etiam AZ

data. itaque tota ZH data est [prop. III]. et quoniam $AB: \Gamma \Delta = AH: \Gamma E$, etiam ratio reliquae HB ad reliquam $E\Delta$ data est [V, 19; def. 2]. et data est ZH.

^{19.} αύτῷ] αύτοῦ a. 20. ἄρα] om. a. 21. ἔστιν v. 22. HZ v. ἔπεί — 23. καί] om. a. 24. BH v.

καί έστι δοθέν τὸ HZ τὸ ZB ἄρα τοῦ $E\Delta$ δοθέντι μεϊζόν έστιν ἢ έν λόγ φ .

ιζ'.

Έὰν ἦ τρία μεγέθη, καὶ τὸ πρῶτον τοῦ δευτέρου 5 δοθέντι μεζον ἦ ἢ ἐν λόγω, ἦ δὲ καὶ τὸ τρίτον τοῦ αὐτοῦ δοθέντι μεζον ἢ ἐν λόγω, τὸ πρῶτον πρὸς τὸ τρίτον ἤτοι λόγον ἕξει δεδομένου, ἢ τὸ ἔτερον τοῦ ἐτέρου δοθέντι μεζον ἔσται ἢ ἐν λόγω.

ἔστω τοία μεγέθη τὰ AB, Γ , ΔE , καὶ ἑκάτερον 10 τῶν AB, ΔE τοῦ Γ δοθέντι μείζον ἔστω ἢ ἐν λόγφ λέγω, ὅτι τὰ AB, ΔE ἤτοι πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει δεδομένον ἢ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου δοθέντι μείζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

ἐπεὶ γὰρ τὸ ΔΕ τοῦ Γ δοθέντι μεζόν ἐστιν ἢ ἐν

15 λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΔΗ· λοιποῦ ἄρα τοῦ ΗΕ πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τοῦ ΖΒ πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ ΖΒ ἄρα πρὸς τὸ ΗΕ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ πρόσκειται αὐτοῖς δεδομένα μεγέθη τὰ ΑΖ, ΔΗ· τὰ

20 ὅλα ἄρα τὰ ΑΒ, ΔΕ πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔχει δεδομένον, ἢ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέροῦ δοθέντι μεζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

ιη'.

Έαν ή τρία μεγέθη, εν δε αὐτῶν έκατέρου τῶν 25 λοιπῶν δοθέντι μείζον ἡ ἢ ἐν λόγφ, τὰ λοιπὰ δύο

^{4.} $\mathring{\eta}$] om. β (non a). 5. $\delta o \vartheta \acute{e} \nu \tau \iota$] supra scr. m. 1 β . 7. Exει β . 11. Exει] corr, ex Ex η m. 2 v. 12. $\delta o \vartheta \acute{e} \nu \tau \iota$] om. v. 14. Éπει γὰ ϱ τὸ ΔE] ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΔZ λοιποῦ ἄρα τοῦ ZB πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς. πάλιν ἐπεὶ τὸ $E\Delta$ a. 16. διά — 17. παί] om. a. 16. τὰ αὐτά] ταθτα Vat. 17. ZB] Γ a. Γ] ZB a. 18. ἄρα] om. a. δοθείς] om. a. 20. τά] om. a. 25. $\mathring{\eta}$] om. β .

ergo magnitudo ZB, comparata cum $E\Delta$, data maior est quam in ratione [def. 11].

XVII.

Si tres magnitudines propositae sunt et prima, comparata cum secunda, data maior est quam in ratione, et etiam tertia, comparata cum eadem, maior est quam in ratione, aut prima ad tertiam rationem habebit datam, aut altera, comparata cum altera, data maior erit quam in ratione.

sint tres magnitudines AB, Γ , ΔE , et utraque magnitudo AB, ΔE , comparata cum Γ , data maior sit quam in ratione. dico, aut magnitudines AB, ΔE inter se rationem habere datam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo ΔE , comparata cum Γ , data maior est quam in ratione, auferatur data magni-

et adiiciantur iis datae magnitudines AZ, ΔH . ergo aut totae AB, ΔE inter se rationem habent datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione [prop. XIV].

XVIII.

Si tres magnitudines propositae sunt et una earum, comparata cum utraque reliqua, data maior est quam

Haec demonstratio non nihil habet offensionis; priore enim loco demonstrandum erat, rationem ZB: Γ datam esse, deinde uerbis διὰ τὰ αὐτά absoluendum, rationem HE: Γ datam esse.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

πρὸς ἄλληλα ήτοι λόγον έξει δεδομένον, ἢ τὸ έτερον τοῦ έτέρου δοθέντι μεζόν έστιν ἢ ἐν λόγφ.

ἔστω τρία μεγέθη τὰ AB, $\Gamma \triangle$, EZ, εν δε αὐτῶν τὸ $\Gamma \triangle$ έκατέρου τῶν λοιπῶν τῶν AB, EZ δοθέντι Σ μείζον ἔστω ἢ ἐν λόγω. λέγω, ὅτι τὸ ΔB πρὸς τὸ EZ ἢτοι λόγον ἔχει δεδομένον, ἢ τὸ ἕτερον τόῦ ἑτέρου δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

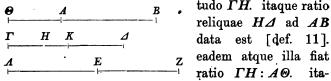
έπει γάρ το ΓΔ τοῦ ΑΒ δοθέντι μεϊζόν έστιν ή έν λόγω, άφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΓΗ. λοιποῦ 10 ἄρα τοῦ ΗΔ πρὸς τὸ ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. ὁ αὐτὸς αὐτῶ γεγονέτω ὁ τοῦ ΓΗ πρὸς τὸ ΑΘ. λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΓΗ πρὸς τὸ ΑΘ δοθείς. δοθέν δὲ τὸ ΓΗ. δοθέν ἄρα καὶ τὸ ΑΘ. καὶ ὅλου τοῦ ΓΔ πρὸς ὅλον τὸ ΘB λόγος ἐστὶ δοθείς. πάλιν, ἐπεὶ τὸ $\Gamma \Delta$ τοῦ EZ15 δοθέντι μεζζόν έστιν ἢ έν λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΓΚ. λοιποῦ τοῦ ΚΔ πρὸς ΕΖ λόγος έστὶ δοθείς. δ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω δ τοῦ ΓΚ πρὸς ΛΕ. λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΓΚ πρὸς ΛΕ δοθείς. δοθέν δὲ τὸ ΓΚ. δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΛΕ. καὶ ὅλου τοῦ ΓΔ 20 πρὸς δλον τὸ ΔΖ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ΓΔ πρός ΘΒ λόγος έστι δοθείς. και τοῦ ΘΒ άρα πρός ΛΖ λόγος έστι δοθείς. και άφήρηται άπ' αὐτῶν δεδομένα μεγέθη τὰ ΘΑ, ΛΕ. τὰ ΑΒ, ΕΖ Κάρα ήτοι πρός άλληλα λόγον έξει δεδομένον, ή τὸ έτερον τοῦ 25 ετέρου δοθέντι μεζζόν έστιν ή έν λόγω.

^{1.} Exe β . 2. Estiv] supra comp. add. m. 2 v. 8. Exe i — 9. $\lambda \delta \gamma \omega$] om. a. 8. Estiv] om. v. 10. $\alpha \omega$] om. a. 12. Sodels Esti a. 15. Estiv] om. a. 16. Estiv v. 18. AE i EA i item lin. 19. 20. tod de i AZ i 21. i ad] om. v. 22. i adject a. 21. i adject a. 22. i adject a.

in ratione, aut reliquae duae inter se rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data · major est quam in ratione.

sint tres magitudines AB, $\Gamma \Delta$, EZ, et una ex iis ΓΔ, comparata cum utraque reliqua AB, EZ, data maior sit quam in ratione. dico, aut magnitudinem AB ad EZ rationem habere datam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo IA, comparata cum AB, data maior est quam in ratione, auferatur data magni-

tudo ΓH . itaque ratio reliquae $H\Delta$ ad AB

que etiam ratio $\Gamma H: A\Theta$ data est [def. 2]. sed data est \(\Gamma H. \) data est igitur etiam \(A \O \) [prop. II]. et ratio totius $\Gamma \Delta$ ad totam ΘB data est [V, 12; def. 2]. rursus quoniam magnitudo $\Gamma \Delta$, comparata cum EZ, data maior est quam in ratione, auferatur data magnitudo ΓK . ratio reliquae $K\Delta$ ad EZ data est [def. 11]. eadem atque illa fiat ratio $\Gamma K: AE$. itaque etiam ratio $\Gamma K : AE$ data est [def. 2]. sed data est ΓK . data est igitur etiam AE [prop. II]. et ratio totius $\Gamma \Delta$ ad totam ΔZ data est [V, 12; def. 2]. uerum ratio $\Gamma \Delta : \Theta B$ data est. quare etiam ratio $\Theta B : \Lambda Z$ data est [prop. VIII]. et ablatae sunt ab iis datae magnitudines OA, AE. ergo magnitudines AB, EZ aut inter se rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione [prop. XV].

in fig. cod. Vat. litterae H, K permutatae sunt.

ιθ'.

Έὰν ἢ τρία μεγέθη, καὶ τὸ μὲν πρῶτον τοῦ δευτέρου δοθέντι μεῖζον ἢ ἢ ἐν λόγω, ἢ δὲ καὶ τὸ δεύτερον τοῦ τρίτου δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγω, καὶ τὸ 5 πρῶτον τοῦ τρίτου δοθέντι μεῖζον ἔσται ἢ ἐν λόγω.

ἔστω τρία μεγέθη τὰ AB, $\Gamma \triangle$, E, καὶ τὸ μὲν AB τοῦ $\Gamma \triangle$ δοθέντι μείζον ἔστω ἢ ἐν λόγω, τὸ δὲ $\Gamma \triangle$ τοῦ E δοθέντι μείζον ἔστω ἢ ἐν λόγω. λέγω, ὅτι καὶ τὸ AB τοῦ E δοθέντι μείζον ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

έπει γάρ το ΓΔ τοῦ Ε δοθέντι μεζόν έστιν η έν 10 λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΓΖ λοιποῦ ἄρα τοῦ ΖΔ πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς. πάλιν, ἐπεὶ $\tau \delta AB : \tau \circ \tilde{v} \Gamma \Delta \delta \circ \delta \epsilon \nu \tau \iota \mu \epsilon \tilde{\iota} \zeta \delta \nu \epsilon \sigma \tau \iota \nu \dot{\eta} \epsilon \nu \lambda \delta \nu \omega$ άφηρήσθω τὸ δοθέν μέγεθος τὸ ΑΗ λοιποῦ ἄρα τοῦ 15 ΗΒ πρὸς τὸ Γ⊿ λόγος ἐστὶ δοθείς. ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω τοῦ ΗΘ πρὸς τὸ ΓΖ. λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΗΘ πρός το ΓΖ δοθείς. δοθέν δέ το ΓΖ. δοθέν ἄρα καί τὸ HΘ. ἔστι δὲ καὶ τὸ HA δοθέν καὶ ὅλον ἄρα τὸ ΘA δοθέν έστιν. καὶ έπεὶ ώς τὸ HB πρὸς τὸ ΓΔ, 20 ούτως τὸ ΗΘ πρὸς τὸ ΓΖ, καὶ λοιποῦ τοῦ ΘΒ πρὸς λοιπον το ΖΔ λόγος έστι δοθείς. τοῦ δὲ ΖΔ πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ ΘΒ ἄρα πρὸς τὸ Ε λόνος έστι δοθείς. και δοθέν τὸ ΘΑ' τὸ ΒΑ ἄρα τοῦ Ε δοθέντι μεζζόν έστιν ἢ ἐν λόγφ.

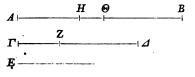
^{2.} καί] supra comp. add. m. 2 v. 3. η δέ om. β. 4. δοθέντι] bis β (non a). μετζον η η α. η έν λόγω] om. β (non a). 7. τοῦ] τῷ a. 12. ΖΔ] Z supra add. m. 1 v. λόγος ἐστὶ δοθεὶς πρὸς τὸ Ε a. 14. τό (alt.)] τοῦ a. 16. τοῦ (pr.)] ὁ τοῦ va. 17. δοθέν (pr.) — 18. ΗΘ] δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΗΘ δοθὲν δὲ τὸ ΓΖ v. 18. ἔστιν v. 19. ἐστι codd. καὶ ἐπεί — 20. ΓΖ] om. a. 24. Seq. demonstr. altera, u. app.

XIX.

Si tres magnitudines propositae sunt et prima, comparata cum secunda, data maior est quam in ratione et etiam secunda, comparata cum tertia, data maior est quam in ratione, etiam prima, comparata cum tertia, data maior erit quam in ratione.

sint tres magnitudines AB, $\Gamma \triangle$, E, et AB, comparata cum $\Gamma \triangle$, data maior sit quam in ratione, et $\Gamma \triangle$, comparata cum E, data maior sit quam in ratione. dico, etiam magnitudinem AB, comparatam cum E, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam magnitudo $\Gamma \Delta$, comparata cum E, data maior est quam in ratione, auferatur data magni-

tudo ΓZ . itaque ratio reliquae $Z \Delta$ ad E data est [def. 11]. rursus quoniam magnitudo ΔB , comparata cum

 $\Gamma \Delta$, data maior est quam in ratione, auferatur data magnitudo AH. itaque ratio reliquae HB ad $\Gamma \Delta$ data est [def. 11]. eadem atque illa fiat ratio $H\Theta: \Gamma Z$. quare etiam ratio $H\Theta: \Gamma Z$ data est [def. 2]. sed data est ΓZ . data est igitur etiam $H\Theta$ [prop. II]. uerum etiam HA data est. itaque etiam tota ΘA data est [prop. III]. et quoniam $HB: \Gamma \Delta = H\Theta: \Gamma Z$, etiam ratio reliquae ΘB ad reliquam $Z\Delta$ data est [V, 19; def. 2]. uerum ratio $Z\Delta: E$ data est. itaque etiam ratio $\Theta B: E$ data est [prop. VIII]. et data est magnitudo ΘA . ergo magnitudo BA, comparata cum E, data maior est quam in ratione [def. 11].

ĸ'.

Έὰν ἦ δύο μεγέθη δεδομένα, καὶ ἀφαιφεθἢ ἀκ' αὐτῶν μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχοντα δεδομένον, τὰ λοιπὰ πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔξει δεδομένον, ἢ 5 τὸ ἔτερον τοῦ ἐτέρου δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

ἔστω δύο μεγέθη δεδομένα τὰ AB, $\Gamma \triangle$, καὶ ἀπὸ τῶν AB, $\Gamma \triangle$ ἀφηρήσθω μεγέθη τὰ AE, ΓZ λόγον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα δεδομένον λέγω, ὅτι τὰ EB, $Z \triangle$ πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἔχει δεδομένον, ἢ τὸ ἕτερον 10 τοῦ ἑτέρου δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

έπεὶ γὰρ δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν AB, $\Gamma \Delta$, λόγος ἄρα τοῦ AB πρὸς $\Gamma \Delta$ δοθείς.

καλ εἰ μὲν ὁ αὐτός ἐστι τῷ τοῦ AE πρὸς ΓZ , ἔσται καλ λοιποῦ τοῦ EB πρὸς λοιπὸν τὸ $Z \triangle$ λόγος 15 δοθείς.

μὴ ἔστω δὴ ὁ αὐτός, καὶ πεποιήσθω ὡς τὸ ΕΑ πρὸς ΓΖ, οὕτως τὸ ΑΗ πρὸς ΓΔ. λόγος δὲ τοῦ ΑΕ πρὸς ΓΖ δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ πρὸς ΓΔ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ΓΔ· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΑΗ. 20 ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒ δοθέν· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΗΒ δοθέν ἐστιν. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ΑΕ πρὸς ΓΖ, οὕτως τὸ ΑΗ πρὸς τὸ ΓΔ, καὶ λοιποῦ τοῦ ΗΕ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς· δοθὲν δὲ τὸ ΗΒ· τὸ ΕΒ ἄρα τοῦ ΖΔ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν 25 λόγω.

^{4.} Exe β . 6. $\tau \alpha$] corr. ex $\tau \delta$ m. 2 Vat. 11. dodé ϵ ϵ $\epsilon \tau \tau \nu$] post $\Gamma \Delta$ v. 12. $\tau \delta$ $\Gamma \Delta$ a. dode $\epsilon \gamma \delta$ $\epsilon \tau \nu$ a. 13. $\epsilon \sigma \tau \nu$ $\epsilon \tau \delta$ $\epsilon \nu$ a. 15. $\epsilon \tau \nu$ dode $\epsilon \gamma \delta$ a. 16. AE $\epsilon \nu$ a. 17. $\epsilon \nu$ b. 18. $\epsilon \nu$ b. 18. $\epsilon \nu$ b. 19. $\epsilon \nu$ a. 19. $\epsilon \nu$ c. 21. $\epsilon \nu$ a. 20. $\epsilon \nu$ c. 21. $\epsilon \nu$ c. 22. $\epsilon \nu$ d. 23. $\epsilon \nu$ c. 24. $\epsilon \nu$ c. 25. $\epsilon \nu$ c. 26. $\epsilon \nu$ c. 27. $\epsilon \nu$ c. 28. $\epsilon \nu$ c. 29. $\epsilon \nu$ c. 21. $\epsilon \nu$ c. 22. $\epsilon \nu$ c. 24. $\epsilon \nu$ c. 24. $\epsilon \nu$ c. 25. $\epsilon \nu$ c. 26. $\epsilon \nu$ c. 27. $\epsilon \nu$ c. 28. $\epsilon \nu$ c. 29. $\epsilon \nu$ c. 29.

XX.

Si duae magnitudines datae sunt et auferantur ab iis magnitudines inter se rationem habentes datam, reliquae inter se aut rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione.

sint duae magnitudines datae AB, ΓΔ, et ab AB, ΓΔ auferantur magnitudines AE, ΓZ rationem inter

E H se habentes datam. dico, magnitudines EB, ZΔ

I z inter se aut rationem habere datam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam

nam quoniam data est utraque magnitudo AB, $\Gamma \Delta$, erit ratio AB: $\Gamma \Delta$ data [prop. I].

in ratione.

et si eadem est ac ratio $AE: \Gamma Z$, erit etiam ratio reliquae EB ad reliquam $Z\Delta$ data [V, 19; def. 2].

iam ne sit eadem, et fiat $EA: \Gamma Z = AH: \Gamma \Delta$. uerum ratio $AE: \Gamma Z$ data est. itaque etiam ratio $AH: \Gamma \Delta$ data [def. 2]. sed data est $\Gamma \Delta$. data est igitur etiam AH [prop. II]. uerum etiam magnitudo AB data est. itaque etiam reliqua HB data est [prop. IV]. et quoniam $AE: \Gamma Z = AH: \Gamma \Delta$, etiam ratio reliquae HE ad reliquam ΔZ data est [V, 19; def. 2]. uerum data est magnitudo HB. ergo magnitudo EB, comparata cum $Z\Delta$, data maior est quam in ratione [def. 11].

xα'.

'Εὰν ἢ δύο μεγέθη δεδομένα, και προστεθῆ αὐτοῖς μεγέθη πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχοντα δεδομένον, τὰ ὅλα πρὸς ἄλληλα ἤτοι λόγον ἕξει δεδομένον ἢ τὸ ἔτερον 5 τοῦ ἐτέρου δοθέντι μεζζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

ἔστω δύο μεγέθη δεδομένα τὰ AB, ΓΔ, καὶ προσκείσθω αὐτοῖς μεγέθη τὰ AE, ΓΖ λόγον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα δεδομένον· λέγω, ὅτι τὰ ὅλα τὰ EB, ΖΔ πρὸς ἄλληλα ῆτοι λόγον ἔξει δεδομένον, ἢ τὸ ἕτερον τοῦ 10 ἑτέρου δοθέντι μεζζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

έπεὶ γὰο δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν AB, $\Gamma \triangle$, λόγος ἄρα τοῦ AB πρὸς τὸ $\Gamma \triangle$ δοθείς.

και εί μὲν ὁ αὐτός ἐστι τῷ τοῦ ΕΑ πρὸς τὸ ΓΖ, ἔσται καὶ ὅλου τοῦ ΕΒ πρὸς ὅλον τὸ ΖΔ λόγος δοθείς.

15 εἰ δὲ οῦ, πεποιήσθω ὡς τὸ ΑΕ πρὸς ΓΖ, οῦτως τὸ ΗΑ πρὸς τὸ ΓΔ· λόγος ἄρα τοῦ ΗΑ πρὸς τὸ ΓΔ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ΓΔ· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΗΑ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒ δοθέν· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΗΒ δοθέν ἐστιν. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ΕΑ πρὸς ΖΓ, οῦτως τὸ 20 ΑΗ πρὸς τὸ ΓΔ, καὶ ὅλου τοῦ ΕΗ πρὸς ὅλον τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ δοθὲν τὸ ΗΒ· τὸ ΕΒ ἄρα τοῦ ΖΔ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ.

$\alpha\beta'$.

Έὰν δύο μεγέθη πρός τι μέγεθος λόγον ἔχη δεδομένον, 25 καὶ τὸ συναμφότερον πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἔξει δεδομένον.

^{3.} $l \delta \gamma o \nu$ Exorta poès Clipla β . 4. Exel β . 7. AE] AB Vat., corr. m. 2. 9. Exel a. 10. $\delta o \vartheta \dot{\epsilon} \nu \tau \iota$] $\delta o \vartheta \dot{\epsilon} \dot{\nu}$ a. 13. AE a. $Z\Gamma$ a. 14. $Z\Delta$] ZA PVat., corr. m. 2 Vat. $l \delta \gamma o s$] om. a. 15. EA poès $r \dot{\sigma}$ $Z\Gamma$ a. 16. hal $r \dot{\sigma} \dot{\sigma}$ AH a. 17. AH va. Evel ν . 19. Evel (priore loco) codd. $l \epsilon \dot{\sigma} \dot{\tau} \dot{\sigma}$ om. a. 19. $l \delta \dot{\sigma} \dot{\tau} \dot{\sigma}$ Vat. 20. $l \delta \dot{\tau} \dot{\sigma}$ om. v. 21. Evel ν v. 24. Exel ν , sed alt. $l \delta \dot{\tau} \dot{\sigma}$ corr.) om. $l \delta \dot{\tau} \dot{\sigma}$ (pr.)] om. $l \delta \dot{\tau}$ ro (alt.) om. Vat.

XXI.

Si duae magnitudines datae sunt et adiiciantur iis magnitudines inter se rationem habentes datam, totae inter se aut rationem habebunt datam, aut altera, comparata cum altera, data maior est quam in ratione.¹)

sint duae magnitudines datae AB, $\Gamma \Delta$, et adiiciantur iis magnitudines AE, ΓZ rationem habentes inter se datam. dico, totas EB, $Z\Delta$ inter se aut rationem habere datam, aut alteram, comparatam cum altera, data maiorem esse quam in ratione.

nam quoniam utraque magnitudo AB, $\Gamma \Delta$ data est, erit ratio $AB : \Gamma \Delta$ data [prop. I].

et si eadem est ac ratio AE: ΓZ , erit etiam ratio totius EB ad totam $Z\Delta$ data [V, 12; def. 2].

sin minus, fiat

$$AE: \Gamma Z = AH: \Gamma \Delta$$
.

 $AE: \Gamma Z = AH: \Gamma \Delta$.

data est [def. 2]. sed

data est magnitudo $\Gamma \Delta$. data est igitur etiam HA [prop. II]. uerum etiam AB data est. quare etiam reliqua HB data est [prop. IV]. et quoniam

$$EA: Z\Gamma = AH: \Gamma \Delta$$
,

etiam ratio totius EH ad totam $Z\Delta$ data est [V, 12; def. 2]. et data est magnitudo HB. ergo magnitudo EB, comparata cum $Z\Delta$, data maior est quam in ratione [def. 11].

XXII.

Si duae magnitudines ad aliquam magnitudinem rationem habent datam, etiam utraque simul ad eandem rationem habebit datam.

¹⁾ u. prop. XIV. In fig. cod. v litterae Γ , Z permutatae sunt.

δύο γὰο μεγέθη τὰ AB, $B\Gamma$ πρός τι μέγεθος τὸ Δ λόγον έχέτω δεδομένον· λέγω, ὅτι καὶ τὸ συναμφότερον τὸ $A\Gamma$ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ Δ λόγον ἔχει δεδομένον.

έπει γὰο έκάτερον τῶν ΑΒ, ΒΓ πρὸς τὸ Δ λόγον 5 ἔχει δεδομένον, λόγος ἄρα και τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ δοθείς και συνθέντι τοῦ ΑΓ πρὸς τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ΒΓ πρὸς Δ λόγος ἐστὶ δοθείς και τοῦ ΑΓ ἄρα πρὸς τὸ Δ λόγος ἔστὶ δοθείς.

xy'.

έχέτω γὰο ὅλον τὸ ΑΒ ποὸς ὅλον τὸ ΓΔ λόγον 15 δεδομένου, έχέτω δὲ καὶ τὰ ΑΕ, ΕΒ μέρη ποὸς τὰ ΓΖ, ΖΔ μέρη λόγους δεδομένους, μὴ τοὺς αὐτοὺς δέ• λέγω, ὅτι καὶ πάντα ποὸς πάντα λόγους ἔξει δεδομένους.

έπεὶ γὰο λόγος έστὶ τοῦ ΑΕ πρὸς ΓΖ δοθείς, δ

20 αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τοῦ ΑΒ πρὸς ΓΗ· λόγος ἄρα

καὶ τοῦ ΑΒ πρὸς ΓΗ δοθείς. ἔσται καὶ λοιποῦ τοῦ

ΕΒ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΗ λόγος δοθείς. τοῦ δὲ ΕΒ

πρὸς τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ ΖΔ ἄρα πρὸς

ΖΗ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ ἀναστρέψαντι τοῦ ΖΔ

25 πρὸς ΔΗ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ

^{2.} $\dot{\epsilon}\chi\dot{\epsilon}\tau\omega$] $\dot{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ a. $\tau\dot{\epsilon}$] om. a. $\sigma\nu\mu\phi\dot{\epsilon}\tau\epsilon\phi\nu$ P. 3. $\tau\dot{\epsilon}$ (tert.)] om. PVat. v. 4. $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\dot{\iota}$ — 5. $\delta\epsilon\delta\phi\mu\dot{\epsilon}\nu\nu$] om. a. 6. $\tau\dot{\epsilon}$ [7] $\tau\dot{\epsilon}$ Vat. 7. $\tau\dot{\epsilon}$ 8 $\dot{\epsilon}$ — $\delta\phi\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}$ [8] om. a. $\tau\dot{\epsilon}$ Δ v. 10. $\lambda\dot{\epsilon}\gamma\nu$ supra add. m. 2 v. 11. $\kappa\dot{\epsilon}$ supra add. m. 2 v; item lin. 15. 14. $\tau\dot{\epsilon}$ (alt.)] om. a. 16. ΓZ] corr. ex $\Gamma\Delta$ m. 1 $\dot{\tau}$. $\delta\dot{\epsilon}$ om. a. 19. $\tau\dot{\epsilon}$ ΓZ a. 20. $\tau\dot{\epsilon}$ ΓH a; item lin. 21.

duae enim magnitudines AB, $B\Gamma$ ad aliquam magnitudinem Δ rationem habeant datam. dico, etiam utramque simul $A\Gamma$ ad eandem Δ rationem habere datam.

nam quoniam utraque magnitudo AB, $B\Gamma$ ad Δ rationem habet datam, etiam ratio $AB:B\Gamma$ data erit [prop. VIII]. et componendo ratio $A\Gamma:B\Gamma$ data est [prop. VI]. uerum ratio $B\Gamma:\Delta$ data est. ergo etiam ratio $A\Gamma:\Delta$ data est [prop. VIII].

XXIII.

Si totum ad totum rationem habet datam et etiam partes ad partes rationes habent datas, sed non easdem, etiam omnes magnitudines ad omnes rationes habebunt datas.

habeat enim totum AB ad totum $\Gamma \Delta$ rationem datam, et habeant etiam partes AE, EB ad partes ΓZ , $Z\Delta$ rationes datas, sed non easdem. dico, etiam omnes magnitudines 'ad omnes rationes habere datas.

nam quoniam ratio $AE:\Gamma Z$ data est, each dem atque illa fiat ratio $AB:\Gamma H$. itaque etiam

ratio $AB: \Gamma H$ data est [def. 2]. erit etiam ratio reliquae magnitudinis EB ad reliquam ZH data [V, 19; def. 2]. uerum ratio $EB: Z\Delta$ data est. quare etiam ratio $Z\Delta: ZH$

^{21.} καὶ ἔσται λοιπῆς τῆς a. 23. ΖΔ (alt.)] ΔΖ a. ἄρα] supra comp. add. m. 1 v. 24. τὸ ΖΗ Vat. a. 25. ἐστί (pr.)] ἐστίν v.

ΑΒ πρὸς ἐκάτερον τῶν ΔΓ, ΓΗ, καὶ τοῦ ΔΓ ἄρα πρὸς τὸ ΓΗ λόγος ἐστὶ δοθείς· ἀναστρέψαντι καὶ τοῦ ΓΔ πρὸς ΔΗ λόγος ἐστὶ δοθείς· ἀνα τοῦ ΓΔ ἄρα πρὸς δ Ζ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ ΓΔ ἄρα πρὸς δ ΔΖ λόγος ἐστὶ δοθείς· ὥστε καὶ τοῦ ΓΖ πρὸς τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἀλλὰ τοῦ μὲν ΓΖ πρὸς ΑΕ λόγος ἐστὶ δοθείς· ὥστε πάντων πρὸς πάντα λόγος ἐστὶ δοθείς· ὥστε πάντων πρὸς πάντα λόγος ἐστὶ δοθείς.

xδ'.

10 Έὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὡσιν, ἡ δὲ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν λόγον ἕξει δεδομένον.

ἔστωσαν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον αί Α, Β, Γ, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Β πρὸς τὴν Γ, ἡ δὲ Α 15 πρὸς τὴν Γ λόγον ἐχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι καὶ πρὸς τὴν Β λόγον ἕξει δεδομένον.

ἐκκείσθω γὰο δοθεῖσα ἡ Δ. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς Α πρὸς τὴν Γ δοθείς, ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς Δ πρὸς τὴν Ζ* λόγος ἄρα καὶ τῆς Δ πρὸς τὴν Ζ 20 δοθείς δοθεῖσα δὲ ἡ Δ* δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ Ζ. εἰλήφθω τῶν Δ, Ζ μέση ἀνάλογον ἡ Ε* τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν Δ, Ζ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς Ε. δοθὲν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ δοθεῖσα γὰρ ἑκατέρα αὐτῶν δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ Ε* δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ Ε. ἔστι δὲ καὶ ἡ Δ δοθεῖσα 25 λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς Δ πρὸς τὴν Ε δοθείς. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Γ, οὕτως ἡ Δ πρὸς τὴν Ζ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ Α πρὸς τὴν Γ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α

^{1.} BA Vat.v. Post ΓH add. δοθείς a. 2. καί] om. a.
4. ΔΖ] τὸ ΖΔ a. 5. ΔΖ] ΖΔ a. τό] om. a. 6. τὸ
ΑΕ Vat.v. 7. τὸ ΒΕ Vat. Post δοθείς (alt.) add. καὶ τοῦ ΑΕ

data est [prop. VIII]. et conuertendo ratio $Z\Delta: \Delta H$ data est [prop. V]. et quoniam ratio magnitudinis AB ad utramque magnitudinem $\Delta \Gamma$, ΓH data est, etiam ratio $\Delta \Gamma: \Gamma H$ data erit [prop. VIII]. conuertendo etiam ratio $\Gamma \Delta: \Delta H$ data est [prop. V]. uerum ratio $H\Delta: \Delta Z$ data est. quare etiam ratio $\Gamma \Delta: \Delta Z$ data est [prop. VIII]. itaque etiam ratio $\Gamma Z: Z\Delta$ data est [prop. VI]. sed ratio $\Gamma Z: AE$ data est, et ratio $Z\Delta: BE$ data est. ergo ratio omnium magnitudinum ad omnes data est.

XXIV.

Si tres rectae proportionales sunt et prima ad tertiam rationem habet datam, etiam ad secundam rationem habebit datam.

sint tres rectae proportionales A, B, Γ , ita ut sit $A:B=B:\Gamma$, et A ad Γ rationem habeat datam. dico, eam etiam ad B rationem habere datam.

A	4
B	E
<i>[</i>	Z

ponatur enim data recta Δ . et quoniam ratio $A: \Gamma$ data est, eadem atque illa fiat ratio $\Delta: Z$. itaque etiam ratio $\Delta: Z$ data est [def. 2]. uerum data est recta Δ . itaque etiam Z data est [prop. II]. sumatur rectarum Δ , Z media proportionalis E [VI, 13]. quare $\Delta \times Z = E^2$ [VI, 17]. datum est autem $\Delta \times Z$; data est enim utraque earum. quare etiam E^2 datum

ἄρα πρὸς τὸ EB λόγος ἐστὶ δοθείς a. 12. ἔχει β. 13. B] H a. 16. τήν] τό P Vat. v. 17. ἐκκείσθω] corr. ex ἐκ-βεβλήσθω m. 2 Vat. εὐθεία ἡ a. 23. αὐτῶν] τῶν Δ, Z a. καί] om. a. ἀπὸ τῆς a. 24. ἐστίν] -ν add. m. 2 v.

25

πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Γ, ὡς δὲ ἡ Δ πρὸς τὴν Ζ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Δ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ, ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Γ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Δ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Γ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Δ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ε ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Α, Γ ὁ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Β· αί γὰρ Α, Β, Γ ἀνάλογόν εἰσιν· τῷ δὲ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Ε· ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Δ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε καὶ ὡς ἄρα ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Δ πρὸς τὴν Ε. λόγος δὲ τῆς Δ πρὸς 10 τὴν Ε δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς Α πρὸς τὴν Β δοθείς.

xε'.

'Εὰν δύο γραμμαὶ τῆ θέσει δεδομέναι τέμνωσιν ἀλλήλας, δέδοται τὸ σημεῖον, καθ' ὁ τέμνουσιν ἀλλή15 λας, τῆ θέσει.

δύο γὰρ γραμμαὶ τῆ θέσει δεδομέναι αἱ AB, $\Gamma \Delta$ τεμνέτωσαν ἀλλήλας κατὰ τὸ E σημεῖον. λέγω, ὅτι δοθέν έστι τὸ E σημεῖον.

εί γὰρ μή, μεταπεσεῖται τὸ E σημεῖον. μεταπεσεῖται 20 ἄρα καὶ μιᾶς τῶν AB, $\Gamma \Delta$ ή θέσις. οὐ μεταπίπτει δέ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ E σημεῖον.

×5'3

Έὰν εὐθείας γραμμῆς τὰ πέρατα ἡ δεδομένα τῆ θέσει, δέδοται ἡ εὐθεῖα τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει. εὐθείας γὰρ γραμμῆς τὰ πέρατα τὰ Α, Β δεδομένα

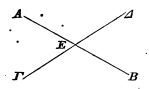
est. itaque recta E data est. uerum etiam Δ data est. ergo ratio $\Delta: E$ data est [prop. I]. et quoniam $A: \Gamma = \Delta: Z$ et $A: \Gamma = A^2: A \times \Gamma$ [VI, 1] et $\Delta: Z = \Delta^2: \Delta \times Z$ [ib.], erit [V, 11]

 $A^2: A \times \Gamma = \Delta^2: \Delta \times Z$.

uerum [VI, 17] $A \times \Gamma = B^2$ (nam A, B, Γ proportionales sunt), et $\Delta \times Z = E^2$. itaque [V, 7] $A^2: B^2 = \Delta^2: E^2$. quare etiam $A: B = \Delta: E$ [VI, 22]. uerum ratio $\Delta: E$ data est. ergo etiam ratio A: B data est [def. 2].

XXV.

Si duae lineae positione datae inter se secant, punctum, in quo inter se secant, datum est positione.

duae enim lineae positione datae AB, $\Gamma \Delta$ inter se secent in puncto E. dico, punctum E datum esse.

nam si minus, aliter cadet punctum E. itaque etiam po-

sitio alterutrius linearum AB, $\Gamma \Delta$ aliter cadet. sed non aliter cadit [def. 4]. ergo punctum E datum est.

XXVI.

Si rectae lineae termini dati sunt positione, data est recta positione et magnitudine.

rectae enim lineae termini A, B dati sint

Figuram om. v.

έστω τῆ θέσει. λέγω, ὅτι δέδοται ἡ AB τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει.

εί γὰς μένοντος τοῦ Α μεταπεσείται τῆς ΑΒ εὐθείας ἤτοι ἡ θέσις ἢ τὸ μέγεθος, μεταπεσείται καὶ τὸ Β 5 σημείον. οὐ μεταπίπτει δέ. δέδοται ἄρα ἡ ΑΒ εὐθεία τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει.

xξ'.

'Εὰν εὐθείας γραμμῆς τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένης τὸ εν πέρας δοθεν ἦ, καὶ τὸ ετερον .δο-10 θήσεται.

εὐθείας γὰρ γραμμῆς τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένης τῆς AB τὸ εν πέρας τὸ A δοθὲν έστω. λέγω, δτι καὶ τὸ B δοθέν έστιν.

εί γὰο μένοντος τοῦ Α σημείου μεταπεσείται τὸ Β 15 σημείου, μεταπεσείται ἄρα καὶ τῆς ΑΒ εὐθείας ἤτοι ἡ θέσις ἢ τὸ μέγεθος. οὐ μεταπίπτει δέ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Β σημείου.

×η'.

Έὰν διὰ δεδομένου σημείου παρὰ θέσει δεδομένην 20 εὐθεῖαν εὐθεῖα γραμμή ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει.

διὰ γὰο δεδομένου σημείου τοῦ A παρὰ θέσει δεδομένην εὐθείαν τὴν $B\Gamma$ εὐθεῖα γοαμμὴ ἤχθω ἡ ΔAE . λέγω, ὅτι δέδοται ἡ ΔAE τῆ θέσει.

25 εί γὰρ μή, μένοντος τοῦ Α σημείου μεταπεσείται

^{1.} ἔστω τἢ θέσει] om. a. ἔστω] ἔστωσαν v. 4. ἡ] om. a. 5. ἡ] supra scr. m. 1 v. εὐθεία] om. a. 9. δοθὲν ἡ] δοθἢ β. δοθήσεται] δοθὲν ἔσται β. 11. γραμμῆς] om. v. 12. ἔστω] ἔστωσαν v, del. σαν m. 2. 14. εἰ γὰρ μή a. 16. μεταπίπτει] μεταπεσείται a. 17. Seq. demonstr. altera, u. app.

positione. dico, AB datam esse positione et magnitudine.

nam si manente puncto A rectae AB aut positio aut magnitudo mutabitur, etiam punctum B aliter A cadet. sed non aliter cadit [def. 4]. ergo data est recta AB positione et magnitudine.

XXVII.

Si rectae lineae positione et magnitudine datae unus terminus datus est, etiam alter datus erit.

rectae enim lineae AB positione et magnitudine datae unus terminus A datus sit. dico, etiam B datum esse.

nam si manente puncto A aliter cadet punctum B, etiam rectae AB aut positio aut magnitudo mutabitur. sed non mutatur [def. 4]. ergo punctum B datum est.

XXVIII.

Si per datum punctum rectae positione datae recta Knea parallela ducitur, ducta recta data est positione.

nam per datum punctum \mathcal{A} rectae $B\Gamma$ positione datae parallela ducatur recta $\mathcal{\Delta}AE$. dico, $\mathcal{\Delta}AE$ datam esse positione.

nam si minus, puncto A manente positio rectae

^{19.} δεδομένη β . 20. εὐθεῖαν] om, β , εὐθεῖα α . εὐθεῖα] εὐθεῖαι ∇a t. 22. θέσει] θέσιν α .

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

10

τῆς $\triangle AE$ ἡ θέσις. διαμενούσης τῆς $B\Gamma$ παφαλλήλου μεταπιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ZAH. παφάλληλος ἄφα ἐστὶν ἡ ΓB τῆ ZAH. ἀλλὰ ἡ $B\Gamma$ τῆ $\triangle AE$ ἐστι παφάλληλος.

5 καὶ ἡ $\triangle AE$ ἄφα τῆ $\triangle AE$ ἄνα τῆ $\triangle AE$ παφάλληλός ἐστιν. ἀλλὰ καὶ συμπίπτει· ὅπεφ ἐστὶν ἄτο-

ουμπιπτει οπεφ εστιν ατοπον. οὐκ ἄφα μεταπεσεῖται τῆς ΔΑΕ ἡ θέσις. θέσει ἄφα ἐστὶν ἡ ΔΑΕ.

иd'.

'Εὰν πρὸς θέσει δεδομένη εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείω δεδομένω εὐθεῖα γραμμή ἀχθῆ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει.

πρὸς θέσει γὰρ δεδομένη εὐθεία τῆ AB καὶ τῷ 15 πρὸς αὐτῆ σημεί φ δεδομέν φ τῷ Γ εὐθεῖα ἤχθ φ ἡ $\Gamma \Delta$ δεδομένην ποιοῦσα γ φ νίαν τὴν ὑπὸ $B\Gamma \Delta$. λέγ φ , ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ $\Gamma \Delta$.

εί γὰο μή, μένοντος τοῦ Γ σημείου μεταπεσεῖται τῆς ΓΔ ἡ θέσις διατηροῦσα τῆς ὑπὸ τῶν ΒΓΔ γω-20 νίας τὸ μέγεθος. μεταπιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΓΕ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΔΓΒ γωνία τῆ ὑπὸ ΕΓΒ, ἡ μείζων τῆ ἐλάσσονι ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα μεταπεσεῖται τῆς ΔΓ ἡ θέσις. θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ.

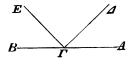
^{1.} $\dot{\eta}$] om. a. 2. $\dot{\epsilon}\sigma\tau i\nu$] om. a. 3. $\dot{\Gamma}B$] $B\Gamma$ a. 5. $\kappa\alpha i$] om. a. 6. $\dot{\epsilon}\sigma\tau i$ $\pi\alpha\varrho\dot{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\sigma_S$ a. 11. $\delta\epsilon\delta\varrho\dot{\mu}\dot{\epsilon}\nu\eta$] $\delta\epsilon\delta\varrho\dot{\mu}\dot{\epsilon}\nu\varrho\nu$ v, supra scr. η m. 2. $\alpha\dot{\sigma}\tau\ddot{\eta}$] $\dot{\epsilon}\alpha\nu\tau\ddot{\eta}$ Pv. 15. $\epsilon\dot{\epsilon}\partial\bar{\epsilon}i\bar{\alpha}$ $\gamma\varrho\alpha\mu\mu\dot{\eta}$ a. 16. $\delta\epsilon\delta\varrho\dot{\mu}\dot{\epsilon}\nu\eta\nu$ — $B\Gamma\Delta$] om. v, supra add. m. 2. 17. $\partial\dot{\epsilon}\sigma\epsilon\iota$] $\partial\dot{\epsilon}\sigma\iota_S$ a. 19. $\tau\ddot{\eta}_S$ (pr.)] $\tau\sigma\ddot{\nu}$ Vat., corr. m. 2. 20. $\kappa\alpha\dot{\iota}$ $\dot{\epsilon}\sigma\tau\omega$] $\dot{\sigma}_S$ a. 21. $\Delta\Gamma B$] $E\Gamma B$ a. $E\Gamma B$] $\tau\ddot{\omega}\nu$ $\Delta\Gamma B$ a. 23. $\partial\dot{\epsilon}\sigma\epsilon\iota$ — $\Gamma\Delta$] om. a. $\Gamma\Delta$] $\Delta\Gamma$ Vat. v.

 $\triangle AE$ mutabitur. parallela $B\Gamma$ manente mutetur et sit ZAH. itaque ΓB parallela est rectae ZAH. sed $B\Gamma$ rectae $\triangle AE$ parallela est. quare etiam - $\triangle AE$ rectae AAE parallela est. [I, 30]. uerum etiam concurrunt; quod absurdum est. itaque positio rectae $\triangle AE$ non mutabitur. ergo positione $\triangle AE$ data est [def. 4].

XXIX.1)

Si ad rectam positione datam et datum punctum in ea positum recta linea ducitur datum efficiens angulum, ducta recta data est positione.

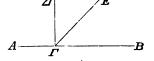
nam ad rectam positione datam AB et datum punctum in ea positum Γ recta $\Gamma \Delta$ ducatur datum efficiens angulum $B\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ datam esse positione.

nam si minus, puncto Γ manente rectae $\Gamma \Delta$ positio mutabitur seruans magnitudinem anguli $B\Gamma \Delta$. mutetur et sit

 ΓE . itaque $\angle \Delta \Gamma B = E \Gamma B$, maior minori; quod absurdum est. itaque positio rectae $\Delta \Gamma$ non mutabitur. ergo $\Gamma \Delta$ positione data est [def. 4].

¹⁾ In figg. codd. P Vat. v litterae A, B permutatae sunt; in a figura haec est:

15

λ'.

'Εὰν ἀπὸ δεδομένου σημείου ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν εὐθεῖα γοαμμή ἀχθῆ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ .θέσει.

άπο γὰρ δεδομένου σημείου τοῦ A ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν $B\Gamma$ εὐθεῖα γραμμὴ ἤχθω ἡ $A\Delta$ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπο τῶν $A\Delta\Gamma$. λέγω, ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ $A\Delta$.

εί γὰο μή, μένοντος τοῦ Α σημείου μεταπεσεῖται 10 τῆς ΑΔ ἡ θέσις διατηροῦσα τῆς ὑπὸ ΑΔ Γ γωνίας τὸ μέγεθος. μεταπιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΑΖ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΑΖ Γ, ἡ μείζων τῆ ἐλάττονι ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα μεταπεσεῖται τῆς ΑΔ ἡ θέσις. θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΔ.

 $\lambda \alpha'$.

'Εὰν ἀπὸ δεδομένου σημείου ἐπὶ θέσει 'δεδομένην εὐθεῖαν εὐθεῖα γραμμή προσβληθή δεδομένη τῷ με-γέθει, δέδοται καὶ τή θέσει.

ἀπὸ γὰο δεδομένου σημείου τοῦ Α ἐπὶ θέσει δεδο20 μένην εὐθεῖαν τὴν ΒΓ εὐθεῖα γοαμμὴ ἤχθω δεδομένη τῷ μεγέθει. λέγω, ὅτι καὶ τῆ θέσει δέδοται.

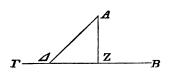
πέντοφ γὰρ τῷ A, διαστήματι δὲ τῷ A o πύπλος γεγράφθω δ E o Z. Θέσει ἄρα ἐστὶν δ E o Z πύπλος: δέδοται γὰρ αὐτοῦ τὸ A πέντρον τῆ Θέσει παὶ ἡ ἐπ 25 τοῦ πέντρον ἡ A o Z τῷ μεγέθει. Θέσει δὲ παὶ ἡ B o Z

^{6.} εὐθεῖαν] om. a. 10. τῆς (pr.)] ἡ a. 13. ἐλάσσονι va. 14. θέσει] θέσες a. Sequenter tres demonstr. aliae, u. app. 20. Post ἤχθω add. ἡ \triangle E Vat. v, ἡ \triangle A a. 21. δέδοται καὶ τῆ θέσει a. 22. κύκλος] comp. a. 23. θέσει — κύκλος] ὁ δὲ Ε \triangle Ζ κύκλος (comp.) δέδοται a. Ε \triangle Ζ] \triangle EZ PVat. v.

XXX.

Si a dato puncto ad rectam positione datam recta linea ducitur datum efficiens angulum, ducta recta data est positione.

nam a dato puncto \mathcal{A} ad rectam $\mathcal{B}\Gamma$ positione datam recta linea $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$ ducatur datum efficiens angulum $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}\Gamma$. dico, $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$ datam esse positione.

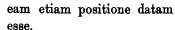
nam si minus, puncto A manente positio rectae $A\Delta$ mutabitur seruans magnitudinem anguli $A\Delta\Gamma$. mutetur et sit AZ. itaque

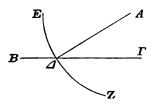
 $\angle A\Delta\Gamma = AZ\Gamma$, maior minori [I, 16]; quod fieri non potest. itaque positio rectae $A\Delta$ non mutabitur. ergo $A\Delta$ positione data est [def. 4].

XXXI.

Si a dato puncto ad rectam positione datam recta linea data magnitudine adducitur, etiam positione data erit.

nam a dato puncto A ad rectam $B\Gamma$ positione datam recta linea ducatur data magnitudine. dico,

nam centro A, radio autem $A\Delta$ circulus describatur $E\Delta Z$. positione igitur circulus $E\Delta Z$ datus est [def. 6]; nam datum est A

centrum eius positione et radius $A\Delta$ magnitudine. uerum etiam recta $B\Gamma$ positione data est. sin autem

5

εὐθεῖα. ἐὰν δὲ δύο γοαμμαὶ τῆ θέσει δεδομέναι τέμνωσιν ἀλλήλας, δέδοται τὸ σημεῖον, καθ' ὁ τέμνουσιν ἀλλήλας δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Δ . ἔστι δὲ καὶ τὸ Λ δοθέν. Θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ $\Lambda\Delta$.

λβ'.

'Εὰν εἰς παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ δεδομένας ποιοῦσα γωνίας, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῷ μεγέθει.

είς γὰρ παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας 10 τὰς ΑΒ, ΓΔ εὐθεῖα γραμμὴ ἤχθω ἡ ΕΖ δεδομένας ποιοῦσα γωνίας τὰς ὑπὸ ΒΕΖ, ΕΖΔ. λέγω, ὅτι δέδοται ἡ ΕΖ τῷ μεγέθει.

εἰλήφθω γὰο ἐπὶ τῆς ΓΔι δοθὲν σημεῖον τὸ Η, καὶ διὰ τοῦ Η τῆ ΕΖ παράλληλος ἤχθω ἡ ΗΘ. ἐπεὶ 15 παράλληλός ἐστιν ἡ ΗΘ τῆ ΕΖ καὶ εἰς αὐτὰς εὐθεῖα ἐμπέπτωκεν ἡ ΓΔ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΕΖΔ τῆ ὑπὸ ΘΗΔ. δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ΕΖΔ δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΘΗΔ. ἐπεὶ οὖν πρὸς θέσει δεδομένη εὐθεία τῆ ΓΔ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείφ δεδομένφ 20 τῷ Η εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ΗΘ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ ΘΗΖ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΘ. θέσει δὲ καὶ ἡ ΔΒ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Θ σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ τὸ Η δοθέν. δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΘ τῷ μεγέθει καί ἐστιν ἴση τῆ ΕΖ. δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ καὶ 25 ἡ ΕΖ τῷ μεγέθει.

^{1.} τέμνωσιν] τέμνουσιν P. 6. εἰς] πρός β. 10. τάς] τῆ a. 14. ἐπεἰ — 15. ΗΘ] ἐπεὶ οὖν ἡ ΗΘ παράλληλος a. 15. εὐθεῖα] om. a. 16. ἐμπέπτωπεν] -τ- supra scr. v. τῶν ΕΖΔ a. ΕΖΔ] ΕΔΖ v. τῆ — 17. ΕΖΔ] om. a. 18. ΘΗΔ] τῶν ΘΗΖ a. δεδομένην εὐθεῖαν τήν a. 20. δεδο-

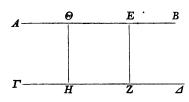
duae lineae positione datae inter se secant, punctum, in quo inter se secant, datum est [prop. XXV]; quare punctum Δ datum est. uerum etiam Δ datum est. ergo recta $\Delta\Delta$ positione data est [prop. XXVI].

XXXII.

Si ad parallelas positione datas recta linea ducitur datos efficiens angulos, ducta recta magnitudine data est.

nam ad parallelas AB, $\Gamma\Delta$ positione datas recta linea EZ ducatur datos efficiens angulos BEZ, $EZ\Delta$. dico, rectam EZ datam esse magnitudine.

nam sumatur in recta $\Gamma \Delta$ datum punctum H, et per H rectae EZ parallela ducatur $H \Theta$. quoniam

 $H\Theta$ parallela est rectae EZ et in eas recta incidit $\Gamma \Delta$, erit $\angle EZ\Delta = \Theta H\Delta$ [I, 29]. uerum datus est angulus $EZ\Delta$; itaque etiam angulus $\Theta H\Delta$ datus est

[def. 1]. iam quoniam ad rectam $\Gamma \Delta$ positione datam et datum punctum in ea positum H recta linea $H\Theta$ ducta est datum efficiens angulum ΘHZ , positione data erit $H\Theta$ [prop. XXIX]. uerum etiam AB positione data est. ergo punctum Θ datum est [prop. XXV]. uerum etiam H datum est. itaque $H\Theta$ data est magnitudine [prop. XXVI]; et aequalis est rectae EZ [I, 34]. ergo etiam EZ data est magnitudine [def. 1].

μένην — 21. ΘΗΖ] om. a. 22. καί] supra add. comp. m. 2 v. σημείφ v. 23. δοθέν] om. Vat.

λγ'.

Έαν είς παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ δεδομένη τῷ μεγέθει, δεδομένας ποιήσει γωνίας.

είς γὰο παραλλήλους τη θέσει δεδομένας εὐθείας τὰς AB, $\Gamma \Delta$ εὐθεῖα γραμμή ήχθω ή EZ, δεδομένη τῷ μεγέθει. λέγω, ὅτι δεδομένας ποιήσει γωνίας τὰς ὑπὸ τῶν BEZ, $EZ\Delta$.

εἰλήφθω γὰο ἐπὶ τῆς ΑΒ δοθὲν σημεῖον τὸ Η καὶ 10 διὰ τοῦ Η τῆ ΕΖ παράλληλος ἤχθω ἡ ΗΘ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΕ τῆ ΗΘ. δοθεῖσα δὲ ἡ ΕΖ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΗΘ. καί ἐστι τὸ Η δοθέν. ὁ ἄρα κέντρφ μὲν τῷ Η, διαστήματι δὲ τῷ ΗΘ κύκλος γραφόμενος ἔσται τῆ θέσει. γεγράφθω καὶ ἔστω ὁ ΚΘΛ. θέσει ἄρα 15 ἐστὶν ὁ ΚΘΛ. θέσει δὲ καὶ ἡ ΓΔ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Θ σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΓΔ. δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΘ. θέσει δὲ καὶ ἡ ΓΔ. δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΗΘΔ γωνία, καί ἐστι τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΔ ἴση. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΕΖΔ. καὶ λοιπὴ 20 ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΖΕΒ δοθεῖσά ἐστιν.

λδ'.

Έὰν εἰς παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας ἀπὸ δεδομένου σημείου εὐθεία γραμμὴ ἀχθῆ, εἰς δεδομένον λόγον τμηθήσεται.

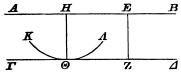
^{5.} γάρ] supra add. m. 2 v. 8. τῶν] del. m. 2 Vat., om. a. 11. Post EZ add. μεγέθει PVat. v. 12. τό] τη a. 13. κύκλος] comp. a. 14. Post θέσει (pr.) add. δεδομένος a. γεγράφθω — p. 58, 10. δοθὲν ἄρα] om. hic a; eorum loco propter transmutationem foliorum (u. praef.) reperiuntur p. 76, 16 τριγώνου — p. 80, 7 ἐπὶ τὴν ΑΓ. 18. ΗΘΔ] ΘΔ Vat.,

XXXIII.

Si ad rectas parallelas positione datas recta linea ducitur data magnitudine, datos efficiet angulos.

nam ad rectas parallelas positione datas AB, $\Gamma\Delta$ recta linea ducatur EZ data magnitudine. dico, eam datos efficere angulos BEZ, $EZ\Delta$.

nam sumatur in recta AB datum punctum H, et per H rectae EZ parallela ducatur $H\Theta$. itaque $ZE = H\Theta$ [I, 34]. sed data est EZ; quare etiam

 $H\Theta$ data est [def. 1]. et punctum H datum est. itaque circulus descriptus centro H, radio autem $H\Theta$ datus erit

positione [def. 6]. describatur et sit $K\Theta\Delta$. positione igitur datus est circulus $K\Theta\Delta$. uerum etiam recta $\Gamma\Delta$ positione data est. itaque datum est punctum Θ [prop. XXV]. uerum etiam H datum est; itaque $H\Theta$ data est positione [prop. XXVI]. uerum etiam $\Gamma\Delta$ positione data est. itaque datus est angulus $H\Theta\Delta$. et $L H\Theta\Delta = EZ\Delta$ [I, 29]. quare etiam $L EZ\Delta$ datus est [def. 1]. ergo etiam qui relinquitur L EEB datus est [I, 29; prop. IV].

XXXIV.

Si ad parallelas rectas positione datas a dato puncto recta linea ducitur, secundum datam rationem secabitur.

H add. m. 2. $\gamma \omega \nu l \alpha$] $\gamma \omega \nu \iota \tilde{\omega} \nu$ P. 19. $\kappa \iota t$ (pr.)] om. Vat. 20. Z E B] $Z E \triangle$ b (u. praef.). ἐστι v, ν add. m. 2. Seq. demonstr. altera, u. app. 21. $\lambda \delta'$] $\mu \epsilon'$ b.

15

είς γὰο παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας τὰς AB, $\Gamma \triangle$ ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ E εὐθεία γραμμὴ ῆχθω ἡ EZH. λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ τῆς EZ πρὸς ZH δοθείς.

5 ἤχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Ε σημείου ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετος ἡ ΕΚΘ. ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ Ε ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΓΔ εὐθεῖα γραμμὴ ἡπται ἡ ΕΘ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΕΘΗ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΘ· θέσει δὲ καὶ ἐκατέρα τῶν 10 ΑΒ, ΓΔ· δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν Κ, Θ. ἔστι δὲ καὶ τὸ Ε δοθέν δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἐκατέρα τῶν ΕΚ, ΚΘ. λόγος ἄρα τῆς ΕΚ πρὸς τὴν ΚΘ δοθείς. καί ἐστιν ὡς ἡ ΕΚ πρὸς τὴν ΚΘ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς τὴν ΖΗ. λόγος ἄρα καὶ τῆς ΕΖ πρὸς τὴν ΖΗ δοθείς.

 $\lambda arepsilon'$.

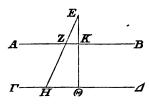
'Εὰν ἀπὸ δεδομένου σημείου ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ καὶ τμηθῆ εἰς δεδομένον λόγον, διὰ δὲ τῆς τομῆς παρὰ τὴν θέσει δεδομένην εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ 20 θέσει.

ἀπὸ γὰο δεδομένου σημείου τοῦ A ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΓB εὐθεῖα γοαμμὴ ἤχθω ἡ $A \Delta$ καὶ τετμήσθω εἰς δεδομένον λόγον τὸν τῆς ΔE ποὸς E A, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ E τῆ $B \Gamma$ παράλληλος ἡ ZEH. 25 λέγω, ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ ZEH.

^{1.} $\delta \epsilon \delta o \mu \acute{\epsilon} \nu \alpha \varsigma$] bis b (non a). 5. $\epsilon \acute{\epsilon} \theta \epsilon \emph{l} \alpha$ ná $\theta \epsilon r o \varsigma$ b. 6. $\ell \pi \epsilon \emph{l}$] $\ell \pi \epsilon \emph{l}$ o $\delta \nu$ b. $\ell \pi \emph{l}$ — 8. $E \Theta$] om. b. 8. $\pi o \iota o \tilde{\nu} \alpha \nu$ b. $E \Theta H$] $E \Theta \Delta$ b. 10. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \acute{\sigma}$ Vat. K, Θ on $\mu \epsilon \emph{l} \omega \nu$ a. 11. E] ΔE a. 12. E K, $K \Theta$] ΘK , K E a. Post $\lambda \acute{\sigma} \nu \sigma$ add. $\ell \sigma \tau \iota \nu$ a. $\tau \acute{\eta} \nu$] a; $\tau \acute{\sigma}$ PVat. ν , sed corr. m. 2 Vat. 13. nal $\ell \sigma \tau \iota \nu$ as $\ell \sigma \iota \nu$ as $\ell \nu$ as

nam ad parallelas rectas positione datas AB, $\Gamma \Delta$ a dato puncto E recta linea ducatur EZH. dico, rationem EZ:ZH datam esse.

nam ducatur a puncto E ad $\Gamma \Delta$ perpendicularis $EK\Theta$. quoniam a dato puncto E ad rectam positione

datam $\Gamma \Delta$ recta linea ducta est $E \Theta$ datum efficiens angulum $E \Theta H$, $E \Theta$ data erit positione [prop. XXX]. uerum etiam utraque AB, $\Gamma \Delta$ positione data est; itaque utrumque punctum K, Θ

datum est [prop. XXV]. uerum etiam E datum est. itaque utraque EK, $K\Theta$ data est [prop. XXVI]. quare ratio EK: $K\Theta$ data est [prop. Π]. et est

 $EK: K\Theta = EZ: ZH$ [VI, 2].

ergo etiam ratio EZ:ZH data est [def. 2].

XXXV.

Si a dato puncto ad rectam positione datam recta linea ducitur et secundum datam rationem secatur, et per punctum sectionis rectae positione datae parallela recta linea ducitur, ducta recta data est positione.

nam a dato puncto \mathcal{A} ad rectam positione datam ΓB recta linea $\mathcal{A}\mathcal{A}$ ducatur et secetur secundum datam rationem $\mathcal{A}E:E\mathcal{A}$, et ducatur per punctum E rectae $B\Gamma$ parallela ZEH. dico, ZEH positione datam esse.

^{15.} λε'] λ5' β. 22. ΓΒ] ΓΔ PVat.v, ΘΒ a; corr. Monac. 361 m. 2. 25. ZEH] ZH a.

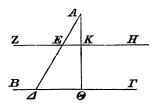
ήχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΘ. ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ Α ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΒΓ εὐθεῖα γραμμὴ ἤκται ἡ ΑΘ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΑΘΔ, θέσει ἄρα ἐστὶν ὁ ἡ ΑΘ. θέσει δὲ καὶ ἡ ΒΓ· δοθὲν ἄρα τὸ Θ σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ τὸ Α δοθέν. δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΘ. καὶ ἐπεὶ λόγος τῆς ΔΕ πρὸς τὴν ΕΛ δοθείς, ὡς δὲ ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΛ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς τὴν ΚΛ, λόγος ἄρα καὶ ὁ τῆς ΘΚ πρὸς τὴν ΚΛ δοθείς. συν-10 θέντι ἄρα λόγος ἐστὶ τῆς ΘΛ πρὸς ΑΚ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ ΘΛ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΛΚ. ἀλλὰ καὶ τῆ θέσει. καί ἐστι τὸ Λ δοθέν δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Κ. ἐπεὶ οὖν διὰ δεδομένου σημείου τοῦ Κ παρὰ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΒΓ εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ΖΗ, 15 θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗ.

λς'.

Έὰν ἀπὸ δεδομένου σημείου ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ καὶ προστεθῆ τις αὐτῆ εὐθεῖα λόγον ἔχουσα πρὸς αὐτὴν δεδομένον, διὰ δὲ 20 τοῦ πέρατος τῆς προστεθείσης παρὰ τὴν τῆ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει.

ἀπὸ γὰο δεδομένου σημείου τοῦ A ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν $B\Gamma$ εὐθεῖα γοαμμὴ ἤχθω ἡ $A\Delta$, 25 καὶ προσκείσθω τῆ $A\Delta$ ἡ AE λόγον ἔχουσα πρὸς τὴν

ducatur enim a puncto A ad $B\Gamma$ perpendicularis $A\Theta$. quoniam a dato puncto A ad rectam $B\Gamma$ positione datam recta linea ducta est $A\Theta$ datum effi-

ciens angulum $\mathcal{A}\Theta\mathcal{A}$, $\mathcal{A}\Theta$ positione data erit [prop. XXX]. uerum etiam $\mathcal{B}\Gamma$ positione data est; itaque punctum Θ datum est [prop. XXV]. uerum etiam \mathcal{A} datum est. ergo $\mathcal{A}\Theta$ data est [prop.

XXVI]. et quoniam ratio $\Delta E : EA$ data est et $\Delta E : EA = \Theta K : KA$ [VI, 2], etiam ratio $\Theta K : KA$ data erit [def. 2]. componendo igitur ratio $\Theta A : AK$ data est [prop. VI]. data est autem ΘA . quare etiam AK data est [prop. II]. uerum etiam positione data est. et punctum A datum est; quare etiam K datum est [prop. XXVII]. iam quoniam per datum punctum K rectae positione data est, E parallela E ducta est, E positione data erit [prop. XXVIII].

XXXVI.

Si a dato puncto ad rectam positione datam recta linea ducitur, eique aliqua recta adiicitur rationem ad eam habens datam, et per terminum adiectae rectae recta linea ducitur rectae positione datae parallela, ducta recta data est positione.

nam a dato puncto \mathcal{A} ad rectam positione datam $B\Gamma$ recta linea ducatur $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$, et rectae $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$ adiiciatur $\mathcal{A}E$ rationem ad $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$ habens datam, et per punctum E

^{16.} $\lambda 5'$] $\lambda \xi'$ β . 20. $\tau \tilde{\eta}$] om. β . 21. $\epsilon \delta \theta \epsilon i \alpha \nu$] om. PVat. $\epsilon \delta \theta \epsilon i \alpha$] om. v. 25. $A\Delta$] ΔA a.

 $A \triangle$ δεδομένον, διὰ δὲ τοῦ E τῆ $B \Gamma$ παράλληλος ῆχθω ή Z K. λέγω, ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ Z K.

ἤχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΘ καὶ διήχθω ἐπὶ τὸ Η. ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένου σημείου 5 τοῦ Α ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΒΓ εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ΑΘ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ ΑΘΓ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΑΗ. θέσει δὲ καὶ ἡ ΒΓ · δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Θ σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ τὸ Α δοθέν · δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΘ. καὶ ἐπεὶ λόγος 10 ἐστὶ τῆς ΔΑ πρὸς τὴν ΑΕ δοθείς, ὡς δὲ ἡ ΔΑ πρὸς τὴν ΑΕ, οὕτως ἡ ΘΑ πρὸς τὴν ΑΗ, λόγος ἄρα καὶ τῆς ΘΑ πρὸς τὴν ΑΗ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ ΘΑ · δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΑΗ. ἀλλὰ καὶ τῆ θέσει. καὶ ἐστι δοθὲν τὸ Α · δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Η. ἐπεὶ οὖν διὰ 15 δεδομένου σημείου τοῦ Η παρὰ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΒΓ εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ΖΗΚ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΗΚ.

λζ'.

'Εὰν εἰς παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας 20 εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ καὶ τμηθῆ εἰς δεδομένον λόγον, διὰ δὲ τῆς τομῆς παρὰ τὰς τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει.

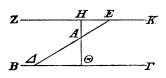
είς γὰο παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας τὰς AB, ΓΔ εὐθεία γραμμὴ ἤχθω ἡ ΕΖ καὶ τετμήσθω 25 είς δεδομένον λόγον τὸν τῆς ZH πρὸς τὴν HE, καὶ διήχθω διὰ τοῦ Η ὁποτέρα τῶν AB, ΓΔ παράλληλος ἡ ΘΚ. λέγω, ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ ΘΚ.

^{1.} AΔ] AE a. 7. ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΑΗ] ἡ ΑΗ a. 8. ἔστι
— 9. ΑΘ] om. a. 9. ΑΘ] ΔΔ Vat. 15. Post H add. παρὰ
δεδομένου σημείου τοῦ Η a. 17. ΖΗΚ] ΖΗ a. 18. λξ΄]
λη΄ β. 25. καί] om. Vat., ins. m. 2. 26. Η] Η. ἡ Vat.
παράλληλος] comp. Vat., παράλληλ- in ras. m. 2 v.

DATA. 63

rectae $B\Gamma$ parallela ducatur ZK. dico, ZK datam esse positione.

ducatur enim a puncto \mathcal{A} ad $\mathcal{B}\Gamma$ perpendicularis $\mathcal{A}\Theta$ et educatur ad \mathcal{H} . quoniam a dato puncto \mathcal{A} ad rectam positione datam $\mathcal{B}\Gamma$ recta linea ducta est

 $A\Theta$ datum efficiens angulum $A\Theta\Gamma$, recta ΘAH positione data erit [prop. XXX]. uerum etiam $B\Gamma$ positione data est; itaque punctum Θ datum est [prop.

XXV]. uerum etiam A datum est. ergo $A\Theta$ data est [prop. XXVI]. et quoniam ratio $\Delta A:AE$ data est et $\Delta A:AE = \Theta A:AH$ [VI, 4], etiam ratio $\Theta A:AH$ data erit [def. 2]. data est autem ΘA . quare etiam AH data est [prop. II]. uerum etiam positione data est. et datum est punctum A; quare etiam H datum est [prop. XXVII]. iam quoniam per datum punctum H rectae $B\Gamma$ positione datae parallela recta linea ducta est ZHK, ZHK positione data erit [prop. XXVIII].

XXXVII.

Si ad parallelas rectas positione datas recta linea ducitur et secatur secundum datam rationem, et per terminum sectionis rectis positione datis parallela recta linea ducitur, ducta recta data est positione.

nam ad parallelas rectas positione datas AB, $\Gamma \Delta$ recta linea ducatur EZ et secetur secundum datam rationem ZH:HE, et educatur per punctum H utrique AB, $\Gamma \Delta$ parallela ΘK . dico, ΘK datam esse positione.

είλήφθω γὰρ έπὶ τῆς ΑΒ δοθὲν σημεῖον τὸ Λ, καὶ κατήχθω ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετος ἡ ΛΝ. έπει ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ Λ ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν $\Gamma \Delta$ εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ ΛN , 5 δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΛΝΔ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΛN . Θέσει δὲ καὶ ἡ $\Gamma \Delta$. δοθὲν ἄρα τὸ Ν σημείον. ἔστι δὲ καὶ τὸ Λ δοθέν δοθείσα ἄρα έστιν ή ΛΝ. και έπει λόγος έστι τῆς ΖΗ πρὸς τὴν ΗΕ δοθείς, ως δε ή ΖΗ πρός την ΗΕ, ούτως η ΝΜ 10 πρὸς τὴν ΜΛ, λόγος ἄρα καὶ τῆς ΝΜ πρὸς τὴν ΜΛ δοθείς ωστε και της ΝΛ προς την ΜΛ έστι δοθείς λόγος. δοθεϊσα δε ή ΝΛ. δοθεϊσα άρα καλ ή ΛΜ. άλλα και τη θέσει. και έστι δοθέν το 1. δοθέν άρα καὶ τὸ Μ. ἐπεὶ οὖν διὰ δεδομένου σημείου τοῦ Μ 15 παρά θέσει δεδομένην εύθεῖαν την ΓΔ εύθεῖα νραμμή ήπται ή ΘΚ, θέσει άρα έστιν ή ΘΚ.

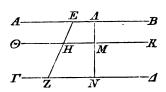
λη'.

Έὰν εἰς παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας εὐθεία γραμμὴ ἀχθῆ καὶ προστεθῆ τις αὐτῆ εὐθεῖα 20 λόγον ἔχουσα πρὸς αὐτὴν δεδομένον, διὰ δὲ τοῦ πέρατος παρὰ τὰς τῆ θέσει δεδομένας παράλληλος εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει.

είς γὰο παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας εὐθείας τὰς AB, $\Gamma \Delta$ εὐθεῖα γραμμή ἤχθω ή EZ, καὶ προσ-

^{2.} nατήχθω] διήχθω a. A] A a. 5. τᾶν] τήν Vat., del. m. 2. 7. δοθείσα] θέσει a. 8. τήν] τῆ a. 9. HE (pr.)] H supra scr. m. 1 v. NM] MN a. 10. NM] MN va. 11. MA] AM a. λόγος έστὶ δοθείς a. 13. ἀλλά] om. a. 17. λη΄] λθ΄ β. 18. εὐθείας τῆ θέσει δεδομένας β (non a). 20. Post πέρατος cum editoribus desidero τῆς προστεθείσης. 21. παρ-άλληλος] εὐθείας β. 22. ἄχθει v, corr. m. 2. ἀχθείσα] in hoc uocabulo incipit b; titulus est: εὐπλείδον δεδομένα τῆς θέωνος ἐπδόσεως, mg. λείπει ἡ ἀρχή.

sumatur enim in recta AB datum punctum A, et ducatur ab A ad ΓA perpendicularis AN. quoniam a dato puncto A ad rectam positione datam ΓA recta

linea ducta est ΔN datum efficiens angulum $\Delta N \Delta$, positione data erit ΔN [prop. XXX]. sed positione etiam $\Gamma \Delta$ data est. ergo punctum N datum est

[prop. XXV]. uerum etiam Λ datum est. itaque recta ΛN data est [prop. XXVI]. et quoniam ratio ZH:HE data est et $ZH:HE = NM:M\Lambda$ [VI, 2], etiam ratio $NM:M\Lambda$ data erit [def. 2]. quare etiam ratio $N\Lambda:M\Lambda$ data est [prop. VI]. sed data est $N\Lambda$ ergo etiam ΛM data est [prop. II]. uerum etiam positione data est. et datum est punctum Λ ; itaque etiam M datum est [prop. XXVII]. iam quoniam per datum punctum M rectae positione datae $\Gamma \Lambda$ parallela recta linea ducta est ΩK , ΩK positione data erit [prop. XXVIII].

XXXVIII.

Si ad parallelas rectas positione datas recta linea ducitur, eique adiicitur aliqua recta rationem ad eam habens datam, et per terminum rectis positione datis parallela recta linea ducitur, ducta recta positione data est.

nam ad parallelas rectas positione datas AB, $\Gamma\Delta$ recta linea ducatur EZ, eique adiiciatur aliqua recta

In figg. codd. Pv etiam EHZ perpendicularis est. Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

κείσθω τις αὐτῆ εὐθεῖα ἡ EH λόγον ἔχουσα πρὸς τὴν EZ δεδομένον, διὰ δὲ τοῦ H δποτέρα τῶν AB, $\Gamma \Delta$ εὐθειῶν παράλληλος εὐθεῖα γραμμὴ ἤχθω ἡ ΘK . λέγω, ὅτι θέσει ἐστὶν ἡ ΘK .

είλήφθω γάρ έπὶ τῆς ΑΒ δοθέν σημεῖον τὸ Ν, καὶ ήγθω ἀπὸ τοῦ Ν ἐπὶ τὴν Γ⊿ κάθετος εὐθεῖα γραμμή ή ΝΜ και διήχθω έπι τὸ Δ. έπει ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ Ν ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν την ΓΔ εύθεῖα γραμμή ήπται ή ΝΜ δεδομένην ποι-10 οῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ ΝΜΔ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΛΝΜ. θέσει δὲ καὶ ή $\Gamma \triangle$. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ M σημεῖον. έστι δε και το Ν δοθέν. δοθείσα άρα έστιν ή ΝΜ. καὶ έπεὶ λόγος έστὶ τῆς ΖΕ πρὸς τὴν ΕΗ δοθείς, ὡς δε ή ΖΕ πρός την ΗΕ, ούτως ή ΝΜ πρός την ΝΛ, 15 λόγος ἄρα καὶ τῆς ΜΝ πρὸς τὴν ΝΛ δοθείς. δοθεῖσα δε ή ΝΜ. δοθείσα άρα καὶ ή ΝΛ. άλλὰ καὶ τῆ θέσει. καί έστι τὸ Ν δοθέν δοθέν ἄρα καὶ τὸ Δ. έπεὶ οὖν διὰ δεδομένου σημείου τοῦ Λ παρὰ θέσει δεδομένην εύθεῖαν την ΑΒ εύθεῖα γραμμή ήπται ή ΘΚ, θέσει 20 ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΚ.

λ0'.

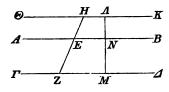
'Εὰν τριγώνου έκάστη τῶν πλευρῶν δεδομένη ἦ τῷ μεγέθει, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ εἴδει.

τριγώνου γὰρ τοῦ ΑΒΓ ἐκάστη τῶν πλευρῶν 25 δεδομένη ἔστω τῷ μεγέθει· λέγω, ὅτι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον δέδοται τῷ εἴδει.

^{2.} τήν] αὐτὴν τήν b. 3. εὐθειῶν] om. b. παράλληλος] b, om. rell. 5. N] M b, item lin. 8, 17. 7. NM] MN b, item lin. 9, 12, 16. 10. NMΔ] MΔ v, MNB b et dein add. δοθείσα ἄρα ἐστὶ ἡ MN. ΛΝΜ] ΛΜΝ Pv, ΛΜ Vat., MN b. 12. δοθείσα] Hardy; θέσει Pvb, ἐπεί Vat.; Parisin. 2472 θέσει del. et in mg. scr. m. rec.: 'δοθέν' ut puto.

EH rationem ad EZ habens datam, et per H utrique rectae AB, $\Gamma \triangle$ parallela recta linea ducatur ΘK . dico, ΘK datam esse positione.

nam sumatur in recta AB datum punctum N, et ducatur ab N ad $\Gamma \triangle$ perpendicularis recta linea NM et educatur ad \triangle quoniam a dato puncto N ad

rectam positione datam $\Gamma \Delta$ recta linea ducta est NM datum efficiens angulum $NM\Delta$, positione data erit ΔNM [prop. XXX]. sed positione etiam $\Gamma \Delta$

data est. ergo punctum M datum est [prop. XXV]. uerum etiam N datum est. itaque recta NM data est [prop. XXVI]. et quoniam ratio ZE:EH data est et ZE:EH=NM:NA [VI, 2], etiam ratio MN:NA data erit [def. 2]. sed data est NM. ergo etiam NA data est [prop. II]. uerum etiam positione data est. et datum est punctum N. itaque etiam A datum est [prop. XXVII]. iam quoniam per datum punctum A rectae positione datae AB parallela recta linea ducta est ΘK , ΘK positione data erit [prop. XXVIII].

XXXIX.

Si trianguli unumquodque laterum datum est magnitudine, triangulus datus est specie.

nam trianguli $AB\Gamma$ unumquodque laterum datum sit magnitudine. dico, triangulum datum esse specie.

^{14.} HE] EH Vat. b. 15. MN] NM P. 16. NA] MA b. 17. $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\hat{\iota} = 18$. A] om. b. 21. $\lambda\vartheta'$] μ' b. 23. $\tau\delta$] $\kappa\alpha\hat{\iota}$ $\tau\delta$ v. 26. $\epsilon\hat{\iota}\delta\epsilon\hat{\iota}$] corr. ex $\epsilon\hat{\iota}\delta\eta$ m. 2 v.

έκκείσθω γὰρ εὐθεία τῆ θέσει δεδομένη ἡ ΔM , πεπερατωμένη μὲν κατὰ τὸ Δ , ἄπειρος δὲ κατὰ τὸ λοιπόν, καὶ κείσθω τῆ μὲν AB ἴση ἡ ΔE · δοθεῖσα δὲ ἡ AB· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΔE ·

5 άλλὰ καὶ τῆ θέσει καί έστι δοθὲν τὸ \triangle τος ἄρα καὶ τὸ E τῆ δὲ $B\Gamma$ ἴση ἡ EZ. δοθεῖσα δὲ ἡ $B\Gamma$. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ EZ. ἀλλὰ καὶ τῆ θέσει καί έστι δοθὲν τὸ E. δοθὲν

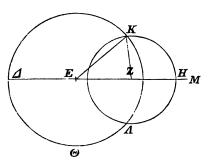
10 ἄρα καὶ τὸ Ζ· τῆ δὲ ΑΓ ἴση ἡ ΖΗ. δοθεῖσα δὲ ἡ ΑΓ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΖΗ. ἀλλὰ καὶ τῆ θέσει. καὶ ἐστι δοθὲν τὸ Ζ· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Η. καὶ κέντρφ μὲν τῷ Ε, διαστήματι δὲ τῷ ΕΔ κύκλος γεγράφθω ὁ ΔΚΘ· θέσει ἄρα ἐστὶν ὁ ΔΚΘ. πάλιν κέντρφ μὲν τῷ Ζ,
15 διαστήματι δὲ τῷ ΖΗ κύκλος γεγράφθω ὁ ΗΚΛ· θέσει ἄρα ἐστὶν ὁ ΗΚΛ· θέσει δὲ καὶ ὁ ΔΘΚ κύκλος· δοθὲν ἄρα ἐστὶν καὶ τὸ Κ σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ ἐκάτερον τῷν Ε, Ζ δοθέν· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἑκάστη τῷν ΚΕ, ΕΖ, ΖΚ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει· δέδοται ἄρα
20 τὸ ΚΕΖ τρίγωνον τῷ εἴδει. καί ἐστιν ἴσον τε καὶ ὅμοιον τῷ ΑΒΓ· δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ είδει.

In figg. codd. PVat. est $AB = A\Gamma$, $E\Delta = ZH$; litt. M om. PVat. v; pro Δ hab. A b.

^{1.} δεδομένη τῆ θέσει εὐθεῖα b. δεδομένη] om. Pv. $\triangle M$] $\triangle H$ et supra H scr. M m. 1 b. 5. Post δοθέν add. δέ (comp.) b. 10. τῆ] ἡ b. ἡ (pr.)] τῆ b. 13. $E\triangle$] $\triangle E$ b. 14. θέσει $-\triangle K\Theta$] om. b. πάλιν] καὶ πάλιν b. 15. ZH] $E\triangle$ γ, supra scr. m. 1 ZH. 17. καί (pr.)] om. b. ἔστι καὶ ἐστι ν. 18. ἐκάστη] ἐκατέρα b. 20. τό] καὶ τό ν. 21. τῷ (pr.)] αὐτῷ τό b.

DATA. 69

ponatur enim recta positione data ΔM , terminata in puncto Δ , ceterum autem infinita, et ponatur $\Delta E = AB$. sed data est AB. quare etiam ΔE data

est [def. 1]. uerum etiam positione data est. et datum est punctum Δ ; itaque etiam E datum est [prop. XXVII]. ponatur $EZ = B\Gamma$. sed data est $B\Gamma$. quare etiam EZ data est [def. I]. uerum etiam posi-

tione data est. et datum est punctum E; itaque etiam Z datum est [prop. XXVII]. ponatur autem $ZH = A\Gamma$. sed data est $A\Gamma$. quare etiam ZH data est [def. 1]. uerum etiam positione data est. et datum est punctum Z; itaque etiam H datum est [prop. XXVII]. et centro E, radio autem $E\Delta$ circulus describatur $\Delta K\Theta$. itaque △K⊕ datus est positione [def. 6]. rursus centro Z, radio autem ZH circulus describatur HKA. itaque HKA datus est positione [ib.]. sed etiam circulus $\Delta K\Theta$ positione datus est. ergo etiam punctum Kdatum est [prop. XXV]. uerum etiam utrumque punctum E, Z datum est. itaque unaquaeque rectarum KE, EZ, ZK positione et magnitudine data est [prop. XXVI]. ergo triangulus KEZ datus est specie [def. 3]. et aequalis et similis est triangulo $AB\Gamma$ [I, 8; I, 4; VI, def. 1]. ergo triangulus $AB\Gamma$ datus est specie [def. 3].

μ'.

Έὰν τοιγώνου έκάστη τῶν γωνιῶν δεδομένη ἦ τῷ μεγέθει, δέδοται τὸ τοίγωνον τῷ είδει.

τριγώνου γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ ἐκάστη τῶν γωνιῶν δεδο- 5 μένη ἔστω τῷ μεγέθει· λέγω, ὅτι δέδοται τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ εἰδει.

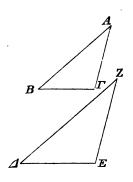
έκκείσθω γάο τη θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη εὐθεῖα ή ΔΕ, καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ ΔΕ καὶ τοῖς πρός αὐτή σημείοις τοῖς Δ, Ε τή μεν ὑπὸ ΓΒΑ γωνία 10 ἴση γωνία εὐθύγραμμος ή ὑπὸ ΕΔΖ, τῆ δὲ ὑπὸ τῶν $A\Gamma B$ ἴση ἡ ὑπὸ τῶν ΔEZ · λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λοιπή ἴση τή ὑπὸ τῶν ΔΖΕ ἐστιν. δοθεῖσα δὲ έκάστη τῶν πρὸς τοῖς A, B, Γ · δοθεῖσα ἄρα καὶ έκάστη των πρός τοις Δ, Ε, Ζ. έπελ οδυ πρός θέσει δεδο-15 μένη εὐθεία τῆ ΔΕ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείω δεδομένφ τῷ Δ εὐθεῖα γραμμή ἦκται ἡ ΔΖ δεδομένην ποιούσα γωνίαν την προς τῷ Δ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΖ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΕΖ θέσει έστίν δοθεν ἄρα έστι το Ζ σημείου. έστι δε και εκάτερου των Δ, Ε 20 δοθέν δοθεῖσα ἄρα έστιν έπάστη τῶν ΔΖ, ΔΕ, ΕΖ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δέδοται ἄρα τὸ ΔΖΕ τρίγωνον τῷ είδει. καί ἐστιν ὅμοιον τῷ ΑΒΓ τριγώνω: δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ είδει.

XL.

Si trianguli singuli anguli dati sunt magnitudine, triangulus datus est specie.

nam trianguli $AB\Gamma$ singuli anguli dati sint magnitudine. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

ponatur enim recta ΔE positione et magnitudine data, et ad ΔE et puncta in ea posita Δ , E angulo $\Gamma B A$ aequalis construatur angulus rectilineus

 $E\Delta Z$ et angulo $A\Gamma B$ aequalis ΔEZ [I, 23]. reliquus igitur angulus $BA\Gamma$ reliquo ΔZE aequalis est [I, 32]. sed singuli anguli ad puncta A, B, Γ positi dati sunt. itaque etiam singuli anguli ad Δ , E, E positi dati sunt [def. 1]. iam quoniam ad rectam positione datam ΔE et datum punctum in ea positum Δ recta linea ΔZ ducta est datum efficiens angu-

lum ad Δ positum, ΔZ data erit positione [prop. XXIX]. eadem igitur de causa etiam EZ positione data est. itaque punctum Z datum est [prop. XXV]. uerum etiam utrumque punctum Δ , E datum est. quare unaquaeque rectarum ΔZ , ΔE , EZ data est positione et magnitudine [prop. XXVI]. ergo triangulus ΔZE datus est specie [prop. XXXIX]. et similis est triangulo $\Delta B\Gamma$ [VI, 4]. ergo etiam triangulus $\Delta B\Gamma$ datus est specie [def. 3].

Φεσει αρα εστιν η $\triangle Z$ m. 2. 18. ἐστίν] ἐστι Vat. v. 20. $\triangle Z$] $Z\triangle$ b.

μα'.

Έαν τρίγωνον μίαν έχη γωνίαν δεδομένην, περλ δὲ τὴν δεδομένην γωνίαν αι πλευραλ πρὸς ἀλλήλας λόγον έχωσι δεδομένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ εἰδει.

έχέτω γὰρ τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ μίαν γωνίαν δεδομένην τὴν ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$, περὶ δὲ τὴν ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ αὶ πλευραὶ αἱ BA, $A\Gamma$ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἐχέτωσαν δεδομένον λέγω, ὅτι τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον δέδοται τῷ εἰδει.

έκκείσθω γάο τη θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη 10 εὐθεῖα ἡ ΔΖ καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ ΔΖ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείφ τῷ Ζ τῆ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία ἴση ή ὑπὸ τῶν ΔΖΕ. δοθεῖσα δὲ ή ὑπὸ τῶν ΒΑΓ. δοθείσα άρα καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΔΖΕ, ἐπεὶ οὖν πρὸς 15 θέσει δεδομένη εὐθεία τῆ ΔΖ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ δεδομένω σημείω τω Ζ εύθεῖα γραμμή ήπται ή ΖΕ δεδομένην ποιούσα γωνίαν την ύπο των ΔΖΕ, θέσει άρα έστιν ή ΖΕ. και έπει λόγος έστι τῆς ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ δοθείς, δ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω δ τῆς ΔΖ πρὸς τὴν 20 ΖΕ καὶ ἐπεζεύρθω ἡ ΔΕ λόγος ἄρα καὶ τῆς ΔΖ πρός την ΖΕ δοθείς δοθείσα δε η ΔΖ δοθείσα άρα καὶ ή ΖΕ. άλλὰ καὶ τῆ θέσει. καί έστι τὸ Ζ δοθέν δοθέν άρα καλ το Ε. έστι δε καλ εκάτερον των Δ, Ζ δοθέν δοθεϊσα άρα έστιν έπάστη των 25 ΔΖ, ΖΕ, ΔΕ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δέδοται άρα τὸ ΔΖΕ τῷ είδει. καὶ ἐπεὶ δύο τρίγωνα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ μίαν γωνίαν μία γωνία ίσην έγει, την

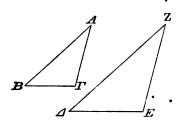
DATA. 73

XLI.

Si triangulus unum angulum datum habet et latera datum angulum comprehendentia rationem inter se habent datam, triangulus datus est specie.

habeat enim triangulus $AB\Gamma$ unum angulum datum $BA\Gamma$, et latera angulum $BA\Gamma$ comprehendentia BA, $A\Gamma$ inter se rationem habeant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

ponatur enim recta ΔZ positione et magnitudine data, et ad rectam ΔZ et punctum in ea positum Z angulo $BA\Gamma$ aequalis construatur angulus ΔZE [I,23]. sed

datus est angulus $BA\Gamma$. itaque etiam angulus AZE datus est [def. 1]. iam quoniam ad rectam positione datam AZ et datum punctum in ea positum Z recta linea ducta est ZE datum efficiens angulum

 ΔZE , ZE data erit positione [prop. XXIX]. et quoniam ratio $BA:A\Gamma$ data est, aequalis ei fiat ratio $\Delta Z:ZE$ et iungatur ΔE . itaque etiam ratio $\Delta Z:ZE$ data est [def. 2]. sed data est ΔZ . itaque etiam ZE data est [prop. II]. uerum etiam positione data est. et punctum Z datum est; quare etiam E datum est [prop. XXVII]. sed etiam utrumque punctum Δ , Z datum est. itaque unaquaeque rectarum ΔZ , ZE, ΔE positione et magnitudine data est [prop. XXVII]. ergo triangulus ΔZE datus est specie [prop. XXXIX]. et quoniam duo trianguli $\Delta B\Gamma$, ΔEZ unum angulum uni angulo aequalem habent, ΔEZ unum angulum uni angulo aequalem habent, ΔEZ

ύπὸ τῶν $BA\Gamma$ τῆ ὑπὸ τῶν ΔZE , περὶ δὲ τὰς ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$, ΔZE γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ ΔEZ τριγώνφ. δέδοται δὲ τὸ ΔZE τῷ εἰδει δέδοται ἄρα καὶ τὸ $AB\Gamma$ 5 τρίγωνον τῷ εἰδει.

$\mu\beta'$.

'Εὰν τοιγώνου αι πλευραί πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδομένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ είδει.

τριγώνου γὰρ τοῦ ΑΒΓ αι πλευραί πρὸς ἀλλήλας 10 λόγον ἐχέτωσαν δεδομένον λέγω, ὅτι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον δέδοται τῷ εἴδει.

έκκείσθω γὰρ δεδομένη τῷ μεγέθει εὐθεῖα ἡ Δ.
καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς ΑΒ πρὸς ΒΓ δοθεῖς, ὁ αὐτὸς
αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς Δ πρὸς τὴν Ε. δοθεῖσα δὲ ἡ Δ.

15 δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ Ε. πάλιν ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς ΒΓ
πρὸς τὴν ΑΓ δοθεῖς, ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς Ε
πρὸς τὴν Ζ. δοθεῖσα δὲ ἡ.Ε. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ Ζ.
καὶ ἐκ τριῶν εὐθειῶν, αῖ εἰσιν ἴσαι τρισὶ ταῖς δοθείσαις ταῖς Δ, Ε, Ζ, ὧν αὶ δύο τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσι
πάντη μεταλαμβανόμεναι, τρίγωνον συνεστάτω τὸ ΗΘΚ.
ὥστε ἴσην εἶναι τὴν μὲν Δ τῆ ΗΘ, τὴν δὲ Ε τῆ
ΘΚ, τὴν δὲ Ζ τῆ ΗΚ. δοθεῖσα δὲ ἐκάστη τῶν
Δ, Ε, Ζ. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἐκάστη τῶν ΗΘ, ΘΚ,
ΚΗ τῷ μεγέθει δέδοται ἄρα τὸ ΗΘΚ τρίγωνον τῷ
25 εἰδει. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως
ἡ Δ πρὸς τὴν Ε, ἴση δὲ ἡ μὲν Δ τῆ ΗΘ, ἡ δὲ Ε

^{1.} $BA\Gamma$] $AB\Gamma$ b, item lin. 2. 2. ΔZE] ΔEZ b. 6. $\mu\beta'$] $\mu\gamma'$ b. 8. $\tau\tilde{\varphi}$] $\dot{\epsilon}\nu$ $\tau\tilde{\varphi}$ b. 9. $AB\Gamma$] $A\Gamma$ b. 10. $\dot{\epsilon}\chi\dot{\epsilon}\tau\omega$ - $\sigma\alpha\nu$] $\dot{\epsilon}\chi\sigma\nu$ b. 12. $\tau\tilde{\varphi}$ $\mu\epsilon\gamma\dot{\epsilon}\vartheta\epsilon\iota$] om. b. 16. $A\Gamma$] AB Vat., BA v. 17. $\tau\dot{\eta}\nu$] om. b. $\pi\alpha\dot{\iota}$] om. b. 18. Post $\tau\varrho\iota\tilde{\omega}\nu$ add. $\delta\dot{\eta}$ b. $\tau\varrho\iota\sigma\dot{\iota}$] om. b. 19. $\tau\alpha\dot{\iota}\varsigma$] $\tau\tilde{\eta}$ b. $\mu\epsilon\dot{\iota}\varsigma\sigma\epsilon\varsigma$]

DATA. 75

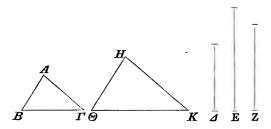
latera angulos $BA\Gamma$, ΔZE comprehendentia proportionalia, similis erit triangulus $AB\Gamma$ triangulo ΔEZ [VI, 6]. sed $\Delta \Delta ZE$ datus est specie. ergo etiam triangulus $AB\Gamma$ datus est specie [def. 3].

XLII.

Si trianguli latera inter se rationem habent datam, triangulus datus est specie.

nam trianguli $AB\Gamma$ latera inter se rationem habeant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

ponatur enim recta data magnitudine Δ . et quoniam ratio $AB:B\Gamma$ data est, aequalis ei fiat ratio

 Δ : E. uerum data est recta Δ . itaque etiam E data est [prop. II]. rursus quoniam ratio $B\Gamma$: $A\Gamma$ data est, aequalis ei fiat ratio E: Z. uerum data est recta E. itaque etiam Z data est [ib.]. et ex tribus rectis, quae aequales sunt datis tribus rectis Δ , E, Z, quarum duae reliqua maiores sunt quouis modo coniunctae, triangulus construatur $H\Theta K$ [I, 22], ita ut sit $\Delta = H\Theta$, $E = \Theta K$, Z = HK. sed data est unaquaeque rectarum Δ , E, Z. quare etiam unaquaeque

⁻ifoves in ras. 3 litt. (for?) v. 20. $\pi \acute{\alpha}$ veg] $\pi \alpha vet l$ Vat., corr. m. 2. 24. KH] supra scr. m. 2 v.

τῆ ΘΚ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΘΚ. πάλιν ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΑ, οὕτως ἡ Ε πρὸς τὴν Ζ, ἴση δὲ ἡ μὲν Ε τῆ ΘΚ, ἡ δὲ Ζ τῆ ΗΚ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΓ πρὸς 5 τὴν ΓΑ, οὕτως ἡ ΘΚ πρὸς τὴν ΚΗ. ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΘΚ· δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΗΚ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ Εἰδει· δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

μγ'.

Έὰν τριγώνου ὀρθογωνίου περὶ μίαν τῶν ὀξειῶν γωνιῶν αἱ πλευραὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδο15 μένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ εἰδει.

τριγώνου γὰρ ὀρθογωνίου τοῦ ΑΒΓ ὀρθὴν ἔχουτος τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνίαν, περὶ μίαν τῶν ὀξειῶν αὐτοῦ γωνιῶν τὴν ὑπὸ ΑΒΓ αὶ πλευραὶ αὶ ΓΒ, ΒΑ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἐχέτωσαν δεδομένου λέγω, ὅτι 20 δέδοται τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

έκκείσθω γὰρ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη εὐθεῖα ἡ ΔΕ, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς ΔΕ ἡμικύκλιον τὸ ΔΗΕ θέσει ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗΕ ἡμικύκλιον. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς ΓΒ πρὸς τὴν ΒΑ δοθείς, ὁ αὐτὸς 25 αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς ΔΕ πρὸς τὴν Ζ. λόγος ἄρα καὶ

^{2.} $H\Theta$] $\Delta\Theta$ b. $\tau\eta'\nu$] om. b. $\delta\sigma\tau\iota\nu$] om. v. 4. ΘK] K Vat., add. Θ m. 2. 5. ΘK] $K\Theta$ b. 7. AB] BA Vat. v. $A\Gamma$] $B\Gamma$ b. 8. HK] $K\Theta$ b. 12. $\mu\gamma'$] $\mu\delta'$ b. 15. $\tau\tilde{\omega}$ $\epsilon\tilde{\iota}\delta\epsilon\iota$] $\tau\tilde{\eta}$ $\theta\epsilon\tilde{\iota}\epsilon\iota$ b. 16. $\tau\varrho\iota\gamma\dot{\omega}\nu\upsilon\upsilon$ — p. 80, 7. $\epsilon\pi\dot{\iota}$ $\tau\dot{\gamma}\nu$ $A\Gamma'$] eorum loco in ba hic propter transmutationem foliorum (u. praef.) reperiuntur, quae leguntur p. 56, 14. $\gamma\epsilon\nu\varrho\dot{\omega}\varphi\vartheta\omega$ — 20. $\epsilon\sigma\iota\nu$,

DATA. 77

rectarum $H\Theta$, ΘK , KH magnitudine data est [def. 1]. ergo triangulus $H\Theta K$ datus est specie [prop. XXXIX]. et quoniam $AB: B\Gamma \Rightarrow \Delta: E$ et $\Delta = H\Theta$, $E = \Theta K$, erit $AB: B\Gamma = H\Theta: \Theta K$. rursus quoniam

 $B\Gamma: \Gamma A = E: Z$

et $E = \Theta K$, Z = HK, erit $B\Gamma : \Gamma A = \Theta K : KH$. sed demonstratum est, esse etiam $AB : B\Gamma = \Theta H : \Theta K$. quare ex aequo est $AB : A\Gamma = \Theta H : HK$ [V, 22]. itaque $\triangle AB\Gamma \sim H\Theta K$ [VI, 5]. uerum triangulus $H\Theta K$ datus est specie. ergo etiam triangulus $AB\Gamma$ datus est specie [def. 3].

XLIII.

Si trianguli rectanguli latera alterutrum acutorum angulorum comprehendentia inter se rationem habent datam, triangulus datus est specie.

nam trianguli rectanguli $AB\Gamma$ rectum habentis angulum $BA\Gamma$ latera alterutrum acutorum angulorum eius $AB\Gamma$ comprehendentia ΓB , BA inter se rationem habeant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

ponatur enim recta positione et magnitudine data ΔE , et in ΔE describatur semicirculus ΔHE . itaque semicirculus ΔHE datus est positione [def. 8]. et quoniam ratio $\Gamma B: BA$ data est, aequalis ei fiat ratio $\Delta E: Z$. itaque etiam ratio $\Delta E: Z$ data est [def. 2]. sed data est recta ΔE . quare etiam Z data est [prop. II]. et est $\Gamma B > BA$ [I, 19]. itaque etiam

deinde dem. altera propositionis λγ' et propos. λδ' usque ad p. 58, 10. δοθὲν ἄρα. 17. τῶν (pr.)] τήν v, mut. in τῶν m. 2. 18. αὐτοῦ] supra m. 1 Vat. τήν] corr. ex τῶν m. 2 v. τῶν ABΓ v. 23. Δ(alt.)] A Vat., corr. m. 2.

 $\tau \tilde{\eta}_S \Delta E \pi_0 \tilde{\rho}_S \tau \tilde{\eta}_V Z \delta_0 \partial_{\varepsilon} \tilde{l}_S$. $\delta_0 \partial_{\varepsilon} \tilde{l}_G \sigma \delta_{\varepsilon} \tilde{\eta} \Delta E \delta_0$ θείσα άρα και ή Ζ. και έστι μείζων ή ΓΒ της ΒΑ. μείζων ἄρα καὶ ή ΕΔ τῆς Ζ. ἐνηρμόσθω τῆ Ζ ἴση ή ΔΗ, και έπεζεύχθω ή ΗΕ, και κέντοφ μέν τῶ Δ, 5 διαστήματι δε τῶ ΔΗ κύκλος γεγράφθω δ ΘΗΚ: θέσει ἄρα έστιν δ ΘΗΚ κύκλος δέδοται γάρ αὐτοῦ τὸ κέντρον τῆ θέσει καὶ ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τῶ μεγέθει. θέσει δε και το ΔΗΕ ημικύκλιον. δοθεν άρα έστι τὸ Η σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ έκάτερον τῶν Δ, Ε δοθέν: 10 δοθεϊσα άρα έστιν έκάστη των ΗΔ, ΔΕ, ΕΗ τη θέσει καὶ τῷ μεγέθει δέδοται ἄρα τὸ ΗΔΕ τρίγωνον τῷ είδει. έπει οὖν δύο τρίγωνά έστι τὰ ΑΒΓ, ΔΕΗ μίαν γωνίαν μία γωνία ίσην έχοντα την ύπο των ΒΑΓ τῆ ὑπὸ τῶν ΔΗΕ, περὶ δὲ ἄλλας γωνίας τὰς 15 ύπὸ τῶν ΓΒΑ, ΕΔΗ τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, τῶν δὲ λοιπῶν τῶν ὑπὸ ΒΓΑ, ΔΕΗ έκατέραν ἄμα ἐλάσσονα δρθης, δμοιον άρα έστι το ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΗ τριγώνφ. δέδοται δε το ΔΕΗ τρίγωνον τῶ είδει. δέδοται άρα καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

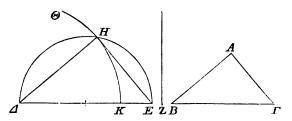
20

μδ΄.

Έὰν τρίγωνον μίαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, περί δὲ ἄλλην γωνίαν αι πλευραὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδομένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ είδει.

^{2.} $\mu\epsilon i \zeta \omega v$] $\mu\epsilon t \zeta \sigma v$ P, comp. v. 4. HE] EH a. 6. ΘHK] $H\Theta K$ a. 7. $\tau \tilde{\varphi}$ $\mu\epsilon \gamma \epsilon \hat{\theta} \epsilon t$] in ras. a. 10. $\delta \circ \partial \epsilon \epsilon i \sigma \alpha$] $\vartheta \epsilon \sigma \epsilon t$ a. 13. $\gamma \omega v i \alpha v$] $\gamma \omega v i \alpha$ v. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \dot{\eta} v$ Vat., del. m. 2. 14. $\tau \dot{\alpha} s$ $\epsilon \lambda \lambda \alpha s$ PVat. v. 15. ΓBA , EAH] $\Theta \Gamma A$, ΔEH v. $\tau \dot{\alpha} s$ -16. ΔEH] om. v. 16. $B\Gamma A$] $\tau \tilde{\omega} v$ $A\Gamma B$ a. 17. $AB\Gamma$] $B\Gamma A$ v. 18. $\delta \dot{\epsilon} \delta \sigma \tau \alpha \iota - \epsilon \dot{\iota} \delta \epsilon \iota$] om. v, add. mg. m. 2. 20. $\mu \delta'$] $\lambda \epsilon'$ β . 21. $\dot{\epsilon} \chi \eta$] $\dot{\epsilon} \chi \sigma v$ β .

 $E\Delta > Z$ [V,16; V, 14]. aptetur rectae Z aequalis ΔH [IV, 1], et ducatur HE, et centro Δ , radio autem ΔH circulus describatur ΘHK . itaque circulus ΘHK datus est positione [def. 6]; nam datum est eius centrum positione et radius magnitudine. uerum etiam semicirculus ΔHE positione datus est. itaque punctum

H datum est [prop. XXV]. sed etiam utrumque punctum Δ , E datum est. itaque unaquaeque rectarum $H\Delta$, ΔE , EH positione et magnitudine data est [prop. XXVI]. ergo triangulus $H\Delta E$ datus est specie [prop. XXXIX]. iam quoniam duo trianguli sunt $AB\Gamma$, ΔEH unum angulum uni angulo aequalem habentes, $LBA\Gamma = \Delta HE$ [III, 31], et latera alios duos angulos ΓBA , $E\Delta H$ comprehendentia proportionalia et reliquos angulos $B\Gamma A$, ΔEH singulos simul minores recto [I, 17], erit $\Delta AB\Gamma \sim \Delta EH$ [VI, 7]. sed $\Delta \Delta EH$ datus est specie. ergo etiam $\Delta AB\Gamma$ datus est specie [def. 3].

XLIV.

Si triangulus unum angulum datum habet et latera alium angulum comprehendentia inter se rationem habent datam, triangulus datus est specie.

In P K centrum est semicirculi

ἔστω τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ μίαν ἔχον γωνίαν δεδομένην τὴν ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$, περὶ δὲ ἄλλην γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$ αἱ πλευραὶ αἱ AB, $B\Gamma$ λόγον ἐχέτωσαν πρὸς ἀλλήλας δεδομένον λέγω, ὅτι τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον 5 δέδοται τῷ εἰδει.

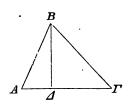
μὴ ἔστω δὴ ἡ ὁπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία ὀρθή, ἀλλ' ἔστω πρότερον ὀξεῖα, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Β σημείου ἐπὶ τὴν ΑΓ κάθετος ἡ ΒΔ. ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΒΔΑ γωνία, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ δοθεῖσα, 10 καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ δοθεῖσά ἐστιν ὁ δέδοται ἄρα τὸ ΒΑΔ τρίγωνον τῷ εἰδει· λόγος ἄρα τῆς ΒΑ πρὸς τὴν Β΄ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν Β΄ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ ἐστιν ὀρθὴ ἡ ὑπὸ τῶν Β΄Δ Γ· δέδοται ἄρα τὸ ΒΔΓ τρίγωνον τῷ εἰδει· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν Β΄Δ γωνία. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Β΄Λ δοθεῖσα· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ ἐστι δοθεῖσα· δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

ἀλλὰ δὴ ἔστω ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία ἀμβλεῖα, 20 καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΓΑ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Β σημείου ἐπὶ τὴν ΑΕ κάθετος ἡ ΒΕ. ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ, καὶ ἡ ἐφεξῆς ἄφα ἡ ὑπὸ τῶν ΒΕΑ δοθεῖσά ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΕΑ δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄφα ἡ ὑπὸ τῶν ΕΒΑ δοθεῖσά 25 ἐστιν δέδοται ἄφα τὸ ΕΒΑ τρίγωνον τῷ εἴδει λόγος

^{1.} ἔχον] ἔχων P. 2. δέ] om. a. 6. Ante μή add. εἰ μὲν οὖν ὀρθή ἔστιν ἡ πρὸς τῷ A γωνία, δέδειπται τὸ ὄνομα δεδομένον τῷ εἴδει a. 8. ἐπεί] om. b. 13. καί — 14. δοθείς] om. b. 14. $B \triangle \Gamma$ γωνία b. 15. $B \triangle \Gamma$] $\triangle B \Gamma$ b. 16. καί — 17. δοθείσα] om. v, καὶ λοιπἡ ἄρα ἡ ὁπὸ τῶν $AB \triangle$ δοθείσά ἐστι mg. m. 2. 18. καὶ τό Vat., del. καί m. 2. 19. ἀλλὰ δὴ ἔστω] ἀλλὶ ἔστω b. τῶν] om. v. 22. ἡ (alt.)] supra

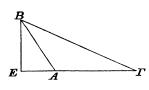
sit triangulus $AB\Gamma$ unum habens angulum datum $BA\Gamma$, et latera alium angulum $AB\Gamma$ comprehendentia AB, $B\Gamma$ rationem inter se habeant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

iam ne sit $\angle BA\Gamma$ rectus, sed sit prius acutus, et ducatur a puncto B ad $A\Gamma$ perpendicularis $B\Delta$.

quoniam datus est $\angle B \triangle A$ et etiam $\angle B A \triangle$ datus est, etiam reliquus $\angle AB\triangle$ datus erit [I, 32; propp. III, IV]. quare $\triangle BA\triangle$ datus est specie [prop. XL]. itaque ratio $BA:B\triangle$ data est [def. 3]. sed ratio $AB:B\Gamma$

data est. itaque etiam ratio $B \triangle : B \Gamma$ data est [prop. VIII]. et rectus est $\angle B \triangle \Gamma$. itaque $\triangle B \triangle \Gamma$ datus est specie [prop. XLIII]. quare $\angle B \Gamma \triangle$ datus est [def. 3]. sed etiam $\angle B \triangle \Gamma$ datus est. itaque etiam reliquus $\angle AB\Gamma$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo $\triangle AB\Gamma$ datus est specie [prop. XL].

iam uero sit $\angle BA\Gamma$ obtusus, et producatur ΓA ad E, et ducatur a puncto B ad AE perpendicularis BE. quoniam datus est $\angle BA\Gamma$, etiam angulus dein-

ceps positus BAE datus erit [I, 13; prop. IV]. uerum etiam $\angle BEA$ datus est. quare etiam reliquus $\angle EBA$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle EBA$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio EB:BA data

m. 2 Vat. 23. έστιν] έστι v. ἔστι] ἔστιν v. 24. τῶν] om. Vat.

ἄρα τῆς ΕΒ πρὸς τὴν ΒΑ δοθείς. τῆς δὲ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς ΕΒ ἄρα πρὸς τὴν ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς ΕΒ ἄρα πρὸς τὴν ΒΕΓ γωνία δέδοται ἄρα τὸ ΕΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει το δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΓΕ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ γωνία δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΒΓ γωνία δοθεῖσά ἐστιν δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

με'.

Έὰν τρίγωνον μίαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, αἱ δὲ περὶ τὴν δεδομένην γωνίαν πλευραὶ συναμφότεραι ὡς μία πρὸς τὴν λοιπὴν λόγον ἔχωσι δεδομένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ εἰδει.

ἔστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ μίαν γωνίαν δεδομένην 15 ἔχον τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ, περὶ δὲ τὴν ὑπὸ ΒΑΓ γωνίαν αι πλευραί, τουτέστι συναμφότερος ἡ ΒΑΓ ὡς μία πρὸς τὴν ΓΒ λόγον ἐχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον δέδοται τῷ εἴδει.

τετμήσθω γὰο ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία δίχα τῆ ΑΔ
20 εὐθεία: δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ γωνία.
καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως ἡ ΒΔ
πρὸς τὴν ΔΓ, ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ, οὕτως
ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΔ: καὶ ὡς συναμφότερος ἄρα ἡ ΒΑΓ
πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ. λόγος δὲ
25 συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ δοθείς: λόγος
ἄρα καὶ τῆς ΒΑ πρὸς τὴν ΒΔ δοθείς. καί ἐστι δο-

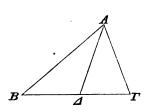
^{1.} EB] BE v. 2. nαl τῆς EB ἄρα] τῆς δὲ EB v. nαl — 3. δοθείς] om. b. 5. $B\Gamma E$] τῶν $AB\Gamma$ γωνία b. 6. τῶν $BA\Gamma$ b. τῶν $AB\Gamma$ b. 13. τό] corr. ex τῷ m. 2 v. 14. μίαν ἔχον γωνίαν δεδομένην b. 15. τῶν] om. b. ὑπὸ τῶν

est [def. 3]. sed ratio $AB:B\Gamma$ data est. itaque etiam ratio $EB:B\Gamma$ data est [prop. VIII]. et rectus est $\angle BE\Gamma$. itaque $\triangle EB\Gamma$ datus est specie [prop. XLIII]. quare $\angle B\Gamma E$ datus est [def. 3]. sed etiam $\angle BA\Gamma$ datus est. itaque etiam reliquus $\angle AB\Gamma$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo $\triangle AB\Gamma$ datus est specie [prop. XL].

XLV.

Si triangulus unum angulum datum habet et latera datum angulum comprehendentia in unum coniuncta ad reliquum rationem habent datam, triangulus datus est specie.

sit triangulus $AB\Gamma$ unum angulum datum habens $BA\Gamma$, et latera angulum $BA\Gamma$ comprehendentia h. e. $BA + A\Gamma$ in unum coniuncta ad ΓB rationem ha-

beant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie. secetur enim $\angle BA\Gamma$ in duas partes aequales recta $A\Delta$. itaque $\angle BA\Delta$ datus est [prop. II]. et quoniam $BA: A\Gamma = B\Delta : \Delta\Gamma$ [VI, 3],

permutando erit $AB: B\Delta = A\Gamma: \Gamma\Delta$ [V, 16]. itaque $BA + A\Gamma: B\Gamma = AB: B\Delta$ [V, 12]. uerum ratio $BA + A\Gamma: B\Gamma$ data est. itaque etiam ratio $BA: B\Delta$

In fig. cod. b est $AB = A\Gamma$, itaque $A\Delta \perp B\Gamma$.

 $BA \Gamma$ b.
 19. $A \triangle$ | AB v.
 20. $BA \triangle \Gamma$ v.
 22. $B\triangle$ | BA b.

 24. $\delta \epsilon$ | δ

θεϊσα ἡ ὑπὸ τῶν BAΔ γωνία δέδοται ἄρα τὸ ABΔ τρίγωνον τῷ εἰδει δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ABΔ γωνία. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν BAΓ γωνία δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν AΓB δοθεῖσά ἐστιν δέδοται 5 ἄρα τὸ ABΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

μs'.

'Εὰν τοίγωνον μίαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, περὶ δὲ ἄλλην γωνίαν αι πλευραὶ συναμφότεραι ὡς μία πρὸς τὴν λοιπὴν λόγον ἔχωσι δεδομένον, δέδοται τὸ 10 τρίγωνον τῷ εἴδει.

έστω τρίγωνον το ΑΒΓ μίαν έχον γωνίαν δεδομένην την ύπο των ΑΒΓ, περί δε άλλην γωνίαν την ύπο των ΒΑΓ αι πλευραί, τουτέστι συναμφότερος η ΒΑΓ προς την ΒΓ λόγον έχέτω δεδομένον λέγω, στι 15 το ΑΒΓ τρίγωνον δέδοται τω είδει.

τετμήσθω γὰο ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία δίχα τῆ ΑΔ εὐθεία: ἔστιν ἄρα ὡς συναμφότερος ἡ ΒΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ, ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ. ζόγος δὲ τοῦ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ δοθείς: λόγος ἄρα καὶ τῆς ΑΒ 20 πρὸς τὴν ΒΔ δοθείς. καί ἐστι δοθεῖσα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ γωνία: δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΔ τρίγωνον τῷ εἴδει· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ γωνία. καί ἐστιν αὐτῆς διπλασίων ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ δοθεῖσα· 25 καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ δοθεῖσά ἐστιν· δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἴδει.

^{3.} $BA\Gamma$] AB, $A\Gamma$ b. 4. $A\Gamma B$] $A\Gamma\Delta$ b. 5. Seq. demonstr. altera, u. app. 6. $\mu \varsigma'$] om. b (non β). 8. $\sigma vv-\alpha \mu \varphi \sigma \tau \varepsilon \rho \alpha \iota$] om. b. 11. $\xi \chi \sigma v$ b. 13. $\tau \sigma v \tau \varepsilon \sigma \tau \iota v$ codd. 14. $BA\Gamma$] $BA\Gamma$ $\dot{\sigma}_S$ $\mu \iota \alpha$ b. $B\Gamma$] ΓB b. 18. $\dot{\eta}$] o $\ddot{\tau} \tau \sigma s g$ b.

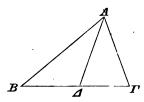
data est [def. 2]. et datus est $\angle BA\Delta$. quare $\triangle AB\Delta$ datus est specie [prop. XLIV]. itaque $\angle AB\Delta$ datus est [def. 3]. uerum etiam $\angle BA\Gamma$ datus est. itaque etiam reliquus $\angle A\Gamma B$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo triangulus $\triangle AB\Gamma$ datus est specie [prop. XL].

XLVI.

Si triangulus unum angulum datum habet et latera alium angulum comprehendentia in unum coniuncta ad reliquum rationem habent datam, triangulus datus est specie.

sit triangulus $AB\Gamma$ unum habens angulum datum $AB\Gamma$, et latera alium angulum $BA\Gamma$ comprehendentia h. e. $BA + A\Gamma$ ad $B\Gamma$ rationem habeant datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

secetur enim $\angle BA\Gamma$ in duas partes aequales recta $A\Delta$. quare $BA + A\Gamma$: $\Gamma B = AB : B\Delta$ [VI, 3;

V, 16; V, 12]. uerum ratio $BA + A\Gamma$: ΓB data est. itaque etiam ratio AB: BA data est [def. 2]. et datus est $\angle ABA$. quare $\triangle ABA$ datus est specie [prop. XLI]. itaque $\angle BAA$ datus est

[def. 3]. et eo maior est duplo $\angle BA\Gamma$. quare etiam $\angle BA\Gamma$ datus est [prop. II]. uerum etiam $\angle AB\Gamma$ datus est. itaque etiam reliquus $\angle A\Gamma B$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo $\triangle AB\Gamma$ datus est specie [prop. XL].

^{19.} BAΓ] ΓΑΒ b. 23. ἐστίν v. καί] om. v. 24. ἔστιν v.

μζ΄.

Τὰ δεδομένα εὐθύγραμμα τῷ εἰδει εἰς δεδομένα τρίγωνα διαιρεῖται τῷ εἰδει.

ἔστω δεδομένον εὐθύγραμμον τῷ εἰδει τὸ $AB\Gamma \Delta E$ 5 λέγω, ὅτι τὸ $AB\Gamma \Delta E$ εὐθύγραμμον εἰς δεδομένα τρίγωνα διαιρεῖται τῷ εἰδει.

έπεζεύχθωσαν γὰο αί ΒΕ, ΕΓ. ἐπεὶ δέδοται τὸ $AB\Gamma\Delta E$ εὐθύγραμμον τῷ εἴδει, δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ύπὸ τῶν ΒΑΕ γωνία. καί ἐστι λόγος τῆς ΒΑ πρὸς 10 την ΕΑ δοθείς. έπει ούν δοθεισά έστιν ή ύπο των ΒΑΕ γωνία καί έστι λόγος τῆς ΒΑ πρὸς τὴν ΕΑ δοθείς, δέδοται ἄρα τὸ ΒΑΕ τρίγωνον τῷ εἴδει δοθείσα ἄρα έστιν ή ύπὸ τῶν ΑΒΕ γωνία. ἔστι δὲ καί όλη ή ύπὸ τῶν ΑΒΓ γωνία δοθεῖσα καὶ λοιπή ἄρα 15 $\dot{\eta}$ \dot{v} π \dot{o} τ $\ddot{\omega}$ ν $EB\Gamma$ δοθεῖσά έστιν. καί έστι λόγος τ $\ddot{\eta}$ ς ΑΒ πρὸς τὴν ΒΕ δοθείς, τῆς δὲ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ λόγος έστι δοθείς και της ΕΒ άρα προς την ΒΓ λόγος έστι δοθείς. καί έστι δοθείσα ή ύπο των ΓΒΕ γωνία δέδοται ἄρα τὸ ΒΓΕ τρίγωνον τῷ εἰδει. διὰ 20 τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $\Gamma \triangle E$ τρίγωνον τῷ είδει δέδοται· τὰ ἄρα δεδομένα εὐθύγραμμα τῷ εἰδει εἰς δεδομένα τρίγωνα διαιρεϊται τῷ εἰδει.

$\mu\eta'$.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο τοίγωνα ἀναγραφῆ
25 δεδομένα τῷ εἴδει, λόγον ἕξει ποὸς ἄλληλα δεδομένον.
ἀπὸ γὰο τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΑΒ δύο τοίγωνα

^{2.} εἰς δεδομένα τῷ εἴδει τρίγωνα διαιρεῖται b, item lin. 5. 7. BE] ABE b. 10. EA] AE b, item lin. 11. ἐπεί — 12. δοθείς] nescio an interpolata sint. 13. ἔστιν v. 15. τῶν] om. b. ἐστιν] ἐστι v. 17. EB] ΓB b. $\tau \eta \nu$] om. b.

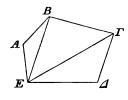
DATA. 87

XLVII.

Rectilineae figurae specie datae in triangulos specie datos dividuntur.

sit figura rectilinea specie data $AB\Gamma\Delta E$. dico, figuram rectilineam $AB\Gamma\Delta E$ in triangulos specie datos diuidi.

ducantur enim $BE, E\Gamma$. quoniam data est figura rectilinea $AB\Gamma\Delta E$ specie, $\angle BAE$ datus erit [def. 3]. et ratio BA: EA data est [ib.]. iam quoniam $\angle BAE$

datus est et ratio BA: EA datus est, $\triangle BAE$ datus erit specie [prop. XLI]. itaque $\angle ABE$ datus est [def. 3]. uerum etiam totus angulus $AB\Gamma$ datus est [ib.]. itaque etiam qui relinquitur $\angle EB\Gamma$ datus est [prop. IV]. et

ratio AB:BE data est [def. 3]. uerum ratio $AB:B\Gamma$ data est [ib.]. itaque etiam ratio $EB:B\Gamma$ data est [prop. VIII]. et datus est $\angle \Gamma BE$. quare $\triangle B\Gamma E$ datus est specie [prop. XLI]. eadem de causa etiam triangulus $\Gamma \Delta E$ specie datus est. ergo rectilineae figurae specie datae in triangulos specie datos dividuntur.

XLVIII.

Si in eadem recta duo trianguli describuntur specie dati, rationem inter se habebunt datam.

nam in eadem recta AB duo trianguli specie dati

BF] BE b. 18. dodels. nal ésti] om. b, sed post ésti sign. hab. omissionis m. 1. ésti] om. Vat., éstiv v. 20. dédotai t $\tilde{\varphi}$ eldei b. 24. dvo] om. Vat. ávay $\varphi \alpha \tilde{\varphi} \tilde{\eta}$ telywa Vat.

δεδομένα τῷ εἴδει ἀναγεγράφθω τὰ $AB\Gamma$, $A\Delta B$ · λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ τοῦ $A\Gamma B$ πρὸς τὸ $A\Delta B$ δοθείς.

ήχθωσαν ἀπὸ τῶν Α, Β σημείων τῆ ΑΒ εὐθεία προς δρθάς αί ΑΕ, ΗΒ και έκβεβλήσθωσαν έπι τα Ζ, Θ, 5 καὶ διὰ τῶν Γ, Δ σημείων τῆ ΑΒ εὐθεία παράλληλοι ηγθωσαν αί ΕΓΗ, ΖΔΘ. έπεὶ δέδοται τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ είδει, λόγος έστὶ τῆς ΓΑ πρὸς τὴν ΒΑ δοθείς, έπεὶ οὖν δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΓΑΒ γωνία, έστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΕΑΒ δοθεῖσα, καὶ λοιπὴ ἄρα 10 ή ύπὸ τῶν $EA\Gamma$ έστι δοθεϊσα. ἔστι δὲ καὶ ή ὑπὸ τῶν ΑΕΓ γωνία δοθεϊσα καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΕΓΑ δοθεϊσά έστιν δέδοται άρα το ΑΕΓ τρίγωνον τῷ είδει λόγος ἄρα τῆς ΕΑ πρὸς τὴν ΑΓ δοθείς. τῆς δὲ ΓΑ πρὸς τὴν ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς 15 ΕΑ άρα πρὸς τὴν ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τῆς ΖΑ πρὸς τὴν ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. ώστε καὶ τῆς ΕΑ πρὸς τὴν ΑΖ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί έστιν ώς ή ΑΕ πρός την ΑΖ, ούτως το ΑΗ πρός τὸ ΘΑ : ὥστε καὶ τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΑΘ λόγος ἐστὶ 20 δοθείς. καί έστι τοῦ μέν ΑΗ ήμισυ το ΑΒΓ, τοῦ δὲ ΑΘ ημισυ τὸ ΑΔΒ: καὶ τοῦ ΑΒΓ ἄρα πρὸς τὸ $A \triangle B$ lóyog έστὶ δοθείς.

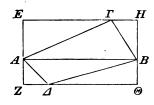
μð'.

'Εὰν ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας δύο εὐθύγραμμα, ἃ 25 ἔτυχεν, ἀναγραφῆ δεδομένα τῷ εἴδει, λόγον ἔξει πρὸς ἄλληλα δεδομένον.

^{1.} $A \triangle B$] $AB \triangle$ Vat. b. 2. $A \Gamma B$] $AB \Gamma$ vb. $A \triangle B$] $AB \triangle$ vb. 6. εὐθεῖαι αἱ b. 7. Post εἴθει hab. δοθεῖαά ἐστι ἡ ὑπὸ $BA \Gamma$ γωνία b. 9. καί (alt.)] om. Vat. 10. $EA \Gamma$] $A \Gamma E$ γωνία b. ἐστι δοθεῖσα] δοθεῖσά ἐστι b. ἔστι ἔστιν v. 11. τῶν (pr.)] om. b. γωνία] om. b. 12. ἐστι codd. 13. EA] AE v. $A\Gamma$] ΓA b. 15. EA] AE b. ἄρα] om. b.

describantur $AB\Gamma$, $A\Delta B$. dico, rationem $A\Gamma B$: $A\Delta B$ datam esse.

ducantur a punctis A, B ad rectam AB perpendiculares rectae AE, HB et producantur ad Z, Θ , et per puncta Γ , Δ rectae AB parallelae ducantur $E\Gamma H$, $Z\Delta\Theta$. quoniam $\triangle AB\Gamma$ datus est specie, ratio

 $\Gamma A: BA$ data est [def. 3]. iam quoniam $\angle \Gamma AB$ datus est [ib.] et etiam $\angle EAB$ datus est, etiam qui relinquitur $\angle EA\Gamma$ datus erit [prop. IV]. uerum etiam $\angle AE\Gamma$ datus est [I, 29].

itaque etiam reliquus $\angle E\Gamma A$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. quare $\triangle AE\Gamma$ datus est specie [prop. XL]. itaque ratio $EA:A\Gamma$ data est [def. 3]. uerum ratio $\Gamma A:AB$ data est. itaque etiam ratio EA:AB data est [prop. VIII]. eadem de causa etiam ratio ZA:AB data est. itaque etiam ratio EA:AZ data est [ib.]. et est $AE:AZ=AH:\Theta A$ [VI, 1]. quare etiam ratio $AH:A\Theta$ data est [def. 2]. et rectanguli AH dimidia pars est $\triangle AB\Gamma$, rectanguli autem $A\Theta$ dimidia pars $\triangle A\Delta B$ [I, 41]. ergo ratio $AB\Gamma:A\Delta B$ data est [V, 15; def. 2].

XLIX.

Si in eadem recta duae quaelibet figurae rectilineae describuntur specie datae, rationem inter se habebunt datam.

AB] AB Γ b. 18. nai écriv] om. b. AE] EA b. 19. Θ A] A Θ b. 20. AB Γ relywoor b. 21. A Δ B] AB Δ v.

ἀπὸ γὰο τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς AB δύο εὐθύγραμμα, ὰ ἔτυχεν, δεδομένα τῷ εἰδει ἀναγεγράφθω τὰ $AE\Gamma ZB$, $A\Delta B$: λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ τοῦ $AE\Gamma ZB$ πρὸς $A\Delta B$ δοθείς.

δ ἐπεξεύχθωσαν γὰο αἱ ΑΖ, ΖΕ · δέδοται ἄρα ἔκαστον τῶν ΕΓΖ, ΕΖΑ, ΖΑΒ τριγώνων τῷ εἰδει. καὶ ἐπεὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΕΖ δύο τρίγωνα δεδομένα τῷ εἰδει ἀναγέγραπται τὰ ΕΖΓ, ΕΖΑ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΓΕΖ πρὸς τὸ ΖΕΑ δοθείς καὶ συν-10 θέντι ἄρα λόγος ἐστὶ τοῦ ΓΕΑΖ πρὸς τὸ ΖΕΑ δοθείς. τοῦ δὲ ΖΕΑ πρὸς τὸ ΖΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἐπειδήπερ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΑΖ ἀναγέγραπται καὶ τοῦ ΓΕΑΖ ἄρα πρὸς τὸ ΖΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ συνθέντι τοῦ ΓΕΒΖΑ πρὸς τὸ ΖΒΑ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ ἀνὰ τῆς αὐτῆς εὐθείας τὸ ΔΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ ἀνὰ δὲ ΖΑΒ πρὸς τὸ ΑΔΒ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ ἀνῦ ΓΕΑΒΖ ἄρα πρὸς τὸ ΑΔΒ λόγος ἐστὶ δοθείς.

v'

'Εὰν δύο εὐθεῖαι πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδο-20 μένον, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα ὅμοια καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔξει δεδομένον.

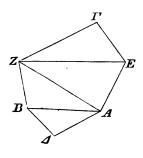
δύο γὰρ εὐθεῖαι αί AB, $\Gamma \Delta$ πρὸς ἀλλήλας λόγον έχέτωσαν δεδομένον, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῶν AB, $\Gamma \Delta$ ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ E, Z.

^{2.} ἔτυχε b. τῷ εἰδει] om. b. 5. AZ] AB v. ἔκαστον] ἑκάτερον b. 6. τρίγωνον b. 8. $EZ\Gamma$, EZA] AEZ, $E\Gamma Z$ b. 9. ἐστί] om. b. 10. πρός τὸ ZEA] om. Vat., supra add. πρὸς τὸ EZA m. 2. 11. πρός] καί v, add. πρός m. 2. τό] om. b. 12. AZ] ABAZ b. 13. ΓEAZ] $A\Gamma E$, ΔZ b. πρός] καί (comp.) Vat., mut. in πρός m. 2. 14. $\Gamma EBZA$] $\Gamma EABZ$ ἄρα b. ZBA] BZA Vat., ZBA v, ZAB b. 20. τὰ ὅμοια b. τε καί Vat. v. 24. τε καί v.

DATA. 91

nam in eadem recta AB duae quaelibet figurae rectilineae describantur specie datae $AE\Gamma ZB$, $A\Delta B$. dico, rationem $AE\Gamma ZB : A\Delta B$ datam esse.

ducantur enim AZ, ZE. itaque unusquisque triangulorum $E\Gamma Z$, EZA, ZAB datus est specie [prop. XLVII]. et quoniam in eadem recta EZ duo tri-

anguli specie dati descripti sunt, $EZ\Gamma$, EZA, ratio $\Gamma EZ:ZEA$ data est [prop. XLVIII]. quare etiam componendo ratio

 $\Gamma EAZ: ZEA$ data est [prop. VI]. uerum ratio ZEA: ZAB data est, quia trianguli in eadem recta AZ descripti sunt [prop. XLVIII]. quare etiam ratio $\Gamma EAZ: ZAB$

data est [prop. VIII]. et componendo ratio $\Gamma EBZA:ZBA$ data est [prop. VI]. uerum ratio $ZAB:A\triangle B$ data est [prop. XLVIII]. ergo etiam ratio $\Gamma EABZ:A\triangle B$ data est [prop. VIII].

L.

Si duae rectae inter se rationem habent datam, etiam figurae rectilineae in iis similes et similiter descriptae inter se rationem habebunt datam.

nam duae rectae AB, $\Gamma\Delta$ inter se rationem habeant datam et in AB, $\Gamma\Delta$ similes et similiter positae figurae rectilineae describantur E, Z. dico, etiam earum inter se rationem datam esse.

In fig. cod. b litterae A et B, E et Z permutatae sunt; rectam AB om. PVat.v, ZA om. b.

10

λέγω, ὅτι καὶ ὁ πρὸς ἄλληλα αὐτῶν λόγος ἔσται δοθείς.

εἰλήφθω γὰρ τῶν ΑΒ, ΓΔ τρίτη ἀνάλογον ἡ Η· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ, ἡ ΓΔ πρὸς τὴν Η· 5 λόγος δὲ ὁ τῆς ΑΒ πρὸς ΓΔ δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς ΓΔ πρὸς τὴν Η δοθείς· ὥστε καὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν Η λόγος ἐστὶ δοθείς· ὡς δὲ ἡ ΑΒ πρὸς τὴν Η, οὕτως τὸ Ε πρὸς τὸ Ζ· λόγος ἄρα τοῦ Ε πρὸς τὸ Ζ δοθείς.

να'.

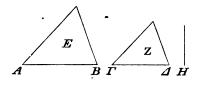
Έὰν δύο εὐθεῖαι πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδομένον καὶ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα, ὰ ἔτυχεν, ἀναγραφῆ δεδομένα τῶ εἴδει, λόγον ἕξει πρὸς ἄλληλα δεδομένον.

δύο γὰο εὐθεῖαι αl AB, $\Gamma \triangle$ πρὸς ἀλλήλας λόγον 15 έχέτωσαν δεδομένον, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῶν AB, $\Gamma \triangle$ εὐθύγραμμα, ὰ ἔτυχεν, δεδομένα τῷ εἰδει τὰ E, Z: λέγω, ὅτι τοῦ E πρὸς τὸ Z λόγος ἐστὶ δοθείς.

ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ Ζ ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ ΑΗΒ. δέδοται δὲ τὸ Ζ τῷ εἰδει·
20 δέδοται ἄρα καὶ το ΑΗΒ τῷ εἰδει. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ε δέδοται τῷ εἰδει καὶ ἀναγέγραπται ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΑΒ· λόγος ἄρα τοῦ Ε πρὸς τὸ ΑΗΒ δοθείς. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ

^{1.} $n\alpha l - 2$. $\delta o \theta \epsilon l s]$ $\delta \phi \gamma s \ \epsilon \sigma r \ \tau \sigma v \ BE \ \pi \varrho \delta s \ r \delta v \ Z \ \Delta \ \delta o \theta \epsilon l s \ b$. 1. $\ell \sigma r \alpha l]$ comp. Vat. 3. $\tau \tilde{\omega} v]$ corr. ex $\tau \delta$ m. 2 Vat. $\tau \varrho l \tau \eta]$ bis b. 4. $\delta \tilde{v} \tau \omega s \ \dot{\eta} \ \Gamma \Delta$ b. $\tau \dot{\eta} v \ (alt.)]$ om. b. 5. $\delta]$ om. b. $\tau \dot{\eta} v \ \Gamma \Delta$ v. 6. $\delta \ \tau \ddot{\eta} s \ \Gamma \Delta$ P. 8. $\lambda \delta \gamma \gamma s - Z]$ om. b. $\kappa \alpha l \ \tau \sigma \ddot{v} \ v$. 12. $\tau \dot{\alpha} \ \dot{\alpha} \tau \ \dot{\beta} \ (non \ b)$. $\tilde{\alpha}] \ \dot{\omega} s - Z]$ om. b. $\kappa \alpha l \ \tau \sigma \ddot{v} \ v$. 12. $\tau \dot{\alpha} \ \dot{\alpha} \tau \ \dot{\beta} \ (non \ b)$. $\tilde{\alpha}] \ \dot{\omega} s - Z]$ corr. ex $\tau \dot{\omega} \ m$. 2 Vat. 17. $\delta \tau \iota \ \lambda \delta \gamma \sigma s \ \dot{\varepsilon} \sigma r l \ \tau \sigma \ddot{v} \ \dot{\varepsilon} \ \tau \sigma \dot{\delta} \ \dot{\varepsilon} \ \dot{\varepsilon}$

sumatur enim rectarum AB, $\Gamma \Delta$ tertia proportionalis H [VI, 11]. itaque est $AB : \Gamma \Delta = \Gamma \Delta : H$.

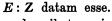
uerum ratio $AB : \Gamma \Delta$ data est. itaque etiam ratio $\Gamma \Delta : H$ data est [def. 2]. quare etiam ratio AB : H data est [prop. VIII]. sed

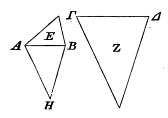
AB: H = E: Z [VI, 19 coroll.].¹) ergo ratio E: Z data est [def. 2].

LI.

Si duae rectae inter se rationem habent datam et . in iis quaelibet figurae rectilineae specie datae describuntur, rationem inter se habebunt datam.

nam duae rectae AB, $\Gamma \Delta$ inter se rationem habeant datam, et in AB, $\Gamma \Delta$ quaelibet figurae rectilineae specie datae describantur E, Z. dico, rationem

describatur enim in recta AB figurae Z similis et similiter posita figura AHB. uerum figura Z data est specie. quare etiam AHB data est specie [def. 3]. sed etiam E specie data

et in eadem recta AB descripta est. quare ratio E:AHB data est [prop. XLIX]. et quoniam ratio

Pro triangulis rectangula hab. b; item in figg. prop. LI.

¹⁾ u. uol. II p. 131 not.

20

δοθείς, καὶ ἀναγέγραπται ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΓΔ ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ ΑΗΒ, Ζ, λόγος ἄρα τοῦ ΑΗΒ πρὸς τὸ Ζ δοθείς τοῦ δὲ ΑΗΒ πρὸς τὸ Ε λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ Ε ἄρα πρὸς τὸ Ζ δόγος ἐστὶ δοθείς.

$\nu\beta'$.

Έὰν ἀπὸ δεδομένης εὐθείας τῷ μεγέθει δεδομένον τῷ εἴδει εἶδος ἀναγραφῆ, δέδοται τὸ ἀναγραφὲν τῷ μεγέθει.

10 ἀπὸ γὰο δεδομένης εὐθείας τῷ μεγέθει τῆς AB δεδομένον τῷ εἴδει εἶδος ἀναγεγοάφθω τὸ $A\Gamma \triangle EB$ λέγω, ὅτι τὸ $A\Gamma \triangle EB$ δέδοται τῷ μεγέθει.

ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετράγωνον τὸ ΑΖ· δέδοται ἄρα τὸ ΑΖ τῷ εἴδει καὶ τῷ μεγέθει. καὶ ἐπεὶ 15 ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΑΒ δύο εὐθύγραμμα ἀναγέγραπται δεδομένα τῷ εἴδει τὰ ΑΓΔΕΒ, ΑΖ, λόγος ἄρα τοῦ ΑΓΔΕΒ πρὸς τὸ ΑΖ δοθείς· δέδοται δὲ τὸ ΑΖ τῷ μεγέθει· δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΑΓΔΕΒ τῷ μεγέθει.

 $\nu\gamma'$.

Έὰν δύο είδη τῷ είδει δεδομένα ἢ καὶ μία πλευρὰ τοῦ ένὸς πρὸς μίαν πλευρὰν τοῦ έτέρου λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ αἱ λοιπαὶ πλευραὶ πρὸς τὰς λοιπὰς πλευρὰς λόγον ἔξουσι δεδομένον.

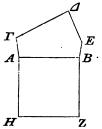
^{2.} εόθνγραμμα] om. Vat. v. τά] τό Vat. AHB] corr. ex ABB m 2 Vat., ABE b. 3. AHB (utrumque)] AH b. 4. E (alt.)] om. b. 8. είδος άναγραφη τῷ είδει b. 11. τῷ] τό P Vat. v. είδος τῷ είδει b. 12. P ost A add. K v, set ras. del. $A\Gamma AEB$] B om. b. 13. γ αρ om. b. 14. τό] corr. ex τῷ m. 1 v. 15. δεδομένα τῷ είδει ἀναγέγραπται b. 16. τῷ είδει] om. Vat. 17. δέδοται — 18. μεγέθει] om. P Vat. P Hardy. 17. δέδοται] δοθέν Gregorius et P eyrardus. P δέ

 $AB: \Gamma\Delta$ data et in rectis AB, $\Gamma\Delta$ similes et similiter positae figurae rectilineae AHB, Z descriptae sunt, ratio AHB: Z data erit [prop. L]. uerum ratio AHB: E data est. ergo etiam ratio E: Z data est [prop. VIII].

LII.

Si in recta magnitudine data figura specie data describitur, figura descripta data est magnitudine.

nam in recta magnitudine data AB figura specie data describatur $A\Gamma \triangle EB$. dico, figuram $A\Gamma \triangle EB$ datam esse magnitudine.

constructur enim in recta AB quadratum AZ. itaque AZ datum est specie et magnitudine [def. 3]. et quoniam in eadem recta AB duae figurae rectilineae specie datae $A\Gamma \triangle EB$, AZ descriptae sunt, ratio $A\Gamma \triangle EB$: AZ data erit [prop. XLIX]. sed AZ datum est ma

gnitudine. ergo etiam $A \Gamma \Delta E B$ data est magnitudine [prop. II].

LIII.

Si duae figurae datae sunt specie et unum latus unius ad unum latus alterius rationem habet datam, etiam reliqua latera ad reliqua latera rationem habebunt datam.

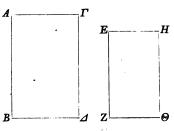
In fig. cod. P litterae Γ , E permutatae sunt.

καί b. 18. τῷ (pr.)] om. b. καί] om. v. 21. ἢ τῷ εἴδει δεδομένα b. 23. πρός] supra scr. m. 1 v.

ἔστω δύο είδη τῷ είδει δεδομένα τὰ ΑΔ, ΕΘ, καὶ λόγος τῆς ΒΔ πρὸς τὴν ΖΘ δοθείς· λέγω, ὅτι καὶ

τῶν λοιπῶν πλευρῶν πρὸς τὰς λοιπὰς πλευρὰς λόγος 5 ἐστὶ δοθείς.

έπει γὰο λόγος ἐστι τῆς ΔΒ ποὸς τὴν ΖΘ δοθείς, τῆς δὲ ΔΒ ποὸς τὴν ΒΑ λόγος ἐστι δοθείς, ο και τῆς ΑΒ ἄρα ποὸς

τὴν $Z\Theta$ λόγος ἐστὶ δοθείς. τῆς δὲ $Z\Theta$ πρὸς EZ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς AB ἄρα πρὸς τὴν EZ λόγος ἐστὶ δοθείς. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τῶν λοιπῶν πλευρῶν πρὸς τὰς λοιπὰς λόγος ἐστὶ δοθείς.

5

νδ΄.

Ἐὰν δύο εἴδη δεδομένα τῷ εἴδει πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ αί πλευραὶ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας ζόγον ἔξουσι δεδομένον.

δύο γὰο είδη δεδομένα τῷ είδει τὰ Α, Β ποὸς ο ἄλληλα λόγον έχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι καὶ αί πλευοαὶ αὐτῶν ποὸς ἀλλήλας λόγον ἔξουσι δεδομένον.

τὸ γὰο Α τῷ Β ἤτοι ὅμοιόν ἐστιν ἢ οὔ. ἔστω πρότερον ὅμοιον, καὶ εἰλήφθω τῶν ΓΔ, ΕΖ τρίτη ἀνάλογον ἡ Η. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν Η, οὕτως τὸ Α πρὸς τὸ Β δοθείς. λόγος ἄρα καὶ τῆς ΓΔ πρὸς τὴν Η δοθείς. καί εἰσιν

^{1.} $\epsilon l \delta \eta$] corr. ex $\epsilon l \delta \epsilon \iota$ m. 2 Vat. $\delta \epsilon \delta \omega \iota \epsilon \nu \alpha \tau \tilde{\varphi}$ $\epsilon l \delta \epsilon \iota$ b. $n\alpha \iota$] om. Vat., add. m. 2. 2. $Z\Theta$] $Z \Delta v$. 7. $Z\Theta$] BA b. 8. $\tau \tilde{\eta} s$ $\delta \epsilon = 9$. $\delta o \delta \epsilon \iota s$] om. b. 10. $n\alpha \iota = 11$. $\delta o \delta \epsilon \iota s$] om. v. 11. $Z\Theta$ (pr.)] EZ b. $\tau \tilde{\eta} s$ $\delta \epsilon$ $Z\Theta$ — 12. $\epsilon \sigma \iota t$ $\delta o \delta \epsilon \iota s$] om. b. 14. $\pi \varrho \delta s$] in ras. m. 2 v. $\delta \omega \iota \alpha \dot{\alpha} s$ $\pi \delta \iota s \omega \iota s$ b.

sint duae figurae specie datae $A\Delta$, $E\Theta$, et ratio $B\Delta: Z\Theta$ data. dico, etiam reliquorum laterum ad reliqua latera rationem esse datam.

nam quoniam ratio $\Delta B: Z\Theta$ data est et ratio $\Delta B: BA$ data [def. 3], etiam ratio $AB: Z\Theta$ data erit [prop. VIII]. sed ratio $Z\Theta: EZ$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio AB: EZ data est [prop. VIII]. eadem de causa etiam reliquorum laterum ad reliqua ratio data est.

LIV.

Si duae figurae specie datae inter se rationem habent datam, etiam latera earum inter se rationem habebunt datam.

duae enim figurae specie datae A, B inter se rationem habeant datam. dico, etiam latera earum inter

se rationem habere datam.

nam A figurae B aut similis est aut non similis. sit prius similis, et sumatur rectarum $\Gamma \Delta$, EZ tertia proportionalis H [VI, 11]. itaque est $\Gamma \Delta : H = A : B$ [VI, 19 coroll.]. uerum ratio A : B data est. quare etiam ratio $\Gamma \Delta : H$

data est [def. 2]. et rectae $\Gamma \Delta$, EZ, H proportionales sunt. quare etiam ratio $\Gamma \Delta$: EZ data est [prop. XXIV].

^{16.} $\delta \epsilon \delta o \mu \acute{e} \nu \alpha$ $\epsilon \ddot{l} \delta \epsilon \iota$ $\delta \dot{\nu} o$ β $(\beta, \alpha, \gamma m. 1)$. 22. A] om. b. 23. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \tilde{\omega}$ b. 24. o $\tilde{\nu} \tau \omega c$ $\tilde{\eta}$ b.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

Ì

αί $\Gamma \Delta$, EZ, H ἀνάλογον καὶ τῆς $\Gamma \Delta$ ἄρα πρὸς τὴν EZ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστιν ὅμοιον τὸ A τῷ B καὶ αί λοιπαὶ ἄρα πλευραὶ πρὸς τὰς λοιπὰς πλευρὰς λόγον ἔξουσι δεδομένον.

5 μὴ ἔστω δὴ ὅμοιον τὸ Α τῷ Β, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ Α ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ ΕΘ δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΕΘ τῷ εἴδει· δέδοται δὲ καὶ τὸ Β· λόγος ἄρα τοῦ Β πρὸς τὸ ΕΘ δοθείς· τοῦ δὲ Β πρὸς τὸ Α λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ Α ἄρα πρὸς τὸ ΕΘ δλόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ ὅμοιον τὸ Α τῷ ΕΘ· λόγος ἄρα τῆς ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τῶν λοιπῶν πλευρῶν πρὸς τὰς λοιπὰς πλευρὰς λόγος ἐστὶ δοθείς.

νε΄.

Έ Έαν χωρίον τῷ είδει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένον ἦ, καὶ αί πλευραὶ αὐτοῦ τῷ μεγέθει δεδομέναι ἔσονται.

ἔστω χωρίον τῷ εἰδει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένον τὸ Α· λέγω, ὅτι καὶ αί πλευραὶ αὐτοῦ δεδομέναι εἰσὶ τῷ μεγέθει.

έκκείσθω γὰο τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη εὐθεῖα ἡ ΒΓ, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΒΓ τῷ Α ὅμοιόν τε καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ Δ. δέδοται δὴ τὸ Δ τῷ εἰδει. καὶ ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένης εὐθείας τῆς ΒΓ τῷ μεγέθει δεδομένον εἰδος ἀναγέγραπται τὸ Δ, δέδοται ὁ ἄρα καὶ τὸ Δ τῷ μεγέθει· δέδοται δὲ καὶ τὸ Δ.

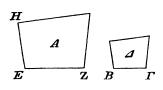
et similis est \mathcal{A} figurae B. ergo etiam reliqua latera ad reliqua latera rationem habebunt datam [prop. LIII].

iam ne sit similis A figurae B, et describatur in recta EZ figurae A similis et similiter posita figura $E\Theta$ [VI, 18]. itaque etiam $E\Theta$ data est specie [def. 3]. uerum etiam B data est. quare ratio $B:E\Theta$ data [prop. XLIX]. sed ratio B:A data est. itaque etiam ratio $A:E\Theta$ data est [prop. VIII]. et $A\sim E\Theta$. ergo ratio $\Gamma A:EZ$ data est [per priorem partem huius prop.]. eadem de causa etiam reliquorum laterum ad reliqua latera ratio data est.

LV.

Si spatium specie et magnitudine datum est, etiam latera eius magnitudine data erunt.

sit spatium specie et magnitudine datum A. dico, etiam latera eius data esse magnitudine.

ponatur enim recta positione et magnitudine data $B\Gamma$, et describatur in recta $B\Gamma$ spatio A simile et similiter positum spatium A [VI, 18]. itaque A da-

tum est specie [def. 3]. et quoniam in recta magnitudine data $B\Gamma$ figura specie data descripta est Δ , Δ etiam magnitudine data erit [prop. LII]. sed etiam

In fig. cod. b A, △ parallelogramma sunt.

^{22.} $\tau \varepsilon$] om. b. $\tau \delta$ (pr.)] corr. ex $\tau \tilde{\varphi}$ m. 2 v. $\delta \eta$] $\delta \dot{\varepsilon}$ b. Δ] Δ b. 23. Post $\varepsilon i \delta \varepsilon \iota$ add. $\delta \dot{\varepsilon} \delta \delta \sigma \tau \alpha \iota$ $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$ na ι $\tau \delta$ Δ $\tau \tilde{\varphi}$ $\varepsilon i \delta \varepsilon \iota$ b. $\tau \tilde{\varphi}$ $\mu \varepsilon \gamma \dot{\varepsilon} \delta \varepsilon \iota$] om. b. 25. $\delta \dot{\varepsilon}$] om. b.

λόγος ἄρα τοῦ Α πρὸς τὸ Δ δοθείς. καί ἐστιν ὅμοιον τὸ Α τῷ Δ. λόγος ἄρα τῆς ΕΖ πρὸς τὴν ΒΓ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ ΒΓ. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΕΖ. καί ἐστι λόγος τῆς ΖΕ πρὸς τὴν ΕΗ δοθείς. δοθεῖσα 5 ἄρα καὶ ἡ ΕΗ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἑκάστη τῶν λοιπῶν δέδοται τῷ μεγέθει.

νς'.

Έὰν δύο Ισογώνια παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, ἔσται ὡς ἡ τοῦ πρώτου πλευρὰ 10 πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου πλευράν, οῦτως ἡ λοιπὴ τοῦ δευτέρου πλευρὰ πρὸς ἢν ἡ ἐτέρα τοῦ πρώτου λόγον ἔχει δεδομένον, ὂν τὸ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ παραλληλόγραμμον.

δύο γὰρ ἰσογώνια παραλληλόγραμμα τὰ Α, Β πρὸς 15 ἄλληλα λόγον ἐχέτω δεδομένον· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς ἢν ἡ ΓΘ λόγον ἔχει δεδομένον, ὃν τὸ Α παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ Β παραλληλόγραμμον.

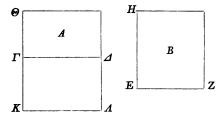
ἐκβεβλήσθω γὰρ ἐπ' εὐθείας τῆς ΓΘ εὐθεία ἡ ΓΚ, 20 καὶ πεποιήσθω ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΓΚ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΓΛ παραλληλόγραμμον. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΓΚ, ἴση δέ ἐστιν ἡ ΓΔ τῆ ΚΛ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΚΛ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΕΗ 25 πρὸς τὴν ΓΚ. καὶ περὶ ἴσας γωνίας τὰς ὑπὸ τῶν

spatium A datum est. quare ratio $A: \Delta$ data est [prop. I]. et est $A \sim \Delta$. itaque ratio $EZ: B\Gamma$ data est [prop. LIV]. uerum data est recta $B\Gamma$. quare etiam EZ data est [prop. II]. et ratio ZE: EH data est [def. 3]. ergo etiam EH data est [prop. II]. eadem de causa etiam reliqua latera singula data sunt magnitudine.

LVI.

Si duo parallelogramma aequiangula inter se rationem habent datam, erit ut latus primi ad latus secundi, ita reliquum latus secundi ad rectam, ad quam alterum primi rationem habet datam, quam parallelogrammum ad parallelogrammum.

nam duo parallelogramma aequiangula A, B inter se rationem habeant datam. dico, esse ut $\Gamma \Delta$ ad EZ, ita EH ad rectam, ad quam $\Gamma \Theta$ rationem habet da-

tam, quam parallelogrammum A ad parallelogrammum B.

producatur enim $\Gamma\Theta$ in directum, ut fiat ΓK , et

fiat $\Gamma \Delta : EZ = EH : \Gamma K$ [VI, 12], et expleatur parallelogrammum $\Gamma \Delta$ iam quoniam est $\Gamma \Delta : EZ = EH : \Gamma K$ et $\Gamma \Delta = K \Delta$ [I, 34], erit $K \Delta : EZ = EH : \Gamma K$. et

παραλληλόγραμμον] corr. ex τρίγωνον m. 2 v, et sic deinde per totam prop. 15. έστίν] om. Vat., add. m. 2. 16. $\hat{\eta}v$ $\hat{\eta}$] τ $\hat{\eta}v$ b. 17. $\tilde{v}v$ — B] τ \hat{o} b. 19. ΓK] Γ om. b. 24. EH] E supra m. 1 v. 25. $\pi \varepsilon \rho l$] comp. Vat.

ΓΚΛ, ΗΕΖ αι πλευραι ἀντιπεπόνθασιν ισον ἄρα ἐστὶ τὸ ΚΛ τῷ ΗΖ. και ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς, ισον δὲ τὸ Β τῷ ΓΛ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΘΛ πρὸς τὸ ΓΛ δοθείς. ὡς δὲ τὸ ΘΛ πρὸς τὸ ΓΛ, οὕτως 5 ἡ ΘΓ πρὸς τὴν ΓΚ και τῆς ΘΓ ἄρα πρὸς τὴν ΓΚ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΓΛ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΕΗ πρὸς τὴν ΓΚ, ἡ δὲ ΓΘ πρὸς τὴν ΓΚ λόγον ἔχει δοθέντα, ὃν τὸ Λ χωρίον πρὸς τὸ Β, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΛ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ 10 ΕΗ πρὸς ἡν ἡ ΘΓ λόγον ἔχει, ὃν τὸ Λ χωρίον πρὸς τὸ Β χωρίον.

$\nu\xi'$.

Έὰν δοθὲν παρὰ δοθεϊσαν παραβληθή ἐν δεδομένη γωνία, δέδοται τὸ πλάτος τῆς παραβολής.

15 δοθὲν γὰρ τὸ ΑΗ παρὰ δοθεῖσαν τὴν ΒΑ παραβεβλήσθω ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΓΑΒ λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἡ ΓΑ.

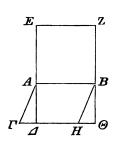
ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒ τετράγωνον τὸ ΕΒ· δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΒ. καὶ διήχθωσαν αί ΕΑ, ΖΒ, ΓΗ 20 ἐπὶ τὰ Δ, Θ. καὶ ἐπεὶ δοθέν ἐστιν ἐκάτερον τῶν ΕΒ, ΑΗ, λόγος ἄρα τοῦ ΕΒ πρὸς τὸ ΑΗ δοθείς. ἴσον δὲ τὸ ΗΑ τῷ ΑΘ· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΕΒ πρὸς τὸ ΑΘ δοθείς· ὥστε καὶ τῆς ΕΑ πρὸς τὴν ΑΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἴση δὲ ἡ ΕΑ τῆ ΑΒ· λόγος ἄρα καὶ τῆς 25 ΒΑ πρὸς ΑΔ δοθείς. καὶ ἐπεὶ δοθεϊσά ἐστιν ἡ ὑπὸ

^{1.} αi] om. Vat., add. m. 2. 2. $K \triangle$] $\Gamma \triangle$ b. 3. $\Theta \triangle$] A b. 4. ΓA (pr.)] $\Gamma \triangle$ b. 6. $\pi \alpha i$] om. Vat., add. m. 2. 7. $\Gamma \Theta$] ΓK b. 8. ΓK] $\Gamma \Theta$ b. A] B b. 9. B] A b. 10. EH] H E b. $\eta \nu$ η] $\tau \eta \nu$ b. A] B b. 11. B] A b. 13. dodé ν] add. $\tau \bar{\omega}$ $\mu e \gamma e \theta \epsilon \iota$ b. 15. $\tau \eta \nu$] in ras. v. 19. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$ P. dihydwsa ν] $\epsilon \pi \beta \epsilon \beta \iota \eta \sigma \theta \omega \sigma \alpha \nu$ b. ZB] BZB b. 20. Δ , Θ] B, Δ b. 21. EB (alt.)] B supra scr. m. 2(?) v. $\pi \varrho \phi \epsilon$] comp. v.

latera aequales angulos $\Gamma K \Lambda$, HEZ comprehendentia in contraria proportione sunt. itaque $K \Delta = HZ$ [VI, 14]. et quoniam ratio A:B data est et $B = \Gamma \Lambda$, ratio $\Theta \Delta: \Gamma \Lambda$ data erit. uerum $\Theta \Delta: \Gamma \Lambda = \Theta \Gamma: \Gamma K$ [VI, 1]. quare etiam ratio $\Theta \Gamma: \Gamma K$ data est [def. 2]. et quoniam est $\Gamma \Delta: EZ = EH: \Gamma K$ et $\Gamma \Theta$ ad ΓK rationem habet datam, quam spatium Λ ad Λ , erit ut Λ ad Λ ad Λ ad Λ rationem habet, quam spatium Λ ad spatium Λ .

LVII.

Si datum spatium datae rectae adplicatur in dato angulo, latitudo spatii adplicati data est.

nam datum spatium AH datae rectae BA adplicetur in dato angulo ΓAB . dico, ΓA datam esse. constructur enim in AB qua-

constructur emm in AB quadratum EB [I, 46]. itaque EB datum est. et educantur EA, ZB, ΓH ad Δ , Θ . et quoniam utrumque EB, ΔH datum est, ratio EB: ΔH data erit [prop.I]. uerum $HA = \Delta \Theta$

[I, 35]. quare etiam ratio $EB: A\Theta$ data est. itaque etiam ratio $EA: A\Delta$ data est [VI, 1; def. 2]. uerum EA = AB. ergo etiam ratio $BA: A\Delta$ data est. et quoniam datus est $\angle \Gamma AB$, cuius pars $\angle \Delta AB$

In fig. cod. b litterae Δ , Θ permutatae sunt.

^{22.} HA] H corr. ex E m. 2 Vat., AH vb. $A\Theta$] $A\triangle$ b, item lin. 23. 23. $A\triangle$] $A\Theta$ b. 24. $\lambda \delta \gamma o s$ estimates δc δc

10

τῶν ΓΑΒ, ὧν ἡ ὑπὸ ΔΑΒ δοθεῖσά ἐστιν, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΓΑΔ ἐστι δοθεῖσα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΓΔΑ δοθεῖσα ὀρθὴ γάρ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΔ δοθεῖσα ὀρθὴ γάρ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΔ δοθεῖσά ἐστιν δέδοται ἄρα τὸ ΑΓΔ τρίγωνον τῷ εἰδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΓΑ πρὸς τὴν ΑΔ δοθείς. τῆς δὲ ΔΑ πρὸς τὴν ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς ΓΑ ἄρα πρὸς τὴν ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι δοθεῖσα ἡ ΒΑ δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΑΓ. καί ἐστι τὸ πλάτος τοῦ παραβλήματος.

 $u\eta'$.

Ἐὰν δοθὲν παρὰ δοθεῖσαν παραβληθῆ ἐλλεῖπον εἴδει δεδομένω τῷ εἴδει, δέδοται τὰ πλάτη τοῦ ἐλλείματος.

δοθέν γὰο τὸ $A\Gamma$ παρὰ δοθεῖσαν τὴν AΔ παρα15 βεβλήσθω έλλεῖπον είδει δεδομένω τῷ $\Gamma Δ$ · λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν έκατέρα τῶν $B\Gamma$, BΔ.

τετμήσθω γὰρ ἡ ΑΔ δίχα κατὰ τὸ Ε σημεῖον· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΔ. καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΕΔ τῷ ΓΔ ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον εὐθύγραμμον 20 τὸ ΕΖ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχήμα· δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΕΖ τῷ εἰδει. καὶ ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένης εὐθείας τῆς ΕΔ δεδομένον τῷ εἰδει εἰδος ἀναγέγραπται τὸ ΕΖ, δέδοται ἄρα τὸ ΕΖ τῷ μεγέθει. καί ἐστιν ἴσον τοῖς ΑΓ, ΚΘ· δέδοται ἄρα καὶ τὰ ΑΓ, ΚΘ τῷ μεγέθει.

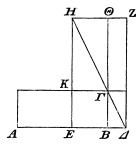
^{1.} $\triangle AB$] $BA\Theta$ b. 2. $\Gamma A\Delta$] corr. ex $A\Gamma\Delta$ m. 2 Vat., $\Gamma A\Theta$ b. $\ell \sigma \tau \iota$ — 4. $A\Gamma\Delta$] om. Vat. 3. $\Gamma \Delta A$] $\Gamma \Theta A$ b. 4. $A\Gamma\Delta$ (utrumque)] $A\Gamma\Theta$ b. 5. $A\Delta$] $A\Theta$ b. 6. ΔA] $A\Theta$ b. 6. ΔA] $A\Theta$ b. 8. $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$ $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$

datus est, qui relinquitur $\[\[\Gamma A \Delta \]$ datus erit [prop. IV]. uerum etiam $\[\[\[\Gamma \Delta A \]$ datus est; nam rectus est. itaque reliquus $\[\[\[\[\] A \Gamma \Delta \]$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. quare $\[\[\[\] \Delta A \Gamma \Delta \]$ datus est specie [prop. XL]. itaque ratio $\[\[\[\] A A \Delta \]$ data est [def. 3]. sed ratio $\[\[\] \Delta A : AB \]$ data est. quare etiam ratio $\[\[\] \Gamma A : AB \]$ data est [prop. VIII]. et data est $\[\[\] BA .$ ergo etiam $\[\[\] A \Gamma \]$ data est [prop. II]. et est latitudo spatii adplicati.

LVIII.

Si datum spatium datae rectae adplicatur deficiens figura specie data, latitudines spatii deficientis datae sunt.

nam datum spatium $A\Gamma$ datae $A\Delta$ adplicatur deficiens figura specie data $\Gamma\Delta$. dico, utramque $B\Gamma$, $B\Delta$ datam esse.

secetur enim $A\Delta$ in duas partes aequales in puncto E. itaque data est $E\Delta$ [prop. II]. et construatur in $E\Delta$ figurae $\Gamma\Delta$ similis et similiter posita figura rectilinea EZ [VI, 18], et describatur figura. itaque etiam EZ data est specie [def. 3]. et quoniam

in data recta $E\Delta$ figura specie data constructa est EZ, EZ data erit magnitudine [prop. LII]. et est $EZ = A\Gamma + K\Theta$ [I, 36; VI, 26; I, 43]. quare etiam $A\Gamma + K\Theta$ datae sunt magnitudine [def. 1]. et figura

^{21.} τῷ εἴδει] om. b. 23. ΕΖ] ΘΖ Vat. 24. καί] om. v. τά] τό Pb.

καί έστι τὸ $A\Gamma$ δοθὲν τῷ μεγέθει· ὑπόκειται γάρ λοιπὸν ἄρα τὸ $K\Theta$ δοθέν έστι τῷ μεγέθει. ἔστι δὲ καὶ τῷ είδει δοθέν· ὅμοιον γάρ έστι τῷ $\Gamma \Delta$ · τοῦ ΘK ἄρα δεδομέναι είσὶν αὶ πλευραί· δοθεῖσα ἄρα έστὶν ἡ $K\Gamma$ · καί έστιν ἴση τῆ EB· δοθεῖσα ἄρα έστὶν καὶ 5 ἡ EB. ἔστι δὲ καὶ ἡ $E\Delta$ δοθεῖσα· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ $B\Delta$ δοθεῖσά έστιν. καὶ λόγος τῆς $B\Delta$ πρὸς τὴν $B\Gamma$ δοθείς· δοθεῖσα ἄρα έστὶ καὶ ἡ $B\Gamma$.

νθ'.

10 Ἐὰν δοθὲν παρὰ δοθεϊσαν παραβληθῆ ὑπερβάλλον είδει δεδομένω, δέδοται τὰ πλάτη τῆς ὑπερβολῆς.

δοθέν γὰς τὸ AB παςὰ δοδεῖσαν τὴν $A\Gamma$ παςαβεβλήσθω ὑπεςβάλλον είδει δεδομένω τῷ ΓB · λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέςα τῶν $\Theta\Gamma$, ΓE .

15 τετμήσθω γὰρ δίχα ἡ ΔΕ κατὰ τὸ Ζ σημεῖον, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ΓΒ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΕΖ τῷ ΓΒ ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ ΖΗ περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρον ἐστι τὸ ΖΗ τῷ ΓΒ. ἤχθω αὐτῶν διάμετρος ἡ ΘΕΜ, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα. καὶ ἐπεὶ ὅμοιόν ἐστι τὸ ΓΒ 20 τῷ ΖΗ, δέδοται δὲ τὸ ΓΒ τῷ εἰδει, δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΖΗ τῷ εἰδει καὶ ἀναγέγραπται ἀπὸ δεδομένης εὐθείας τῆς ΖΕ δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ΖΗ τῷ μεγέθει. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΑΒ δοθέν δοθέντα ἄρα ἐστὶ τὰ ΑΒ, ΖΗ. καί ἐστιν ἴσα τῷ ΚΛ δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ΚΛ

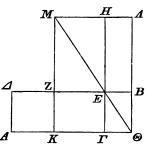
^{1.} $\tau\tilde{\varphi} - \gamma\acute{\alpha}\varrho$] om. b. 2. ἔστι δέ] om. b. 3. δοθέν] om. b. $\tau\tilde{\varphi}$ (alt.)] τό b. 7. ἐστίν ν. $B\Gamma$] $ZHB\Gamma$ P. 11. Post δεδομέν φ add. $\tau\tilde{\varphi}$ εἴδει Vat.v. 13. ΓB] $\Gamma \angle$ b. 17. τ ό] $\tau\tilde{\varphi}$ P. 18. αὐτῶν] αὐτοῦ ν. 22. $\tau\tilde{\varphi}$ μεγέθει] om. b.

 $\mathcal{A}\Gamma$ data est magnitudine (ita enim supposuimus); itaque quae relinquitur $K\Theta$ data est magnitudine [prop. IV]. uerum etiam specie data est [def. 3]; nam similis est figurae $\Gamma \Delta$ [VI, 24]. itaque figurae ΘK latera data sunt [prop. LV]. itaque recta $K\Gamma$ data est; et est $K\Gamma = EB$ [I, 34]. quare etiam EB data est [def. 1]. uerum etiam $E\Delta$ data est. quare etiam quae relinquitur $B\Delta$ data est [prop. IV]. et ratio $B\Delta : B\Gamma$ data est [def. 3]. ergo etiam $B\Gamma$ data est [prop. II].

LIX.

Si datum spatium datae rectae adplicatur excedens figura specie data, latitudines spatii excedentis datae sunt.

nam datum spatium AB datae rectae $A\Gamma$ adplicetur excedens figura specie data ΓB . dico, utramque $\Theta\Gamma$, ΓE datam esse.

secetur enim ΔE in duas partes aequales in puncto Z, et construatur in EZ figurae ΓB similis et similiter posita figura ZH [VI, 18]. itaque ZH circum eandem diametrum posita est atque ΓB [VI, 26].

ducatur earum diametrus ΘEM , et describatur figura. et quoniam $\Gamma B \sim ZH$ et ΓB data est specie, etiam ZH data erit specie [def. 3]. et constructa est in data recta ZE. quare ZH data est magnitudine [prop. LII]. uerum etiam AB data est. itaque AB + ZH datae sunt [prop. III]. et AB + ZH = KA

τῷ μεγέθει. ἔστι δὲ καὶ τῷ εἴδει δμοιον γάρ ἐστι τῷ ΓB τοῦ $K \Lambda$ ἄρα αἱ πλευραὶ δεδομέναι εἰσίν δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ $K \Theta$, ὧν ἡ $K \Gamma$ δοθεῖσά ἐστιν ἱση γάρ ἐστι τῷ E Z λοιπὴ ἄρα ἡ $\Gamma \Theta$ ἐστι δοθεῖσα αρα καὶ ἡ ΘB .

ξ'.

Έὰν παραλληλόγραμμον δεδομενον τῷ εἰδει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένῷ γνώμονι αὐξηθῆ ἢ μειωθῆ, δέδοται 10 τὰ πλάτη τοῦ γνώμονος.

παραλληλόγραμμον γὰρ τὸ AB δεδομένον τῷ εἰδει καὶ τῷ μεγέθει ηὐξήσθω πρότερον δεδομέν γνώμονι τῷ $E\Gamma B \Delta Z H \cdot$ λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέρα τῶν $\Gamma E, \Delta Z.$

έπεὶ γὰο δοθέν ἐστι τὸ AB, ἔστι δὲ καὶ ὁ EB AHZ γνώμων δοθείς, καὶ ὅλον ἄρα τὸ AH δοθέν ἐστιν ἀλλὰ καὶ τῷ εἰδει ὅμοιον γάο ἐστι τῷ AB τοῦ AH ἄρα δεδομέναι εἰσὶν αὶ πλευραί δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν AE, AZ. ἔστι δὲ καὶ ἑκατέρα τῶν ΓΑ,
20 AΔ δοθεῖσα λοιπὴ ἄρα ἐκατέρα τῶν ΕΓ, ΔΖ ἐστι δοθεῖσα.

πάλιν δη παραλληλόγραμμον το AH δεδομένον τῷ εἰδει καὶ τῷ μεγέθει μεμειώσθω δεδομέν γνώμονι τῷ $E\Gamma B \triangle ZH^{\cdot}$ λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέρα τῶν 25 ΓE , $\triangle Z$.

^{2.} ἄρα KA b. 4. ἐστι (prius)] ἐστιν v. 5. ἄρα ἐστί b. 11. παραλληλόγραμμον] τρί $^{\omega}$ τρί $^{\omega}$ τρίγωνον v; corr. supra m. 2. 12. ἡοξήσθω v. τῷ δεδομένω b. 15. $EB \triangle HZ$] Post E add. Γ Vat. m. 2, b; $EB \triangle ZH$ v. 16. γνώμων] -ων corr. ex ον m. 2 v. τό] τω b. 17. τῷ (alt.)] τό b. 19. ἔστι δέ] ἄστε b. ἔστιν v. ΓA — 20. τῶν] om. b. 20. ἐστι \bar{v} ξότιν v, om. b. 22. παραλληλόγραμμον] corr. ex τρίγωνον m. 2 v. τὸ AH δεδομένον] om. b.

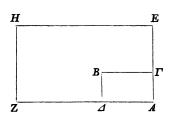
DATA. 109

[I, 36; I, 43]. itaque KA data est magnitudine [def. 1]. uerum etiam specie data est [def. 3]. nam similis est figurae ΓB [VI, 24]. itaque figurae KA latera data sunt [prop. LV]. itaque recta $K\Theta$ data est, cuius pars $K\Gamma$ data est (nam $K\Gamma = EZ$ [I, 34]). quare quae relinquitur $\Gamma\Theta$ data est [prop. IV]. et ad ΘB rationem habet datam [def. 3]. ergo etiam ΘB data est [prop. II].

LX.

Si parallelogrammum specie et magnitudine datum dato gnomone augetur aut minuitur, latitudines gnomonis datae sunt.

nam parallelogrammum AB specie et magnitudine datum prius augeatur dato gnomone $E\Gamma B \triangle ZH$. dico, utrumque latus ΓE , $\triangle Z$ datum esse.

nam quoniam datum est AB et etiam gnomon $E\Gamma B \triangle ZH$ datus est, etiam totum AH datum erit [prop. III]. uerum etiam specie datum est [def. 3]; nam simile est parallelogrammo AB [II def. 2;

VI, 24]. quare latera parallelogrammi AH data sunt [prop. LV]. itaque utrumque AE, AZ datum est. uerum etiam utrumque ΓA , $A\Delta$ datum est [ib.]. ergo reliquum utrumque $E\Gamma$, ΔZ datum est [prop. IV].

iam rursus parallelogrammum AH specie et magnitudine datum minuatur dato gnomone $E\Gamma B \triangle ZH$. dico, utrumque latus ΓE , $\triangle Z$ datum esse.

έπει γὰο δοθέν έστι τὸ ΑΗ, οὖ ὁ ΕΓΒΔΖΗ γνώμων δοθείς έστιν, λοιπὸν ἄρα τὸ ΑΒ δοθέν έστιν άλλὰ καὶ τῷ είδει τοῦ ΑΒ ἄρα αί πλευραὶ δεδομέναι εἰσίν δοθεῖσα ἄρα έστὶν έκατέρα τῶν ΓΑ, ΑΔ. ἔστι 5 δὲ καὶ έκατέρα τῶν ΕΑ, ΑΖ δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα έκατέρα τῶν ΕΓ, ΔΖ δοθεῖσά έστιν.

ξα'.

Έὰν δεδομένου τῷ εἴδει εἴδους παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν παραλληλόγραμμον χωρίον παραβληθῆ ἐν δεδο10 μένη γωνία, ἔχη δὲ τὸ εἶδος πρὸς τὸ παραλληλόγραμμον λόγον δεδομένον, δέδοται τὸ παραλληλόγραμμον τῷ εἴδει.

δεδομένου γὰρ τῷ εἰδει εἰδους τοῦ ΑΖΓΒ παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν τὴν ΓΒ παραλληλόγραμμον χωρίον 15 παραβεβλήσθω τὸ ΓΔ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, λόγος δὲ ἔστω τοῦ ΑΓ εἰδους πρὸς τὸ ΓΔ παραλληλόγραμμον δοθείς· λέγω, ὅτι δέδοται τὸ ΓΔ τῷ εἰδει.

ήχθω γὰο διὰ μὲν τοῦ Β τῆ ΖΓ παράλληλος ἡ ΒΗ, 20 διὰ δὲ τοῦ Ζ τῆ ΓΒ παράλληλος ἡ ΖΗ, καὶ διήχθωσαν αί ΖΓ, ΗΒ ἐπὶ τὰ Θ, Κ σημεῖα.

έπεὶ δοθεϊσά έστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΖΓΒ γωνία καὶ λόγος έστὶ τῆς ΖΓ πρὸς τὴν ΓΒ δοθείς, δοθὲν ἄρα τὸ ΖΒ παραλληλόγραμμον τῷ είδει. δέδοται δὲ τῷ

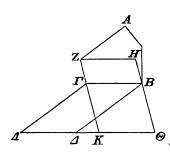
^{1.} $o\check{v}$] $\check{o}v$ b. 4. $\check{e}\sigma\tau lv$] om. Vat. $\check{e}\sigma\tau lv$ v. 5. $n\alpha l$ (alt.) — 6. $\check{e}\sigma\tau lv$] om. b. 8. $\tau\check{\phi}$ $\epsilon l\check{o}\epsilon l$] om. b. 9. $\pi\alpha \varrho\alpha \lambda l\eta \lambda \delta - \gamma \varrho\alpha \mu\mu\nu\nu$] $\tau\varrho l\gamma\omega\nu\nu\nu$ v, corr. m. 2, et sic deinde per totam hanc et seq. propos. 10. $\check{e}\chi\eta$] $\check{e}\chi\epsilon l$ Vat v. $\pi\varrho \delta_{\mathcal{S}}$ $\tau\check{o}$] om. b. 13. $\tau\check{\phi}$ $\epsilon l\check{o}\epsilon l$] om. b. 16. $\Lambda\Gamma\check{B}$] $B\Gamma\Lambda$ b. $\check{e}\sigma\tau\omega$] $\check{e}\sigma\tau l$ b. $\Lambda\Gamma$] $\Gamma\check{B}$ v, $\Lambda\check{B}$ b. 21. $\Pi\check{B}$] $\Pi\check{B}$, $\Lambda\check{\Delta}$ v, $\Pi\check{B}$ 0 b. $\Pi\check{B}$ 0, $\Pi\check{B}$ 0 b. $\Pi\check{B}$ 1.

nam quoniam datum est AH, cuius gnomon $E\Gamma BAZH$ datus est, reliquum AB datum erit [prop. IV]. uerum etiam specie datum est [II def. 2; VI, 24]. quare latera parallelogrammi AB data sunt [prop. LV]. ita que utrumque ΓA , AA datum est. uerum etiam utrumque EA, AZ datum est [ib.]. ergo etiam reliquum utrumque $E\Gamma$, AZ datum est [prop. IV].

LXI.

Si cuilibet laterum figurae specie datae spatium parallelogrammum adplicatur in dato angulo et figura ad parallelogrammum rationem habet datam, parallelogrammum datum est specie.

nam cuilibet lateri ΓB figurae specie datae $AZ\Gamma B$ spatium parallelogrammum adplicetur $\Gamma \Delta$ in dato

angulo $A\Gamma B$, et ratio figurae $A\Gamma$ ad parallelogrammum $\Gamma \Delta$ data sit. dico, $\Gamma \Delta$ datum esse specie.

ducatur enim per punctum B rectae $Z\Gamma$ parallela BH, per Z autem rectae ΓB parallela ZH [I, 31]. et producantur $Z\Gamma$, HB ad puncta Θ , K.

quoniam $\angle Z\Gamma B$ datus est et ratio $Z\Gamma$: ΓB data est [def. 3], parallelogrammum ZB specie datum est

In figura cod. b litterae Δ , K permutatae sunt.

K, Θ P. 22. Z Γ B] Z Γ v. 23. τῆς] corr. ex τῆ m. 2 Vat.
 24. τῷ εἰδει (alt.)] om. b.

είδει τὸ ΑΖΒ είδος. καὶ ἀναγέγραπται ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΓΒ. λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΑΒ εἴδους πρός τὸ ΖΒ παραλληλόγραμμον δοθείς. τοῦ δὲ ΖΒ πρός τὸ ΓΔ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἐπειδή καὶ τοῦ ΑΒ 5 προς το $\Gamma \Delta$ υπόκειται ἴσον δε το $\Gamma \Delta$ τῷ KB. λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΚΒ πρὸς τὸ ΓΗ έστι δοθείς: ώστε και της ΖΓ πρός την ΓΚ λόγος έστι δοθείς. της δε ΖΓ πρός την ΓΒ λόγος έστι δοθείς και τῆς ΒΓ ἄρα πρὸς τὴν ΓΚ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ 10 έπει δοθεϊσά έστιν ή ύπο των ΖΓΒ γωνία, και ή έφεξης άρα η ύπο των ΒΓΚ έστι δοθείσα. έστι δε καὶ ή ὑπὸ τῶν ΒΓΛ δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα ή ὑπὸ των ΛΓΚ δοθεϊσά έστιν. έστι δε και ή ύπο ΛΚΓ γωνία δοθεῖσα. ἴση γὰρ τῆ ὑπὸ ΚΓΒ. λοιπὴ ἄρα ἡ 15 ύπὸ ΓΛΚ ἐστι δοθεῖσα δέδοται ἄρα τὸ ΛΓΚ τρίγωνον τῷ εἴδει· λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΚ δοθείς. της δε ΚΓ προς την ΒΓ λόγος έστι δοθείς. καὶ τῆς ΑΓ ἄρα πρὸς τὴν ΓΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί έστι δοθεϊσα ή ύπο των ΑΓΒ γωνία δέδοται ἄρα το 20 ΓΔ παραλληλόγραμμον τῷ εἰδει.

ξβ'.

'Εὰν δύο εὐθεῖαι πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχωσι δεδομένον καὶ ἀναγραφῆ ἀπὸ μὲν τῆς μιᾶς δεδομένον τῷ εἴδει εἶδος, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας χωρίον παραλληλό-25 γραμμον ἐν δεδομένη γωνία, ἔχη δὲ τὸ εἶδος πρὸς

^{1.} AZB] $AZ\Gamma B$ Vat., Γ add. m. 2 v. είδος] om. b. 3. ZB άρα b. 4. έπειδή - 5. ὑπόπειται] om. b. 5. τῷ] τοῦ b. 11. ἐστιν v. ἔστιν v. 13. $A\Gamma K$] Γ add. m. 2 Vat.; $A\Gamma K$ b. ἐστιν δοθείσα b. ἔστιν Γ v. ὑπὸ τῶν b. 14. δοθείσα γωνία b. γάρ ἐστι b. ὑπὸ τῶν $B\Gamma K$ b. λοιπὴ

[I, 34; def. 3]. sed figura AZB specie data est et in eadem recta ΓB descripta. quare ratio figurae ABad parallelogrammum ZB data est [prop. XLIX]. uerum ratio ZB: ΓΔ data est, quoniam supposuimus etiam rationem $AB: \Gamma \Delta$ datam esse [prop. VIII]. est autem $\Gamma \Delta = KB \ [1, 35]$. quare etiam ratio $KB : \Gamma H$ data est. itaque etiam ratio $Z\Gamma:\Gamma K$ data est [VI. 1; def. 2]. uerum ratio $Z\Gamma$: ΓB data est. itaque etiam ratio $B\Gamma: \Gamma K$ data est [prop. VIII]. et quoniam ∠ ZΓB datus est, etiam qui deinceps positus est L BΓK datus erit [I, 13; prop. IV]. uerum etiam $\angle B\Gamma A$ datus est. quare etiam qui relinquitur $\angle A\Gamma K$ datus est [prop. IV]. sed etiam $\angle AK\Gamma$ datus est; nam aequalis est angulo KIB [I, 29]. itaque reliquus $\angle \Gamma AK$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo \triangle $A\Gamma K$ specie datus est [prop. XL]. itaque ratio $\Lambda\Gamma$: ΓK data est [def. 3]. uerum ratio $K\Gamma$: $B\Gamma$ data est. itaque etiam ratio $A\Gamma:B\Gamma$ data est [prop. VIII]. et datus est $\angle A \Gamma B$. ergo parallelogrammum \(\Gamma\alpha\) datum est specie \(\text{I}\), 34; def. 3].

LXII.

Si duae rectae inter se rationem habent datam et in altera describitur figura specie data, in altera autem spatium parallelogrammum in dato angulo, et figura

ἄρα] ἄστε καὶ λοιπή b. 15. έστι] έστιν P, om. v. $\Lambda \Gamma K$] $\Lambda K \Gamma$ Vat., $\Gamma K \Lambda$ b. 16. $\Lambda \Gamma$] $\Gamma \Delta$ b. 17. $K \Gamma$] ΓK Vat. 18. καὶ (pr.) — δοθείς] om. b. $\Lambda \Gamma$] Λ in ras. v. 19. $\Delta \Gamma B$ P. 20. παραλληλόγραμμον] om. b. 23. τῷ εἶδεὶ] om. b. 25. ἔχει v. πρὸς τό] om. Vat., supra add. m. 2.

τὸ παραλληλόγραμμου λόγου δεδομένου, δέδοται παραλληλόγραμμου τῷ εἶδει.

δύο γὰρ εὐθεται αι ΑΒ, ΓΔ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἐχέτωσαν δεδομένον, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ μὲν τῆς 5 ΑΒ δεδομένον τῷ είδει είδος τὸ ΑΕΒ, ἀπὸ δὲ τῆς ΓΔ παραλληλόγραμμον τὸ ΔΖ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΖΓΔ, λόγος δὲ ἔστω τοῦ ΕΒ είδους πρὸς τὸ ΖΔ παραλληλόγραμμον δοθείς λέγω, ὅτι δέδοται τὸ ΔΖ παραλληλόγραμμον τῷ είδει.

άναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΑΒ τῷ ΔΖ ὅμοιον καὶ 10 δμοίως κείμενον παραλληλόγοαμμον το ΑΗ. έπει λόγος έστι τῆς ΑΒ προς τὴν ΓΔ δοθείς, και ἀναγέγραπται άπὸ τῶν ΑΒ, Γ⊿ ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ ΑΗ, ΖΔ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΑΗ πρὸς 15 τὸ ΖΔ δοθείς. τοῦ δὲ ΖΔ πρὸς τὸ ΕΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. και τοῦ ΕΒ ἄρα πρὸς τὸ ΑΗ λόγος ἐστί δοθείς. καί έστι δοθεϊσα ή ύπὸ τῶν ΒΑΘ γωνία: ἴση γάρ ἐστι τῆ ὑπὸ ΖΓΔ. ἐπεὶ οὖν δεδομένου τῷ είδει είδους τοῦ ΕΒ παρά μίαν τῶν πλευρῶν τὴν ΑΒ 20 παραβέβληται τὸ ΑΗ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΘΑΒ καὶ λόγος έστι τοῦ ΕΒ είδους πρός τὸ ΑΗ παραλληλόγραμμον δοθείς, δέδοται άρα το ΑΗ τώ είδει. καί έστιν δμοιον τῷ $Z \Delta$. δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΖΔ τῷ εἰδει.

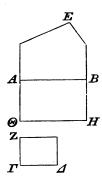
^{5.} $\tau \tilde{\varphi}$ είδει] om. b. AEB] EB b. 7. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \dot{\eta} v$ b. 8. δοθείς — 9. $\pi \alpha \varrho \alpha \lambda \lambda \eta \lambda \delta \gamma \varrho \alpha \mu \nu \sigma v$] om. b. 10. $Z \triangle$ b. δμοιόν τε Vat. $\kappa \alpha l$ δμοίως $\kappa \epsilon l \mu \epsilon v \sigma v$] om. b. 11. έπει οὖν Vat. b. 14. έστί] om. b. 15. EB] BA b. 16. $\kappa \alpha t$ — 17. δοθείς] om. b. 17. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ b. 18. $\tau \dot{\eta} v$] $Z \Gamma \triangle$ b. $\tau \tilde{\omega}$ είδει] om. b. 19. EB] EAB b. AB] AB] ΔB ΔB ΔB ΔB ΔB] ΔB ΔB ΔB] ΔB ΔB ΔB ΔB ΔB] ΔB ΔB

DATA. 115

ad parallelogrammum rationem habet datam, parallelogrammum datum est specie.

nam duae rectae AB, $\Gamma\Delta$ inter se rationem habeant datam, et describatur in AB figura specie data AEB, in $\Gamma\Delta$ autem parallelogrammum ΔZ in dato angulo $Z\Gamma\Delta$, et ratio figurae EB ad parallelogrammum $Z\Delta$ data sit. dico, parallelogrammum ΔZ datum esse specie.

describatur enim in AB parallelogrammo AZ simile et similiter positum parallelogrammum AH [VI, 18].

quoniam ratio $AB: \Gamma\Delta$ data est et in AB, $\Gamma\Delta$ descriptae sunt similes et similiter positae figurae rectilineae AH, $Z\Delta$, ratio $AH: Z\Delta$ data erit [prop. L]. uerum ratio $Z\Delta: EB$ data est. quare etiam ratio EB: AH data est [prop. VIII]. et $LBA\Theta$ datus est; nam aequalis est angulo $Z\Gamma\Delta$ [VI def. 1]. iam quoniam lateri AB figurae specie datae EB adplicatum est AH in

dato angulo ΘAB et ratio figurae EB ad parallelogrammum AH data est, AH datum est specie [prop. LXI]. et simile est parallelogrammo $Z\Delta$. ergo etiam $Z\Delta$ datum est specie [def. 3].

ξγ'.

'Εὰν τρίγωνον τῷ εἴδει δεδομένον ἦ, τὸ ἀπὸ ἐκάστης τῶν πλευρῶν αὐτοῦ πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἕξει δεδομένον.

δ ἔστω τρίγωνον δεδομένον τῷ εἰδει τὸ ΑΒΓ, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ ἐκάστης τῶν πλευρῶν αὐτοῦ τετράγωνα τὰ ΕΒ, ΓΔ, ΓΖ λέγω, ὅτι ἔκαστον τῶν ΕΒ, ΓΔ, ΓΖ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγον ἕξει δεδομένον.

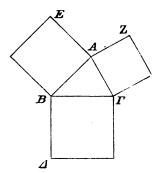
έπεὶ γὰο ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς $B\Gamma$ εὐθύ10 γραμμα δεδομένα τῷ εἰδει ἀναγέγραπται, ἃ ἔτυχεν, τὰ $AB\Gamma$, ΓA , λόγος ἄρα τοῦ $AB\Gamma$ πρὸς τὸ ΓA δοθείς.
διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ έκατέρου τῶν EB, $Z\Gamma$ πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

ξδ'.

- 15 'Εὰν τρίγωνον ἀμβλεῖαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, ῷ μεῖζον δύναται ἡ τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ τῶν τὴν ἀμβλεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔξει δεδομένον.
- 20 ἔστω τρίγωνον ἀμβλυγώνιον τὸ ΑΒΓ ἀμβλεῖαν γωνίαν ἔχον τὴν ὑπὸ τῶν ΑΒΓ δεδομένην, καὶ διήχθω ἐπ' εὐθείας τῆς ΒΓ εὐθεῖα ἡ ΒΔ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετος ἡ ΑΔ. λέγω, ὅτι, ῷ μεῖζόν ἐστι

LXIII.

Si triangulus specie datus est, quadrata in singulis lateribus eius constructa ad triangulum rationem habe-

bunt datam.

sit triangulus specie datus $AB\Gamma$, et construantur in singulis lateribus eius quadrata EB, $\Gamma \Delta$, ΓZ . dico, unumquodque quadratum EB, $\Gamma \Delta$, ΓZ ad triangulum $AB\Gamma$ rationem habere datam.

nam quoniam in eadem recta $B\Gamma$ quaelibet figurae

rectilineae specie datae $AB\Gamma$, $\Gamma\Delta$ descriptae sunt, ratio $AB\Gamma$: $\Gamma\Delta$ data erit [prop. XLIX]. eadem de causa etiam ratio utriusque quadrati EB, $Z\Gamma$ ad triangulum $AB\Gamma$ data est.

LXIV.

Si triangulus obtusum angulum datum habet, spatium, quo quadratum lateris sub obtuso angulo subtendentis maius est quadratis laterum obtusum angulum comprehendentium, ad triangulum rationem habebit datam.

sit triangulus obtusiangulus $AB\Gamma$ obtusum angulum $AB\Gamma$ habens datum, et producatur in directum recta $B\Gamma$, ut fiat $B\Delta$, et ducatur ab A ad $\Gamma\Delta$ per-

ex ων m. 1; έχον Vat. et corr. ex έχων m. 2 v; έχον γωνίαν b. τῶν] τήν (comp.) Vat., del. m. 2. 23. ω] om. b.

20

τὸ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τῶν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$, τουτέστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν AB, $B\Gamma$, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον λόγον ξξει δεδομένον.

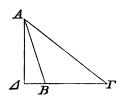
έπεὶ γὰο δοθεϊσά έστιν ή ὑπὸ ΑΒΓ, καὶ ή ὑπὸ 5 τῶν ΑΒΔ δοθεῖσά έστιν, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΒ δοθεϊσα. καὶ λοιπή ἄρα ή ύπὸ τῶν ΔΑΒ δοθεϊσά έστιν. δέδοται άρα το ΔΑΒ τρίγωνον τῶ είδει. λόγος ἄρα τῆς ΑΔ πρὸς τὴν ΔΒ δοθείς. καί έστιν ώς ή ΑΔ πρός την ΔΒ, ούτως τὸ ύπὸ τῶν ΑΔ, ΒΓ 10 πρός τὸ ὑπὸ τῶν ΔΒ, ΒΓ : ὥστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΔA , $B\Gamma$ $\pi g \circ g$ $\tau \circ \psi \pi \circ \tau \circ \pi \circ \Delta B$, $B\Gamma$ $\lambda \circ \gamma \circ g$ $\epsilon \circ \tau \circ \delta \circ \vartheta \epsilon \circ g$. καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΔΒ, ΒΓ ἄρα πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $B\Gamma$ λόγος έστὶ δοθείς. ἀλλὰ τοῦ ὑπὸ τῶν ΔA , ΒΓ πρός το ΑΒΓ τρίγωνον λόγος έστι δοθείς και 15 τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΔΒΓ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος έστι δοθείς. καί έστι τὸ δίς ὑπὸ τῶν ΔΒ, ΒΓ, ο μεζίον έστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ. έκεινο άρα τὸ χωρίον πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

ξε'.

Έὰν τρίγωνον δξεῖαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, ὅ ἔλασσον δύναται ἡ τὴν δξεῖαν γωνίαν ὑποτείνουσα

^{2.} $\tau \tilde{\alpha} v$] $\tau \tilde{\eta}_S$ b. ΔB , $B \Gamma$] $\Gamma B A$ b. $A B \Gamma$] $A \Gamma$ b. 3. Ext. Ext. b. 4. $\dot{\eta}$ data $\dot{\eta}$ data $\dot{\eta}$ data $\dot{\eta}$ describe $\dot{\eta}$ can b. 5. $\tau \tilde{\alpha} v$ (utrumque)] $\tau \tilde{\eta}_S$ b. East v v. 6. $A \Delta$, ΔB P ($A \Delta$ in fine, ΔB init. lin.) Vat.; $A \Delta B$ Vat. m. 2. αt] om. Vat. 8. $A \Delta$] $B \Delta$ b. ΔB] ΔA b. Post docation of the value of value of the value of value

pendicularis $A\Delta$.

dico, spatium, quo quadratum rectae $A\Gamma$ maius est quadratis rectarum AB, $B\Gamma$, h. e. duplum rectangulum rectis ΔB . $B\Gamma$ comprehensum ad triangu $lum AB\Gamma$ rationem habere datam. nam quoniam datus est $/AB\Gamma$. etiam $\angle ABA$ datus est [I, 13; prop. IV]. uerum etiam / AAB datus est. itaque etiam reliquus

L △AB datus est [I, 32; propp. III, IV]. quare $\triangle \triangle AB$ datus est specie [prop. XL]. ergo ratio $A\Delta: \Delta B$ data est [def. 3]. et est

 $A\Delta: \Delta B = A\Delta \times B\Gamma: \Delta B \times B\Gamma \text{ [VI, 1]}.$ itaque etiam ratio $\Delta A \times B\Gamma$: $\Delta B \times B\Gamma$ data est [def. 2]. quare etiam ratio $2 \Delta B \times B \Gamma : A \Delta \times B \Gamma$ data est [prop. VIII]. uerum ratio $\Delta A \times B \Gamma : \triangle AB\Gamma$ data est [I, 41]. itaque etiam ratio $2\Delta B \times B\Gamma$: $\triangle AB\Gamma$ data est [prop. VIII]. et duplum rectangulum rectis ΔB , $B\Gamma$ comprehensum est spatium, quo quadratum rectae $A\Gamma$ maius est quadratis rectarum AB, $B\Gamma$ [II, 12]. ergo illud spatium ad $\triangle AB\Gamma$ rationem habet datam.

LXV.

Si triangulus acutum angulum datum habet, spatium, quo quadratum lateris sub acuto angulo subtendentis

^{16.} ἐστι] om. b. ΔΒ] ΑΒ b. 17. φ΄] ὧν b. τῶν (alt.)] s b. Post ΒΓ add. b: δ ἄρα μετζον ἔσται τὸ ἀπὸ τῶν ΛΓ της ἀπὸ τῶν ΛΒ, ΒΓ.
 18. ἄρα] om. b. ΛΒΓ]
 om. b.
 21. κ) ως b.
 22. Ελαττον in ras. 4 litt. m. 2 v. δύνηται b.

πλευρά τῶν τὴν ὀξεῖαν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, έκεινο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον έξει δεδομένον.

ἔστω τρίγωνον ὀξυγώνιον τὸ $AB\Gamma$, ὀξεῖαν ἔχον γωνίαν δεδομένην τὴν ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$, καὶ ἤχθω ἀπὸ 5 τοῦ A ἐπὶ τὴν $B\Gamma$ κάθετος ἡ $A\Delta$ · λέγω, ὅτι, ῷ ἔλασσόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τῶν ἀπὸ τῶν AB, $B\Gamma$, τουτέστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΓB , $B\Delta$ πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

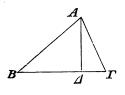
ἐπεὶ γὰο δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ γωνία, 10 ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΒ δοθεῖσα, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ ἐστι δοθεῖσα δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΔ τρίγωνον τῷ εἰδει· λόγος ἄρα τῆς ΒΔ πρὸς τὴν ΔΑ δοθείς· ὥστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΓΒΔ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΑΔ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν 15 ΓΒ, ΒΔ ἄρα. ἀλλὰ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΔ πρὸς τὸ ΑΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ, ῷ ἔλασσόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ· ῷ ἄρα ἔλασσόν ἐστι 20 τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τῶν ἀπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

ξς'.

Έὰν τρίγωνον δεδομένην ἔχη γωνίαν, τὸ ὑπὸ τῶν τὴν δεδομένην γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν ὀρθο25 γώνιον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

minus est quadratis laterum acutum angulum comprehendentium, ad triangulum rationem habebit datam.

sit triangulus acutiangulus $AB\Gamma$ acutum habens angulum datum $AB\Gamma$, et ducatur ab A ad $B\Gamma$ per-

pendicularis $A\Delta$. dico, spatium, quo quadratum rectae $A\Gamma$ minus est quadratis rectarum AB, $B\Gamma$, h. e. duplum rectangulum rectis ΓB , $B\Delta$ comprehensum ad $\triangle AB\Gamma$ rationem habere datam.

nam quoniam 7 $AB\Delta$ datus est et etiam \angle $A\Delta B$ datus est, etiam reliquus \angle $BA\Delta$ datus erit [I, 32; prop. IV]. quare \triangle $AB\Delta$ datus est specie [prop. XL]. ergo ratio $B\Delta: \Delta A$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio $\Gamma B \times B\Delta: \Gamma B \times A\Delta$ data [VI, 1; def. 2]. quare etiam ratio $2\Gamma B \times B\Delta: \Gamma B \times A\Delta$ data est [prop. VIII]. uerum ratio $B\Gamma \times A\Delta: \triangle AB\Gamma$ data est [I, 41]. itaque etiam ratio $2\Gamma B \times B\Delta: \triangle AB\Gamma$ data est [prop. VIII]. et duplum rectangulum rectis $\Gamma B, B\Delta$ comprehensum est spatium, quo quadratum rectae $A\Gamma$ minus est quadratis rectarum $AB, B\Gamma$ [II, 13]. ergo spatium, quo quadratum rectae $A\Gamma$ minus est quadratis rectarum $AB, B\Gamma$ rationem habet datam.

LXVI.

Si triangulus datum habet angulum, rectangulum comprehensum rectis datum angulum comprehendentibus ad triangulum rationem habet datam.

ώς b. ξλαττον in ras. m. 2 v, item lin. 19. 19. ξλασσον] παράλληλον Vat., del. et supra scr. ξλαττον m. 2. ξστιν v. 24. δοθογώνιον] om. b.

15

ἔστω τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$ δεδομένην ἔχον γωνίαν τὴν πρὸς τῷ A. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

ἤχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὴν ΑΓ κάθετος ἡ ΒΔ.

5 ἐπεὶ οὖν δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΒ γωνία δοθεῖσα, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΒΔ γωνία δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΔ τρίγωνον τῷ εἰδει. λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ δοθείς. ὡς δὲ ἡ ΑΒ πρὸς ΒΔ, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΔ, ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΔ, ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΒΔ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

ξς**′.**

'Εὰν τοίγωνον δεδομένην ἔχη γωνίαν, ῷ μετζον δύνανται αι τὴν δεδομένην γωνίαν περιέχουσαι πλευραί ὡς μία τοῦ ἀπὸ τῆς λοιπῆς, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔξει δεδομένον.

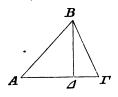
20 ἔστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ δεδομένην ἔχον γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ· λέγω, ὅτι, ικ μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

διήχθω γὰρ ἐπ' εὐθείας τῆς AB εὐθεία ἡ $A\Delta$, 2^5 καὶ κείσθω τῆ $A\Gamma$ ἴση ἡ $A\Delta$, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ $\Delta\Gamma$ διήχθω ἐπὶ τὸ E, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ B τῆ $A\Gamma$ παρ-

^{1.} ἔχον] -ον corr. ex -ων m. 2 v. 2. πρὸς τῷ A] ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ b. τῷ] τό P. 3. $AB\Gamma$ τρίγωνον] ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$ b. ἔχει] om. b. 7. γωνία δέδοται] ἐστι δοθεῖσα b.

sit triangulus $AB\Gamma$ datum habens angulum ad A positum. dico, rectangulum comprehensum rectis

BA, $A\Gamma$ ad $\triangle AB\Gamma$ rationem habere datam.

ducatur enim a B ad $A\Gamma$ perpendicularis $B\Delta$. iam quoniam datus est $\angle BA\Gamma$ et etiam $\angle A\Delta B$ datus, etiam reliquus $\angle AB\Delta$ datus erit [I, 32; propp. III, IV]. itaque

 $\triangle AB\Delta$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio $AB:B\Delta$ data est [def. 3]. uerum

 $AB: B\Delta = BA \times A\Gamma: B\Delta \times A\Gamma \text{ [VI, 1]}.$ itaque ratio $BA \times A\Gamma: B\Delta \times A\Gamma$ data est [def. 2]. sed ratio $A\Gamma \times B\Delta: \triangle AB\Gamma$ data est [I, 41]. ergo etiam ratio $BA \times A\Gamma: \triangle AB\Gamma$ data est [prop. VIII].

LXVII.

Si triangulus datum habet angulum, spatium, quo quadratum summae laterum datum angulum comprehendentium maius est quadrato reliqui, ad triangulum rationem habebit datam.

sit triangulus $AB\Gamma$ datum habens angulum $BA\Gamma$. dico, spatium, quo quadratum summae laterum BA, $A\Gamma$ maius est quadrato lateris $B\Gamma$, ad $\triangle AB\Gamma$ rationem habere datam.

producatur enim in directum AB, ut fiat $A\Delta$, et ponatur $A\Delta = A\Gamma$, et ducta $\Delta\Gamma$ producatur ad E, et ducatur per B rectae $A\Gamma$ parallela BE. et quoniam

^{8.} $\ell \sigma \tau i$ J om. v. $\pi \varrho \delta s$ — p. 126, 9. $\delta \epsilon \delta o \mu \epsilon \nu \sigma \nu$] om. b. 10. $BA\Gamma$] $BA\Gamma$ P. 21. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. v. 26. $\tau \tilde{\eta}$ $A\Gamma$] supra add. m. 2 v.

άλληλος ή ΒΕ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ή ΑΔ τῆ ΑΓ, ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ή ΔΒ τῆ ΒΕ. καὶ διῆκταί τις ή ΒΓ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΔΓΕ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΔ. ἴση δὲ ή ΔΑ τῆ ΑΓ· τὸ ἄρα δ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΔΓΕ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ὥστε τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ μεῖζόν ἐστι τῷ ὑπὸ τῶν ΔΓΕ.

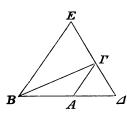
λέγω δή, ὅτι τοῦ ὑπὸ τῶν Δ ΓE πρὸς τὸ $AB\Gamma$ 10 τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

έπεὶ γὰο δοθεῖσά έστιν ή ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία, καὶ ἡ ἐφεξῆς ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΔΑΓ ἐστι δοθεῖσα. ἔστι δὲ καὶ έκατέρα τῶν ὑπὸ τῶν ΑΔΓ, ΔΓΑ δοθεῖσα: ημίσειαι γάρ είσι της ύπὸ τῶν ΒΑΓ δέδοται γὰρ ή 15 ύπὸ ΒΑΓ:] δέδοται ἄρα τὸ ΔΑΓ τρίγωνον τῷ εἴδει: λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΔΑ πρὸς τὴν ΔΓ δοθείς. ὥστε καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. και έπει ώς ή ΒΑ πρός την ΑΔ, ούτως ή ΕΓ πρὸς τὴν ΓΔ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΒΑ πρὸς ΑΔ, οὕτως 20 τὸ ὑπὸ ΒΑ, ΑΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ, ὡς δὲ ἡ ΕΓ πρὸς $\Gamma \Delta$, over to $\delta \pi \delta$ to $\epsilon \nabla E \Gamma$, $\Gamma \Delta$ to $\delta \nabla \Delta$, καὶ ώς ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΑ, ούτως τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ. καὶ έναλλάξ, ώς ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν 25 $E\Gamma\Delta$, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς $A\Delta$ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $\Delta\Gamma$. λόγος δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΔ ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΓ δοθείς λόγος ἄρα καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ πρὸς τὸ ὑπὸ au $ilde{\omega}$ $ilde{\omega}$ il

^{1.} ή BE] mg. m. 1 P. 2. καί (pr.)] supra add. m. 2 v. 5. ἴσον — 6. ΔΓΕ] bis P. 12. ἐστιν v. ἔστιν v. 14. δέδοται γὰρ ἡ ὁπὸ ΒΑΓ] deleo. 27. λόγος — 28. δοθείς] om. v.

DATA. 125

 $A\Delta = A\Gamma$, erit etiam $\Delta B = BE$ [I, 29; VI, 4; V, 14]. et ducta est aliqua recta $B\Gamma$. itaque est

 $\Delta\Gamma \times \Gamma E + B\Gamma^2 = B\Delta^2$. 1) uerum $\Delta A = A\Gamma$. quare $(BA + A\Gamma)^2 = \Delta\Gamma \times \Gamma E + B\Gamma^2$. itaque $(BA + A\Gamma)^2$ rectangulo $\Delta\Gamma \times \Gamma E$ maius est quam $B\Gamma^2$.

iam dico, rationem $\varDelta \Gamma \times \Gamma E : \triangle AB\Gamma$ datam esse.

nam quoniam $\angle BA\Gamma$ datus est, etiam qui deinceps positus est $\angle \Delta A\Gamma$ datus erit [I, 13; prop. IV]. uerum etiam uterque angulus $A\Delta\Gamma$, $\Delta\Gamma A$ datus est; nam dimidii sunt anguli $BA\Gamma$ [I, 32; I, 5]. itaque $\triangle \Delta A\Gamma$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio $\Delta A: \Delta\Gamma$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio $A\Delta^2: \Delta\Gamma^2$ data est [prop. L]. et quoniam est $BA: A\Delta = E\Gamma: \Gamma\Delta$ [VI, 2], et $BA: A\Delta = BA \times A\Delta: A\Delta^2$ [VI, 1], et $E\Gamma: \Gamma\Delta = E\Gamma \times \Gamma\Delta = E\Gamma \times \Gamma\Delta^2$ [ib.], erit

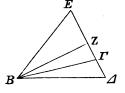
 $BA \times A\Delta : \Delta A^2 = E\Gamma \times \Gamma\Delta : \Gamma\Delta^2.$

itaque permutando [V, 16] etiam

 $BA \times A\Delta : E\Gamma \times \Gamma\Delta = A\Delta^2 : \Delta\Gamma^2$.

Fig. om. v.

¹⁾ Hoc sic fere demonstrat scholiasta (u. schol. nr. 133): si $EZ = Z\Delta$, erit $\Delta\Gamma \times \Gamma E + \Gamma Z^2 = Z\Delta^2$ (II, 5). commune adiciatur BZ^2 . ergo $\Delta\Gamma \times \Gamma E + \Gamma Z^2 + BZ^2 = Z\Delta^2 + BZ^2$. est autem $\Gamma Z^2 + BZ^2 = B\Gamma^2$, et $Z\Delta^2 + BZ^2 = B\Delta^2$. itaque $\Delta\Gamma \times \Gamma E + B\Gamma^2 = B\Delta^2$.

10

τοῦ ὁπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓΔ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς, διὰ τὸ δοθεῖσαν εἶναι τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΔΓΕ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ λόγος ἐστὶ 5 δοθείς. καί ἐστι τὸ ὑπὸ ΔΓΕ, ὧ μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ὧ ἄρα μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς Β΄, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον Εξει δεδομένον.

ξη'.

'Εὰν δύο ἰσογώνια παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ μία πλευρὰ πρὸς μίαν πλευρὰν λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ ἡ λοιπὴ πλευρὰ πρὸς τὴν λοιπὴν πλευρὰν λόγον ἕξει δεδομένον.

15 δύο γὰς ἰσογώνια παςαλληλόγςαμμα τὰ AB, ΓΔ πρὸς ἄλληλα λόγον ἐχέτω δεδομένον, ἐχέτω δὲ καὶ μία πλευρὰ πρὸς μίαν πλευρὰν λόγον δεδομένον, καὶ ἔστω τῆς BE πρὸς τὴν ZΔ λόγος δοθείς. λέγω, ὅτι καὶ τῆς AE πρὸς τὴν ZΓ λόγος ἐστὶ δοθείς.

20 παραβεβλήσθω γὰρ παρὰ τὴν EB τῷ $\Gamma \Delta$ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ EH, καὶ κείσθω, ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν AE τῆ $E\Theta$ ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ KB τῆ BH.

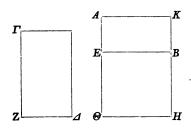
έπεὶ οὖν λόγος έστὶ τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΓΔ δοθείς,

^{5.} $\dot{v}\pi\dot{v}$ $v\bar{w}\nu$ v. Post $\mu\varepsilon\bar{t}\dot{v}v$ hab. $\ddot{\alpha}\rho\alpha$ punctis del. P. 9. Sequentur tres demonstr. aliae, u. app. 10. $\xi\eta'$] $\xi\xi'$ b, et sic deinceps. 11. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\delta\gamma\rho\alpha\mu\mu\alpha$] $\tau\rho\ell\gamma\omega\nu\alpha$ v, corr. m. 2, et sic lin. 15 et per propp. LXIX—LXXIV. $\pi\rho\dot{o}\dot{s}$ $\ddot{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\dot{a}$ om. Vat. 12. $\ddot{\epsilon}\chi\varepsilon\dot{t}v$ v. 13. $\pi\alpha\dot{t}$] om. b. 16. $\dot{\epsilon}\chi\dot{\epsilon}\tau\omega\alpha\nu$ b. $\dot{\epsilon}\chi\dot{\epsilon}\tau\omega$ (alt.) — 17. $\dot{\delta}\varepsilon\dot{\delta}o\mu\dot{\epsilon}\nu\nu\nu$] om. b. 18E] EB b. Ante $\dot{\delta}o\dot{\theta}v\dot{t}s$ hab. $\dot{\epsilon}\sigma\dot{t}$ v, del. m. 2 (?). 19. $Z\Gamma$] ΓZ b. 21. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\delta\gamma\rho\alpha\mu\mu\nu\nu$] $\pi\rho\dot{o}s$ Vat. 22. $\dot{\epsilon}\pi\dot{r}$

uerum ratio $A\Delta^2: \Delta\Gamma^2$ data est. itaque etiam ratio $BA \times A\Delta: E\Gamma \times \Gamma\Delta$ data est [def. 2]. uerum $\Delta A = A\Gamma$. quare ratio $BA \times A\Gamma: E\Gamma \times \Gamma\Delta$ data est. sed ratio $BA \times A\Gamma: \Delta AB\Gamma$ data est, quia $LBA\Gamma$ datus est [prop. XLVI]. itaque etiam ratio $\Delta\Gamma \times \Gamma E: \Delta AB\Gamma$ data est [prop. VIII]. et $\Delta\Gamma \times \Gamma E$ est spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$. ergo spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$, ad triangulum rationem habebit datam.

LXVIII.

Si duo parallelogramma aequiangula inter se rationem habent datam, et unum latus ad unum latus rationem habet datam, etiam reliquum latus ad reliquum latus rationem habebit datam.

nam duo aequiangula parallelogramma AB, $\Gamma\Delta$ inter se rationem habeant datam, et habeat etiam unum latus ad unum latus rationem datam, et sit ratio $BE: Z\Delta$ data. dico, etiam ra-

tionem $AE: Z\Gamma$ datam esse.

adplicatur enim rectae EB parallelogrammum EH parallelogrammo $\Gamma \triangle$ aequale et ita ponatur, ut $\triangle AE$, $E\Theta$ in eadem recta sint [I, 45]. quare etiam EB, EB in eadem recta sunt [I, 29; I, 14].

iam quoniam ratio $AB: \Gamma \Delta$ data est, et $\Gamma \Delta = EH$,

^{- 23.} BH] om. b. 22. έστίν v. 24. οδν] om. b. τό] τήν b.

ἴσον δὲ τὸ ΓΔ τῷ ΕΗ, λόγος ἄρα τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς: ὥστε καὶ τῆς ΑΕ πρὸς τὴν ΕΘ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ΕΗ τῷ ΓΔ, ἔστι δὲ καὶ ἰσογώνιον, τῶν ΕΗ, ΓΔ ἄρα ἀντιπεπόνθασιν τοὶ πλευραὶ αὶ περὶ τὰς ἴσας γωνίας: ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΕΒ πρὸς τὴν ΖΔ, οὕτως ἡ ΓΖ πρὸς τὴν ΕΘ. λόγος δὲ τῆς ΕΒ πρὸς τὴν ΖΔ δοθείς: καὶ τῆς ΓΖ ἄρα πρὸς τὴν ΕΘ λόγος ἐστὶ δοθείς. τῆς δὲ ΕΘ πρὸς τὴν ΑΕ λόγος ἐστὶ δοθείς: καὶ τῆς ΑΕ ἄρα πρὸς τὴν ΓΖ λόγος ἐστὶ δοθείς.

ξθ΄.

Έὰν δύο παραλληλόγραμμα δεδομένας ἔχη γωνίας καὶ λόγον πρὸς ἄλληλα ἔχη δεδομένον, καὶ μία πλευρὰ πρὸς μίαν πλευρὰν λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ ἡ λοιπὴ 15 πλευρὰ πρὸς τὴν λοιπὴν πλευρὰν λόγον ἕξει δεδομένον.

δύο γὰο παραλληλόγραμμα τὰ AB, HE δεδομένας ἔχοντα γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Δ, Ζ πρὸς ἄλληλα λύγον ἐχέτω δεδομένον, λόγος δὲ ἔστω τῆς ΔΒ πρὸς τὴν ZH δοθείς· λέγω, ὅτι καὶ τῆς ΑΔ πρὸς τὴν ΕΖ λόγος 20 δέδοται.

εί μεν οὖν ἰσογώνιόν ἐστι τὸ ΑΒ παραλληλόγραμ μον τῷ ΕΗ παραλληλογράμμῳ, φανερόν.

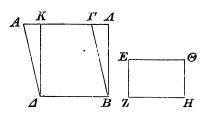
εί δὲ οὔ, συνεστάτω πρὸς τῆ $\triangle B$ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆς σημεί τῷ τῆ ὑπὸ τῶν EZH γωνί ἰση ἡ ὑπὸ τῶν

^{1.} EH] EA b. $\tau \delta$ (alt.)] om. v. 3. For ν v. 6. ΓZ] $Z\Gamma$ v, $\Gamma \Delta$ b. 7. $n\alpha l$ — 8. For l] loyof $\tilde{\alpha} \rho \alpha$ $n\alpha l$ $\tilde{\tau} \eta_S$ $E\Theta$ $\pi \rho \delta_S$ $\tau \eta \nu$ ΓZ b. 10. $Z\Gamma$ v. Seq. demonstr. altera, u. app. 13. $n\alpha l$ (alt.) — 14. $\delta \epsilon \delta \delta \rho \mu \epsilon \nu \nu \nu$] bis Vat., alt. del. m. 1. 13. $\mu l \alpha \nu \nu$ b. $\pi l \epsilon \nu \nu \nu$ om. b. 14. Exe. v. 14. Exp. — 15. Exe. om. β (non b). 16. $\pi \alpha \rho \alpha l l \eta l \delta \gamma \rho \alpha \mu \mu \alpha \nu$] corr. ex $\pi \alpha \rho \alpha l l l \ell \alpha \nu$

ratio AB: EH data erit. itaque etiam ratio $AE: E\Theta$ data est [VI, 1; def. 2]. et quoniam EH parallelogrammo $\Gamma \triangle$ aequale est idemque aequiangulum, latera parallelogrammorum EH, $\Gamma \triangle$ aequales angulos comprehendentia in contraria proportione erunt [VI, 14]. quare $EB: Z\triangle = \Gamma Z: E\Theta$. uerum ratio $EB: Z\triangle$ data est. itaque etiam ratio $\Gamma Z: E\Theta$ data est [def. 2]. uerum ratio $E\Theta: AE$ data est. ergo etiam ratio $AE: \Gamma Z$ data est [prop. VIII].

LXIX.

Si duo parallelogramma datos habent angulos et rationem inter se habent datam, et unum latus ad unum latus rationem habet datam, etiam reliquum latus ad reliquum latus rationem habebit datam.

nam duo parallelogramma AB, HEdatos habeant angulos ad Δ , Z positos et inter se rationem habeant datam, ratio autem $\Delta B: ZH$ sit

data. dico, etiam rationem $A\Delta : EZ$ datam esse.

iam si aequiangulum est parallelogrammum AB parallelogrammo EH, adparet [prop. LXVIII].

sin minus, constructur ad ΔB et punctum in ea positum Δ angulus $B\Delta K$ angulo EZH aequalis [I, 23],

m. 2 Vat. 17. τάς] om. b. πρός (alt.)] καὶ πρός v. 18. ἐχέτωσαν b. Post δεδομένον add. λόγος γάρ b. $\triangle B$] $\triangle B$ b. 20. δέδοται] ἐστὶ δοθείς b. 23. τῆ] τήν b. 24. τῶν (pr.)] τῆς b.

ΒΔΚ, και συμπεπληφώσθω τὸ ΔΛ παφαλληλόγοαμμον. ἐπεὶ δοθεϊσά ἐστιν ἐκατέρα τῶν ὕπὸ ΔΑΓ, ΑΚΔ, καὶ λοιπὴ ἄφα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΚ ἐστι δοθεῖσα ὁ δέδοται ἄφα τὸ ΑΔΚ τφίγωνον τῷ εἰδει λόγος ἄφα ἐστὶ τῆς ΑΔ 5 πρὸς τὴν ΔΚ δοθείς. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ ΔΓ πρὸς τὸ ΖΘ δοθείς ὑπόκειται γάρ καί ἐστιν ἴσον τὸ ΔΓ τῷ ΔΛ, λόγος ἄφα καὶ τοῦ ΔΛ πρὸς τὸ ΖΘ δοθείς. καί ἐστιν ἰσογώνιον τὸ ΔΛ τῷ ΖΘ, καὶ λόγος ἐστὶ τοῦ ΔΛ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς, καί ἐστι τῆς ΔΒ 10 πρὸς τὴν ΖΗ ὑπόκειται γάρ λόγος ἄφα ἐστὶ καὶ τῆς ΔΚ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς. τῆς δὲ ΔΚ πρὸς τὴν ΔΑ λόγος ἐστὶ δοθείς.

oʻ.

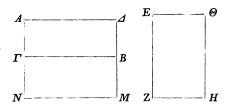
δύο γὰο παραλληλογράμμων τῶν AB, EH περί 20 ἴσας γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Γ, Ζ ἢ περὶ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, αἱ πλευραὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἐχέτωσαν δεδομένον, τουτέστι λόγος ἔστω τῆς μὲν ΑΓ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς, τῆς δὲ ΒΓ πρὸς τὴν ΖΗ· λέγω, ὅτι καὶ τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΖΘ λόγος ἐστὶ δοθείς.

^{1.} BAK b. συμπλης ώσθω P. 2. καὶ ἐπεί P v. δπὸ τὴν AB Δ, K Δ B b. 3. τῶν] τήν b. ἐστιν v. 4. τό] corr. ex τῷ m. 2 v. 5. ΔΓ] AΓ P. 6. ὑπόκειται - 8. ἐστιν] om. b. 7. καὶ] om. Vat. 8. ἐστιν] om. b. 9. ΔΛ] B b. τό] τήν b. EH] ZH b. καὶ - 10. γάρ] om. b. 9. ΔB] BΔ v. 11. ΔΛ] AΔ v. 19. παραλληλογράμμων] corr. ex παραλλήλων m. 2 Vat. EH] $E\Theta$ H b.

et expleatur parallelogrammum $\Delta \Lambda$. quoniam uterque angulus $\Delta \Lambda \Gamma$, $\Lambda K \Delta$ datus est [I, 29; prop. IV], etiam reliquus L $\Lambda \Delta K$ datus erit [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle \Lambda \Delta K$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio $\Lambda \Delta : \Delta K$ data est [def. 3]. et quoniam ratio $\Delta \Gamma : Z \Theta$ data est (hoc enim supposuimus), et est $\Delta \Gamma = \Delta \Lambda$ [I, 35], etiam ratio $\Delta \Lambda : Z \Theta$ data erit. et $\Delta \Lambda$ aequiangulum est parallelogrammo $Z \Theta$, et ratio $\Delta \Lambda : EH$ data est itemque ratio $\Delta B : ZH$ (hoc enim supposuimus). quare etiam ratio $\Delta K : EZ$ data erit [prop. LXVIII]. uerum ratio $\Delta K : \Delta \Lambda$ data est. ergo ratio $\Delta \Delta : EZ$ data est [prop. VIII].

LXX.

Si in duobus parallelogrammis latera angulos aut aequales aut inaequales, sed datos, comprehendentia inter se rationem habent datam, etiam ipsa parallelogramma inter se rationem habebunt datam.

nam in duobus parallelogrammis AB, EH latera angulos ad Γ , Z positos comprehendentia aut aequales aut inaequales.

sed datos, inter se rationem habeant datam, h. e. data sit ratio $A\Gamma: EZ$ itemque ratio $B\Gamma: ZH$. dico, etiam rationem $\Gamma \Delta: Z\Theta$ datam esse.

Figg. codd. corruptae sunt.

^{20.} Z, Γ v. $\ddot{\eta}$ $\pi \epsilon \varrho \ell$] $\ddot{\eta} \pi \epsilon \varrho$ b. 21. $\delta \dot{\epsilon}$] om. b. 23. Z H] Z Γ b.

ἔστω γὰρ ἰσογώνιον τὸ ΓΔ τῷ ΖΘ, καὶ παραβεβλήσθω παρὰ τὴν ΓΒ εὐθεῖαν τῷ ΖΘ παραλληλογράμμω ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΓΜ, καὶ κείσθω ὅστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΑΓ τῷ ΓΝ· καὶ ἡ ΔΒ τῷ ΖΘ· ἔστι δὲ καὶ ἰσογώνιον· τῶν ΒΝ, ΘΖ ἄρα ἀντιπεπόνθασιν αὶ πλευραὶ αὶ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΖΕ πρὸς τὴν ΓΝ. λόγος δὲ τῆς ΓΒ πρὸς τὴν ΓΝ δοθείς· τῆς δὲ ΕΖ πρὸς τὴν ΓΝ δοθείς· τῆς δὲ ΕΖ πρὸς τὴν ΓΝ δοθείς· τῆς δὲ Τὰ πρὸς τὴν ΓΝ δοθείς· τῆς δὲ Τὰ πρὸς τὴν ΓΝ λόγος ἐστὶ δοθείς· ὅστε καὶ τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΓΜ τῷ ΖΘ ἴσον· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΕΗ 15 δοθείς.

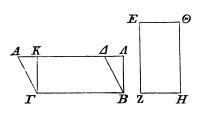
μὴ ἔστω δὴ ἰσογώνιον τὸ AB τῷ ZΘ, καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ BΓ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείω τῷ Γ τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ γωνία ἴση γωνία ἡ ὑπὸ BΓΚ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΓΛ παραλληλόγραμμον. καὶ 20 ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΚΓΒ δοθεῖσα, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΚ ἐστι δοθεῖσα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΓΛΚ δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΚΓ ἐστι δοθεῖσα δέδοται ἄρα

^{2.} παραλληλογράμμω] corr. ex παραλλήλω m. 2 Vat. 3. παραλληλόγραμμων] εὐθνόγραμμων v. 5. BM] EM b. έστιν ἴσον vb. 6. ἔστιν v. τῶν] τό b. ΘΖ] HZ b. 8. ZE] EZE b. 9. λόγος — 10. Γ N] om. b. 13. Γ Δ] Γ Λ b. Γ M] MN b. ἔστι] ἴσον b. δέ] δὲ ααί Γ (ααί punctis del.) v. τό (alt.)] corr. ex τῷ m. 2 v. 14. ἴσον] om. b. λόγος — 16. $Z\Theta$] bis b. 14. τὸ EH] τὴν EM b. 15. δοθείς] comp. Vat. 16. μή] ααὶ μή b. συνεστάτω τἢ b. 18. Γ] $K\Gamma$ b. ἴση γωνία] om. b. τῶν $B\Gamma K$ Vat. v, del. τῶν m. 2 Vat.; $B\Gamma$ b. 19. μ αί (alt.)] om. b. 20. ἡ (pr.) —

DATA. 133

sit enim $\Gamma \Delta$ aequiangulum parallelogrammo $Z \Theta$, et adplicetur rectae ΓB parallelogrammo $Z \Theta$ aequale parallelogrammum ΓM et ita ponatur, ut $A\Gamma$ et ΓN in eadem recta sint [I, 45]. quare etiam ΔB et BM in eadem recta sunt [I, 29; I, 14]. et est $BN = Z \Theta$. uerum etiam aequiangula sunt. itaque in parallelogrammis BN, ΘZ latera aequales angulos comprehendentia in contraria proportione sunt [VI, 14]. est igitur $\Gamma B: ZH = ZE: \Gamma N$. uerum ratio $\Gamma B: ZH$ data est. itaque etiam ratio $EZ: \Gamma N$ data est [def. 2]. sed ratio $EZ: A\Gamma$ data est. quare etiam ratio $A\Gamma: \Gamma N$ data est [prop. VIII]. itaque etiam ratio $\Gamma \Delta: \Gamma M$ data est [VI, 1; def. 2]. est autem $\Gamma M = Z \Theta$. ergo etiam ratio $\Gamma \Delta: EH$ data est.

iam ne sit AB aequiangulum parallelogrammo $Z\Theta$, et construatur ad rectam $B\Gamma$ et punctum in ea posi-

tum Γ angulo EZH aequalis angulus $B\Gamma K$ [I, 23], et expleatur parallelogrammum $\Gamma \Lambda$. et quoniam datus est $L \Lambda \Gamma B$ et etiam $L K \Gamma B$ datus est,

etiam qui relinquitur $A\Gamma K$ datus erit [prop. IV]. uerum etiam $L\Gamma AK$ datus est [I, 29; prop. IV]. quare etiam

In figg. codd. AB est rectangulum, KB parallelogrammum.

^{21.} δοθείσα] ἑκατέρα τῶν $A\Gamma B$, $K\Gamma B$ γωνιῶν b. 20. ἔστι — 21. δοθείσα] ·mg. m. 1 P et add. τῶν ante $K\Gamma B$ Vat.; om. v; fort. omittenda. 21. Post δοθείσα mg. add. ἴση γάρ (comp.) ἐστιν τῷ πρὸς (comp.) τῷ Z δοθείση Vat. m. 1, del. m. 2 (?); u. schol. ὑπὸ τῶν $A\Gamma K$ Vat. v. ἐστιν v. 22. ΓAK] $AK\Gamma$ b. 23. ἔστιν v.

τὸ ΑΓΚ τρίγωνον τῷ εἰδει· λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΚ δοθείς· τῆς δὲ ΑΓ πρὸς τὴν ΕΖ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τῆς ΓΚ ἄρα πρὸς τὴν ΕΖ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τῆς ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ λόγος 5 δοθείς, καί ἐστιν ἴση ἡ ὑπὸ τῶν ΚΓΒ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ· λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΘ δοθείς. ἴσον δὲ τὸ ΓΛ τῷ ΓΔ· λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΓΔ πρὸς κὸ ΖΘ δοθείς.

oα'.

δύο γὰο τοιγώνων τῶν ΑΒΓ, ΔΕΘ περὶ ἰσας 15 γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Α, Δ ἢ περὶ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, αὶ πλευραὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἐχέτωσαν δεδομένον, καὶ ἔστω λόγος τῆς μὲν ΒΑ πρὸς τὴν ΕΔ δοθείς, τῆς δὲ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΘ λέγω, ὅτι καὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου λόγος ἐστὶ δοθείς πρὸς τὸ ΕΔΘ 20 τρίγωνον.

συμπεπληρώσθω γὰς τὰ ΑΗ, ΔΖ παςαλληλόγςαμμα. ἐπεὶ οὖν δύο παςαλληλογςάμμων τῶν ΑΗ, ΔΖ πεςὶ τὰς ἴσας γωνίας ἢ πεςὶ ἀνίσους μέν, δεδομένας

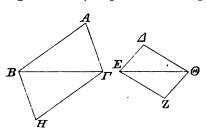
^{1.} $A\Gamma K$] $AB\Gamma$ b. Post $\tau \varrho l \gamma \omega v v v$ hab. $\delta \iota \dot{\alpha}$ (comp.) μ' punctis del. Vat. 3. $\kappa \alpha \dot{\iota}$ — 4. $\delta o \partial v \dot{\iota}_{\delta}$] om. b. 4. Post $\lambda \dot{\delta} \gamma o g$ hab. $\dot{\ell} \sigma \iota \dot{\nu}$ v, del. m. 2(?). 5. $\kappa \alpha \dot{\iota}$] om. b. 6. $\dot{\ell} \sigma \iota \dot{\iota}$] om. v. $\tau \dot{\delta}$] om. b. 7. $\dot{\ell} \sigma o v$ — 8. $\dot{\delta} \sigma \partial v \dot{\iota}_{\delta}$] bis b; alt. loco del. m. 2. 7. $\tau \dot{\delta}$] om. b. $\dot{\ell} \sigma \iota \dot{\nu}$ v. 8. $Z\Theta$] ZH b. 10. $\dot{\ell} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\nu}$ form bin. 14. 12. $\alpha \dot{\nu} \dot{\tau} \dot{\alpha}$ $\dot{\ell}$ (non b). 13. $\dot{\ell} \dot{\xi} \dot{\xi} \dot{\nu}$ b. 14. $\tau \ddot{\omega} \dot{\nu}$] $\tau \dot{\alpha}$ b. 15. $\tau \dot{\alpha} \dot{\kappa}$ — Δ] om. b. 16. $\dot{\alpha} \lambda \dot{\lambda} \dot{\gamma} \dot{\gamma} \dot{\nu}$ dows b. 18. $\tau \ddot{\eta} \dot{\varsigma}$] $\tau \dot{\omega}$ b. 19. $\tau \dot{\varrho} \dot{\sigma} \dot{\varsigma}$ $\dot{\sigma} \dot{\nu}$ $\dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\varepsilon}$ $\dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\varepsilon} \dot{\varepsilon} \dot{\varepsilon}$ dows b. 20. $\tau \dot{\varrho} l \gamma \omega v \dot{\nu}$] om. vb.

reliquus $\angle AK\Gamma$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo $\triangle AK\Gamma$ datus est specie [prop.XL]. quare ratio $A\Gamma$: ΓK data est [def. 3]. uerum ratio $A\Gamma$: EZ data est. itaque etiam ratio ΓK : EZ data est [prop. VIII]. uerum etiam ratio ΓB : ZH data est, et est $\angle K\Gamma B = EZH$. quare ratio ΓA : $Z\Theta$ data est [per priorem partem huius prop.]. est autem $\Gamma A = \Gamma A$ [I, 35]. ergo ratio ΓA : $Z\Theta$ data est.

LXXI.

Si in duobus triangulis latera angulos aut aequales aut inaequales, sed datos, comprehendentia inter se rationem habent datam, etiam ipsi trianguli inter se rationem habent datam.

nam in duobus triangulis $AB\Gamma$, $\Delta E\Theta$ latera angulos ad A, Δ positos aut aequales aut inaequales,

sed datos, comprehendentia inter se rationem habeant datam, et sit ratio BA: EΔ data itemque ratio AΓ: ΔΘ. dico, etiam rationem

 $\triangle AB\Gamma : \triangle E \triangle \Theta$ datam esse.

nam compleantur parallelogramma AH, AZ.

iam quoniam in duobus parallelogrammis AH, ΔZ latera angulos aut aequales aut inaequales, sed datos, qui ad A, Δ positi sunt, comprehendentia inter se rationem habent datam, etiam parallelogramma inter se

In fig. cod. b trianguli sunt aequilateri.

δὲ τὰς πρὸς τοῖς Α, Δ αί πλευραὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχουσι δεδομένον, καὶ τὰ παραλληλόγραμμα λόγον ἔξει δεδομένον πρὸς ἄλληλα λόγος ἄρα τοῦ ΑΗ πρὸς τὸ ΔΖ δοθείς. καί ἐστι τοῦ μὲν ΑΗ ἥμισυ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον, τοῦ δὲ ΔΖ τὸ ΔΕΘ λόγος ἄρα τοῦ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΔΕΘ τρίγωνον δοθείς.

oβ'.

'Εὰν δύο τριγώνων αι τε βάσεις ἐν δεδομένφ λόγφ ὧσι καὶ αι ἐπ' αὐτὰς ἠγμέναι ἀπὸ τῶν γωνιῶν ἤτοι 10 ἴσας γωνίας ποιοῦσαι ἢ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, τὰς πρὸς ταις βάσεσιν, καὶ αὐτὰ τὰ τρίγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔξει δεδομένον.

ἔστω δύο τρίγωνα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ, καὶ ἤχθωσαν αἱ ΑΗ, ΔΘ ἤτοι ἴσας γωνίας ποιοῦσαι τὰς ὑπὸ τῶν 15 ΑΗΓ, ΔΘΖ ἢ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, καὶ ἔστω λόγος τῆς μὲν ΒΓ πρὸς ΕΖ δοθείς, τῆς δὲ ΑΗ πρὸς τὴν ΔΘ δοθείς λέγω, ὅτι καὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου πρὸς τὸ ΔΕΖ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

συμπεπληρώσθω γὰς τὰ ΚΓ, ΛΖ παςαλληλόγοαμμα.

20 καὶ ἐπεὶ αἱ ὑπὸ τῶν ΑΗΓ, ΔΘΖ γωνίαι ἤτοι ἰσαι εἰσίν, ἢ ἄνισοι μέν, δεδομέναι δέ, ἰση δὲ ἡ μὲν ὑπὸ τῶν ΑΗΓ τῷ ὑπὸ ΚΒΓ, ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ΔΘΖ τῷ ὑπὸ τῶν ΛΕΖ, καὶ αἱ πρὸς τοῖς Β, Ε ἄςα γωνίαι ἤτοι ἰσαι εἰσὶν ἢ ἄνισοι μέν, δεδομέναι δέ. καὶ ἐπεὶ λόγος

25 ἐστὶ τῆς ΑΗ πρὸς τὴν ΔΘ δοθείς, ἴση δὲ ἡ μὲν ΑΗ τῷ ΚΒ, ἡ δὲ ΔΘ τῷ ΛΕ, λόγος ἄρα ἐστὶ καὶ τῆς

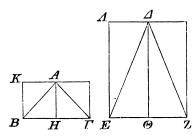
^{1.} τάς] om. b. 2. παραλληλόγραμμα] τρίγωνα v. πρὸς αλληλα λόγον έξει δεδομένον b. 4. $AB\Gamma$ — 5. τό] om. b. $AB\Gamma$ τριγώνον b. 6. τό] om. b. 8. βάσεις αὐτῶν b. 9. ώσιν v. αi] supra add. m. 2 v, om. b. Post αὐτάς hab. διὰ τὸ ἐκ κοινοῦ λόγον ἔχονσι δεδομένον b. από] ἐκ b.

rationem habebunt datam [prop. LXX]. itaque ratio $AH: \Delta Z$ data est. et dimidia pars parallelogrammi AH est triangulus $AB\Gamma$ et parallelogrammi ΔZ triangulus $\Delta E\Theta$ [I, 34]. ergo ratio $\triangle AB\Gamma: \triangle \Delta E\Theta$ data est [V, 15; def. 2].

LXXII.

Si in duobus triangulis et bases in data ratione sunt et rectae ad eas ab angulis ductae angulos ad bases efficientes aut aequales aut inaequales, sed datos, etiam ipsi trianguli inter se rationem habebunt datam.

sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ , et ducantur AH, $\Delta \Theta$ angulos efficientes $AH\Gamma$, $\Delta \Theta Z$ aut aequales aut in-

aequales, sed datos, et data sit ratio $B\Gamma: EZ$ itemque ratio $AH: \Delta\Theta$. dico, etiam rationem trianguli $AB\Gamma$ ad triangulum ΔEZ datam esse.

nam expleantur parallelogramma $K\Gamma$, ΛZ .

et quoniam anguli $AH\Gamma$, $\triangle \Theta Z$ aut aequales sunt aut inaequales, sed dati, et $\angle AH\Gamma = KB\Gamma$, $\angle \triangle \Theta Z = AEZ$ [I, 29], etiam anguli ad B, E positi aut aequales erunt aut inaequales, sed dati. et quoniam ratio $AH: \triangle \Theta$ data est, et AH = KB, $\triangle \Theta = AE$, etiam ratio $KB: \triangle E$ data erit. uerum etiam ratio $B\Gamma: EZ$

^{10.} $\tilde{\eta}$] $\tilde{\eta}\tau o \iota$ P. 11. $\tilde{\rho}\acute{a}\sigma \varepsilon o \iota$ v b. 14. AH, $\Delta\Theta$] $AH\Theta\Delta E$ b. $\Delta\Theta$] $\Theta\Delta$ v. 16. $\tau \dot{\eta}\nu$ EZ b. 19. AZ, $K\Gamma$ b. 22. $\tau \tilde{\omega}\nu$ $KB\Gamma$ b. 23. $\kappa \alpha \iota$ $\dot{\epsilon}\pi \varepsilon \iota$ b. $\tilde{\epsilon}\varrho\alpha$] om. b. 25. $\tau \tilde{\eta}\varepsilon$] corr. ex $\tau o \tilde{\nu}$ m. 2 Vat. AH (pr.)] AK b.

ΚΒ πρὸς τὴν ΛΕ δοθείς. ἔστι δὲ καὶ τῆς ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ λόγος δοθείς, καὶ αί πρὸς τοῖς Β, Ε σημείοις γωνίαι ἤτοι ἴσαι εἰσίν, ἢ ἄνισοι μέν, δεδομέναι δέναὶ τοῦ ΓΚ ἄρα παραλληλογράμμου πρὸς τὸ ΛΖ παραλληλόγραμμον λόγος ἐστὶ δοθείς ὅστε καὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου πρὸς τὸ ΔΕΖ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

oγ'.

Έὰν δύο παραλληλογράμμων περὶ ἴσας γωνίας ἢ 10 περὶ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, αἱ πλευραὶ οὕτως ἔχωσιν, ὥστε εἶναι ὡς τὴν τοῦ πρώτου πλευρὰν πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου πλευράν, οὕτως τὴν λοιπὴν τοῦ δευτέρου πλευρὰν τινά, ἔχη δὲ ἡ λοιπὴ τοῦ πρώτου πλευρὰ πρὸς ἄλλην τινά, ἔχη δὲ ἡ λοιπὴ τοῦ πρώτου πλευρὰ πρὸς αὐτὴν λόγον δεδομένον, καὶ αὐτὰ 15 τὰ παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα λόγον ἕξει δεδομένον.

δύο γὰο παραλληλογράμμων τῶν ΑΒ, ΕΗ περὶ ἴσας γωνίας ἢ περὶ ἀνίσους μέν, δεδομένας δέ, τὰς πρὸς τοῖς Γ, Ζ αἱ πλευραὶ οὕτως ἐχέτωσαν πρὸς ἀλλή-20 λας, ὥστε εἶναι ὡς τὴν ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως τὴν ΕΖ πρὸς τὴν ΓΚ, τῆς δὲ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΚ λόγος ἔστω δοθείς λέγω, ὅτι καὶ τοῦ ΓΔ παραλληλογράμμου πρὸς τὸ ΕΗ παραλληλόγραμμον λόγος ἐστὶ δοθείς.

ἔστω γὰο ποότερον τὸ AB τῷ EH ἰσογώνιον, καὶ 25 παραβεβλήσθω παρὰ τὴν $B\Gamma$ εὐθεῖαν τῷ EH παρ-

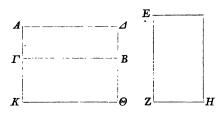
^{2.} B] Δ b. 4. $K\Gamma$ b. 12. οντως] ώστε b. 13. ἄλλην — 14. δεδομένον] τὴν λοιπὴν τον πρώτον λόγον ἔχειν (sic β, ἔχει b) δεδομένον b. 13. ἔχει v. 14. αὐτά] om. b. 15. πρὸς ἄλληλα] om. b (non β). 18. τὰς ἴσας b. 19. αὶ πλευραί] E πλευράς b. 21. $\Gamma K]$ $A\Gamma$ b. τῆς — 22. δοθείς] λόγον ἔχειν δεδομένον b. 21. τ ήν (alt.)] om. v. 23. παραλληλόγραμμον] om. b. 24. πρότερον] om. b. 25. $B\Gamma$] ΓB v b. EH] HE b.

data est, et anguli ad puncta B, E positi aut aequales sunt aut inaequales, sed dati. quare etiam ratio parallelogrammi ΓK ad parallelogrammum ΛZ data est [prop. LXX]. itaque etiam ratio trianguli $\Lambda B \Gamma$ ad triangulum $\Lambda E Z$ data est [I, 41; V, 15; def. 2].

LXXIII.

Si in duobus parallelogrammis latera angulos aut aequales aut inaequales, sed datos, comprehendentia ita se habent, ut sit, ut unum latus primi ad unum latus alterius, ita reliquum latus alterius ad aliam aliquam rectam, et reliquum latus primi ad hanc rationem datam habet, etiam ipsa parallelogramma inter se rationem habebunt datam.

nam in duobus parallelogrammis \boldsymbol{AB} , \boldsymbol{EH} latera angulos comprehendentia autaequales aut inaequales, sed

datos, qui ad Γ , Z positi sunt, ita inter se habeant, ut sit $\Gamma B : ZH = EZ : \Gamma K$, et ratio $A\Gamma : \Gamma K$ data sit. dico,

etiam parallelogrammi $\Gamma \Delta$ ad parallelogrammum EH rationem datam esse.

sit enim prius AB parallelogrammo EH aequiangulum, et adplicetur rectae $B\Gamma$ parallelogrammo EH aequale parallelogrammum $\Gamma \Theta^{1}$) et ita ponatur, ut

Fig. om. P.

¹⁾ Hanc demonstrationis partem falsam esse adparet. primum enim supponitur, alterum parallelogrammi $\Gamma \Theta$ latus

αλληλογοάμμω ἴσον παραλληλόγοαμμον το ΓΘ, καὶ κείσθω ὅστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΑΓ τῆ ΚΓ· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῆ ΘΒ. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΘ τῷ ΕΗ, ἔστι δὲ καὶ ἰσογώνιον, τῶν ΓΘ, 5 ΕΗ ἄρα ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ καὶ πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον λόγος ἄρα τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΚ δοθείς ὅστε καὶ τοῦ ΑΒ 10 πρὸς τὸ ΓΘ, τουτέστι πρὸς τὸ ΕΗ λόγος ἐστὶ δοθείς. μὴ ἔστω δὴ ἰσογώνιον, καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ ΓΒ εὐθείς καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείφ τῷ Γ τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ γωνίς ἴση ἡ ὑπὸ τῶν ΒΓΛ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΓΜ παραλληλόγραμμον.

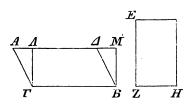
έπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, ΑΓΒ, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΛ ἐστι δοθεῖσα. δέδοται δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΓΑΛ· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΓΛΛ δέδοται. ὅστε δέδοται τὸ ΑΓΛ τρίγωνον τῷ εἰδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΛ δοθείς.
20 καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον, τῆς δὲ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΛ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΖΕ πρὸς τὴν ΓΛ. καί ἐστιν ἰση

^{3.} $\triangle B$ $\triangle E$ b. $\triangle B$ $\triangle B$

DATA. 141

 $A\Gamma$ et $K\Gamma$ in eadem recta sint [I, 45]. itaque etiam ΔB et ΘB in eadem recta sunt [I, 29; I, 14]. et quoniam $\Gamma\Theta$ parallelogrammo EH aequale et aequiangulum est, latera parallelogrammorum $\Gamma\Theta$, EH aequales angulos comprehendentia in contraria proportione sunt [VI, 14]. itaque $\Gamma B: ZH = EZ: \Gamma K$. uerum ut ΓB ad ZH, ita EZ etiam ad eam rectam, ad quam $A\Gamma$ rationem habet datam. quare ratio $A\Gamma: \Gamma K$ data est. itaque ratio $AB: \Gamma\Theta$ [VI, 1; def. 2], h. e. AB: EH data est.

iam ne sit aequiangulum, et construatur ad rectam ΓB et punctum in ea positum Γ angulo EZH

aequalis angulus $B\Gamma\Lambda$ [I, 23], et expleatur parallelogrammum ΓM .

quoniam uterque angulus $A\Gamma B$, $A\Gamma B$ datus est, etiam qui relinquitur $\angle A\Gamma A$ da-

tus erit [prop. IV]. uerum etiam L ΓAA datus est [I, 29; prop. IV]. quare etiam reliquus L ΓAA datus est [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle A\Gamma A$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio $A\Gamma$: ΓA data est [def. 3]. et quoniam est, ut ΓB ad ZH, ita EZ ad eam rectam, ad quam $A\Gamma$ rationem habet datam, et ratio $A\Gamma$: ΓA data est, erit

aequale esse rectae ΓK , id quod demonstrandum erat. tum Euclides demonstrat, rationem $A\Gamma$: ΓK datam esse, id quod suppositum erat.

In figg. codd. AB est rectangulum, AB autem parallelogrammum; item p. 143. In P praeter has figuras rectangulum inuenitur sine litteris.

5

ή ύπὸ ΒΓΛ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ· λόγος ἄρα τοῦ ΓΜ παραλληλογράμμου πρὸς τὸ ΕΗ παραλληλόγραμμου δοθείς. ἰσον δέ ἐστι τὸ ΓΜ τῷ ΓΔ· λόγος ἄρα τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς.

oδ'.

Έὰν δύο παραλληλόγραμμα λόγον ἔχη δεδομένου, ἤτοι ἐν ἴσαις γωνίαις ἢ ἀνίσοις μέν, δεδομέναις δέ, ἔσται ὡς ἡ τοῦ πρώτου πλευρὰ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου πλευρὰν, οὕτως ἡ ἐτέρα τοῦ δευτέρου πλευρὰ 10 πρὸς ἢν ἡ λοιπὴ τοῦ πρώτου λόγον ἔχει δεδομένον.

δύο γὰο παραλληλόγοαμμα τὰ AB, EH πρὸς ἄλληλα λόγον έχέτω δεδομένον ήτοι ἐν ἴσαις γωνίαις ἢ ἐν ἀνίσοις μέν, δεδομέναις δέ, ταῖς πρὸς τοῖς Γ, Ζ΄ λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ZH, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς 15 ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον.

τὸ γὰρ ΑΒ τῷ ΕΗ ἢτοι ἰσογώνιόν ἐστιν ἢ οὔ.

έστω πρότερον ίσογώνιον, και παραβεβλήσθω παρά τὴν ΓΒ εὐθεῖαν τῷ ΕΗ παραλληλογράμμω ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΓΘ, και κείσθω ώστε ἐπ' εὐθείας 20 εἶναι τὴν ΑΓ τῇ ΓΚ· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῇ ΒΘ. και ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς, ἴσον δὲ τὸ ΕΗ τῷ ΓΘ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΚ λόγος ἐστὶ δοθείς. και ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΘ τῷ

^{1.} $\dot{v}\pi\dot{o}$ (pr.)] om. P, corr. ex $\dot{c}\pi\dot{o}$ m. 2 Vat.; $\dot{v}\pi\dot{o}$ τοῦ (comp.) Vat. (τοῦ del. m. 2), $\dot{v}\pi\dot{o}$ τῆς b. $B\Gamma A$] Gregorius; ΓAB P Vat. v (B supra m. 2) b. τοῦ] παὶ τοῦ v. 4. EH] $H\Theta$ P, Θ H Vat. v. 6. Ante $\lambda\dot{o}$ γον add. $\pi\dot{o}$ ἱς ἄλληλα b. 8. ξοται] ξότω b. $\dot{\omega}$ s — 10. δεδομένον] mg. m. 1 $\dot{\beta}$. 10. $\dot{\eta}$ ν $\dot{\eta}$ $\lambda\dot{o}$ ιπήν $\dot{\nu}$ ιοιπήν b. 13. ταίς] om. b. 14. EZ] EH v. 20. ΓK] $K\Gamma$ v. 21. ἐστὶν παὶ v. τό] τῆ P. 22. τό] τῷ v. 23. δοθείς] om. Vat., add. m. 2. $\ddot{\omega}$ στε — 24. δοθείς] om. b.

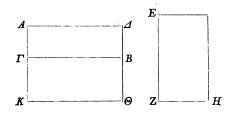
DATA. 143

 $\Gamma B: ZH = ZE: \Gamma \Lambda$. et est $LB\Gamma \Lambda = EZH$. quare ratio $\Gamma M: EH$ data est [per priorem partem huius prop.]. uerum $\Gamma M = \Gamma \Delta$ [I, 35]. ergo ratio $\Gamma \Delta: EH$ data est.

LXXIV.

Si duo parallelogramma rationem habent datam et in angulis sunt aut aequalibus aut inaequalibus, sed datis, erit, ut unum latus primi ad unum latus alterius, ita alterum latus alterius ad eam rectam, ad quam reliquum primi rationem habet datam.¹)

nam duo parallelogramma AB, EH inter se rationem habeant datam et in angulis sint aut aequalibus

aut inaequalibus, sed datis, qui ad Γ , Z positi sunt. dico, esse ut ΓB ad ZH, ita EZ ad eam rectam, ad quam $A\Gamma$ rationem habet datam.

nam AB parallelogrammo EH aut aequiangulum est aut non est.

prius sit aequiangulum, et adplicetur rectae ΓB parallelogrammo EH aequale parallelogrammum $\Gamma \Theta$ et ita ponatur, ut $A\Gamma$ et ΓK in eadem recta sint [I, 45]. itaque etiam ΔB et $B\Theta$ in eadem recta sunt [I, 29; I, 14]. et quoniam ratio AB:EH data est et $EH = \Gamma \Theta$, ratio $AB:\Gamma \Theta$ data erit. itaque etiam ratio $A\Gamma:\Gamma K$ data est [VI, 1; def. 2]. et

Fig. om. codd.

¹⁾ u. prop. LVI.

ΕΗ, ἔστι δὲ καὶ ἰσογώνιου, τῶν ΓΘ, ΕΗ ἄρα ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς τὴν ΓΚ. τῆς δὲ ΓΚ πρὸς τὴν ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον.

μὴ ἔστω δὴ ἰσογώνιον, καὶ συνεστάτω πρὸς τῆ ΓΒ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείᾳ τῷ Γ τῆ ὑπὸ ΕΖΗ γωνία ἴση ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ 10 ΓΜ παραλληλόγραμμον.

έπεὶ οὖν λόγος ἐστὶ τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς,
ἴσον δὲ τὸ ΓΔ τῷ ΓΜ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΓΜ πρὸς
τὸ ΕΗ δοθείς. καί ἐστιν ἴση ἡ ὑπὸ τῶν ΔΓΒ γωνία
τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ,
15 οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἢν ἡ ΓΛ λόγον ἔχει δεδομένον.
τῆς δὲ ΓΛ πρὸς τὴν ΓΛ λόγος ἐστὶ δοθείς· ἔστιν ἄρα
ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἢν ἡ ΛΓ
λόγον ἔχει δεδομένον.

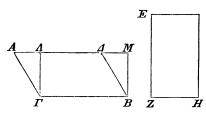
οε'.

^{1.} $\xi \sigma \tau \iota - EH$] om. b. $\xi \sigma \tau \iota \nu v$. 3. EZ] corr. ex EH m. 2 v, item lin. 5. 4. $A\Gamma$] AB v. 5. $\kappa \alpha \iota$ $\xi \sigma \tau \iota \nu$ v. 6. $\hat{\eta} \nu$ $\hat{\eta}$] $\tau \hat{\eta} \nu$ b, item lin. 17. $HA\Gamma$ b. 7. $\pi \varrho \delta s$] om. v, add. m. 2. 8. $\alpha \delta \tau \hat{\eta}$] $\alpha \delta \tau \hat{\eta} \nu$ b. $\tau \tilde{\omega} \nu$ EZH b. 9. $\kappa \alpha \iota$] om. Vat., add. m. 2. 12. $\delta \hat{\epsilon} \tau \delta$] $\delta \hat{\epsilon} \delta \sigma \tau \alpha \iota$ b. 13. $\kappa \alpha \iota$] om. b. 14. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. Vat. 15. EZ] EH b. $\pi \varrho \delta s$ $\hat{\eta} \nu$] $\tau \hat{\eta} \nu$ b. ΓA] ΓA b, item lin. 16. 17. $\hat{\eta}$ (pr.)] supra scr. m. 2 v. ΓB] ΓA b.

DATA. 145

quoniam $\Gamma \Theta$ parallelogrammo EH et aequale et aequiangulum est, latera parallelogrammorum $\Gamma \Theta$, EH aequales angulos comprehendentia in contraria proportione erunt [VI, 14]. quare $\Gamma B: ZH = EZ: \Gamma K$. uerum ratio $\Gamma K: A\Gamma$ data est. ergo est, ut ΓB ad ZH, ita EZ ad eam rectam, ad quam $A\Gamma$ rationem habet datam.

iam ne sit aequiangulum, et construatur ad rectam ΓB et punctum in ea positum Γ angulo EZH aequa-

lis angulus $\Lambda \Gamma B$ [I, 23], et expleatur parallelogrammum ΓM .

iam quoniam ratio $\Gamma \Delta : EH$ data est et $\Gamma \Delta = \Gamma M$

[I, 35], ratio $\Gamma M: EH$ data erit. et est $\angle \Lambda \Gamma B = EZH$. itaque est, ut ΓB ad ZH, ita EZ ad eam rectam, ad quam $\Gamma \Lambda$ rationem habet datam [per priorem partem huius prop.]. uerum ratio $\Gamma \Lambda: \Gamma \Lambda$ data est.) ergo est ut $\Gamma B: ZH$, ita EZ ad eam rectam, ad quam $\Lambda \Gamma$ rationem habet datam.

LXXV.

Si duo trianguli inter se rationem habent datam et in angulis sunt aut aequalibus aut inaequalibus, sed datis, erit, ut unum latus primi ad unum latus alterius, ita alterum latus alterius ad eam rectam, ad quam reliquum primi rationem habet datam.

¹⁾ u. p. 140, 15-19.

 $A\Gamma$] $HA\Gamma$ b. 20. ξχη] corr. ex ξχει m. 2 v. 21. ήτοι — 22. δξ] om. β (non b). 21. ξν (alt.)] om. v. 22. ξσται] ξστω b. 24. Post πρώτου hab. λόγου del. m. 1 Vat.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VL

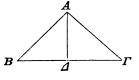
15

ἔστω δύο τρίγωνα τὰ $AB\Gamma$, $\triangle EZ$ πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχοντα δεδομένον, καὶ ἔστωσαν αἱ πρὸς τοῖς A, $\triangle I$ γωνίαι ἤτοι ἴσαι ἢ ἄνισοι μέν, δεδομέναι δέ λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\triangle E$, οὕτως ἡ $\triangle I$ πρὸς 5 ἢν ἡ $\triangle I$ λόγον ἔχει δεδομένον.

συμπεπληρώσθω γὰρ τὰ ΑΗ, ΔΘ παραλληλόγραμμα. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου πρὸς τὸ ΔΕΖ τρίγωνον δοθείς, λόγος ἄρα καὶ τοῦ ΑΗ παραλληλογράμμου πρὸς τὸ ΔΘ παραλληλόγραμμον δο-10 θείς. ἐπεὶ οὖν δύο παραλληλόγραμμα τὰ ΑΗ, ΔΘ πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει δεδομένον ἤτοι ἐν ἴσαις γωνίαις ἢ ἀνίσοις μέν, δεδομέναις δέ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΔΕ, οὕτως ἡ ΔΖ πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δοθέντα.

'Εὰν τριγώνου δεδομένου τῷ είδει ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀχθῆ, ἡ ἀχθεῖσα πρὸς τὴν βάσιν λόγον ἔχει δεδομένον.

ἔστω τοίγωνον δεδομένον 20 τῷ εἰδει τὸ ΑΒΓ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΔ λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ τῆς ΑΔ πρὸς τὴν ΒΓ δοθείς.

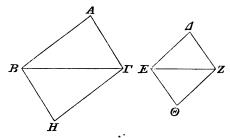
έπει γάφ δέδοται τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ εἰδει, δο- 25 θεῖσα ἄφα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $AB\varDelta$ γωνία. ἔστι δὲ καὶ

^{2.} ἔχοντα] ἐχέτωσαν b. αί] om. b. 4. AB] $A\Gamma$ P. $\triangle E$] BE b. 5. ἢν ἡ] τήν b. 6. $\triangle \Theta$] $\triangle E$ b. 8. Post τρίγωνον add. ἔστω εἰ δὲ δ b. 12. ἤ] ἤτοι Vat., -τοι del. m. 2. ἐν ἀνίσοις b. 13. ἢν ἡ] τήν b. 18. δεδομένον τῷ εἰδει b. 19. ἔστω — 20. εἰδει] om. b. 22. Ante ἡ $A\triangle$ add. ἤτται b. λ όγος] ἡμίλογός b. 25. ἐστὶ καί] om. b. ABA] τῶν $A\triangle B$ b.

sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ inter se rationem habentes datam, et anguli ad A, Δ positi aut aequales sint aut inaequales, sed dati. dico, esse, ut ΔB ad ΔE , ita ΔZ ad eam rectam, ad quam $\Delta \Gamma$ rationem habeat datam.

expleantur enim parallelogramma AH, AO.

et quoniam ratio $\triangle AB\Gamma$: $\triangle \Delta EZ$ data est, etiam ratio parallelogrammi AH ad parallelogrammum $\Delta \Theta$

data [I, 41; def. 2]. iam quoniam duo parallelogramma AH, $\Delta\Theta$ inter se rationem habent datam et in angulis sunt aut aequalibus aut inaequalibus, sed datis, erit, ut AB ad ΔE , ita ΔZ ad eam rectam, ad quam $\Delta\Gamma$ rationem habet datam [prop. LXXIV].

LXXVI.

Si in triangulo specie dato a uertice ad basim perpendicularis ducitur, ducta recta ad basim rationem habet datam.

sit triangulus specie datus $\mathcal{A}B\Gamma$, et ducatur ab \mathcal{A} ad $B\Gamma$ perpendicularis $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$. dico, rationem $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}: B\Gamma$ datam esse.

nam quoniam $\triangle AB\Gamma$ specie datus est, etiam $\angle AB\Delta$ datus erit [def. 3]. uerum etiam $\angle B\Delta A$

ή ὑπὸ τῶν $B \triangle A$ δοθεῖσα καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν $B A \triangle$ ἐστι δοθεῖσα δέδοται ἄρα τὸ $A B \triangle$ τρίγωνον τῷ εἴδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς B A πρὸς τὴν $A \triangle$ δοθείς. τῆς δὲ A B πρὸς τὴν $B \Gamma$ λόγος ἐστὶ δοθείς ταὶ τῆς $A \triangle$ ἄρα πρὸς τὴν $B \Gamma$ λόγος ἐστὶ δοθείς.

oξ'.

'Εὰν δύο είδη δεδομένα τῷ είδει πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ μία πλευρὰ ὁποιαοῦν ένὸς τῶν είδῶν πρὸς ὁποιανοῦν τῶν τοῦ ἐτέρου λόγον ἔξει δεδομένον.

δύο γὰο είδη τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ δεδομένα τῷ είδει ποὸς ἄλληλα λόγον ἐχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι καὶ μία πλευοὰ ὁποιασῦν τοῦ ΑΒΓ ποὸς μίαν πλευοὰν ὁποιανοῦν τοῦ ΔΕΖ λόγον ἔχει δεδομένον.

ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῶν ΒΓ, ΕΖ τετράγωνα
15 τὰ ΒΗ, ΕΘ. ἐπεὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εὐθείας τῆς ΒΓ
δύο εἰδη ἀναγέγραπται, ἄ ἔτυχεν, δεδομένα τῷ εἰδει
τὰ ΑΒΓ, ΒΗ, λόγος ἄρα τοῦ ΑΒΓ πρὸς τὸ ΒΗ δοθείς. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ πάλιν καὶ τοῦ ΔΕΖ πρὸς τὸ
ΕΘ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἐπεὶ οὖν λόγος ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ
20 πρὸς τὸ ΔΕΖ δοθείς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ΑΒΓ πρὸς τὸ
ΒΗ λόγος ἐστὶ δοθείς, τοῦ δὲ ΔΕΖ πρὸς τὸ ΕΘ
λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ τοῦ ΒΗ ἄρα πρὸς τὸ ΕΘ
λόγος ἐστὶ δοθείς. ὅστε καὶ τῆς ΒΓ πρὸς τὴν ΕΖ λόγος
ἐστὶ δοθείς.

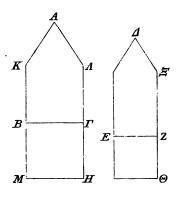
^{1.} $\tau \tilde{\omega} v$ (utrumque)] $\tau \tilde{\eta} s$ b. $B \triangle A$] $B A \triangle$ b. 2. $\ell \sigma \tau v$ v. $\tau \varrho l \gamma \omega v \sigma v$] comp. supra scr. m. 1 v. 4. $\tau \varrho \delta s$ $\tau \tilde{\eta} v$ $B \Gamma$] om. Vat. Post dodsis add. dédotal $\tilde{\omega} \varrho \alpha$ $\tau \delta$ $AB \Gamma$ $\tau \varrho l \gamma \omega v \sigma v$ $\tau \tilde{\varphi}$ $\varepsilon l \delta \varepsilon \iota$ b. 5. $\tau \tilde{\eta} s$] $\tau \sigma \tilde{v}$ b. 7. $\tau \tilde{\varphi}$ $\varepsilon l \delta \varepsilon \iota$] om. P. 8. $\tilde{\xi} \chi \eta$] corr. ex $\tilde{\xi} \chi \varepsilon \iota$ v. 9. $\tau \tilde{\omega} v$] om. Vat. 12. $AB \Gamma$ — 13. $\tau \sigma \tilde{v}$] om. b. 14. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \tilde{\eta} s$ b. 16. $\tilde{\xi} \tau v \chi \varepsilon$ Vat. vb. 18. $\tau \tilde{\omega} \lambda \iota v$] om. b. 20. $\tau \delta$ (alt.)] om. b.

datus est. quare etiam reliquus $\angle BAA$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle ABA$ datus est specie [prop. XL]. ratio igitur BA: AA data est [def. 3]. uerum ratio $AB: B\Gamma$ data est [ib.]. ergo etiam ratio $AA: B\Gamma$ data est [prop. VIII].

LXXVII.

Si duae figurae specie datae inter se rationem habent datam, etiam unum quodlibet latus unius figurarum ad quodlibet latus alterius rationem habebit datam. 1)

nam duae figurae $AB\Gamma$, $\triangle EZ$ specie datae inter se rationem habeant datam. dico, etiam unum quod-

libet latus figurae $AB\Gamma$ ad unum quodlibet latus figurae AEZ rationem habere datam.

construantur enim in $B\Gamma$, EZ quadrata BH, $E\Theta$ [I, 46]. quoniam in eadem recta $B\Gamma$ duae quaeuis figurae descriptae sunt specie datae $AB\Gamma$, BH, ratio $AB\Gamma:BH$ data erit [prop. XLIX].

iam eadem de causa rursus etiam ratio $\triangle EZ : E\Theta$ data est. iam quoniam ratio $\triangle B\Gamma : \triangle EZ$ data est, ratio autem $\triangle B\Gamma : BH$ data est et ratio $\triangle EZ : E\Theta$ data, etiam ratio $BH : E\Theta$ data erit [prop. VIII]. itaque etiam ratio $B\Gamma : EZ$ data est [prop. LIV].

In figg. codd. PVat.v pro H est N.

¹⁾ u. prop. LIV.

$o\eta'$.

'Εὰν δοθὲν εἶδος πρός τι ὀρθογώνιον λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ μία πλευρὰ πρὸς μίαν πλευρὰν λόγον ἔχη δοθέντα, δέδοται τὸ ὀρθογώνιον τῷ εἴδει.

δοθέν γὰρ εἶδος τὸ AZB πρός τι ὀρθογώνιον τὸ $\Gamma \triangle$ λόγον ἐχέτω δεδομένον, καὶ ἔστω λόγος τῆς ZB πρὸς τὴν $E \triangle$ δοθείς λέγω, ὅτι δέδοται τὸ $\Gamma \triangle$ τῷ εἰδει.

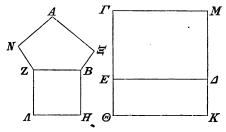
άναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΖΒ τετράγωνον τὸ ΖΗ, 10 καλ παραβεβλήσθω παρά την ΕΔ τῷ ΖΗ ἴσον παραλληλόγοαμμον το ΕΚ, και κείσθω ώστε έπ' εύθείας είναι την ΓΕ τη ΕΘ επ' εύθείας άρα έστι και ή $M \triangle \tau \tilde{\eta} \triangle K$. $u\alpha \tilde{l} \epsilon \pi \epsilon \tilde{l} \epsilon \tilde{l} \alpha \tilde{n} \tilde{l} \tau \tilde{\eta} \epsilon \alpha \tilde{l} \tau \tilde{\eta} \epsilon \epsilon \tilde{l} \epsilon \tilde{l} \epsilon \epsilon \epsilon \tilde{l} \epsilon \tilde{l}$ δύο εὐθύγραμμα, ὰ ἔτυχεν, δεδομένα τῷ εἴδει ἀνα-15 γέγραπται τὰ ΑΖΒ, ΖΗ, λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ΑΖΒ πρός τὸ ΖΗ δοθείς. τοῦ δὲ ΑΖΒ πρὸς τὸ ΓΔ λόγος έστι δοθείς και του ΖΗ άρα πρός το ΓΔ λόγος έστι δοθείς. ἀλλὰ τὸ ZH τῷ EK ἐστι ἴσον καὶ τοῦ $\Gamma \Delta$ άρα πρός τὸ ΕΚ λόγος ἐστὶ δοθείς. ώστε καὶ τῆς ΓΕ 20 πρός την ΕΘ λόγος έστι δοθείς. και έπει ίσον έστι καλ Ισογώνιον τὸ ΖΗ τῷ ΕΚ, [ἔστι δὲ καλ ὀρθογώνιου] αντιπεπόνθασιν άρα αὐτῶν αί πλευραί, καί έστιν ώς ή ZB πρὸς $E\Delta$, οὕτως ή $E\Theta$ πρὸς $Z\Lambda$. λόγος δὲ ὑπόκειται τῆς ZB πρὸς τὴν $E \triangle$ δοθείς:

LXXVIII.

Si data figura ad aliquod rectangulum rationem habet datam, et unum latus ad unum latus rationem habet datam, rectangulum datum est specie.

nam data figura AZB ad aliquod rectangulum $\Gamma \Delta$ rationem habeat datam, et ratio $ZB : E\Delta$ data sit. dico, $\Gamma \Delta$ datum esse specie.

constructur enim in ZB quadratum ZH [I, 46], et adplicetur rectae $E\Delta$ quadrato ZH aequale par-

allelogrammum EK et ita ponatur, ut ΓE et $E\Theta$ in eadem recta sint [I, 45]. quare etiam $M \triangle$ et $\triangle K$ in eadem recta sunt [I, 29; I, 14]. et quoniam in eadem recta $\mathbb{Z}B$ duae quaelibet figurae specie datae descriptae sunt $\mathbb{Z}B$, $\mathbb{Z}H$, ratio $\mathbb{Z}B: \mathbb{Z}H$ data erit [prop. XLIX]. uerum ratio $\mathbb{Z}B: \Gamma \triangle$ data est. itaque etiam ratio $\mathbb{Z}H: \Gamma \triangle$ data est [prop. VIII]. est autem $\mathbb{Z}H=EK$. quare etiam ratio $\Gamma \triangle:EK$ data est. itaque etiam ratio $\Gamma E:E\Theta$ data est [VI, 1; def. 2]. et quoniam $\mathbb{Z}H$ parallelogrammo EK aequale est et aequiangulum, latera eorum in contraria proportione erunt, et erit $\mathbb{Z}B:E\triangle=E\Theta:\mathbb{Z}\triangle$ [VI, 14]. uerum supposuimus,

In figg. codd. Vat.v ducta est $N \not\equiv$. pro \triangle hab. Z, pro K autem B b.

λόγος ἄρα καὶ τῆς ΕΘ πρὸς τὴν ΖΛ δοθείς. τῆς δὲ ΕΘ πρὸς τὴν ΓΕ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ τῆς ΓΕ ἄρα πρὸς τὴν ΖΛ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἴση δὲ ἡ ΛΖ τῆ ΖΒ. [τετράγωνον γάρ τῆς ΛΖ ἄρα πρὸς ΕΔ δόγος δοθείς σύγκειται γάρ] καὶ τῆς ΓΕ ἄρα πρὸς τὴν ΕΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστιν ὀρθὴ ἡ πρὸς τῷ Ε γωνία δέδοται ἄρα τὸ ΓΔ τῷ εἴδει.

oθ'.

'Εὰν δύο τρίγωνα μίαν γωνίαν μιᾶ γωνία ἴσην 10 ἔχη, καὶ ἀπὸ τῶν ἴσων γωνιῶν ἐπὶ τὰς βάσεις κάθετοι εὐθεῖαι γραμμαὶ ἀχθῶσιν, ἦ δέ, ὡς ἡ τοῦ πρώτου τριγώνου βάσις πρὸς τὴν κάθετον, οὕτως ἡ τοῦ ἐτέρου τριγώνου βάσις πρὸς τὴν κάθετον, ἰσογώνια ἔσται τὰ τρίγωνα.

15 ἔστω δύο τρίγωνα τὰ ΑΒΓ, ΘΖΗ ἴσας ἔχοντα γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Ζ, Β, καὶ ἤχθωσαν ἀπὸ τῶν Ζ, Β κάθετοι αί ΒΔ, ΖΚ ἔστω δέ, ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΒΔ, οὕτως ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΚΖ λέγω, ὅτι ἰσογώνιόν ἐστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΘΖΗ τριγώνω.

20 περιγεγράφθω γὰρ περὶ τὸ ΘΖΗ τρίγωνον κύκλος, οὖ τμῆμα ἔστω τὸ ΘΖΗ, καὶ συνέστάτω πρὸς τῆ ΘΗ εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείω τῷ Θ τῆ ὑπὸ τῶν

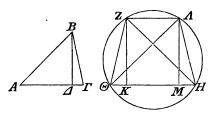
^{2.} $E\Theta$] $E\Delta$ b. ΓE (pr.)] $\Gamma\Theta$ b. 3. ZA] $E\Delta\Theta$ b. $\ell\sigma\eta$ — 6. δοθε ℓs] om. b. 3. AZ] ZA Vat. v. 4. τετράγωνον — 5. γάρ] deleo. 5. έστι δοθε ℓs Vat. v. σύγκειται γάρ δπόκειται γάρ Hardy; del. Gregorius et Peyrardus. 9. $\ell\sigma\eta\nu$ corr. ex $\ell\sigma\nu$ m. 2 v. 10. $\ell\sigma\eta\nu$ corr. ex $\ell\sigma\nu$ m. 2 v, om. b. 11. εδθε $\ell\sigma\nu$ om. b. $\ell\sigma\eta\nu$ om. accent. m. 1 P. 12. ο $\ell\sigma\nu$ — 13. $\ell\sigma\nu$ σύς (sic) $\ell\sigma\eta\nu$ om. accent. m. 1 P. 12. ο $\ell\sigma\nu$ — 13. $\ell\sigma\nu$ 6 (sic) $\ell\sigma\eta\nu$ $\ell\sigma\nu$ 6 (sic) $\ell\sigma\eta\nu$ $\ell\sigma\nu$ 6 (sic) $\ell\sigma\nu$ $\ell\sigma\nu$ 6 (sic) $\ell\sigma\nu$ 7 (sic) $\ell\sigma\nu$ 6 (sic) $\ell\sigma\nu$ 7 (sic) $\ell\sigma\nu$ 8 (sic) $\ell\sigma\nu$ 9 (si

rationem $ZB: E\Delta$ datam esse. quare etiam ratio $E\Theta: Z\Lambda$ data est [def. 2]. uerum ratio $E\Theta: \Gamma E$ data est. itaque etiam ratio $\Gamma E: Z\Lambda$ data est [prop. VIII]. est autem $\Lambda Z = ZB$. quare etiam ratio $\Gamma E: E\Delta$ data est) [prop. VIII]. et rectus est angulus ad E positus. erge $\Gamma\Delta$ datum est specie [def. 3].

LXXIX.

Si duo trianguli unum angulum uni angulo aequalem habent, et ab angulis aequalibus ad bases rectae lineae perpendiculares ducuntur, et est, ut basis primi trianguli ad perpendicularem, ita basis alterius trianguli ad perpendicularem, trianguli aequianguli erunt.

sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΘZH angulos ad Z, B. positos aequales habentes, et ducantur a Z, B per-

pendiculares $B\Delta$, ZK; sit autem $A\Gamma:B\Delta=\Theta H:KZ$. dico, triangulum $AB\Gamma$ triangulo ΘZH aequiangulum esse.

circumscribatur enim circum ΘZH triangulum circulus [IV, 5], cuius segmentum sit ΘZH , et con-

In fig. cod. Vat. $Z\Theta$ et ΛH perpendiculares sunt ad ΘH , ZK et ΛM oblique ductae. rectam $Z\Lambda$ om. Vat. vb. in priore figura cod. b $\Delta \Lambda B \Gamma$ aequicrurius est; in altera figura et in textu pro H hab. E b.

¹⁾ Euclides hic paulo brevior est quam solet; ita concludi uoluit: quoniam ratio $\Gamma E: AZ$ data est, et AZ = ZB, etiam ratio $\Gamma E: ZB$ data erit. uerum ratio $ZB: E\Delta$ data est (hypoth.). quare etiam ratio $\Gamma E: E\Delta$ data est [prop. VIII].

 $BA\Gamma$ γωνία ἴση ἡ ὑπὸ τῶν $H\Theta\Lambda$, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί $Z\Lambda$, ΛH , καὶ ἤχθω κάθετος ἡ ΛM .

΄ έπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ τῆ ὑπὸ τῶν ΛΘΗ, έστι δὲ καὶ ή ὑπὸ τῶν ΘΛΗ τῆ ὑπὸ ΑΒΓ ἴση, καὶ 5 λοιπη ἄρα η ὑπὸ τῶν $B\Gamma A$ λοιπη τη ὑπὸ τῶν $\Theta H A$ έστιν ίση: δμοιον άρα έστὶ τὸ ΒΑ Γ τρίγωνον τῷ ΘΗΛ τριγώνω. καὶ κάθετοι ήγμέναι είσὶν αί $B extstyle \Delta$, extstyle A extstyle M: ἔστιν ἄρα ώς ή ΑΓ πρὸς την ΒΔ, ούτως ή ΘΗ πρὸς τὴν ΛM : ἦν δέ, ὡς ἡ $\Lambda \Gamma$ πρὸς τὴν $B \varDelta$, οὖτως ἡ 10 ΘΗ πρός την ΖΚ. υπόκειται γάρ. και ως άρα η ΘΗ πρὸς τὴν ΛΜ, οὕτως ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΖΚ: ἴση ἄρα έστιν ή ΖΚ τῆ ΛΜ. έστι δε και παράλληλος και ή ZA ἄρα τῆ ΘH παράλληλός έστιν \cdot ἴση ἄρα έστ \cdot ν ἡ ύπο των ΖΑΘ γωνία τη ύπο των ΑΘΗ. άλλ' η μέν 15 $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\tau\ddot{\omega}\nu$ $arDelta\Theta H$ $\tau\ddot{\eta}$ $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\tau\ddot{\omega}\nu$ $BA\Gamma$ $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\dot{\epsilon}\sigma\eta$. $\dot{\eta}$ $\delta\dot{\epsilon}$ ύπὸ ΖΑΘ τῆ ὑπὸ τῶν ΖΗΘ ἐστιν ἴση καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ ἄρα τῆ ὑπὸ τῶν ΖΗΘ ἐστιν ἴση. ἔστι δὲ καὶ ή ὑπὸ τῶν ΑΒΓ τῆ ὑπὸ τῶν ΘΖΗ ἴση λοιπή άρα ή ύπὸ τῶν ΒΓΑ λοιπῆ τῆ ὑπὸ τῶν ΖΘΗ ἐστιν 20 ἴση· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $Z\Theta H$ τριγώνφ.

 π' .

'Εὰν τρίγωνον μίαν ἔχη γωνίαν δεδομένην, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν τὴν δεδομένην γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν 25 πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς λοιπῆς πλευρᾶς τετράγωνον λόγον ἔχη δεδομένον, δέδοται τὸ τρίγωνον τῷ εἴδει.

έστω τρίγωνον το ΑΒΓ δεδομένην έχον γωνίαν

^{1.} $\gamma\omega\nu i\alpha$] om. b. $\dot{\eta}$] om. b. $H\Theta A$] ΘA b. 3. $\dot{\epsilon}\pi\epsilon i$] and $\dot{\epsilon}\pi\epsilon i$ Vat. v. $BA\Delta$] ΔAB b. $A\Theta H$] $A\Theta$ b. 4. $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota$ — $\ddot{\iota}\sigma\eta$] om. b. 5. $B\Gamma A$] $B\Gamma \Delta$ b. Θ HA] Θ EA b. 6. $BA\Gamma$] $B\Gamma A$ Vat., $AB\Gamma$ v. Θ HA] AE b. 7. $B\Delta$]

struatur ad rectam ΘH et punctum in ea positum Θ angulo $BA\Gamma$ aequalis angulus $H\Theta \Lambda$ [I, 23], et ducantur $Z\Lambda$, ΛH , et perpendicularis ducatur ΛM .

quoniam est $\angle BA\Delta = A\Theta H$, est autem etiam $\angle \Theta A H = AB\Gamma$ [III, 21; \varkappa . $\check{\varepsilon}\nu\nu$. 1], etiam reliquus angulus $B\Gamma A$ reliquo angulo ΘHA aequalis erit [I,32]. quare $\triangle BA\Gamma \sim \Theta HA$ [VI, 4; VI def. 1]. et perpendiculares ductae sunt $B\Delta$, AM. quare

 $A\Gamma: B\Delta = \Theta H: AM [VI, 4; V, 22].$

erat autem $A\Gamma: B\Delta = \Theta H: ZK$; nam ita supposuimus. itaque $\Theta H: AM = \Theta H: ZK$ [V, 11]. quare ZK rectae AM aequalis est [V, 9]. uerum etiam parallelae sunt [I, 28]. itaque etiam ZA rectae ΘH parallelae est [I, 33]. quare est $\angle ZA\Theta = A\Theta H$ [I, 29]. sed $\angle A\Theta H = BA\Gamma$ et $\angle ZA\Theta = ZH\Theta$ [III, 21]. itaque etiam $\angle BA\Gamma = ZH\Theta$. uerum etiam $\angle AB\Gamma = \Theta ZH$. reliquus igitur angulus $B\Gamma A$ reliquo angulo $Z\Theta H$ aequalis est [I, 32]. ergo triangulus $AB\Gamma$ triangulo $Z\Theta H$ aequiangulus est.

LXXX.

Si triangulus unum angulum datum habet, et rectangulum comprehensum rectis datum angulum comprehendentibus ad quadratum reliqui lateris rationem habet datam, triangulus datus est specie.

sit triangulus $AB\Gamma$ datum habens angulum ad A

BA b. 8. BΔ] ABΔ b. 9. AM - 10. $\tau \eta \nu$] om. b. 10. $\dot{\nu} \pi \dot{\nu} n \epsilon \iota \tau \dot{\nu} \tau \dot{\rho} \epsilon \nu$ om. b. 11. AM - ZK] ZK, $\dot{\nu} \tau \dot{\nu} \tau \dot{\rho} \epsilon \iota \tau \dot{\nu} \tau \dot{\rho} \dot{\rho}$ om. b. 13. $\dot{\epsilon} \sigma \iota \iota \nu$] om. b. 14. $\iota \tau \ddot{\eta}$] $\iota \tau \ddot{\eta} \dot{\rho} \dot{\rho}$ b. $\dot{\epsilon} \iota \iota \iota \dot{\rho} \dot{\rho}$ b. $\dot{\epsilon} \iota \iota \iota \dot{\rho} \dot{\rho}$ b. $\dot{\epsilon} \iota \iota \iota \dot{\rho} \dot{\rho}$ corr. ex $Z\Theta H$ m. 2 Vat. 19. $B \Gamma A$] $BA \Gamma$ v. $Z\Theta H$] $Z\Theta$ b, item lin. 20. 24. $\epsilon \dot{\epsilon} \dot{\nu} \theta \epsilon \iota \ddot{\omega} \nu$] om. β (non b). 25. $\pi \iota \epsilon \nu \rho \ddot{\alpha} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\rho}$ om. b.

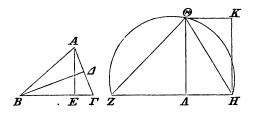
τὴν πρὸς τῷ A, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ λόγον ἐχέτω δεδομένον λέγω, ὅτι δέδοται τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ εἴδει.

ἤχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν Α, Β ἐπὶ τὰς ΒΓ, ΓΑ 5 κάθετοι αί ΒΔ, ΑΕ. ἐπεὶ οὖν δοθεἴσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΒΑΔ γωνία, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΒ δοθεἴσα, δέδοται ἄρα τὸ ΑΔΒ τρίγωνον τῷ εἰδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ δοθείς ὥστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΒΔ λόγος ἐστὶ 10 δοθείς. τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΒΔ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ εκάτερον γὰρ αὐτῶν διπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΒΓ τριγώνου λόγος ἄρα καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ δοθείς τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ τριγώνον τῶν ΒΓ, ΑΕ δοθείς τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ 15 τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς.

έκκείσθω τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη εὐθεῖα ἡ ZH, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς ZH τμῆμα τὸ ZΘΗ 20 δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῆ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ· δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ἐν τῷ ZΘΗ τμήματι γωνία· θέσει ἄρα ἐστὶ τὸ ZΘΗ τμῆμα.

positum, et $BA > A\Gamma$ ad $B\Gamma^2$ rationem habeat datam. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

ducantur enim ab A, B ad $B\Gamma$, ΓA perpendiculares $B\Delta$, AE. iam quoniam $LBA\Delta$ datus est, et

etiam $\angle A\Delta B$ datus, $\triangle A\Delta B$ specie datus erit [I, 32; propp. III, IV; prop. XL]. quare ratio $AB:B\Delta$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio $BA \times A\Gamma:A\Gamma \times B\Delta$ data est [VI, 1; def. 2]. uerum $A\Gamma \times B\Delta = B\Gamma \times AE$ (nam utrumque eorum duplum est trianguli $AB\Gamma$ [I, 41]). itaque etiam ratio $BA \times A\Gamma:B\Gamma \times AE$ data est. uerum ratio $BA \times A\Gamma:B\Gamma^2$ data est. quare etiam ratio $B\Gamma \times AE:B\Gamma^2$ data est [prop. VIII], et ratio $B\Gamma:AE$ data est [VI, 1; def. 2].

ponatur recta positione et magnitudine data ZH, et construatur in ZH segmentum $Z\Theta H$, quod angulum capiat aequalem angulo $BA\Gamma$ [III, 33]. datus autem $LBA\Gamma$. quare etiam angulus in segmento $Z\Theta H$ positius datus est. itaque segmentum $Z\Theta H$ positione datum est [def. 8]. ducatur ab H ad ZH

In figg. codd. Pb A centrum est circuli, $AHK\Theta$ quadratum. in b figg. huius demonstr. et demonstr. alt. permutatae sunt. pro K hab. H b, ut H bis inueniatur; Θ om. b, rectam $Z\Theta$ omnes codd.

ήγθω ἀπὸ τοῦ Η τῆ ΖΗ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΗΚ. θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΗΚ. καὶ πεποιήσθω, ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΑΕ, ούτως ή ΖΗ πρός την ΗΚ. λόγος δε της ΒΓ πρός την ΑΕ δοθείς λόγος άρα και της ΖΗ πρός 5 την ΗΚ δοθείς δοθείσα δε ή ΖΗ δοθείσα ἄρα καὶ ή ΗΚ. άλλὰ καὶ τῆ θέσει καί έστι δοθέν τὸ Η: δοθέν ἄρα καὶ τὸ Κ. ἤχθω διὰ τοῦ Κ τῆ ΖΗ παράλληλος ή ΚΘ. θέσει ἄρα έστιν ή ΘΚ. θέσει δε καί τὸ ΖΘΗ τμημα δοθεν άρα έστι τὸ Θ σημεῖον. έπε-10 ζεύχθωσαν αί ΖΘ, ΘΗ, καὶ ήχθω κάθετος ή ΘΑ. δοθείσα ἄρα έστιν ή ΘΑ. έστι δε και το Θ σημείον δοθέν, και έκατερον των Ζ, Η δέδοται άρα έκαστη των ΘΖ, ΖΗ, ΘΗ τη θέσει και τω μεγέθει δέδοται άρα τὸ ΖΘΗ τρίγωνον τῷ είδει. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς 15 ή ΒΓ πρὸς τὴν ΑΕ, ούτως ή ΖΗ πρὸς τὴν ΗΚ, ἴση δε ή ΗΚ τη ΘΑ, έστιν άρα ως ή ΒΓ προς την ΑΕ, ούτως ή ΖΗ πρός την ΘΑ. καί έστιν ίση ή ύπο τῶν ΒΑΓ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΖΘΗ : ἰσογώνιον ἄρα έστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΘΖΗ τριγώνω. δέδοται 20 δε τὸ ΘΖΗ τρίγωνον τῷ είδει δέδοται ἄρα καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἰδει.

πα'.

Έὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον οὖσαι τρισὶν εὐθείαις ἀνάλογον οὔσαις τὰς ἄκρας ἐν δεδομένῳ λόγῳ ἔχωσιν, 25 καὶ τὰς μέσας ἐν δεδομένῳ λόγῳ ἔξουσιν· καὶ ἐὰν ἡ ἄκρα πρὸς τὴν ἄκραν λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ ἡ μέση

^{1.} HK] $H\Theta$ b, et sic deinde per totam prop. pro K hab. Θ , pro Θ autem I. 5. $\delta \circ \partial \circ \ell s = 6$. HK] om. b. 7. ZH] ΘH b. 8. $\delta \ell$] $\ell e \alpha$ b. 12. $\delta \circ \partial \ell v$] om. b. 16. ΘA] IK b, item lin. 17. 18. $\ell e \alpha$] om. b. 19. ΘZH] IZB b. $\delta \ell \delta \circ \iota \alpha \iota$ — 20. $\ell \ell \delta \varepsilon \iota$] om. b. 21. $AB\Gamma$] $A\Gamma$ P. Seq.

perpendicularis HK. quare HK positione data est [prop. XXIX]. et fiat $B\Gamma: AE = ZH: HK$ [VI, 12]. uerum ratio $B\Gamma: AE$ data est. quare etiam ratio ZH:HK data est [def. 2]. sed data est ZH. data igitur etiam HK [prop. II]. uerum etiam positione data est. et datum est H. datum igitur etiam K [prop. XXVII]. ducatur per K rectae ZH parallela $K\Theta$ [I, 31]. positione igitur data est ΘK [prop. XXVIII]. uerum etiam segmentum $Z\Theta H$ positione datum est. ergo punctum @ datum est [prop. XXV]. ducantur $Z\Theta$, ΘH , et perpendicularis ducatur ΘA . data est igitur ΘA . uerum etiam punctum Θ datum est et utrumque Z, H. itaque singulae OZ, ZH, OH positione et magnitudine datae sunt [prop. XXVI]. ergo $\triangle Z\Theta H$ datus est specie [prop. XXXIX]. et quoniam est $B\Gamma: AE = ZH: HK$ et $HK = \Theta \Lambda [I, 34]$, erit $B\Gamma: AE = ZH: \Theta A$. et est $\angle BA\Gamma = Z\Theta H$. quare triangulus $AB\Gamma$ triangulo ΘZH aequiangulus est [prop. LXXIX]. uerum $\triangle \Theta ZH$ datus est specie. ergo etiam $\triangle AB\Gamma$ datus est specie.

LXXXI.

Si trium rectarum proportionalium termini extremi ad extremos terminos trium rectarum proportionalium datam habent rationem, etiam medii ad medios datam rationem habebunt; et si extremus ad extremum rationem habet datam et medius ad medium, etiam reli-

demonstr. altera, u. app. 23. odoai] odoais b. 24. $\ell \chi \omega \sigma \iota \nu$] $\ell \chi \omega \sigma \iota \iota \iota$ b. 25. $\ell \xi \omega \sigma \iota \iota$ b. $\ell \chi \eta$] om. b. 26. $\ell \chi \eta \omega \tau \iota$ c. $\ell \chi \eta$] om. b. $\ell \chi \eta$

πρὸς τὴν μέσην καὶ ἡ λοιπὴ ἄκρα πρὸς τὴν λοιπὴν ἄκραν λόγον εξει δεδομένον.

τρεῖς γὰρ εὐθεῖαι ἀνάλογον οὖσαι αί Α, Β, Γ τρισίν εὐθείαις ἀνάλογον οὕσαις ταῖς Δ, Ε, Ζ τὰς ἄκρας εἰν δεδομένω λόγω ἐχέτωσαν, καὶ ἔστω λόγος τῆς μὲν Α πρὸς τὴν Δ δοθείς, τῆς δὲ Γ πρὸς τὴν Ζ λόγος δοθείς. λέγω, ὅτι καὶ τῆς Β πρὸς τὴν Ε λόγος ἐστὶ δοθείς.

ἐπεὶ γὰο λόγος ἐστὶ τῆς μὲν Α ποὸς τὴν Δ δοθείς, 10 τῆς δὲ Γ ποὸς τὴν Ζ δοθείς, λόγος ἄρα τοῦ ὑπὸ τῶν Α, Γ ποὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ δοθείς. ἀλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Α, Γ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Β, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Ε. λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Β ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε δοθείς. ώστε καὶ 15 τῆς Β πρὸς τὴν Ε λόγος ἐστὶ δοθείς.

ἔστω δὴ πάλιν τῆς μὲν A πρὸς τὴν Δ λόγος δοθείς, τῆς δὲ B πρὸς τὴν E λόγος δοθείς· λέγω, ὅτι καὶ τῆς Γ πρὸς τὴν Z λόγος ἐστὶ δοθείς.

έπεὶ λόγος έστὶ τῆς μὲν Α πρὸς τὴν Δ, τῆς δὲ Β

20 πρὸς τὴν Ε δοθείς, λόγος έστὶ καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Β
πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Ε δοθείς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ τῆς Β

ἴσον τὸ ὑπὸ τῶν Α, Γ, τῷ δὲ ἀπὸ τῆς Ε ἴσον ἐστὶ
τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ· λόγος ἄρα ἐστὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Α, Γ
πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ δοθείς. καὶ μιᾶς πλευρᾶς

25 τῆς Α πρὸς μίαν πλευρὰν τὴν Δ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ λοιπῆς ἄρα τῆς Γ πρὸς λοιπὴν τὴν Ζ λό ος ἐστὶ δοθείς.

^{1.} τήν (pr.)] om. b (non β). ἄνρα] om. Vat., ἄρα b. 7. τῆς] del. m. 1 Vat. 10. τοῦ] καὶ τοῦ v. 11. τό] corr. ex τῷ m. 2 v. 14. Ε] Δ b. 17. Β] supra scr. m. 2 v. λόγος ἐστί b. 19. ἐπεὶ γάρ Vat. v. μὲν Α πρὸς τὴν Δ, τῆς δέ] om. b.

quus extremus ad reliquum extremum rationem habebit datam.

trium. enim rectarum proportionalium A, B, Γ termini extremi ad extremos terminos trium rectarum

proportionalium Δ , E, Z datam habeant rationem, et sit ratio $A : \Delta$ data et $\Gamma : Z$ data. dico, etiam rationem B : E datam esse.

nam quoniam ratio $A: \Delta$ data est et $\Gamma: Z$ data, ratio $A \times \Gamma: \Delta \times Z$ data erit [prop. LXX]. sed $A \times \Gamma = B^2$, $\Delta \times Z = E^2$ [VI, 17]. quare ratio $B^2: E^2$ data est. itaque etiam ratio B: E data est [prop. LIV].

iam sit rursus ratio $A: \Delta$ data et ratio B: E data. dico, etiam rationem $\Gamma: Z$ datam esse.

quoniam ratio $A: \Delta$ et B: E data, etiam ratio $B^2: E^2$ data erit [prop. L]. sed $B^2 = A \times \Gamma$, $E^2 = \Delta \times Z$ [VI, 17]. itaque ratio $A \times \Gamma: \Delta \times Z$ data est. et unius lateris A ad unum latus Δ ratio data est. ergo etiam reliqui Γ ad reliquum Z ratio data est [prop. LXVIII].

Fig. om. b.

^{22.} l'sov éstl b. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \tilde{\eta}_S$ b. $\tau \tilde{\eta}_S$] corr. ex $\tau \tilde{\omega} v$ m. 2 v. éstl] comp. Vat. 23. érd $\tau \tilde{\omega} v$ (pr.)] àrd $\tau \tilde{\eta}_S$ b. ral $\tau \tilde{\omega} v$ b. 25. A] AZ v.

$\pi\beta'$.

'Εὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν, ἔσται, ὡς ἡ πρώτη πρὸς ἣν ἡ δευτέρα λόγον ἔχει δεδομένον, οὕτως ἡ τρίτη πρὸς ἢν ἡ τετάρτη λόγον ἔχει δεδομένον.

εστωσαν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον αl A, B, Γ , Δ , $\dot{\omega}_S$ $\dot{\eta}$ A πρὸς τὴν B, οὕτως $\dot{\eta}$ Γ πρὸς τὴν Δ · λέγω, $\ddot{\delta}$ τι ἐστίν, $\dot{\omega}_S$ $\dot{\eta}$ A πρὸς ἢν $\dot{\eta}$ B λόγον ἔχει δεδομένον, $\ddot{\delta}$ τως $\dot{\eta}$ Γ πρὸς ἢν $\dot{\eta}$ Δ λόγον ἔχει δεδομένον.

ἔστω γὰο πρὸς ἢν ἡ Β λόγον ἔχει δεδομένον ἡ Ε, 10 καὶ πεποιήσθω, ὡς ἡ Β πρὸς τὴν Ε, οὕτως ἡ Δ πρὸς τὴν Ζ. λόγος δὲ τῆς Β πρὸς τὴν Ε δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς Δ πρὸς τὴν Ζ ἐστι δοθείς· καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Γ πρὸς τὴν Δ, ἔστι δὲ καί, ὡς ἡ Β πρὸς τὴν Ε, οὕτως ἡ Δ πρὸς τὴν Ζ, δι' ἴσου ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Ε, οὕτως ἡ Γ πρὸς τὴν Ζ. καί ἐστιν ἡ μὲν Ε πρὸς ἢν ἡ Β λόγον ἔχει δεδομένον, ἡ δὲ Ζ πρὸς ἢν ἡ Δ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ Α πρὸς ἢν ἡ Β λόγον ἔχει δεδομένον, οὕτως ἡ Γ πρὸς ἢν ἡ Δ λόγον ἔχει δεδομένον, οὕτως ἡ Γ πρὸς ἢν ἡ Δ λόγον ἔχει δεδομένον.

 $\pi\gamma'$.

20

Ἐὰν τέσσαρες εὐθεῖαι οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλας, ὅστε τριῶν ληφθεισῶν έξ αὐτῶν ὁποιωνοῦν καὶ τετάρτης αὐταῖς προσληφθείσης ἀνάλογον, πρὸς ἢν ἡ

^{2.} $\dot{\omega}_S$] om. b (non β). 3. $\pi\varrho\dot{\omega}\tau\eta$] corr. ex $\tau \sigma \ddot{v}$ $\pi\varrho\dot{\omega}\tau \sigma v$ m. 2 v. $\pi\varrho\dot{\delta}_S$ $\tau\dot{\eta}v$ δ evt $\dot{\epsilon}\varrho\alpha v$ b. 4. $\pi\varrho\dot{\delta}_S$ $\tau\dot{\eta}v$ τ excipt v b. 5. Est v . $\dot{\alpha}v\dot{\alpha}\lambda \partial\gamma ov$ ods $\alpha \iota$ b. 7. Est v] $\pi \alpha \iota$ v. $\ddot{\eta}v$] η b. 8. $\ddot{\eta}v$ $\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ d. 9. $\dot{\eta}$ 8. η \dot{v} $\dot{\eta}$ d. 9. $\dot{\eta}$ 8. η \dot{v} \dot{v} $\dot{\eta}$ d. 9. $\dot{\eta}$ 8. $\dot{\eta}v$ \dot{v} d. (alt.)] om. v. 14. Est v v. 16. Γ] Δ b. E — 17. Δ] EH $\lambda\dot{\phi}\gamma ov$ Exovar $\pi\varrho\dot{\phi}_S$ $\tau\dot{\eta}v$ B: $\dot{\eta}$ dè ZH $\lambda\dot{\phi}\gamma ov$ Exovar $\pi\dot{\varrho}\dot{\phi}_S$ $\tau\dot{\eta}v$ Δ b. 17. $\ddot{\eta}v$ $\dot{\eta}$] $\tau\dot{\eta}v$ b, item lin. 18. 21. Exastiv Vat., Exovar β . 22.

LXXXII.

Si quattuor rectae proportionales sunt, erit ut prima ad eam, ad quam secunda rationem habet datam, ita tertia ad eam, ad quam quarta rationem habet datam.

sint quattuor rectae proportionales A, B, Γ , Δ , ita ut sit $A:B=\Gamma:\Delta$. dico, esse, ut A ad eam, ad quam B rationem habeat datam, ita Γ ad eam, ad quam Δ rationem habeat datam.

nam sit E ea, ad quam B rationem habet datam, et fiat $B: E = \varDelta: Z$. uerum ratio B: E data est. quare etiam ratio $\varDelta: Z$ data est [def. 2]. et quoniam est $A: B = \Gamma: \varDelta$, est autem etiam $B: E = \varDelta: Z$, ex aequo [V, 22] erit $A: E = \Gamma: Z$. et est E ea, ad quam B rationem habet datam, Z autem ea, ad quam \varDelta . ergo est, ut \varDelta ad eam, ad quam \varDelta rationem habet datam, ita Γ ad eam, ad quam \varDelta rationem habet datam.

LXXXIII.

Si quattuor rectae ita inter se habent, ut tribus quibuslibet ex iis sumptis et quarta ad eas adsumpta proportionali, ad quam reliqua rectarum ab initio pro-

ληφθεισῶν ἐξ αὐτῶν] ἐξ αὐτῶν ληφθῶσιν b. ὁποιαιοῦν b. 23. αὐταῖς] corr. ex αὐτῆς m. 2 v. ἀνάλογον] om. b.

λοιπή των έξ άρχης τεσσάρων εύθειων λόγον έχει δεδομένον, ανάλογον γίγνεσθαι τὰς τέσσαρας εύθείας, ἔσται, ώς ή τετάρτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως ή δευτέρα πρὸς ἡν ἡ πρώτη λόγον ἔχει δεδομένον.

δστωσαν τέσσαρες εὐθεῖαι αί Α, Β, Γ, Δ οὕτως Εχουσαι πρὸς ἀλλήλας, ὥστε τριῶν ληφθεισῶν ἐξ αὐτῶν ὁποιωνοῦν τῶν Α, Β, Γ καὶ τετάρτης αὐταῖς προσληφθείσης τῆς Ε, πρὸς ἢν ἡ Δ λόγον Εχει δεδομένον, ἀνάλογον εἶναι τὰς Α, Β, Γ, Ε εὐθείας λέγω, ὅτι ἐστίν,
10 ὡς ἡ Δ πρὸς τὴν Γ, οὕτως ἡ Β πρὸς ἢν ἡ Α λόγον Εχει δεδομένον.

ἐπεὶ γάρ ἐστιν, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β, οὕτως ἡ Γ πρὸς τὴν Ε, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν Α, Ε ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν Β, Γ. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς Ε πρὸς τὴν Δ 15 δοθείς, λόγος ἄρα ἐστὶ καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Α, Δ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Ε ἐστιν ἴσον τὸ ὑπὸ τῶν Β, Γ· λόγος ἄρα καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Δ, Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Β, Γ ἐστι δοθείς. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ Δ πρὸς τὴν Γ, οὕτως ἡ Β πρὸς ἢν ἡ Α λόγον 20 ἔχει δεδομένον.

$\pi\delta'$.

Ἐὰν δύο εὐθεῖαι δοθὲν χωρίον περιέχωσιν ἐν δεδομένη γωνία, ἡ δὲ ἐτέρα τῆς ἐτέρας δοθείση μείζων ἦ, καὶ ἐκατέρα αὐτῶν ἔσται δοθεῖσα.

25 δύο γὰρ εὐθεῖαι αί AB, $B\Gamma$ δοθὲν χωρίον περιεχέτωσαν τὸ $A\Gamma$ ἐν δέδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$,

^{1.} τεσσάρων] om. b. 2. ἀνάλογον — 4. δεδομένον] mg. om. acc. m. 1 P. 2. γίνεσθαι v b. ἔσται — 4. δεδομένον] αὶ ἐξ ἀρχῆς εὐθείαι οῦτως ἔξουσι πρὸς ἀλλήλας b et deinde rep. p. 162, 22. ἄστε — p. 164, 2. εὐθείας. 3. τετάρτη] $\overline{\delta}$ P. τρίτην] $\overline{\gamma}$ P; -ι- in ras. m. 1 v. δευτέρα] $\overline{\beta}$ P. 7. αὐταίς]

positarum rationem habet datam, quattuor rectae in proportione sint, erit, ut quarta ad tertiam, ita secunda ad eam, ad quam prima rationem habet datam.

sint quattuor rectae A, B, Γ , Δ ita habentes inter se, ut tribus quibuslibet ex iis sumptis A, B, Γ et quarta ad eas adsumpta E, ad quam Δ rationem habet datam, proportionales sint rectae A, B, Γ , E. dico,

	esse, ut Δ ad Γ , ita B ad
A	eam, ad quam A rationem
B	habeat datam.
I	nam quoniam $A: B = \Gamma: E$,
⊿	erit $A \times E = B \times \Gamma$ [VI, 16].
E	et quoniam ratio $E: \Delta$ data
	est, etiam ratio $A \times \Delta : A \times E$

data erit [VI, 1; def. 2]. uerum $A \times E = B \times \Gamma$. quare etiam ratio $A \times A : B \times \Gamma$ data est. ergo est ut $A : \Gamma$, ita B ad eam, ad quam A rationem habet datam [prop. LXXIV].

LXXXIV.

Si duae rectae datum spatium in dato angulo comprehendunt, altera autem maior est data quam altera, etiam utraque earum data erit.

duae enim rectae AB, $B\Gamma$ datum spatium $A\Gamma$ in dato angulo $AB\Gamma$ comprehendant, ΓB autem maior

corr. ex $\alpha \delta \tau \tilde{\eta}_{S}$ m. 2 v. 8. E] $\pi \epsilon \mu \pi \tau \eta_{S}$ b. Δ] $\tau \epsilon \tau \alpha \delta \tau \eta_{S}$ b. 9. $\ell \delta \tau \ell \nu$] om. b. 10. $\dot{\eta}$ (tert.)] supra scr. m. 1 b. 12. $\dot{\omega}_{S}$ $\mu \dot{\epsilon} \nu$ b. 13. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \dot{\eta} \nu$ b. 14. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \dot{\eta}_{S}$ b. E] Δ b. Δ] E b. 15. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \dot{\eta} \nu$ b, item lin. 16, 17, 18. 16. A, E] E, A b. $\delta \delta \vartheta \epsilon \ell_{S}$] om. b. $\tau \tilde{\omega}$] $\tau \dot{\nu}$ Vat. $\ell \delta \tau \nu$ Vat. b. 17. $\tau \dot{\omega}$] $\tau \dot{\omega}$ Vat. 18. B, Γ] Γ , B b. $\ell \delta \tau \iota$ $\ell \delta \tau \iota \nu$ Vat. ν . 19. Δ] $\Delta \Delta$ b. 24. $\ell \delta \tau \tau \iota$ comp. Vat. m. 1, omnibus litteris m. 2; $\ell \delta \tau \iota$ b.

15

ή δὲ ΓB τῆς BA δοθείση μείζων ἔστω· λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέρα τῶν BA, $B\Gamma$.

ἐπεὶ γὰο ἡ ΒΓ τῆς ΒΑ δοθείση μείζων ἐστιν, ἔστω ἡ δοθείσα ἡ ΔΓ· λοιπὴ ἄρα ἡ ΔΒ τῆ ΒΑ ἴση 5 ἐστίν. καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΑΔ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ τῆ ΔΒ, λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΒΔ δοθείς· δοθεῖσα δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ γωνία· δέδοται ἄρα τὸ ΑΔ τῷ εἴδει. ἐπεὶ οὖν τὸ ΑΓ δοθὲν παρὰ δοθεῖσαν τὴν ΔΓ παραβέβληται ὑπερ-10 βάλλον εἴδει δεδομένω τῷ ΑΔ, δέδοται ἄρα τὸ πλάτος τῆς ὑπερβολῆς· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΔ. ἀλλὰ καὶ ἡ ΔΓ· καὶ ὅλη ἄρα ἡ ΒΓ δοθεῖσά ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΑΒ δοθεῖσα· ἐκατέρα ἄρα τῶν ΑΒ, ΒΓ δοθεῖσά ἐστιν.

 $\pi \varepsilon'$.

'Εὰν δύο εὐθεῖαι δοθὲν χωρίον περιέχωσιν ἐν δεδομένη γωνία, ἡ δὲ συναμφότερος δοθεῖσα, καὶ έκατέρα αὐτῶν ἔσται δοθεῖσα.

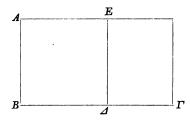
δύο γὰο εὐθεῖαι αί AB, BΓ δοθὲν χωρίον περι20 εχέτωσαν τὸ AΓ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ABΓ,
καὶ ἔστω συναμφότερος ἡ ABΓ δοθεῖσα λέγω, ὅτι
καὶ ἐκατέρα τῶν AB, BΓ ἐστι δοθεῖσα.

διήχθω γὰρ ή ΓB ἐπὶ τὸ Δ , καὶ κείσθω τῆ AB ἴση ή $B\Delta$, καὶ διὰ τοῦ Δ τῆ BA παράλληλος ἤχθω

^{2.} ℓ στιν] om. b. 3. ℓ πεί — 5. A extstyle J mg. m. 1 P; κείσθω γὰρ τῆ BA ἴση ἡ A B, καὶ διὰ τοῦ A τῆ AB παράλληλος ἤχθω, ἡ $\overline{A}E$ ℓ στι δοθεῖσα ἄρα ℓ στὶ ἡ $A\Gamma$ b. 4. ℓ στω ἡ] om. v. BA] AB Vat. v. 5. καὶ (pr.)] om. Vat. 7. δοθεῖσα δὲ καὶ καὶ δοθεῖσα b. 8. δοθὲν τὸ $A\Gamma$ b. 10. AA] A b. 11. τῆς ὁπερβολῆς] τοῦ ὑπερβλήματος b. BA] AB b. 12. ℓ στι AB δοτιν v. 13. ℓ εκατέρα — 14. ℓ στιν] om. b. 16. εὐθεῖαι

sit data quam BA. dico, datam esse utramque BA, $B\Gamma$.

nam quoniam $B\Gamma$ maior est data quam BA, data sit $\Delta\Gamma$. itaque est $\Delta B = BA$. et expleatur $A\Delta$.

et quoniam $AB = \Delta B$, ratio $AB : \Delta B$ data erit [prop. I]. datus autem etiam $\angle AB\Delta$. quare $A\Delta$ datum est specie [I, 34; def. 3]. iam quoniam datum spatium $A\Gamma$ datae $\Delta\Gamma$

adplicatum est excedens figura specie data $A\Delta$, data erit latitudo excessus [prop. LIX]. quare $B\Delta$ data est. uerum etiam $\Delta\Gamma$ data est. itaque etiam tota $B\Gamma$ data est [prop. III]. est autem etiam AB data. ergo utraque AB, $B\Gamma$ data est.

LXXXV.

Si duae rectae datum spatium in dato angulo comprehendunt et summa earum data est, etiam ut raque earum data erit.

duae enim rectae AB, $B\Gamma$ datum spatium $A\Gamma$ in dato angulo $AB\Gamma$ comprehendant, et $AB + B\Gamma$ data sit. dico, etiam utramque AB, $B\Gamma$ datam esse.

nam producatur ΓB ad Δ , et ponatur rectae AB aequalis $B\Delta$, et per Δ rectae BA parallela ducatur

om. β (non b). 17. συναμφοτέρα b. 20. τῶν] τήν b. 21. καί — 22. ΒΓ] supra add. m. 2 v. 23. ΓΒ] ΒΓ vb. 24. παράλληλος] διάμετρος v, supra scr. 2 m. 2.

ή ΔΕ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΑΔ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΒ τῆ ΒΑ, καί ἐστι δοθεῖσα ἡ ὑπὸ ΑΒΔ γωνία, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐφεξῆς αὐτῆ δοθεῖσά ἐστιν, δέδοται ἄρα τὸ ΕΒ τῷ εἴδει. καὶ ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν δόθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΓ. ἐπεὶ οὐν δοθὲν τὸ ΑΓ παρὰ δοθεῖσαν τὴν ΔΓ παραβέβληται ἐλλεῖπον εἴδει δεδομένω τῷ ΕΒ, δέδοται τὰ πλάτη τοῦ ἐλλείμματος δοθεῖσαι ἄρα εἰσὶν αί ΑΒ, ΒΔ. ἀλλὰ καὶ συναμφότερος ἡ 10 ΑΒΓ δοθεῖσά ἐστιν καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΒΓ δοθεῖσά ἐστιν δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν έκατέρα τῷν ΑΒ, ΒΓ.

$\pi 5'$.

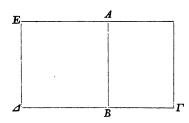
Έαν δύο εὐθεῖαι δοθὲν χωρίον περιέχωσιν ἐν δεδομένη γωνία, δύνηται δὲ ἡ ἐτέρα τῆς ἐτέρας δοθέντι 15 μείζον ἢ ἐν λόγω, καὶ ἐκατέρα αὐτῶν ἔσται δοθεῖσα.

δύο γὰρ εὐθεῖαι αἱ AB, BΓ δοθὲν χωρίον περιεχέτωσαν τὸ AΓ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ABΓ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΓΒ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΑ δοθέντι μεῖζον ἔστω ἢ ἐν λόγῳ· λέγω, ὅτι καὶ ἑκατέρα τῶν AB, BΓ 20 ἐστι δοθεῖσα.

ἐπεὶ γὰο τὸ ἀπὸ τῆς ΓB τοῦ ἀπὸ τῆς BA δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν τὸ ὑπὸ τῶν $\Gamma B \Delta$ · λοιποῦ ἄρα τοῦ ὑπὸ τῶν $\Delta \Gamma B$ πρὸς τὸ

^{2.} έστι] έστιν ν. 3. αύτης P. 4. καί] om. b. έστιν ν. 8. δοθείσα ἄφα έστιν ή AB b. 10. έστιν] om. b. καί — 11. έστιν] om. Vat. 11. Ante δοθείσα ἄφα add. ἔστι δὲ καὶ ή AB δοθείσα b. Seq. apud Peyrardum ea propositio cum lemmate, quae in P legitur ad finem libri; u. app. 12. π5΄] πξ΄ Peyrardus. 13. Post δοθέν add. ἄφα ν; del. m. 2. 15. μείζον είναι b. ἔσται] έστι b. 16. γάφ] om. b. αί] om. P. 17. έν] ἔστι δὲ καί b. τῶν] τήν b. 19. ἔστω] έστιν (comp.) b. 21. BA] AB b. 23. τῶν (utrumque)] τήν b;

 ΔE , et expleatur $A\Delta$. et quoniam $\Delta B = BA$, et datus est $L A B \Delta$, quia etiam angulus, qui deinceps positus est, datus est, EB datum erit specie

[I, 34; def. 3]. et quoniam $AB + B\Gamma$ data est et $AB = B\Delta$, data erit $\Delta\Gamma$ [prop. III]. iam quoniam datum spatium $A\Gamma$ datae rectae $\Delta\Gamma$ adplicatum est deficiens figura specie data EB,

latitudines defectus datae sunt [prop. LVIII]. itaque AB, $B\Delta$ datae sunt. uerum etiam $AB + B\Gamma$ data est. quare etiam quae relinquitur $B\Gamma$ data est. [prop. IV]. ergo utraque AB, $B\Gamma$ data est.

LXXXVI.

Si duae rectae datum spatium in dato angulo comprehendunt, alterius autem quadratum, comparatum cum quadrato alterius, dato maius est quam in ratione, etiam utraque earum data erit.

duae enim rectae AB, $B\Gamma$ datum spatium $A\Gamma$ in dato angulo $AB\Gamma$ comprehendant, ΓB^2 autem, comparatum cum BA^2 , dato maius sit quam in ratione. dico, etiam utramque AB, $B\Gamma$ datam esse.

nam quoniam ΓB^2 , comparatum cum AB^2 , dato maius est quam in ratione, auferatur datum $\Gamma B \times BA$. reliqui igitur $A\Gamma \times \Gamma B$ ad AB^2 ratio data est [def. 11].

item p. 170, 2, 11. $\Gamma B \Delta$] supra add. m. 2 Vat. $\Delta \Gamma B$] B add. m. 2 v.

ἀπὸ τῆς ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐπεὶ δοθέν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ, ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ δοθέν, λόγος ἄρα έστὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ πρὸς τὸ ύπὸ τῶν ΓΒΔ δοθείς. ὡς δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ πρὸς \cdot 5 tò $\hat{v}\pi\hat{o}$ two ΓB , $B \triangle$, ovtwo $\hat{\eta}$ AB $\pi \hat{o}\hat{o}_S$ the $B \triangle$ ώστε και της AB προς την BA λόγος έστι δοθείς· ώστε καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς AB πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς BΔ λόγος έστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ΑΒ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓΔ λόγος έστὶ δοθείς καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΓΔ ἄρα 10 πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΔΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. ώστε καὶ τοῦ τετράκις ύπὸ τῶν ΒΓΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΔ λόγος έστὶ δοθείς τοῦ τετράκις ὑπὸ τῶν ΒΓΔ ἄρα μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΔ λόγος ἐστὶ . δοθείς. ἀλλὰ τὸ τετράκις ὑπὸ τῶν $B\Gamma \Delta$ μετὰ τοῦ 15 $d\pi \delta$ $\tau \tilde{\eta}_S$ $B\Delta$ $\tau \delta$ $d\pi \delta$ συναμφοτέρου έστl $\tau \tilde{\eta}_S$ $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$. λόγος ἄρα έστι και τοῦ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΓ, ΓΔ πρός το ἀπο τῆς ΒΔ δοθείς ώστε καὶ συναμφοτέρου τῆς ΒΓΔ πρὸς τὴν ΒΔ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ συνθέντι ἄρα δύο τῶν ΓΒ πρὸς τὴν ΒΔ λόγος ἐστὶ δο-20 θείς ωστε και μιᾶς τῆς ΓΒ πρὸς τὴν ΒΔ λόγος ἐστὶ δοθείς. δε δε <math>η ΓΒ προς ΒΔ, οῦτως το νπο τῶν $\Gamma B \Delta$ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $B \Delta$ · καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν $\Gamma B \Delta$ άρα πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β⊿ λόγος ἐστὶ δοθείς. δοθὲν $\delta \hat{\epsilon}$ τὸ ὑπὸ τῶν ΓB , $B \triangle$ · δοθ $\hat{\epsilon}$ ν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς 25 $B \Delta$. δοθείσα ἄρα έστlv ή $B \Delta$. ώστε καl ή $B \Gamma$ δο-

^{2.} $\ell \sigma \tau \iota$ — 3. AB, $B\Gamma$] supra add. m. 2 v. 2. ΓB , $B\Delta$] $\Gamma B\Delta$ b. 3. AB, $B\Gamma$] $AB\Gamma$ b. 4. $\acute{o}g$ $\delta \acute{e}$ — 5. $B\Delta$ (alt.)] mg. m. 1 P, om. b. 4. $\acute{o}\pi \acute{o}$ (alt.) — 5. $\tau \acute{o}$] om. Vat., supra add. m. 2. 5. ΓB , $B\Delta$] $\Gamma \Delta B$ Pv. 7. $\acute{o}\sigma \tau \acute{e}$] om. b. AB] AB $\acute{e}e\alpha$ b. 8. $\pi e \acute{o}s$] bis v, prius del. m. 2. 9. $B\Gamma \Delta$ (pr.)] $\Gamma \Delta B$ b. $\pi \alpha \acute{\iota}$ — 10. $\delta o \partial s \acute{e} \acute{e}s$] om. b. 10. ΔB] AB PVat. v. $\pi \alpha \acute{\iota}$ — 12. $\delta o \partial s \acute{e} \acute{e}s$] om. b. 15. Post $B\Delta$

et quoniam $AB \times B\Gamma$ datum est, datum autem etiam $\Gamma B \times B\Delta$, ratio $AB \times B\Gamma : \Gamma B \times B\Delta$ data erit [prop. I]. uerum $AB \times B\Gamma : \Gamma B \times \Delta B = AB : B\Delta$

[VI, 1]. quare etiam ratio $AB:B\Delta$ data est [def. 2]. itaque etiam ratio $AB^2:B\Delta^2$ data est [prop. L]. sed ratio $AB^2:B\Gamma \times \Gamma\Delta$ data est. quare etiam ratio $B\Gamma \times \Gamma\Delta:\Delta B^2$ data est

[prop. VIII.]. itaque etiam ratio $4B\Gamma \times \Gamma\Delta : B\Delta^2$ data est [ib.]. itaque ratio $4B\Gamma \times \Gamma\Delta + B\Delta^2 : B\Delta^2$ data est [prop. VI]. sed $4B\Gamma \times \Gamma\Delta + B\Delta^2 = (B\Gamma + \Gamma\Delta)^2$ [II,8]. quare etiam ratio $(B\Gamma + \Gamma\Delta)^2 : B\Delta^2$ data est. itaque etiam ratio $(B\Gamma + \Gamma\Delta) : B\Delta$ data [prop. LIV]. itaque componendo etiam ratio $2\Gamma B : B\Delta$ data est [prop. VI]. quare etiam ratio $\Gamma B : B\Delta$ data est [prop. VIII]. uerum $\Gamma B : B\Delta = \Gamma B \times B\Delta : B\Delta^2$ [VI, 1]. quare etiam ratio $\Gamma B \times B\Delta : B\Delta^2$ data est [def. 2]. sed $\Gamma B \times B\Delta$ datum est. datum igitur etiam $B\Delta^2$ [prop. II]. quare data est $B\Delta$. itaque etiam $B\Gamma$ data est (nam ratio $\Gamma B : B\Delta$ data est,

add. $\pi \varrho \delta_S$ τὸ ἀπὸ τῆς $B \Delta$ λόγος ἐστὶ δοθείς. ἀλλὰ τὸ τετράπις ὑπὸ τῶν $B \Gamma \Delta$ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $B \Delta$ b. 16. $\pi α i$] om. b. $B \Gamma$, $\Gamma \Delta$] $B \Gamma \Delta$ vb. 17. τό] τήν b. τῆς] om. b. δοθείς — 18. $B \Delta$] om. b. 18. $\pi α i$ συνθέντι ἄ $\varrho \alpha$] om. b. 19. τῶν] τήν b. 20. $\pi α i$] om. V i V

5

θεῖσά ἐστιν· τῆς γὰο ΓB πρὸς τὴν $B \triangle$ λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ δέδοται ἡ $B \triangle$ · καί ἐστι δοθὲν τὸ $A \Gamma$, καὶ δοθεῖσα ἡ B γωνία· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ A B· ἑκατέρα ἄρα τῶν A B, $B \Gamma$ δοθεῖσά ἐστιν.

πζ'.

Έὰν εἰς κύκλον δεδομένον τῷ μεγέθει εὐθεῖα γοαμμὴ ἀχθῆ ἀπολαμβάνουσα τμῆμα δεχόμενον γωνίαν δοθεῖσαν, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῷ μεγέθει.

είς γὰρ κύπλον δεδομένον τῷ μεγέθει τὸν ΑΒΓ 10 διήχθω ἡ ΑΓ ἀπολαμβάνουσα τμῆμα τὸ ΑΕΓ δεχόμενον γωνίαν δοθεϊσαν λέγω, ὅτι ἡ ΑΓ δέδοται τῷ μεγέθει.

ελλήφθω γὰο τὸ κέντοον τοῦ κύκλου τὸ Δ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΑΔ διήχθω ἐπὶ τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθω 15 ἡ ΓΕ· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΕ· ὀρθὴ γάρ· ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΑΕΓ δοθεῖσα· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΓΑΕ δοθεῖσά ἐστιν· δέδοται ἄρα τὸ ΑΓΕ τρίγωνον τῷ εἰδει· λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΕ πρὸς τὴν ΑΓ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ ΕΑ τῷ μεγέθει, ἐπεὶ καὶ 20 δ κύκλος δέδοται τῷ μεγέθει· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΓ τῷ μεγέθει.

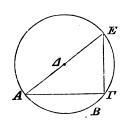
^{1.} $\tau \tilde{\eta}_S \longrightarrow 2$. $B \Delta$] mihi admodum suspecta. 1. $\gamma \acute{\alpha} \varrho$] om. v. 2. Post $B \Delta$ add. δέδοται $\check{\alpha} \varrho \alpha$ καl $\dot{\eta}$ $B \Gamma$ PVat. v. 3. $\dot{\eta}$ B] $\dot{\eta}$ $AB \Gamma$ Vat. (supra scr. δπό m. 2), $\dot{\eta}$ δπό $AB \Gamma$ v. 4. $\tau \check{\alpha} \nu$] $\tau \tilde{\eta}_S$ b. Seq. apud Hardium et Gregorium propositio illa, de qua dixi ad p. 168, 11. 5. $\pi \check{\xi}'$] $\pi \eta'$ Vat., edd.; $\pi \varsigma'$ b. 9. $\gamma \acute{\alpha} \varrho$] om. b. δεδομένον] δεχόμενον b. $\tau \acute{\alpha} \nu$] corr. ex $\tau \check{\alpha} \nu$ m. 2 v, $\tau \acute{\alpha}$ b. 10. ἀπολαμβαν b. $AE \Gamma$] $AB \Gamma$ b. 11. δέδοται] δοθεῖσά έστι b. 13. $\gamma \acute{\alpha} \varrho$] om. b. 15. δοθεῖσα άρα ἐστίν] ἐπεὶ δοθεῖσά έστι b. $\tau \check{\alpha} \nu$] $\tau \acute{\eta} \nu$ b, item lin. 17. 16. $\gamma \acute{\alpha} \varrho$ έστιν Vat. vb. $\tau \dot{\eta} \nu$ $AE \Gamma$ b. 17. $A\Gamma E$] ΓAE b. 18. $\tau \check{\eta} \varsigma$] τοῦ b. AE] E A Vat. v. 19. E A] AE b. έπεὶ ναί] ἐπειδή b. 20. $\mu \varepsilon \gamma \acute{\epsilon} \theta \varepsilon \iota$] in hoc vocab. desinit b.

et data est $B\Delta$). et datum est $A\Gamma$ et datus $\angle B$. quare etiam AB data est [prop. LVII]. ergo utraque AB, $B\Gamma$ data est.

LXXXVII.

Si in circulum magnitudine datum recta linea ducitur abscindens segmentum angulum datum capiens, ducta recta data est magnitudine.

nam in circulum magnitudine datum $AB\Gamma$ producatur $A\Gamma$ abscindens segmentum $AE\Gamma$ angulum datum capiens. dico, $A\Gamma$ datam esse magnitudine.

sumatur enim centrum circuli Δ , et ducta $A\Delta$ producatur ad E, et ducatur ΓE . datus est igitur $\angle A\Gamma E$ (nam rectus est [III, 31]). uerum etiam $\angle AE\Gamma$ datus est. quare etiam reliquus $\angle \Gamma AE$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. datus est igitur $\triangle A\Gamma E$ specie

[prop. XL]. itaque ratio $AE:A\Gamma$ data est [def. 3]. data est autem EA magnitudine, quoniam etiam circulus datus est magnitudine [def. 5; prop. III]. ergo $A\Gamma$ data est magnitudine [prop. II].

Fig. om. b.

$\pi\eta'$.

Έαν είς κύκλον δεδομένον τῷ μεγέθει εὐθεῖα γραμμή άχθη δεδομένη τῷ μεγέθει, ἀπολήψεται τμημα δεχόμενον γωνίαν δοθεῖσαν.

είς γάρ κύκλον δεδομένον τῷ μεγέθει τὸν ΑΒΓ εὐθεῖα γραμμή ήχθω ή ΑΓ δεδομένη τῷ μεγέθει λέγω. οτι απολήψεται τμημα δεχόμενον γωνίαν δοθείσαν.

είλήφθω γὰο τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ Δ, καλ έπιζευχθεῖσα ή ΑΔ διήχθω έπὶ τὸ Ε, καὶ έπεζεύχθω 10 ή ΓΕ. έπεὶ δοθεῖσά έστιν έκατέρα τῶν ΕΑ, ΑΓ, λόγος άρα έστὶ τῆς ΕΑ πρὸς τὴν ΑΓ δοθείς. καί έστιν όρθη ή ύπο των ΑΓΕ γωνία δέδοται άρα το ΑΓΕ τρίγωνον τῷ είδει δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΕΓ γωνία.

πal'.

15

20

Έαν κύκλου δεδομένου τη θέσει έπλ της περιφερείας δοθέν σημεῖον ληφθή, ἀπὸ δὲ τούτου πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν κλασθή τις εὐθεῖα δεδομένην γωνίαν ποιούσα, δέδοται τὸ έτερον πέρας τῆς κλασθείσης. κύκλου γὰρ τῆ θέσει δεδομένου τοῦ ΑΒΓ είλήφθω έπὶ τῆς περιφερείας δοθέν σημεῖον τὸ Β, ἀπὸ δὲ τοῦ Β

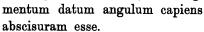
κεκλάσθω εὐθεῖα ή ΒΑΓ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν την ύπο των ΒΑΓ λέγω, δτι δέδοται το Γ σημεῖον. είλήφθω γάρ τὸ κέντρον τὸ Δ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν

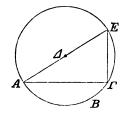
φέρειαν comp. Vat. 20. είλήφθω γάρ a. 21. δοθέν]

LXXXVIII.

Si in circulum magnitudine datum recta linea ducitur data magnitudine, segmentum datum angulum capiens abscindet.

nam in circulum magnitudine datum $\mathcal{A}\mathcal{B}\Gamma$ recta linea ducatur $\mathcal{A}\Gamma$ data magnitudine. dico, eam seg-

sumatur enim centrum circuli Δ , et ducta recta $A\Delta$ producatur ad E, et ducatur ΓE . quoniam data est utraque EA [def. 5; prop. III], $A\Gamma$, ratio $EA:A\Gamma$ data erit [prop. I]. et $\angle A\Gamma E$

rectus est [III, 31]. itaque $\triangle A\Gamma E$ datus est specie [prop. XLIII]. ergo etiam $\angle AE\Gamma$ datus est [def. 3].

LXXXIX.

Si in ambitu circuli positione dati datum punctum sumitur et ab eo ad circuli ambitum inflectitur recta aliqua datum angulum efficiens, alter terminus rectae inflexae datus est.

in ambitu enim circuli positione dati $AB\Gamma$ sumatur datum punctum B, et a B inflectatur recta $BA\Gamma$ datum efficiens angulum $BA\Gamma$. dico, punctum Γ datum esse.

nam sumatur centrum circuli Δ , et ducantur $B\Delta$,

τυχόν a. 22. γωνίαν ποιούσα a. 23. τῶν] τῆς a. 24. γάρ] om. a. τό (pr.)] punctis del. P. Post κέντρον add. τοῦ κύκλου Vat. va.

αί $B \Delta$, $\Delta \Gamma$. ἐπεὶ δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν B, Δ , θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ $B \Delta$. καὶ ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν $B A \Gamma$ γωνία, δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ $B \Delta \Gamma$. ἐπεὶ οὖν πρὸς θέσει εὐθεία καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείῳ τῷ Δ εὐθεῖα ἡκται ἡ $\Delta \Gamma$ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν $B \Delta \Gamma$, δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ $\Delta \Gamma$ τῷ θέσει θέσει δὲ δοθεὶς καὶ δ $A B \Gamma$ κύκλος δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Γ σημείον.

q'

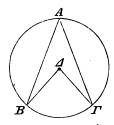
ό Ἐὰν ἀπὸ δεδομένου σημείου θέσει δεδομένου κύκλου ἐφαπτομένη εὐθεῖα ἀχθῆ, δέδοται ἡ ἀχθεῖσα τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει.

ἀπὸ γὰο δεδομένου σημείου τοῦ Γ θέσει δεδομένου κύκλου τοῦ ΑΒ ἐφαπτομένη εὐθεῖα ἤχθω ἡ ΓΑ· λέγω, 15 ὅτι ἡ ΓΑ εὐθεῖα δέδοται τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει.

είλήφθω γὰρ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τὸ Δ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αί ΔΑ, ΔΓ. ἐπεὶ δοθέν ἐστιν ἐκάτερον τῶν Δ, Γ, δοθεἴσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΓ. καί ἐστιν ὀρθὴ ἡ ὑπὸ τῶν ΔΑΓ γωνία τὸ ἄρα ἐπὶ τῆς ΔΓ γραφό-20 μενον ἡμικύκλιον ήξει διὰ τοῦ Α. ἡκέτω καὶ ἔστω

^{1.} καὶ ἐπεὶ ν. ἑκάτερον τῶν] ἔκαστον τῆς a. 2. Post $B oldsymbol{\triangle}$ in P καὶ ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ $B oldsymbol{\triangle}$ et uncis et punctis del. m. 1. καί] om. a. 3. Post γωνία hab. καὶ ἐστιν αὐτῆς διπλῆ ἡ ὑπὸ τῆς $B oldsymbol{\triangle} \Gamma$ a. ἡ (alt.)] καὶ ἡ Vat. v. 4. τῶν $B oldsymbol{\triangle} \Gamma$ Vat., τῆς $B oldsymbol{\triangle} \Gamma$ γωνία a. 5. εὐθεῖα γραμμή a. 6. τῶν] τῆς a; item lin. 19. $B oldsymbol{\triangle} \Gamma$ $B oldsymbol{\triangle} \Gamma$ om. a. 7. Post κύκλος add. δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἡ $oldsymbol{\triangle} \Gamma$ · θέσει δὲ καὶ τὸ $A oldsymbol{B} \Gamma$ κύκλος (comp.) a. 8. Post σημείον del. ὅπες ἔδει δεῖξαι m. 1. Vat. 9. q'] qα' Vat., edd.; πθ' β(a). 10. δεδομένον] om. β. 11. ἐφαπτομένη] -ης περιφερείας β. 13. σημείον — δεδομένον] om. a. 14. εὐθεῖα γραμμή a. 15. εὐθεῖα] om. a. 16. τοῦ κύκλον] om. a. 18. τῶν] τῆς a. 20. ἡμικύκλιον] corr. ex κύκλον m. 2 Vat. ἡκέτω] ἐρτέσθω a.

 $\Delta \Gamma$. quoniam datum est utrumque B, Δ [def. 6], positione data erit $B\Delta$ [prop. XXVI]. et quoniam

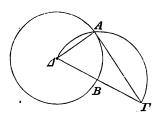
datus est $\angle BA\Gamma$, datus erit $\angle BA\Gamma$ [III, 20; prop. II]. iam quoniam ad rectam positione datam et punctum in ea positum Δ recta ducta est $\Delta\Gamma$ datum efficiens angulum $B\Delta\Gamma$, data erit $\Delta\Gamma$ positione [prop. XXIX]. uerum etiam circulus $AB\Gamma$ positione datus

est. ergo punctum Γ datum est [prop. XXV].

XC.

Si a dato puncto recta ducitur circulum positione datum contingens, ducta recta data est positione et magnitudine.

nam a dato puncto Γ recta ducatur ΓA circulum positione datum AB contingens. dico, rectam ΓA

datam esse positione et magnitudine.

sumatur enim centrum circuli Δ , et ducantur ΔA , $\Delta \Gamma$. quoniam datum est utrumque Δ , Γ , data erit $\Delta \Gamma$ [prop. XXVI]. et $L \Delta A \Gamma$ rectus est [III, 18].

itaque semicirculus in $\Delta\Gamma$ descriptus per A ueniet [III, 31]. ueniat et sit $\Delta A\Gamma$. itaque positione datus est $\Delta A\Gamma$ [def. 8]. uerum etiam circulus AB

In fig. 2 pro B hab E Vat. v. Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

5

τὸ $\Delta A\Gamma$ · θέσει ἄρα ἐστὶ τὸ $\Delta A\Gamma$ · θέσει δὲ καὶ δ AB κύκλος· δοθέν ἐστιν ἄρα τὸ A. ἀλλὰ καὶ τὸ Γ δοθείσα ἄρα ἐστὶν ἡ $A\Gamma$ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει.

qα'.

'Εὰν κύκλου δεδομένου τῆ θέσει ληφθῆ τι σημεῖον ἐκτὸς δοθέν, ἀπὸ δὲ τοῦ σημεῖου εἰς τὸν κύκλον διαχθῆ τις εὐθεῖα, τὸ ὑπὸ τῆς ἀχθείσης καὶ τῆς μεταξὸ τοῦ σημεῖου καὶ τῆς κυρτῆς περιφερείας περιεχόμενον ὀρθο-10 γώνιον δοθέν ἐστιν.

κύκλου γὰρ δεδομένου τῆ θέσει τοῦ $AB\Gamma$ εἰλήφθω τι σημείου ἐκτὸς τὸ Δ , ἀπὸ δὲ τοῦ Δ σημείου διήχθω τις εὐθεῖα ἡ ΔB τέμνουσα τὸν κύκλον λέγω, ὅτι δοθέν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν $B\Delta$, $\Delta\Gamma$.

15 ἤχθω ἀπὸ τοῦ Δ σημείου τοῦ $AB\Gamma$ πύπλου ἐφαπτομένη εὐθεῖα ἡ $A\Delta$ δοθεἴσα ἄρα ἐστὶν ἡ $A\Delta$ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει. ἐπεὶ οὖν δοθεῖσά ἐστιν ἡ $A\Delta$, δοθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Delta$. καί ἐστιν ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν $B\Delta\Gamma$ δοθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν 20 $B\Delta\Gamma$.

qβ'.

'Εὰν κύκλου δεδομένου τῆ θέσει ληφθῆ τι σημείον έντὸς δοθέν, διὰ δὲ τοῦ σημείου διαχθῆ τις εὐθεῖα εἰς τὸν κύκλον, τὸ ὑπὸ τῶν τῆς ἀχθείσης τμημάτων 25 περιεχόμενου ὀρθογώνιου δοθέν ἐστιν.

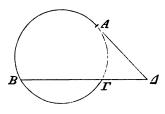
^{1.} $\Delta A\Gamma$ (pr.)] $\Delta \Gamma A$ a. θ έσει — $\Delta A\Gamma$] om. a. 2. ἄφα ἐστίν a. καί] om. a. 3. δοθέν] δοθέν δοθὲν ἄφα a. ἄφα] om. P. 5. α (γ) α (γ)

positione datus est. datum est igitur A [prop. XXV]. uerum etiam Γ datum est. ergo $A\Gamma$ positione et magnitudine data est [prop. XXVI].

XCI.

Si extra circulum positione datum punctum aliquod datum sumitur, et a puncto ad circulum recta aliqua ducitur, rectangulum ducta recta et recta inter punctum et conuexam ambitus partem posita comprehensum datum est.

nam extra circulum positione datum $AB\Gamma$ sumatur punctum aliquod Δ , et a puncto Δ ducatur recta

aliqua ΔB circulum secans. dico, datum esse $B\Delta \times \Delta \Gamma$.

ducatur a puncto Δ recta circulum $AB\Gamma$ contingens $A\Delta$ [III, 17]. itaque $A\Delta$ positione et magnitudine data est [prop.

XC]. iam quoniam $A\Delta$ data est, etiam $A\Delta^2$ datum erit [prop. LII]. et est $A\Delta^2 = B\Delta \times \Delta\Gamma$ [III, 36]. ergo $B\Delta \times \Delta\Gamma$ datum est [def. 1].

XCII.

Si intra circulum positione datum punctum aliquod datum sumitur, et per punctum recta aliqua ad circulum ducitur, rectangulum partibus ductae rectae comprehensum datum est.

1

 $q\gamma'$ Vat., edd.; $q\alpha'$ $\beta(a)$. 23. τὸ δοθέν β . δέ] om. β . 24. τὸ] τοῦ β . τῶν] τὴν β . τμημάτων] τμῆμα τό β . 25. ἐσται β (non a).

κύκλου γὰρ δεδομένου τῆ θέσει τοῦ B Γ εἰλήφθω τι σημείον έντὸς τὸ A δοθέν, διὰ δὲ τοῦ A διήχθω τις εὐθεῖα ἡ ΓB . λέγω, ὅτι δεδομένον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓAB .

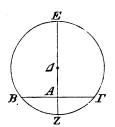
5 εἰλήφθω γὰο τὸ κέντοον τοῦ κύκλου τὸ Δ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΑΔ διήχθω ἐπὶ τὰ Ζ, Ε. ἐπεὶ οὖν δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν Δ, Α, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΑ. θέσει δὲ καὶ δ ΓΒΖ κύκλος δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἑκάτερον τῶν Ζ, Ε. ἔστι δὲ καὶ τὸ Α δοθέν ἄρα ἐστὶ τὸ τὸ τῶν ἔσα ἐστὶν ἐκατέρα τῶν ΖΑ, ΑΕ δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΖΑ, ΑΕ. καί ἐστιν ἴσον τῷ ὑπὸ ΒΑΓ δοθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΑΒ.

qy'.

Έὰν εἰς κύκλον δεδομένον τῷ μεγέθει εὐθεῖα γοαμμὴ 15 ἀχθἢ ἀπολαμβάνουσα τμῆμα δεχόμενον γωνίαν δοθεῖσαν, καὶ ἡ ἐν τῷ τμήματι γωνία δίχα τμηθἢ, συναμφότεροι αὶ τὴν δεδομένην γωνίαν περιέχουσαι πρὸς τὴν δίχα τέμνουσαν τὴν γωνίαν λόγον ἔξουσι δεδομένον, καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῶν τὴν δεδομένην 20 γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν καὶ τῆς κάτω ἀπολαμβανομένης ἀπὸ τῆς δίχα τεμνούσης τὴν γωνίαν πρὸς τῆ περιφερεία δοθὲν ἔσται.

είς γὰο κύκλον δεδομένον τῷ μεγέθει τὸν ΑΒΓ

nam intra circulum positione datum $B\Gamma$ sumatur punctum aliquod datum A, et per A ducatur recta aliqua ΓB . dico, datum esse $\Gamma A \times AB$.

sumatur enim centrum circuli Δ , et ducta $A\Delta$ producatur ad Z, E. iam quoniam datum est utrumque Δ , A, erit ΔA positione data [prop. XXVI]. uerum etiam circulus ΓBZ positione datus est. itaque utrumque Z, E datum est [prop. XXV]. uerum etiam A datum

est. quare utraque ZA, AE data est [prop. XXVI]. itaque $ZA \times AE$ datum est [prop. LII]. et est $ZA \times AE = BA \times A\Gamma$ [III, 35]. ergo etiam $\Gamma A \times AB$ datum est [def. 1].

XCIII.

Si ad circulum magnitudine datum recta linea ducitur abscindens segmentum datum angulum capiens, et angulus in segmento positus in duas partes aequales diuiditur, summa rectarum datum angulum comprehendentium ad rectam, quae angulum in duas partes aequales diuidit, rationem habebit datam, et rectangulum comprehensum summa rectarum datum angulum comprehendentium et recta infra abscisa ab ea, quae angulum ad ambitum positum in duas partes aequales diuidit, datum erit.

nam ad circulum magnitudine datum $AB\Gamma$ recta

^{22.} Post περιφερεία add. όπο της διαχθείσης P. 23. γάρ] om. a.

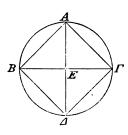
εὐθεῖα ἤχθω ἡ $B\Gamma$ ἀπολαμβάνουσα τμῆμα δεχόμενον γωνίαν δοθεῖσαν τὴν ὑπὸ $BA\Gamma$, καὶ τετμήσθω ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνία δίχα τῆ $A\Delta$ εὐθεία λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ συναμφοτέρου τῆς $BA\Gamma$ πρὸς τὴν $A\Delta$ δοθείς, καὶ 5 ὅτι δοθέν ἐστι τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς $BA\Gamma$ καὶ τῆς $E\Delta$.

έπεζεύχθω ή ΒΔ. και έπει είς κύκλον δεδομένον τω μεγέθει τὸν ΔΑΓ διηκται εὐθεῖα ή ΒΓ απολαμβάνουσα τμήμα τὸ ΒΑΓ δεχόμενον γωνίαν δοθεῖ-10 σαν την ύπο των ΒΑΓ, δοθείσα άρα έστιν η ΒΓ τω μεγέθει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ Β⊿ δοθεῖσά ἐστι τῶ μεγέθει λόγος ἄρα έστὶ τῆς $B\Gamma$ πρὸς τὴν $B\Delta$ δοθείς. καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία δίχα τέτμηται τῆ ΑΔ εὐθεία, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως 15 ή ΒΕ πρός την ΕΓ έναλλάξ ἄρα ώς ή ΑΒ πρός ΒΕ, ούτως ή ΑΓ πρός την ΓΕ και ώς άρα συναμφότερος ή ΒΑΓ πρός την ΒΓ, ούτως ή ΑΓ πρός την ΓΕ. και έπεί έστιν ίση ή ύπο των ΒΑΕ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΕΑΓ, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΕ 20 τ $\tilde{\eta}$ ὑπὸ τ $\tilde{\omega}$ ν B extstyle B extstyle E ἴσ η , λοιπ $\dot{\eta}$ ἄρα $\dot{\eta}$ ὑπὸ τ $\tilde{\omega}$ ν $AE\Gamma$ λοιπή τή ύπὸ τῶν ΑΒΔ ἐστιν ἴση. ἰσογώνιον ἄρα έστι το ΑΕΓ τρίγωνον τῶ ΑΒΔ τριγώνω έστιν ἄρα $\dot{\omega}_S$ $\dot{\eta}$ $A\Gamma$ πρ $\dot{\omega}_S$ την ΓE , ούτ ω_S $\dot{\eta}$ $A\Delta$ πρ $\dot{\omega}_S$ την $B\Delta$. άλλ' ώς ή ΑΓ πρός την ΓΕ, ούτως συναμφότερος ή 25 ΒΑ, ΑΓ πρός την ΒΓ. ἔστιν ἄρα ὡς συναμφότερος ή ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΒ. έναλλάξ ώς συναμφότερος ή ΒΑΓ πρός την ΑΔ, ούτως

^{1.} εὐθεῖα γραμμή a. 2. τῆς $BA\Gamma$ a, item lin. 3. 5. ὁπό] ἀπό a. $BA\Gamma$] $A\Gamma$ a. 6. EB a. 7. ἐπεξεόχθω ἡ $B\Delta$] οm. a. καὶ ἐπεὶ [ἐπεὶ γάρ a. *8. τόν] corr. ex τῶν m. 2 v.

ducatur $B\Gamma$ abscindens segmentum datum angulum $BA\Gamma$ capiens, et angulus $BA\Gamma$ in duas partes aequales secetur recta $A\Delta$. dico, rationem $BA + A\Gamma$: $A\Delta$ datam esse, et datum esse $(BA + A\Gamma) \times E\Delta$.

ducatur $B\Delta$. et quoniam ad circulum magnitudine datum ducta est recta $B\Gamma$ abscindens segmentum

 $BA\Gamma$ datum angulum $BA\Gamma$ capiens, data erit $B\Gamma$ magnitudine [prop. LXXXVII]. eadem de causa etiam $B\Delta$ data est magnitudine. itaque ratio $B\Gamma: B\Delta$ data est [prop. I]. et quoniam angulus $BA\Gamma$ in duas partes aequales sectus est recta $A\Delta$,

erit $BA: A\Gamma = BE: E\Gamma$ [VI, 3]. permutando [V, 16] igitur $AB: BE = A\Gamma: \Gamma E$. itaque etiam

 $BA + A\Gamma$: $B\Gamma = A\Gamma$: ΓE [V, 12]. et quoniam $\angle BAE = EA\Gamma$ et $\angle A\Gamma E = B\Delta E$ [III, 21], reliquus $\angle AE\Gamma$ reliquo angulo $AB\Delta$ aequalis erit [I, 32]. quare $\triangle AE\Gamma$ aequiangulus est triangulo $AB\Delta$. itaque $A\Gamma$: $\Gamma E = A\Delta$: $B\Delta$. [VI, 4]. sed $A\Gamma$: $\Gamma E = BA + A\Gamma$: $B\Gamma$. quare

 $BA + A\Gamma : B\dot{\Gamma} = A\Delta : \Delta B \ [V, 11].$

^{10.} $\tau \tilde{\alpha} \nu$] $\tau \tilde{\eta} s$ a; item lin. 13, 18—20 pr. 11. $B \varDelta$] $B \varLambda$ P. 12. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{t}$] om. a. $B \varGamma$] ΓB a. $B \varDelta$] $\dot{E} \varDelta$ a. 13. $\dot{\epsilon} \pi \epsilon \dot{t}$] om. a. 14. $B \varLambda$] A B v. 15. $\dot{\alpha} \varrho \alpha$] $\dot{\alpha} \varrho \alpha \dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{\nu} \nu$ a. $\dot{\eta}$ (alt.)] om. PVat., add. m. 2 Vat. $\pi \varrho \dot{\alpha} s$ (alt.)] $\tau \dot{\eta} \nu \pi \varrho \dot{\alpha} s$ v. 16. B E] $\tau \dot{\eta} \nu B E$ Vat. m. 2, va. 18. $\dot{\delta} \eta \dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{\nu} \nu$ a. 20. $\dot{\delta} \eta$] om. a. $\tau \dot{\alpha} \nu$ (alt.)] $\tau \dot{\eta} \nu$ a. 21. $AB \varDelta$] $A \varGamma E$ v. 22. $AB \varDelta$ $\tau \varrho \iota \psi \dot{\alpha} \nu \psi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ B \varDelta a. 23. $A \varGamma$] AB a. ΓE] $B \varDelta$ a. $A \varDelta$] $A \varGamma$ a. $B \varDelta$] Δ suprascr. m. 2. v, ΓE a. 25. $B \varGamma$ — 26. $\tau \dot{\eta} \nu \nu$ (alt.)] om. a. 26. B A, $A \varGamma$] $B A \varGamma$ a. ΔB] $B \Delta$ a. 28. $B \varGamma$] ΓB a.

δοθείς λόγος ἄρα καὶ συναμφοτέρου τῆς $BA\Gamma$ πρὸς τὴν $A\Delta$ δοθείς.

λέγω, δτι καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς $BA\Gamma$ καὶ τῆς $E\Delta$ δοθέν έστιν.

5 ἐπεὶ γὰο ἰσογώνιον ἐστι τὸ ΑΕΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΒ τριγώνῳ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΕ, οὕτως ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ. ὡς δὲ ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ, οὕτως ἐστὶ συναμφότερος ἡ ΒΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ καὶ ὡς συναμφότερος ἄρα ἡ ΒΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ, οὕτως 10 ἐστὶν ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΕ· τὸ ἄρα ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ καὶ τῆς ΕΔ ἐστιν ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ. δοθὲν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ. δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ καὶ τῆς ΕΔ.

qδ'.

κύκλου γὰρ τῆ θέσει δεδομένου τοῦ ΑΒΓ ἐπὶ διαμέτρου τῆς ΒΓ εἰλήφθω δοθὲν σημεῖον τὸ Δ, διὰ δὲ 25 τοῦ Δ πρὸς τὸν κύκλον προσβεβλήσθω τις τυχοῦσα ἡ ΔΑ, ἀπὸ δὲ τοῦ Α τῆ ΔΑ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα ἤχθω ἡ ΑΕ, διὰ δὲ τοῦ Ε τῆ ΑΔ παράλληλος

^{4.} $\tau \tilde{\eta}_S$] $\tau o \tilde{v}$ a. $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \nu$] $-\nu$ add. m. 2 v. 5. $A E \Gamma$] $B E \Delta$ a. 6. $\Delta E B$] $A E \Gamma$ a. 7. $\dot{\omega}_S$ — 8. ΓE] om. a. 10. $B \Delta$] supra scr. m. 2 v. ΔE] $\Delta \Theta$ P. 11. $\tau \tilde{\omega} \nu$ ΓB , $B \Delta$]

DATA. 185

permutando [V, 16] $BA + A\Gamma : A\Delta = B\Gamma : B\Delta$. uerum ratio $B\Gamma : B\Delta$ data. ergo etiam ratio

 $BA + A\Gamma : A\Delta$ data est [def. 2].

dico, etiam $(BA + A\Gamma) \times E\Delta$ datum esse.

nam quoniam $\triangle AE\Gamma$ aequiangulus est triangulo $\triangle EB$ [III, 21; I, 15], erit $B\triangle : \triangle E = A\Gamma : \Gamma E$ [VI, 4]. uerum $A\Gamma : \Gamma E = BA + A\Gamma : B\Gamma$. quare etiam $BA + A\Gamma : \Gamma B = B\triangle : \triangle E$ [V, 11]. itaque

 $(BA + A\Gamma) \times E\Delta = \Gamma B \times B\Delta \text{ [VI, 16]}.$

datum est autem $\Gamma B \times B \Delta$ [prop. LII]. ergo etiam $(BA + A\Gamma) \times E\Delta$

datum est [def. 1].

XCIV.

Si in diametro circuli positione dati datum punctum sumitur, et a puncto ad circulum recta aliqua adcidit, et a puncto sectionis ad ductam rectam perpendicularis erigitur, et per punctum, in quo perpendicularis concurrit cum ambitu, parallela ducitur ductae rectae, datum est punctum, in quo parallela cum diametro concurrit, et rectangulum parallelis comprehensum datum erit.

nam in diametro $B\Gamma$ circuli positione dati $AB\Gamma$ sumatur datum punctum Δ , et per Δ ad circulum ducatur recta aliqua ΔA , et ab A perpendicularis ad ΔA recta ducatur AE, et per E rectae $A\Delta$ parallela duca-

τῆς ΓΒΕ a. 12. τῶν ΓΒ, ΒΔ] τῆς ΓΒΔ a. ἄρα ἐστί a. 13. Ante συναμφοτέρον add. τῆς a. Seq. duae demonstr. aliae, u. app. 14. $({\bf q}^{\lambda})$ $({\bf q}^{\epsilon})$ Vat., edd.; $({\bf q}^{\gamma})$ $({\bf q}^{\epsilon})$ $({\bf$

ἤχθω ή EZ. λέγω, ὅτι δοθέν ἐστι τὸ Z, καὶ ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, EZ χωρίον δοθέν ἐστιν.

διήχθω ή ΕΖ έπὶ τὸ Θ, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΑΘ.

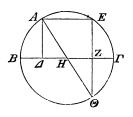
ἐπεὶ ὀρθή ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΘΕΑ γωνία, ἡ ΘΑ 5 διάμετρος ἐστι τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἔστι δὲ καὶ ἡ ΒΓ τὸ Η ἄρα κέντρον ἐστὶ τοῦ ΑΒΓ κύκλου δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Η. ἔστι δὲ καὶ τὸ Δ δοθέν δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΗ τῷ μεγέθει. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΑΔ τῆ ΕΘ, καὶ ἐστιν ἴση ἡ ΘΗ τῆ ΗΑ, ἴση ἄρα 10 ἐστὶ καὶ ἡ μὲν ΔΗ τῆ ΗΖ, ἡ δὲ ΑΔ τῆ ΖΘ δοθεῖσα όδὲ ἡ ΔΗ δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΖΗ άλλὰ καὶ τῆ θέσει ἑκατέρα ἄρα τῶν ΗΖ, ΗΔ δοθεῖσά ἐστιν. καὶ ἐστι δοθὲν τὸ Η δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ζ ἐστιν. καὶ ἐπεὶ κύκλου δεδομένου τῆ θέσει τοῦ ΑΒΓ εἴληπται ση-15 μεῖον τὸ Ζ δοθέν, καὶ διῆκται ἡ ΕΖΘ, δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΕΖΘ ἴση δὲ ἡ ΘΖ τῆ ΔΑ δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΕΖΘ. ἴση δὲ ἡ ΘΖ τῆ ΔΑ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΕΖ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

^{2.} τῶν] τῆς a. 3. EZ] ΕΘ a. τὸ Θ] τὴν Ζ a. 4. τῶν] τῆς a. 5. Post BΓ add. διάμετρος a. 6. ἄρα] om. ν, add. m. 2. 7. τό (alt.)] om. P. δοθείσα] θέσει a. 9. HΛ] ΛΗ a. 10. ἐστίν ν. καί] om. ν, add. m. 2. ZΘ] ΘΖ a. δοθείσα δέ - 11. θέσει] om. a. 12. ἄρα] om. P Vat. ν, add. m. 2 Vat. καί ἐστι] om. a. 13. ἐστιν] om. a. ἐπεί] ἐστιν ἐπί a. 15. δοθὲν τὸ Ζ a. δοθέν (alt.)] καὶ δοθέν a. ἄρα ἐστί] om. a. 17. ὅπερ ἔδει δείξαι] om. a. Post δείξαι add. τέλος atr. rubro m. 2 Vat. In fine: ΕΤΚΛΕΙΔΟΥ ΔΕΔΟΜΕΝΑ P; item Vat., in quo m. 2 atr. rubro ante ΕΤ add. τῶν (euln.), Λ mut. in ων, add. τέλος; tertium denique τέλος m. 2 infra extremam figuram in imo folio; τέλος εὐκλειδον δεδομένα ν; τελος. ευκλειδον δεδομένα της θεωνος εκδοσεως a.

tur EZ. dico, datum esse punctum Z et spatium rectis $A\Delta$, EZ comprehensum datum esse.

producatur EZ ad Θ , et ducatur $A\Theta$.

quoniam $\angle \Theta E A$ rectus est [I, 29], ΘA diametrus est circuli $AB\Gamma$. uerum etiam $B\Gamma$ diametrus est. quare H centrum est circuli $AB\Gamma$. itaque H datum

est [def. 6]. uerum etiam Δ datum est. quare ΔH data est magnitudine [prop. XXVI]. et quoniam $A\Delta$ rectae $E\Theta$ parallela est, et $\Theta H = HA$, erit etiam $\Delta H = HZ$ et $A\Delta = Z\Theta$ [I, 29; I, 15; I, 26]. data est autem ΔH . quare etiam ZH data est [def. 1].

uerum etiam positione data est. itaque utraque HZ, $H\Delta$ data est. et datum est H quare etiam Z datum est [prop. XXVII]. et quoniam in circulo positione dato $AB\Gamma$ sumptum est datum punctum Z, et ducta est recta $EZ\Theta$, datum erit $EZ \times Z\Theta$ [prop. XCII]. uerum $\Theta Z = \Delta A$. ergo datum est $A\Delta \times EZ$; quod erat demonstrandum.

•

APPENDIX.

DEMONSTRATIONES ALTERAE.

1.

Ad prop. XIX.

"Αλλως τὸ ιθ'.

- Δυνατὸν δέ ἐστι καὶ οὕτως. ἔστω τρία μεγέθη τὰ AB, Γ, Δ, καὶ τὸ μὲν AB τοῦ Γ δοθέντι μεῖζον ἔστω ἢ ἐν λόγῳ, τὸ δὲ Γ τοῦ Δ δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγῳ λέγω, ὅτι καὶ τὸ AB τοῦ Δ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγῳ.
- έπεὶ γὰο τὸ AB τοῦ Γ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω, ἀφηρήσθω τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ AE. λοιποῦ ἄρα τοῦ EB πρὸς τὸ Γ λόγος ἐστὶ δοθείς. τὸ δὲ Γ τοῦ Δ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω. ἀφηρήσθω τὸ οὖν τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ EZ. λοιποῦ ἄρα τοῦ ZB πρὸς τὸ Δ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δοθὲν τὸ AZ. τὸ AB ἄρα τοῦ Δ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

^{1.} Om. a.

^{4.} $\emph{\'ellows}$ \emph{td} $\emph{'old}$ $\emph{mg.}$ m. 1 $\emph{Vat.}$, \emph{td} $\emph{'old}$ $\emph{om.}$ v. 5. $\emph{dvvatov}$ $\emph{-ovtws}$ om. $\emph{Vat.}$ v. $\emph{\'eotw}$ $\emph{\'eotiv}$ P. 7. $\emph{uelfov \'eotiv}$ P. 13. \emph{ual} — 14. \emph{loy} \emph{wg} $\emph{mg.}$ m. 2 v. 16. $\emph{\'eotil}$ $\emph{\'eotiv}$ v. $\emph{\'eotil}$ $\emph{\'eotiv}$ v, sed. \emph{v} eras. 17. $\emph{\'eotiv}$ om. $\emph{Vat.}$, comp. add. m. 2.

Ad prop. XIX.

Aliter propositio XIX.

Sic quoque demonstrari potest. sint tres magnitudines AB, Γ , Δ , et AB, comparata cum Γ , data maior sit quam in ratione, Γ autem, comparata cum Δ , data maior quam in ratione. dico, etiam AB, comparatam cum Δ , data maiorem esse quam in ratione.

T 6	nam quoniam ma-
A	gnitudo AB, comparata
Γ	cum Γ , data maior est
1	quam in ratione, aufe-
2	ratur data magnitudo

AE. itaque ratio reliquae EB ad Γ data est [def. 11]. uerum magnitudo Γ , comparata cum Δ , data maior est quam in ratione. quare etiam EB, comparata cum Δ , data maior est quam in ratione [prop. XIII]. iam auferatur data magnitudo EZ. itaque ratio reliquae ZB ad Δ data est [def. 11]. et data est AZ [prop. III]. ergo magnitudo AB, comparata cum Δ , data maior est quam in ratione.

2.

Ad prop. XXIV.

"Αλλως τὸ αὐτό.

Έπεὶ λόγος ἐστὶ τῆς Α πρὸς τὴν Γ δοθείς, ὡς δὲ 5 ἡ Α πρὸς τὴν Γ, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Γ, λόγος ἄρα καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Γ δοθείς. τῷ δὲ ὑπὸ τῶν Α, Γ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς Β΄ λόγος ἄρα τοῦ ἀπὸ τῆς Α πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς Β δοθείς. ὥστε καὶ τῆς Α πρὸς τὴν Β λόγος ἐστὶ 10 δοθείς.

3.

Ad prop. XXVII.

"Αλλως.

Κέντοφ γὰρ τῷ A, διαστήματι δὲ τῷ AB περι15 φέρεια γεγράφθω ἡ $\Gamma B \triangle$: θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ $\Gamma B \triangle$. θέσει δὲ καὶ ἡ AB εὐθεῖα· δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ B σημείον.

4

Ad prop. XXX.

"Αλλως τὸ αὐτό.

20

"Ηχθω διὰ τοῦ A σημείου τῆ $B \triangle \Gamma$ εὐθεία παράλληλος ἡ EAZ. ἐπεὶ οὖν διὰ δεδομένου σημείου τοῦ A

^{3.} $t \delta \alpha \delta t \delta$] om. v. 4. $t \tilde{\eta} s$] $t \tilde{o} \tilde{u}$ a. $t \tilde{\eta} v$] $t \delta a$ 6. $t \tilde{\alpha} v$] corr. ex $t \tilde{\eta} v$ m. 2 Vat., item lin. 7 in. 7. $\delta \dot{\epsilon}$] comp. supra a. $t \delta$] $t \tilde{\varphi} \tilde{u}$ a. 8. B] FB v. $t \tilde{\eta} s$] $t \tilde{o} \tilde{u}$ a. A] B P, B A v. 9. B (pr.)] F P, FB v. 10. Post $\delta c \delta t \tilde{s} \tilde{u}$ add. $\dot{\epsilon} \kappa \alpha \tau \dot{\epsilon} \varphi \alpha \gamma \dot{\alpha} \varphi$ $t \tilde{u} \tilde{u} \gamma v \tilde{u} \gamma$

2.

Ad prop. XXIV.

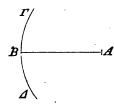
Aliter idem.

Quoniam ratio $A: \Gamma$ data est, et $A: \Gamma = A^2: A \times \Gamma$ [VI, 1], etiam ratio $A^2: A \times \Gamma$ data erit [def. 2]. sed $A \times \Gamma = B^2$ [VI, 17]. itaque ratio $A^2: B^2$ data est. ergo etiam ratio A: B data est. 1)

3.

Ad prop. XXVII.

Aliter.

Centro enim A, radio autem AB arcus describatur $\Gamma B\Delta$. itaque positione datus est $\Gamma B\Delta$ [def. 6]. uerum etiam recta AB positione data est. ergo punctum B datum est [prop. XXV].

4.

Ad prop. XXX.

Aliter idem.

Ducatur per punctum A rectae $B \triangle \Gamma$ parallela E A Z [I, 31]. iam quoniam per datum punctum A

¹⁾ Ita hoc loco concludi non debuit.

^{15.} $\Gamma B \triangle$ (pr.)] ΓB a (in fig. cod. a arc. $B \triangle$ descriptus non est). $\theta \dot{\epsilon} \sigma \varepsilon i$] $\delta o \theta \dot{\epsilon} i \sigma \alpha$ a. $\dot{\eta}$ ΓB $\pi \dot{\epsilon} \varrho i \varphi \dot{\epsilon} \varrho \dot{\epsilon} \alpha$ a. 16. $\theta \dot{\epsilon} \sigma \varepsilon i$] $\delta o \theta \dot{\epsilon} i \sigma \alpha$ a. $\pi \alpha \dot{i}$] supra comp. add. m. 2 v. $\dot{\epsilon} \sigma \dot{\epsilon} i$] om. a. 21. $B \triangle \Gamma$] $B \Gamma$ a. $\pi \alpha \varrho \dot{\alpha} \lambda \lambda \eta \lambda \rho \varsigma$ $\dot{\epsilon} \dot{\nu} \theta \dot{\epsilon} \dot{\alpha} \gamma \varrho \alpha \mu \mu \dot{\eta}$ a. 22. Ante $\dot{\epsilon} \pi \dot{\epsilon} i$ hab. $\pi \dot{\alpha} i$ del. m. 1 v.

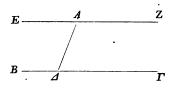
παρὰ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν ΒΔΓ εὐθεῖα γοαμμὴ ἦνται ἡ ΕΑΖ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΑΖ. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΕΑΖ τῆ ΒΔΓ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ ΔΑ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΕΑΔ γωνία 5 τῆ ὑπὸ ΑΔΓ γωνία. δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ ΑΔΓ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΕΑΔ. ἐπεὶ οὖν πρὸς θέσει δεδομένη εὐθεία τῆ ΕΑΖ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείφ δεδομένφ τῷ Α εὐθεῖα γραμμὴ ἦνται ἡ ΑΔ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΕΑΔ, θέσει ἄρα ἐστὶν 10 ἡ ΑΔ.

5. Ad prop. XXX. "Αλλως.

Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΒΓ δοθὲν σημεῖον τὸ Ε, καὶ διὰ 15 τοῦ Ε σημείου τῆ ΑΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΕΖ. ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΖΕ τῆ ΑΔ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν ἡ ΒΕΔ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΖΕΔ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΑΔΓ γωνία. δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΓ· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΖΕΓ. 20 ἐπεὶ οὖν πρὸς θέσει δεδομένη εὐθεία τῆ ΒΓ καὶ τῷ πρὸς αὐτῆ σημείφ δεδομένφ τῷ Ε εὐθεῖα γραμμὴ ἡκται ἡ ΕΖ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ΖΕΓ, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΖ. ἐπεὶ οὖν διὰ δεδομένου σημείου τοῦ Α παρὰ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν

^{1.} τήν] τῆς Vat.v; corr. m. 2 v. 4. ἡ ὁπὸ ΕΔΔ ἐστι a. 5. γωνία] om. Vat.v. δοθεῖσα δὲ ἡ ὁπὸ ΔΔΓ] supra add. m. 2 v. ΔΔΓ(alt.)] τῶν ΔΔΓ a. 6. τῶν ΕΔΔ a. 7. αὐτῆς a. 9. Post ὁπό hab. η m. 1 del. P. 13. ἄἰλως τὸ αὐτὸ va. 14. ΒΓ] Β a. δοθέν] τυχόν a. 17. ΒΕΔ] ΒΕΓ a. 18. γωνία] om. Vat. δοθεῖσα — 19. ΔΔΓ] om. Vat., mg. καταλείπεται (comp.) δοθεῖσα δὲ ἐστιν ἡ ὁπὸ ΔΔΓ γωνία m. 2. 28. διά] om. a.

rectae $B\Delta\Gamma$ positione datae parallela ducta est recta linea EAZ, EAZ positione data erit [prop. XXVIII].

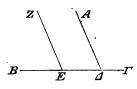

et quoniam parallela est EAZ rectae $B\Delta\Gamma$, et in eas incidit ΔA , erit $\angle EA\Delta = A\Delta\Gamma$ [I, 29]. uerum $\angle A\Delta\Gamma$ datus est. itaque etiam $\angle EA\Delta$ datus

est [def. 1]. iam quoniam ad rectam positione datam EAZ et datum punctum in ea positum A recta linea ducta est AA datum efficiens angulum EAA, AA positione data erit [prop. XXIX].

5. Ad prop. XXX. Aliter.

Sumatur in recta BF datum punctum E, et per punctum E rectae $A\Delta$ parallela ducatur EZ [I, 31].

quoniam parallela est ZE rectae $A\Delta$, et in eas incidit $BE\Delta$, erit $\angle ZE\Delta = A\Delta\Gamma$ [I, 29]. uerum $\angle A\Delta\Gamma$ datus est. itaque etiam $\angle ZE\Gamma$ datus est [def. 1]. iam quoniam ad rectam

positione datam $B\Gamma$ et datum punctum in ea positum E recta linea ducta est EZ datum efficiens angulum $ZE\Gamma$, EZ positione data erit [prop. XXIX]. iam quoniam per datum punctum A rectae positione datae

Fig. alt. om. a.

5

την ZE εὐθεῖα γοαμμη ήπται η $A extit{Δ}$, θέσει ά $extit{o}$ α έστ $extit{l}$ ν η $A extit{Δ}$.

6.

Ad prop. XXX.

"Αλλως.

Ελήφθω έπλ τῆς ΒΓ τυχον σημείον το Ε, καλ έπεζεύχθω ή ΑΕ. έπελ δοθέν έστιν το Α σημείον, θέσει ἄρα έστλν ή ΑΕ θέσει δὲ καλ ή ΒΓ δοθεῖσα ἄρα έστλν ή ὑπο ΑΕΔ γωνία. ἔστι δὲ καλ ή ὑπο 10 τῶν ΑΔΕ γωνία δοθεῖσα καλ λοιπή ἄρα ή ὑπο τῶν ΕΑΔ δοθεῖσά έστιν. ἐπελ οὖν πρὸς θέσει δεδομένη εὐθεία τῆ ΕΑ καλ τῷ πρὸς αὐτῆ δεδομένφ σημείφ τῷ Α εὐθεῖα γραμμή ἤκται ή ΑΔ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπο τῶν ΕΑΔ, θέσει ἄρα ἐστλν ή ΑΔ.

15

٠.___

Ad prop. XXXIII.

"Αλλώς.

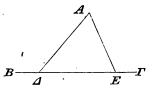
Εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΓΔ δοθὲν σημεῖον τὸ H, καὶ κείσθω τῆ EZ ἴση ἡ HΔ. κέντοω μὲν τῷ H, δια-20 στήματι δὲ τῷ HΔ κύκλος γεγράφθω δ ΔB. θέσει ἄρα ἐστὶν δ ΔB κύκλος δέδοται γὰρ αὐτοῦ τὸ κέντρον τῆ θέσει καὶ ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τῷ μεγέθει. θέσει δὲ καὶ ἡ AB. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ B σημεῖον. ἔστι δὲ καὶ τὸ H δοθέν θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ BH. θέσει δὲ

^{5. &}amp;\$\text{llog}\$ \$\tau\text{o}\$ & \$\alpha\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\text{o}\text{o}\text{o}\text{v}\text{o}\$ & \$\alpha\text{o}\tex

ZE parallela ducta est recta linea $A\Delta$, $A\Delta$ positione data erit [prop. XXVIII].

6.
Ad prop. XXX.

Sumatur in recta $B\Gamma$ quodlibet punctum E, et ducatur AE. quoniam datum est punctum A, AE

positione data erit [prop. XXVI]. uerum etiam $B\Gamma$ positione data est. itaque LAEA datus est. uerum etiam LAAE datus est. quare etiam reliquus LEAA datus

est [I, 32; propp. III, IV]. iam quoniam ad rectam positione datam EA et datum punctum in ea positum A recta linea ducta est AA datum efficiens angulum EAA, AA positione data erit [prop. XXIX].

7.
Ad prop. XXXIII.
Aliter.

Sumatur in recta $\Gamma \triangle$ datum punctum H, et ponatur rectae EZ aequalis $H \triangle$. centro H, radio autem $H \triangle$ circulus describatur $\triangle B$. itaque circulus $\triangle B$ positione datus est [def. 6]; nam datum est eius centrum positione et radius magnitudine. uerum etiam $\triangle B$ positione data est. itaque punctum B datum est [prop. XXV]. uerum etiam B datum est. quare recta B positione data est [prop. XXVI]. uerum

^{22.} ή] supra add. m. 2 Vat. & έσει — 23. AB] om. b. 24. εστίν — p. 198, 1. ἄρα] bis b.

καὶ ἡ ΓΔ· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΗΔ γωνία.
καὶ εἰ μὲν παράλληλός ἐστιν ἡ ΕΖ τῆ ΗΒ, ἔσται καὶ
ἡ ὑπὸ ΕΖΗ γωνία δοθεῖσα· ὥστε καὶ λοιπὴ ἡ ὑπὸ
ΖΕΒ γωνία δοθεῖσά ἐστιν. εἰ δὲ οὔ, συμπιπτέτωσαν

5 αἱ ΕΖ, ΗΒ κατὰ τὸ Θ. ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΖ τῆ ΔΗ,
τουτέστι τῆ ΗΒ, καί ἐστι παράλληλος ἡ ΕΒ τῆ ΖΗ,
ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΘ τῆ ΘΗ· ὥστε καὶ γωνία ἡ
ὑπὸ ΘΗΖ γωνία τῆ ὑπὸ ΘΖΗ ἐστιν ἴση. δοθεῖσα
δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ΘΗΖ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ τῶν

10 ΗΖΘ· ὥστε καὶ ἡ ἐφεξῆς ἡ ὑπὸ ΗΖΕ δοθεῖσά ἐστιν·
καὶ λοιπὴ ἡ ὑπὸ τῶν ΖΕΒ δοθεῖσά ἐστιν.

8.

Ad prop. XXXIV.

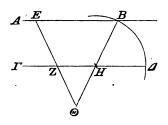
"Αλλως.

15 Είς γὰο παραλλήλους τῆ θέσει δεδομένας τὰς ΑΒ, ΓΔ ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ Ε εὐθεῖα γραμμὴ ἤχθω ἡ ΕΖΗ λέγω, ὅτι λόγος ἐστὶ τῆς ΗΕ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς.

ἤχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ E σημείου ἐπὶ τὴν $\Gamma \Delta$ κάθετος 20 ἡ $E\Theta$ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ K. ἐπεὶ ἀπὸ δεδομένου σημείου τοῦ E ἐπὶ θέσει δεδομένην εὐθεῖαν τὴν $\Gamma \Delta$ εὐθεῖα γραμμὴ ἦκται ἡ $E\Theta$ δεδομένην ποιοῦσα γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν $E\Theta H$, θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΘEK · θέσει δὲ καὶ ἑκατέρα τῶν AB, $\Gamma \Delta$ · δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἑκάτερον

^{4.} éstiv] comp. b. 5. tò Θ squetov b. 7. éstiv v. nal(pr.)] supra comp. add. v. 8. $\delta\pi\delta$ (pr.) — 9. Θ HZ] $\delta\pi\delta$ tõv Θ HZ éstiv l'sq b. 9. nal] om. b. 10. HZ Θ] H Θ Z b. η (pr.)] om. b. HZE] tõv HZE v, tõv Θ ZE b. 16. tob squetov tob Vat. 17. EZH] ZH a. 20. é $\pi\epsilon$ l oðv a.

etiam $\Gamma \Delta$ positione data est. ergo L $BH\Delta$ datus est. et si EZ rectae HB parallela est, etiam L EZH

datus erit [I, 29; def. 1]. quare etiam reliquus $\angle ZEB$ datus est [I, 29; prop. IV]. si non sunt parallelae, EZ et HB concurrant in Θ . quoniam $EZ = \Delta H = HB$, et EB parallela est rectae ZH,

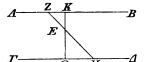
erit etiam $Z\Theta = \Theta H$ [VI, 2; V, 14]. quare etiam $\angle \Theta HZ = \Theta ZH$ [I, 5]. uerum $\angle \Theta HZ$ datus [I, 15; def. 1]. itaque etiam $\angle HZ\Theta$ datus est [def. 1]. quare etiam angulus deinceps positus HZE datus est [I, 13; prop. IV]. et reliquus $\angle ZEB$ datus est [I, 29; prop. IV].

8.

Ad prop. XXXIV.

Aliter.1)

Nam ad parallelas positione datas AB, $\Gamma \Delta$ a dato puncto E recta linea ducatur EZH. dico, rationem

HE: EZ datam esse.

ducatur enim a puncto E ad $\Gamma \Delta$ perpendicularis $E \Theta$ et producatur ad K. quoniam a dato puncto E ad rectam positione datam $\Gamma \Delta$ recta linea

ducta est $E\Theta$ datum efficiens angulum $E\Theta H$, ΘEK

In cod. b fig. prioris litterae B, E permutatae sunt.

¹⁾ Haec demonstratio eius casus, quo punctum datum inter parallelas sumitur, nihil differt a genuina.

τῶν Θ, Κ σημείων. ἔστι δὲ καὶ τὸ Ε δοθέν· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἐκατέρα τῶν ΘΕ, ΕΚ· λόγος ἄρα τῆς ΘΕ πρὸς τὴν ΕΚ, οὕτως ἡ ΗΕ πρὸς ΕΖ λόγος ἄρα καὶ τῆς ΗΕ πρὸς ΕΖ δοθείς.

5

9.

Ad prop. XLV.

"Αλλως.

'Εκβεβλήσθω ή ΒΑ ἐπ' εὐθείας, καὶ τῆ ΑΓ κείσθω ἴση, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΓ. καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ συν10 αμφοτέφου τῆς ΒΑΓ πρὸς τὴυ ΓΒ δοθείς, ἴση δὲ ἡ ΓΑ τῆ ΔΑ, λόγος ἄφα τῆς ΒΔ πρὸς τὴυ ΒΓ δοθείς καὶ ἐστι δοθείσα ἡ ὑπὸ τῶυ ΑΔΓ· ἡμίσεια γάφ ἐστι τῆς ὑπὸ ΒΑΓ· δέδοται ἄφα τὸ ΒΔΓ τρίγωνου τῷ εἴδει· δοθεῖσα ἄφα ἐστὶυ ἡ ὑπὸ τῶυ ΑΒΓ γωνία.
15 ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶυ ΒΑΓ δοθεῖσα· καὶ λοιπὴ ἄφα ἡ ὑπὸ τῶυ ΑΓΒ δοθεῖσά ἐστιυ· δέδοται ἄφα τὸ ΑΒΓ τρίγωνου τῶ εἴδει.

10.

Ad prop. XLVI.

20

"Αλλως.

Κείσθω τῆ ΓΑ ἴση ἡ ΔΑ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΓ. ἐπεὶ λόγος ἐστὶ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ δοθείς, ἴση δὲ ἡ ΓΑ τῆ ΑΔ, λόγος ἄρα καὶ τῆς ΔΒ

^{1.} Θ, K σημείων] K, Θ a. καί] om. Vat., add. m. 2. δοθείσα] θέσει a. 3. EK (pr.)] KE a. 4. EZ (utr.)] την EZ a. καί] om. ν. 8. ἐπ' εὐθείας] om. b. 9. Post ἴση add. $\dot{\eta}$ $A \triangle$ b. καί (alt.)] om. b. 11. $\triangle A$] \triangle b. 12. ἐστιν $\dot{\eta}$ ὑπὸ $A\triangle \Gamma$ γωνία δοθείσα b. $\dot{\eta}$ μίσεια - 13. $BA\Gamma$] om. b. 13. τῶν $BA\Gamma$ Vat., τῶν del. m. 2. 14. Γ γωνία - 15. δοθείσα] om. b. 15. ἄρα] om. Vat. ν.

data erit positione [prop. XXX]. uerum etiam utraque AB, $\Gamma \Delta$ positione data est. itaque utrumque punctum Θ , K datum est [prop. XXV]. uerum etiam E datum est. itaque utraque ΘE , EK data est [prop. XXVI]. quare ratio ΘE : EK data est [prop. I]. uerum

 $\Theta E : EK = HE : EZ [VI, 4].$

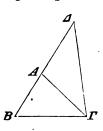
ergo etiam ratio HE:EZ data est [def. 2].

9.

Ad prop. XLV.

Aliter.

Producatur recta BA in directum, et rectae $A\Gamma$ aequalis ponatur recta, et ducatur $\Delta\Gamma$ et quoniam

ratio $BA + A\Gamma$: ΓB data est, et $\Gamma A = \Delta A$, ratio $B\Delta$: $B\Gamma$ data erit. et $LA\Delta\Gamma$ datus est [prop. II]; nam dimidius est anguli $BA\Gamma$ [I,32; I,5]. quare $\triangle B\Delta\Gamma$ datus est specie [prop. XLIV]. itaque $LAB\Gamma$ datus est [def. 3]. uerum etiam $LB\Delta\Gamma$ datus est. quare etiam reli-

quus $\angle A\Gamma B$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. ergo $\triangle AB\Gamma$ datus est specie [prop. XL].

10.

Ad prop. XLVI.

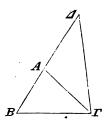
Aliter.

Ponatur rectae ΓA aequalis ΔA , et ducatur $\Delta \Gamma$. quoniam ratio $BA + A\Gamma$: ΓB data est, et $\Gamma A = A\Delta$,

^{16.} $\tau \tilde{\omega} v$] om. v. 21. $\tilde{\eta}$ ΓA $l \sigma \eta$ $\tau \tilde{\eta}$ $A \Delta$ b. ΔA] $A \Delta$ v. 22. $\sigma v v \alpha \mu \varphi \phi \tau \varepsilon \varrho o s$ b. ΓB] $\Gamma \Delta$ v. 23. $\kappa \alpha l$] om. b.

10

πρὸς τὴν ΒΓ δοθείς. καί ἐστι δοθείσα ἡ ὑπὸ τῶν ΔΒΓ γωνία· δέδοται ἄρα τὸ ΔΒΓ τρίγωνον τῷ εἴδει· δοθείσα ἄρα ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΔΓ γωνία. καί ἐστιν αὐτῆς διπλῆ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ γωνία δοθείσά ἐστιν· δέδοται ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἴδει.

11.

Ad prop. LIV.

"Αλλως.

Έκκείσθω δοθείσα εύθεῖα ή $H\Theta$. τὸ δὴ A τῷ B ἤτοι ὅμοιόν ἐστιν ἢ οὔ.

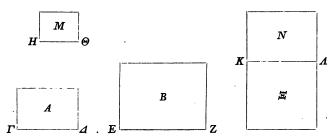
ἔστω πρότερον δμοιον, καὶ πεποιήσθω, ὡς ἡ ΓΔ
15 πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΚΛ, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῶν ΗΘ, ΚΛ τοῖς Α, Β ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα τὰ Μ, Ν΄ δέδοται ἄρα ἐκάτερον τῶν Μ, Ν τῷ εἰδει. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ, οὕτως ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΚΛ, καὶ ἀναγέγραπται
20 ἀπὸ τῶν ΓΔ, ΕΖ, ΗΘ, ΚΛ ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ Α, Β, Μ, Ν, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Μ πρὸς τὸ Ν. λόγος δὲ τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς: λόγος ἄρα καὶ τοῦ Μ πρὸς τὸ Ν δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ Μ΄ ἀπὸ γὰρ δεδομένης εὐθείας τῷ μεγέθει
25 ἀναγέγραπται δεδομένον εἶδος: δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ν.

etiam ratio $\Delta B: B\Gamma$ data erit. et $\angle \Delta B\Gamma$ datus est. quare $\triangle \Delta B\Gamma$ datus est specie [prop. XLI]. itaque $\angle B\Delta\Gamma$ datus est [def. 3]. et $\angle B\Delta\Gamma$ eo maior est duplo [I, 32; I, 5]. itaque $\angle B\Delta\Gamma$ datus est [prop. II]. ergo $\triangle \Delta B\Gamma$ datus est specie [I, 32; propp. III, IV; prop. XL].

11. Ad prop. LIV. Aliter.

Ponatur data recta $H\Theta$.

iam \mathcal{A} figurae \mathcal{B} aut similis est aut non similis. sit prius similis, et fiat $\Gamma \mathcal{A} : EZ = H\Theta : KA$ [VI, 12], et in rectis $H\Theta$, KA figuris A, B similes et similiter positae describantur figurae M, N [VI, 18]. itaque utraque M, N data est specie [def. 3].

et quoniam est $\Gamma \Delta : EZ = H \Theta : K \Lambda$, et in $\Gamma \Delta$, EZ, $H \Theta$, $K \Lambda$ similes et similiter positae descriptae sunt figurae Λ , B, M, N, erit $\Lambda : B = M : N$ [VI, 22]. uerum ratio $\Lambda : B$ data est. itaque etiam ratio M : N data [def. 2]. uerum data est M [prop. LII]; nam

m. 1 P. 17. δέδοται — 18. N] om. Vat. 25. ΚΛ] om. b. 25. δεδομένον είδος ἀναγέγραπται b.

ἀναγεγοάφθω δὴ ἀπὸ τῆς ΚΛ τετοάγωνον τὸ Ξ΄ δέδοται ἄρα τὸ Ξ τῷ εἰδει λόγος ἄρα τοῦ Ν πρὸς τὸ Ξ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ Ν΄ δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ξ΄ δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΛ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΗΘ δοθεῖσα τὸ λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΗΘ πρὸς τὴν ΚΛ δοθείς. καὶ ἐστιν ὡς ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΚΛ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ΄ λόγος ἄρα καὶ τῆς ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς. καὶ ἐστιν διροιον τὸ Λ τῷ Β΄ καὶ αὶ λοιπαὶ ἄρα πλευραὶ πρὸς τὰς λοιπὰς πλευρὰς λόγον ἔξουσι δεδομένον.

 μὴ ἔστω δὴ ὅμοιον ἀκολούθως δὴ τῆ προτέρα ἀποδείξει τοῦ πρώτου δείκνυται.

12.

Ad prop. LV.

"Αλλως.

Έστω χωρίον τὸ ΚΛΜΝΞ δεδομένον τῷ εἰδει καὶ τῷ μεγέθει λέγω, ὅτι καὶ αί πλευραὶ αὐτοῦ δεδομέναι εἰσὶ τῷ μεγέθει.

ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ τῆς ΜΝ τετράγωνον τὸ ΜΟ δέδοται ἄρα τῷ εἰδει. ἀλλὰ καὶ τὸ ΛΝ λόγος ἄρα 20 ἐστὶ τοῦ ΛΝ πρὸς τὸ ΜΟ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ΛΝ τῷ μεγέθει δοθὲν ἄρα καὶ τὸ ΜΟ τῷ μεγέθει. καί ἐστι τετράγωνον τὸ ἀπὸ τῆς ΜΝ δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἡ ΜΝ τῷ μεγέθει. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἐκάστη τῶν ΜΛ, ΛΚ, ΚΞ, ΞΝ 25 δοθεῖσά ἐστι τῷ μεγέθει.

^{1.} ἀναγεγράφθω] ἀναγέγραπται b. τῆς] corr. ex τῶν m. 2 Vat. 2. εἰδει] μεγέθει b. 4. ἔστι] ἔστιν v. παί] om. b. 5. ἐστιν ἄρα v. ἐστί] παί Vat., om. b. 8. ἐστιν] om. Vat. ἄρα] om. b. 9. λοιπὰς ἄρα b. 10. προτέρα ἀποδείξει πρώτη δείξει b. 17. εἰσίν Pv. 20. ἐστί] om. b. τὸ ΛN — 21. MO] om. b. 21. παί (pr.)] supra add. m. 2 v. 25. Ante ἐστι add. ἄρα b. ἐστιν v.

in recta magnitudine data constructa est data figura. quare etiam N data est [prop. II]. iam construatur in recta KA quadratum Ξ [I, 46]. itaque Ξ datum est specie. quare ratio $N:\Xi$ data est [prop. XLIX]. uerum data est figura N. itaque etiam Ξ datum est [prop. II]. quare KA data est. uerum etiam $H\Theta$ data est. quare ratio $H\Theta: KA$ data est [prop. I]. et est $H\Theta: KA = \Gamma A: EZ$. itaque etiam ratio $\Gamma A: EZ$ data est [def. 2]. et est $A \sim B$. ergo etiam reliqua latera ad reliqua latera rationem habebunt datam [def. 2].

iam similis ne sit. tum congruenter superiori demonstrationi fit demonstratio.

12.

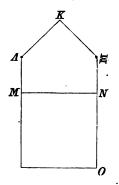
Ad prop. LV.

Aliter.

Sit spatium KAMNZ specie et magnitudine datum. dico, etiam latera eius data esse magnitudine.

constructur enim in recta MN quadratum MO [I, 46]. itaque datum est specie. uerum etiam AN. itaque ratio AN:MO data [prop. XLIX]. uerum AN datum est magnitudine. quare etiam MO magnitudine datum est [prop. II]. et est quadratum rectae MN. ita-

que MN^2 datum est. ergo MN data est magnitudine. eadem de causa etiam singula latera $M\Lambda$, ΛK , $K\Xi$, ΞN data sunt magnitudine.

13.

Ad prop. LXVII. "Αλλως.

Κατεσκευάσθω γὰρ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον, καὶ 5 ἤχθω ἀπὸ τοῦ A ἐπὶ τὴν $E\Gamma$ κάθετος ἡ AZ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $A\Delta$.

καλ έπελ δοθεϊσά έστιν ή ύπο των ΒΑΓ γωνία καί έστιν αὐτῆς ἡμίσεια ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΖ, ἔστι δὲ καὶ ή ύπο των ΑΖΓ δοθεϊσα, δέδοται άρα το ΑΖΓ τρί-10 νωνον τῶ είδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΖ πρὸς τὴν ΖΓ δοθείς. της δε ΖΓ πρός την ΓΕ λόγος έστι δοθείς. διπλασίων γάρ έστιν αὐτῆς καὶ τῆς ΕΓ ἄρα πρὸς την ΑΖ λόγος έστι δοθείς ωστε και τοῦ ὑπὸ των $E\Gamma\Delta$ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma\Delta$ λόγος ἐστὶ δοθείς. 15 τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΓΔ πρὸς τὸ ΑΓΔ τρίγωνου λόγος έστι δοθείς διπλάσιον γάρ έστιν αὐτοῦ καί τοῦ ὑπὸ τῶν ΕΓΔ ἄρα πρὸς τὸ ΑΓΔ τρίγωνον λόγος έστὶ δοθείς. ἴσον δὲ τὸ $A\Gamma \Delta$ τρίγωνον τῷ $AB\Gamma$ τριγώνω έπί τε γάρ της αὐτης βάσεως έστι της ΑΓ 20 καλ έν ταϊς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς ΑΓ, ΒΔ καλ τοῦ ὑπὸ τῶν ΕΓΔ΄ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος έστι δοθείς. και έστι τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓΔ, ιδ μεζζόν έστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ : ὧ άρα μεζζόν έστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑ, ΑΓ 25 τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΒ, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον έχει δεδομένον.

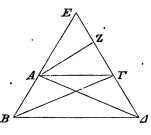
^{3.} ἄλλως] om. b. 4. πατασπευάσθω P. πατεσπευάσθω - 5. ἤχθω] om. b. 5. A] Δ b. 7. τῶν] om. v. 8. ἰμίσεια Vat., corr. m. 2. τῶν] τήν b. ἔστιν V. 9. Post δοθεῖσα add. παὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΓAZ έστι (comp.) δοθεῖσα b. 10. τῷ εἰδει] om. b. τῆς AZ έστι V. 12. αὐτῆς] αὐτοῦ b. $E\Gamma$] $B\Gamma$ b. 13. ἄστε - 14. δοθείς]

13.

Ad prop. LXVII. Aliter.

Nam eadem comparentur, quae antea, et ducatur ab A ad $E\Gamma$ perpendicularis AZ, et ducatur $A\Delta$.

et quoniam datus est $\angle BA\Gamma$ et dimidius eius est $\angle A\Gamma Z$ [I,32; I,5], et etiam $\angle AZ\Gamma$ datus est, $\triangle AZ\Gamma$ datus erit specie [I, 32; propp. III, IV; prop. XL].

quare ratio $AZ: Z\Gamma$ data est [def. 3]. uerum ratio $Z\Gamma: \Gamma E$ data est; nam $\Gamma E = 2 Z\Gamma$ [I, 26]. quare etiam ratio $E\Gamma: AZ$ data est [prop. VIII]. itaque etiam ratio

 $E\Gamma \times \Gamma \Delta : AZ \times \Gamma \Delta$

data est [VI,1; def. 2]. uerum ratio $AZ \times \Gamma \Delta : \triangle A\Gamma \Delta'$ data est; nam $AZ \times \Gamma \Delta = 2 A\Gamma \Delta$ [I,41]. quare etiam ratio $E\Gamma \times \Gamma \Delta : \triangle A\Gamma \Delta'$ data est [prop. VIII]. uerum $\triangle A\Gamma \Delta = \triangle AB\Gamma$; nam et in eadem basi sunt $A\Gamma$ et in iisdem parallelis $A\Gamma$, $B\Delta$ [I, 37]. itaque etiam ratio $E\Gamma \times \Gamma \Delta : \triangle AB\Gamma$ data est. et $E\Gamma \times \Gamma \Delta$ spatium est, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$. itaque spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam ΓB^2 , ad triangulum rationem habet datam.

¹⁾ Hoc demonstratum est p. 125. Fig. om. v.

om. v; supra add. m. 2. 13. $\tau o \tilde{v}$] $\tau \delta$ b. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \tilde{\eta} s$ b, item lin. 14. 15. $\tau o \tilde{\omega}$ — 16. $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$] om. v. 15. $A \Gamma \Delta$] $\dot{v} \pi \delta$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ $AB\Gamma$ b. 18. $AB\Gamma$] $A\Gamma \Delta$ b. 19. Ante $\tau \tilde{\eta} s$ (alt.) hab. $\kappa \alpha l$ del. m. 2 v. 21. $\tau o \tilde{v}$] $\tau \delta$ P, corr. m. 2. $E \Gamma \Delta$] $EZ \Gamma \Delta$ b. 22. δ] $\kappa \alpha l$ P, $\delta \nu$ b. 23. $\kappa \alpha l$ $\tau o \tilde{v}$ v. δ — 25. ΓB] om. b. 24. $\tilde{\omega} \varrho \alpha$] supra add. m. 2 Vat. $\mu \epsilon l \delta v \nu$ $\tilde{\omega} \varrho \alpha$ v.

14. Ad prop. LXVII. "Αλλως.

"Ητοι γὰρ ἡ Α γωνία ὀρθή ἐστιν ἢ ὀξεῖα ἢ ἀμβλεῖα.

εστω πρότερον ὀρθή· τὸ ἄρα ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ ὑπερέχει τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΓ. καί ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος δοθείς.

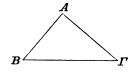
έστω δή όξεῖα ή ύπὸ τῶν ΒΑΓ, καὶ ἤχθω ἀπὸ 10 τοῦ Γ ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος ἡ ΓΔ: ἐπεὶ ὀξυγώνιόν έστι τὸ ΑΒΓ τρίγωνου, καὶ κάθετος ήκται ή ΓΔ, τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $BA\Gamma$ ἴσα ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ καὶ τῶ δὶς ὑπὸ τῶν $BA\Delta$. κοινὸν προσκείσθω τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΓ τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΒΑΓ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ 15 τῶν ΒΑΓ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ, . ἴσα ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ καὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν BA extstyle eκαλ έτι τω δλς ύπο των ΒΑΓ, τουτέστι τω δλς ύπο συναμφοτέρου της ΓΑΔ και της ΑΒ. ώστε τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου της ΒΑΓ μεζζόν έστι τοῦ ἀπὸ της ΒΓ 20 τῷ δὶς ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΔΑΓ καὶ τῆς ΒΑ. καλ έπελ δοθεϊσά έστιν ή ύπο των ΒΑΓ γωνία, έστι δε και ή ύπο των ΑΔΓ γωνία δοθείσα, και λοιπή άρα ή ύπὸ τῶν ΔΓΑ ἐστι δοθείσα δέδοται ἄρα τὸ ΑΔΓ τρίγωνον τῷ είδει λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΑΔ πρὸς τὴν 25 ΑΓ δοθείς ωστε και συναμφοτέρου της ΔΑΓ προς την ΑΓ λόγος έστι δοθείς και τοῦ ὑπὸ συναμφοτέρου

^{5.} $\alpha\pi\delta$] $\delta\pi\delta$ b. 6. $\tau\sigma\delta$] $\tau\delta$ b. 11. $\tau\alpha$] $\tau\delta$ b. 12. $\delta\sigma\alpha$] $\delta\sigma\sigma$ b. 14. $\tau\alpha$] $\tau\delta$ b. $\alpha\pi\delta$] $\delta\pi\delta$ b. 17. $\tau\tilde{\omega}$ (alt.)] $\tau\sigma\delta$ b. 18. $\Gamma A\Delta$] $BA\Delta$ and $\tau\tilde{\eta}_S$ $A\Delta$ v. 19. $\tau\tilde{\eta}_S$ $BA\Gamma$ — 20. $\tau\tilde{\omega}$ $\delta\epsilon_S$] $\tau\tilde{\eta}_S$ $\Gamma A\Delta$ and $\tau\tilde{\eta}_S$ AB $\tilde{\omega}\sigma\tau\varepsilon$ $\tau\delta$ $\delta\tau\delta$ $\sigma v v \alpha \mu \phi \sigma v \epsilon \phi v \tau\tilde{\eta}_S$ $BA\Gamma$

.14. rop. L3

Ad prop. LXVII.

Aliter.

Nam $\angle A$ aut rectus est aut acutus aut obtusus.

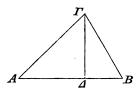
sit primum rectus. itaque

$$(BA + A\Gamma)^2$$

$$= B\Gamma^2 + 2BA \times A\Gamma$$

[II, 4; I, 47]. et ratio $2BA \times A\Gamma : \triangle AB\Gamma$ data est [prop. LXVI; prop. VIII].

iam sit $\angle BA\Gamma$ acutus, et ducatur a Γ ad AB perpendicularis $\Gamma \Delta$. quoniam $\triangle AB\Gamma$ acutiangulus

est et perpendicularis ducta $\Gamma \Delta$, erit $BA^2 + A\Gamma^2 = B\Gamma^2 + 2BA \times A\Delta$ [II,13]. commune adiiciatur

$$2 BA \times A\Gamma$$
.

itaque

$$BA^{2} + A\Gamma^{2} + 2 BA \times A\Gamma = (BA + A\Gamma)^{2} [II, 4]$$

$$= B\Gamma^{2} + 2 BA \times A\Delta + 2 BA \times A\Gamma'$$

$$= B\Gamma^{2} + 2 (\Gamma A + A\Delta) \times BA [II, 1].$$

itaque $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$ duplo rectangulo $(\Gamma A + A\Delta) \times BA$. et quoniam datus est $L BA\Gamma$, et etiam $L A\Delta\Gamma$ datus est, erit etiam reliquus $L \Delta\Gamma A$ datus [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\Delta A\Delta\Gamma$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio

Pr. fig. in P add. m. rec. (supra kotw revitor defin), om. v.

τοῦ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ ὑπερέχει τοῦ δίς b. 22. δοθεῖσα] supra add. m. 2 Vat. 23. ἐστι] ἐστιν \mathbf{v} , γωνία b. 24. $A\Delta$] ΔA b.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

ἄρα τῆς ΔΑΓ καὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΔΑΓ καὶ τῆς ΑΒ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρὸς τὸ ΒΑΓ τρίγωνον δόγος ἐστὶ δοθείς διὰ τὸ δοθεῖσαν εἶναι τὴν ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνίαν καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΔΑΓ καὶ τῆς ΑΒ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

άλλὰ δὴ ἔστω ἀμβλεῖα ἡ ὑπὸ ΒΑΓ, καὶ ἐκβληθείσης 10 της ΒΑ ήγθω έπ' αὐτην κάθετος ή ΓΕ, και κείσθω τη ΑΕ ίση η ΑΖ. ἐπεὶ οὖν ἀμβλεῖά ἐστιν η ὑπὸ ΒΑΓ γωνία, και κάθετος ήπται ή ΓΕ, τὰ ἄρα άπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΕ, τουτέστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΖ, ἴσα ἐστὶ τῷ 15 ἀπὸ τῆς Β Γ. κοινὸν προσκείσθω τὸ δὶς ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $BA\Gamma$ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ των ΒΑΓ, τουτέστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ μετά τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΖ ἴσα ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΓ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΓ. κοινὸν 20 άφηρήσθω τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑΖ: τὸ ἄρα ἀπὸ συναμφοτέρου της ΒΑΓ ίσου έστι τῷ ἀπὸ της ΒΓ και τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΓΖ' ὥστε τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου της ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ της ΒΓ ὑπερέχει τῷ δὶς ύπὸ τῶν ΒΑ, ΓΖ. καὶ ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ 25 $BA\Gamma$ γωνία, καὶ ή ὑπὸ $EA\Gamma$ ἄρα δοθεῖσά ἐστιν. άλλὰ καὶ ή ὑπὸ ΓΕΑ δοθεῖσα καὶ λοιπή ἄρα ή ὑπὸ

^{1.} ἄρα τῆς $\Delta A \Gamma$] $\Delta A \Gamma$ ἄρα b. τῶν] τῆς b. 2. Post δοθείς add. τοῦ δὲ ὑπὸ τῆς $BA \Gamma$ πρὸς τὸ $AB \Gamma$ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς b. 3. ὑπὸ τῶν $BA \Gamma$] $AB \Gamma$ τρίγωνον b. 4. τοῦ - 8. δοθείς] ῷ ἄρα μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς $BA \Gamma$ τοῦ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ $AB \Gamma$ τρίγωνον

 $A\Delta: A\Gamma$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio $(\Delta A + A\Gamma): A\Gamma$ data est [prop. VI]. quare etiam ratio $(\Delta A + A\Gamma) \times AB: BA \times A\Gamma$ data est [VI, 1; def. 2], et ratio $2(\Delta A + A\Gamma) \times AB: BA \times A\Gamma$ data est [prop. VIII]. uerum ratio $BA \times A\Gamma: \triangle BA\Gamma$ data est, quia datus est $\triangle BA\Gamma$ [prop. LXVI]. ergo etiam ratio $2(\Delta A + A\Gamma) \times AB: \triangle AB\Gamma$ data est [prop.VIII].

iam uero $\angle BA\Gamma$ obtusus sit, et ad productam BA ducatur perpendicularis ΓE , et ponatur AZ = AE. iam quoniam $\angle BA\Gamma$ obtusus est, et perpendicularis ducta est ΓE , erit $BA^2 + A\Gamma^2 + 2BA \times AE$

B Z Z

h. e. $BA^2 + A\Gamma^2 + 2BA \times AZ$ $= B\Gamma^2$ [II, 12]. commune adiiciatur $2BA \times A\Gamma$; itaque $BA^2 + A\Gamma^2 + 2BA \times AZ$ $A\Gamma$ + $A\Gamma$ + $A\Gamma$ + $A\Gamma$ h. e. [II, 4]

 $(BA + A\Gamma)^2 + 2BA \times AZ = B\Gamma^2 + 2BA \times A\Gamma$. commune auferatur $2BA \times AZ$. quare

 $(BA + A\Gamma)^2 = B\Gamma^2 + 2 BA \times \Gamma Z$ [II, 3]. itaque $(BA + A\Gamma)^2$ excedit $B\Gamma^2$ duplo rectangulo $BA \times \Gamma Z$. et quoniam datus est $\angle BA\Gamma$, etiam $\angle EA\Gamma$ datus erit [I, 13; prop. IV]. uerum etiam $\angle \Gamma EA$ datus est. quare etiam reliquus $\angle A\Gamma E$ datus

λόγον ἔχει δεδομένον b. 4. τρίγωνον] om. Vat. 7. πρός] comp. Vat., omnibus litteris m. 2. 9. Ante ἀλλά add. ἄλλως. v. ἀλλὰ δὴ ἔστω] ἔστω δή b. ὁπὸ τῶν $BA\Gamma$ γωνία b. 10. ἐπ΄ αὐτήν] om. b. 11. οὖν] om. b. 12. τῶν $BA\Gamma$ b. 13. τῶν (alt.)] om. b. 14. τοῦ] μετὰ τοῦ b. 18. μετὰ τοῦ] καὶ τῷ b. τῷ τε b. 19. μετὰ τοῦ] καὶ τῷ b. 21. τῷ] corr. ex τό m. 2 P. τῷ τε b. 22. τό] τά PVat. v. 23. τῆς (pr.)] τοῦ b. 24. ὁπὸ $BA\Gamma$] ὁπὸ τῆς τῶν $BA\Gamma$ b. 25. καί] om. v. ἐστι v, item p. 212, 1. 26. ΓEA] τῶν ΓEA b. λοιπή] λοιπόν PVat. v; corr. m. 2 Vat. v.

ΑΓΕ δοθεϊσά έστιν δέδοται ἄρα τὸ ΑΕΓ τρίγωνον τῷ εἴδει. λόγος ἄρα τῆς ΓΑ πρὸς τὴν ΑΕ δοθείς, τουτέστι πρὸς τὴν ΑΖ΄ ὥστε καὶ τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΖ λόγος έστὶ δοθείς. τῆς δὲ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ δόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τῆς ΕΓ ἄρα πρὸς τὴν ΓΖ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΕΓ, ΑΒ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΓΖ, ΑΒ λόγος ἐστὶ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΓΕ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς ὥστε καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ ΓΖ, ΒΑ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς τοῦ γωνον λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΖΓ, ΒΑ, ῷ μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

15

15.

Ad prop. LXVII.

"Αλλως.

 Δ ιήχθω ή BA έπὶ τὸ Δ , καὶ κείσθω τῆ ΓA ἴση ή $A\Delta$, καὶ ἐπεζεύχθω ή $\Delta \Gamma$.

20 ἐπεὶ οὖν δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΒΑΓ γωνία, καί ἐστιν αὐτῆς ἡμίσεια ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΑΔΓ, ΑΓΔ, δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ τῶν ΑΔΓ, ΑΓΔ καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΔΑΓ δοθεῖσά ἐστιν δέδοται ἄρα τὸ ΑΓΔ τρίγωνον τῷ εἰδει λόγος ἄρα τῆς ΑΓ τρὸς τὴν ΓΔ δοθείς. καὶ ἐπεὶ δοθεῖσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΔΔΓ, κατήχθω αὐτῆ ἴση ἑκατέρα τῶν ὑπὸ ΔΕΓ, ΑΖΓ.

^{1.} $A\Gamma E$] $AE\Gamma$ P, $\tau \tilde{\omega} v$ $A\Gamma E$ b. $\tau \delta$] and $\tau \delta$ b. 3. $\pi \varrho \delta s$ $\tau \eta v$ (pr.)] $\tau \tilde{\eta} s$ b. 4. ΓZ] $Z\Gamma$ v. $\tau \tilde{\eta} s$ — 5. $\delta o \vartheta \epsilon i s$] hic om. b; add, post $\delta o \vartheta \epsilon i s$ [lin. 8. 9. $\delta \tau \delta$] $\delta \tau \tilde{\omega} v$ b. $\delta \Delta s$ AB Vat. vb. 11. $\delta \Delta s$ IT. $\delta \Delta s$ Vat. (mut. in $\delta \Delta s$ IT. 2 Vat. (mut. in $\delta \Delta s$ Vat. BA] $\delta \Delta s$ Vat. 12. δs Vat. (example of δs Vat. (example of δs Vat. (example of δs Vat. vb. 12. δs Vat. (example of δs Vat. (example of δs Vat. vb. 12. δs Vat. (example of δs Vat. (example of δs Vat. vb. 12. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 12. δs Vat. (example of δs Vat. (example of δs Vat. vb. 12. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 13. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 14. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 15. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 16. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 17. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 18. δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. vb. 19. δs Vat. (example of δs Vat. vb. 19. δs Vat. vb

est [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle AE\Gamma$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio $\Gamma A:AE$ h. e. $\Gamma A:AZ$ data est [def. 3]. itaque etiam ratio $A\Gamma:\Gamma Z$ data est [prop. V]. uerum ratio $A\Gamma:\Gamma E$ data est. quare etiam ratio $E\Gamma:\Gamma Z$ data est [prop. VIII]. itaque etiam ratio $E\Gamma \times AB:\Gamma Z \times AB$ data est [VI, 1; def. 2]. uerum ratio $AB \times \Gamma E:\triangle AB\Gamma$ data est [I, 41; def. 2]. itaque etiam ratio $2\Gamma Z \times BA:\triangle AB\Gamma$ data est [prop. VIII]. et $2Z\Gamma \times BA$ est spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$. ergo spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$, ad triangulum rationem habet datam.

15. Ad prop. LXVII. Aliter.

Producatur BA ad Δ , et ponatur $A\Delta = \Gamma A$, et ducatur $\Delta \Gamma$.

iam quoniam datus est $\lfloor BA\Gamma$, et uterque angulus $A\Delta\Gamma$, $A\Gamma\Delta$ eius dimidius est [I, 32; I, 5], uterque angulus $A\Delta\Gamma$, $A\Gamma\Delta$ datus est [prop. II]. itaque etiam reliquus $\lfloor \Delta A\Gamma$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. quare $\Delta A\Gamma\Delta$ datus est specie [prop. XL]. itaque ratio $A\Gamma$: $\Gamma\Delta$ data est [def. 3]. et quoniam datus est $\lfloor A\Delta\Gamma$, construatur ei aequalis uterque angulus $\Delta E\Gamma$, $\Delta Z\Gamma$. et quoniam est

¹⁾ u. append. schol. nr. 33.

^{14.} τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον vb. 17. ἄλλως] om. b. 18. ἐπὶ τὸ Δ] om. Vat. ἐπκείσθω b. 20. ὑπὸ τῶν b. 21. αὐτῆς] αὐτῆ b. 22. τῶν (alt.)] om. b. $A\Gamma Δ$] $\Gamma Δ$ b. 23. ἐστι δοθείσω b. 24. $A\Gamma Δ$] $Δ\Gamma A$ b. ἄρα ἐστί b. 25. ὑπὸ $AΔ\Gamma$] ὑπὸ τῶν $AΔ\Gamma$ γωνίω b. 26. ὑπὸ $ΔΕ\Gamma$] ὑπὸ τῶν $ΔA\Gamma$ b.

καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΔΓ τῆ ὑπὸ ΔΕΓ, κοινὴ δὲ ἡ ὑπὸ ΑΒΓ τοῦ ΔΒΕ τριγώνου οὖσα καὶ τοῦ ΔΒΓ, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΔΕ λοιπῆ τῆ ὑπὸ ΒΓΔ ἐστιν ἴση· ἰσογώνιον ἄρα τὸ ΒΔΕ τρίγωνον τῷ ΔΒΓ τριγώνος ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΕΒ πρὸς τὴν ΒΔ, οὕτως ἡ ΔΒ πρὸς ΒΓ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΕΒ, ΒΓ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΒ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΒΔ, τουτέστι τῷ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ· ἴση γάρ ἐστιν ἡ ΔΑ τῆ ΑΓ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΕΓΒ 10 μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ· τὸ ἄρα ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ· τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ὑπερέχει τῷ ὑπὸ τῶν ΒΓΕ.

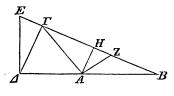
λέγω οὖν, ὅτι λόγος ἐστὶ τοῦ ὑπὸ τῶν $B\Gamma E$ πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον δοθείς.

15 ἐπεὶ γὰο ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΔΕ γωνία τῆ ὑπὸ ΒΓΔ, ὧν ἡ ὑπὸ ΑΔΓ τῆ ὑπὸ ΑΓΔ ἐστιν ἴση, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΓΔΕ λοιπῆ τῆ ὑπὸ ΑΓΒ ἐστιν ἴση. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΕΓ τῆ ὑπὸ ΑΖΓ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΖΑΓ λοιπῆ τῆ ὑπὸ ΔΓΕ ἐστιν ἴση. ἰσογώνιον ἄρα ²0 ἐστὶ τὸ ΑΖΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΓ τριγώνῳ· ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς τὴν ΑΖ, οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς ΓΕ· καὶ ἐναλλὰξ ἄρα, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς τὴν ΔΓ, οὕτως ἡ ΑΖ πρὸς τὴν ΓΕ. λόγος δὲ τῆς ΑΓ πρὸς τὴν ΓΔ δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς ΑΖ πρὸς τὴν ΓΕ δοθείς.

25 ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΗ.
καὶ ἐπεὶ δοθεϊσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΑΖΓ, ἔστι δὲ καὶ

^{1.} $\dot{v}\pi\dot{o}$] $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\dot{v}\pi\dot{o}$

 $\angle B \triangle \Gamma = \triangle E \Gamma$ et communis $\angle AB\Gamma$, qui et trianguli $\triangle BE$ et trianguli $\triangle B\Gamma$ est, reliquus angulus $B\triangle E$

reliquo angulo $B\Gamma\Delta$ aequalis erit [I, 32]. itaque $\triangle B\Delta E$ aequiangulus est triangulo $\Delta B\Gamma$. quare $EB:B\Delta=\Delta B:B\Gamma[VI,4]$. itaque $EB \times B\Gamma = B\Delta^2$

[VI, 17], h. e. $E\Gamma \times \Gamma B + \Gamma B^2$ [II, 3] = $(BA + A\Gamma)^2$ (nam $\Delta A = A\Gamma$). quare $(BA + A\Gamma)^2$ excedit $B\Gamma^2$ rectangulo $B\Gamma \times \Gamma E$.

iam dico, rationem $B\Gamma \times \Gamma E : \triangle AB\Gamma$ datam esse.

nam quoniam $\angle B\Delta E = B\Gamma\Delta$, quorum $\angle A\Delta\Gamma = A\Gamma\Delta$ [I, 5], qui relinquitur angulus $\Gamma\Delta E$ reliquo angulo $\Delta\Gamma B$ aequalis erit. uerum etiam $\angle\Delta E\Gamma = AZ\Gamma$. quare reliquus $\angle Z\Delta\Gamma$ reliquo angulo $\Delta\Gamma E$ aequalis est [I, 32]. itaque triangulus $AZ\Gamma$ triangulo $\Delta E\Gamma$ aequiangulus est. quare $\Gamma\Delta : AZ = \Delta\Gamma : \Gamma E$ [VI, 4]. itaque etiam permutando $\Gamma\Delta : \Delta\Gamma = AZ : \Gamma E$ [V, 16]. uerum ratio $\Delta\Gamma : \Gamma\Delta$ data est. quare etiam ratio $\Delta Z : \Gamma E$ data est [def. 2].

ducatur ab A ad $B\Gamma$ perpendicularis AH. et quoniam $\angle AZ\Gamma$ datus est, et etiam $\angle AHZ$

^{9.} $A\Gamma$] ΓA v. 10. ΓB] $B\Gamma$ b. 12. $\tau \tilde{\varphi}$ $\delta \pi \delta$ $\tau \tilde{\alpha} \nu$] $\tau \sigma \tilde{v}$ $\delta \pi \delta$ $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ b. 13. $o \tilde{v} \nu$] om. b. $\tau \tilde{\alpha} \nu$] $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ b. 15. $\delta \pi \delta$ (pr.)] $\delta \pi \delta$ $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ b, item lin. 17. $\delta \pi \delta$ (alt.)] $\delta \pi \delta$ $\tau \tilde{\alpha} \nu$ b, item lin. 16, 18, 19. 16. $\tau \tilde{\eta}$] $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ b. $\delta \pi \delta$ [or $\delta \sigma \iota \nu$ v. 17. $\delta \sigma \iota \nu$] om. b. 18. $AZ\Gamma$] $A\Gamma Z$ b. 19. $\Delta \Gamma E$] $\Delta \Gamma E$ b. $\delta \varrho \alpha$] $\gamma \delta \varrho$ b. 21. $\delta \gamma$ (pr.) — $o \tilde{v} \tau \omega \varsigma$] bis b. $\tau \tilde{\eta} \nu$ ΓE b. 22. $\delta \varrho \alpha$] om. b. $\Delta \Gamma$] $\Gamma \Delta$ b. 25. $B\Gamma$] BZ b. 26. $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ $AZ\Gamma$ b. $\delta \sigma \iota \nu$ v.

ή ὑπὸ ΑΗΖ δοθεῖσα, καὶ λοιπή ἄρα ἡ ὑπὸ ΗΑΖ δοθεῖσά ἐστιν· δέδοται ἄρα τὸ ΑΗΖ τρίγωνον τῷ εἰδει· λόγος ἄρα ἐστὶ τῆς ΖΑ πρὸς τὴν ΑΗ δοθείς. τῆς δὲ ΖΑ πρὸς τὴν ΓΕ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τῆς 5 ΑΗ ἄρα πρὸς τὴν ΓΕ λόγος ἐστὶ δοθείς· ῶστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΕ λόγος ἐστὶ δοθείς· ῶστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΗ, ΒΓ πρὸς τὸ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΕ ἄρα πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΕ, ῷ μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ· ῷ ἄρα μεῖζόν ἐστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον.

15

16.

Ad prop. LXVIII.

"Αλλως.

Έκκείσθω δεδομένη εὐθεῖα ἡ Κ.

καὶ ἐπεὶ λόγος ἐστὶ τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς, δ
20 αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς Κ πρὸς τὴν Λ. λόγος δὲ
τοῦ Α πρὸς τὸ Β δοθείς. λόγος ἄρα καὶ τῆς Κ πρὸς
τὴν Λ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ Κ. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ Λ.
πάλιν ἐπεὶ λόγος ἐστὶ δοθείς τῆς Γ Λ πρὸς τὴν Ε Ζ,
δ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ὁ τῆς Κ πρὸς τὴν Μ. λόγος
25 ἄρα καὶ τῆς Κ πρὸς τὴν Μ δοθείς. δοθεῖσα δὲ ἡ Κ.

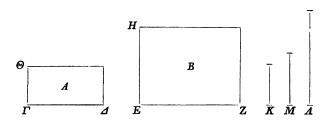
^{1.} ΔHZ] ΔZH P, $\tau \tilde{\omega} \nu$ ΔHZ b. $H\Delta Z$] $Z\Delta H$ v, HZ b. 4. $\kappa \alpha l$ $\tau \tilde{\eta} s$] bis v (in fine et initio folii). 5. $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$] om. b. 6. $\tau o \tilde{v}$] $\tau \delta$ P. $\tau o \tilde{v}$ $\tilde{v} \tau \delta$] om. Vat., corr. m. 2. $\tau \tilde{\omega} \nu$ (pr.)] $\tau o \tilde{v}$ b. ΓE] E b. 9. $B\Gamma$, ΓE] $B\Gamma E$ b, item lin. 10. $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$] z, om. cett. 10. $\tilde{\omega}$] $\tilde{\omega} \nu$ b. 11. $B\Gamma$] $B\Delta v$. 13. $B\Gamma$] $\Delta \Gamma$ P Vat. v. 23. $\tau \tilde{\eta} \nu$ EZ] $\tilde{\tau} \delta$ EZ $\delta o \theta \epsilon l s$ b. 24. δ (utrumque)] om. P.

datus est, erit etiam reliquus LHAZ datus [I, 32; propp. III, IV]. itaque $\triangle AHZ$ datus est specie [prop. XL]. quare ratio ZA:AH data est [def. 3]. uerum ratio $ZA:\Gamma E$ data est. itaque etiam ratio $AH:\Gamma E$ data est [prop. VIII]. quare etiam ratio $AH \times B\Gamma:B\Gamma \times \Gamma E$ data est [VI, 1; def. 2]. uerum ratio $AH \times B\Gamma:\Delta AB\Gamma$ data est [I, 41; def. 2]. quare etiam ratio $B\Gamma \times \Gamma E:\Delta AB\Gamma$ data est [prop. VIII]. et $B\Gamma \times \Gamma E$ spatium est, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$. ergo spatium, quo $(BA + A\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$, ad triangulum rationem habet datam.

16. Ad prop. LXVIII. Aliter.

Ponatur data recta K.

et quoniam ratio A:B data est, eadem atque illa fiat ratio K:A. uerum ratio A:B data est. quare etiam ratio K:A data est [def. 2]. uerum K data

est. data est igitur etiam Δ [prop. II]. rursus quoniam ratio $\Gamma \Delta$: EZ data est, eadem atque illa fiat

In codd. K, M, A rectae inter se aequales delineatae sunt.

δοθεϊσα άρα καὶ ή Μ. ἔστι δὲ καὶ ή Λ δοθεῖσα. λόγος ἄρα τῆς Λ πρὸς τὴν Μ δοθείς. καὶ ἐπεὶ ἰσογώνιόν έστι τὸ Α τῷ Β, τὸ Α ἄρα πρὸς τὸ Β λόγον έχει τὸν συγκείμενον έκ τῶν πλευρῶν, τουτέστιν έξ 5 οὖ δν ἔχει λόγον ή ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ, καὶ ή ΘΓ πρὸς την ΗΕ. αλλά μην και η Κ πρός την Λ λόγον έχει τον συγκείμενον έκ τοῦ ον έχει ή Κ προς την Μ καί ή Μ προς την Δ. δ άρα συγκείμενος λόγος έκ τοῦ ον έχει ή ΓΔ πρός την ΕΖ καὶ ή ΘΓ πρός την ΗΕ 10 δ αὐτός έστι τῷ συγκειμένῳ έξ οὖ δν ἔχει ἡ Κ πρὸς την M καὶ η M πρὸς την Λ , ὧν δ τῆς $\Gamma \Delta$ πρὸς την ΕΖ λόγος δ αὐτός ἐστι τῷ τῆς Κ πρὸς τὴν Μ λόγφ: λοιπὸς ἄρα δ τῆς ΘΓ πρὸς τὴν ΗΕ λόγος δ αὐτός έστι τῶ τῆς Μ πρὸς τὴν Λ. τῆς δὲ Μ πρὸς τὴν Λ 15 λόγος δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς $\Theta\Gamma$ πρὸς τὴν EHδοθείς.

17.

Ad prop. LXXX.

"Αλλως.

20 "Εστω τρίγωνον τὸ ΑΒΓ δεδομένην ἔχον γωνίαν τὴν πρὸς τῷ Α, λόγος δὲ ἔστω τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΒ δοθείς· λέγω, ὅτι δέδοται τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἴδει.

έπεὶ γὰο δοθεῖσά έστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία, 25 ῷ ἄρα μεῖζόν έστι τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ ΒΓ, ἐκεῖνο τὸ χωρίον πρὸς τὸ ΒΑΓ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον. ῷ δή ἐστι μεῖζον τὸ

^{1.} Estiv v. 2. A] ΓA b. Est] om. b. 3. A (pr.)] om. Vat.; $\tau \delta$ Equation A m. 2. 4. $\tau \delta v$ therefore $\tau \delta v$ therefore $\tau \delta v$ therefore $\tau \delta v$ b. supra corr. m. 1. $\lambda \delta v \delta v$ om. v. 6. HE] EH Vat. vb. supra corr execution (om. $\tau \delta v$) b. 7. $\dot{\eta}$ K-9.

ratio K: M. quare etiam ratio K: M data est [def. 2]. uerum K data est. data est igitur etiam M [prop. II]. uerum etiam Λ data est. quare ratio $\Lambda: M$ data est [prop. I]. et quoniam Λ parallelogrammo Λ aequiangulum est, Λ ad Λ rationem habebit compositam ex rationibus.) laterum [VI, 23], h. e.

 $A: B = (\Gamma \Delta : EZ) \times (\Theta \Gamma : HE).$

iam uero etiam $K: \Lambda = (K:M) \times (M:\Lambda)$. quare $(\Gamma \Delta : EZ) \times (\Theta \Gamma : HE) = (K:M) \times (M:\Lambda)$, quarum $\Gamma \Delta : EZ = K:M$. itaque reliqua ratio $\Theta \Gamma : HE = M:\Lambda$. uerum ratio $M:\Lambda$ data est. ergo etiam ratio $\Theta \Gamma : EH$ data est [def. 2].

17. Ad. prop. LXXX. Aliter.

Sit triangulus $AB\Gamma$ datum habens angulum ad A positum, et ratio $BA \times A\Gamma \colon \Gamma B^2$ data sit. dico, triangulum $AB\Gamma$ datum esse specie.

nam quoniam $\angle BA\Gamma$ datus est, spatium, quo $(AB + B\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$, ad $\triangle BA\Gamma$ rationem habebit datam [prop. LXVII]. iam spatium, quo $(AB + B\Gamma)^2$ maius est quam $B\Gamma^2$, sit \triangle . quare

ἐκ τῶν πλευςῶν neglegentius dictum est pro ἐκ τῶν τῶν πλευςῶν (λόγων).
 u. uol. II p. 147 not.

ἔχει] om. v, supra add. m. 2. 8. ἐν τοῦ] ἐξ οδ b. 9. καί] add. m. 2 v. HE] EH v. 12. δ] om. v. 13. HE] EH vb. λόγος] λόγω b. δ (alt.)] δς δ P. 14. Λ (pr.)] Λ λόγω b. τῆς (alt.)] τοῦ b. 15. Post λόγος (pr.) add. ἐστί v δ τῆς P. EH] HE b. 21. τῷ] τό b. τῶν] τήν b. BA, $\Lambda\Gamma$] $B\Lambda\Gamma$ b. 24. τῶν] τῆς b. 25. τῆς] τοῦ b. 26. πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $\Lambda B\Gamma$ b. 27. ἔστω ω μετζόν ἐστι b.

άπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ, ἔστω τὸ Δ γωρίον λόγος ἄρα τοῦ Δ γωρίου πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον δοθείς, τοῦ δὲ ΑΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λόγος έστι δοθείς διὰ τὸ δοθεῖσαν είναι τὴν ὑπὸ τῶν 5 ΒΑΓ γωνίαν καὶ τοῦ Δ ἄρα χωρίου πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ τοῦ Δ άρα πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ συνθέντι λόγος ἄρα τοῦ Δ χωρίου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ 10 πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἐστι δοθείς. ἀλλὰ τὸ Δ χωρίον μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ έστιν λόγος άρα τοῦ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ δοθείς ωστε καὶ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δο-15 θεϊσα ή ύπο των ΒΑΓ γωνία. δέδοται άρα το ΑΒΓ τρίγωνον τῷ εἴδει.

18.

Uulgo prop. LXXXVII.

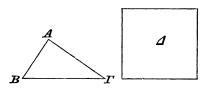
'Εὰν δύο εὐθεῖαι δοθὲν χωρίον περιέχωσιν ἐν δεδο-20 μένη γωνία, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μείζονος τοῦ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος δοθέντι μεῖζον ἦ, καὶ ἐκατέρα αὐτῶν ἔσται · δοθεῖσα.

δύο γὰς εὐθεῖαι αί AB, $B\Gamma$ δοθὲν πεςιεχέτωσαν χωςίον τὸ $A\Gamma$ ἐν δεδομένη γωνία τῆ ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$, 25 τὸ δὲ ἀπὸ τῆς AB δοθέντι μεῖζον ἔστω τοῦ ἀπὸ τῆς $B\Gamma$ · λέγω, ὅτι δοθεῖσά ἐστιν ἑκατέςα τῶν AB, $B\Gamma$.

Hanc propositionem cum sequenti lemmate ad finem libri post scholium nr. 175 habent PVat. (Vat.₁); in Vat. propos. iterum legitur ad prop. π_5 ' mg. m. rec. (Vat.₂); om. vb.

^{1.} $\emph{\'e}\sigma \emph{\'e}$] om. b. 2. $\emph{\it to}$ (pr.)] om. Vat., add. m. 2. 3. $\emph{\it t\tilde{e}} \emph{\it u} \emph{\it v}$] $\emph{\it t\tilde{\eta}} \emph{\it s}$ b. 4. dod $\emph{\it e} \emph{\it l} \emph{\it s}$ c. 7. Ante $\emph{\it te} \emph{\it o} \emph{\it s}$ hab. ywvlav

ratio spatii Δ ad triangulum $AB\Gamma$ data est. uerum ratio trianguli $AB\Gamma: BA \times A\Gamma$ data est [prop. LXVI],

quoniam $\angle BA\Gamma$ datus est. itaque etiam ratio spatii \triangle ad $BA \times A\Gamma$ data est [prop. VIII]. sed ratio $BA \times A\Gamma$: $B\Gamma^2$

data est. quare etiam ratio $\Delta: B\Gamma^2$ data est [ib.]. componendo igitur ratio $\Delta + B\Gamma^2: B\Gamma^2$ data est [prop. VI]. uerum $\Delta + B\Gamma^2 = (BA + A\Gamma)^2$. quare ratio $(BA + A\Gamma)^2: B\Gamma^2$ data est. itaque etiam ratio $BA + A\Gamma: B\Gamma$ data est [prop. LIV]. et datus est $L BA\Gamma$. ergo $L BA\Gamma$ specie datus est [prop. XLV].

18.

Uulgo prop. LXXXVII.

Si duae rectae datum spatium comprehendunt in dato angulo, et quadratum maioris quadrato minoris dato maius est, etiam utraque earum data erit.

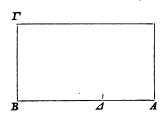
duae enim rectae AB, $B\Gamma$ datum comprehendant spatium $A\Gamma$ in dato angulo $AB\Gamma$, et AB^2 dato maius sit quam $B\Gamma^2$. dico, datam esse utramque AB, $B\Gamma$.

del. m. 1 (?) Vat. 10. Post BΓ add. λόγος Pvb. 11. τό] τοῦ b. 12. ἐστιν] om. b. ἄρα ἐστί b. 14. ΒΓ] ΛΓ Pv. ἐστι ἐστιν v. 15. τῶν | τῆς b. 16. τῷ είδει] om. P. 18. τοῦτο μετὰ τὸ πς΄. πζ΄. P; πζ΄ Hardy et Gregorius; πς΄. Peyrardus. 19. Post περιέχωσιν add. δοθέντι (comp.) Vat.,. 21. δοθείσα ἔσται Vat.,. 24. τὸ ΛΓ] om. Vat.,. τῶν] om. Vat.,. 25. τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ] om. PVat.,.

έπεὶ γὰο τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ δοθέντι μεζόν έστιν, άφηρήσθω τὸ δοθέν τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ. λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν BA, $A\Delta$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ της ΒΓ. και έπει δοθέν έστι το ύπο των ΑΒ, ΒΓ, 5 ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ δοθέν, λόγος ἄρα τοῦ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ δοθείς. καί έστιν, ώς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ πρὸς τὸ ύπὸ τῶν ΑΒ, ΒΓ, οὕτως ἡ ΔΒ πρὸς ΒΓ · λόγος ἄρα καὶ τῆς ΔΒ πρὸς ΒΓ δοθείς λόγος ἄρα καὶ τοῦ ἀπὸ 10 τῆς ΔΒ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ δοθείς. τῷ δὲ ἀπὸ τῆς ΓB ἴσον τὸ ὑπὸ τῶν BA, $A\Delta$ · λόγος ἄρα · καὶ τοῦ ύπὸ τῶν ΒΑ, ΑΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΒ δοθείς καὶ τοῦ τετράκις ἄρα ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς $\triangle B$ $\pi g \delta g$ $\tau \delta$ $\partial \pi \delta$ $\tau \tilde{\eta} g$ $B \triangle$ $\lambda \delta \gamma o g$ $\delta o \vartheta \epsilon \ell g$. $\partial \lambda \lambda \tilde{\alpha}$ $\tau \delta$ 15 τετράκις ύπὸ τῶν ΒΑ, ΑΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΔ τὸ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑ, ΑΔ ἐστιν λόγος ἄρα καὶ τοῦ ἀπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑ, ΑΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΒ δοθείς λόγος ἄρα καὶ συναμφοτέρου τῆς ΒΑ, ΑΔ πρός ΔΒ δοθείς. και συνθέντι συναμφοτέρου 20 της ΒΑ, ΑΔ μετὰ της ΔΒ, τουτέστι δύο τῶν ΑΒ ποὸς ΒΔ λόγος έστὶ δοθείς καὶ τῆς ΑΒ ἄρα πρὸς $B\Delta$ lóyog έστl δοθείς. τῆς δ ℓ ΔB πρ δ ς την $B\Gamma$ λόγος έστι δοθείς και της ΑΒ άρα πρός ΒΓ λόγος δοθείς. καὶ έπεὶ λόγος τῆς ΑΒ πρὸς ΒΔ δοθείς, καί 25 έστιν, ως ή ΑΒ πρός ΒΔ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΑΒ πρός τὸ ὑπὸ τῶν AB, B extstyle extsπρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, Β⊿ δοθείς. δοθὲν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ: οὕτως γὰο δοθὲν ἀφήρηται δοθὲν ἄρα

^{2.} Post δοθέν add. καὶ ἔστω $Vat._2$. 3. τῷ] τό P. 10. τῷ] τό P. 12. ἀπό] ὁπό $Vat._1$. 14. ἐστὶ δοθείς $Vat._1$.

nam quoniam AB^2 dato maius est quam $B\Gamma^2$, auferatur datum $AB \times BA$. reliquum igitur

 $BA \times A\Delta = B\Gamma^2$ [def. 9]. et quoniam datum est $AB \times B\Gamma$, datum autem etiam $AB \times B\Delta$, ratio $AB \times B\Delta : AB \times B\Gamma$ data erit [prop. I]. et est $AB \times B\Delta : AB \times B\Gamma$ = $\Delta B : B\Gamma$ [VI, 1].

quare etiam ratio $\Delta B: B\Gamma$ data est [def. 2]. itaque etiam ratio $\Delta B^2: B\Gamma^2$ data [prop. L]. uerum $\Gamma B^2 = BA \times A\Delta$. quare etiam ratio $BA \times A\Delta: \Delta B^2$ data est. itaque etiam ratio

$$4BA \times A \triangle + \triangle B^2 : B \triangle^2$$

data est [propp. VIII, VI]. uerum

$$4BA \times A\Delta + B\Delta^2 = (BA + A\Delta)^2 \text{ [II, 8]}.$$

quare etiam ratio $(BA + A\Delta)^2 : \Delta B^2$ data. itaque etiam ratio $BA + A\Delta : \Delta B$ data [prop. LIV]. et componendo ratio $BA + A\Delta + \Delta B$, h. e. $2AB : B\Delta$ data est [prop. VI]. quare etiam ratio $AB : B\Delta$ data est [prop. VIII]. uerum ratio $\Delta B : B\Gamma$ data est. itaque etiam ratio $AB : B\Gamma$ data est [ib.]. et quoniam ratio $AB : B\Delta$ data, et est $AB : B\Delta = AB^2 : AB \times B\Delta$ [VI, 1], etiam ratio $AB^2 : AB \times B\Delta$ data erit [def. 2]. datum autem $AB \times B\Delta$ (nam datum ablatum est). quare etiam AB^2 datum est [prop. II]. data

^{15.} $\tau \eta \epsilon$] $\tau \tilde{\omega} \nu$ Vat.. 21. $\kappa \alpha \ell$ — 23. $\delta o \vartheta \epsilon \ell \epsilon$] om. P. 21. $\kappa \alpha \ell$ $\mu \ell \alpha \epsilon$ $\tilde{\alpha} \varrho \alpha$ $\tau \tilde{\eta} \epsilon$ AB Vat.. 24. $\delta o \vartheta \epsilon \ell \epsilon$ (pr.)] $\dot{\epsilon} \sigma \tau \ell$ $\delta o \vartheta \epsilon \dot{\epsilon} \epsilon$ Vat.1,2. $\lambda \delta \gamma o \epsilon$] $\lambda \delta \gamma o \epsilon$ $\dot{\epsilon} \sigma \tau \ell$ Vat.1,2.

καὶ τὸ ἀπὸ τῆς AB. δοθεῖσα ἄρα ἡ AB. καί ἐστι λόγος τῆς AB πρὸς $B\Gamma$ δοθεῖς. δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ $B\Gamma$.

Αῆμμα τοῦ ἐπάνω.

Π $\tilde{\omega}$ ς δοθέν έστι τὸ ὑπὸ τ $\tilde{\omega}$ ν $AB\Gamma$ ὀρθογώνιον δ ἀμβλείας ὑποχειμένης τῆς ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνίας;

ήγθω ἀπὸ τοῦ Β σημείου κάθετος ή Β⊿, καὶ ἐκβεβλήσθω ή Γ⊿ έπὶ τὸ Θ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ $B \triangle \Theta A$ δοθογώνιον· ἴσον ἄρα ἐστὶ τῷ $A \Gamma$. καὶ ἐχβεβλήσθω η ΔΒ ἐπὶ τὸ Ζ, καὶ κείσθω τῆ <math>BΓ ἴση 10 ή BZ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ AZ ὀρθογώνιον. ἐπεὶ οὖν δοθεϊσά έστιν ή ὑπὸ ΑΒΓ · ὑπόκειται γάρ · δοθεῖσα δὲ καὶ ή ὑπὸ ΑΒΔ ορθή γάρ λοιπή ἄρα ή ύπο ΔΒΓ δοθεῖσά έστιν. καὶ δρθή ή Δ. λοιπή άρα ή Γ δοθεῖσά έστιν \cdot δοθέν ἄρα τὸ $B\Gamma \Delta$ τρίγωνον τῶ 15 είδει λόγος ἄρα τῆς ΔΒ πρὸς ΒΓ δοθείς. ἴση δὲ ή ΒΓ τη ΒΖ λόγος άρα καὶ της ΔΒ πρὸς ΒΖ δοθείς ωστε καὶ τοῦ ΒΘ πρός ΖΑ λόγος δοθείς. ἴσον δὲ τὸ ΒΘ τῷ ΑΓ· λόγος ἄρα τοῦ ΑΓ πρός ΑΖ δοθείς. και δοθέν το ΑΓ · δοθέν άρα 20 καὶ τὸ ΑΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΑΒΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ $AB\Gamma$.

Hoc lemma om. Hardy et Gregorius. u. schol. nr. 187.

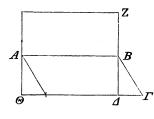
^{2.} $B\Gamma$ (pr.)] $B\Delta$ $Vat._{1,2}$. 8. $\delta \varrho \vartheta \sigma \gamma \omega \nu \iota \sigma \nu$] $\stackrel{?}{+}$ codd., item lin. 10. $\tau \tilde{\omega}$] $\tau \delta$ P. 11. $AB\Gamma$ $\gamma \omega \nu \iota \omega$ Vat. 12. $AB\Delta$] AB P. 13. $\delta \varrho \vartheta \eta$] \perp P. 15. $\tau \tilde{\eta}_S$] $\tau \tilde{\sigma} \tilde{\nu}$ Vat. 18. $\tau \tilde{\omega}$] $\tau \delta$ P.

est igitur AB. et ratio $AB : B\Gamma$ data est. ergo etiam $B\Gamma$ data est [prop. II].

Lemma superioris propositionis.

Quomodo datum est rectangulum $AB \times B\Gamma$, si supposuimus, angulum $AB\Gamma$ obtusum esse?

ducatur a puncto B perpendicularis $B\Delta$, et producatur $\Gamma\Delta$ ad Θ , et expleatur rectangulum $B\Delta\Theta A$. aequale est igitur parallelogrammo $A\Gamma$ [I, 35]. et

producatur ΔB ad Z, et ponatur $BZ = B\Gamma$, et expleatur rectangulum AZ. iam quoniam $\angle AB\Gamma$ datus est (nam ita supposuimus), datus autem etiam $\angle AB\Delta$ (nam rectus est), qui relinquitur $\angle \Delta B\Gamma$ datus erit

[prop. IV]. et $\angle \Delta$ rectus est. itaque reliquus $\angle \Gamma$ datus est [I, 32; propp. III, IV]. quare $\triangle B \Gamma \Delta$ datus est specie [prop. XL]. itaque ratio $\Delta B : B \Gamma$ data est [def. 3]. sed $B\Gamma = BZ$. quare etiam ratio $\Delta B : BZ$ data est. itaque etiam ratio $B\Theta : ZA$ data est [VI, 1; def. 2]. uerum $B\Theta = A\Gamma$. quare ratio $A\Gamma : AZ$ data est. et datum est $A\Gamma$. ergo etiam [prop. II] AZ datum est, h. e. $AB \times BZ$, h. e. $AB \times B\Gamma$.

Fig. om. P.

19.

Ad prop. XCI.

"Αλλως.

Ελήφθω το κέντρον τοῦ κύκλου το Ε, καὶ ἐπε
5 ζεύχθω ἡ ΔΕ καὶ διήχθω ἐπὶ το Α. καὶ ἐπεὶ δοθέν ἐστιν ἑκάτερον τῶν Ε, Δ, δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΔ·

θέσει δὲ καὶ δ ΑΒΖ κύκλος· δοθὲν ἄρα ἐστὶν ἑκάτερον τῶν Α, Ζ. ἔστι δὲ καὶ το Δ δοθέν· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἑκατέρα τῶν ΑΔ, ΔΖ· δοθὲν ἄρα ἐστὶ το ὑπο

10 τῶν ΑΔΖ· καί ἐστιν ἴσον τῷ ὑπο τῶν ΒΔ, ΔΓ· δοθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ το ὑπο τῶν ΒΔ, ΔΓ.

20.

Ad prop. XCIII.

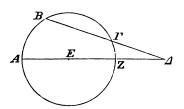
"Αλλως.

15 o iήχθω ή $A\Gamma$ έπὶ τὸ E, καὶ κείσθω τῆ $B\Gamma$ ἴση ή ΓE , καὶ έπεζεύχθωσαν αί EB, B o.

ἐπεὶ διπλῆ ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΒ ἑκατέρας τῶν ὑπὸ τῶν ΑΓΔ, ΓΒΕ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΓΒΕ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΑΓΔ, τουτέστι τῆ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ. 20 κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ τῶν ΑΒΓ ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΔΒΓ ὅλη τῆ ὑπὸ τῶν ΖΒΕ ἐστιν ἴση. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΓΑΒ τῆ ὑπὸ τῶν ΓΔΒ ἴση λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ τῶν ΓΕΒ λοιπῆ τῆ ὑπὸ τῶν ΔΓΒ ἐστιν

19. Ad prop. XCI. Aliter.

Sumatur centrum circuli E, et ducatur ΔE et producatur ad A. et quoniam datum est utrumque E, Δ ,

Esta data erit [prop. XXVI]. uerum etiam circulus ABZ positione datus est. itaque utrumque A, Z datum est [prop. XXV]. uerum etiam stadum est.

quare utraque $A\Delta$, ΔZ data est [prop. XXVI]. datum est igitur $A\Delta \times \Delta Z$. et $A\Delta \times \Delta Z = B\Delta \times \Delta \Gamma$ [III, 36]. ergo etiam $B\Delta \times \Delta \Gamma$ datum est [def. 1].

20. Ad prop. XCIII. Aliter.

Producatur $A\Gamma$ ad E, et ponatur $\Gamma E = B\Gamma$, et ducantur EB, $B\Delta$.

quoniam $\angle A\Gamma B$ duplus est utriusque anguli $A\Gamma\Delta$, ΓBE [I, 32; I, 5], erit $\angle \Gamma BE = A\Gamma\Delta$, h.e. $\Gamma BE = AB\Delta$ [III, 21]. communis adiiciatur $\angle AB\Gamma$. itaque totus angulus $\triangle B\Gamma$ toti angulo ZBE aequalis est. uerum etiam $\angle \Gamma AB = \Gamma \triangle B$ [III, 21]. itaque reliquus angulus

^{11.} $\tau \acute{o}$] corr. ex $\tau \~{o}$ m. 2 v. $\tau \~{o}v$ $B \varDelta$, $\varDelta \Gamma$] $B \varDelta \Gamma$ a. 15. $B \Gamma$] ΓB a. 17. $\tau \~{o}v$ (pr.)] $\tau \acute{\eta}v$ a, item lin. 18 (alt.), 19 (alt.), 21 (pr.), 22, 23. $\tau \~{o}v$ (alt.)] $\tau \~{\eta}s$ a, item lin. 19 (pr.). 18. $A \Gamma \varDelta$, $\Gamma B E$] A E, E B a. 20. $\~{c}e\alpha$ $\acute{e}e\tau \acute{e}v$ a. 21. $\varDelta B \Gamma$] A B E a. Z B E] $\varDelta B E$ v, A B E a. 23. $\varDelta \Gamma B$] $\varDelta \Gamma$ a.

ἴση· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΑΒ τρίγωνον τῷ ΓΔΒ τριγώνῳ· ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΕΑ πρὸς τὴν ΑΒ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΔΒ· ἡ δὲ ΕΑ συναμφότερός ἐστιν ἡ ΑΓΒ· ὡς ἄρα συναμφότερος ἡ ΑΓΒ πρὸς τὴν ΑΒ, ο οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς τὴν ΒΔ· καὶ ἐναλλὰξ ἄρα, ὡς συναμφότερός ἐστιν ἡ ΑΓΒ πρὸς τὴν ΓΔ, οὕτως ἐστὶν ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΔΒ· λόγος δὲ ἐστι τῆς ΑΒ πρὸς τὴν ΔΒ δοθείς· ἑκατέρα γὰρ αὐτῶν δοθεῖσα· λόγος ἄρα ἐστὶ καὶ συναμφοτέρου τῆς ΑΓΒ πρὸς τὴν ΓΔ 10 δοθείς.

καὶ ἐπεὶ ἰσογώνιον ἐστι τὸ ΕΑΒ τρίγωνον τῷ ΖΒΔ τριγώνῳ, ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΕΑ πρὸς τὴν ΑΒ, οὕτως ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΖ· ἡ δὲ ΕΑ συναμφότερος ἐστιν ἡ ΑΓΒ· ὡς ἄρα συναμφότερος ἡ ΑΓΒ πρὸς 15 τὴν ΑΒ, οὕτως ἡ ΒΔ πρὸς τὴν ΔΖ· τὸ ἄρα ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΑΓΒ καὶ τῆς ΖΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ· δοθὲν δέ ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν ΑΒ, ΒΔ· δοθεῖσα γὰρ ἑκατέρα αὐτῶν· δοθὲν ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΑΓΒ καὶ τῆς ΖΔ.

20

21.

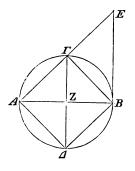
Ad prop. XCIII.

"Αλλως.

 Δ ιήχθω ή $A\Gamma$ έπὶ τὸ Z, καὶ κείσθω τῆ BA ίση ή ΓZ , καὶ έπεζεύχθωσαν αί $B\Delta$, $\Delta\Gamma$, ΔZ .

1

 ΓEB reliquo angulo $\Delta \Gamma B$ aequalis est [I, 32]. quare ΔEAB aequiangulus est triangulo $\Gamma \Delta B$. est

igitur $EA: AB = \Gamma\Delta: \Delta B$ [VI, 4]. est autem $EA = A\Gamma + \Gamma B$.

itaque

 $A\Gamma + \Gamma B : AB = \Gamma \Delta : B\Delta$. et permutando [V, 16] erit

 $A\Gamma + \Gamma B : \Gamma \Delta = AB : \Delta B$. uerum ratio $AB : \Delta B$ data est [prop. I] (nam utraque earum data est [prop. LXXXVII]). ergo

etiam ratio $A\Gamma + \Gamma B : \Gamma \Delta$ data est [def. 2].

et quoniam $\triangle EAB$ triangulo ZBA aequiangulus est [III, 21; I, 32; I, 5], erit EA:AB=BA:AZ [VI, 4]. est autem $EA=A\Gamma+\Gamma B$. itaque

$$A\Gamma + \Gamma B : AB = B\Delta : \Delta Z$$
.

quare $(A\Gamma + \Gamma B) \times Z\Delta = AB \times B\Delta$ [VI, 16]. uerum $AB \times B\Delta$ datum est (nam utraque earum data est [prop. LXXXVII]). ergo etiam

$$(A\Gamma + \Gamma B) \times Z\Delta$$

datum est [def. 1].

21.

Ad prop. XCIII.

Aliter.

Producatur $A\Gamma$ ad Z, et ponatur $\Gamma Z = BA$, et ducantur $B\Delta$, $\Delta\Gamma$, ΔZ .

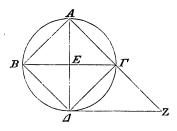
 $AB\Delta$ v. δοθέν — AB, $B\Delta$] om. a. τό] τωι P; ω mut. in o m. 1(?), sed ι non del. 18. γάρ] γάρ ἐστιν a. 22. ἄλλως] om. a. 23. διήχθω] rubr. a.

έπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν BA τῆ ΓZ , ἡ δὲ ΔB τῆ $\Delta \Gamma$, δύο δη αί AB, $B\Delta$ δυσί ταῖς $Z\Gamma$, $\Gamma\Delta$ ἴσαι είσὶν έκατέρα έκατέρα καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΑΒΔ γωνία τῆ ύπὸ τῶν ΔΓΖ ἐστιν ἴση, ἐπειδήπεο ἐν κύκλω ἐστὶ 5 τὸ $AB extstyle \Gamma$ τετράπλευρον· βάσις ἄρα ἡ $A extstyle \Delta$ βάσει τῆ ΔΖ έστιν ἴση, καὶ τὸ ΑΒΔ τρίγωνον τῷ ΓΔΖ τριγώνω έστλυ ίσου, καλ αί λοιπαλ γωνίαι ταϊς λοιπαϊς γωνίαις ίσαι έσονται, ύφ' ας αί ίσαι πλευραί ύποτείνουσιν∙ ἴση ἄρα έστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΔ γωνία τῆ 10 $\hat{v}\pi\hat{o}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ $\Delta Z\Gamma$. δοθεῖσα δέ έστιν ή $\hat{v}\pi\hat{o}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ $BA\Delta$ γωνία δοθεῖσα ἄρα έστὶ καὶ ή ὑπὸ τῶν ΔΖΓ γωνία. έστι δὲ καὶ ή ὑπὸ τῶν ΔΑΖ γωνία δοθεῖσα δέδοται άρα τὸ ΑΔΖ τρίγωνον τῷ εἴδει λόγος άρα έστὶ τῆς ΖΑ πρός την ΑΔ δοθείς ή δε ΑΖ συναμφότερός 15 έστιν ή $BA\Gamma$ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν ΓZ τῆ BA. λόγος ἄρα έστι συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ προς τὴν ΑΔ δοθείς.

καὶ όμοίως τῷ πρότερον δείξομεν, ὅτι τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς $BA\Gamma$ καὶ τῆς $E\Delta$ δοθέν ἐστιν.

^{1.} Γ Z] Z e corr. m. 2 P. Δ B] B Δ a. 2. ℓ σαι] om. a. 3. έκατέρα] om. a. $\tau \tilde{\eta} s$ AB Δ a. 4. $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau \tilde{\eta} v$ a. έν] om. a. $\kappa v \kappa \lambda \omega$] comp. a. 5. $\tau \delta$ AB Δ Γ τετράπλευρον] τὰ A, B, Γ, Δ σημεία a. 7. ℓ σον έστ ℓv a. 8. ℓ σαι (pr.)] και a. δm οτείνουσαι a. 10. $\tau \tilde{\omega} v$ (utrumque)] $\tau \tilde{\eta} s$ a, item lin. 11, 12. 11. δοθείσα δέδοται v. 12. $\gamma \omega v \ell \omega$] om. v. Post δοθείσα add. και $\ell \omega v$ $\ell \tilde{\omega} v$

quoniam $BA = \Gamma Z$ et $\Delta B = \Delta \Gamma$ [III, 26; III, 29], duae rectae AB, $B\Delta$ duabus $Z\Gamma$, $\Gamma\Delta$ aequales sunt. et $LAB\Delta = \Delta \Gamma Z$, quia quadrilaterum $AB\Delta \Gamma$

in circulo positum est [III, 22; I, 13]. itaque basis $A\Delta$ basi ΔZ aequalis est et $\triangle AB\Delta$ = $\Gamma \Delta Z$ et reliqui anguli reliquis angulis aequales erunt, sub quibus aequalia latera subtendunt [I, 4].

quare $\lfloor BA\Delta = \Delta Z\Gamma$. uerum $\lfloor BA\Delta$ datus est. itaque etiam $\lfloor \Delta Z\Gamma$ datus est [def. 1]. uerum etiam $\lfloor \Delta AZ$ datus est. quare $\Delta A\Delta Z$ datus est specie [I, 32; propp. III, IV; prop. XL]. itaque ratio $ZA:A\Delta$ data est [def. 3]. uerum $AZ = BA + A\Gamma$, quoniam $\Gamma Z = BA$. ergo ratio $BA + A\Gamma:A\Delta$ data est.

et similiter atque antea demonstrabimus,

$$(BA + A\Gamma) \times E\Delta$$

datum esse.

•

MARINI PHILOSOPHI COMMENTARIUS IN EUCLIDIS DATA.

Πρώτον δεῖ θέσθαι, τί τὸ δεδομένου ἔπειτα, τί τὸ χρήσιμου τῆς περὶ τούτου πραγματείας, εἰπεῖν καὶ τρίτου, ὑπὸ τίνα ἐπιστήμην ἀνάγεται.

Όρίζονται δή τὸ δεδομένον πολλαχῶς, καὶ άλλως 5 μεν οι παλαιότεροι, άλλως δε οι νεώτεροι διὸ καλ συνέβη γαλεπήν είναι την άληθη περί αὐτοῦ ἀπόδοσιν καλ ένιοι μέν οὐδε δρισμόν τινα αὐτοῦ ἀποδεδώκασιν, ίδιον δέ τι τοῦ δεδομένου εύρίσκειν ἐπειράθησαν. ετεροι δε συμπλέξαντες ήδη τὰ παρ' ἐκείνων δρίζεσθαι 10 αὐτὸ ἐπεχείρησαν καὶ οὐδὲ οὖτοι συμφώνως έαυτοῖς. έοίκασι δὲ πάντες ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ ύπολήψεως δομηθέντες λέγειν τι περί αὐτοῦ καταληπτον γάρ τι το δεδομένον είναι υπέλαβον. διο των άπλούστερον καὶ μιᾶ τινι διαφορᾶ περιγράφειν τὸ δεδο-15 μένον προθεμένων οί μεν τεταγμένον, ως 'Απολλώνιος έν τῶ πεοὶ νεύσεων καὶ έν τῆ καθόλου πραγματεία, οί δὲ γνώριμον, ὡς Διόδωρος οὕτω γὰρ τὰς ἀπτῖνας καὶ τὰς γωνίας δεδόσθαι λέγει καὶ πᾶν τὸ εἰς γνῶσίν τινα έλθόν, καί εί μη δητον είη. ένιοι δε δητον αυτο 20 είναι απεφήναντο, ώσπερ δοκεί δ Πτολεμαίος, δεδομένα έκετνα προσαγορεύων, ὧν τὸ μέτρον έστὶ γνώρι-

ύπόμνημα είς τα δεδομένα ευπλείδους άπο φωνής μαρίνου φιλοσόφου m. 1 Vat.; προθεωρία των εύπλείδου δεδομένων άπο φωνής μαρίνου φιλοσόφου mg. m. 2 atramento rubro Vat.; προλεγομενα των δεδομενων ευπλείδου απο φωνης μαρίνου φιλοσόφου v. 7. καὶ ἔνιοι μὲν οὐδέ ἔνιοι μὲν γὰρ οὐδ' Vat.

Primum statuendum est, datum quid sit; deinde dicendum, quae utilitas sit disputationis de dato institutae; tertio, ad quam scientiam referatur.

definiunt igitur datum multis modis, atque aliter uetustiores, aliter recentiores. quare factum est, ut difficilis esset uera eius explicatio. ac quidam ne definitionem quidem eius tradiderunt, sed proprium aliquid dati inuenire tentauerunt; alii autem iam iis, quae ab illis dicta sunt, contextis illud definire conati sunt, ac ne hi quidem conuenienter sibi ipsis. uidentur autem omnes ab una atque eadem notione et comprehensione profecti aliquid de eo dicere. comprehensibile enim aliquid datum esse putauerunt. quamobrem eorum, qui datum simplicius et uno aliquo discrimine circumscribere sibi proposuerunt, alii, ut Apollonius in libro de inclinationibus et in generali disputatione. id, quod ordinatum est, alii, ut Diodorus, id, quod notum est, datum esse statuerunt. sic enim radios et angulos datos esse dicit et quodcumque in cognitionem aliquam uenit, etiamsi rationale non sit. nonnulli autem rationale illud esse affirmauerunt, ut uidetur Ptolemaeus, data nominans illa, quorum mensura nota est uel prorsus uel proxime. et quidam

^{9.} πας'] πες' v. 13. διό] διο και P, και punctis del. m. 1. 14. ἀπλούστεςον] ἀπλουστέςων Vat.

μον ήτοι πρὸς ἀκρίβειαν ἢ τὸ σύνεγγυς. καὶ τὸ ἐν ὑποθέσει δὲ παρὰ τοῦ προβάλλοντος ἐκτιθέμενον δεδομένον εἶναί τινες ὑπειλήφασιν. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλον τρόπον ἐν ταῖς πρώταις στοιχειώσεσι τὸ δοθὲν 5 καὶ τὴν δοθεῖσαν, τουτέστιν ἡλίκην ἄν τις ἀφορίση καὶ δῷ εὐθεῖαν. ταῦτα δὲ πάντα κατάληψίν τινα βούλεται σημαίνειν. ὅθεν καὶ μάλιστα τῶν ὅρων ἐκεῖνοι εὐδοκιμοῦσιν, ὅσοι γε μάλιστα τὸ καταληπτὸν ἐμφανίζουσιν, ὡς προϊοῦσιν ἡμῖν ἔσται καταφανές.

νυνί δε καί των μή μόνον ψιλώς καί ενί τινι χαρακτηριζόντων την τοῦ δεδομένου φύσιν, οἶον δὲ δρισμόν αὐτοῦ ποιούντων, τὰς διαφορὰς ἐκθώμεθα. συγκεφαλαιούμενοι δε και τούτων οι τρόποι εὐαρίθμητοι γίνονται. οί μεν γάρ τεταγμένον αμα καί πόρι-15 μον τὸ δεδομένον εἶναι ἀφωρίσαντο, ἔτεροι δὲ τὸ τεταγμένον αμα και γνώριμον, τινές δε το γνώριμον αμα και πόριμον. φαίνονται δὲ και οὖτοι πάντες πρὸς την κατάληψιν ήτοι ληψιν καλ εύρεσιν του δεδομένου άφεωρακότες του είρημένου τρόπου δρίζεσθαι. ΐνα δέ 20 ταύτην τε αὐτῶν τὴν ἔννοιαν καταδησώμεθα, ἔτι γε μην και τον άληθη του προκειμένου δρον έκ πολλών τῶν παραδεδομένων ελωμεν, ἐπισκεπτέον πρότερον έκάστου τῶν ἀπλῶν τὸ σημαινόμενον καὶ τῶν τούτοις άντικειμένων, τοῦ τε ἀτάκτου λέγω καὶ άγνώστου καὶ 25 απόρου καλ αλόγου, ώς πρός την ένεστῶσαν γεωμετοικήν ύλην. έπιτείνεται γάο τὰ τοιαῦτα καὶ έπὶ τὰ φυσικά πράγματα καὶ τὰς ἄλλας δὲ μαθηματικὰς ἐπιστήμας.

^{1.} ἤτοι] om. Vat. $\mathring{\eta}$] παί PVat. \mathring{v} ; $\mathring{\eta}$ supra scr. m. 2 Vat. 8. εὐδοκιμοῦσιν] εὐδοκημοῦσιν P (sine spir. et acc.) Vat.

id datum esse statuerunt, quod in hypothesi ab eo, qui proponit, exponitur. dicunt etiam alio modo in primis elementis punctum datum et rectam datam, hoc est quantamcumque rectam quis determinat et dat. haec autem omnia comprehensionem quandam uolunt significare. quamobrem ex definitionibus illae praeter ceteras probantur, quotquot comprehensibile illud maxime repraesentant, ut progredientibus nobis manifestum erit.

nunc autem etiam eorum, qui non nude tantum atque una aliqua notione dati naturam exprimunt, sed tamquam definitionem eius adferunt, diuersas sententias horum quoque rationes, si summatim exponamus. recensentur, facile enumerari possunt. alii enim datum id esse definierunt, quod ordinatum idem et parabile est, alii id, quod ordinatum idem et notum, quidam id, quod notum idem et parabile. uidentur autem hi omnes comprehensionem siue sumptionem et inuentionem dati spectantes eo, quo diximus, modo definire. hanc autem illorum notionem ut conuincamus et ueram propositi definitionem ex multis, quae traditae sunt, eligamus, primum considerandum est, quid significetur unaquaque simplicium rationum et earum, quae his oppositae sunt, inordinati dico et ignoti et non parabilis et irrationalis, quatenus ad eam, de qua agitur, spectant materiam geometricam, etenim haec etiam ad res physicas pertinent et ad ceteras disciplinas mathematicas.

 $[\]gamma \epsilon$] καί Vat. 10. ψηλως P. 15. ἀφορίσαντο PVat. 16. τινὲς δὲ τὸ γνώριμον] om. v. 24. καὶ ἀπόρον] om. v. 25. ὡς] καί Vat.

ύπογράφουσι τοίνυν τὸ τεταγμένον τὸ ἀεὶ ταὐτὸν σωζόμενον, καθ' δ τετάχθαι λέγεται, ήτοι κατά μέγεθος η είδος η άλλο τι των τοιούτων. η και έτέρως. ὅπερ μή ενδέχεται άλλοτε άλλως γίνεσθαι, άλλά μοναχῶς 5 εν αφωρισμένω τινί τύπω. οίον, ως τύπω είπειν, ή διά δύο σημείων έστηκότων γραφομένη εύθεζα τετάχθαι λέγεται τῷ μὴ ἄλλως καὶ ἀστάτως ἄγεσθαι. ἄτακτος δέ έστιν ή διὰ δυεῖν περιφέρεια πολλαχῶς γὰρ καὶ άστάτως γράφεται, καὶ μείζονος καὶ ἐλάττονος κύκλου 10 έπ' άπειρον γραφομένων διὰ τῶν δύο σημείων. πάλιν δε τεταγμένη έστιν ή διά τριών σημείων περιφέρεια. έστι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν τεταγμένων, ὡς τὸ ἐπὶ της δοθείσης εὐθείας ἰσόπλευρον τρίγωνον συστήσασθαι εί γάρ και διχώς γίγνεται, άλλά καθ' έκάτερον 15 μέρος της εὐθείας μοναχῶς καὶ ἀμεταπτώτως καὶ τὴν δοθεϊσαν εὐθεῖαν εἰς τὸν δοθέντα λόγον τεμεῖν. μοναχῶς γὰο ἄν καὶ τοῦτο γένοιτο ἐπὶ θάτερα τῆς διχοτομίας. ἄτακτα δέ έστι τὰ τούτοις ἀντικειμένως ἔχοντα, ώς τὸ σκαληνὸν συστήσασθαι καὶ τὴν εὐθεῖαν ἀορί-20 στως τεμείν. πρόσκειται δὲ τῷ ὅρῷ τὸ καθ' ὁ τέτακται, έπελ δύναταί τι εν καλ ταύτον ον πη μεν τεταγμένου, άλλως δὲ άτακτον είναι, οίον τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ή μεν ισόπλευρόν έστιν, τέτακται, μεγέθει δε ούχ ωρισται παν.

25 γυώριμον δέ έστι τὸ γιγνωσκόμενον ὡς τὸ δῆλον ἡμῖν καὶ καταλαμβανόμενον, ἄγνωστον δὲ τὸ μὴ γιγνωσκόμενον μηδὲ καταλαμβανόμενον ὑφ' ἡμῶν' οἶον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ γνώριμον εἶναι λέγεται, καθ' ὅ, πόσων

^{4.} ἄλλοτε] ἄλλα τε Vat. 8. δυεῖν] δυοῖν Vat. 9. παί (alt.)] om. PVat. v; add. m. 2. Vat. 11. περιφέρεια] comp. Vat. 15. παί (pr.)] comp. P, om. Vat. 25. τό (alt.)] suspectum.

definiunt igitur ordinatum esse id, quod semper idem est, quatenus ordinatum esse dicitur, siue magnitudine siue specie siue alia eius generis ratione; aut aliter id, quod alias aliter fieri non potest, sed una ratione terminato aliquo loco. uelut, ut summatim dicam, recta linea ducta per duo puncta fixa ordinata esse dicitur, quod aliter et inconstanter duci non inordinata est autem circumferentia per potest. duo puncta descripta; multis enim modis et inconstanter describitur, et maiore et minore circulo in infinitum per duo illa puncta descripto. rursus ordinata est circumferentia per tria puncta descripta. sunt autem etiam haec ex ordinatis: in data recta triangulum aequilaterum construere; nam etiamsi duobus modis fit, tamen in utramque partem rectae uno modo et immutabiliter; et datam rectam in datam proportionem secare; uno enim modo hoc quoque fieri potest in alteram utram partem puncti medii. inordinata sunt autem ea, quae illis opposita sunt, uelut scalenum triangulum construere et rectam lineam indefinite secare. definitioni autem additum est illud 'quatenus ordinatum est', quoniam unum atque idem alia ex parte potest esse ordinatum, alia ex parte inordinatum, uelut triangulus aequilaterus, quatenus aequilaterus est, ordinatus est, magnitudine autem non definitus est omnis.

notum autem id est, quod cognoscitur tamquam perspicuum nobis et mente comprehenditur, ignotum autem, quod a nobis non cognoscitur neque mente comprehenditur; uelut longitudo uiae nota esse dicitur, sicut, quot stadiorum sit, deprehendi; item angulos, έστὶ σταδίων, κατέλαβον, καὶ τοῦ τριγώνου ὅτι αἱ ἐντὸς δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι, καὶ ὅτι ἡ ἐκ δύο ὀνομάτων ἄλογός ἐστιν. ἔτι μὴν καὶ τὰ τοιάδε γνώριμα λέγεται, ὡς τὸ μίαν εἶναι τὴν ἐφαπτομένην τῆς ἕλικος ἀπὸ τοῦ ἔξω δοθέντος σημείου ἐπὶ θάτερα μέρη. εἰ γὰρ καὶ ἄλλη εἴη, δύο εὐθεῖαι χωρίον περιέξουσιν, ὅπερ ἀδύνατον. ἄγνωστα δὲ οὐ τὰ ἄλογά ἐστιν, ἀλλὰ τὰ μὴ γιγνωσκόμενα μηδὲ καταλαμβανόμενα ὑφ' ἡμῶν.

πόριμον δέ έστιν, δ δυνατοί έσμεν ήδη ποιήσαι 10 καλ κατασκευάσαι, τουτέστιν είς ἐπίνοιαν ἀγαγεῖν. άλλως δε πάλιν δρίζονται τὸ πόριμον ήτοι τὸ δι' ἀποδείξεως ποριζόμενον, η όταν τι φαινόμενον η καί χωρίς άποδείξεως οἶόν έστι τὸ κέντρω καὶ διαστήματι κύκλον γράψαι καλ τὸ τρίγωνον συστήσασθαι οὐ μόνον ἰσό-15 πλευρου, άλλὰ καὶ σκαληνόν, καὶ τὴν ἐκ δύο ὀνομάτων εύρεῖν καὶ τρεῖς εὐθείας ρητάς δυνάμει μόνον συμμέτρους και τὰ ἀπειραχῶς δὲ γινόμενα πόριμά έστιν, ώσπεο τὸ διὰ δύο σημείων κύκλον γράψαι. ἄπορον δέ έστι τὸ ἀντικειμένως ἔχον, ὡς ὁ τοῦ κύκλου τετρα-20 γωνισμός ούπω γάρ έστιν έν πόρω, εί και οίόν τε αὐτὸ πορισθηναι καί ἐστιν ἐπιστητόν ἐπιστήμη γὰρ αὐτοῦ οὕπω κατείληπται. νῦν δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὄντος έν πόρφ δ λόγος ἀποδίδοται, ὅπερ καὶ κυρίως πόριμον έπονομάζουσιν. το γαο μήπω ον έν πόρω, έν-25 δεχόμενον δὲ πορισθηναι ποριστὸν ιδίως προσαγορεύουσιν. ἄπορον δέ έστιν, ως εἴρηται, τὸ τῶ πορίμω ἀντικείμενον, τουτέστιν οδ ή ζήτησις αδιάκριτός έστιν.

όητον δέ έστιν, ούπερ έχομεν είπεῖν μέγεθος ἢ είδος

^{8.} γινωσπόμενα P. 10. τοντέστι Vat. v. 13. έστι] om. Vat. 17. γιγνώμενα Vat. 21. έπιστήμη] έπίστημα v. 24. τό - 25. δέ] mg. m. 1 P (om. ὄν). 27. ή] om. v.

qui intra triangulum sunt, aequales esse duobus rectis et rectam ex duobus nominibus irrationalem esse. praeterea etiam talia nota esse dicuntur, ut, unam rectam esse contingentem lineam spiralem ex puncto extra dato ad alteram utram partem. nam ut alia quoque sit, duae lineae rectae spatium continebunt, id quod fieri non potest. ignota uero non sunt ea, quae sunt irrationalia, sed ea, quae neque cognoscuntur a nobis neque mente comprehenduntur.

parabile autem id est, quod parare possumus et construere, hoc est ad intellegentiam deducere. aliter autem rursus parabile aut id esse definiunt, quod demonstratione paratur, aut si quid appareat etiam sine demonstratione, qualia haec sunt, centro et radio dato circulum describere, et triangulum non modo aequilaterum, sed scalenum construere, et rectam ex duobus nominibus inuenire et tres rectas rationales, quae potentia solum commensurabiles sunt; etiam ea, quae infinitis modis fiunt, parabilia sunt, uelut per duo puncta circulum describere. parabile est autem id, quod parabili oppositum est, uelut quadratura circuli; nam nondum parata est, etiamsi parari potest et sub scientiam cadit; eius enim scientia nondum comprehensa est. nunc autem de eo explicatur, quod iam paratum est, quod etiam praecipue πόριμον nominant. nam id, quod nondum paratum est, parari autem potest, proprie ποριστόν uocant. non parabile autem, ut dictum est, parabili oppositum atque id est, cuius perscrutatio non est diiudicata.

rationale autem id est, cuius adferre possumus Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI. 16 η θέσιν άλλ' ούτος μεν δ δρος ποινότερός έστιν, ίδίως δε και καθ' αύτὸ φητόν έστιν, δ κατά τινα γιγνώσκομεν άριθμον πρὸς τὸ τῆ θέσει μέτρον, παλαιστήν, εἰ τύχοι, ἡ δάκτυλον.

ούτω δή προδιωρισμένων ράον έσται λοιπόν έπισχοπείν τήν τε χοινωνίαν των είρημένων χαλ την διαφοράν, καὶ πρώτον, ὅπως ἔχει τὸ τεταγμένον πρὸς τὸ γνώριμον καὶ τὰ τούτοις ἀντικείμενα πρὸς ἄλληλα. ούκ έστι δή των άντιστρεφόντων τὰ τοιαῦτα οὐδὲ μὴν 10 έκείνων, έν οίς τὸ έτερον τοῦ έτέρου έπὶ πλέον έστίν. εί γὰο καὶ κοινὰ αὐτοῖς πολλὰ ὑπάρχει, ὡς τὸ διὰ δύο σημείων εύθεζαν γράψαι καλ διά τριών κύκλον καὶ Ισόπλευρον συστήσασθαι, άλλὰ τὸ τετραγωνίζειν τον χύχλον τεταγμένον μέν, άγνωστον δέ και δτι μία 15 της έλικος ἀφ' ένὸς σημείου έφάπτεται, των τεταγμένων και μη ένδεχομένων άλλως έχειν έστίν ού μην καλ έγνωσται αὐτοῦ ή ἀπόδειξις ήτοι κατασκευή. πάλιν δ' αὖ ή ἐπ' ἄπειρον τομή καὶ ἡ τοῦ σκαληνοῦ σύστασις έγνωσται μέν, οὐκέτι δὲ καὶ τέτακται, ώστε φανερόν, 20 δτι έσται τοῦ τεταγμένου τὸ μὲν γνώριμον, τὸ δὲ άγνωστον, και ανάπαλιν δε τοῦ γνωρίμου τὸ μεν τεταγμένου, τὸ δὲ ἄτακτου. καὶ ούτως ἔχει ταῦτα ποὸς ἄλληλα, ὡς τὸ λογικὸν ποὸς τὸ πεζόν οὕτε γὰο έξισάζει τὰ τοιαῦτα οὕτε μὴν τὸ ετερον τοῦ ετέρου 25 έπλ πλέου έστίυ.

δμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ τεταγμένον καὶ τὸ ἄτακτον πρὸς τὸ πόριμον καὶ τὸ ἄπορον· κοινωνία τε γὰρ αὐτοῖς ἔνεστι πλείστη καὶ διαφέρει ἀλλήλων τὸν εἰρημένον

^{2.} nal — ἐστιν] om. v. γιγνώσιωμεν v. 5. Ante ἐπισκοπεῖν add. nal v. 12. nonλων v. 18. ἄπειρον]

magnitudinem uel speciem uel positionem. sed haec definitio generalior est; proprie autem et per se rationale id est, quod cognoscimus secundum aliquem numerum pro mensura sumpta, uelut palmo uel digito.

iam his ante definitis facilius deinde erit considerare, quibus rebus illa, quae diximus, et consentiant et differant, ac primum quidem, quam inter se rationem habeant ordinatum et notum atque ea, quae his opposita sunt. talia non sunt ex iis, quae congruunt inter se, neque ex illis, quorum alterum altero latius patet. nam etiamsi multa iis communia sunt, uelut per duo puncta lineam rectam describere et per tria circulum et triangulum aequilaterum construere, tamen circulum ad quadratam formam redigere ordinatum quidem est, sed in cognitum; atque ex uno puncto unam lineam rectam spiralem contingere ex ordinatis est et ex iis, quae aliter se habere non possunt; neque tamen eius demonstratio uel constructio cognita est. rursus autem sectio infinita et trianguli scaleni constructio cognitae sunt, neque uero eaedem ordinatae. itaque adparet, eorum, quae ordinata sunt, alia esse nota, alia ignota, et e contrario eorum, quae nota sunt, alia ordinata, alia inordinata. atque haec ita inter se habent, ut ars disserendi et oratio pedestris. neque enim illa inter se paria sunt, neque alterum altero latius patet.

similis autem ratio intercedit inter ordinatum atque inordinatum et parabile ac non parabile. nam et maxima iis communitas est et ea, quam diximus, ratione

άπηρον v. 23. πρός (alt.)] καί comp. Vat. 26. καί (alt.)] om. Pv. 28. ενεστιν P. πλήστη P.

τρόπον. ἡ γὰρ ελιξ τέτακται μέν, ἀλλ' οὐκ ἦν τοις πρὸ 'Αρχιμήδους πορίμη. καὶ τὰ ἀπειραχῶς δὲ γιγνόμενα καὶ ἀτάκτως πόριμα μέν ἐστιν, ἐὰν τὴν κατασκευὴν ἐπινοῆ τις αὐτῶν καὶ τὴν σύστασιν, οὐκέτι δὲ καὶ τεταγμένα. οἶον σκαληνὸν τρίγωνον ἐπινοῆσαι καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀναγαγεῖν τὴν διάνοιαν ἀπὸ τοῦ ἰσοπλεύρου οὐ χαλεπὸν ἀλλ' εὐποριστόν ἐστιν, καίτοι τῶν ἀτάκτων ὂν καὶ ἀπείρων.

οὕτω δὲ ἔχει καὶ πρὸς τὸ ὁητὸν καὶ ἄλογον τὸ 10 τεταγμένον τε καὶ τὸ ἄτακτον κοινωνοῦντα γὰρ ἀλλήλοις πολλαχῆ καὶ διενήνοχε τὸν εἰρημένον τρόπον. οὐδὲ γὰρ ταῦτα έξισάζει ἀλλήλοις οὐδὲ τὸ ἔτερον τοῦ ἐτέρου ἐστὶ περιληπτικόν ἡ γὰρ ἐκ δύο ὀνομάτων καὶ αἱ οὕτως κατειλημμέναι ἄλογοι τεταγμέναι μέν εἰσιν, 15 οὐκέτι δὲ καὶ ὁηταί, καὶ ὁ τῆς διαμέτρου λόγος πρὸς τὴν πλευράν. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ὁητῶν ἄτακτά ἐστιν, ὡς τὰ πολλαχῶς καὶ ἀορίστως γινόμενα δύναται γὰρ καὶ σκαληνὸν τρίγωνον μετρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προτεθέντος καὶ ὁρισθέντος ὁητοῦ μέτρου, καίτοι ἄτακτον 20 ὑπάρχον.

τοῦ δὲ γνωρίμου πρὸς τὸ πόριμον τὴν μὲν ὁμοιότητα παντί γε διἴδεῖν δάδιον, τὴν δὲ διαφορὰν χαλεπὸν ἑλεῖν· σύνεγγυς γάρ ἐστι τὴν φύσιν ἀλλήλων,
ὥστε καὶ έξισάζειν δοκεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀν τούτοις
25 ἀκριβῶς ἐπιβλέψαντι ὀφθήσεταί τις ἐνοῦσα διαφορά·
ὅτι μὲν γὰρ μία ἐστὶν ἡ τῆς ἕλικος ἀφ' ἑνὸς σημείου
ἐφαπτομένη, συμφανές ἐστι καὶ γνώριμον· ἀλλ' οὐ διὰ
τοῦτο ἤδη καὶ πόριμόν ἐστι τὸ πρόβλημα μήπω κατ-

^{2.} γιγνόμενα Vat. 6. Ante τήν (alt.) add. αότοῦ v. 7. άλλά v. 10. τό] om. Vat. 15. δ τῆς] ονσης P. λόγος] om. Vat. 17. γιγνόμενα Vat. 22. διίδεῖν] Vat. Gr. 202; δὲ ἰδεῖν Pv et m. 2 Vat.; δὲ εἰδεῖν Vat. m. 1. 23. σύνεγγυς]

inter se differunt. spiralis enim ordinata est, sed iis, qui ante Archimedem fuerunt, parabilis non erat. atque ea, quae infinitis modis fiunt et inordinate, parabilia sunt, si quis constructionem et constitutionem eorum excogitet, neque uero eadem ordinata. uelut triangulum scalenum excogitare et ad constructionem eius deducere cogitationem ab aequilatero difficile non est, sed facile parari potest, licet sit ex iis, quae inordinata et indefinita sunt.

eadem autem ratio est etiam inter rationale irrationale que et ordinatum inordinatum que; nam cum multis rebus inter se cognata sint, tum differunt eo, quo dixi, modo. neque enim inter se paria sunt neque alterum alterum complectitur. nam linea recta ex duobus nominibus et quae rectae irrationales sic deprehensae sunt, ordinatae sunt, neque tamen eaedem rationales, atque ratio, quam habet diametrus ad latus. multa autem etiam ex rationalibus inordinata sunt, uelut ea, quae multis modis et indefinite fiunt; licet enim etiam scalenum triangulum metiri proposita et definita mensura rationali, quamquam est inordinatum.

noti autem et parabilis similitudinem omnibus facile est uidere, differentiam difficile capere; natura enim inter se proxima sunt; quam ob rem paria esse uidentur. quamquam etiam in illis, si quis adcurate considerauerit, aliqua differentia inesse cernetur; unam enim esse lineam in uno puncto spiralem contingentem manifestum est et notum; neque tamen eam

έγγύς Vat. 26. ὅτι] comp. Vat. 28. τοῦτο ήδη] τοῦτον δή P (om. acc.) v.

ειλημμένον. ὅστε τὸ γνώριμον πᾶν οὐκέτι πόριμον τὸ μέντοι πόριμον πᾶν καὶ γνώριμον ἐπὶ πλέον ἄρα τὸ γνώριμον τοῦ πορίμου.

πάλιν δ' αὖ τὸ γνώριμον καὶ τὸ φητὸν πῆ μὲν 5 κοινωνεῖ, πῆ δὲ καὶ διαφέρετον ἀλλήλων τὸν προειρημένου τρόπον. αἱ γὰρ εἰρημέναι ἄλογοι γνώριμοι μέν εἰσιν, οὐκέτι δὲ καὶ ρηταί· ὁ δὲ ἀριθμὸς πᾶς ρητὸς μέν ἐστιν, οὐκέτι δὲ καὶ γνώριμος πᾶς. καὶ τὸ μὲν ρητὸν τοῖς κατὰ ταὐτὸν ἔθος ὁμοίως ρητόν ἐστιν, καὶ 10 οὐ τῷ μὲν ρητὸν ἔσται τι μῆκος, τῷ δὲ οὕ· ἐπὶ γὰρ ταὐτὸν ἀνοίσουσι μέτρον. γνώριμον δὲ τῷ μὲν γίγνεται ταὐτὸν μῆκος, τῷ δὲ οὕ, κὰν ἐν τῆ αὐτῆ συνηθεία δσιν. ἴσως δὲ κἀνταῦθα χαλεπόν τί ἐστιν εὐρεῖν ρητὸν μέν, ἄγνωστον δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦ ρητοῦ 15 ἐπὶ πλέον εἶναι τὸ γνώριμον.

ότι δε και το πόριμον και το άπορον διαφέρει τοῦ τε φητοῦ και ἀλόγου, φανερον ἐκ τούτων πόριμα γὰρ είναι δυνατον και τῶν ἀλόγων τινά, οὐδεν δὲ τῶν φητῶν ἄλογον. ἡ δὲ συγγένεια τούτων αὐτῶν καθάπερ 20 και τῶν ἄλλων παντι καταφανής οὕτω μέντοι και ταῦτα ἔχει πρὸς ἄλληλα, ὥστε τὸ πόριμον ἐπὶ πλέον εἶναι δοκεῖν τοῦ φητοῦ.

ἔξεστι δὲ τῶν προειρημένων τὴν διαφορὰν ἐπισκοπεῖν καὶ τῆδε. ὑητὸν μὲν γὰρ καὶ ἄλογον κατὰ τὴν
25 ἐπὶ τὸ μέτρον ἀναφορὰν λέγεται, οὐ πρὸς τὴν ἡμετέραν γνῶσιν ἀναπεμπόμενον. δύναται γάρ τι ὑητὸν ὂν
μὴ εἶναι ἡμῖν γνώριμον, ὅπως ὑητόν ἐστιν, μηδὲ κατειλῆφθαί πω, ὅτι ὑητόν ἐστιν. τὸ δὲ τεταγμένον καὶ

^{4.} το δητόν] το πόριμον και το δηθέν Vat. 5. διαφέρετον] διαφέρειτον P; διαφέρει Vat. 9. κατὰ ταὐτόν] καταυτόν Vat. v; in Vat. τα insert. m. 2. 10. τῷ (pr.)] το Vat. τῷ

ob rem problema iam parabile est aut inuentum. quare quidquid notum est, non item parabile, sed quidquid parabile est, idem notum; latius igitur patet notum quam parabile.

rursus autem notum et rationale aliqua ex parte congruunt, rursus autem differunt inter se eo, quo ante diximus, modo. nam lineae irrationales, quas commemorauimus, notae sunt, neque tamen eaedem rationales; contra omnis numerus rationalis est, neque tamen omnis notus. atque rationale iis, quibus eadem ratio est, pariter rationale est, neque uni aliqua longitudo rationalis erit, alteri non erit; nam ad eandem eam referent mensuram. sed eadem longitudo uni nota est, alteri non est, etiamsi eadem ratione utuntur. fortasse autem etiam hoc loco difficile est aliquid inuenire, quod idem rationale sit et ignotum; notum enim rationali quoque latius patere uidetur.

parabile autem et non parabile distare a rationali et irrationali, ex his adparet; parabilia enim possunt esse etiam irrationalium quaedam, nihil autem rationalium irrationale. horum autem cognatio sicut ceterorum omnibus perspicua est; ita igitur etiam haec inter se habent, ut parabile latius patere uideatur quam rationale.

sed licet eorum, quae ante nominata sunt, differentiam etiam hoc modo considerare. rationale enim et irrationale ad metri rationem dicuntur neque ad cognitionem nostram referuntur. potest enim rationale aliquid nobis ignotum esse, quomodo ratio-

δὲ οὕ] τὸ δ' οὐ Vat. 11. ἀνοίσουσι] ἀνύσουσι Vat. 12. τῷ δὲ οὕ] τὸ δ' οὐ Vat. 24. γάρ] om. Vat.

ἄτακτον τῶν καθ' αὐτὸ καὶ κατ' ἰδίαν φύσιν θεωουμένων ἐστίν, κἂν ὑφ' ἡμῶν μήπω καταλαμβάνηται.
πολλὰ γοῦν τεταγμένα φύσει ὕστερον ᾿Αρχιμήδης ἔδειξε
τοῖς πρὶν οὐ θεωρηθέντα, ὅτι τέτακται. γνώριμον δὲ
καὶ ἄγνωστον κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναφορὰν λέγεται.
ὥστε διαφέροι ἄν τὰ εἰρημένα ἀλλήλων, εἴπερ τὸ μὲν
πρὸς ἡμᾶς ἔχει τὴν ἀναφοράν, τὸ δὲ πρὸς τὴν φύσιν,
τὸ δὲ πρὸς τὸ μέτρον.

διωρισμένης δε και της κοινωνίας και διαφοράς 10 τῶν προτεθέντων έπόμενον ἂν εἴη λοιπόν, τί ποτέ ἐστι τὸ δεδομένον ἐπισκέψασθαι. ὅσοι τοίνυν τὸ καθ' ὑπόθεσιν διδόμενον υπό τοῦ ποοβάλλοντος οἴονται εἶναι τὸ δεδομένον, διαμαρτάνουσι τοῦ ζητουμένου. τὰ γὰρ στοιγεῖα πάντα τῶν δεδομένων συντέτακται οὐ πεοί 15 τοῦ καθ' ὑπόθεσιν τοιούτου, ὡς ἔξεστιν ίδεῖν ἐπιοῦσι ταῖς περί τούτου πραγματείαις. διὸ δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀφέντας την τοιαύτην ὑπόληψιν τοὺς παρὰ τῶν ἄλλως δριζομένων λόγους έξετάσαι έσται δε το καθ' υπόθεσιν διδόμενον τὸ ἀκολούθως ταῖς ἀργαῖς θεωρού-20 μενον. δρίζονται δή οί μεν δνομαστικοῖς δροις χρώμενοι ένί τινι των είρημένων αὐτὸ γαρακτηρίζοντες, ώς έν άρχη είρηται. πάντες δε σχεδον ώσπερ κοινην εννοιαν περί τοῦ δεδομένου δοκοῦσιν έσγηκέναι καταληπτου γάρ τι αὐτὸ εἶναι ὑπέλαβου, ὡς αὐτὸ ἐμφαίνει 25 τὸ τοῦ δεδομένου ὄνομα, καὶ μάλιστα οί τὸ καθ' ὑπόθεσιν δεδομένον ύπογράφοντες. ένιοι δε πρός τὸ συγχωρούμενον ἀπέβλεψαν. γρώμενοι δή καὶ ήμεῖς τῷ είοημένφ ώσπες κανόνι και κριτηρίφ δυνησόμεθα

^{1.} $\tau \tilde{\omega} v$] $\tau o \tilde{v}$ Vat. $\kappa \alpha l$] om. P. $\vartheta \varepsilon \omega \varrho o v \mu \dot{\varepsilon} v \omega v$] $\vartheta \varepsilon \omega \varrho o \dot{v} \mu \varepsilon v v$ Vat. 3. $\gamma o \tilde{v} v$] o $\dot{v} v$ Vat. 4. $\kappa \varrho l v$ o \dot{v}] $\dot{\omega} \varrho l v o v$ Vat.; $\sigma \omega \varrho l v v$ cod. Vat. Gr. 202, 10. $\dot{\varepsilon} \sigma \iota \iota$] $\dot{\varepsilon} \sigma \iota \iota v$ Pv. 12. o l

nale sit, ac nondum inuentum rationale esse. ordinatum autem et inordinatum ex iis sunt, quae per se et natura sua intelleguntur, etiamsi a nobis nondum sunt inuenta. multa quidem, quae natura ordinata sunt, neque ab iis, qui ante fuerunt, perspecta, postea Archimedes ordinata esse demonstrauit. notum autem et ignotum dicuntur, quatenus ad nos referuntur. itaque ea, quae nominata sunt, differunt inter se, si quidem unum ad nos refertur, alterum ad naturam, tertium ad mensuram.

definita autem et cognatione et differentia eorum, quae proposita sunt, sequitur, ut, quid tandem sit datum, deinceps consideremus. quotquot igitur datum id esse putant, quod ex hypothesi ab eo, qui proponit, datur, ab eo, quod quaeritur, aberrant. nam omnia datorum elementa non de datis ex hypothesi composita sunt, ut iis licet cognoscere, qui disputationes de hac re institutas adeunt. quare oportet etiam nos, hac opinione omissa eorum, qui aliter definiunt, rationes explorare; erit autem datum ex hypothesi id, quod conuenienter principiis perspicitur. ii igitur, qui definitionibus singulis nominibus expressis utuntur, ita definiunt, ut una aliqua earum, quas attulimus, notionum id denotent, quemadmodum initio dictum est. omnes autem idem fere de dato uidentur sensisse; comprehensibile enim aliquid id esse posuerunt, ut ipsum declarat dati nomen, atque imprimis ii, qui illud datum ex hypothesi definiendo proponunt. qui-

olopte P. 13. διαμαςτάνουσι] -σιν \mathbf{v} . Ante τοῦ add. Vat. περί punctis del. 18. δριζομένων] δριζόμενον \mathbf{P} , δριζομένους Vat. 28. κανωνι Vat. δυνησώμεθα \mathbf{v} .

εύρισκειν τον τέλειον τοῦ δεδομένου δρισμόν. δήλον δέ, δτι καλ έξισάζειν ήτοι άντιστρέφειν αύτον δεήσει πρὸς τὸ δριστόν καὶ γὰρ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ τοῖς όρθως αποδιδομένοις δρισμοῖς. ἔστι δὲ τοῦ προκειμέ-5 νου τοιούτος έν μέν τοῖς ἀπλούστερον είρημένοις δρισμοίς δ τὸ πόριμον δρισάμενος, έν δε τοίς συμπεπλεγμένοις δ τὸ γνώριμον αμα καλ πόριμον άτελεῖς δε οι λοιποί πάντες. ούτε γαρ δ το τεταγμένον δριζόμενος αὐτάρκης πρὸς τὴν τοῦ δεδομένου περιοχὴν 10 διὰ τὸ μήτε πᾶν μήτε μόνον τὸ τεταγμένον εἶναι καταληπτόν, άλλὰ καὶ τῶν ἀτάκτων τινά, ὡς ἐπιδέδεικται· ούτε έχεινος ίχανος δ γνώριμον αυτό άφοριζόμενος. οὐδὲ γὰρ τοῦτο πᾶν έστι καταληπτόν, εί καὶ μόνον: τὸ γὰρ ἄγνωστον οὐκ ἂν είη καταληπτόν. οὐδὲ μὴν 15 δ βητὸν αὐτὸ ἀποφαινόμενος δρος τέλειος ἔσται οὐδὲ γάο τοῦτο μόνον καταληπτόν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀλόγων τινά ισως δε οὐδε παν το ρητον καταληπτόν, ως καλ τοῦτο διώρισται πρότερον. λείπεται δή έν τοις δνομαστικώς ἀποδεδομένοις τὸ πόριμον, ὅπερ δοκεῖ μάλιστα 20 την κατάληψιν έμφαίνειν καλ γάρ πᾶν τὸ πόριμον καταληπτον καὶ μόνον. τῷ δὲ τοιούτῷ καὶ ὁ Εὐκλείδης έχρήσατο δρφ τὰ είδη τοῦ δεδομένου πάντα ὑπογράφων. τῶν δὲ συνθέτων δρισμῶν μόνος τέλειός έστιν δ γνώριμον αμα καλ πόριμον το δεδομένον αφοριζόμενος, 25 γένει μεν ανάλογον έχων το γνώριμον, διαφορά δε τὸ πόριμον. ὁ δὲ τεταγμένον ᾶμα καὶ πόριμον λέγων άτελής οὐ μόνα γὰρ τὰ τοιαῦτά έστι δεδομένα. καλ δ τεταγμένον και δητον δμοίως έλλειπως περιέχει το

^{4.} ἀποδεδομένοις Vat. 12. ἰπανός] bis v. ό] om. Pv. 20. πόριμον] πορισμον P. 25. ἔχων] ἔχον Vat. 26. τεταγμένον] -ος v. λέγων] λέγω v. 28. ό] om. v.

dam autem ad id, quod conceditur, respexerunt. ac nos quoque iis, quae dicta sunt, tamquam regula et indicio utentes perfectam dati definitionem inuenire poterimus. adparet autem, eam oportere rem definitam adaequare siue cum ea ita congruere, ut in locum eius substitui possit, etenim hoc in definitionibus recte redditis usu uenire debet. talis autem eius, quod propositum est, definitio inter definitiones simplicius traditas ea est, qua datum definitur esse parabile, inter conexas ea, qua notum idemque parabile; ceterae omnes imperfectae. neque enim ea, qua datum definitur ordinatum esse, pro ambitu dati sufficit, quia neque omne ordinatum neque ordinatum solum comprehensibile est, sed etiam inordinata quaedam, ut demonstratum est; neque illa sufficiens est, qua notum esse definitur; nam non quoduis notum comprehensibile est, etiamsi id solum; ignotum enim comprehensibile non est. neque uero ea definitio, qua rationale esse declaratur, perfecta erit; neque enim hoc solum comprehensibile est, cum etiam irrationalium quaedam comprehensibilia sint. fortasse autem ne omne quidem rationale comprehensibile, ut hoc ante definitum est. restat igitur inter definitiones singulis nominibus traditas parabile, quod potissimum comprehensionem uidetur declarare. etenim omne parabile est comprehensibile atque id solum. tali definitione etiam Euclides usus est, omnia dati genera describens. compositarum autem notionum ea sola perfecta est, qua datum definitur notum esse idemque parabile quaeque notum tamquam generi respondens habet, speciei autem parabile. ea autem, qua ordinatum idemque parabile

δεδομένον. δ δε το γνώριμον αμα και τεταγμένον διά τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προκείμενον οὐχ ὑχιὴς ἔσται οὐδὲ γαρ παν τὸ τοιούτο δεδομένον έστίν. μόνοι δή λοιπὸν δοκούσι καθικνείσθαι της έννοίας του δεδομένου οί 5 γνώριμον αμα καλ πόριμον αύτο είναι αποφηνάμενοι. τὸ γὰρ τοιοῦτο πᾶν καταληπτὸν καὶ μόνον ταῦτα δὲ άμφότερα δεϊ ὑπάρχειν τοῖς ἐπιστημονικῶς ἀποδεδομένοις δρισμοίς. έγγυς δε τούτων είσιν οι συντιθέντες καλ ούτως δεδομένον έστίν, δ πορίσασθαι δυνάμεθα 10 διὰ τῶν κειμένων ἡμῖν ἐν ταῖς πρώταις ὑποθέσεσί τε καλ άρχαζς. των δε προειρημένων είη αν καλ δ Εὐκλείδης πανταχοῦ τῷ πορίσασθαι χρώμενος, εί καὶ παραλιμπάνει τὸ γνώριμον ώς παρεπόμενον τῷ πορίμφ. αίτιάσαιτο δ' άν τις αύτον εύλόγως ώς ου πρότερον 15 κοινῶς τὸ δεδομένον δρισάμενον, ἀλλ' ἀμέσως τῶν είδων αὐτοῦ εκαστον, καίτοι έν τη γεωμετρική στοιγειώσει φαίνεται πρὸ τῶν είδῶν τῆς γραμμῆς τὴν άπλῶς γραμμὴν δρισάμενος καὶ τὰ άλλα δμοίως.

διακριθέντος τοίνυν κοινότερου καὶ ὡς πρὸς τὴν
20 παροῦσαν χρείαν τοῦ δεδομένου ἐφεξῆς ἀν εἴη τὸ χρήσιμον τῆς περὶ αὐτοῦ πραγματείας ἀποδοῦναι. ἔστι
δὴ καὶ τοῦτο τῶν πρὸς ἄλλο ἐχόντων τὴν ἀναφοράν
πρὸς γὰρ τὸν ἀναλυόμενον λεγόμενον τόπον ἀναγκαιοτάτη ἐστὶν ἡ τούτου γνῶσις. ὅσην δὲ ἔχει δύναμιν
25 ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις καὶ ταῖς συγγενῶς
ἐχούσαις ὀπτικῆς τε καὶ κανονικῆς ὁ ἀναλυόμενος τόπος, ἐν ἄλλοις διώρισται, καὶ ὅτι ἀποδείξεώς ἐστιν

^{3.} έστί PVat. v. 4. δοκοῦσιν PVat. 8. εἰσίν] έστιν Vat. 9. ἐστίν] ἐστί Vat. 10. ὁποθέσεσιν Vat. 11. καὶ δ] m. Vat. 13. παραλιμπάνει] scripsi; περιλιμπάνει Pv, περιμπάνει Vat. 18. ὀρισάμενος] ὀρκόμενος Pv.

declaratur, imperfecta est; nam haec non sola data atque ea, qua ordinatum et rationale, pariter datum non plene complectitur. ea autem, qua notum idemque ordinatum declaratur, quia propositum excedit, uitiosa erit; neque enim omnia eius generis data sunt. ii igitur iam soli notionem dati assequi uidentur, qui notum idemque parabile id esse affirmauerunt; omnia enim eius generis comprehensibilia sunt atque sola. horum autem utrumque in definitionibus, quae perite exprimuntur, inesse debet. prope ab illis absunt, etiam qui sic componunt: datum est, quod per ea, quae in primis hypothesibus et principiis a nobis posita sunt, possumus comparare. ex iis, de quibus modo dictum est, Euclides quoque est, cum ubique uerbo πορίσασθαι utatur, etiamsi praetermittat notum tamquam coniunctum cum parabili. merito autem aliquis eum incusauerit, quod non prius datum universe definierit, sed singula eius genera separatim, quamquam adparet, eum in elementis geometricis ante genera lineae lineam simplicem definiuisse et reliqua simili ratione.

dato igitur magis uniuerse et ad praesentem usum cognito, deinceps utilitatem disputationis de eo institutae exponamus. est igitur hoc quoque ex iis, quae ad aliud quoddam referenda sunt. ad locum enim de resolutione, qui uocatur, maxime necessaria est eius cognitio. locus autem de resolutione quantam uim habeat in mathematicis atque in opticis et in canonicis, quae cognatione quadam cum iis coniuncta sunt, alio loco definitum est, atque resolutionem inuentionem esse demonstrationis, et quomodo ad inuentionem

εύρεσις ή ἀνάλυσις καὶ ὅπως πρὸς εύρεσιν τῆς τῶν ὁμοίων ἀποδείξεως ἡμίν συμβάλλεται καὶ ὅτι μεῖζόν ἐστι τὸ δύναμιν ἀναλυτικὴν κτήσασθαι τοῦ πολλὰς ἀποδείξεις τῶν ἐπὶ μέρους ἔχειν.

είς πάσας τοίνυν τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας χρησίμη ούσα ή περί τοῦ δεδομένου θεωρία, ἐπείπερ καί είς άνάλυσιν μέγα συμβάλλεται, είκότως αν φηθείη ανάγεσθαι οὐχ ὑπὸ μίαν τινὰ ἐπιστήμην, ἀλλ' εἰς τὴν καθόλου λεγομένην μαθηματικήν. αύτη δέ έστιν ή 10 περί τε πλήθη και μεγέθη και χρόνους και τάχη έγουσα καί τὰ τοιαῦτα πάντα, καθάπερ δή και ή περί λόγους καλ άναλογίας καλ τάς πανταγού μεσότητας πραγματευομένη. πρός ταύτην τοίνυν την των δεδομένων έπιστημονικήν κατάληψιν χρησιμωτάτην οὖσαν τὸ τῶν 15 δεδομένων βιβλίον δ Εύκλείδης έξεπόνησεν, δυ καλ στοιγειωτήν κυρίως έπωνόμασαν. πάσης γάρ σγεδον μαθηματικής έπιστήμης στοιχεία καὶ οίον είσαγωγάς προέταξεν, ώς γεωμετρίας μεν όλης έν τοις ιγ' βιβλίοις καὶ τῆς ἀστρονομίας ἐν τοῖς Φαινομένοις, καὶ μουσικῆς 20 δε και δπτικής δμοίως στοιχεία παραδέδωκεν και δή καὶ τῆς περὶ τοῦ δεδομένου πάσης πραγματείας ἐν τῷ προκειμένω βιβλίω στοιχείωσιν άναλυτικήν έποιήσατο. γεωμετρικός δε ων δ άνηρ διαφερόντως τούς κοινούς περί του δεδομένου λόγους τοις μεγέθεσιν ίδίως 25 έφήρμοσεν, δυ τρόπου έποίησε και έπι των καθόλου λόγων ώς έπὶ μεγεθών ίδίως αὐτοὺς πραγματευσάμενος εν τῷ πέμπτφ βιβλίφ τῆς ἐπιπέδου.

κοινώς μεν οδυ εξοηται, τί το δεδομένου και υπο

^{6.} παί] comp. P; om. Vat. 7. μέγα συμβάλλεται] μετασυμβάλλεται Pv. εἰπότως] εἰπός Vat. 9. ἐστιν] ἐστι P.

demonstrationum similium nobis prosit, maiusque esse facultatem resoluendi acquirere quam multas demonstrationes propositionum particularium habere.

itaque cum disputatio de dato ad omnes eius generis disciplinas utilis sit et multum conferat ad analysin, merito dicatur referri non ad unam disciplinam, sed ad universam, quam dicunt, mathematicen. haec autem est ea disciplina, quae circa multitudines est et magnitudines et tempora et celeritates et quaecumque sunt eius generis, quemadmodum etiam ea, quae circa rationes et proportiones et omne genus medietatum uersatur. ad hanc igitur scientiae datorum comprehensionem, quae quidem utilissima est, datorum librum elaborauit Euclides, quem uel proprie elementorum scriptorem nominauerunt; nam omnis fere disciplinae mathematicae elementa et tamquam institutiones proposuit, uelut totius geometriae libris illis tredecim et astronomiae in Phaenomenis; neque minus musices et optices elementa tradidit, atque etiam hoc libro totius de dato disciplinae elementa resolutionis uia composuit. qui cum esset imprimis geometra, communes dati rationes ad magnitudines proprie adcommodauit, quam uiam secutus est etiam in generalibus rationibus in magnitudinibus proprie eas pertractans in quinto planorum elementorum libro.

universe igitur dictum est, datum quid sit et ad

^{10.} $\pi l \eta \partial \eta$] $\pi l \eta \partial \epsilon l$ Vat. 11. $t \dot{\alpha}$ τοια $\tilde{\alpha} \tau t \alpha \tilde{\alpha} \tau \alpha$ Vat. 15. $\xi \xi \epsilon \pi \delta \nu \eta \eta \epsilon \epsilon \nu$] $\epsilon \xi \epsilon \pi \epsilon \nu \delta \eta \eta \epsilon \epsilon \nu$ PVat. v; corr. Vat. m. 2. 20. $\delta \eta$] $\mu \eta \delta \dot{\epsilon} v$. 21. $\tau \eta s$ $\pi \epsilon \rho l$] $\pi \epsilon \rho l$ $\tau \eta s$ P; $\tau \eta s$ om. v. 25. $\dot{\epsilon} \varphi - \dot{\eta} \varrho \mu \omega \sigma \epsilon \nu$ Vat. 27. $\pi \dot{\epsilon} \mu \pi \tau \varphi$] δ' P; mut. in ϵ' m. 1.

ποίαν έπιστήμην ανάγεται καί ότι χρησιμωτάτη έστίν ή περί αὐτοῦ θεωρία. προσκείσθω δὲ τοῖς εἰρημένοις και ή περιγραφή της περί αὐτοῦ ἐπιστήμης. ἔσται δή αύτη, ως έκ των είρημένων φανερόν, κατάληψις των 5 δεδομένων κατά πάντα τρόπον καὶ τῶν περὶ αὐτά συμβαινόντων. ίδίως δε καί ως πρός το προκείμενον βιβλίον λεγέσθω είναι μέθοδος στοιχείωσιν περιέχουσα της όλης περί των δεδομένων έπιστήμης. έξει δε καί αὐτή τὸ χρήσιμον ἀχολούθως καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν 10 αναφοράν την πρός το δεδομένον. διήρηται δε το βιβλίον πρός τὰ τοῦ δεδομένου είδη, καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ τμῆμα περιέχει τὰ κατὰ λόγον δεδομένα, τὸ δὲ δεύτερον τὰ τῆ θέσει έπὶ δὲ τούτοις τὰ τῷ είδει άπλοῦν γὰρ ἦν τὸ περί τῶν μεγέθει δεδομένων, 15 κατέσπαρται δε καί ταῦτα μερικῶς έν τοῖς ἄλλοις καί μάλιστα έν τοις κατά τὸ είδος δεδομένοις. ἤοξατο δὲ άπὸ τῶν λόνω καὶ θέσει δεδομένων, ἐπεὶ καὶ ἐκ τούτων συνίσταται τὰ τῷ εἴδει δεδομένα. καὶ ἄλλως δὲ ἡ διαίρεσις αὐτῷ τοῦ βιβλίου γεγένηται, είς τε τὰ καθ' 20 όλου μεγέθη καὶ εἰς γραμμάς καὶ ἐπίπεδα καὶ κυκλικά θεωρήματα. τη δε δμοία τάξει έχρήσατο και έπι των όρων ήτοι ύποθέσεων τοῦ βιβλίου. τρόπφ δὲ τῆς διδασκαλίας οὐ τῷ κατὰ σύνθεσιν ἐνταῦθα ἠκολούθησεν, άλλα τῷ κατὰ ἀνάλυσιν, ὡς ὁ Πάππος ίκανῶς 25 ἀπέδειξεν έν τοῖς είς τὸ βιβλίον ὑπομνήμασιν.

^{14.} $\tau \delta$] in ras. v; $\tau \omega \iota$ P. 15. $\mu \epsilon \varrho \iota \pi \delta s$] $\mu \epsilon \varrho \iota \pi \omega \nu$ P. 19. $\gamma \epsilon \gamma \epsilon \nu \eta \tau \alpha \iota$] $\gamma \epsilon \gamma \varrho \tau \omega \nu$ Vat. 20. $\mu \epsilon \gamma \epsilon \vartheta \tau$] $\mu \epsilon \gamma \epsilon \vartheta \epsilon \iota$ Vat. v; in Vat. corr. m. 2. $\pi \alpha \iota$ (alt.)] om. v.

quam disciplinam referendum sit, et disputationem de eo utilissimam esse. addatur autem iis, quae dicta sunt, etiam circumscriptio illius disciplinae. erit igitur ea, ut ex iis, quae dicta sunt, adparet, comprehensio omnis generis datorum et eorum, quae ad illa pertinent. proprie autem et si librum propositum spectamus, dicatur esse ratio et uia elementa totius disciplinae datorum continens. ea autem et ipsa utilitatem et reliqua ad datum relata congruenter habebit. liber autem diuisus est secundum genera dati, atque prima parte eius ea continentur, quae ratione data sunt, secunda, quae positione; sequuntur illa, quae specie data sunt; simplex est enim ratio eorum, quae magnitudine data sunt; sed etiam ea aliqua ex parte cum in reliquis tum in iis, quae specie data sunt, distributa inueniuntur. initium autem cepit ab iis, quae ratione et positione data sunt, quoniam ex his ea, quae specie data sunt, composita sunt. atque alia quoque libri diuisio ab eo facta est, in magnitudines universas, lineas rectas, plana, propositiones ad circulum pertinentes. pari autem ordine usus est etiam in definitionibus uel hypothesibus libri. uiam autem docendi secutus est non syntheticam, sed analyticam, ut Pappus satis ostendit in commentariis in librum scriptis.

SCHOLIA.

Ad definitiones.

- 1. Των δεδομένων τὰ μὲν θέσει ἐστὶ δεδομένα, τὰ δὲ μεγέθει, τὰ δὲ καὶ θέσει καὶ μεγέθει.
- 2. Το δεδομένον λέγεται τετραχῶς ἢ γὰρ μεγέθει ἢ είδει ἢ λόγῷ ἢ θέσει δεδόσθαι λέγεται. καὶ τί μὲν το τούτων ἔκαστον σημαίνει, αὐτὸς σαφῶς διδάσκει. κοινῶς δὲ λέγεται δεδομένον, ῷ δυνατόν ἐστιν ἴσον εύρεῖν τε καὶ πορίσασθαι.
- 3. Την των δεδομένων πραγματείαν έν ένὶ έπιπέδω κειμένων ὑποθετέον, ώσπερ καὶ τὰ πρώτα ξξ τῆς 10 στοιχειώσεως βιβλία.

σχόλια ρ S. 1. PlVat. C¹Mon. σ ρ S. 2. Vat. v C¹l ρ S, cum nr. 1 coniunctum PMon. S. In hoc scholio ρ post μεγέθει add.: $\dot{\omega}_{\delta}$ $\dot{\eta}$ εὐθεῖα $\ddot{\eta}$ παθ' ὑπόθεσιν πηχῶν τοσούτων, post εἰδει: ὅταν $\ddot{\eta}$ τὸ σχήμα $\dot{\Delta}$ $\ddot{\eta}$ \square $\ddot{\eta}$ \odot , post λόγ $\dot{\varphi}$: ὅταν $\ddot{\eta}$ διπλάσιον $\ddot{\eta}$ τοιπλάσιον, post θέσει: ὅταν ἐν τῷ δεῖνι τόπ $\dot{\varphi}$ λέγης δεῖν τεθεῖσθαι τὸ σημεῖον $\ddot{\eta}$ τὴν εὐθεῖαν $\ddot{\eta}$ ἐν τόπ $\dot{\varphi}$ ἀπλῶς καὶ μὴ νοητῶς αὐτὴν θεωρ $\ddot{\eta}$ ς. 3. C¹Mon. $\sigma \rho$, cum nr. 2 coniunctum Vat.

^{3.} $\tau lpha - \mu \epsilon \gamma \epsilon \delta \epsilon \epsilon$ (alt.)] om. ϱ . 4. $\tau \epsilon \tau \epsilon \alpha \chi \tilde{\omega}_S$ légeral ϱ . 5. lóg $\chi \omega$] désel l. désel] lóg $\chi \omega$ l. $\tau \ell$] del $\tilde{\omega}$. 7. dedo- $\mu \epsilon \nu \sigma \nu$, $\tilde{\omega}$] dedo $\mu \epsilon \nu \sigma \nu$ P1; ω mut. in ois 1^1 ; dedo $\mu \epsilon \nu \sigma \nu$ of C^1 . estiv] om. Vat. ν Mon. S. 8. $\tau \epsilon$] om. Vat. ν Mon. S.

4. Δεδομένα έστὶ τὰ ὡρισμένα, τουτέστιν ὧν τὰ πέρατα δέδοται εἴτε διανοία εἴτε αἰσθήσει τούτοις γὰρ δυνάμεθα ἴσα πορίσασθαι ὁμοίως εἴτε διανοία εἴτε αἰσθήσει. δύναται δὲ καὶ ὅητὸν καὶ ἄλογον δεδο- μένον εἶναι, ὡς λέγει Πάππος ἐν ἀρχῆ τοῦ εἰς τὸ ι΄ Εὐκλείδου τὸ μὲν γὰρ ὅητὸν καὶ δεδομένον ἐστίν, οὐ πάντως δὲ καὶ τὸ δεδομένον ⋄ητόν ἐστιν.

Ad def. 5.

5. Ίνα ή ωρισμένος τῷ μεγέθει.

10 Ad def. 6.

6. Ίνα καὶ τῷ τόπῷ καὶ τῷ μεγέθει ὡρισμένος ή.

Ad def. 8.

7. Ταῦτα ὡς ἐπὶ ἐνὸς ἐπιπέδου ἀκουστέον.

Ad def. 9.

15 8. Τῷ γὰρ ἀφαιρεθέντι τὸ τὴν ἀφαίρεσιν ὑπομεῖναν μεῖζόν ἐστιν.

Ad def. 10.

9. Τὸ μὲν ποὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος.

^{4, 5.} PlVat.vC¹Mon. $\sigma \varrho \lambda c$. 6. PlVat.vC¹Mon. ϱ . 7. Mon. $\sigma \varrho$. 8. PlVat.vC¹Mon. $\sigma \varrho \lambda$. 9. PlVat.vMon. $\varrho \sigma \lambda$.

^{2.} Post πέρατα add. ὡρισμένα \mathbf{v} . τούτοις] τοντέστι \mathbf{g} . τούτοις — 4. αἰσθήσει] om. \mathbf{v} . 3. εἴτε — εἴτε] ἤτοι — ἤ λ. 5. ι'] om. Mon. 7. καί] om. \mathbf{v} \mathbf{g} . 15. τῷ] τό \mathbf{l} λ. 16. Ante μεῖζον add. αὐτοῦ λοιποῦ σ.

Ad deff. 9-10.

10. Τὰ $\bar{\varsigma}$ τῶν $\bar{\delta}$ δοθέντι μεζόν ἐστιν· τοῖς γὰ ρ δύο καὶ τὰ $\bar{\delta}$ τῶν $\bar{\varsigma}$ δοθέντι ἔλαττόν ἐστιν· τοῖς γὰ ρ δύο πάλιν δεδομένοις.

Ad def. 11.

5

11. Τὸ ἢ ἐν λόγφ ἀντὶ τοῦ παρ' ὁ ἐν λόγφ. ἔχει δὲ τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸ μεῖζον παρὰ τοσοῦτον γὰρ οὐκ ἔχουσι λόγον δοθέντα τὰ δύο μεγέθη, παρ' ὅσον ὑπερέχει τὸ ἕν τοῦ ἐτέρου δοθέντι τινὶ μεγέθει, οὖ ἀφαιρεθέντος εὐρίσκεται καὶ ὁ δεδομένος λόγος τῶν 10 δύο μεγεθῶν. εἰ μὲν γὰρ λείπει τὸ ἢ ἐν λόγφ, ἀφαιρεθέντος τοῦ ὑπερέχοντος ἀπὸ τοῦ μείζονος τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ ἔτερον ἴσον ἐστίν. εἰ δὲ πρόσκειται τὸ ἢ ἐν λόγφ, ἀφαιρεθέντος τοῦ ὑπερέχοντος οὐκέτι τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ ἔτερον ἴσον, ἀλλ' ἔχει τινὰ λόγον. 15 μεῖζον οὖν ἐστι τὸ ἕν μέγεθος τοῦ ἑτέρου ἢ ὥστε ποιῆσαι λόγον. ἐὰν οὖν ἡ ὑπεροχὴ δεδομένη ἦ, καὶ ὁ λόγος δεδομένος ἐστίν.

Ad def. 12.

12. 'Απὸν γὰο τὸ προστεθὲν έλυμαίνετο τὴν σχέσιν 20 τοῦ δεδομένου λόγου.

^{4.} δεδομένοις] -να Mon. 9. ὑπερέχει] ὑπερβάλλει l²λ.
12. ὑπερέχοντος ἀπὸ τοῦ] δοθέντος l²λ. 14. ὑπερέχοντος] τοῦ δοθέντος μείζονος l²λ. 16. μείζον — 18. ἐστίν] om. l²λ.

Ad deff. 13-15.

13. Τούτους 'Απολλωνίου φασίν είναι τοὺς τρείς δρους.

Ad def. 13.

5 14. Τουτέστιν ἀκίνητον, ἵνα δμολογουμένη μοι ἦ δποία ἐστὶν ἡ γωνία.

Ad prop. I.

- 15. Είδέναι δεῖ, ὡς, ἔνθα ὁ φιλόσοφος λέγει ἀπολελυμένως δεδομένα μεγέθη, μεγέθει δεδόσθαι ση-10 μαίνει.
 - 16. Ὁ λόγος τοῦ πόσου διακόλουθος, ή θέσις δὲ οὐ διὰ τοῦ πόσου, ἀλλὰ τοῦ κεἴσθαι.
- 17. P. 6, 2] δέδοται καὶ τὸ Γ διὰ τὸ ἀντιστρό-φιον τοῦ ὅρου. (l. 4) ὁμοίως καὶ τὸ Δ. ὁ αὐτὸς γὰρ
 15 αὐτῷ πεπόρισται ἐν δεδομένοις μεγέθεσι τοῖς Γ καὶ Δ.
 - 18. Ὁ αὐτὸς γάο p. 6, 8] διὰ τοὺς ὅρους λόγος δεδόσθαι λέγεται, ῷ δυνάμεθα τὸν αὐτὸν πορίσασθαι.

Ad prop. II.

19. Των μεν δεδομένων μεγεθων και δ λόγος δ 20 προς άλληλα δέδοται· οὐκέτι δέ, εί των μεγεθων δ

^{13.} PlVat. v C¹Mon. σ ρ λ. 14. PlVat. C¹Mon. σ ρ λ. 15. PlVat. v C¹Mon. σ ρ λ c; C¹ post σημαίνει continuo hab. schol. nr. 10. 16. v (coniunct. cum nr. 15). 17. v. 18. C². 19. Pl (ad finem libri post schol. nr. 23).

^{2.} τούτους] τούτου Pl, τοῦτά ρ. Απολλώνιος Plvσλ. τοὺς τρεῖς ὅρους Απολλωνίου C¹. φησίν Plvσλ. εἶναί φησι Vat. Μοπ.ρ. εἶναί] οπ. νσ. τοὺς τρεῖς ὅρους] οπ. C¹. 8. λέγει] λέγη ρ. ἀπολελυμένως] -να Μοπ. 10. Post σημαίνει add. τὰ μεγέθη ν. 12. οὐ] οὐν ν. 20. εἶ] οπ. codd.

πρὸς ἄλληλα λόγος δέδοται, καὶ ταῦτα πάντως δέδοται τὰ μεγέθη. πολλάκις γὰρ ὁ μὲν λόγος αὐτῶν δέδοται, αὐτὰ δὲ οὐ δέδοται.

- 20. Τοῦτο ἀντίστροφόν ἐστί πως τοῦ πρὸ αὐτοῦ.
 οὐ γὰρ δὴ καθόλου ὁητέον αὐτὸ ἀντίστροφον. ἦν γὰρ 5
 ἄν τὸ ἀντίστροφον τὸ καθόλου ὅν' ἐὰν μεγέθη πρὸς
 ἄλληλα λόγον ἔχη δεδομένον, δέδοται τῷ μεγέθει. τινὲς
 δὲ τὸ θεώρημα ψευδογραφοῦντες ἐπείγονται δεικνύειν
 ἀντίστροφον αὐτὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ καί τί φασιν ὡς'
 ἐὰν μεγέθη τινὰ λόγον ἔχη πρὸς ἄλληλα δεδομένον, 10
 δέδοται τῷ μεγέθει.
- 21. Καὶ ἔστω ὁ τοῦ Γ p. 6, 20] δέδοται καὶ ὁ τοῦ Γ πρὸς τὸ Δ λόγος διὰ τὸ ἀντίστροφον τοῦ ὅρου. δέδοται δὲ τοῦ A πρὸς τὸ Γ λόγος διὰ τοῦ α΄. δέδοται δὲ καὶ τοῦ B πρὸς τὸ Δ λόγος διὰ τὸ ἀντι- 15 στρόφιον τοῦ ὅρου. ἴσον γὰρ αὐτῷ τῷ B τὸ Δ πεπόρισται ἐν δεδομένω λόγω.
- 22. "Ισον ἄρα p. 6, 23] διὰ τοῦ θ' τοῦ ε'. χρη δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ ἴσα καὶ τὸ αὐτὸ λέγειν ἕν ἐστιν. ὁ γάρ ἐστιν ἴσον τινί, καὶ τὸ αὐτό ἐστιν ἐκείνω κατὰ 20 την ἰσότητα. οὐκ ἀντιστρέφει δέ· οὐ γὰρ ὅπερ ἐστὶ τὸ αὐτό τινι, καὶ ἴσον ἐστὶν ἐκείνω· δύναται γὰρ καὶ κατὰ ποιότητα τυχὸν τὸ αὐτὸ εἶναι.

^{20.} Pl Vat. v C¹ Mon. (superscr. τοῦ δευτέρου) σ q c. 21. v σ. 22. C² l² λ.

^{1.} $\tau\alpha\bar{v}\tau\alpha]$ fort. astá. 4. àvrlstropogov] -10v Pl. 5. astó] $\tau\delta$ l. àvrlstropogov] -10v Mon., item lin. 6. 6. åv] om. vr. $\tau\delta$ (alt.)] om. Mon. 8. $\tau\delta$] om. Vat. C¹Mon., $\tau\bar{\varphi}$ l. ψ evdovresg] -3f PlVat. v; $-\gamma\rho\alpha\varphi^{\circ}$ C¹; $-\gamma\rho\alpha\varphi$ et Mon. 9. astó] om. Mon. lacuna relicta 5 litt. 14. Γ] β s. $\tau\delta$ ov (alt.)] $\tau\delta$ s. 19. lépeiv ral $\tau\delta$ astó C².

23. Ἐὰν λέγη ὅτι δέδοται ἄρα, δῆλον, ὅτι τῷ μεγέθει αὐτῷ δεδόσθαι λέγει. ἐὰν δεδομένον ἦ τῷ εἴδει,
λέγει ὅτι δέδοται ἄρα τῷ εἴδει. ἐὰν δεδομένον ἦ τῆ
θέσει, λέγει ὅτι δέδοται ἄρα τῆ θέσει. σπανίως πάνυ,
δ ἐὰν ἦ δεδομένον τῷ μεγέθει, λέγει ὅτι δέδοται ἄρα
τῷ μεγέθει.

Ad prop. III.

24. Όλον ἄρα p. 8, 11] ἐὰν γὰρ ἴσα ἴσοις προστεθή, τὰ πάντα ἐστὶν ἴσα.

Ad prop. IV.

- 25. Καὶ τοῦτο ἀντιστρόφιόν ἐστί πως τοῦ πρὸ αὐτοῦ· τὸ γὰρ κυρίως ἀντιστρόφιον ἦν· ἐὰν δεδομένον μέγεθος εἰς ὁποσαοῦν διαιρεθῆ, καὶ ἕκαστον τῶν, εἰς ὰ διήρηται, δεδομένον ἐστίν.
- 15 26. Λοιπὸν ἄρα p. 8, 24] ἐὰν γὰρ ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφαιρεθη, τὰ λοιπά ἐστιν ἴσα.

Ad prop. V.

- 27. Οἶον ὁ $\overline{\iota}\overline{\epsilon}$ πρὸς έαυτοῦ μέρος τὸν $\overline{\iota}$ λόγον ἔχει τὸν ἡμιόλιον, καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν τὸν $\overline{\epsilon}$ λόγον ἔχει 20 τὸν τριπλασίονα.
 - 28. Τοῦτο ἔοικε τῷ καὶ ἀντιστρέψαντι λόγον ἔχειν δεδομένον.

 ^{23.} PlVat. ρc (ad finem libri post schol. nr. 101).
 24. C².
 25. PlVat. ν Mon. σρc.
 26. C²λ.
 27. PlVat. ν Mon. σρS.
 28. PlVat. Mon. σρλ.

^{3.} ἄρα] comp. bis Vat. 11. ἀντίστροφον ν σρ. 13. τῶν, εἰς ᾶ] αὐτῶν ἴσα Pl. 16. λοιπά] καταλειπόμενα λ. 18. ἐαντοῦ] τὸ ἑαντοῦ ν. τόν] τό lρ. 20. τριπλάσιον Mon.S.

- 29. Ὁ αὐτὸς αὐτῷ πεπορίσθω p. 10, 10] δυνατὸν γὰρ τριῶν δοθέντων μεγεθῶν τέταρτον ἀνάλογον εύρειν.
- 30. Λόγος ἄρα τοῦ ΔΖ p. 10, 14] τῶν γὰρ δεδομένων μεγεθῶν δ λόγος πρὸς ἄλληλα δέδοται.
- 31. 'Αναστρέψαντι ἄρα p. 10, 16] διὰ τοῦ ὅρου τοῦ ε⁸ δ ἀναστροφὴ λόγου έστὶ λῆψις τοῦ ἡγουμένου πρὸς τὴν ὑπεροχήν, ἡ ὑπερέχει τὸ ἡγούμενον τοῦ έπομένου.
- 32. Λόγος ἄρα καί p. 10, 19] ἴσον γὰρ αὐτῷ ἐπορίσαμεν τὸν τοῦ ΔΖ πρὸς ΖΕ.

Ad prop. VI.

10

- 33. O ἄρα τοῦ ΔE πρὸς EZ p. 12, 5] ὁ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ ἐστιν ὁ τοῦ $\Delta \Gamma$ πρὸς ΓB .
- 34. Λόγος ἄρα τοῦ ΔZ πρὸς ἐκάτερον p. 12, 8—9] δ γὰρ αὐτὸς αὐτῷ πεπόρισται δ τοῦ ΔZ πρὸς ἑκάτερον τῶν $\Delta E, EZ$.

Ad prop. VII.

- 35. Λόγος ἄρα καί p. 12, 24] διὰ τοῦ 5΄ τῶν Δεδομένων.
- 36. Δοθὲν ἄρα καὶ ἐκάτερον p. 14, 1] διὰ τοῦ β΄ τῶν αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ μέγεθός τι τὸ AB δοθὲν λόγον 20 ἔχει πρὸς ἐκάτερον τῶν $A\Gamma$, ΓB ὡς πρὸς ἄλλα τινὰ ἄρα καὶ ἑκάτερον ἐκείνων ὡς ἄλλο τι δέδοται.

^{29.} PVat. σ_QS. 30. PVat. Mon. 31. l². 32. PlVat. Mon. _Q. 33. PlVat. vλ. 34. PlVat. _Q. 35. l². 36. l²λ.

^{4.} $\pi \varrho \delta_S$] δ $\pi \varrho \delta_S$ Vat. 21. $A\Gamma$] AB codd. $\delta \delta_S$] comp. l^2 . 22. $\tilde{\alpha}\varrho \alpha$] fort. del. $\delta \delta_S$] $\pi \varrho \delta_S$ l^2 .

Ad prop. VIII.

- 37. Οι τῷ αὐτῷ οι αὐτοι και ἀλλήλοις είσιν οι αὐτοί.
- 38. Πάλιν, ἐπεί p. 14, 12] ἐπεί γὰο δέδοται ὁ τοῦ Γ ποὸς τὸ Β λόγος, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τοῦ Β ποὸς τὸ Γ 5 λόγος.
- 39. Δι' ἴσου ἄρα p. 14, 18] δι' ἴσου λόγος ἐστίν: ~ ἐν συνεχεῖ ἀναλογία πλειόνων ὅντων καὶ ἄλλων ἴσων τὸ πλῆθος, ὅταν ὡς τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον ἐν τοῖς πρώτοις μεγέθεσιν, οὕτως τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον 10 ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσιν.

Ad prop. IX.

40. 'Ως έχ περιουσίας έχων τὸ αὐτὸ δεικνύμενον, ἢν ὁ λόγος ὁ τῶν προτεθέντων πρὸς τὰ τυχόντα μεγέθη ὁ αὐτὸς ἦ, ὅτι καὶ τὰ τυχόντα λόγον ἕξει δεδο-15 μένον, παρῆκεν ἐπὶ τούτου γυμνάσαι τὸ πρόβλημα.

Ad prop. X.

- 41. P. 16, 18 Ένταῦθα συνεπεράνθη τὸ πρῶτον μέρος τῆς προτάσεως.
- 42. Ένταῦθα ἄρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς προ20 τάσεως. τὸ δεύτερον μέρος τῆς προτάσεως πάλιν ὑποδιαιρεῖται. τὸ οὖν πρῶτον μέρος τῆς ὑποδιαιρέσεως συνεπεράνθη ἐνταῦθα.

^{37.} PlVat.Mon. φλc. 38. PlVat. vc. 39. PlVat. v φλc. 40. PlVat. v Mon. λφ. 41, 42. l²λ.

^{2.} oi (alt.)] om. Vat. Mon. ϱ c. &llúlois] -w ϱ . 8. $\pi\varrho\tilde{\omega}\tau o\nu$] $\bar{\alpha}$ ll. $\tau \delta$ (tert.)] om. codd. 12. én] $\gamma d\varrho$ Mon. Exw?] Exov Vat. Mon., Exerv ϱ . 13. $\eta \nu$] η codd. $\pi\varrho\sigma\sigma$ $\tau \varepsilon \vartheta \dot{\varepsilon} \nu \tau \omega \nu$ codd. 14. $\eta \dot{\gamma}$] η codd.

- 43. Καὶ τὸ συναμφότερον p. 16, 24] τουτέστι καὶ συνθέντι δοθέντι μεζόν έστιν ἢ ἐν λόγφ.
- 44. Έστω μέγεθος τὸ $\bar{\iota}$ καὶ ἕτερον $\bar{\kappa\gamma}$, δοθέντα δὲ ἕστω τὰ $\bar{\gamma}$ καὶ συναμφότερα τὰ $\bar{\lambda\gamma}$ τὴν $\bar{\iota}$ τοῖς δοθεῖσι

γων, ως καὶ ἐν τοῖς ὅροις εἰρηται.
45. Τοῦτο τὸ σχόλιόν ἐστι τοῦ τ θεωρήματος, ὅπου 10

45. Τοῦτο τὸ σχόλιόν έστι τοῦ τ θεωρήματος, ὅπου 10 σημεῖον τόδε F.

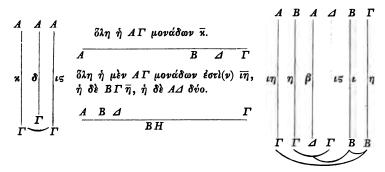
οἶον μέγεθος τὸ AB καθ' ὑπόθεσιν $\overline{x\gamma}$ μεγέθους τοῦ $B\Gamma$ ὄντος καθ' ὑπόθεσιν $\overline{\iota}$ δοθέντι μεἴζον ἔστω ἢ ἐν λόγω. καὶ ἔστω δοθὲν τὸ $A\Delta$ ὂν $\overline{\gamma}$. ἐὰν οὖν ἀπὸ τοῦ AB τοῦ $\overline{x\gamma}$ ἀφέλω τὸ δοθὲν τὸ $A\Delta$ τὰ $\overline{\gamma}$, 15 τὸ λοιπὸν τὸ ΔB τὰ \overline{x} πρὸς τὸ $B\Gamma$ τὰ $\overline{\iota}$ λόγον ἔχει δεδομένον διὰ τὸ ἐν τοῖς ὅροις εἰρημένον τῷ γὰρ δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγω. τοῦτο δηλοῖ καὶ δείκνυσι λοιπόν, ὅτι καὶ ὅλον τὸ $A\Gamma$ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ $B\Gamma$ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω.

άλλα δη συναμφότερον το ΑΓ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ΓΒ

^{43.} PlVat. Mon. λ. 44. PlMon.; coniunctum cum nr. 43 Vat. ρλ (corruptum). Fig. om. P. 45. PlVat. ν Mon. Ambr. σ ρ c S (Ambr. σ inde a τὸ δὴ δοθέν p. 270, 2, cS inde ab ἀλλὰ δὴ συναμφότερον p. 270, 1). hoc schol. PlVat. c hab. ad finem libri.

^{4.} $\[\tilde{\epsilon}\sigma\tau\omega \] \] \tilde{\omega}_S \ Pl \lambda$ $\tau \eta \nu \] fort. <math>\tau \tilde{\omega}\nu$. 5. $\overline{\gamma \delta} \[\tilde{\epsilon}\sigma\tau\nu \] fort. <math>\overline{\gamma} \]$ $\mu\epsilon i \[\tilde{\epsilon}\sigma\nu\alpha \] \[\tilde{\epsilon}\sigma\tau\omega \]$ 6. $\[\tilde{\alpha}\sigma\alpha\iota\varrho\epsilon\delta\epsilon i \] \[\tilde{\epsilon}\varrho \]$ $\[\tilde{\epsilon}\sigma\nu\alpha \]$ fort. $\[\tilde{\alpha}\tau\delta \]$ 7. $\[\tau \tilde{\omega}\nu \]$ (alt.)] $\[\tau \eta \nu \]$ 1. 8. $\[\overline{\gamma}\overline{\alpha} \]$ scr. $\[\overline{\lambda}\gamma \]$ 9. $\[\kappa\epsilon i \]$ om. $\[\lambda \]$ 10. $\[\tau \tilde{\epsilon}\sigma\tilde{\nu}\tau\delta \]$ $\[-11. \]$ $\[\tau \delta\delta\epsilon \]$ Pl, om. cett., $\[\sigma\chi\delta\iota\iota\sigma\nu \]$ vMon. $\[\varrho \]$ 12. $\[\sigma \tilde{\epsilon}\sigma\nu \]$ 3 $\[\mu\epsilon i \]$ om. $\[N\sigma \]$ om. $\[N\sigma \]$ om. Mon. lac. 3 litt. relicta. 17. $\[\tau \tilde{\alpha} \]$ $\[\tau \delta \]$ Pl. 19. $\[\pi\varrho\delta\varsigma \]$ $\[\tau \delta\]$ om. Mon. 20. $\[\lambda \delta\gamma\varphi \]$ seq. spatium 4. lin. in P; nihil deest. hinc reliquam partem scholii om. vMon. $\[\varrho \]$

δοθέντι μεζον έστω ἢ έν λόγφ. τὸ δὴ δοθὲν ἤτοι ἴσον έστὶ τῷ AB ἢ ἔλαττον ἢ μεζον. έὰν μὲν οὖν τὸ δοθὲν ἴσον ἢ τῷ AB, ὅντος καθ' ὑπόθεσιν τοῦ $A\Gamma$ οἶον $\overline{\eta}$, τοῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ $B\Gamma$ ὅντος $\overline{\delta}$, ἐὰν ἀπὸ 5 τοῦ $A\Gamma$ τοῦ $\overline{\eta}$ ἀφέλω τὸ δοθὲν τὸ AB οἶον $\overline{\delta}$, τὸ λοιπὸν τὸ $B\Gamma$ τὰ $\overline{\delta}$ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ $B\Gamma$ τὰ $\overline{\delta}$ λόγον

ἔχει δεδομένον διὰ τὸ ἐν τοῖς ὅροις εἰρημένον. ὁμοίως καὶ δείκνυσι, καὶ ὅτι λοιπὸν τὸ ΑΒ. ἐὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ ΑΓ ἀφέλω τὸ ΒΓ, τὸ λοιπόν ἐστι τὸ ΑΒ. δείκ-10 νυσιν οὖν, ὅτι καὶ λοιπὸν τὸ ΑΒ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΓΒ δοθέντι μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγφ. μετὰ γὰρ τὸ ἀφαιρεθῆναι καὶ αὐτοῦ τὸ ΑΔ δοθέν, τὸ λοιπὸν τὸ

Fig. om. lAmbr.S.

^{1.} $\ell \sigma \tau \omega$] $\ell \sigma \tau \omega$ c S. 3. AB] mut. in $A\Gamma$ S. 4. of or $\overline{\eta}$] or A mbr., or or σ (superscr.) m. 1). $\tau \sigma \tilde{v}$ $\delta \epsilon \to 5$. $\overline{\delta}$] $\tau \sigma \tilde{v}$ $\delta \epsilon$ $B\Gamma$, $\overline{\delta}$, $\tau \sigma \tilde{v}$ $\delta \epsilon$ AB $\overline{\eta}$, $\pi \omega l$ $d \varphi \epsilon l \omega$ loinov $\tau \sigma \tilde{v}$ $A\Gamma$ $\tilde{\eta} \tau \sigma \iota$ $\tau \sigma \tilde{v}$ $\tau \delta \delta \sigma \tilde{v}$ $\tau \delta AB$ $\tilde{\eta} \tau \sigma \iota$ $\tau \tilde{u}$ $\Delta \sigma \tilde{v}$ $\Delta \sigma \tilde{v$

ΔΒ πρός τὸ ΒΓ λόγον ἔχει δεδομένον. πάλιν συναμφότερον τὸ ΑΓ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ΓΒ δοθέντι μεῖζον έστω ἢ ἐν λόγω, καὶ έστω τὸ δοθὲν έλασσον τοῦ ΑΒ τὸ $A \Delta$ καὶ ἔστω τὸ $\bar{\beta}$. ἐὰν οὖν ὄντος καθ' ὑπόθεσιν τοῦ $A\Gamma$ οἶον $\overline{\iota\eta}$, τοῦ δὲ $B\Gamma$ ὄντος $\overline{\eta}$, ἐὰν ἀπὸ τοῦ 5 $A\Gamma$ τῶν $\overline{\imath\eta}$ ἀφέλω τὸ $A\Delta$ τὰ \overline{eta} , τὸ λοιπὸν τὸ $\Delta\Gamma$ τὰ τς πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΓΒ τὰ η λόγον ἔχει δεδομένον διὰ τὸ ἐν τοῖς ὅροις εἰρημένον. ὁμοίως καὶ δείκνυσι λοιπόν, ὅτι καὶ λοιπὸν τὸ ΑΒ τὰ τ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΓB τὰ $\overline{\eta}$ λόγον ἔγει δεδομένον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ 10 λοιπὸν τὸ AB τὰ $\bar{\iota}$ τοῦ αὐτοῦ τοῦ $B\Gamma$ τῶν $\bar{\eta}$ δοθέντι μεζζόν έστιν ἢ ἐν λόγφ· ἐὰν γὰο ἀφέλω καὶ ἀπὸ τοῦ AB $\tau \tilde{\omega} \nu \ \overline{\iota} \ \tau \delta \ A \Delta \ \delta o \vartheta \dot{\epsilon} \nu \ \tau \dot{\alpha} \ \overline{\beta}, \ \tau \delta \ \lambda o \iota \pi \delta \nu \ \tau \delta \ \Delta B \ \tau \dot{\alpha} \ \overline{\eta}$ πρὸς τὸ $B\Gamma$ τὰ $\bar{\eta}$ λόγον ἔγει δοθέντα· τὸν γὰρ ἴσον. πάλιν συναμφότερον τὸ ΑΓ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ΓΒ δοθέντι μεῖζον 15 ἔστω ἢ ἐν λόγω· καὶ ἔστω τὸ δοθὲν μεῖζον τοῦ AB τὸ AEκαὶ ἔστω $\overline{\imath \delta}$. ἐὰν οὖν ὄντος καθ' ὑπόθεσιν τοῦ $A\Gamma$ οίον $\overline{i\eta}$, τοῦ δὲ $B\Gamma$ οίον $\overline{\eta}$, έὰν ἀπὸ τοῦ $A\Gamma$ τοῦ $\overline{i\eta}$ ἀφέλω τὸ ΑΕ τὰ ιδ, τὸ λοιπὸν τὸ ΕΓ τὰ δ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΓB τὰ $\bar{\eta}$ λόγον ἔχει δεδομένον διὰ τὸ ἐν τοῖς 20

^{1.} $\lambda \delta \gamma o \nu$ Exel dedoméron] dodérna lógor Exel Ambr. 2. dodérni] om. c. 4. $\tau \delta$ $\bar{\beta}$] $\tau \delta$ $A \Delta$, ν Ambr. 5. $\bar{\iota} \bar{\eta}$] $\bar{\iota} \delta$ Ambr. (item lin. 6), $\bar{\eta}$ c. 6. $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\bar{\eta} \tau o \iota$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ Ambr. $\bar{\omega} \varphi \hat{\epsilon} \lambda \omega \mu e \nu$ Ambr. $\tau \hat{\omega}$] $\bar{\eta} \tau o \iota$ $\tau \hat{\omega}$ Ambr., $\bar{\nu} \sigma$ Ambr., $\bar{\nu} \sigma$ Ambr., $\bar{\nu} \sigma$ Ambr., $\bar{\nu} \sigma$ 7. $\lambda \delta \gamma o \nu$] $\bar{\delta} \lambda o \nu$ P. 9. $\bar{\iota}$] $\bar{\iota} \bar{\omega}$ Ambr., $\bar{\sigma}$, item lin. 11, 13. 10. $\bar{\eta}$] $\bar{\delta}$ Ambr., $\bar{\sigma} \sigma$; item lin. 11. 13. $\tau \delta$ $A \Delta$ dodé $\bar{\nu} \nu$] dodèr $\bar{\nu} \sigma$ $A \Delta$ Ambr. $\bar{\sigma} \sigma$; item lin. 11. 13. $\bar{\tau} \sigma$ $\bar{\sigma} \sigma$ item lin. 14. 14. $\bar{\tau} \sigma \nu$] $\bar{\tau} \sigma$ l. $\bar{\tau} \sigma$ $\bar{\tau} \sigma$

δροις εἰρημένον. ὁμοίως καὶ διὰ τούτου δείκνυσιν, δτι καὶ λοιπὸν τὸ AB μετὰ τοῦ BE· τὸ γὰρ BE ἐστιν, πρὸς ὅ τὸ ἔτερον τὸ $B\Gamma$ λόγον ἔχει δεδομένον· δοθέν ἐστιν· ὅλον γὰρ τὸ AE δοθέν ἐστιν.

- 5 46. Λοιποῦ ἄρα τοῦ ΔΒ p. 18, 4—5] τοῦτο τὸ σχόλιον τοῦ ι' θεωρήματος, ὅπου σημεῖον τόδε P. πῶς λέγει λοιποῦ τοῦ ΔΒ πρὸς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς; ἐπεὶ γὰρ τοῦ ΔΓ πρὸς τὸ ΓΒ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἔσται τοῦ ΔΓ καὶ πρὸς τὸ ΔΒ λόγος δοθείς διὰ τὸ ε΄, ῶστε 10 καὶ ἐκατέρου τῶν ΔΒ, ΒΓ πρὸς τὸ ΔΓ λόγος ἐστὶ δοθείς καὶ διὰ τὸ η΄ καὶ τοῦ ΔΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς.
- 47. Το ΓΑ ἄρα τοῦ ΓΒ p. 18, 7] ἐπεὶ γὰρ τοῦ ΓΔ λόγος ἀπεδείχθη δοθεὶς πρὸς τὸ ΓΒ, προσκείσθω 15 πάλιν τὸ ἀπ' ἀρχῆς δοθὲν τὸ ΑΔ' ὅλον ἄρα τὸ ΓΑ δοθέντι μεῖζόν ἐστι τοῦ ΓΒ ἢ ἐν λόγφ.
- 48. Το δη δοθέν p. 18, 15] ἐὰν γὰρ ἴσον ὑπάρχη τὸ δοθὲν τῷ ΑΒ, τὸ λοιπὸν τὸ ΒΓ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸ ΒΓ πάλιν λόγον ἔχει δεδομένον. δύναμαι γὰρ αὐτῷ 20 ἴσον πορίσασθαι τῷ ἴσω λόγω, ὡς ἐν τοῖς ὅροις.
 - 49. Λόγος ἄρα λοιποῦ p. 18, 22] δέδοται γὰρ τὸ $E\Gamma$ διὰ τὸ δ΄ θεώρημα. καὶ ἐπεὶ δέδοται ἑκάτερον

^{46.} Pl Vat. vρc (ad finem libri Pl Vat. c, post schol. nr. 19 Pl). 47. λ. 48. Pl Vat. v Mon. ρλ. 49. Vat. Mon. Ambr. ρε.

τῶν $A\Gamma$, AE, καὶ ὁ πρὸς ἄλληλα λόγος αὐτῶν δέδοται διὰ τὸ α΄ ὥστε καὶ τοῦ $A\Gamma$ πρὸς ΓE ἀλλὰ τοῦ $A\Gamma$ πρὸς ΓB . καὶ τοῦ $B\Gamma$ ἄρα πρὸς ΓE .

- 50. Μετὰ τοῦ έξῆς p. 20, 2] τουτέστι μετὰ τοῦ BE, πρὸς δ τὸ $B\Gamma$ λόγον ἔχει δοθέντα.
 - 51. Πρός δ τὸ ΒΓ, τουτέστι πρός τὸ ΒΕ.
- 52. Τὸ γὰΟ ΒΓ πρὸς τὸ ΒΕ λόγον ἔχει δοθέντατὸ οὖν AΒ μετὰ τοῦ BΕ δοθέν ἔστιν, ὅλον τὸ AΕ

Ad prop. XI.

53. Έστι δὲ καὶ ὅλου τοῦ $A\Gamma$ p. 20, 20] διὰ τὸ ιβ΄ 10 τοῦ ε΄ ὡς ἕν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἕν τῶν ἑπομένων, οὕτως ἄπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἄπαντα τὰ ἐπόμενα. ἡγούμενα γάρ εἰσι τό τε $\Gamma \Delta$ καὶ τὸ $A\Delta$, ἑπόμενα δὲ τό τε ΔB καὶ τὸ ΔE . ὡς γοῦν τὸ $A\Delta$ πρὸς τὸ ΔE , οὕτως ὅλον τὸ $A\Gamma$ πρὸς ὅλον τὸ EB. ὅλον γὰρ τὸ 15 $A\Gamma$ τὰ δύο εἰσὶν ἡγούμενα τό τε ΔA καὶ τὸ $\Gamma \Delta$, καὶ ὅλον τὸ EB τὰ δύο εἰσὶν ἑπόμενα τότε $E\Delta$ καὶ τὸ ΔB .

54. Έπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ ΑΔ πρὸς ΔΕ, οὕτως ὁ ΓΔ πρὸς ΔΒ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ΑΔ πρὸς ΔΓ, οὕτως ΕΔ πρὸς ΔΒ, καὶ συνθέντι ὡς ΑΓ πρὸς ΓΔ, οὕτως 20. ΕΒ πρὸς ΔΒ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ΑΓ πρὸς ΕΒ, οὕτως ΓΔ πρὸς ΔΒ, δέδοται δὲ ὁ τοῦ ΓΔ πρὸς ΔΒ λόγος, δέδοται ἄρα καὶ ὁ τοῦ ΑΓ πρὸς ΕΒ λόγος. μᾶλλον συντομώτερον ἐστιν οὕτως εἰπεῖν ὡς ὲν τῶν ἡγουμέ-

 ^{50.} PlVat. ρ.
 51. PVat. ρ.
 52. PlVat. ν ρλ.
 53. l².
 54. PlVat. ν Mon. ρλ.

^{2.} ἄστε] ή τε c. 5. ΒΓ] ΒΑ codd. 8. τό (utrumque)] τά ΡΙλ. ΑΕ] ε ΡΙ Vat. ρλ. 18. οῦτω ΡΙ Vat.λ. 19. δ] om. Vat. Mon. 19. δς] om. Vat. 23. ἄρα καὶ δ] om. lac. relicta. 24. συντομότερόν Mon. οῦτως] τό Mon. ρ.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

νων πρὸς ξυ τῶν ἐπομένων, τουτέστιν ὡς ἡ $\Gamma \Delta$ πρὸς ΔB , οὕτως ἄπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἄπαντα τὰ ἑπόμενα, ἡ $\Delta \Gamma$ πρὸς EB.

55. Τοῦτο τὸ σχόλιον τοῦ ια΄ θεωρήματος, ὅπου το σημεῖόν ἐστι τόδε ⊙. ὅσπερ λέγομεν τὰ το τῶν δ μείζονα ἢ διπλάσια μονάδι, οὕτω λέγομεν καὶ τὸ μεῖζον ἢ ἐν λόγω δοθέντι· οἶον τοῦ ΔΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγον ἔχοντος δεδομένον, ἐὰν ἢ τὸ ΑΔ δεδομένον, τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ μεῖζόν ἐστιν ἢ ἐν λόγω τοῦ γὰρ ΔΒ 10 πρὸς τὸ ΒΓ λόγον ἔχοντος δεδομένον καὶ τοῦ ΑΔ δεδομένου ὑπάρχοντος, δεδομένον καὶ ἡπτὸν δυ καὶ ἄλογον, οὐκ ἄρα καὶ ὅλον τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγον ἔχει· ὅτι γὰρ ἄλογόν ἐστι τὸ ΑΔ, οὐ δύναται τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΓ λόγον ἔχειν. διὸ μεῖζόν ἐστι τὸ ΑΒ τοῦ 15 ΔΒ τοῦ λόγον ἔχοντος πρὸς τὸ ΒΓ δεδομένον τῷ ΑΔ δεδομένω. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τὰ ζ τῶν δ ἐλάσσονα λέγομεν ἢ διπλάσια μονάδι, οὕτω λέγομεν καὶ τὸ ἔλασσον ἢ ἐν λόγω δοθέντι.

56. Ὁ αὐτὸς αὐτῷ γεγονέτω ${
m p.}~22, 6-7]$ σχόλιον εἰς 20 τὸ ια΄ θεώρημα ${}^{\backprime}$. ἐν τῷ ια΄ θεωρήματι λαβὼν τὸ

^{55.} PlVat.vAmbr.ec (PlVat.c ad finem libri post schol. nr. 45). 56. PlVat.ec (ad finem libri post schol. nr. 46).

^{1.} πρός] ὡς l. 4. τοῦτο — 5. ⊙] om. Ambr. 4. τοῦτο τό] om. Vat. 5. ἐστι] om. Vat. $\overline{\vartheta}$] 9 Ambr. τῶν] τόν Pl. $\overline{\vartheta}$] 5 Ambr. 6. ἢ] om. Pl Vat., εἰσιν ἢ Ambr., ἡσαν ρ. οῦτω] ὄντος ρ. λέγωμεν ρ. 8. 10. δεδομένον] Ambr., om cett. 11. δεδομένον — 13. ἔχει] om. Ambr. lac. relicta et add. λείπει. 11. παί (pr.)] om. ρ. 13. ἔχειν Pl Vat. ρ. 16. ὁμοίως] — 18. δοθέντι] om. Vat. Ambr. c. 16. τά] τό l. τῶν] τόν Pl. 19. σχόλιον τοῦ ιὰ θεωρήματος Vat., om. c. 20. ια'] ιβ' c.

ΑΒ μέγεθος συναμφοτέρου τοῦ ΑΓ δοθέντι μεῖζον ἢ έν λόγφ καὶ ἀφελὼν τὸ δοθὲν μέγεθος τὸ ΑΕ καὶ βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι τὸ αὐτὸ τὸ ΑΒ καὶ τοῦ ΒΓ δοθέντι μεῖζόν έστιν ἢ ἐν λόγω, λέγει γεγονέτω γὰρ

A E \triangle B Γ Z

ώς τὸ ΑΓ πρὸς τὸ ΕΒ, οὕτως τὸ ΑΔ πρὸς τὸ ΔΕ. δ ἐὰν οὖν βουλώμεθα ποιῆσαι ὡς τὸ ΑΓ πρὸς τὸ ΕΒ, οὕτως τὸ ΑΔ πρὸς τὸ ΔΕ, κατασκευάσαντες ποιήσομεν οὕτως ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΑΓ ἐπὶ τὸ Ζ, καὶ κείσθω τῆ ΑΕ ἴση ἡ ΓΖ, καὶ γεγονέτω ὡς ἡ ΖΒ πρὸς τὴν ΒΕ, οὕτως ἡ ἴση τῆ ΖΓ, τουτέστιν ἡ ΑΕ, 10 πρὸς τὴν ΒΕ, οὕτως τὴν ΑΕ πρὸς ἄλλην τινά, πρὸς ἐλάσσονα τῆς ΒΕ ποιήσομεν γεγονέτω οὖν πρὸς τὴν ΕΔ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΖΒ πρὸς τὴν ΒΕ, οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς τὴν ΒΕ, οὕτως ἡ ΑΕ πρὸς ΕΔ, συνθέντι ἐστίν, ὡς ἡ ΖΕ πρὸς ΕΒ, 15 οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς ΔΕ. ἴση δὲ ἡ ΖΕ τῆ ΑΓ διὰ τὸ τῆ ΑΕ ἴσην εἰναι τὴν ΓΖ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς ΕΒ, οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς ΔΕ.

57. Σχόλιον. ὡς συναμφότερον τὸ AE, $B\Gamma$ πρὸς $A\Gamma$, οὕτως τὸ AE πρὸς $A\Delta$. καὶ ἀνάπαλιν καὶ ὡς 20 τὸ $A\Gamma$ πρὸς συναμφότερον AE, $B\Gamma$, οὕτως τὸ ΔA πρὸς AE καὶ ἀναστρέψαντι ὡς τὸ $A\Gamma$ πρὸς EB, οὕτως τὸ $A\Delta$ πρὸς ΔE δοθείς.

Fig. om. Pl.

57. v.

^{2.} ἀφέλω l. τὸ AE τὸ δοθὲν μέγεθος c. 7. τό (alt.)] om. l. 8. οῦτως] om. ϱ . 9. τῆ] τά P, τό l. ZB] B c. 10. $\mathring{\eta}$ (pr.)] om. l. 15. ἐστίν] ἔσται ϱ . 19. σχόλιον] comp. v.

58. "Εσται δή καὶ λοιποῦ τοῦ ΓΔ p. 22, 13] ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς τὸ ΑΓ πρὸς ΕΒ, οὕτως ἀφαιρεθὲν τὸ ΑΔ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ΔΕ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΓΔ πρὸς λοιπὸν τὸ ΔΒ ἐστιν ὡς τὸ ΑΓ πρὸς ΕΒ· δοθεὶς δὲ ὁ τοῦ ΑΓ πρὸς ΕΒ λόγος δοθεὶς ἄρα καὶ ὁ τοῦ ΓΔ πρὸς ΔΒ.

Ad prop. XII.

- 59. Ἐὰν ἢ τρία μεγέθη p. 22, 19] κᾶν ἢ δεδομένα κᾶν μή.
- 10 60. Καὶ λοιπὸν τὸ ΑΕ p. 24, 11] ἐὰν γὰρ ἀπὸ δεδομένου δεδομένον μέγεθος ἀφαιρεθῆ, τὸ λοιπὸν δεδομένον ἔσται.
- 61. Ἐὰν δὲ μείζον ἢ τὸ ΒΔ τοῦ ΔΓ, θέντες τῷ ΔΓ ἴσον ἀπὸ τοῦ ΒΔ καὶ τὰ αὐτὰ ποιήσαντες δείξο-15 μεν τὸ ΓΔ τοῦ ΔΒ δοθέντι μεῖζον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν τῇ προτάσει ἢ τὸ ἔτερον τοῦ ἐτέρου δοθέντι μεῖζόν ἐστιν.

Ad prop. XIII.

- 62. Λοιποῦ ἄρα τοῦ ΔZ p. 24, 25-26, 1] ώς έν 20 τοῖς ὅροις σύγκειται γὰρ δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγω.
 - 63. Καὶ λοιποῦ τοῦ HB p. 26, 5] ἐὰν γὰρ ἢ ὡς ὅλον πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφαιρεθὲν πρὸς ἀφαιρεθέν, καὶ λοιπὸν πρὸς λοιπὸν ἔσται ὡς ὅλον πρὸς ὅλον.

 ^{58.} PlVat.vMon.c.
 59. PlVat.λ.
 60. PVat.φc.
 61. PlVat.φc.
 62. PlVat.σφ.
 63. PlVat.φc.

^{3.} AΔ — τό (pr.)] om. l. 13. τοῦ] τό l. θέντες] δοθέντος Vat. Mon. c, ἀφελόντες Ambr. 16. προτάσει] πρώτη Mon. c. 20. σύγκειται] fort. κεῖται.

Ad prop. XIV.

- 64. P. 26, 17] καν τε ἴσα η τὰ AE, ΓZ καν τε ανισα.
- 65. Λόγος ἄρα τοῦ ΕΛ p. 26, 21—22] τῶν γὰρ δεδομένων μεγεθῶν ὁ λόγος πρὸς ἄλληλα δέδοται.
- 66. Λόγος ἄρα καὶ τοῦ HB p. 28, 6—7] διὰ τὸ ιβ΄ τοῦ ε΄ καὶ διὰ τὸ ἀντιστρόφιον τοῦ ὅρου. ἐπεὶ δέδοται δ τοῦ AB πρὸς $\Gamma \Delta$ λόγος καί ἐστιν ὁ αὐτὸς ὁ τοῦ HA πρὸς $Z\Gamma$, δέδοται καὶ οὕτως ὁ τοῦ HB πρὸς $Z\Delta$.
- 67. Έὰν δὲ ποιήσωμεν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ $\Gamma \triangle$, 10 οὕτως τὸ AE πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ Γ ὡς ἐπὶ τὸ Z, εὑρεθήσεται τὸ $Z \triangle$ τοῦ EB δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγω.

Ad prop. XV.

68. Τοῦτο ἀντιστρόφιόν πως τοῦ πρὸ αὐτοῦ. δείξας γάρ, ὅτι ἐὰν προστεθῆ δεδομένα μεγέθη τοῖς δεδο- 15 μένον ἔχουσι λόγον, νῦν καὶ ἀφαιρῶν τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν δείκνυσι τὸ αὐτό.

Ad prop. XVI.

69. Καὶ λοιποῦ τοῦ HB p. 30, 23—24] καὶ δῆλον, ὅτι καὶ λοιποῦ τοῦ HB πρὸς λοιπὸν τὸ $E\Delta$ λόγος 20 ἐστὶ δοθεὶς διὰ τὸ ιθ΄ τοῦ ε΄ τῶν στοιχείων.

^{64.} l. 65. PlVat.ę; praem. διὰ τδ α' c. 66. v. 67. PlVat.vMon.σε. 68. PlVat.vMon.Ambr.εc. 69. PlVat.ε.

^{5.} πρός] ὁ πρός l. 11. τό (alt.)] τοῦ lσ. ως] comp. Vat., πρός ρ. 14. ἀντιστρόφιόν] ἀ. ἐστι Ambr. πως] που ρ. 19. παί] ως ρ. 20. HB] BE ρ.

Ad prop. XX.

- 70. 'Αντιστρόφιον τοῦ ιε'.
- 71. Καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ΑΕ p. 38, 21] ἐπεὶ γάρ ἐστιν, ὡς ΑΕ πρὸς ΓΖ, οὕτως ΑΗ πρὸς ΓΔ, δῆλον, 5 ὅτι καὶ λοιποῦ τοῦ ΕΗ πρὸς λοιπὸν τὸ ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθεὶς διὰ τὸ ιθ΄ τοῦ ε΄ τῶν στοιχείων, καὶ ἐν ἄπασι τοῖς τοιούτοις διὰ τὸ σχόλιον μάλιστα τοῦ ι΄ θεωρήματος, ὅπου σημεῖον τόδε Ρ.

Ad prop. XXIII.

- 10 72. "Εσται καὶ λοιποῦ τοῦ ΕΒ p. 42, 21] ἐὰν ἢ ὡς ὅλον πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφαιρεθὲν πρὸς ἀφαιρεθέν, καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ λοιπὸν ἔσται ὡς ὅλον πρὸς ὅλον.
- 73. P. 44, 5] διὰ μὲν τὸ ε΄ τούτου τοῦ $\Gamma \Delta$ καὶ 15 πρὸς τὸ ΓZ λόγος ἐστὶ δοθείς.
 - 74. P. 44, 6] συμπέρασμα σστε τοῦ $\Gamma \Delta$ πρὸς Εκαστον τῶν ΓZ , $Z\Delta$ λόγος δοθείς εστι δὲ τοῦ AB πρὸς ΓZ λόγος δοθείς καὶ τοῦ AB ἄρα πρὸς τὸ ΓZ λόγος ἐστὶ δοθεὶς καὶ πρὸς τὸ $Z\Delta$.
- 20 75. Ένστε πάντων ποὸς πάντα p. 44, 8] ώστε καὶ τοῦ ΑΒ ποὸς ΑΕ καὶ ΕΒ μέρη αὐτοῦ λόγος

 ^{70.} Plλ.
 71. PlVat. v Mon. ρc; inde a uerb. καὶ λοιποῦ λ.
 72. l² v σλ.
 73. l²λ.
 74. v.
 75. v.

^{2.} $\tau o \tilde{v}$] $\tau \tilde{\varphi}$ l. $\iota \epsilon'$] $\iota \delta'$ λ . 5. $\tilde{o} \tau \iota$] om. PlVat.vc, $\tilde{\epsilon} \sigma \tau \iota$ (comp.) ϱ . 8. $\tilde{o} \pi \sigma v - P$] om. v. P] om. ϱ . 10. $\tilde{\eta}$ $\tilde{\omega} \epsilon$] om. $l^2 \lambda$. 14. $\mu \dot{\epsilon} \nu$] suspectum. 18. $\tau \dot{o}$] $\tau \dot{o} \nu$ v.

δοθείς, καὶ πάλιν τοῦ AE πρὸς πάντα καί έστι τοῦ EB πρὸς πάντα.

76. Ἐπεὶ οὖν συνήγθη ὁ τοῦ ΓΖ πρὸς Ζ⊿ λόνος δοθείς, κεΐται δὲ καὶ τοῦ EB πρὸς $Z\Delta$ λόγος δοθείς, και τοῦ ΓΖ ἄρα πρὸς ΕΒ λόγος ἐστι δοθείς διὰ τὸ η'. 5 πάλιν έπεὶ ὁ τοῦ ΑΕ πρὸς ΕΒ λόγος έστὶ δοθείς, ὡς έδείχθη, κείται δε και ό του ΕΒ προς ΖΔ λόγος δοθείς, καὶ ὁ τοῦ ΑΕ ἄρα πρὸς ΖΔ λόγος ἐστὶ δοθείς διὰ τὸ η'. καὶ ἐπεὶ τὰ ΑΕ, ΕΒ πρὸς ἄλληλα λόγον έχει δεδομένον, και τὸ όλον τὸ ΑΒ πρὸς εκάτερον 10 τῶν ΑΕ, ΕΒ λόγον ἔχει δεδομένον διὰ τὸ 5'. δμοίως δε και το ΓΔ προς εκάτερον των ΓΖ, ΖΔ λόγον έχει δεδομένον. και έπει το ΑΒ προς το ΓΔ λόγον έχει δεδομένον, έχει δε και το ΓΔ προς εκάτερον των ΓΖ, ΖΔ λόγον δεδομένον, καὶ τὸ ΑΒ ἄρα πρὸς έκά- 15 τερον των ΓΖ, ΖΔ λόγον έχει δεδομένον διὰ τὸ η'. δμοίως δὲ καὶ τὸ <math>ΓΔ πρὸς ἐκάτερον τῶν AE, EBλόγον έχει δεδομένον. ώστε πάντα πρός πάντα λόγους ἔχει δεδομένους.

Ad prop. XXIV.

20

- 77. Ελλήφθω τῶν Δ , Z p. 44, 20] δύο δοθεισῶν εὐθειῶν μέσην ἀνάλογον προσευρεῖν.
- 78. Δοθὲν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Z p. 44, 22] ἐπεὶ γὰο ἐμάθομεν ἐν τοῖς ὅροις, ὅτι εὐθύγραμμα

^{76.} PlVat. v Mon. Ambr. $\varrho\lambda$. 77. P. 78. PlVat. v Mon. Ambr. $\varrho\lambda$.

^{1.} $\acute{e}\sigma\iota$] fort. $\acute{e}\iota$. 6. \acute{o}] om. Mon. Ambr. $\acute{o}s$] ϱ , sustulit lac. bombyc. Mon., om. cett. 7. $\acute{e}\delta\epsilon\iota\chi\partial\eta$] \acute{e} . $\gamma\acute{e}\varrho$ Ambr. 16. $\delta\iota\acute{e}$ — 18. $\delta\epsilon\delta\circ\mu\acute{e}\nu\circ\nu$] om. Vat. Mon. Ambr. 24. $\~{o}\tau\iota$] om. Mon., $\tau\acute{o}$ l.

σχήματα τῷ εἰδει δεδόσθαι λέγεται, ὧν αἶ τε γωνίαι δεδομέναι εἰσὶ κατὰ μίαν καὶ οἱ λόγοι τῶν πλευρῶν πρὸς ἀλλήλας δεδομένοι, ἐὰν ποιήσωμεν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον τὸ ΑΒΓΔ ἔχον ἴσην τῆ μὲν Δ τὴν ΑΒ, τῆ δὲ Ζ ἴσην τὴν ΒΓ, ἔχομεν τῶν μὲν γωνιῶν ἐκάστην δεδομένην διὰ τὸ ὀρθὴν εἶναι· πᾶσα γὰρ ὀρθὴ δέδοται· ὀρθὴ γὰρ ὀρθῆς οὐ διαφέρει. καὶ δῆλον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι τῶν πλευρῶν δεδομένοι εἰσίν· ὁ γὰρ τῆς ΑΒ πρὸς ΒΓ λόγος δέδοται, ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Δ 10 πρὸς Ζ λόγος δέδοται. καὶ διὰ τοῦτο δέδοται τὸ ὑπὸ τῶν Δ, Ζ.

79. Δοθείσα ἄρα ἐστὶν ἡ Ε p. 44, 24] εἰ γὰρ δέδοταί μοι τὸ τετράγωνον, ἐπεὶ καὶ τὸ ἴσον αὐτῷ παραλληλόγραμμον τὸ ΑΓ, δέδοται καὶ ἡ εὐθεῖα ἡ 15 ποιοῦσα αὐτό. καὶ ἄλλως ἐπεὶ ἴσαι εἰσὶν αί δ πλευραὶ τοῦ τετραγώνου, δῆλον, ὅτι δέδοται ἡ ποιοῦσα αὐτὸ εὐθεῖα Ἰσαι γὰρ αὐταὶ ἐπορίσθησαν ὅστε δέδοται ἡ Ε.

80. Καὶ τὸ ἀντιστρόφιον αὐτοῦ ἀληθές.

Ad prop. XXV.

20 81. Λέγω, ὅτι — σημεῖον p. 46, 17—18] δῆλον, ὅτι τῆ θέσει μόνον γὰρ τῆ θέσει δέδοται τὰ σημεῖα.

^{79.} PVat. vMon. Ambr. z q. 80. Vat. Mon. 81. PlVat. q.

Ad prop. XXVI.

82. Τὰ A, B δέδοται τῆ θέσει μόνον γὰ ϕ τῆ θέσει δέδοται τὰ σημεῖα.

Ad prop. XXVII.

83. Εί μεν γὰο τὸ Β σημεῖον ἢ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ὁ μεταπεσεῖται, οὐκ ἔσται τῷ μεγέθει δεδομένη ἡ εὐθεῖα εί δὲ μεταπεσεῖται ἢ ἄνω ἢ κάτω, οὐκ ἔσται τῷ θέσει δεδομένη.

Ad prop. XXX.

84. Παντός γάρ τριγώνου ή έκτὸς γωνία δυσί ταῖς 10 έντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση έστίν.

Ad prop. XXXI.

- 85. Έὰν εὐθεῖα τῆ θέσει δοθῆ, δέδοται καὶ τῷ μεγέθει ἐὰν τῷ μεγέθει, οὔπω καὶ τῆ θέσει δύναται γὰο μεταπίπτειν.
- 86. Θέσει ἄρα p. 52, 23] διὰ τοὺς ὅρους. κύκλος γὰρ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδόσθαι λέγεται, οδ δέδοται τὸ μὲν κέντρον τῆ θέσει, ἡ δὲ ἐκ τοῦ κέντρου τῷ μεγέθει.
- 87. Τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει κύκλος δεδόσθαι 20 λέγεται, οὖ δέδοται κτλ., ὡς ἐν τοῖς ὅροις.

^{82.} PlVat. Q1. 83. PlVat. v Mon. Ambr. Q1c. 84. Pz. 85. PlVat. Mon. z Q1S. 86. Plz. 87. Pls.

^{2.} τα] δήλον, ὅτι τα λ. μόνως λ. 6. ἔσται] ἔστι Vat. v ϱ , ἄρα Mon. Ambr. δεδομένη ἔσται Ambr. 7. ἔσται] ἔστι v Mon. ϱ , ἄρα Ambr. ἔσται δεδομένη Ambr. 13. δοθή] δειχθή ϱ . 14. οὕπω] om. Mon. S lacuna relicta.

Ad prop. XXXIII.

88. 'Αντιστρόφιον τοῦ λβ'.

Ad prop. XXXVII.

89. 'Ως δὲ ἡ ZΗ πρὸς τὴν ΗΕ p. 64, 9] κάν τε 5 οὖν αί ΖΕ, ΛΝ παράλληλοι ὧσι κάν τε μὴ ὧσι παράλληλοι, ἐὰν ἐπιζεύξωμεν

την ΕΝ, ἔσται ὡς ἡ ΖΗ πρὸς ΗΕ, οὕτως ἡ ΝΞ πρὸς ΞΕ, ὡς δὲ ἡ ΝΞ 10 πρὸς ΞΕ, οὕτως ἡ ΝΜ

πρός ΜΑ, ώστε ώς ή

ΖΗ πρὸς ΗΕ, οὕτως ἡ ΝΜ πρὸς ΜΛ.

Ad prop. XXXIX.

90. Δέδοται ἄρα p. 68, 19] ἐπεὶ οὖν δεδομέναι 15 εἰσὶν αἱ ΚΕ, ΕΖ, ὁ πρὸς ἀλλήλας λόγος αὐτῶν δέδοται διὰ τὸ α΄. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ΕΖ, ΖΚ λόγος δέδοται καὶ ἔτι ὁ τῶν ΖΚ, ΚΕ λόγος δέδοται πάλιν, ἐπεὶ αἱ ΚΕ, ΕΖ δεδομέναι εἰσὶ τῆ θέσει, τὸν αὐτὸν ἄρα ἀεὶ τόπον ἐπέχουσιν. καὶ διὰ τοῦτο 20 δέδοται ἡ ὑπὸ ΚΕΖ τῷ μεγέθει. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΕΖΚ δέδοται τῷ μεγέθει καὶ ἔτι ἡ ὑπὸ ΖΚΕ δέδοται τῷ μεγέθει.

^{88.} Vat. Mon. 89. Pl Vat. v Mon. zσελc. Fig. om. codd. 90. Pl Vat. v Mon. Ambr. zσελ.

^{4.} κἄν τε οὖν] ἐάν ν, κἀντεῦθεν l. 5. τε μὴ ὧσι] τεμνωσιν P. 7. ἔσται] ἄρα Mon., om. z. 11. $M\Lambda$] $MN\Lambda$. διὰ τὸ β΄ τοῦ ς ΄. z. ὡς] om. c. 14. οὖν] γάρ Ambr. 15. αἰ KE, EZ] τῷ μεγέθει z. 16. καί] om. l. τῶν] Pl, ὁ τῶν cett.; item lin. 17. 17. KE] $K\Lambda$ Mon. Ambr. ϱ . 19. ἄρα ἀεί] ἀεὶ ἔρα Ambr. ε πέχονσιν] ἔχονσιν Mon. Ambr. ϱ .

Ad prop. XL.

- 91. Δέδοται ἄρα τὸ ΔΖΕ τρίγωνον p. 70, 21] ἐπεὶ οὖν δέδοται ἑκατέρα τῶν ΔΕ, ΕΖ, δέδοται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλας αὐτῶν λόγος διὰ τὸ α΄. ὁμοίως καὶ ὁ τῶν ΕΖ, ΖΔ δέδοται λόγος καὶ ἔτι ὁ τῶν ΖΔ, ΔΕ δέ- 5 δοται λόγος. ἔστι δὲ καὶ ἑκάστη τῶν Δ, Ε, Ζ γωνιῶν δεδομένη τῷ μεγέθει. δέδοται ἄρα τὸ ΔΕΖ τρίγωνον τῷ εἴδει, ὡς ἐν τοῖς ὅροις.
- 92. Δέδοται ἄφα καὶ τὸ ΑΒΓ p. 70, 23] ἐπεὶ τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ τρίγωνα ἀνάλογον ἔχοντα τὰς πλευρὰς 10 ἐδείχθη, τῶν δὲ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου πλευρῶν ὁ λόγος ὁ πρὸς ἀλλήλας δέδοται, δέδονται δὲ αὐτοῦ αὶ γωνίαι τοαι γάρ εἰσι ταῖς τοῦ ΔΕΖ τριγώνου δέδοται ἄρα τῷ εἰδει, ὡς ἐν τοῖς ὅροις.

Ad prop. XLIII.

15

93. Θέσει ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΗΕ ἡμικύκλιον p. 76, 23] ἐπεὶ γὰρ κεῖται ἡ ΔΕ τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει δεδομένη, δῆλον, ὅτι, ἐὰν τμηθῆ δίχα ὁ κύκλος, ἔστι κέντρον τοῦ κύκλου ἡ ἡμίσεια, τουτέστιν ἡ ἐκ τοῦ κέντρου

^{91.} PlVat. vb Mon. Ambr. z o ę le. 92. z. 93. PlVat. vb (m. rec.) Mon. Ambr. z ę.

^{3.} οὖν — τῶν] γὰρ δεδομέναι εἰσὶν αἰ Ambr. τῶν] τήν l. 4. ὁμοίως] Pl, ὁμοίως δέ cett. 5. λόγος δέδοται Ambr. καί — 6. λόγος] οπ. z. 6. τῶν] τῶν πρός Ambr. 7. δεδομένη] - φ b. 11. ABF] om. z lac. relicta. 18. κέντρον ἔσται τοῦ κύκλον Ambr. κέντρον — 19. ἡμίσεια] καὶ τοῦ κύκλον ἡμίσεια b. κέντρον] ἡ ἐκ τοῦ κέντρον z. 19. ἡ ἡμίσεια, τοντέστιν] τὸ σημεῖον, καθ' δ τέμνεται δίχα ἡ \triangle E. ἡ δὲ ἡμίσει έπτοῦ κέντρον τοῦ κύκλον. καὶ δέδοται Ambr. τοντέστιν — κέντρον] τῆς δεδομένης καὶ γὰρ αὐτοῦ τὸ σημεῖον, καθ' δ ἡ διχοτομία καί z.

δέδοται τῆ θέσει καὶ τῷ μεγέθει, ὥστε καὶ ὁ κύκλος διὰ τὸν δρον. 1)

Ad prop. XLIV.

- 94. Μή ἔστω δή p. 80, 6] εί γὰο ὑποτεθείη ὀοθή, 5 εὐθὺς δέδοται τῷ εἴδει διὰ τὸ ποὸ αὐτοῦ.
- 95. Λόγος ἄρα τῆς ΒΑ p. 80, 11] διὰ τὸ ἀντίστροφον τοῦ ὅρου τῶν Δεδομένων διὰ τὸ μ΄. ἐπεὶ γάρ, ὧν αί γωνίαι δεδομέναι εἰσὶ καὶ οἱ λόγοι τῶν πλευρῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐκεῖνα δεδομένα εἰσὶν, καὶ τῶν 10 δεδομένων ἄρα τῷ εἴδει δεδομέναι εἰσὶ καὶ αί γωνίαι καὶ οἱ λόγοι τῶν πλευρῶν πρὸς ἀλλήλας.

Ad prop. XLV.

96. Καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ ΒΑ p. 82, 21] ὡς ἐν τῷ ς΄ τῶν στοιχείων (VI, 3)· ἐὰν τριγώνου ἡ γωνία δίχα 15 τμηθῆ, ἡ δὲ τέμνουσα αὐτὴν ἐπὶ τὴν βάσιν ἀχθῆ, τὰ τῆς βάσεως καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ δίχα τέτμηται ἡ ὑπὸ ΒΑΓ, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ, ἡ ΓΔ πρὸς ΔΒ· καὶ συνθέντι ὡς συναμφότερος ἡ ΓΑ, ΑΒ πρὸς ΑΒ, ἡ ΓΒ πρὸς ΒΔ· καὶ ἐναλλὰξ ὡς συναμφότερος ἡ ΓΑ, ΑΒ πρὸς 20 ΓΒ, ἡ ΑΒ πρὸς ΒΔ.

¹⁾ Hic in vz continuo add.: δέδοται τὸ κέντρον (καὶ τὸ κέντρον γὰρ αὐτοῦ δέδοται z) τῆ θέσει. εἰ γὰρ μή, μεταπιπτέτω (μεταπέσοι ἄν z) · διαφυλάττον (-οι z) τῆς ἡμισείας τῆς ΔΕ τῷ μεγέθει καὶ τὴν θέσιν οὐ φυλάττει. δέδοται ἄρα (pro τῷ μεγέθει — ἄρα z: τὸ μέγεθος καὶ τῆ θέσει οὕ · μεταπίπτει δέ · οὐδὲ γὰρ φυλάξει).

^{94.} PMon.S. 95. z. 96. Plσλ.

^{1.} ἄστε δέδοται Ambr. 17. ΔB] AB codd. 19. $B\Delta$] BA λ.

97. Καὶ ὡς συναμφότερος ἄρα ἡ ΒΑΓ p. 82, 23] ὡς γὰρ Εν τῶν ἡγουμένων πρὸς Εν τῶν ἑπομένων, οὕτως ἄπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἄπαντα τὰ ἐπόμενα.

Ad prop. XLVI.

98. Ἐὰν γὰο τοιγώνου γωνία δίχα τμηθῆ, τὰ τῆς 5 βάσεως τοῦ τοιγώνου τὸν αὐτὸν Εξει λόγον ταῖς τοῦ τοιγώνου πλευραῖς.

Ad prop. L.

- 99. Έστε καὶ τῆς AB p. 92, 6] ἐπεὶ γὰρ τῆς AB πρὸς τὴν $\Gamma \triangle$ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἔστι δὲ καὶ δ 10 τῆς $\Gamma \triangle$ πρὸς τὴν H λόγος δοθείς, δῆλον ἄρα, ὡς καὶ δ συγκείμενος ἐκ τῶν δύο δοθείντων λόγων δοθείς ἐστι λόγος ἢ καὶ διὰ τὸ η΄, δ καὶ βέλτιον.
- 100. 'Ως δὲ ἡ AB p. 92, 7] ὡς γὰρ ἡ α΄ πρὸς τὴν γ΄, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς α΄ εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς β΄ 15 τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένον.

Ad prop. LII.

101. Δέδοται ἄρα τὸ AZ p. 94, 14] πᾶν γὰρ τετράγωνον δοθέν έστι τῷ είδει διὰ τὸ καὶ τὰς γωνίας

^{97.} PlVat.cS. 98. Pzσ. 99. PlVat.vMon.Ambr.ρλc. 100. Plσ. 101. PlVat.vMon.Ambr.σρ. Lin. 18. $\pi \tilde{\alpha} \nu$ — p. 286, 4 έσων om. $\gamma \acute{\alpha} \rho$ lin. 18 et $\tau \ddot{\rho}$ είδει lin. 19, post έσων autem add. $\mu s \gamma \epsilon \tilde{\sigma} \tilde{\omega} \tilde{\nu}$ in PlVat. iterum, in c primum leg. ad finem libri post schol. nr. 55, ubi sequuntur haec: $\pi \alpha l \ \pi \acute{\alpha} l l \nu$, $\dot{\alpha} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\sigma} \dot{\nu}$ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν $\chi \omega \rho l \dot{\nu} \dot{\nu}$ περιέχηται δρθογώνιον, δοθέν έστι τὸ χωρίον διὰ τὸ $\pi \dot{\alpha} l \dot{\nu}$ τὰς $\chi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ δεδίσοθαι $\chi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ δεδίσον δρθαί $\chi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ λόγονς δὲ τῶν $\chi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ διὰ τὸ $\chi \dot{\nu} \dot{\nu} \dot{\nu}$ δεδίρημα.

^{5.} γάρ] om. z. τμηθη] hinc z haec habet: η δὲ τέμνουσα την γωνίαν εὐθεῖα τέμνη καὶ την βάσιν, τὰ τοῦ (sic) βάσεως τμήματα ἀνάλογόν ἐστι ταῖς λοιπαῖς τῷ τριγώνῳ (sic) πλευραῖς. 6. τοῦ (pr.)] om. codd. 9. της] Pl., ὁ της cett. 10. την] τό ν. 13. καί (alt.)] comp. Vat., κείμενον ρ. 15. γ΄] β΄ l. 18. Ante πᾶν add. σχόλιον. P. 19. καί] om. Ambr.

αὐτοῦ δεδόσθαι πᾶσαι γάρ εἰσιν ὀρθαί καὶ τοὺς λόγους δὲ τῶν πλευρῶν πᾶσαι γάρ εἰσιν ἴσαι καὶ γὰρ οὐ τῶν ἀνίσων μόνων ἐστὶ λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἴσων. καὶ ἐπεὶ ἔκκειται τὸ τετράγωνον ἀναγέγραπται ὁ γάρ δύναμαι αὐτῷ ἴσον πορίσασθαι καὶ διὰ τοῦτο δέδοται καὶ σιὰ τοῦτο ἀκάστη αὐτοῦ πλευρά.

Ad prop. LIII.

102. P. 96, 1] δεδομένα τῷ εἰδει καθ' ἐαυτὰ ἔκαστον.
103. Τῆς δὲ ΔΒ p. 96, 8] ὑπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὅροις ὁ εδομένα γάρ ἐστι τῷ εἰδει.

Ad prop. LIV.

- 104. Έδείχθη γὰο ἐν τῷ σχολίῳ τῷ ἐν τοῖς ποώτοις σχολίοις τοῦ ποό, ὅπου σημεῖόν ἐστι τόδε P, ὅτι, 15 ἐὰν α΄ ποὸς β΄ λόγον ἔχη δεδομένον, ἤ δὲ καὶ τὸ γ΄ δεδομένον, καὶ γένηται ὡς τὸ α΄ ποὸς τὸ β΄, οὕτως τὸ γ΄ ποὸς ἄλλο τι τὸ δ΄, οὐκέτι καὶ ἐναλλὰξ λόγον ἔξουσι δεδομένον, διόπεο καὶ ἐνταῦθα οὐκ ἐκ τοῦ ἐναλλὰξ εὖος τὸν λόγον αὐτῶν δεδομένον, ἀλλὰ ἄλλως, ὡς νῦν λέγει.
- 20 105. "Εστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΔ p. 96, 24] ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὡσιν, ὡς ἡ α΄ πρὸς τὴν γ΄, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένον.

^{102. 103.} PlVat. Mon. S. 104. PlVat. v Mon. Q. 105. Plv.

^{1.} Ante nal add. δεδόσθαι δέ Ambr. 2. δέ] om. Ambr. 3. μ όνων] μ όνον Vat. (comp.) Ambr. ϱ . δ λόγος v Mon. ϱ . 13. γ ά ϱ] om. Vat. ϱ . γ ά ϱ — 14. P] om. v. 14. τ οῦ $\pi \varrho$ ό] τ ης $\widehat{\Pi}$ (ὑποθέσεως?) l. 15. δεδομένον ἔχη Vat. ϱ . ἔχη] ἔχει Mon. $\mathring{\eta}$] $\mathring{\eta}$ ν Vat. ϱ . 17. π αί] π ϱ ός ϱ . λόγον] om. Mon. 19. ἀλλά] ἀλλ $\mathring{\iota}$ lσ. 22. δεντέ ϱ ας] ἴσης (comp.) P, β' σ.

106. Καὶ τῆς Γ Δ ἄρα p. 98, 1] σχόλιον. ἐδείχθη γάρ, ὅτι, ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν, ἡ δὲ α΄ πρὸς τὴν τρίτην λόγον ἔχη δεδομένον, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν λόγον ἔξει δεδομένον, ἐν τῷ κδ΄. ἢ καὶ οὕτως ἐπεὶ ὁ συγκείμενος λόγος δέδοται, καὶ ἐκάτερος τῶν 5 τιθέντων αὐτὸν λόγων δέδοται ἐκάτερος γὰρ ὁ αὐτός.

- 107. Καί έστιν δμοιον τὸ Α τῷ Β p. 98, 2] ἀντὶ τοῦ· καί εἰσι δεδομένα τῷ εἰδει τὰ Α, Β· καὶ γὰρ ὅμοια σχήματα εὐθύγραμμά έστιν, ὅσα τάς τε γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ἔχει κατὰ μίαν καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας 10 γωνίας πλευρὰς ἀνάλογον· ὥστε δεδομένα εἰσὶ τῷ εἰδει τὰ ὅμοια· τὰ οὖν ὅμοια καὶ τῷ εἰδει εἰσὶ δεδομένα, τὰ δὲ τῷ εἰδει δεδομένα οὐ πάντως ὅμοια.

Ad prop. LVII.

108. Ύστε και τῆς EA p. 102, 23] ἐπει γὰρ δύο 15 εἴδη τὰ EB, BA δεδομένα τῷ εἴδει πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει δεδομένον, και αι πλευραι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔξουσι δεδομένον.

109. Καί έστι τὸ πλάτος τοῦ παραβλήματος p. 104, 8—9] τὸ μὲν ἀληθῶς πλάτος τοῦ ΑΓΗΒ παραλληλο- 20 γράμμου έστιν ἡ ΑΘ πρὸς ὀρθὰς οὐσα τῆ ΑΒ΄ αὐτοῦ δὲ τούτου τοῦ ΑΓΗΒ παραβλήματος ὡς ἐπὶ τούτων τῶν

^{106. 107.} Plv σ . 108. PlVat. v Mon. $\sigma \varrho \lambda c$. 109. Pl Vat. v Mon. $\sigma \varrho$. (hab. fig. Theonis).

^{3.} $\[\tilde{\epsilon}_{NR} \] \[\tilde{\epsilon}_{NR} \] \[codd. \] 6. \ \tau \iota \vartheta \dot{\epsilon}_{\nu} \tau \omega \nu \] fort. \ \sigma \nu \tau \iota \vartheta \dot{\epsilon}_{\nu} \tau \omega \nu. \ \ \, \alpha \dot{\sigma} \tau \dot{\sigma} \nu \] om. \ \sigma \ lac. \ relicta. \ \delta \] om. \ Pv. \ \alpha \dot{\sigma} \tau \dot{\sigma}_{S} \] \alpha \dot{\sigma} \tau \dot{\sigma}_{S} \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ l\sigma. \ 9. \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ \dot{\epsilon}_{\sigma}_{\sigma} \tau \iota \nu \ \dot{\epsilon}_{\sigma} \tau \iota \nu \ \dot{\epsilon}_{\sigma}$

τεσσάρων εὐθειῶν τῶν AB, BH, $H\Gamma$, ΓA μήκους ὅντος τοῦ AB, πλάτος ἔσται τὸ $A\Gamma$ · ἐπὶ γὰρ τῶν προκειμένων τεσσάρων εὐθειῶν τὸ πλάτος ζητεῖ, οὐ τὸ ἀληθῶς τοῦ χωρίου πλάτος ἄλλη γάρ ἐστι παρὰ τὰς 5 τέσσαρας ὡς ἡ $A\Theta$.

Ad prop. LVIII.

- 110. Δοθείσα ἄρα ἐστὶν ἡ $E \Delta$ p. 104, 17 18] ἡμίσεια γάρ ἐστι τῆς $A \Delta$ δοθείσης ἡ $E \Delta$.
- 111. Δέδοται ἄρα καὶ τὸ EZ p. 104, 20] δμοιον 10 γάρ έστι τῷ $\Delta\Gamma$ δεδομένφ.
- 112. Καί έστιν ίσον τοῖς ΑΓ, ΚΘ p. 104, 23] ἐπεὶ γὰρ τὸ ΕΓ τῷ ΓΖ ἐστιν ἴσον, κοινὸν προσκείσθω τὸ ΓΔ· ὅλον ἄρα τὸ ΚΔ τῷ ὅλφ τῷ ΒΖ ἐστιν ἴσον. ἀλλὰ τὸ ΚΔ τῷ ΑΚ ἐστιν ἴσον, ἐπεὶ καὶ ἡ ΑΕ τῷ 15 ΕΔ ἴση· δίχα γὰρ τέτμηται. καὶ τὸ ΑΚ ἄρα τῷ ΒΖ ἐστιν ἴσον. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΚΒ· ὅλον ἄρα τὸ ΑΓ τῷ γνώμονί ἐστιν ἴσον, τουτέστι τῷ ΒΚ καὶ ΒΖ. ἔτι κοινὸν προσκείσθω τὸ ΚΘ· τὰ ΑΓ, ΚΘ ἄρα ἴσα ἐστὶ τῷ ΕΖ.
- 20 113. "Εστι δὲ καὶ ἡ ΕΔ δοθεῖσα p. 106, 5] ἡμίσεια γάρ ἐστιν ἡ ΕΔ τῆς ΑΔ δεδομένης.

^{110. 111.} P. 112. Pl Vat. v Mon. Ambr. σλ. 113. P.

^{2.} ővros] ővrws l. évral] évri l, mut. m. 1 in évral. éxi] éxel codd. 5. $A\Theta$] AE Mon. σ_{ℓ} . 14. éxel — 15. l' σ_{ℓ}] l'or yáq évri $\dot{\eta}$ AE $\tau \ddot{\eta}$ $E \triangle$ Ambr. 15. $\delta l \chi \alpha$ yàq rérmal om. Ambr. AK] Ambr., $\triangle K$ cett. 17. $A\Gamma$] $K\Gamma$ Ambr. 18. $K\Theta$ (alt.)] om. Ambr. 19. évri] elvi Ambr.

Ad prop. LIX.

- 114. Περί την αὐτην ἄρα διάμετρον p. 106, 17] έδείχθη γάο έν τοῖς στοιχείοις, ώς τὰ ὅμοια παραλληλόγραμμα περί την αὐτήν είσι διάμετρον.
- 115. Καί έστιν ἴσα τῷ ΚΛ p. 106, 24] καὶ δμοίως 5 τῷ σχολίῳ τῷ αὐτῷ πρὸ αὐτοῦ θεωρήματος.
- 116. Έστι δε και τῷ είδει p. 108, 1] τῷ είδει γαρ δεδομένον υπόκειται το ΓΒ.

Ad prop. LX.

117. Όμοιον γάρ έστι τῷ AB p. 108, 17] ὅτι δὲ 10 ομοιόν έστι τὸ ΑΒ τῷ ΑΗ, δῆλον παντὸς γὰρ παραλληλογοάμμου είς μόνος έστι γνώμων. και γαρ γνώμων έστιν εν όποιονουν των περί την διάμετρον παραλληλογράμμων σύν τοῖς δυσί παραπληρώμασιν, δς προστιθέμενος δμοιον ποιεί, ῷ προσετέθη παρ- 15 αλληλογράμμω, τὸ γενόμενον ύπὸ τοῦ έξ άρχης παραλληλογοάμμου καί τοῦ γνώμονος. δμοίως δέ, καν άφαιρεθή γνώμων παραλληλογράμμου περί την αὐτην γάρ έστι διάμετρον, ως έν τω 5' βιβλίω των στοιγείων.

^{114.} Plo. 115. P. 116. Pl. 117. PlVat. v Mon. Ambr. zolcS.

^{6.} $\tau \tilde{\omega}$ $\alpha \tilde{v} \tau \tilde{\omega}$ $\tau \tilde{v} \tilde{v}$? 10. $\delta \dot{\epsilon}$ — 11. AH $\delta \epsilon \delta \tilde{o} \mu \dot{\epsilon} v \alpha \epsilon \delta \tilde{o} \tau \epsilon$ AB καὶ τὸ AH Ambr. 10. δὲ ὅμοιον] τι δεόμενον S. 11. τῷ] τοῦ z, om cett. παραλληλογράμμον] παραλλήλου Mon. e c. 12. γνώμων] γνωμον Ι, γνώμονος Μοπ. καί — 14. παραπληρώμασιν] om. Vat. Mon. Ambr. ec. 15. προστιθέμενος] καί τιθέμενος Mon. ec, και προστιθέμενος τῷ κύκλφ Ambr. δμοίον v. προσετίθη ρ. παραλληλογράμμω] -α Mon.c, -ον z, om. Ambr. 16. παραλληλογράμμου] z, παραλλήλου cett. 17. όμοίως] om. z lac. relicta. κάν] και άν Pl. 19. γάο] om. e. έστι] είσι v Ambr. c. 5΄ βιβλίω] εξ Vat., κζ΄ τοῦ ૬΄ Ambr., 5' Mon.z, ε' — 5' ϱ , $\iota 5'$ c. των στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου v. Euclides, edd. Heiberg et Menge. VI.

Ad prop. LXI.

- 118. Ἐπεὶ δοθεϊσά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΖΓΒ γωνία p. 110,22] δεδομένον γὰο τῷ εἰδει ὑπόκειται τὸ ΑΖΓΒ.
- 119. Δοθὲν ἄρα τὸ ΖΒ παραλληλόγραμμον p.110,23] 5 ὅτι δέδοται τὸ ΖΒ παραλληλόγραμμον, δῆλον. ἐπεὶ γὰρ δέδοται ἡ ΖΓΒ γωνία, δέδοται ἄρα καὶ ἡ ΓΖΒ γωνία εἰς γὰρ παραλλήλους τὰς ΖΒ, ΓΒ εὐθεῖα ἐμπέπτωκεν ἡ ΓΖ ποιοῦσα τὰς ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, ὧν ἡ ὑπὸ ΖΓΒ δέδοται καὶ 10 λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΓΖΗ δέδοται ὥστε καὶ αὶ λοιπαὶ δύο δεδομέναι εἰσίν. καὶ ἐπεὶ δέδοται ὁ τῆς ΓΖ πρὸς τὴν ΓΒ λόγος, ἴση δὲ ἡ μὲν ΖΓ τῆ ΗΒ, ἡ δὲ ΓΒ τῆ ΖΗ, καὶ ὁ λόγος τῶν πλευρῶν δέδοται.
- 120. Τοῦ δὲ ΖΒ πρὸς τὸ ΓΔ λόγος ἐστὶ δοθείς
 15 p. 112, 3—4] ἐπεὶ γὰς τοῦ ΖΒ παςαλληλογοάμμου πρὸς
 τὸ ΑΖΒΓ εἶδος λόγος ἐστὶ δοθείς, τοῦ δὲ ΑΖΒΓ εἴδους πρὸς τὸ ΓΔ λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ δι' ἴσου
 τοῦ ΖΒ πρὸς τὸ ΓΔ λόγος ἐστὶ δοθείς.
- 121. "Ιση γὰο τῆ ὑπὸ ΚΓΒ p. 112, 14] ἐπεὶ γὰο 20 παράλληλος ἡ ΓΒ τῆ ΛΘ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐμπέπτωκεν εὐθεῖα ἡ ΓΚ, αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.

^{118.} P (bis) Vat. σ . 119. Pl Vat. v Mon. Ambr. $z \sigma \varrho \lambda$ (in z textui post $\tau \dot{\eta} \nu$ ΓB dodels p. 110, 23 interpositum). 120. Pl Vat. Mon. Ambr. $\sigma \varrho \lambda$. 121. Pl σ .

^{7.} εἰς γάρ ἐπεὶ γὰρ εἰς Ambr. ἐμπέπτωπεν ἐμπέπτοπεν Vat. 9. $Z \Gamma B$ $Z \Gamma B$ γωνία z. καί] om. z. 10. Post δέδοται add. διὰ τοῦ δ΄ (comp.) z. 12. ἡ (pr.)] τῆ Ambr. τῆ] om. Mon., ἡ Ambr. ἡ δὲ ΓB τῆ Z H] τῆ δὲ Z H ἡ ΓB Ambr. 13. καί — δέδοται ἀρα καὶ δ λόγος τῶν πλευρῶν Ambr., ὅστε καί — δέδοται cett. 15. παραλληλογράμμον] comp. Mon., εὐθυγράμμον σ. παραλληλογράμμον πρὸς τὸ $AZ \Gamma B$ in fine scholii hab. Pl. 16. $AZ B \Gamma$ (utrumque)] $AZ \Gamma B$ Mon. σρ. 17. ἴσον] ἴσον ἄρα σ.

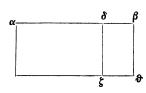
Ad prop. LXIII.

122. Δεῖ τοῦτο προσεπιθεωρεῖν, ὅτι καὶ τὰ τετράγωνα πρὸς ἄλληλα λόγον έξει δεδομένον τούτῷ γὰρ έξῆς προσχρήσεται. ὅτι δὲ ἀληθές ἐστιν, δῆλον. εἰ γὰρ ἐκάτερον τῶν ΕΒ, ΖΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ λόγον ἔχει 5 δεδομένον, δῆλον, ὅτι καὶ τὰ ΕΒ, ΖΓ πρὸς ἄλληλα λόγον έξει δεδομένον.

Ad prop. LXIV.

123. Τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ δωδέκατον θεώρημα συμβάλλεται εἰς τὸ παρὸν θεώρημα ἀλλὰ καὶ τὸ ιγ΄ 10 πάλιν εἰς τὸ μετὰ τοῦτο ἤτοι τὸ ξε΄, καὶ ζήτει αὐτὰ έκεῖ.

124. Πόθεν έστίν, ὡς ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΒ, οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΒ, ΒΓ; ἐκ-

πείσθω τις εὐθεῖα ἡ αβ, παὶ 15
πείσθω τῆ μὲν ΑΔ ἴση ἡ αδ,
τῆ δὲ ΔΒ ἴση ἡ δβ, παὶ ἤχθω
πρὸς ὀρθὰς ἡ δζ, παὶ πείσθω
τῆ ΒΓ ἴση ἡ δζ. παὶ συμπεπληρώσθω τὸ σχῆμα τὸ αθ 20

παραλληλόγοαμμον. ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς ἡ αδ πρὸς δβ, οὕτως τὸ αζ πρὸς τὸ δθ, καί ἐστι τὸ μὲν αζ

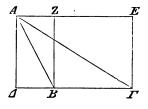
122. PlVat. $v \sigma \varrho \lambda$. 123. P². 124. PlVat. $v Ambr. z \sigma \varrho \lambda$ (in z textui post $\pi \varrho \dot{q} s$ p. 118, 10 interpositum); fig. hab. Vat. $z \sigma \varrho$.

^{2.} $\tau \alpha'$] om. σ. 4. προσχρήσται ρ. 5. πρδς τὸ $AB\Gamma$] om. codd. ξχει] ξχη Vat. 6. EB] E om. codd. 13. ξστίν] δείκννται Ambr. et m. 2 σ. $\tau \dot{\eta} \nu$] om. v σρ. ΔB] AB z ρ. 16. πείσθω] ἀφηρείσθω z. 17. $\dot{\eta}$ δβ] sustulit resarcinatio bombyc. l. 20. σχημα] om. z. $\tau \dot{\sigma}$ (alt.)] ήτοι $\tau \dot{\sigma}$ Ambr. 21. ξπεὶ οὖν] παὶ ἐπεὶ Ambr. z. $\dot{\eta}$] om. Pl. 22. δβ] $\tau \dot{\eta} \nu$ δβ z. μὲν αζ $\tau \dot{\sigma}$] sustulit resarcinatio bombyc. l.

τὸ ὑπὸ τῶν αδ, δζ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν $A\Delta$, $B\Gamma$ · ἴση γὰρ ἡ $B\Gamma$ τῆ δζ, ἡ δὲ αδ τῆ $A\Delta$ · τὸ δὲ δθ τὸ ὑπὸ τῶν δζ, δβ, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΔB , $B\Gamma$ · ἴση γὰρ ἡ μὲν ζδ τῆ $B\Gamma$, ἡ δὲ δβ τῆ ΔB · ἔστιν ἄρα 5 ὡς ἡ $A\Delta$ πρὸς ΔB , οὕτως τὸ ὑπὸ $A\Delta$, $B\Gamma$ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔB , $B\Gamma$.

125. 'Αλλὰ τοῦ ὑπὸ τῶν ΔΑ, ΒΓ p. 118, 13] ἀνήχθω πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τοῦ Β σημείου τῆ ΑΔ ἴση καὶ παράλληλος ἡ ΒΖ, καὶ ἀπὸ τοῦ Α σημείου τῆ ΔΓ

10 διήχθω ἴση καὶ παράλληλος ἡ ΑΕ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΕΓ. καὶ ἐπεὶ τὸ ΒΕ παραλληλό-γραμμον τοῦ τριγώνου διπλάσιόν ἐστιν ἐπί τε γὰρ τῆς
15 αὐτῆς βάσεώς εἰσι καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις καὶ περι-

έχεται τὸ παραλληλόγραμμον ὑπὸ τῶν $ZE, E\Gamma$, ἴση δὲ η $E\Gamma$ τῆ $A\Delta$, η δὲ ZE τῆ $B\Gamma$, διὰ τοῦτο λόγον ἔχει τὸ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ τρίγωνον, ὥστε καὶ διπλα-

^{125.} Pl Vat. Mon. Ambr. σρλc; fig. ex P.

^{1.} $\tau \delta$ (pr.)] om. λ . τουτέστι τὸ ὁπὸ τῶν] bis l, sed alterum del. m. 1. 2. δθ] αθ Vat. Ambr. 4. ἴση] sustulit resarcinatio bombyc. l. $\dot{\eta}$ μέν] om. z. 5. ΔΒ] τὴν ΔΒ Ambr., τὸ ΔΒ ϱ . ΑΔ, ΒΓ] τῶν (comp.) ΑΔ, ΒΓ Ambr. 9. παράλληλος $\dot{\eta}$ ἡ παράλληλος Pl Vat. 10. διήχθω τ $\ddot{\eta}$ ΔΓ Ambr. 11. ΑΕ] ΔΕ Μοπ. ϱ . 12. παὶ ἐπεί] Ambr., ἐπεὶ γάρ cett.; malim ἐπεὶ οὖν. 13. διπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΒΓ τριγώνον Ambr. 14. ἐπί τε] ΓΕΖΔ Vat., ἐπεὶ τε Μοπ. γάρ] om. Vat. Μοπ. c. 15. εἰσι] ἐστι Ambr. 17. τό] τὸ μὲν ΒΕ Ambr. 18. τ $\ddot{\eta}$ (alt.)] τ $\ddot{\eta}$ ς Pλ. διὰ τοῦτο] sustulit resarc. bombyc. l, ἄστε Ambr. τὸ ΒΕ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον Ambr. 19. τό] om. λ. ἄστε — p. 293, 4. στοιχείων] διπλασίονα καὶ τὸ δὶς ἄρα ὁπὸ τῶν ΑΔ, ΒΓ πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον λόγον ἔχει τετραπλασίονα, παὶ φανερόν, ὅτι παὶ δοθὲντα Ambr. 19. παί] om. Vat. Μοπ. ϱ c.

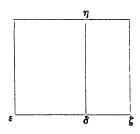
σίονα τὸ παραλληλόγραμμον λόγον ἔχει πρὸς τὸ τρίγωνον, ὅπερ ἐστὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν $A \Delta$, $B \Gamma$ λόγον ἔχει δοθέντα πρὸς τὸ τρίγωνον τετραπλασίονα. τὸ γὰρ $\Delta \Gamma$ τοῦ ὑπὸ ΓB μεῖζόν ἐστιν, ὡς ἐν τῷ β΄ τῶν στοιχείων.

126. Καί έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΔB , $B\Gamma$ p. 118, 16] 5 ἐν τῷ ιβ΄ δεωρήματι τοῦ β΄ τῶν στοιχείων ἐν τοῖς ἀμβλυγωνίοις τριγώνοις.

Ad prop. LXV.

127. $^{\prime\prime}$ Qστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν $\Gamma B \Delta$ p. 120, 13] καί ἐστιν ὡς ἡ $B \Delta$ πρὸς ΔA , οὕτως τὸ ὑπὸ ΓB , ΔB 10 πρὸς τὸ ὑπὸ ΓB , $A \Delta$.

128. Πόθεν, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ ΒΔ πρὸς ΔΑ, οὕτως καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΓB , $B \Delta$ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν $B \Gamma$, $A \Delta$;

έκκείσθω τις εὐθεῖα ή εζ καὶ ἀφηρήσθω ἀπ' αὐτῆς τῆ μὲν 15 ΒΔ ἴση ἡ εδ, τῆ δὲ ΔΑ ἴση ἡ δζ, καὶ πρὸς ὀρθὰς ἡ ηδ ἴση οὖσα τῆ ΒΓ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ εδ πρὸς δζ, οὕτως τὸ εη πρὸς ηζ, καί ἐστι τὸ μὲν εη 20 τὸ ὑπὸ τῶν εδ, δη, τουτέστι

τὸ ὑπὸ τῶν $B \triangle$, $B \Gamma$, τὸ δὲ ηζ τὸ ὑπὸ τῶν ζδ, δη,

^{126.} P. 127. Pl. 128. PlVat. Mon. σ ρ λ. Fig. om. codd.

^{2.} ὅπερ ἐστί] καί λ. 3. δοθέντα] δεδομένον lλ, om. Mon. πρὸς τό] τὸ γάρ c. τετραπλασίονα] comp. codd. τὸ γάρ — 4. ἐστιν] non intellego. 3. τό (alt.)] σ, τόν cett. $\Delta \Gamma$] sust. resarc. bombyc. l. 4. ὡς ἐν] tineis adesa Mon. 12. ὡς] om. Vat., ἰση ρ. 13. τῶν (pr.)] τό l. τῶν (alt.)] om. 15. ἀπ' αὐτῆς] ἀπὸ ταύτης Vat., ὑπὸ ταύτης Mon., ἀπὸ τῆς αὐτῆς ρ. 16. ΔA] ΔZ Mon.ρ. 17. ἡ (alt.)] om. P. 22. τό (tert.)] τῷ codd.

τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, ΔA ἴση γὰο ἡ μὲν δη τῆ $B\Gamma$, ἡ δὲ δζ τῆ ΔA λόγος ἄρα ἐστὶ καὶ τὰ ἑξῆς.

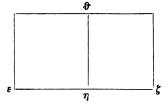
129. Καί έστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ p. 120, 17—18] ώς ἐν τῷ β΄ τῶν στοιχείων ἐν τῷ ιγ΄ ϑεωρήματι ἐν τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις.

Ad prop. LXVI.

130. Ω_S δὲ ή AB πρὸς $B\Delta$ p. 122, 9] πάλιν καὶ ἐνταῦθα, ἐὰν τῆ μὲν AB ἴσην εὐθεῖαν λάβωμεν τὴν εη, τῆ δὲ $B\Delta$ τὴν ηζ καὶ πρὸς

10 ὀρθὰς τὴν ηθ ἴσην οὖσαν τῆ ΑΓ· καὶ συμπεπληρώσθω τὸ σχῆμα εσται ὡς ἡ εη πρὸς ηζ, τουτέστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΒΔ, οὕτως τὸ εθ
15 πρὸς θζ, τουτέστι τὸ ὑπὸ

τῶν θηε, τουτέστι τὸ ὑπὸ

τῶν $BA\Gamma$, πρὸς τὸ θζ, τουτέστι πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν θη, ηζ, τουτέστι πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, BA ἴση γὰρ ἡ μὲν εη τῆ AB, ἡ δὲ ηθ τῆ $A\Gamma$, ἡ δὲ ηζ τῆ BA.

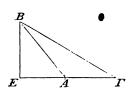
20 131. Τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΓ, ΒΔ p. 122, 12] ἐὰν γὰο ἀπὸ τοῦ Β τῆ ΑΓ παράλληλον ἀγάγωμεν καὶ ποιήσωμεν παραλληλόγοαμμον, ἔσται τὸ ὑπὸ τῶν ΒΔ,

^{129.} Pl. 130. PVat.v Mon. $\sigma \varrho \lambda$. Fig. dedi ex Vat.; om. Plv. 131. PVat. $\sigma \varrho \lambda$.

^{1.} $\tau \delta$] $\tau \tilde{\varphi}$ Vat. ϱ , $\tau \tilde{\alpha}$ Mon. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. ϱ . $\tau \tilde{\eta}$ $B\Gamma$] om. Mon. 2. $\tau \tilde{\eta}$] om. Vat. $\lambda \delta \gamma o_S - \xi \xi \tilde{\eta}_S$] haec codd. habent initio scholii nr. 130. 8. AB] BA Vat. 12. $\xi \sigma \tau \omega$] comp. PVat., om. l. 16. $\vartheta \eta \varepsilon - 17$. $\tau \tilde{\omega} \nu$ (pr.)] om. Vat. Mon. ϱ . 17. $\pi \varrho \delta_S$ (alt.)] $\pi \alpha \ell$ Vat. ϱ . $\vartheta \eta$, $\eta \zeta - 18$. $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. Vat. Mon. ϱ . 19. AB] $A\Theta$ Vat. Mon. ϱ .

 $A\Gamma$ πρὸς τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον λόγος δοθείς διπλάστιον γάρ.

132. Το θεώρημα ως όξείας οὔσης τῆς ὑπο $BA\Gamma$ καταγέγραπται. ἐὰν δὲ ὀρθή ἦ, αὐτόθεν τὸ ὑπο BA, $A\Gamma$ πρὸς τὸ $BA\Gamma$ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον δι- 5 πλάσιον γὰρ αὐτοῦ ἐστιν. ἐὰν δὲ ἀμβλεῖα ἦ ἡ ὑπο $BA\Gamma$,

ἤχθω κάθετος ἐκβληθείσης τῆς ΓΑ ἡ ΒΕ. δέδοται οὖν ἡ Ε΄ δοθὴ γάο ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ ΒΑΕ, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐφεξῆς αὐτῆς ὑπό- 10 κειται καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΒΑ δέδοται. δέδοται ἄρα τὸ τρίγωνον

τὸ ΕΒΑ τῷ εἰδει· λόγος ἄρα τῆς ΕΒ πρὸς ΒΑ δοθείς. ἀλλ' ὡς ἡ ΕΒ πρὸς ΒΑ, τῆς ΑΓ μέσης λαμβανομένης οὕτως τὸ ὑπὸ ΕΒ, ΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΑ, ΑΓ· λόγος 15 ἄρα τοῦ ὑπὸ ΕΒ, ΑΓ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΑ, ΑΓ δοθείς. τοῦ δὲ ὑπὸ ΕΒ, ΑΓ πρὸς τὸ ἀΒΓ τρίγωνον λόγος δοθείς· διπλάσιον γάρ· ἐὰν γὰρ διὰ τῶν Α, Γ τῆ ΕΒ παραλλήλους ἀγάγωμεν καὶ ἔτι διὰ τοῦ Β τῆ ΕΓ, δῆλον γίνεται· καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ ἄρα πρὸς τὸ ΒΑΓ 20 τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθείς.

^{132.} Pl Vat. Ambr. oo. Fig. addidi.

^{1.} διπλασίων P. 8. ή (alt.)] καὶ ἡ ǫ. Ε] πρὸς τῷ Ε Ambr. 10. ἡ] om. codd. 11. ΕΒΑ] ΒΕΑ Ambr., ΕΒΔ cett. 12. τρίγωνον τὸ ΕΒΑ] ΕΒΑ τρίγωνον Αmbr. 15. οῦτως] ουτο PVat. τὸ ὁπό (alt.)] τοῦ P. ΒΑ, ΑΓ τ οῦν ΒΑ, ΑΓ Ambr. 17. ΑΒΓ τρίγωνον] ΑΒΓΔ Ambr. 18. ἐὰν γάρ] supra add. m. 2 σ. 19. Post ἀγάγωμεν habet τάς Ambr. et in hoc τάς desinit adscr. λει τ . τῆ] om. σ. 20. ΒΑ — ΒΑΓ] om. ρ. ΒΛ, ΑΓ] ΔΒΓ σ. 21. ἐστί] om. σ.

Ad prop. LXVII.

133. Ἐὰν Ισοσκελοῦς τριγώνου ἀχθῆ τις εὐθεῖα, ὡς ἔτυχεν, ἐπὶ τὴν βάσιν, τὸ ἀπὸ τῆς καταχθείσης μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς βάσεως ἴσον ἐστὶ τῷ 5 ἀπὸ μίας τῶν ἴσων πλευρῶν.

ἔστω δὴ ἰσοσκελὲς τὸ $AB\Gamma$ ἴσην ἔχον τὴν AB τῆ $A\Gamma$, καὶ ἀπὸ τοῦ A ἐπὶ τὴν $B\Gamma$ ἄχθω τις εὐθεῖα, ὡς ἔτυχεν, ἡ $A\Delta$. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $A\Delta$ μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν $B\Delta$, $\Delta\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $A\Gamma$.

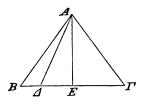
10 ή ΑΔ έπὶ τὴν ΒΓ ἤτοι κάθετός ἐστιν ἢ οὔ.

ἔστω πρότερον κάθετος. και ἐπεὶ εὐθεῖά τις ἡ ΒΓ τέτμηται δίχα κατὰ τὸ Δ, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΔΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΔ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ τῆς ΑΔ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΔ, ΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς τῶν ΑΔ, ΔΒ. ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ. ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ ΑΒ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΒ. ἀλλὰ δὴ μὴ ἔστω κάθετος ἡ ΑΔ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ἡ ΑΕ. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖά 20 τις τέτμηται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ Ε, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Δ, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΓΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΒΕ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπὸ

τῆς AE· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν $\Gamma \triangle B$ μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν

^{133.} Pl Vat. v Mon. og 2.

 $AE \Delta$ ľσον έστl τοῖς ἀπὸ τῶν AEB. καί έστιν ἴσον τοῖς ἀπὸ τῶν $AE \Delta$ τὸ ἀπὸ τῆς $A\Delta$. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν

ΓΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΔ ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΕ, ΕΒ. καί ἐστι τοῖς ἀπὸ ΑΕ, ΕΒ 5 τὸ ἀπὸ AB ἴσον. τὸ ἄρα ὑπὸ Γ ΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ AΔ ἴσον τῷ ἀπὸ AB.

134. Ἰσογώνια γάρ έστι τὰ ΔΑΓ, ΔΒΕ τρίγωνα.

135. Καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς ἡ BA p. 124, 18] παρ- 10 άλληλος γάρ ἐστιν ἡ $A\Gamma$ τῆ BE.

Ad prop. LXVIII.

136. Έστι δὲ καὶ ἰσογώνιον p. 128, 3—4] ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶ ἡ ὑπὸ AEB τῆ Z, ἀλλ' ἡ ὑπὸ AEB τῆ Θ, καὶ ἡ Θ ἄρα τῆ Z ἐστιν ἴση· ὁμοίως καὶ αί λοιπαί. 15

Ad prop. LXIX.

137. Έπεὶ δοθεϊσά ἐστιν ἑκατέρα τῶν ὑπὸ $\triangle A\Gamma$, $AK\triangle$ p. 130, 2] ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ $\triangle B$ τῆ $A\Gamma$, καὶ εἰς αὐτὰς ἐνέπεσεν εὐθεῖα ἡ $A\triangle$, αἱ ἐντὸς γωνίαι αἱ ὑπὸ $B\triangle A$, $\triangle A\Gamma$ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. 20

Figuram dedi ex P.

134. Pl. 135. P. 136. PlVat. νσελ. 137. Plλ.

^{1.} $AE \triangle]$ AE, $E\triangle$ Vat. Mon. ϱ , item lin. 2. Post AEB Pl habent: $n\alpha l$ έστιν lσον τοῖς ἀπὸ τῶν AEB. lσον] om. Mon. 3. $\Gamma \triangle B$ ΓAB Pl. lσον ἐστί] om. Pl. 5. ἐστι] om. Vat. ϱ . AE, EB] $A\triangle B$ codd. 6. ἀπό] om. Pl. τό (alt.)] τοῖς Pl Vat. 7. ἀπό] om. codd. $A\triangle]$ $A\triangle B$ Pl. 8. lσον] om. Mon. $\tau \tilde{\varphi}$] τό P. 14. Z] ZA codd. 19. ἐντός]

δέδοται δὲ ἡ ὑπὸ $B \triangle A$ καὶ λοιπὴ ἡ ὑπὸ $\triangle A \Gamma$ λείπουσα εἰς τὰς ὀρθὰς δέδοται. δέδοται δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $A K \triangle$ ἴση οὖσα τῆ ὑπὸ $K \triangle B$ ἐναλλὰξ οὔση.

138. Καθόλου γάο, έὰν παραλληλογράμμου μία 5 γωνία δοθή, καὶ αί λοιπαὶ δεδομέναι εἰσίν. μιᾶς γὰρ δοθείσης έξ ἀνάγκης καὶ ἡ έφεξῆς δοθήσεται, ὥστε καὶ τῶν δοθεισῶν αί ἀπεναντίον δοθήσονται.

Ad prop. LXX.

139. 'Αντιστρόφιον δύο προ αὐτοῦ θεωρήμασιν.

10 140. 'Αντιστρόφιον τοῖς δύο δμοῦ τῷ τε ἐξηκόστῷ ὀγδόῷ καὶ τῷ ξθ΄ θεωρήματι.

141. P.132,4] ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΔΒ τῆ ΒΜ. ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστιν ἡ ΑΝ τῆ ΔΜ, αί ἐναλλὰξ γωνίαι αί ὑπὸ ΔΒΓ, ΒΓΝ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. πάλιν 15 ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΜΒ τῆ ΑΓ, αί ὑπὸ ΜΒΓ, ΑΓΒ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. αί ἄρα ὑπὸ ΑΓΒ, ΒΓΝ ταῖς ὑπὸ ΔΒΓ, ΓΒΜ ἴσαι εἰσίν. ὀρθαὶ δὲ αί ὑπὸ ΑΓΒ, ΒΓΝ ὀρθαὶ ἄρα καὶ αί ὑπὸ ΔΒΓ, ΓΒΜ. ἐὰν

^{138.} PlVat. v Mon. σ ρλ. 139. Vat. Mon. σ (m. 2) S. 140. Vat. Mon. (ad prop. LXXIII). 141. PlVat. v Mon. σ ρλ.

δὲ πρός τινι εὐθεία και τῷ πρὸς αὐτῆ σημεί φ και τὰ έξῆς, $\dot{\varphi}$ ς ἐν τ $\ddot{\varphi}$ α΄ τῶν στοιχεί $\dot{\varphi}$ ν (I, 14).

142. "Εστι δε και ισογώνιον p. 132, 6] έπει γὰο ισογώνιον κεῖται τὸ ΑΒ τῷ ΕΗ, ἴση ἐστιν ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῷ πρὸς τῷ Ζ΄ ἀλλ' ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῷ πρὸς τῷ Ν, 5 ἡ ἐκτὸς τῷ ἐντός καὶ ἡ πρὸς τῷ Ν ἄρα τῷ πρὸς τῷ Ζ ἴση. ὁμοίως καὶ αί λοιπαί.

143. "Εστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΚΓΒ δοθεῖσα p. 132, 20] ἔση γάρ ἐστιν ἡ πρὸς τῷ Ζ δοθεῖσα.

144. Καθόλου γὰο πάλιν, ἐὰν δύο τετοαγώνων 10 δύο γωνίαι ἴσαι ὧσιν, ἰσογώνια ἔσται τὰ παραλληλό-γοαμμα.

145. Λόγος ἄφα ἐστὶ τοῦ ΓΛ πρὸς τὸ ΖΘ δοθείς p. 134, 6] μᾶλλον ἀληθῶς διὰ τοῦτο· ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΚΓΒ τῆ Ζ καὶ περὶ ἴσας γωνίας αί 15 πλευραὶ λόγον ἔχουσι δεδομένον, διὰ τὸ νῦν πρῶτον δειχθὲν τοῦ ο΄ θεωρήματος λόγος ἐστὶ τοῦ ΓΛ πρὸς ΖΘ δοθείς.

^{142.} PlVat. v Mon. σ ρ λ S. 143. PlVat. v σ S; ante ἴση hab. ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΚΓΒ δοθεῖσα l v σ S; u. uerba Euclidis. 144. PVat. v Mon. σ S. 145. Plv λ.

^{1.} $\pi \varrho \delta s$ (pr.)] καί Mon. ϱ . $\pi \alpha i$ (pr.)] $\pi \varrho \delta s$ ϱ . $\pi \varrho \delta s$ (alt.)] καί ϱ . $\alpha \dot{v} \dot{v} \dot{\eta}$] $\tau \ddot{\varphi}$ $\alpha \dot{v} \dot{v} \ddot{\eta}$ ϱ . 2. $\dot{\omega} s$ — στοιχείων] om. Mon. 4. κείται] om. Mon. $\tau \dot{\phi}$ — $\tau \ddot{\varphi}$] $\tau \ddot{\varphi}$ — $\tau \dot{\phi}$ Vat. Mon. ϱ . AB] $A\Delta$ Vat., sed Δ m. 1 mut. in B. 5. $\tau \ddot{\eta}$ (pr.)] om. Pl. $\tau \ddot{\varphi}$ (utrumque)] $\tau \dot{\phi}$ Pl. Z — N] H έστιν ίση $\dot{\eta}$ $\tau \ddot{\varphi}$ Z Mon. Post N add. έστιν ίση m. 1 Vat. et sic ϱ . 6. $\dot{\eta}$ (pr.)] om. Mon. $\dot{\eta}$ (alt.)] $\dot{\eta}$ $\ddot{\alpha} \lambda \lambda \eta$ Mon. $\pi \varrho \dot{\phi} s$ (pr.)] $\dot{\epsilon} v$ ϱ . $\tau \ddot{\varphi}$ (utrumque)] $\tau \dot{\phi}$ 1. $\tau \ddot{\varphi}$ (alt.)] om. Vat., $\tau \ddot{\varphi}$ $\dot{v} \pi \dot{\phi}$ Mon. 7. ίση $\dot{\epsilon} \sigma \tau \nu$ ίση Vat. v Mon., $\dot{\omega} s$ ϱ . $\pi \dot{\epsilon}$] $\dot{\delta} \dot{\eta}$ $\pi \dot{\epsilon}$ v $\lambda \iota \iota \pi \dot{\epsilon}$] $\dot{\epsilon} \dot{\lambda} \lambda \iota \iota$ Vat., $\ddot{\epsilon} \lambda \lambda \iota \iota$ $\lambda \Gamma B$ Mon. 9. $\dot{\eta}$ — $\delta o \dot{\theta} \dot{\epsilon} \iota \dot{\zeta} \eta$ — $\delta o \dot{\theta} \dot{\epsilon} \iota \dot{\zeta} \eta$ $\tau \dot{\zeta}$ $\tau \dot{$

Ad prop. LXXII.

146. Αί ἐπ' αὐτὰς ἠγμέναι p. 136, 9] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν δεδομένω λόγω ὧσιν.

Ad prop. LXXIII.

- 5 147. "Εστι δὲ καὶ ἰσογώνιου p. 140, 4] ὅτι δέ, ἐὰν παραλληλογράμμου δύο πλευραὶ ἐκβληθῶσι, καὶ συμπληρωθἢ παραλληλόγραμμον, ἰσογώνια ἔσονται τὰ παραλληλόγραμμα. ἔστω παραλληλόγραμμον τὸ ΑΒ, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ ΑΓ, ΔΒ, καὶ συμπεπληρώσθω 10 τὸ ΓΘ παραλληλόγραμμον λέγω, ὅτι ἰσογώνιά ἐστιν τὰ ΑΒ, ΓΘ παραλληλόγραμμα. ἐπεὶ γὰρ παράλληλοί εἰσιν αἱ ΑΔ, ΓΒ, ΚΘ, ἰση ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΑΓΒ τἢ ὑπὸ ΓΚΘ, ἡ δὲ ὑπὸ ΚΓΒ τῆ ὑπὸ ΓΑΔ, ὥστε ἰσογώνιά εἰσιν.
- 15 148. Ποὸς ἢν ἡ ΑΓ p. 140, 8] ἡ ΑΓ λόγου χάριν πρὸς τὴν Δ ἢ πρὸς οἶον δή ποτέ τινα λόγον ἐχέτω δεδομένον. ὡς ἄρα ἡ ΕΖ πρὸς τὴν ΓΚ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον, τουτέστι β πρὸς τὴν ΓΚ.
- 149. P.140,8—9] πόθεν, ὅτι ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΚ λόγον 20 ἔχει δεδομένον; δείξομεν οὕτως ἐπεὶ γὰρ ἴσον ἐστὶ καὶ Ισογώνιον τὸ ΕΗ τῷ ΓΘ, ἔστιν ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ,

^{146.} PlMon.S; textui post αὐτάς p. 136, 9 interpos. b: διὰ τὸ ἐπ ποινοῦ λόγον ἔχουσι δεδομένον. 147. Plv. 148. PVat. z ę c. 15. ἡ $A\Gamma$ — 16. δεδομένον bis z, ἡ $A\Gamma$ — δεδομένον post δεδομένον p. 140, 8 textui interpos. Mon. 17. ὡς — 18. ΓK ibidem textui interpos. b. ὡς — ΓK om. c. 149. PVat. ν Mon. σ ę.

ή ZE πρὸς ΓK λέγω, ὅτι ἡ $A\Gamma$ πρὸς ΓK λόγον ἔχει δεδομένον. μὴ γάρ, ἀλλ', εἰ δύνατον, ἡ $A\Gamma$ πρὸς ἄλλην τινὰ τὴν Δ λόγον ἐχέτω δεδομένον. καὶ ἐπεὶ ὑπόκειται ὡς ἡ ΓB πρὸς ZH, ἡ ZE πρὸς ἢν ἡ $A\Gamma$ λόγον ἔχει δεδομένον, ὡς ἄρα ἡ ΓB πρὸς ZH, οὕτως 5 ἡ ZE πρὸς τὴν Δ ἔστι δὲ καί, ὡς ἡ ΓB πρὸς ZH, ἡ ZE πρὸς ΓK ἴση ἄρα ἡ Δ τῆ ΓK . ἔχει δὲ ἡ $\Delta\Gamma$ πρὸς τὴν Δ λόγον δεδομένον καὶ πρὸς τὴν ΓK ἄρα ἴσην αὐτῆ οὖσαν λόγον ἔχει δεδομένον.

150. Έπει συνήχθη ὡς ἡ ΕΖ πρὸς ΓΚ, οὕτως ἡ 10 ΕΖ πρὸς ἢν ἡ $A\Gamma$ λόγον ἔχει δεδομένον, οἶον πρὸς τὴν Δ , πρὸς ἃ δὲ τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἔχειῖνα ἴσα ἐστίν, ἴση ἄρα ἡ ΓΚ τῆ Δ . ἡ δὲ $A\Gamma$ πρὸς τὴν Δ λόγον ἔχει δεδομένον. ὥστε ἡ $A\Gamma$ καὶ πρὸς τὴν Γ Κ λόγον ἔχει δεδομένον.

151. "Εστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ p. 140, 22] δειπτέον δὲ οὕτως. ἐπεὶ ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς Δ, πρὸς ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δοθέντα, ἔσται καὶ ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς Δ, πρὸς ἢν ἡ ΓΛ λόγον ἔχει δοθέντα. καὶ ὡρ- 20 μόσει ἡ προτέρα κατασκευή καὶ τὸ ἔξῆς δὲ οὕτως δειπτέον.

21. κατασκενή] om. e lacuna relicta.

καί] ώς φ.

^{150.} PlVat. Mon. φλ. 151. PlVat. v Mon. σφλ.

^{1.} $\dot{\eta}$ (pr.)] οντως $\dot{\eta}$ Mon. ϱ . 3. Δ] A codd. 4. $\pi \varrho \delta_S$ (pr.)] om. codd. 8. $\pi \varrho \delta_S$ (alt.)] $\dot{\omega}_S$ ϱ . 9. $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\eta}$] $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\varphi}$ P_{ϱ} , $\alpha \dot{v}$ Vat., $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\varphi}$ Mon. $\xi_{\chi \xi_1}$] ξ_{ξ_1} Vat. Mon. σ . 10. $\xi_{\pi \xi_1}$] om. l. ΓK] $\tau \dot{\eta} v$ ΓK ϱ . 12. $\tilde{\alpha}$] om. Pl. $\lambda \dot{\phi} \gamma o v$ $\xi_{\chi \xi_1}$ ϱ . 13. Δ] $E \Delta$ Mon. 18. E Z] A Z ϱ . $A \Gamma$] A B P, ΓB V at. Mon. σ_{ϱ} . 19. $\xi_{\sigma \tau \alpha_1}$] $\dot{\alpha} \varrho \alpha$ Mon., $\delta \tilde{\eta} \lambda o v$ ϱ . 20. $\delta o \vartheta \dot{v} \tau \tau \alpha$] $\delta \varepsilon \delta o \psi \dot{v} \tau v$ l. $\dot{\alpha} \varrho \mu \dot{\phi} \dot{\zeta} \varepsilon_1$ ϱ .

152. Λόγος ἄρα τοῦ ΓΜ παραλληλογράμμου p. 142, 1—2] ἐπεὶ γὰρ τῶν ΓΜ, ΕΗ περὶ ἴσας γωνίας τὰς πρὸς τοῖς Γ, Ζ αί πλευραὶ οὕτως ἔχουσιν, ὥστε εἶναι ὡς τὴν ΓΒ πρὸς τὴν ΖΗ, οὕτως τὴν ΕΖ πρὸς ὅ ἢν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον, ὡς πρὸς τὴν ΑΓ, διὰ τὸ νῦν ἄρα δειχθὲν τοῦ ογ΄ τὸ πρῶτον λόγος τοῦ ΓΜ πρὸς τὸ ΕΗ δοθείς.

153. Μὴ ἀντιστρέψης οὐ γὰρ ἀληθές.

Ad prop. LXXIV.

10 154. 'Αντιστρόφιον τῷ πρὸ αὐτοῦ.

155. Τὸ οδ΄ θεώρημα καθολικώτερον τοῦ νς΄.

156. Έστιν ἄρα ὡς ἡ ΓB p. 144, 14] διὰ τὸ νῦν πρῶτον δειχθὲν τοῦ οδ΄.

157. Ότι δέ έστιν ως ή ΓΒ προς ΖΗ, οὕτως ή 15 ΕΖ προς ἢν ή ΑΓ πάλιν λόγον ἔχει δεδομένον, ἀντὶ τοῦ προς τὴν ἴσην έαυτῆ, δείξομεν οῦτως. παραβεβλήσθω γὰρ ὁμοίως τῷ ἐπάνω παρὰ τὴν ΓΒ τῷ ΕΗ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΓΞ καὶ κείσθω, ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν ΓΝ τῆ ΑΓ· ἐπ' εὐθείας ἄρα 20 ἐστὶ καὶ ἡ ΜΒ τῆ ΒΞ. -καὶ ἐπεὶ τοῦ ΑΒ πρὸς τὸ ΕΗ λόγος ἐστὶ δοθείς· ὑπόκειται γάρ· ἀλλὰ τὸ μὲν

^{152.} PlVat. v Mon. σρ. 153. PlVat. v Mon. σρλ. 154. Vat. Mon. 155. Vat. Mon. S; conjunct. cum nr. 154 et om. τὸ οδ΄ θεώρημα ρ. 156. PlVat. 157. PlVat. v Mon. σρλ (σχόλιον εἰς τὸ οδ΄ θεώρημα ρ).

^{2.} τῶν] τὸ Pl. 4. ὡς] ἴσην ϱ . 5. $A\Gamma$] $\Gamma\Lambda$ Vat.Mon. ϱ . $\Lambda\Gamma$] $A\Gamma$ codd. 6. ογ'] ϑ β Vat.Mon. 12. νῦν — 13. οδ'] προδειχθὲν ἐνταῦθα Vat. 14. ὅτι] τό $l\lambda$. 16. δείξωμεν Pl. παραβεβλήσθω] περι- ϱ . 17. παρά] περί ϱ . 19. $\Lambda\Gamma$] Λ N ϱ . 20. $B\Xi$] $E\Xi$ Vat.Mon., EZ ϱ . 21. EH] Θ H Pν.

ΑΒ τῷ ΓΜ ἐστιν ἴσον, τὸ δὲ ΕΗ τῷ ΓΞ, καὶ τοῦ ΓΜ ἄρα πρὸς ΓΞ λόγος ἐστὶ δοθείς· ἄστε καὶ τῆς ΓΛ πρὸς ΓΝ λόγος ἐστὶ δοθείς· τῆς δὲ ΓΛ πρὸς ΓΛ λόγος ἐστὶ δοθείς τῆς δὲ ΓΛ πρὸς ΓΛ λόγος ἐστὶ δοθείς διὰ τὸ δεδόσθαι τὸ ΑΓΛ τρίγωνον· καὶ τῆς ΑΓ ἄρα πρὸς ΓΝ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ 5 ἔπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΞ τῷ ΕΗ, ἔστι δὲ καὶ ἰσογώνιον, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ΓΝ. ἔστι δὲ καὶ ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἡν ἡ ΑΓ λόγον ἔχει δεδομένον, τουτέστι πρὸς τὴν ΑΓ, διὰ τὸ νῦν πρῶτον δειχθὲν τοῦ οδ΄. ἔστιν ἄρα ὡς 10 ἡ ΓΒ πρὸς ΖΗ, οὕτως ἡ ΕΖ πρὸς ἑκατέραν τῶν ΑΓ, ΓΝ· ἴση ἄρα ἡ ΑΓ τῆ ΓΝ.

Ad prop. LXXVI.

158. $T\tilde{\eta}_S$ δὲ AB p. 148, 4] δέδοται γὰ φ τὸ $AB\Gamma$ τ ϱ ίγωνον τ $\tilde{\varphi}$ εἶδει.

Ad. prop. LXXVII.

159. Καὶ τοῦ BH ἄρα p. 148, 22] ἐπεὶ γὰρ τοῦ $AB\Gamma$ πρὸς τὸ ΔEZ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἔστι δὲ καὶ τοῦ $AB\Gamma$ πρὸς τὸ BH λόγος δοθείς, καὶ τοῦ BH ἄρα πρὸς τὸ ΔEZ λόγος ἐστὶ δοθείς. πάλιν ἐπεὶ τοῦ 20 BH πρὸς τὸ ΔEZ λόγος ἐστὶ δοθείς, ἔστι δὲ καὶ

^{158.} P. 159. Plv; textui post πρὸς τὸ ΒΗ δοθείς p. 148, 18 interpos. λ (in mg. οίμαι τοῦτο σχόλιον είναι εἰς τὸ μέτωπον γὰς ἔκειτο).

^{4.} διδόσθαι Plv. τό (alt.)] om. PlVat.Mon. ϱ . 6. τό] τῆς Mon. 7. ὡς] καί ϱ . $\Gamma N = 8$. πρός (alt.)] om. $\lg \lambda$. 7. ΓN] ΓM v. 9. $\Lambda \Gamma$] $\Lambda \Gamma$ $l\lambda$. τουτέστι] ἔστιν Mon. lacuna relicta. τήν] corr. ex ῆν ϱ . Ante $\Lambda \Gamma$ hab. $\dot{\eta}$ $\Lambda \Gamma$ del. m. 1 ϱ . 10. ὡς] καί ϱ . 11. ZH] H om. Mon.

τοῦ $E\Theta$ πρὸς τὸ $\triangle EZ$ λόγος δοθείς, καὶ τοῦ BH ἄρα πρὸς τὸ $E\Theta$ λόγος έστὶ δοθείς.

160. Καὶ δῆλου, ὅτι καί, ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς ΕΖ τετράγωνου ἀναγράψωμευ, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλης τινός, οἶου τῆς ΖΞ, καὶ πρὸς ἐκείνηυ, οἶου τὴυ ΖΞ, λόγου ἔχει δεδομένου ἡ ΒΓ.

Ad prop. LXXVIII.

161. P. 150, 18—20] ἴσον δὲ τὸ ZH τῷ ΕΚ· λόγος ἄρα τοῦ ΓΔ πρὸς τὸ ΕΚ δοθείς, ὥστε διὰ
 10 τοῦτο καὶ τῆς ΓΕ πρὸς ΕΘ λόγος ἐστὶ δοθεὶς διὰ τὸ ἀντιστρόφιον τοῦ α΄ τοῦ ς΄ βιβλίου Εὐκλείδου.

162. P.152,5—6] ἐπεὶ γὰο λόγος ἐστὶ δοθεὶς τῆς ΕΘ ποὸς ΖΑ, ἀλλὰ τῆς ΕΘ ποὸς ΓΕ λόγος ἐστὶ δοθείς, καὶ τῆς ΓΕ ἄρα ποὸς ΖΑ λόγος δοθείς. ἴση δέ ἐστιν ἡ ΖΑ 15 τῆ ΒΖ· τετράγωνον γάρ· καὶ τῆς ΓΕ ἄρα ποὸς ΖΒ λόγος δοθείς. ἀλλὰ τῆς ΖΒ ποὸς ΕΔ λόγος δοθείς· ὑπόκειται γάρ· καὶ τῆς ΓΕ ἄρα ποὸς ΕΔ λόγος δοθείς· καί ἐστιν ἴση ἡ ΕΔ τῆ ΓΜ· ἀπεναντίον γάρ· καὶ τῆς ΓΜ ἄρα ποὸς ΓΕ λόγος δοθείς. ὁμοίως δὴ καὶ 20 αί λοιπαὶ πλευραί. καὶ ἐπεὶ δέδοται ἡ Ε· ὀρθὴ γάρ· ὥστε καὶ ἡ λοιπὴ εἰς β̄ ὀρθὰς ἡ Γ, καὶ αί ἀπεναντίον· δέδοται ἄρα τῷ εἰδει τὸ ΓΔ.

^{160.} Pl Vat. v σ ρ λ. 161. Pl Vat. v Mon. σ ρ. 162. Pl Vat. v σ ρ λ.

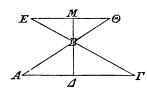
^{3.} Ante nai add. σχόλιον. Vat. ϱ . 5. ἔχει] ἔχη ϱ . 6. $\dot{\eta}$ $B\Gamma$] om. Vat. σ , $\dot{\eta}$ $\Theta\Gamma$ v. 11. $\beta\iota\beta\lambda lov$] om. ϱ . Εὐκλείδον] om. Vat., τῶν στοιχείων Mon. $\sigma\varrho$. 12. $E\Theta$] $E\Gamma$ Vat. $\sigma\varrho$. 14. δοθείς $\dot{\xi}$ έστι δοθείς Vat. $\dot{\xi}$ ve; item lin. 16 (utr.), 17, 19. τ $\ddot{\eta}$] τ $\ddot{\eta}$ ς $\dot{\chi}$ 15. γά ϱ] om. $\dot{\chi}$. 17. \dot{v} πόκειται — δοθείς om. $\dot{\chi}$. 20. γά ϱ] om. ϱ . 22. τδ) τ $\ddot{\varphi}$ Pl $\dot{\chi}$.

15

Ad prop. LXXIX.

163. Το άντιστρόφιον τούτου άληθέστατον, καλ έχρήσατο αὐτῷ κατιών.

164. Έστιν ἄρα ὡς ἡ $A\Gamma$ p. 154, 8] ὅτι καθόλου ἐπὶ ὁμοίου τριγώνου τοῦτο συμβαίνει. ἔστω τρίγωνον 5 τὸ $BA\Gamma$, καὶ ἀπὸ τοῦ B ἐπὶ τὴν $A\Gamma$ κάθετος ἤχθω

ή $B \triangle$, καὶ διὰ τοῦ Θ τῆ $A \Gamma$ παράλληλος ἤχθω ἡ ΘE . ἔστιν ἄρα ὡς ἡ $A \Gamma$ πρὸς ΓB , ἡ ΘE πρὸς E B, καὶ ἐναλλὰξ 10 ὡς ἡ $A \Gamma$ πρὸς ΘE , ἡ ΓB πρὸς B E. ἔστι δὲ καὶ ὡς ἡ

 ΓB πρὸς BE, ἡ ΔB πρὸς BM, καὶ δι' ἴσου ὡς ἡ $A\Gamma$ πρὸς ΘE , ἡ ΔB πρὸς BM, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ $A\Gamma$ πρὸς ΔB , ἡ ΘE πρὸς MB.

165. Οὕτως ἡ HΘ πρὸς MΛ [p. 154, 8]. ἰσογώνια γὰρ τὰ τρίγωνα, καὶ δμόλογοι αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας πλευραί. δμόλογος δέ ἐστιν ἡ μὲν ΛΓ τῆ ΘΗ· ἴσας γὰρ γωνίας ὑποτείνουσι τὰς ὑπὸ ΛΒΓ, ΘΛΗ· ἡ δὲ BΔ ἴση τῆ ΛΜ· δμόλογοι γὰρ καὶ αὖται ἴσας γωνίας 20 ὑποτείνουσιν.

166. Όπως $\dot{\eta}$ ZK τ $\ddot{\eta}$ ΛM έστιν ἴση; έπεὶ ὑπόκειται ως $\dot{\eta}$ ΛΓ πρὸς BΔ, οὕτως $\dot{\eta}$ ΘΗ πρὸς ZK,

^{163.} Vat. Mon. ρcS. 164. PlVat. νσρλ; fig. om. Plνλ. 165. PlVat. νσρλ. 166. PVat. ν Mon. σρc.

^{2.} τούτον] τοῦτο S. ἀληθέστατον] ἀληθεύσεται Μοπ., ἀληθεύται ϱ . 6. καί] ὡς ϱ . 13. BM] BA $l\lambda$, BH ϱ . 14. BM] BH ϱ . 16. $H\Theta$] Θ H $v\varrho$, Θ M σ . 17. τάς] οπ. ϱ . 19. ὑποτείνουσι] ὑποτείνει codd. ἡ — 20. ΛM] falsum. 20. ἴση] τῆ ἴση $v\sigma$.

5

ώς δὲ ἡ $A\Gamma$ πρὸς ΔB , οὕτως ἡ ΘH πρὸς $M\Lambda$, καὶ ὡς ἄρα ἡ ΘH πρὸς $M\Lambda$, οὕτως αὐτὴ ἡ ΘH πρὸς ZK. τὰ δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχοντα λόγον ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ἴση ἄρα ἡ ΛM τῆ KZ.

Ad prop. LXXX.

- 167. Δέδοται ἄρα τὸ ΑΔΒ p. 156, 7] ἐπεὶ τριγώνου τοῦ ΑΒΔ αἱ τρεῖς γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν, ὧν ἡ ὑπὸ ΑΔΒ ὀρθή ἐστιν, λοιπαὶ ἄρα αἱ ὑπὸ ΔΑΒ, ΑΒΔ μιῷ ὀρθῆ ἴσαι εἰσίν. ἐπεὶ οὖν ὀρθὴ 10 οὖσα ἡ ὑπὸ ΑΔΒ δέδοται, καὶ αἱ ὑπὸ ΔΑΒ, ΑΒΔ μιῷ ὀρθῆ οὖσαι ἴσαι δέδονται, ὧν ἡ ὑπὸ ΔΑΒ δέδοται, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΒΔ δέδοται. ἐὰν γὰρ ἀπὸ δεδομένου δεδομένον ἀφαιρεθῆ, καὶ τὸ ὑπολειπόμενον δέδοται.
- 15 168. Πῶς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ διπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΒΓ τριγώνου; ἤχθω διὰ τοῦ Α τῆ ΒΓ παράλληλος ἡ ΔΑΖ, διὰ δὲ τῶν Β, Γ τῆ ΑΕ παράλληλοι ἡ ΔΒ, ΖΓ· τὸ ΔΓ ἄρα παραλληλόγραμμον περιέχεται ὑπὸ τῶν ΓΒ, ΒΔ· ἴση δὲ ἡ ΒΔ τῆ ΑΕ· τὸ ἄρα ΔΓ ἐστι τὸ 20 ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ περιεχόμενον ὀρθογώνιον καί ἐστι διπλάσιον τοῦ ΑΒΓ τριγώνου. ἐὰν γὰρ παραλληλό-

^{167.} PlVat. νσελ; in δέδοται lin. 12 des. Vat. σε. 168. PlVat. σελ.

μιᾶ] ἄνα Plv. ἴσαι οὖσαι Vat. ϱ . 12. λοιπὴ ἄ ϱ α ἡ] λο ἡ l. 17. $Z\Gamma$] ZH ϱ . 21. ἐάν — p. 307, 3. τ ϱ ιγώνου] τὸ $\Delta\Gamma$ πα ϱ αλληλόγ ϱ αμμον (comp.) Vat. σ ϱ .

γραμμον τριγώνω βάσιν ἔχη τὴν αὐτὴν καὶ ἢ ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις, διπλάσιον ἔσται τὸ παραλληλόγραμμον τοῦ τριγώνου· διπλάσιον ἄρα τὸ $A\Gamma$ παραλληλόγραμμον τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, $B\Delta$ διπλάσιόν ἐστι τοῦ $AB\Gamma$ τρι- 5 γώνου· τὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· ἴσον ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $B\Gamma$, AE τῷ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, $B\Delta$.

169. Καὶ τῆς ΒΓ πρὸς ΑΕ p. 156, 6] ὡς γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ, τουτ-έστι τὸ ΓΟ πρὸς τὸ ΓΡ, οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς ΑΕ 10 δέδοται δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΑΕ οὕτως γὰρ ἐδείχθη πρὸ μικροῦ δέδοται ἄρα καὶ ὁ τῆς ΒΓ πρὸς ΑΕ λόγος.

170. Καλ γεγφάφθω έπλ τῆς ZH p. 156, 19] διὰ τὸ λγ΄ τοῦ γ΄ βιβλίου Εὐκλείδου.

171. Πρὸς τὴν ΑΕ δοθείς [p. 158, 4]. ἐὰν γὰρ διὰ τῶν Γ, Β τῆ ΕΑ παραλλήλους ἀγάγωμεν, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ Α τῆ ΒΓ, ἔσται τὸ παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον διὰ τὸ ἴσας γίνεσθαι τὰς γωνίας ἐκάστην τῆ ὑπὸ ΑΕΓ· δοθήσεται ἄρα τὸ παραλληλόγραμμον, 20 καὶ ἔσται λόγος τῆς ΒΓ πρὸς τὴν ΓΜ δοθείς, τουτ-έστι πρὸς τὴν ΕΑ· ἴση γὰρ ἡ ΓΜ τῆ ΕΑ.

¹⁶⁹ PlVat. νσολ. 170. Plλ. 171. PlVat. νσολ.

^{2.} ἔσται] ἀπὸ lλ. 4. ὁμοίως] οὕτως ϱ . 6. τά - 7. BΔ] om. Vat. $σ\varrho$. 6. τοῦ - ἴσα] τῷ αὐτῷ ἴσα καί λ. 10. τό (alt.)] om. lλ. 11. δέ] ἄ ϱ α δέ ϱ . 16. τήν - δοθεῖσαν] τό - δοθέν Plλ. 17. τῶν] τήν l, τοῦ σ ϱ . πα ϱ αλλήλους] - ον v. ἀγάγωμεν] ἄγωμεν σ. ὁμοίως] ὁμοῦ ϱ . 18. ἔσται] comp. PVat., α l. 19. ὀ ϱ θογόνινοι] ὀ ϱ θήν (comp.) γωνίαν ϱ . τό] τοῦ ϱ . ἴσας] ἴσας τήν Vat., έ. τῆς σ, ἐκατέ ϱ ας τὴν τῆς ϱ . 20. δοθείσεται Vat. ϱ , corr. ει in η . 21. τοντέστιν - 22. EA] om. v. 22. EA] EH Vat. (supra scr. m. 1 alio atramento A) ϱ . ἴση γά ϱ] ἱσογώνια comp. Pl.

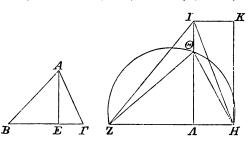
- 172. Ότι ή διὰ τοῦ Κ παράλληλος τῆ ZH ἀγομένη ἐφάπτεται τῆς περιφερείας, δῆλον καὶ γάρ, ἐὰν περὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τμῆμα περιγράψωμεν, ὅμοια ἔσται τὰ τμήματα, καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΒΓ πρὸς ΕΑ, 5 οὕτως ἡ ZH πρὸς ΗΚ ἡ δὲ ΕΑ ἐφάπτεται ὅστε καὶ ἡ διὰ τοῦ Κ.
- 173. Έπεὶ γὰο δέδοται έκάστη τῶν πλευοῶν τοῦ ΖΗΘ τοιγώνου, δέδοται ὁ τῆς ΖΘ ποὸς ΘΗ λόγος διὰ τὸ α΄. πάλιν ἐπεὶ δέδοται ὁ τῆς ΑΒ ποὸς ΒΔ 10 λόγος, ὡς δέδεικται, δέδοται ὁ τῆς ΑΓ ποὸς ΒΔ λόγος ὡς γὰο δέδεικται ὁ τῆς ΒΓ ποὸς τὴν ΑΕ δοθείς, οὕτως δειχθήσεται καὶ ὁ τῆς ΑΓ ποὸς ΒΔ λόγος δοθείς καὶ ὁ τῆς ΒΑ ἄρα ποὸς τὴν ΑΓ λόγος ἐστὶ δοθείς διὰ τὸ η΄. ἐπεὶ οὖν ἴσαι εἰσὶν αί ὑπὸ 15 ΒΑΓ, ΖΘΗ γωνίαι, καὶ λόγον ἔχει δεδομένον ἡ μὲν ΒΑ ποὸς ΑΓ, ἡ δὲ ΖΘ ποὸς ΘΗ, δεδομένα ἄρα ἐστὶ τῷ εἴδει.
 - 174. Τούτου τοῦ θεωρήματος ἔνστασις κεῖται ἐν τῆ πρώτη ἐξωχιῆ, ὅπου σημεῖον τόδε χ.
- 20 175. "Ενστασις είς τὸ π' θεώρημα %.

φησί γὰρ ἐν τῷ π΄ θεωρήματι· ἤχθω ἀπὸ τοῦ H σημείου τῆ ZH πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα ἡ HK· καὶ γεγονέτω, φησίν, ὡς ἡ $B\Gamma$ πρὸς τὴν EA, οὕτως

^{172.} PlVat. vσρ. 173. PlVat. vMon.σρ. 174. PVat. 175. PlVat. σcS (PlVat. c ad finem libri post schol. nr. 56); inde a u. λέξει τις p. 309, 2 Ambr.

^{1.} $\dot{\eta}$] om. Pl. ZH] HZ Vat., KZ ϱ . $\dot{\alpha}\gamma\omega\mu\epsilon\nu\eta$] $\dot{\alpha}\gamma\dot{\alpha}-\gamma\omega\mu\epsilon\nu$ Pl., -0- $\dot{\eta}$ Vat. 2. $\tau\eta_S$ $\pi\epsilon\varrho\iota\varphi\epsilon\varrho\epsilon\iota\alpha_S$] om. v. 4. $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\dot{\iota}$ — 6. K] corrupta. 15. $Z\Theta$ H] om. codd. 19. $\dot{\epsilon}\xi\omega\chi\iota\eta$] sic codd. 20. $\dot{\epsilon}\nu\sigma\tau\alpha\sigma\iota\nu$ c. %] om. PS. 21. $\dot{\epsilon}\nu$ $\tau\ddot{\omega}$ π' $\vartheta\epsilon\omega-\varrho\dot{\eta}\mu\alpha\tau\iota$] om. Vat. σ cS. 23. $\dot{\eta}$] om. Pl. EA] EA Pl Vat., sed mut. postea in $E\Gamma\Delta$ Vat., $EA\Delta$ cS.

ή ZH πρὸς τὴν HK, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ K σημείου τῆ ZH παράλληλος ἡ $K\Theta$. λέξει τις, ὅτι ἡ διὰ τοῦ K τῆ ZH παράλληλος ἀγομένη οὕτε ἐφάψεται οὕτε τεμεῖ τὸ $Z\Theta H$ τμῆμα, ἀλλ' ὑπερπεσεῖται. ὑπερπιπτέτω οὖν, εἰ δύνατον, καὶ ἔστω ἡ KI, καὶ τετμήσθω ἡ ZH τῆ 5

ΒΓ όμοίως κατὰ τὸ Λ σημεῖον, καὶ ἔστω ὡς ἡ ΒΕ πρὸς τὴν ΕΓ, οὕτως ἡ ΖΛ πρὸς ΛΗ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Λ σημείου τῆ ΖΗ πρὸς ὀρθὰς γωνίας εὐθεῖα ἡ ΛΘΙ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΙΖ, ΙΗ, ΘΗ, ΘΖ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς ἡ ΒΕ πρὸς ΕΓ, οὕτως ἡ ΖΛ πρὸς ΛΗ, 10 καὶ συνθέντι ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΒΕ, οὕτως ἡ ΗΖ πρὸς ΛΖ· ἀνάπαλιν ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΕΒ πρὸς ΒΓ, οὕτως ἡ ΛΖ πρὸς ΖΗ. ἀλλ' ὡς ἡ ΒΓ πρὸς ΕΛ, οὕτως ἡ ΛΖ πρὸς ΔΙ· δι' ἴσον ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΒΕ πρὸς ΕΛ, οὕτω γέγονεν ἡ ΖΗ πρὸς ΛΙ· δι' ἴσον ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΒΕ πρὸς ΕΛ, οῦτως ἡ ΖΛ πρὸς ΛΙ. καί ἐστιν ἡ 15 ὑπὸ τῶν ΒΕΛ γωνία τῆ ὑπὸ τῶν ΖΛΙ ἴση. ὅμοιον

^{2.} παράλληλος] ἴσος c. λέξει τις ἴσως ἐνταῦθα Ambr. 4. ZΘH] ZAH codd. ὁπερπεσεῖται ὡς ἡ KΓ PlVat.σcS. 5. ἡ KI] KIM Plc, ἡ KIN Vat.σ, ἡ KH S. 7. nαl-10. AH] om. S. 8. τῆ ZH] om. Ambr. 9. AΘI] A Ambr., AΘ c. 12. πρὸς AZ] supra add. m. 1 Vat. EB-13. ZH] BΓ πρὸς EB, οῦτως ἡ ZH πρὸς AZ Ambr. 14. προς παι cS. δι ἴσον -15. AI] om. S. 15. ἡ (pr.)] om. c. EA] A c. 16. τῶν (pr.)] τήν l. τῶν (alt.)] om. Vat. cS, τήν l. ὅμοιον] ὁμοίως S.

15

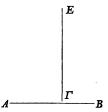
ἄρα έστὶ τὸ ΑΒΕ τρίγωνον τῷ ΙΖΛ τριγώνῳ. ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΑΕ γωνία τῆ ὑπὸ ΖΙΛ γωνία. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΑΕ τῆ ὑπὸ ΗΙΛ ἴση ἐστίν. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΑΓ ὅλη τῆ ὑπὸ ΖΙΗ ἐστιν ἴση. ἔστι το δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΖΘΗ τῆ ὑπὸ ΒΑΓ ἴση οῦτως γὰρ ὑπέκειτο διὰ τὸ ἐν ΖΘΗ τμήματι εἶναι τὴν ὑπὸ ΖΘΗ καὶ ἡ ὑπὸ ΖΘΗ ἄρα τῆ ὑπὸ ΖΙΗ ἐστιν ἴση. ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἡ διὰ τοῦ Κ σημείου ἀγομένη παράλληλος τῆ ΖΗ ὑπερπεσεῖται τῆς ΖΘΗ περιφερείας. 10 ὁμοίως δέ, κὰν ἐντός τις ὑπόθηται.

Ad prop. LXXXI.

176. 'Αλλὰ τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Α, Γ p. 160, 11—12] ἐὰν γὰο τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς μέσης διὰ τὸ ιζ΄ τοῦ 5΄ τῶν στοιχείων.

Ad prop. LXXXIII.

177. Καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Α, Δ
πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν Α, Ε [p. 164,
15-16]. ἐκκείσθω τις εὐθεῖα ἡ
ΑΒ, καὶ ἀφηρήσθω τῆ μὲν Ε ἴση
20 ἡ ΑΓ, τῆ δὲ Δ ἴση ἡ ΓΒ, καὶ
πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἀπὸ τοῦ Γ τῆ

^{176.} Plλ; idem schol. rursus habent ad u. p. 160, 21 άλλὰ τῷ μέν ντλ. 177. PlVat. νσο. Figuram dedi ex Vat.

^{2.} Post ắφα add. ἐστίν Ambr. $\gamma ωνία$] om. Ambr. 3. HIA - 4. ZIH] ZIH ἐστιν ἴση, ἀλλὰ καὶ τῷ ὑπὸ $Z\Theta H$ Pl. 4. ἴση ἐστίν Ambr. ἔστι -5. ἴση] Ambr., om. cett. 5. οῦτως -6. $Z\Theta H$ (alt.)] om. Ambr. 6. ἐν] supra scr. m. 1 Vat.

^{7.} $Z\Theta H$] ZOH PVat., corr. m. 1 Vat., ZAH l, $\xi \eta^{\eta} \Theta$ S. $\check{\alpha}\varrho\alpha$] om. S. ZIH] ZHI c. Estiv Is η Is η Elássov η Elássov Ambr. 8. Estiv om. Ambr. $\dot{\eta}$ om. l. 9. $Z\Theta H$] $ZH\Theta$ Ambr. S. 16. $\pi\alpha i$ — 17. E] om. v.

AB ή ΓE ἴση οὖσα τῆ A. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ $A\Gamma$ πρὸς ΓB , οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν $A\Gamma$, ΓE , τουτέστι τὸ ὑπὸ A, E πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν $E\Gamma$, ΓB , τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν A, Δ , ἔστιν οὖν ὡς ἡ E πρὸς τὴν Δ , οὕτως τὸ ὑπὸ τῶν A, E πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν A, Δ .

178. Τοῦτό φησιν, ὅτι, ἐὰν ὧσι δ εὐθεῖαι καὶ ἔχωσιν οὕτως πρὸς ἀλλήλας πῶς δὲ ἔχωσιν; ῶστε λαβεῖν τινα ἔξ αὐτῶν τρεῖς, οῖας ἄν βούλοιτο, προσλαβεῖν δὲ καὶ τετάρτην ἀνάλογον οὖσαν ταῖς ληφθείσαις τρισί ἔσται ὡς ἡ τετάρτη ἤτοι ἡ προσληφθεῖσα 10 πρὸς τὴν τρίτην ἤτοι τὴν μετ' αὐτὴν τρίτην, οὕτως ἡ δευτέρα ἤτοι ἡ μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν δευτέραν, πρὸς ἢν ἡ πρώτη λόγον ἔχει δεδομένον ἤτοι πρὸς τὴν οὖσαν μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν τετάρτην, πρὸς ἢν ἔχει ἡ πρώτη ἤτοι ἡ έξ ἀρχῆς εὐθεῖα πρὸς αὐτὴν δευτέραν 15 οὖσαν λόγον δεδομένον.

ἔστωσαν εὐθεῖαι αὖται αἱ A, B, Γ , Δ, καὶ ἔστω ἡ μὲν A πδ, ἡ δὲ B $\overline{\imath}$ β, ἡ δὲ Γ $\overline{\eta}$, ἡ δὲ Δ $\overline{\varsigma}$. λαβὲ γοῦν έξ αὐτῶν τρεῖς, οῖας βούλει, οἶον τὴν A καὶ τὴν B καὶ τὴν Γ · προσλαβοῦ καὶ ἐτέραν ἀνάλογον ταύταις 20 ἤτοι τὴν E, καὶ ἔστω $\overline{\delta}$ · ώστε ἔχει αὐταῖς ἀναλόγως ἤτοι τὸν διπλασίονα λόγον. ἔχει οὖν ἡ τετάρτη ἤτοι ἡ προσληφθεῖσα· τετάρτη γὰρ ἀριθμεῖται μετὰ τὰς τρεῖς τὰς ληφθείσας· πρὸς τὴν τρίτην ἤτοι τὴν Γ τὴν μετὰ τὴν προσληθεῖσαν ἀριθμουμένην τρίτην λόγον 25 ὑποδιπλάσιον. θέλει γοῦν ἔχειν οὕτως καὶ ἡ δεν-

^{178.} P2.

^{2.} $\tau \tilde{\omega} \nu$] om. lVat.s. ΓE] $\Gamma \Delta$ lVat.s. 3. $E \Gamma$, ΓB] $E \Gamma B$ ϱ , $\Delta E B$ cett. 4. Δ (pr.)] E l. 5. $\tau \tilde{\omega} \nu$ (utrumque)] $\tau \tilde{\eta} s$ $P \varrho$.

τέρα, πρὸς ἢν ἡ πρώτη λόγον ἔχει δεδομένον ἡ γὰρ μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν δευτέρα οὖσα ἔχει πρὸς τὴν Β ἤτοι τὴν μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν οὖσαν τετάρτην, πρὸς ἢν ἡ ἔξ ἀρχῆς πρώτη ὡς πρὸς δευτέραν λόγον ὅ ἔχει ὁ ἐδομένον ἔχει γὰρ τὸν αὐτὸν λόγον ἤτοι τὸν ὑποδιπλασίονα. ἡ γὰρ μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν δευτέρα, ἤτις ἐστὶ ϛ, πρὸς τὴν μετὰ τὴν προσληφθεῖσαν τετάρτην, δευτέραν δὲ ὡς πρὸς τὴν ἔξ ἀρχῆς πρώτην, ἤτοι τὴν Β ιβ οὖσαν ὑποδιπλάσιόν ἐστιν.

10 καν γοῦν ταύτας οὐ λαβῆς τὰς εὐθείας ἀλλ' ἄλλας τῶν δ, οῖας βούλει, οὕτως εὑρήσεις ταύτας φυλάττειν τὴν παραδοθεῖσαν τάξιν κατὰ τὴν ἐμὴν τέως ἐπιβολήν ἤ, εἰ βούλει, ἔστωσαν μὲν ὡς ἐν τῷ ἐδαφίῳ τοῦ βιβλίου κείμενα δι' ἀριθμῶν τοιοῦτον. ἀλλὰ δὴ ἐκ τῶν ἀριθμῶν οὕτως καὶ ἀπλῶς οῖους βούλει τρεῖς πως τῶν ἐξ ἀρχῆς δ λάμβανε, καὶ εὑρήσεις κατὰ τὴν ἄνωθεν ρηθεῖσαν ἔξήγησιν ἁρμόζειν τὸ θεώρημα.

Ad prop. LXXXIV.

179. Λοιπὴ ἄρα ἡ ΔB p. 166, 4] ἡ γὰρ $B\Gamma$ τῆς 20 BA μείζων ἐστὶ τῆ $\Delta\Gamma$ εὐθεία δοθείση, ὡς ἐν τοῖς ὅροις.

Ad prop. LXXXV.

180. Καί έστι δοθεϊσα ή ὑπὸ ΑΒΔ γωνία p.168, 2] ώς ἂν εὐθεῖα έπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα γωνίας ποιῆ, ἤτοι 25 δύο ὀρθὰς ἢ δυσίν ὀρθαῖς ἴσας ποιήσει.

^{179. 180.} Pv.

^{24.} ποιῆ] ποιεῖ codd.

15

181. Καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ $B\Gamma$ p. 168, 10] συναμφότερος ἡ AB, $B\Gamma$ ὑπόκειται δοθεῖσα, καί ἐστιν ἴση ἡ AB τῆ ΔB , καί εἰσι δοθεῖσαι ὅστε καὶ ἡ $\Delta B\Gamma$ δοθεῖσά ἐστιν δέδοται ἄρα ὅλη ἡ $\Delta \Gamma$. ἐὰν οὖν ἀπὸ δεδομένης τῆς $\Delta \Gamma$ δεδομένη ἡ ΔB ἀφαιρεθῆ, καὶ ἡ 5 ὑπολειπομένη δέδοται.

Ad prop. LXXXVI.

182. Λοιποῦ ἄρα τοῦ ὑπὸ τῶν ΔΓΒ p. 168, 23] τὸ γὰρ δοθέντι μεῖζον ἢ ἐν λόγω ἐστίν, ὅταν ἀφαιρε-θέντος τοῦ δοθέντος τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον 10 ἔχει δεδομένον, ὡς ἐν τοῖς ὅροις.

183. Ω_S δὲ τὸ ὁπὸ τῶν $AB\Gamma$ p 170, 4] ἐὰν γὰρ τὴν $B\Delta$ τῆ AB ἐπ' εὐθείας ποιήσωμεν, δῆλον ὡς γὰρ τὰ παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα, οὕτως καὶ αί βάσεις.

184. Έλν γὰο εὐθεῖα ὡς ἡ ΒΓ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, κατὰ τὸ Δ, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐκατέρου τῶν τμημάτων περιεχομένω ὀρθογωνίω, ὡς ἐν τῷ β΄ θεωρήματι τοῦ β΄ βιβλίου Εὐκλείδου.

185. Καὶ συνθέντι ἄρα p. 170, 18—19] ἐὰν γὰρ συν- 20 αμφοτέρου τῆς $B\Gamma \Delta$ πρὸς τὴν $B\Delta$ λόγος ἐστὶ δοθείς, συνθέντι συναμφοτέρου ἄρα τῆς $B\Gamma \Delta$ μετὰ τῆς $B\Delta$ πρὸς τὴν $B\Delta$ λόγος ἐστὶ δοθείς συναμφότερος δὲ ἡ $B\Gamma \Delta$ μετὰ τῆς $B\Delta$ δύο εἰσὶν αί ΓB .

^{181.} PlVat. νσολ. 182, Plvλ. 183. P. 184. 185. Plvλ.

^{2.} ὑπόπειται γάρ $l\lambda$. 3. AB] $A\Delta$ Pl. 4. δέδοται δέδειπται $Vat. \varrho$. 16. ἔτυχε λ . 21. $B\Gamma\Delta$] $B\Delta$ codd. $B\Delta$] $A\Delta$ λ .

186. 'Ως δὲ ἡ ΓΒ πρὸς ΒΔ p. 170, 21] ἐὰν γὰρ ποιήσωμεν ἐπ' εὐθείας τὴν ΓΒ τῆ ΒΑ καὶ ἴσην τὴν ΒΔ τῆ ΒΕ, δῆλον, ὡς ἡ ΓΒ πρὸς ΒΔ, οὕτως τὸ ὑπὸ ΓΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ, τουτέστι τὸ ΕΓ πρὸς τὸ ΔΕ. 5 ὡς γὰρ αὶ βάσεις, οὕτως τὰ παραλληλόγραμμα.

187. Καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΓΒΔ p. 170, 22] ἐπεὶ γὰρ δέδοται ἐκατέρα τῶν ΓΒ, ΒΔ, καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν δεδομένην ἔχει γωνίαν· ὀρθογώνιον γάρ· δέδοται τὸ ὑπὸ τῶν ΓΒΔ, ὡς ἐν τοῖς ὅροις. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς 10 ΒΔ δοθέν· τετράγωνον γάρ· λόγος ἄρα τοῦ ὑπὸ τῶν ΓΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΔ ἐστι δοθεὶς διὰ τὸ α΄.

188. Δοθεϊσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ AB p. 172, 3] ἐπεὶ γὰρ λόγος ἐστὶ τῆς ΓΒ πρὸς τὴν ΒΑ δοθείς, τῆς ΒΔ πρὸς τὴν ΒΑ λόγος ἐστὶ δοθείς. καί ἐστι δοθεϊσα 15 ἡ ΒΔ δοθεϊσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ AB. ἐκάστη ἄρα τῶν AB, ΒΓ δοθεϊσα.

Ad prop. LXXXVII.

189. "Εστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΑΕΓ δοθείσα p. 172, 16] διὰ τὸ ἐν ἡμικυκλίφ· ὑπόκειται γὰο τὸ ΑΕΓ δεχόμενον 20 γωνίαν δοθείσαν κατὰ τὸν ὅρον.

Ad prop. LXXXIX.

190. Έπει δοθέν έστιν έκάτερον τῶν \mathbf{B} , Δ p. 176, 1] δέδοται έξ ἀρχῆς τὸ \mathbf{B} , και τὸ Δ δὲ διὰ τὸ τὸν κύκλον δεδόσθαι τῆ θέσει.

^{186.} Plv1. 187. Pv. 188. Plv1. 189. Pl1. 190. Pl.

εὐθείας] λ, εὐθείαν cett. BA] BA Pλ. 3. δῆλον]
 διὰ τοῦτο λ. 11. BΔ] BΔE codd. 15. ἐκάστη ἄρα] scripsi,
 ἐκάστην codd. 23. τό (tert.)] om. codd.

Ad prop. XC.

- 191. Καί έστιν ὀοθή p. 176, 18] διὰ τὸ ιη' τοῦ γ' βιβλίου τῶν στοιχείων.
- 192. Τὸ ἄρα ἐπὶ τῆς ΔΓ p. 176, 19] διὰ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ ις΄ δεωρήματος τοῦ γ΄ βιβλίου Εὐκλείδου. 5

Ad prop. XCII.

- 193. Δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν $\mathbf{Z}\mathbf{A}$, $\mathbf{A}\mathbf{E}$ p. 180, 10-11] ταῦτα δέδεικται ἐν τῷ σχολίῷ τῷ ἐν τῷ ἐπάνωθεν, ὅπου σημεῖον τόδε \mathbf{X} . 1)
- 194. Καί έστιν ίσον p. 180, 11] ώς δέδεικται έν 10 τῷ γ΄ βιβλίῳ Εὐκλείδου έν τῷ λε΄ θεωρήματι.

Ad prop. XCIII.

- 195. Τῆς κάτω p. 180, 20] τουτέστι τῆς ὁπὸ τὴν ἀχθεῖσαν καὶ ἀπολαμβάνουσαν τὸ τμῆμα τὸ δεχόμενον τὴν δεδομένην γωνίαν.
- 196. Διὰ τὰ αὐτὰ δή p. 182, 11] ή γὰρ ὑπὸ ΒΑΔ ἡμίσεια οὖσα τῆς ὑπὸ ΒΑΓ δοθείσης δοθεϊσά ἐστιν.
- 197. "Εστιν ἄρα ὡς ἡ ΒΑ p. 182, 14] διὰ τὸ γ΄ δεώρημα τοῦ 5΄ βιβλίου τῶν στοιχείων.

¹⁾ Idem signum inuenitur ad schol. app. nr. 41.

^{191.} P. 192. PVat. 193. P. 194. Plλ. 195. PlVat. v σλ. 196. Plλ. 197. Pl vλ.

βιβλίου Εὐπλείδου] τῶν στοιχείων Vat.
 11. τῷ] om. lλ.
 13. Ante τουτέστι add. σχόλιου. (comp.) l.
 14. παί] om.
 Vat.σ.
 19. τῶν] om. Pv. στοιχείων] Εὐπλείδου v.

- 198. Καὶ ὡς ἄρα συναμφότερος ἡ ΒΑΓ p. 182, 16—17] ὡς γὰρ εν τῶν ἡγουμένων πρὸς εν τῶν έπομένων, οὕτως ἄπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἄπαντα τὰ έπόμενα.
- 5 199. "Εστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΑΓΕ p. 182, 19] ἐπὶ γὰο τῆς αὐτῆς περιφερείας τῆς ΑΒ βεβήκασι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τμήματί εἰσι τῷ ΒΔΓΑ.
 - 200. "Έστιν ἄφα ὡς ἡ ΑΓ p. 182, 22—23] περί γὰρ τὰς ἴσας γωνίας αἱ πλευραὶ ἀνάλογόν εἰσιν.
- 10 201. Πῶς ἐστιν, ὡς ΑΓ πρὸς ΓΕ, οὕτως συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ; ἐπεὶ τοῦ ΒΑΓ τριγώνου ἡ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΑΓ δίχα τέτμηται, ἔστιν ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως ἡ ΒΕ πρὸς τὴν ΕΓ, ὡς ἐν τῷ 5΄ τῶν στοιχείων. συνθέντι ὡς συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΕ΄ καὶ ἐναλλὰξ ὡς συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ.
- 202. Πῶς, ὡς συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΒ; ἐδείχθη, ὅτι ἐστὶν ὡς 20 ἡ ΑΓ πρὸς ΓΕ, οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς ΔΒ, ὡς δὲ ἡ ΑΓ πρὸς ΓΕ, οὕτως συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν ΒΓ· καὶ ὡς ἄρα συναμφότερος ἡ ΒΑ, ΑΓ πρὸς τὴν

^{198.} PVat. vσ. 199. PlVat. σ. 200. PVat. v ρ. 201. vσ, coniunct. cum nr. 200 PVat. ρ. 202. PlVat. vσρ.

^{3.} οὖτως — 4. ἑπόμενα] οm. Vat. vσ. 6. ἐπί] ἐν λ. βεβήκασι] βεβλήκασιν PVat. 9. εἰσιν] ἔχει v. 14. ὡς — στοιχείων] οm. Vat. σρ. 17. $B\Gamma$] ΓE codd. 18. ὡς] om. codd. 19. Ante ἐδείχθη hab. ὡς δέ Vat., καὶ δέ ρ.

 $B\Gamma$, oὕτως ή $A\Delta$ πρὸς ΔB · ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γὰρ τὰ μεγέθη.

203. Πῶς ἰσογώνιόν ἐστι τὸ $BE \Delta$ τρίγωνον τῷ $AE\Gamma$ τριγώνῳ; ἴση ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ Γ τῆ πρὸς τῷ Δ ἀλλὰ καὶ κατὰ κορυφὴν αί ὑπὸ $BE \Delta$, ΓEA καὶ 5 λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΔBE τῆ ὑπὸ $EA\Gamma$ ἴση διὰ τὸ καὶ τὸ $\Delta \Gamma$ τμῆμα ὑποτείνειν αὐτάς. 1)

Ad prop. XCIV.

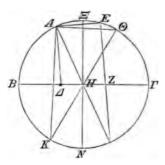
204. Πόθεν, ὅτι ἡ πρὸς ὀρθὰς αὐτῆ ἀγομένη ὡς ἐπὶ τὸ Ε πίπτει καὶ οὐκ ἐπὶ τὸ Η ἢ ἐνδοτέρω; καὶ 10 σαφέστερον εἰπεῖν κέντρου ὅντος τοῦ Η καὶ τῆ ΒΗ διαμέτρω πρὸς ὀρθὰς οὕσης τῆς ΝΗΞ, δεικτέον, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Α τῆ ΑΔ πρὸς ὀρθὰς ἀγομένη οὕτε ἐπὶ τὸ Η πίπτει οὕτε ἐνδοτέρω τοῦ Η. ὅτι μὲν ἐκτὸς οὐ

¹⁾ Hoc schol sic habet Ambr.: Πῶς ἰσογώνιόν ἐστι τὸ $AE\Gamma$ τρίγωνον (comp.) τῷ ΔEB τριγώνω (comp.); ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $A\Gamma E$ τῷ ὑπὸ $B\Delta E$ · ἐπὶ γὰς τῆς αὐτῆς περιφερείας βεβήπασι τῆς AB πρὸς τῷ περιφερεία οὖσαι· ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ $BE\Delta$ τῷ ὑπὸ $AE\Gamma$ ἔστιν ἴση· κατά πορυφὴν γάς εἰσιν ἀλλήκαις· καὶ λοιπὴ ἄφα ἡ ὑπὸ $EB\Delta$ τῷ ἐπὶ (scr. ὑπὸ) $EA\Gamma$ ἔστιν ἴση.

^{203.} PlVat. v o o l c. 204. PlVat. v Ambr. o o l c.

πεσείται τοῦ κύκλου, δῆλον \cdot εἰ δὲ μή, ἐπ' εὐθείας ἔσται τῆ $A\Delta \cdot$ πιπτέτ ω δὲ ἐντὸς ὁπουδηποτοῦν τοῦ

ήμικυκλίου, ώς έπι τὸ Κ΄ και έπιζευχθεῖσα ἡ ΚΗ διήχθω έπι τὸ Θ ἢ ὁπουδηποτοῦν. ἐπεζεύχθω δὲ και ἡ ΑΘ΄ διάμετοςς ἐστιν ἡ ΚΘ, ἡμικύκλιόν ἐστιν ἡ ΚΑΘ΄ ὀοδὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΔΑΚ ὀοδή ἱσαι ἄρα ἀλλήλαις, ἡ μείζων τῆ ἐλάσ-

σονι ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἡ πρὸς ὀρθὰς ἀγομένη τῷ $A\Delta$ ἐπὶ τὰ ἐντὸς τοῦ κύκλου ὡς ἐπὶ τὰ 15~K,~A,~B πεσεῖται ἐπ' ἐκεῖνα ἄρα ὡς ἐπὶ τὸ E.

205. Ἡ ΘΑ διάμετρος p. 186, 4] πρὸς ὀρθὰς γὰρ ἤπται τῆ ΑΔ ἡ ΑΕ, καὶ παράλληλος ἡ ΕΖ τῆ ΑΔ αί ἄρα ὑπὸ ΔΑΕ, ΑΕΖ δυσὶν ὀρθαζς ἴσαι εἰσίν ιστε καὶ ἡ πρὸς τῷ Ε ὀρθή ἐστιν ἐν ἡμικυκλίι ἄρα ἐστίν 20 διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΘ.

206. P. 186, 7] οὕτως γὰ \mathbf{q} κεῖται καὶ τὸ Δ δοθὲν καὶ δ κύκλος τῆ θέσει δεδομένος.

Fig. ego addidi.

205. Pl Vat. v σS. 206. P.

^{3.} K] H c. 5. ὁπωσδηποτοῦν v. 7. AΘ] AH c, AΘ E cett. διάμετρος] comp. P, καί ρ. ἐστιν] comp. P Vat.ρ, δέ c. 8. ΚΘ] om. Vat.ρ. ἡμικύκλιόν ἐστιν ἡ] om. Vat.ρ. 9. ὀρθή] comp. Pl Vat.ρ, ἴση c. 11. ἴσαι] ἴσαις c. 12. μείζων] μείζον c. 13. ἐστίν] comp. P, om. σρc. 15. ἐπεῖνο ρ. τό] τά codd. Ε] ΕΖ ρ. 18. ΔΑΕ] ΑΔΕ Vat.σS. 19. τῷ] τό S. ἄρα ἐστίν] om. Vat.S.

207. "Ιση ἄρα, φησίν, ὡς ἡ ΖΗ τῆ ΗΔ, καὶ ἡ ΘΖ
τῆ ΔΔ΄ Ισογώνια γὰρ τὰ ΔΔΗ, ΗΘΖ τρίγωνα
παραλλήλων γὰρ οὐσῶν τῶν ΔΔ, ΕΘ, αἱ ἐναλλὰξ
γωνίαι αἱ ὑπὸ ΔΔΗ, ΗΖΘ ἴσαι εἰσίν. εἰσὶ δὲ διὰ
τὸν αὐτὸν λόγον καὶ αἱ ὑπὸ ΔΑΘ, ΑΘΖ ἴσαι ἀλλή- 5
λαις καὶ αἱ πρὸς τῷ Η κατὰ κορυφὴν οὖσαι ἴσαι
εἰσίν ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΗΘ πρὸς ΗΑ, ἡ ΖΗ πρὸς
ΗΔ. ἴση δὲ ἡ ΘΗ τῆ ΗΑ΄ ἴση ἄρα καὶ ἡ ΖΗ τῆ
ΗΔ. ὁμοίως καὶ ἡ ΘΖ τῆ ΔΔ ἴση ἐστίν.

208. Δοθὲν ἄρα ἐστί p. 186, 15] τὸ ὑπὸ τῶν $EZ\Theta$ 10 δοθέν ἐστι διὰ τὸ $q\beta'$.

^{207.} P Vat. v σ Q. 208. P.

^{4.} διά διὰ ὑπό Ρ.

APPENDIX SCHOLIORUM.

The second secon

•

Ad prop. XXX demonstr. quart.

1. Δοθείσα ἄρα ἐστίν p. 196, 8] ἐπεὶ γὰρ ἑκατέρα τῶν AE, $B\Gamma$ εὐθειῶν δέδοται τῆ θέσει, δέδοται ἡ ὑπὸ AEΔ γωνία τῷ μεγέθει, ὡς ἐν τοῖς ὅροις δύναμαι γὰρ αὐτῆ ἴσην πορίσασθαι.

Ad prop. XXXIII demonstr. alt.

- 2. P. 198, 1] δτι τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον ἐπέχουσιν. ~ αϊ γὰο περιέχουσαί είσιν εὐθεῖαι, τῆ θέσει δεδομέναι είσίν.
 - 3. Τον γὰο αὐτον ἀεὶ τόπον ἐπέχουσιν αί ΒΗ, ΗΔ. 10
- 4. Τουτέστι τῆ HB p. 198, 6] αί γὰρ HB, $H\Delta$ ἴσαι εἰσίν· ἐχ τοῦ κέντρου γάρ εἰσι τοῦ κύκλου· ἐξ ἀρχῆς δὲ ἐτέθη ἴση τῆ EZ ἡ $H\Delta$.
- 5. Ίση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΖΘ τῆ ΘΗ p. 198, 7] ἐὰν τριγώνου παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν εὐθεῖα γραμμὴ 15 ἀνάλογον τέμη τὰς τοῦ τριγώνου πλευράς, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΕΖ πρὸς ΖΘ, ἡ ΒΗ πρὸς ΗΘ· ἴση δὲ ἡ ΕΖ τῆ ΒΗ· ἴση ἄρα καὶ ἡ ΖΘ τῆ ΗΘ.

5

^{1.} PlVat. Mon. Ambr. $z \rho \lambda$. 2. z. 3. Vat. $z \sigma$. 4. Pl Vat. $z \sigma \rho \lambda$. 5. Plv σ ; conjunctum c. nr. 4 λ .

^{2.} $\ell\pi\ell$ $\gamma\ell\varrho$] om. ℓ . 3. $\tau\tilde{\omega}\nu$] bis Vat. 4. δύναμαι] δυνάμεθα Ambr., $-\alpha\iota$ m. 1 mut. in $-\epsilon\theta\alpha$ σ. 8. $\epsilon\ell\sigma\iota\nu$] $\ell\sigma\iota\nu$ (comp.) z. 11. $H\Delta$] HA ϱ . 12. $\tau\sigma\tilde{\nu}$ (pr.)] om. z. $\ell\sigma\iota\nu$ $\ell\sigma\iota\nu$ z. $\kappa\ell\kappa\ell\nu$] om. σ. 13. $\ell\eta$] om. codd. 15. $\tau\varrho\iota\gamma\acute{\omega}\nu\sigma\nu$] om. ℓ , comp. cett. 17. EZ (pr.)] ΘZ ℓ .

6. Δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ ΘΗΖ p. 198, 8-9] ἡ γὰρ κατὰ κορυφὴν αὐτῆ ἡ ὑπὸ $BH\Delta$ δοθεῖσά ἐστιν, ὡς ἐδείχθη ἀνωτέρω.

Ad prop. XXXIV demonstr. alt.

5 7. Ως δὲ ἡ ΘΕ πρὸς ΕΚ p. 200, 3] διὰ τὸ δ΄ τοῦ ς΄ ἰσογώνια γάρ ἐστι τὰ ΚΖΕ, ΕΘΗ τρίγωνα, δμόλογοι αί ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας πλευραὶ ὑποτείνουσαι.

Ad prop. XLV demonstr. alt.

- 8. Καί ἐστι δοθεῖσα p. 200, 12] ἐπεὶ γὰο ἡ ποὸς 10 τῷ Α γωνία δεδομένη ἐστίν, ἴση δὲ ἡ ποὸς τῷ Α ταῖς Δ, Γ γωνίαις, ἡ ἐπτὸς δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση ἐστίν, ἴσαι δέ εἰσι καὶ αί Δ, Γ γωνίαι, ὥστε δεδομέναι εἰσὶν αί Δ, Γ γωνίαι.
- 9. Ἡμίσεια γάο ἐστι p. 200, 12] ἐπεὶ γὰο ἡ ὑπὸ ΒΑΓ 15 ἴση ἐστὶ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ταῖς ὑπὸ ΑΔΓ, ΔΓΑ ἴσαις οὔσαις ἀλλήλαις, ἡ ὑπὸ ΑΔΓ ἄρα ἡμίσειά ἐστι τῆς ὑπὸ ΒΑΓ.

Ad prop. XLVI demonstr. alt.

10. Καί ἐστιν αὐτῆς διπλῆ p. 202, 5] ἴση γάρ
 20 ἐστιν ἡ πρὸς τῷ Δ γωνία τῆ πρὸς τῷ Γ· ἔστι δὲ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ δυσὶ ταῖς ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον ἴση· ὥστε

^{6.} Pz; conjunctum c. nr. 4 Vat. $\sigma \varrho$. 7. z. 8. PlVat. v Mon. $\sigma \varrho \lambda c$. 9. Ambr. 10. z.

^{1.} $\gamma\acute{\alpha}\varrho$] om. ϱ . 2. $\kappa \varrho \nu \varphi \gamma \nu$] no lacuna relicta z. $\kappa \dot{\nu} \tau \gamma \nu$] $\kappa \dot{\nu} \tau \dot{\gamma} \varrho$. δοθεϊσά έστιν] δέδοται z. $\dot{\kappa} \dot{\kappa}$] nαί ϱ . 3. ἀνωτέ ϱ ω] om. z, ἀνώτε ϱ ον ϱ . 10. δεδομένη έστιν] haec post $\gamma \dot{\kappa} \varrho$ hab. v. έστιν] om. l. 12. ἴση] ἴσαι c. εἰσι] om. c. Δ , Γ] Γ , Δ c. 13. Δ] Λ Vat. ϱ .

τῆς πρὸς τῷ Δ μόνης διπλάσιόν ἐστιν. ἴσαι δὲ ἀλλή-λαις εἰσὶ πἀκεῖναι διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν $A\Delta$ τῆ $A\Gamma$ καὶ ἰσοσκελὲς καθεστάναι τὸ τρίγωνον.

Ad prop. LIV demonstr. alt.

- 11. Έππείσθω δοθεϊσα p. 202, 12] τῷ μεγέθει · οὕτω 5 γὰο ἀεὶ λαμβάνει ἀοριστῶς λέγων.
- 12. "Εστιν ἄρα ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Β p. 202, 21] ἐμάδομεν γάρ, ὅτι, ἐὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὧσιν,
 καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα ὅμοιά τε καὶ ὁμοίως
 ἀναγεγραμμένα ἀνάλογον ἔσται.
- 13. Καὶ αί λοιπαὶ ἄρα πλευραί p. 204, 8] ἐπεὶ λόγος τῆς ΓΔ πρὸς τὴν ΕΖ δοθείς, ἔστι δὲ καὶ τὸ Α ὅμοιον τῷ Β, τῶν δὲ ὁμοίων σχημάτων αί πλευραὶ ἀνάλογόν εἰσιν, πρὸς ὰς αὖται ἀνάλογόν εἰσιν, κὰκεῖναι δεδομέναι ἔσονται.

Ad prop. LV demonstr. alt.

- 14. ⊿έδοται ἄρα τῷ εἴδει p. 204, 19] ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖς ὅροις, ὅτι εὐθύγραμμα σχήματα τῷ εἴδει δεδοσθαι λέγεται, ὧν αῖ τε γωνίαι δεδομέναι εἰσί κτλ.
- 15. Διὰ τὰ αὐτὰ δή p. 204, 24] ὡς ἐν τῷ σχολίῷ 20 τοῦ νβ΄ ἀπὸ γὰρ ἐκάστης ἀναγράφοντες τετράγωνον ὁμοίως δείξομεν.

15

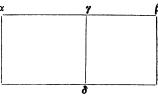
^{11.} PVat. Ambr. S. 12. P. 13. z. 14. Plv λ . 15. Plv σ .

^{5.} Ante τῷ hab. δοθεῖσα Ambr. μεγέθει δηλαδή Ambr. 14. εἰσιν (pr.)] scripsi, δέ z. 19. αἰ δεδομέναι P.

Ad prop. LXVII demonstr. alt.

16. Pote nal toù ûnd tân $E\Gamma\Delta$ p. 206, 13] sydlion. έκ των λαμβανομένων τη ΓΔ τη αὐτη ἀποδείξει τη έπλ τοῦ ξδ΄ χρησόμεθα.

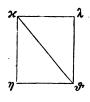
5 έχθέμενοι εὐθέως τὴν αβ καί τη μέν ΕΓ ίσην την αγ, τη δε ΑΖ την γβ και πρός όρθάς ἀπὸ τοῦ γ τὴν γδ 10 ἴσην οὖσαν τῆ ΓΔ καὶ

τὰ έξης ώς ἐν τῷ ξδ΄ θεωρήματι.

17. Σχόλιον. ὡς γὰο ἡ ΕΓ πρὸς ΑΖ, οὕτως τὸ $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ $E\Gamma\Delta$ $\pi\dot{o}\dot{o}s$ $\tau\dot{o}$ $\dot{v}\pi\dot{o}$ $\tau\tilde{\omega}\nu$ AZ, $\Gamma\Delta$.

18. Τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ΑΖ, ΓΔ πρὸς τὸ ΑΓΔ 15 τρίγωνον p. 206, 15] διπλάσιον γάρ, φησίν, έστιν αὐτοῦ. πῶς: ἐχχείσθω τις εὐθεῖα ή ηθ, καὶ κείσθω τῆ μεν ΓΔ ἴση ή ηθ, τη δε ΑΖ πρός δρθάς άχθεϊσα ή ηκ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ κθ παρ-20 αλληλόγοαμμον, καὶ ἔστω διαγώνιος ή θα ἀντὶ τῆς ΑΔ: τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν θη, ηκ έστι τὸ κθ, καί έστι δι' αὐτοῦ

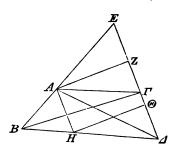
ή θκ. διπλάσιον άρα έστὶ τοῦ κηθ τριγώνου. ἐπί τε γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως έστι τῆς ηθ καὶ έν ταϊς αὐταῖς παο-

^{17.} Pl Vat. og 2. 16. Pl Vat. v Mon. σολ. Figuram ego addidi. 18. PVat. v Mon. σ_Q. Figuram om. P.

^{3.} έπ — τη (pr.)] έπτὸς λαμβανομένης της Heiberg. βανομένων] comp. Pl Vat. Mon. σλ, λαβείν Q. 4. τοῦ] om. Q. 13. $E\Gamma\Delta$ E om. PVat. ϱ . 14. AZ $A\Gamma$ ϱ . 17. $\dot{\eta}$ om. Mon. 18. AZ $A\Gamma$ ϱ . $\pi\varrho\dot{o}s$ om. Vat. ϱ . 22. $\vartheta\eta$, $\eta\pi$ θuη Mon.

αλλήλοις ταζς ηθ, κλ' καί έστι τὸ μὲν θκ παραλληλόγραμμον ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma \Delta$, τὸ δὲ κηθ ἴσον τῷ $A\Gamma \Delta$ τριγώνῳ· διπλάσιον ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma \Delta$ τοῦ $A\Gamma \Delta$ τριγώνου.

19. Πῶς τὸ ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma \Delta$ τοῦ $A\Gamma \Delta$ τριγώνου 5 διπλάσιόν ἐστιν; δείξομεν οὕτως. ἤγθω διὰ τοῦ A

τῆ ΓΔ παράλληλος ἡ ΑΗ καὶ διὰ τοῦ Η τῆ ΑΖ παράλληλος ἡ ΗΘ. δύο ἄρα παραλληλόγραμμά 10 ἐστι τὰ ΑΘ, ΑΔ (ὑπόκειται γὰρ καὶ ἡ ΑΓ τῆ ΒΔ παράλληλος) ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα τῆς ΑΗ καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς 15

παραλλήλοις ταϊς AH, $Z\Delta$ · ἴσον ἄρα τὸ $A\Theta$ παραλληλόγοαμμον τῷ $A\Delta$ παραλληλογράμμῳ. καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν AZ, AH έστι τὸ $A\Theta$, ἴση δὲ ἡ AH τῷ $\Gamma\Delta$, καὶ τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma\Delta$ ἐστι τὸ $A\Theta$ · διπλάσιον δὲ τὸ $A\Theta$ τοῦ $A\Gamma\Delta$ τριγώνου, ἐπεὶ καὶ τὸ $A\Delta$ · τὸ 20 ἄρα ὑπὸ τῶν AZ, $\Gamma\Delta$ διπλάσιόν ἐστι τοῦ $A\Gamma\Delta$ τριγώνου.

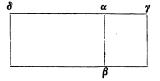
^{19.} PlVat. v Mon. Abr. σολ. Fig. prop. ipsius suppleui.

^{5.} AZ] $\triangle Z$ PlVat. $\sigma \varrho \lambda$. $\tau o \tilde{v}$ $A\Gamma \triangle$] om. PMon., $\tau o \tilde{v}$ om. l. $\tau \varrho \iota \psi \phi v \sigma v$] comp. P. 6. $\delta \epsilon l \xi \omega \mu \epsilon v$ Pl λ . 8. $\pi \alpha \varrho \epsilon \lambda l \eta l o s$ $\tau \tilde{\eta}$ AZ Ambr. 14. $\delta v \tau \alpha$ — 16. $\pi \alpha \varrho \alpha \lambda l \eta l \delta v \varrho \alpha \mu \mu \sigma v$] om. Pl λ . 14. $\delta v \tau \alpha$] o $\delta \sigma \sigma \sigma$ v. 18. $\delta \sigma \tau \iota$ $\tau \delta$ $\Delta \Theta$] $\tau \tilde{\phi}$ $\Delta \Theta$ $\delta \sigma \tau \iota$ Ambr. $\Gamma \Delta$] sic Ambr.; ΓZ Mon., $Z \Delta$ cett.

Ad prop. LXVII demonstr. tert.

- 20. Καί ἐστι τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ p. 208, 7] διὰ γὰρ τὸ ξς΄ τὸ ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ πρὸς τὸ τρίγωνον λόγον ἔχει δεδομένον ὅστε καὶ τὸ δίς.
- 5 21. Tὰ ἄρα ἀπὸ τῶν $BA\Gamma$ p. 208, 11-12] ἐν τῷ β΄ τῶν στοιχείων ἐδείχθη τῷ ιγ΄ θεωρήματι.
 - 22. Τὰ ἄρα ἀπὸ τῶν ΒΑΓ p. 208, 14] ἐν τῷ β΄ τῶν στοιχείων ἐδείχθη ἐν τῷ δ΄ θεωρήματι.
- 23. Τουτέστι τῷ δὶς ὑπὸ συναμφοτέφου τῆς ΓΑΔ 10 p. 208, 17—18] ἐὰν γὰο λάβωμεν τὴν βα μίαν εὐθεῖαν

ώς ἄτμητον, την δε δαγ μίαν μεν και αὐτήν, τετμημενην δε κατὰ τὸ α, γίνεται τὸ ὑπό τε τῆς ἀτμήτου 15 τῆς βα και εκάστου τῶν τμημάτων τῶν δα, αγ ἴσον

τῷ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς δαγ καὶ τῆς αβ διὰ τὸ α΄ τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν στοιχείων ιῶστε καὶ τὸ δὶς ὑπὸ τῶν βα, αδ μετὰ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν βα, αγ ἴσον 20 ἐστὶ τῷ δὶς ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς γαδ καὶ τῆς αβ.

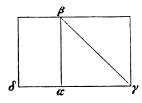
24. Καὶ τοῦ ὑπὸ συναμφοτέρου ἄρα τῆς $\triangle A \Gamma$ p. 208, 26] ἐὰν γὰρ ποιήσωμεν ἐπ' εὐθείας τὴν $\triangle A$ τῆ $A \Gamma$ ὡς τὴν $\triangle A \Gamma$ καὶ διὰ τοῦ A τῆ $\triangle \Gamma$ πρὸς ὀρθὴν ἀναστήσωμεν τὴν AB, δηλαδὴ ἴσης μενούσης τῆς μὲν

^{20.} PlVat.S. 21. Pl. 22. P. 23. Post \dot{v} \dot{n} \dot{n}

^{3.} γάρ] τὸ γάρ S. τό (pr.)] τοῦ l. 22. γάρ] om. lλ.

ΔΑ τῆ ΔΑ, τῆς δὲ ΑΓ τῆ ΑΓ, τῆς δὲ ΒΑ τῆ ΒΑ, ἔσται σαφὲς τὸ λεγόμενον ὡς γὰο αί βάσεις, οὕτω καὶ τὰ παραλληλόγραμμα τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὕψος ὄντα.

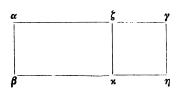
25. Καὶ τοῦ δὶς ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς $\triangle AI$ p. 210, 2] ἔστω εὐθεῖα ἡ δε, καὶ κείσθω τῆ μὲν $\triangle A$ ἴση 5 ἡ δα, τῆ δὲ $A\Gamma$ ἡ αγ, καὶ ἀπὸ τοῦ α τῆ δγ πρὸς

δοθὰς ἀνεστάτω ἡ αβ, καὶ κείσθω ἡ αβ τῆ ΑΒ ἴση. ἐπεὶ οὖν ὁ τῆς δαγ πρὸς γα λόγος ἐστὶ δοθείς, ὡς δὲ ἡ δαγ πρὸς 10 γα, οὕτως τὸ ὑπὸ δαγ, αβ πρὸς τὸ ὑπὸ γα, αβ, καὶ τοῦ ὑπὸ δαγ, αβ πρὸς τὸ ὑπὸ δαγ, αβ

γα, αβ ἄφα λόγος ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν γα, αβ πρὸς τὸ αβγ τρίγωνον λόγος δοθεὶς διὰ τὸ ξε΄ θεώ- 15 φημα· καὶ τὸ ὑπὸ δαγ, αβ ἄφα πρὸς τὸ αβγ τρίγωνον λόγος ἐστὶ δοθεὶς διὰ τὸ η΄ θεώρημα.

26. Καὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν ΒΑ, ΓΖ p. 210, 21—22] ἐὰν γὰο συμπληρώσωμεν τὸ ὑπὸ τῶν βα, αγ παραλληλό-

γραμμον ώς τὸ αη, καὶ 20 διὰ τοῦ ζ παράλληλον ἀγάγωμεν τῆ αβ, ἔπειτα ἀφέλωμεν τὸ ὑπὸ τῶν βαζ, καταλείπεται τὸ ζη παραλληλόγραμμον, ὅ ἐστιν 25

ύπὸ τῶν βα, ζγ· τῆ γὰο βα ἴση ἐστὶν ἡ ζκ.

^{25.} Pl Vat. v Mon. σ ρ λ. Fig. ego addidi. 26. z.

^{1.} τῆς (pr.)] τῆ Vat. 2. ἔσται σαφές]; sic. Mon. (ἔσται comp.), σ (ἔσται in ras. unius litt. alio atram.); ἀσαφές cett. 5. ἴση om. codd. 12. πρὸς τὸ ὑπὸ γα, αβ] om. l.

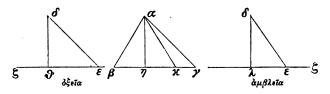
- 27. Έὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ δὶς ὑπὸ τῶν $BA\Gamma$ ἀφέλωμεν τὸ δὶς ὑπὸ τῶν BAZ, τὸ καταλειπόμενον ἐστι τὸ δὶς ὑπὸ τῶν BA, $Z\Gamma$.
- 28. "Όστε καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ΕΓ, ΑΒ p. 212, 6] 5 εἰ γὰρ τὴν ΖΓ ἐπ' εὐθείας τῆς ΕΓ νοήσωμεν καὶ κοινὸν ὕψος τὴν ΒΑ, ἔσται τὸ λεγόμενον δῆλον ὡς γὰρ ἡ ΕΓ βάσις πρὸς τὴν ΓΖ βάσιν, οὕτως τὸ ΕΑ παραλληλόγραμμον, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓ, ΒΑ, πρὸς τὸ ΑΖ παραλληλόγραμμον, τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν 10 ΖΓ, ΑΒ.
 - 29. Τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν AB, ΓE πρὸς τὸ $AB\Gamma$ p. 212, 7—8] διὰ τὸ τὴν ΓE κάθετον εἶναι ἐπὶ τὴν BA ἐκβαλλομένην καὶ γίνεσθαι διπλάσιον τὸ ὑπὸ τῶν BA, $E\Gamma$ τοῦ $AB\Gamma$ τριγώνου.
- 15 30. Ἐὰν γὰο διὰ τοῦ Γ τῆ ΕΒ παράλληλον ἀγάγωμεν καὶ διὰ τῶν Α, Β τῆ ΕΓ παραλλήλους ἀγάγωμεν, ἔσται δῆλον. τὸ γὰο ὑπὸ ΕΓ, ΑΒ ἐστι τὸ ΑΒ, καὶ τὸ ΑΒ διπλάσιόν ἐστι τοῦ ΑΒΓ τριγώνου, καὶ διὰ τοῦτο λόγον ἔχει πρὸς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον δεδομένον.
- 20 31. Ἐὰν γὰο διὰ τοῦ Γ τῆ ΕΒ παράλληλον ἀγάγωμεν καὶ διὰ τῶν Α, Β τῆ ΕΓ παραλλήλους ἀγάγωμεν, ἔσται δῆλον· ἡ γὰο ἀπὸ τοῦ Α ἴση ἐστὶ τῆ ΕΓ, ὡς ἔχει ἄνω τὸ σχόλιον.

^{27.} PlVat. φλ. 28. 29. z. 30. PlVat. v Mon. φλc. 31. PlVat. v Mon. σρc.

^{1.} ἀφέλωμεν] διαστείλωμεν Vat. ϱ . 2. BAZ] $BA\Gamma$ ϱ . 17. ἔσται] comp. Pl Vat., ἄ ϱ α Mon. 18. AB] AO Pl Vat., AN ϱ . 20. πα ϱ άλληλον] om. σ ϱ c. 21. τῶν] τοῦ σ ϱ . πα ϱ αλλήλονς] ἴσονς c. 22. ἔσται] comp. Pl Vat., ἔστιν ϱ . 23. ἄνω τ ϱ] τὸ ἀνωτέ ϱ ω Vat. Mon. σ, ἐπὶ τῷ ἀνωτέ ϱ ω ϱ .

Ad prop. LXVII demonstr. quart.

- 32. Πῶς μὲν τὴν ὑπὸ ΔΕΓ δύναμαι συστήσασθαι ἔσην τῆ ὑπὸ ΑΔΓ χωρὶς τῶν ᾿Απολλωνίου; οὕτως. ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΓΔ τῆ ὑπὸ ΑΔΓ, μείζων ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΓΔ τῆς ὑπὸ ΑΔΓ. κείσθω οὖν ἴση τῆ ὑπὸ ΒΓΔ ἡ ὑπὸ ΒΔΕ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΒΓ. ἔστι δὲ κοινὴ ἡ πρὸς τῷ Β γωνία τοῦ τε ΔΒΓ τριγώνου καὶ τοῦ ΔΒΕ. λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΔΓ λοιπῆ τῆ ὑπὸ ΔΕΓ ἐστιν ἴση.
- 33. Πῶς δὲ δυνατὸν καθόλου ἀπὸ τοῦ δοθέντος 10 σημείου ὡς τοῦ α ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ὡς τὴν βγ καταγαγεῖν εὐθεῖαν ἴσην ποιοῦσαν γωνίαν τῆ δοθείση τῆ ὑπὸ δεζ; δείξομεν οὕτως. ἡ γὰο ὑπὸ δεζ

ἢ ὀρθή ἐστιν ἢ ὀξεῖα ἢ ἀμβλεῖα. εἰ μὲν οὖν ὀρθή, φανερόν· ἄγω γὰρ ἀπὸ τοῦ α κάθετον τὴν αη· καὶ 15 ἔσται ἴση ἡ ε τἢ η. ἀλλὰ δὴ ἔστω ὀξεῖα ἡ ὑπὸ δεζ. καὶ ἤχθω κάθετος ἀπὸ μὲν τοῦ δ ἐπὶ τὴν εζ ἡ δθ, ἀπὸ δὲ τοῦ α ἐπὶ τὴν βγ ἡ αη, καὶ συνεστάτω πρὸς

^{32. 33.} Pl Vat. v Mon. σ ρ λ. Figuras habent Vat. Mon σ ρ. δξ., ἀμβλ. om. Mon.

^{2.} $\delta\pi\delta$] om. Mon. 3. $\Lambda\piollowiov$] in hoc desinunt $l\lambda$.

13. $\delta\tilde{v}\tau\omega_{S}$] $\tilde{\delta}$ Pl. 16. $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$] comp. PlVat., $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ Mon., $\tilde{\alpha}$ $\delta\tilde{\eta}lov$ del. $\tilde{\alpha}$ ϱ . 17. $\delta\vartheta$] $\alpha\vartheta$ P. 18. $\alpha\eta$] $\alpha\varkappa$ ϱ . $\varkappa\alpha\iota$] om. Vat. ϱ .

τῆ αη εὐθεία και τῷ πρὸς αὐτῆ σημείῳ τῷ α τῆ ὑπὸ εδθ ἴση ἡ ὑπὸ ηακ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ δεζ ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ακη. ἀλλὰ δὴ ἔστω ἀμβλεῖα ἡ ὑπὸ δεζ. ἐκβληθείσης ἄρα τῆς ζε ὀξεῖα ἔσται ἡ ὑπὸ δελ. κάθετος οὐν ἤχθω ἡ δλ, καὶ τῆ ὑπὸ λδε ἴση κείσθω ἡ ὑπὸ ηακ. λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ δελ ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ακη, ὥστε καὶ ἡ ἐφεξῆς ἡ ὑπὸ δεζ τῆ ἐφεξῆς τῆ ὑπὸ ακγ ἴση ἐστίν.

34. Τουτέστι τὸ ὑπὸ τῶν ΕΓΒ p. 214, 6—7] ἐὰν γὰρ εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης 10 καὶ ένὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ τε ὑπὸ τῶν τμημάτων καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ προειρημένου τετραγώνῳ.

35. "Ισον έστὶ τῷ ἀπὸ ΒΔ p. 214, 7—8] ἐὰν γὰρ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον, τὸ ὑπὸ πρώτης καὶ τρίτης ἴσον 15 ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς δευτέρας.

Ad prop. LXVIII demonstr. alt.

36. Πῶς δυνατὸν ποιῆσαι, ὡς τὸ Α παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ Β παραλληλόγραμμον, οὕτως τὴν Κ πρὸς Λ;
εἰλήφθω τῶν ΓΔ, ΕΖ τρίτη ἀνάλογον. ἔστιν ἄρα ὡς
20 ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης
πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον, καὶ λοιπὸν ὡς ἐπὶ εὐθειῶν γεγονέτω, ὡς
ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως ἡ Κ πρὸς Λ.

^{34.} Plv. 35. Pl. 36. PlVat.σφλ.

^{1.} $\tau\tilde{\eta}$ (pr.)] $\tau \delta$ Pl. 2. $\eta \alpha n$] $\eta \epsilon n$ l. 4. $\xi \epsilon$] & ϵ Pl. Estat] forw ϱ . 5. $\delta \lambda$] $\alpha \lambda$ Pl. $\lambda \delta \epsilon$] $\alpha \delta \epsilon$ Pl. $\eta \alpha n$] $\eta \lambda n$ l. 7. $\alpha n \gamma$] $\alpha \eta \gamma$ Pl. 10. $\tau \mu \eta \mu \alpha \tau \omega \nu$] om. Pl. 11. Post $\pi \varrho o \epsilon \iota \varrho \eta \mu \epsilon \nu \omega$ for tasse ex el. II, 3 addendum $\tau \mu \eta \mu \alpha \tau \sigma \varsigma$. 18. $\tau \eta \nu$] om. Vat. ϱ . Λ] Λ Pl λ . 19. $\Gamma \Delta$] evan. l, om. ϱ . 22. $\delta \varsigma$ (pr.) — 23. Λ] hic om. λ , sed habet post $\delta \epsilon \omega \varrho \gamma \mu \alpha \tau \iota$ p. 333, 2.

- 37. Τὸ Α ἄρα πρὸς τὸ Β p. 218, 3] ὡς δέδεικται έν τῷ ς΄ βιβλίᾳ τοῦ Εὐκλείδου ἐν τῷ κγ΄ δεωρήματι.
- 38. 'Αλλὰ μὲν καὶ ἡ K p. 218, 6] ἐὰν ὧσι δύο εὐθεῖαι, καὶ ληφθῆ τις μία εὐθεῖα, ἡ μία τῶν πρότερον πρὸς τὴν ἐτέραν λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἔκ 5
 τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ πρώτη πρὸς τὴν ἔξωθεν, ὡς ἔτυχεν,
 ληφθεῖσαν καὶ ὃν ἡ ληφθεῖσα πρὸς τὴν ἑτέραν.
- 39. Ὁ ἄρα συγκείμενος p. 218, 8] κεῖται δὲ ὡς τὸ A πρὸς τὸ B, οὕτως ἡ K πρὸς A. ὥστε καὶ ἡ K πρὸς A λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν, τοῦ ὃν 10 ἔχει ἡ ΓA πρὸς EZ καὶ ἡ $\Theta \Gamma$ πρὸς EH.

Αd λημμα τοῦ ἐπάνω p. 224.

40. Πῶς δοθέν ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν $AB\Gamma$ ἀμβλείας ὑποκειμένης τῆς B γωνίας ἢ ὀξείας; τὸ λημμάτιον ἐν τῷ τέλει εὑρήσεις, ὅπου σημεῖον τόδε α_{\times} .

Ad prop. XCI demonstr. alt.

41. Δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔΖ p. 226, 9] ἐπεὶ γὰρ δεδομέναι εἰσὶν αἱ ΑΖ, ΖΔ, καὶ ὅλη ἡ ΑΔ δέδοται διὰ τὸ γ΄ · ὅστε ἐκατέρα τῶν ΑΔ, ΑΖ δέδοται. καὶ δῆλον, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτῶν περιεχόμενον δέδοται, ὡς 20 ἐν τοῖς ὅροις · ὅ τε γὰρ λόγος τῆς ΑΔ πρὸς τὴν ΔΖ δέδοται, ἐπειδήπερ ἐκατέρα τῶν ΑΔ, ΔΖ δέδοται διὰ τὸ α΄, καὶ αἱ γωνίαι δεδομέναι εἰσίν · ὀρθαὶ γάρ.

^{37.} Pvl. 38. PlVat. v Mon. σελ. 39. Pv. 40. Vat. ε. 41. PlVat. v σελ.

^{4.} μ ία (pr.)] μ είζων Pl, -ον λ . προτέρων ϱ . 11. π αί] om. codd. Θ Γ] Γ om. codd. 15. εύρήσης ϱ .

- 42. P. 226, 10] έὰν γὰρ διάμετρον ἀγάγωμεν, τὰ λοιπὰ δῆλα, ὡς ἐν τῷ γ΄ τῶν στοιχείων ἐν τῷ λδ΄ θεωρήματι δλαι γὰρ αί τέμνουσαι εὐθεῖαι τὸ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἴσον ἔχουσι τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης.
- 5 43. Έκατερον γὰρ αὐτῶν ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης τοῦ κύπλου.

Ad prop. XCIII demonstr. alt.

- 44. Πῶς ἡ ὑπὸ ΑΓΒ ἐκατέρας τῶν ὑπὸ ΑΓΔ, ΓΒΕ ἐστι διπλῆ; ἐν τῷ πρὸ τούτου θεωρήματι δίχα 10 τέμνει τὴν ὑπὸ ΑΓΒ. ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ ΓΕΒ ἐκτός ἐστιν ἡ ὑπὸ ΑΓΒ, ἴση ἐστὶ ταῖς ὑπὸ ΓΕΒ, ΕΒΓ αὶ δὲ ὑπὸ ΓΕΒ, ΕΒΓ τῆς ὑπὸ ΕΒΓ διπλαῖ εἰσιν ἴσαι γὰρ ἀλλήλαις εἰσίν, ἐπεὶ καὶ πλευρὰ ἡ ΕΓ πλευρῷ τῆ ΒΓ ἴση· διπλῆ ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῆς ὑπὸ ΓΒΕ. 15 ἔστι δὲ καὶ τῆς ὑπὸ ΑΓΔ διπλῆ· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΑΓΔ τῆ ὑπὸ ΓΒΕ.
 - 45. Τουτέστι τῆ ὑπὸ τῶν ΑΒΔ p. 226, 19] τὸ γὰο αὐτὸ τμῆμα ὑποτείνει αὐτὰς τὸ ΑΔ.
- 46. Καὶ ἐπεὶ ἰσογώνιόν ἐστι p. 228, 1] ἴση γὰφ ἡ 20 ὑπὸ ΓΑΒ τῆ ὑπὸ ΓΔΒ, ἔστι δὲ καὶ ἡ ὑπὸ ΖΒΔ τῆ ὑπὸ ΑΕΒ ἴση διὰ τὸ τὴν ὑπὸ ΓΒΕ τῆ ὑπὸ ΓΕΒ ἴσην, ἐπεὶ καὶ πλευφὰ ἡ ΓΒ τῆ ΓΕ ἴση, ἴση δὲ ἡ ὑπὸ

^{42.} Plvλ. 43. Pv. 44. PlVat. vσρ. 45. P. 46. Plvλ.

^{1.} διάμετρον] γωνίων comp. Pl, om. λ . 2. $\lambda\delta'$] $\lambda\alpha'$ λ , est III, 36. 4. $\tau\tilde{\omega}$] τά λ . 9. πρό τούτον δεωρήματι] πρώτον τοῦ δεωρήματος ρ. 12. διπλαί] διπλάσιαι ν. 13. γάρ] om. l λ . άλλήλαις] αλλα Pl λ . πλευρά ή $E\Gamma$ πλευρ $\tilde{\alpha}$] πάλιν l λ . 22. ἴσην] ἴσην είναι?

ΓBΕ τῆ ὑπὸ ΔΒΖ. ώστε καὶ λοιπὴ ἤτοι ἡ EBA τῆ ὑπὸ BZΔ ἐστιν ἴση.

- 47. The yèq và $Z\Gamma B$ ywulas lone ovons th và ΓBE suvayetal by η và ZBE lon dust tais và $ZB\Gamma$, $Z\Gamma B$, toutest th và ΔZB .
- 48. Ω_S ἄρα συναμφότερος $\dot{\eta}$ $A\Gamma B$ p. 228, 4] πάλιν $\bar{\delta}$ μεγέθη γίνεται ἀνάλογον, τὰ $A\Gamma B$, AB, $B\Delta$, ΔZ .

Ad prop. XCIII demonstr. tert.

- 49. Καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AB\Delta$ p. 230, 3] ἐπεὶ γὰο ἐν κύκλφ ἐστὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$ τετράπλευρον, αἱ ἄρα ἀπ- 10 εναντίον αἱ ὑπὸ $AB\Delta$, $\Delta\Gamma\Lambda$ γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπὸ $\Delta\Gamma\Lambda$, $\Delta\Gamma$ Ζ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. κοινῆς ἀφαιρουμένης τῆς $\Delta\Gamma\Lambda$ ἡ ὑπὸ $AB\Delta$ τῆ ὑπὸ $\Delta\Gamma$ Ζ ἐστιν ἴση.
- 50. Καὶ ὁμοίως τῷ πρότερον δείξομεν p. 230, 18] 15 ἐπειδὴ γάρ, ὡς εἰρηται ἐν τῆ κατασκευῆ τοῦ $q\gamma'$ θεωρήματος, τῆς A γωνίας δίχα τμηθείσης καὶ τῶν τῆς βάσεως τμημάτων τὸν αὐτὸν ἐχόντων λόγον ταῖς πλευραῖς συνήγετο, ὡς ἕν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἕν τῶν ἑπομένων, οὕτως ἄπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἄπαντα 20 τὰ ἑπόμενα, τουτέστιν ὡς ἡ AB πρὸς BE, οὕτως συναμφότερος ἡ $BA\Gamma$ πρὸς $B\Gamma$ · ἀλλ' ἐπεὶ ἰσογώνιον τὸ ABE τρίγωνον τῷ $\Gamma E\Delta$ τριγώνῳ, ἔστιν ὡς ἡ AB

^{47.} Vat. σ_Q. 48. Pv. 49. Plv λ. 50. PVat. v σ_Q.

^{1.} $\triangle BZ$] $\triangle EZ$ codd. 12. αί] om. λ. 16. ἐπειδή] ἐπειδήπες ϱ . $Q\gamma'$] σ, πρὸς γ cett. 19. συνήγετο] συν ϱ . Post συνήγετο habent διὰ τὸ ς' Vat. ϱ . $\dot{\omega}_{S}$] καὶ $\dot{\omega}_{S}$ ϱ . πρός — 21. τουτέστιν] καὶ τὰ ἑξῆς Vat. ϱ . 23. τῷ $\Gamma E \triangle$ τριγών $\dot{\omega}_{S}$] om. ρ .

πρὸς ΒΕ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς ΔΕ ἔστιν ἄρα καὶ ὡς συναμφότερος ἡ ΒΑΓ πρὸς ΒΓ, οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς ΔΕ. τὸ ἄρα ὑπὸ πρώτης καὶ τετάρτης, τουτέστι τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ καὶ τῆς ΕΔ ἴσον τῷ ὑπὸ δευτέρας 5 καὶ τρίτης, τῷ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΔ δοθὲν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΒΓ, ΓΔ ὁ δοθεῖσα γὰρ έκατέρα τῶν ΒΓ, ΓΔ διὰ τὸ πή΄ ἡ μὲν γὰρ ΒΔ ἀπολαμβάνει τμῆμα τὸ ΒΑΓΔ ἔχον δεδομένην γωνίαν τὴν ὑπὸ ΒΑΔ, ἡ δὲ ΓΔ τὸ ΔΒΑΓ τμῆμα ἔχον δοθεῖσαν γωνίαν τὴν ὑπὸ ΔΑΓ δοθὲν 10 ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΒΑΓ καὶ τῆς ΕΔ.

^{2.} $\dot{\eta}$ συναμφότερος $\dot{\eta}$ Vat. ϱ . 6. $\pi\eta'$] hains ed. $\pi\xi'$.